

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְגִשׁ כ"ח כְּסֵלוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

זַע זִיךְ צוֹ שְׂטאַרְקֵן, קִיין שׁוֹם זאַךְ אִין דַּער װעלט זאַל
 דִיךְ נִישְׂט קענען צופּרעכֵן, זאַלסט ווּיסן בְּזֵה הָעוֹלָם
 דאַרף מֵעַן הָאָבֶן חִיזוּק יַעֲדֵן טאַג יַעֲדֵע שְׁעָה יַעֲדֵע רַגַע,
 װאַרום עֵס גִיט דוּרְךְ אױף יַעֲדֵן אַיינעם אַזױ פִּיל צָרוֹת
 מִיט יסורים מִיט בִּיטְעֶרְנִישׁ וְכוּ', וְכוּ', סְפִיקוֹת און חֲלִישׁוֹת
 הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', אַז װאַױל אִיז דַּעם װאַס הָאָט נִישְׂט קִיין
 קשׁיוֹת אױפֵן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און עַר װױסט װי אַזױ דַּער
 בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים פִּירְט, אַזױ דאַרף זײן, און אױב עַר דאַרף
 עֲפַעס הָאָבֶן כַּעַט עַר דַּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אִיבְּעֶרְדַּעם
 גַּעװאַױן זִיךְ צוֹ, אַסאַךְ צוֹ כַּעֲטֵן דַּעם פֶּאַשְׁעֶפֶּר, רַעַד אױס
 דַּאס הָאָרֶץ צוֹ אִים, דַּעֲרִצִּייל אִים יַעֲדֵע זאַךְ װאַס דו
 דאַרפֶּסט הָאָבֶן, װעסטוּ זַען אַז דו װעסט גַּעהאַלפֵן װערן
 מִיט אַלֵּע יְשׁוּעוֹת װאַס אִיז נָאֵר דָּא, שְׂטאַרְק זִיךְ װעסטוּ
 זַען נְסִים װאַס עַר װעט טוֹן מִיט דִיר, חַז"ל זאַגן (בְּדָה ל)

לְעוֹלָם אֲפִילוֹ בַּעַל הַנֶּסֶם אִינוֹ מִכִּיר בְּנִיסוֹ;

דַּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים טוט נְסִים מִיט יַעֲדֵן אַיינעם, נָאֵר
 אַ מַעֲנִשׁ אַנְעֶרְקענט נִישְׂט דִי נְסִים װאַס עַר טוט
 מִיט אִים, דוּרְךְ הַמְּלִךְ זאַגט (תְּהִלִּים קלו, ד) "לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת

גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ", זָאגְט אויף דָּעם דָּער מְדַרְשׁ (מְדַרְשׁ אַנְדֵה), וְוַאס שְׂטִיט לְעוֹשֶׂה נְפִלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבָדוֹ? נָאָר ס'איז דָּא נְסִים און וואונדער וואס דָּער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טוט מִיטן מַעֲנֵשׁ וואס איז לְבָדוֹ, כְּבִיכּוֹל נָאָר עַר אַלִּין ווייסט וואס עַר טוט פֿאַרן מַעֲנֵשׁ, דָּער מַעֲנֵשׁ כאַפֵּט גאַרנישט די גְרוֹיסע נְסִים וואס עַר טוט מיט אים, אַיפֶּערדעם זעט מֵעַן מַעֲנֵשׁן הָאָבן נָאָר טענות אויפֿן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זכו', זיי הָאָבן טענות אויף מַעֲנֵשׁן זכו', זיי פֿאַרְגַּעסן אז זיי זענען שולדיג אין אַלֶּע צָרוֹת, ווארום זיי הָאָבן געזינדיגט אין פֿגֶם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִיצְלָן, פֿאַרדעם קומט אויפֿן מַעֲנֵשׁ זייער אַסאַך צָרוֹת און מַחְלוּקָת, ווי דָּער הייליגער רַבִּי זָאגְט (סְפֵר הַמִּדּוֹת אוֹת נִיאוּף, סִימָן כו'), עַל יְדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קַלְפוֹת הַמַּתְלַבְּשִׁים בְּבִנֵי אָדָם מִתְנַגְדִּים וְחוֹלְקִים עָלָיו וְעוֹשִׂין לוֹ יְסוּרִין.

אַיפֶּערדעם זאַלסטו זיך נישט פֿאַקלאַנגן אז דו האַסט אזוי פֿיל מַחְלוּקָת אויף דיר און מֵעַן רודפֿט דיר און מֵעַן רעדט אויף דיר אַלֶּעם שְׁלֶעכְטִס, דאַס איז דייע עוונות וואס דו האַסט געזינדיגט הָאָבן זיך מַתְלַבֵּשׁ געווען אין די מַעֲנֵשׁן וואס זיי רודפֿן דיר. איז נָאָר דָּא אִיין עֲצָה, זאַלסט אַנטלויפֿן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און זאַלסט זיך ציען צו אים, און זאַלסט אים אַיפֶּערבֶּעטן יעדן טאַג און יעדע שְׁעָה, זאַלסט זיך מַתְנוּדָה זיין, רבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אַיף הָאָב מוֹרָא'דיג תְּרַטָה אויף מיינע חַטָּאִים און עוונות וואס אַיף הָאָב פֿאַר דיר געזינדיגט, און אַיף זאַג דיר צו אַיף

וועל שוין מער נישט טון די אלע נארישקייטן, איך בעט
 דורך רבונז של עולם האב אויף מיר רחמנות, זיי מבטל פון
 מיר אלע דינים און אלע מחלוקת, איך זאג דיר צו אז פון
 היינט אן וועל איך מקיים זיין די אלע מצוות מיט גרויס
 שמחה. אויב דו וועסט זיך אזוי פירן, וועסטו זען עם וועט
 מקיים ווערן ביי דיר "יתפרדו כל פעלי און", ס'וועלן אלעם
 בטול ווערן, און קיינער וועט דורך נישט קענען נארנישט
 טון, און די אותיות מניעות וועט זיך איבערדרייען אויף
 נעימות, ס'וועט דורך זיין זיס אין לעבן.

זאלסט האבן א געבענטשטן לעבטיגן חנוכה

קא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויגש, כ"ח כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

באמת טראכט איך אריין צו דיר ענטפערן יא אדער גיין,
 ווייל ווי איך זע איז א גרויס רחמנות אויף דיר
 אז דו מישט זיך אריין אין זאכן וואס איז נישט שייך צו
 דיר, און דו זוכסט אויף זיך צרות וכו'.

זייסן דארפסטו ווייסן, אז מען קען דערקענען אויף א מענטש
 אויב ער איז פגום אדער נישט, די חז"ל זאגן (סוטה

ח. אין יצור הרע שולט אלא במה שעניו רואות; אז א
 מענטש קוקט שטענדיג וואו ער דארף נישט קוקן וכו', אין
 די יצור הרע זיך אויף אים מתגבר, ביו עם שטייט אין די
 תוכחה (דברים כח, לה) "והיית משוגע ממראה עיניך אשר
 תראה", א מענטש ווערט משוגע פשוט פון קוקן וואו ער
 דארף נישט קוקן וכו', דער יצור הרע מאכט אים משוגע,
 קען מען זיין דערקענען דעם מענטש וואו זיינע אויגן קוקן,
 איבערדעם האבן צדיקים געטייטשט (בראשית לח) "איה הקדשה
 הוא בעיני", אז מען וויל זען דאס הייליגקייט פון א מענטש
 דארף מען קוקן אויף זיינע אויגן, אויב ער קוקט וואו מען
 דארף נישט וכו', קען מען זען דעם גאנצן מענטש, ווארום
 דער עיקר פונעם מענטש איז די אויגן, אזוי אויכעט א
 נייגעריגער מענטש וואס ער דארף צופיל הערן, יעדע זאך
 דארף ער זיך אריינמישן צולייגן דעם אויער, דאס ווייזט
 אז ער איז נישט אינגאנצן בסדר, די זעלבע זאך איז מיט
 בעס דאס איז א סימן אז ער איז פגום זייער שטארק, ווי
 דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רמט) אויפן
 פסוק (בראשית לח, ז) "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה",
 פארוואס שטייט רע, נישט רשע? נאר אז א מענטש האט
 עובר געווען מיט דעם חטא רחמנא לישזבן, איז ער שטענדיג
 אין בעס, איז ער שטענדיג ביז אויפגערעגט, א אויפגערעגטער
 מענטש דאס ווייזט אז ער איז פגום אין דעם חטא, די
 זעלבע זאך איז אויב ער רעדט צופיל, אויב א מענטש
 רעדט וואס מען דארף נישט, פון דעם קומט ארויס אלע

זיינע צרות, אזוי ווי עס שטייט (משלי כא), "שומר פיו וג' לשונו שומר מצרות נפשו", אז א מענטש היט דעם דיבור ווערט ער אפגעהיטן פון אלע צרות, איבערדעם וואלט איך דיר געראטן, מיש זיך נישט אריין אין קיינעמ'ס געשעפטן, וועסטו האבן הצלחה.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כא), אז א מענטש טראגט אויף זיך די מנוחה; די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז-לעכער, און דאס מויל, דאס איז די שבעה קני המנוחה, און א מענטש אז ער היט די אויגן, די אויערן, די נאז-לעכער, און די מויל, דעמאלטס האט ער א ריינע מח; איבערדעם נעם אויף זיך צו היטן די שבעת הנוחות, וועסטו האבן א ריינעם מח, און וועסט האבן ישוב הדעת, און עס וועט זיך גארנישט פעלן. דער עיקר מיש זיך נישט אריין אין יענעמ'ס געשעפטן, דארפסט נישט קוקן און הערן וואס יענער טוט און וואס יענער רעדט, דו זאלסט זיך פירן אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז מנלה געווען אויפן פסוק (חזקאל מט) "אחד היה אברהם", אברהם אבינו האט געדינט דעם בורא כל עולמים מיט בחינת אחד, ער האט נישט געקוקט אויף קיינעם און דאס איז געווען זיין הצלחה.

איך וואונטש דיר א לעכטיגן חנוכה

 קב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגִשׁ א' דְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ טַבַּת ו' דְּחֲנוּכָה ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּן.

וּוּאָם זָאל אִיךְ דִּיר זָאָגן? בְּזוּה הָעוֹלָם דָּאָרְף מְעַן הָאָבָן
 אַסְאָךְ הַתְּחִזְקוֹת, וּוּאָרוֹם דְּעַר סְמ"ךְ מ"ם צוּבְרַעֲכַט
 יַעֲדָן אִינְעַם, און בְּרַעֲנַנְט אִים אַרִיין אִין חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,
 וּבְפֶרֶט וְוַעַר ס'גִיט דוּרְךְ דְּעַם גְּסִיּוֹן פֿון עֲנִיוֹת, דְּעַר וְוַעַרֶט
 אִינְגֵאנְצֵן צוּבְרַאָבָן, ווי דִּי חו"ל זָאָגן (עִירוּבִין מֵא:): עֲנִיוֹת מַעֲבָרַת
 אֶת הָאָדָם עַל דַּעַתוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנּוֹ; עַם אִיז נָאֲכַנִישֵׁט דָּא
 אַזאַ זָאָךְ וּוּאָם צוּבְרַעֲכַט דְּעַם מַעֲנִישׁ אַזוּי ווי אַרַעֲמִקִיט,
 ווי דִּי חו"ל זָאָגן (שְׁמוֹת רַבָּה פֶּרֶשָׁה לֹא, סִימָן יֵא) אִין בְּעוֹלָם קִשְׁה
 מִן עֲנִיוֹת, שְׁהִיא קִשְׁה מְכַל יְסוּרִין שְׁבַעֲעוֹלָם; אִוִּיךְ זָאָגן דִּי
 חו"ל (שֵׁם סִימָן יֵד) כָּל מִי שְׁמִדוּקְדָק בְּעֲנִיוֹת כְּאִילוֹ דְּבוּקִין בּוֹ
 כָּל יְסוּרִין שְׁבַעֲעוֹלָם וְכוּ', אִילוֹ נִתְקַבְּצוּ כָּל יְסוּרִין לְצַד אֶחָד
 וְהַעֲנִיוֹת לְצַד אֶחָד הָעֲנִיוֹת מְכַרְעַת לְכוּלָן, זַעַט מְעַן פֿון דְּעַם
 ווי אַרַעֲמִקִיט קַעַן צוּבְרַעֲכַן אַ מַעֲנִישׁ אִינְגֵאנְצֵן, אִיבַעֲרֻדְעַם
 בְּעַט אִיךְ דִּיר זַיַּעַר זַע זִיךְ צוֹ שְׁטאַרְקֵן, פֶּאָרְלִיר זִיךְ גִּישֵׁט,
 מְעַן פֶּרַאָבִירֶט דִּיךְ אִוִּים פֿון הִימָל זַעַן צוֹ וְוַעַמְעַן וְוַעַסְטוֹ
 לוֹיפֵן, פֶּאָרְשֵׁטִיט זִיךְ אַז מִיר הָאָבָן מְקַבֵּל גְּעוּוַעַן פֿון אִוִּנְזַעַר
 הִיילִיגֵן רַבִּי'ן, אַז אַנְטְלוֹיפֵן דָּאָרְף מְעַן נָאָר אַנְטְלוֹיפֵן צוֹם
 בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, וּוּאָם נָאָר עַר קַעַן אִוִּנוּ הַעֲלֵפֵן.

אײַבערדעם בעט דעם בורא פֿל עולמים נאר אויף פֿרנֿסה, ווי דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט אים געפֿרעגט אן עצה, "וואס זאל איך בעטן פֿריער עבודת השם אדער פֿרנֿסה?" האט אים דער הייליגער רבי נתן געענטפֿערט, "זאלסט בעטן קודם אויף פֿרנֿסה ווייל דאס שפֿירסטו אז עס פעלט דיר, און אז דו וועסט דאס בעטן וועסטו דאס בעטן מיט אן אמת, מה שאין פֿן עבודת השם, האלסטו נאכנישט דערביי, אז דו וועסט דאס בעטן וועט נישט זיין מיט קיין אמת". אײַבערדעם שטארק זיך און בעט אסאך דעם בורא פֿל עולמים אויף פֿרנֿסה, וועסטו זען אז ער וועט דיר צושיקן גרויסע עשירות, ווארום תפלה איז א פלי מקבל צו זיין אין דעם אלע השפעות, און זאלסט געדענקן אז אלעס ליגט אין די הענט פונעם בורא פֿל עולמים, ווי די תו"ל זאגן (קרושין פב:) אין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו, שנאמר (תני ב. ח) "לי הכסף ולי הזהב נאם הני"ה צבאות".

אן עצה אויף פֿרנֿסה, איז צו בענטשן אין סידור הויפֿעך, ווארט ביי ווארט, עס איז בדוק און מנוסה, איך האב זיך צוגעוואוינט נאך אלץ יונגער בחור צו בענטשן אין א סידור, און איך האב נישט פארפעלט פֿמעט קיין איין מאל פֿמשך דעם גאנץ לעבן צו בענטשן אויסער א סידור, האט מיר דער בורא פֿל עולמים געשאנקען עשירות מופלגת, איך בין דער רייכסטער מענטש אין די גאנצע וועלט (אן ליצנות).

נאך אן עצה אויף פֿרנֿסה בֿניקל איז צו לערנען זייער
אסאך פֿרקים משנֿיות, ווארום משנֿ"ה באטרעפט
פונקט ווי פֿרנֿס"ה, אז מען לערנט אסאך משנֿ"ה, באקומט
מען אסאך פֿרנֿס"ה, עס איז געווען אן ארימער שוסטער
וואס האט געבען גארנישט געקענט, נאר איינמאל שבת
פֿרשת מקץ האט זיך דער בעל קורא צושריין הויך אויפן
קול (בראשית מג, יב) "וּפֿסֿף מִשְׁנֵה קָחוּ בְיַדְכֶם" און דאס איז
אים אריין אין הארץ, און ער האט געזאגט "אה, יעצט
ווייס איך שוין דעם סוד וויאזוי מען קריגט פֿסֿף געלט,
אז מען לערנט משנֿה!", און ער האט אנגעהויבן צו זאגן
זייער אסאך משנֿיות בתמימות אן חכמות, און ווער ער
האט נאר געקענט האט ער אריינגעכאפט אפאר פֿרקים
משנֿיות פֿסֿדרן, און ער האט געענדיגט כמה וכמה פֿעמים
ששה סדרי משנֿה, האט אים דער באשעפער געהאלפן
אז ער איז געווארן זייער זייער רייך, און פון א פֿשוטער
שוסטער האט ער געעפנט א גרויס פאבריק פון שיד און
ער האט זייער מצליח געווען. איבערדעם זע דו אויכעט
געמען זיך צום משנֿיות, און זאלסט זאגן יעדן טאג אסאך
פֿרקים משנֿיות אן חכמות בתמימות ופשיטות וועסטו
ווערן רייך.

אויב מען רעדט שוין פון זאגן משנֿיות. עס ווערט געברענגט
אין ספר "רחמי האב" (ערד לימוד) איך האב געקענט
א שוסטער וואס האט נישט געקענט גארנישט לערנען
נאר ער האט יעדעס יאר דורכגעזאגט גאנץ ש"ס, און זיין

פֿנים האַט אים געלאַכטן אזוי ווי אַ גרויסן צדיק; זעט מען פֿון דעם אז אפֿילו פֿון נאַר זאָגן בְּלֶעטֶעֶר גְּמָרָא, איז דאָס מִטְהַר דָּעַם נֶפֶשׁ, ביי די וועלט איז באַוואָסט אז זאָגן זוהר איז אַ סגולה פֿאַר די נִשְׁמָה אפֿילו מען פֿאַרשטייט נישט, אָבער קיינעם פֿאַלט נישט איין דאָס זאָגן גְּמָרָא אפֿילו מען פֿאַרשטייט נישט איז אויכעט אַ סגולה פֿאַר די נִשְׁמָה.

עס איז אַמאָל געקומען אַ איד צום "אַמְרֵי אֱמֶת" און האַט זייער געוויינט אז ער האַט נישט קיין פֿרנסה, האַט ער אים געגעבן אַן עצה שטיי אויף פֿרי, און פֿאַר דעם דאווענען לַעֲרֹן אַ שְׁעָה גְּמָרָא אָדער אַ האַלְבֶּע שְׁעָה אָדער אפֿילו אַ פֿערטל שְׁעָה, וועסטו זען אז דער טאָג וועט דיר גיין אַנדערש, האַט דער איד זיך באַקלאַגט ער פֿאַרשטייט נישט וואָס ער לַעֲרַנְט, האַט אים דער צדיק געענטפֿערט, "זאָג נאַר די גְּמָרָא וועסטו זען דאָס די תנאים און אַמוראים וואָס דו וועסט מזכיר זיין זייער נעמען וועלן דיר צו הילף קומען דעם טאָג". איבערדעם זיי נישט קיין בְּטָלָן, האַסט מיך געפֿאַלגט און דו האַסט דורכגעזאָגט גאַנץ מסכת בְּרֵכוֹת, און דו ביסט שטעקן געבליבן אין אַנפֿאַנג מסכת שַׁבַּת וכו', פֿאַרוואָס זאַלסטו נישט ווייטער מְשִׁיבָה זיין זאָגן יעדן טאָג אַסאַך דפֿין גְּמָרָא?, וועסטו זען אז דאָס וועט דיך אַפֿהיטן פֿון אלעם שְׁלֵעֲכָטִים, וואָרום ג'מ'ר'א' איז די ראשי תיבות פֿון די פֿיר מלאכים וואָס זיי היטן דעם מענטש ג'בְּרִיאֵל מ'יְכָאֵל ר'פֿאַל א'וֹרִיאֵל, קוק נישט וואָס אַנדערע זאָגן וכו',

און וואס אנדערע שפּעטן פון דעם וכו', דו קוק נאר אויף דיר, אז דער בורא פל עולמים וועט דיר העלפן און דו וועסט האבן שכל, און דו וועסט יעדן טאג זאגן אפאר דפין גמרא פסדרן, וועסטו זען וואספארא הצלחה דו וועסט האבן אין לעבן.

נאר זאלסט זיין פרייליך וואס דאס איז אויכעט א סגולה אויף פרנסה, ווי צדיקים האבן געזאגט אז דער שם פון פרנסה וואס קומט ארויס פון פסוק (תהלים קמה) פותח את ידיך, סופי תיבות חת"ך, קומט אויך ארויס פון פסוק (דברים טו) והיית' אד' שמח', סופי תיבות חת"ך, אז א איד איז שטענדיג פרייליך מיט די נקודות טובות וואס ער האט, וועט ער האבן גרינג פרנסה, און דער הייליגער רבי זאגט (ספר תמדות אות שמחה חלק ב, סימן א), מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; הצלחה קומט פון שמחה.

די תז"ל זאגן (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב) "ולאברם הטיב בעבורה" והיינו דאמר להו רבא לבני מחווא, אוקירו לנשייכו פי הכי דתתעתרו, (תכבדו והניקרו את נשותיכם כפי שתתעשרו); דאס הייסט א סגולה אויף פרנסה איז מכבד צו זיין דאס ווייב, און ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן סט) דער עיקר העשירות קומט פארן מענטש נאר אין זכות פון זיין ווייב. איבערדעם דארפסטו זען שלום צו מאכן מיט דיין

ווייב, און איר זייער מִכְבָּד צו זיין, וועסטו זען אז אין זכות פון דעם וועסטו האבן פֿרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

נאָר ווער נישט צופֿראַכֿן, פֿאל נישט אַרײַן אין קיין יאָוּשׁ, און אין קיין דיִפֿרַעסײַע וכו', עס קען זיך איבער־דרייען אלעס לטובה אויב דו וועסט זיך שטאַרקן מיט בַּטְחוֹן אינעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, ווי דער נְבִיא זֹאגט (רמיה י"ז ט) "בְּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּתוֹנוֹ" הַוְהִיה הוֹי"ה מְבַטְחוּ" מֵעַן טָאָר זיך נישט פֿאַרלירן.

אײַךְ האָף אז דו וועסט מְקַיִים זיין וואס אײַךְ האָב דיר דאָ געשריבן, דער עיקר קוק נישט אויף קיין שום מענטש, וואס האסטו מיט יענעם? שטאַרק זיך אין אַמוּנַת חַכְמִים, וואס דאס איז דער עיקר אין אידישקייט, ווי דער הייליגער רבי חיים קאַסוֹבֿער זי"ע האָט געזאָגט (תורת חיים ליקוטים) אויף די מִשְׁנָה (אבות פֿרק א) עֲשֵׂה לְךָ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֵּפֶק, אז דער פֿירוּשׁ איז: עֲשֵׂה לְךָ רַב - און גִּלְיִב אין אים, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֵּפֶק - אויב ער קען מײַךְ הַעֲלִפֵּן. און אזוי ווערט געברענגט אין סדר היום פון רבי אהרן קאַרלינער זי"ע, "הַחֲסִיד צָרִיךְ לְהֵאֱמִין שְׂכַל מַה שֶּׁרָבּוּ אוֹמְרֵי לֹא מְסַבִּימִין בְּךָ לְמַעַלְהָ", אז דו וועסט זיין שטאַרק אין דעם וועסטו זען גרויסע ישועות.

זאַלסטו האָבן אַ לעכטיגן חנוכה און אַ פֿרייליכן תּמִיד

קו

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר ויגש ג' טבת ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברכים היקרים ... גרם יאיר
 איך האב דערהאלטן ענקער בריוו.

עם וואונדערט מיר זייער שטארק ווי מען קען אייך
 אראפפירן פון אידישן וועג דורך אפאר בעלי תשובה
 וואס זיי ווייסן נישט וואס הייסט גוטס און וואס הייסט
 שלעכטס וכו', און ס'איז מקוים געווארן ביי זיי די ווערטער
 פון נביא (שעיה ת, ט) "הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע
 שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק
 למר" וגו'; וואס ווייסט א בעל תשובה? עם פאסט אפילו
 נישט אריינגיין מיט זיי אין קיין וויבות.

וזאז איז געהערט געווארן א נייע מנהג אז ביי יעדן מזמור
 פון דאווענען זינגט מען אן אנדערן ניגון? מכל שכן
 ווען מען שפילט אינטער מוזיק, דאס איז דאך די וועג פון
 די רעפארמער רחמנא ליצלן. דער הייליגער צאנזער רב
 זי"ע ברענגט אין א תשובה (דברי חיים אורח חיים סימן יז), א חסידיש
 שטיבל האט געוואלט איינפירן אז מען זאל אינטער זינגען
 מוזיק אינמיטן דאווענען וכו', געט ער זיי א פארציע מוסר,
 ווי פאסט דאס ביי חסידים נאכמאכן מתחדשים וכו', רשעים
 וכו'? זעט מען פון דעם ס'איז נישט אזוי פשוט; איבערדעם
 וואונדער איך זיך זייער שטארק ווי לאזטו צו אז בעלי תשובה
 זאלן דיך פירן אין באר, און וועלן מתקן זיין נייע מנהגים?

בְּכֹלֵל דָּעם גאַנצן ענין פון בעלי תשובה דארף מען גרויס
 רחמים; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן
 10, דאס אפילו צדיקים וואס זענען דבוק און בורא כל עולמים
 טוען תשובה יעדע שעה יעדע רגע טאמער האבן זיי נאכנישט
 משיג געווען השגות אלקות, טאמער גארן זיי זיך, און זיי
 טוען תשובה זייער גאנץ לעבן וכו', און דא רעדט מען פון
 די הייליגע צדיקים וואס זענען נישט משיח דעת איין מינוט
 פון בורא כל עולמים פון קינדווייז אום וכו'; און היינט איז
 שוין דא א גייע סטייל, א נאמען בעל תשובה וכו'; א מענטש
 האט אפגעטון אלע עבירות שבעולם וכו', מילא ער וויל
 פאררעכטן זיינע מעשים, זאגן די חז"ל (ברכות לד:) מקום שבעלי
 תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין; דאס איז אז
 ער טוט תשובה צווישן זיך און דעם בורא כל עולמים; אבער
 ער זאל שוין זיין א הוגה דיעות וכו' א דיעות זאגער וכו'
 און גאך זיין א מנהיג אויכעט וכו', און זאל פארפירן אן עדה
 אז מען דארף זינגען יעדן מזמור אן אנדערן ניגון, און מישט
 צוזאם ניגונים אין א פשוטן מיטוואך, פון ראש השנה, פון
 פורים, פון חנוכה, וכו', וכו', וואס די גאנצע זאך איז איין
 גרויסע ליצנות, ער ווייסט נעבעך נישט וואס ער וויל וכו',
 זינגט צאם פאר פייער און פאר וואסער, ניגונים פון א חתונה,
 ניגונים פון שבת, אלץ אינמיטן דאווענען אין א פשוטן
 מיטוואך? זעסט דאך אז דאס איז נישט קיין וועג, וכו', און
 ווי קענען היימישע אינגעלייט נאכגיין אזא פארקרימטן מח?
 און זאלן זיך נאך אפגארן אז דאס איז נאך ערליכקייט אויך?

אײַבערדעם בעט אײַך דיר זײער, הייב אָן צו לערנען דעם
 הייליגן רבינ'ס ספּרים, זאלסט זײן בקי אין ליקוטי
 מוהר"ן, ספּורי מעשׂיות, ספּר המדות, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן,
 ישר וְהפּוּד הַפּוּד וְיִשָּׁר, און זאלסט גארנישט אפּטרעטן פון
 הייליגן רבינ'ס ווערטער, און מכל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן זאלסטו
 לערנען אסאך שולחן ערוך, וועסטו זען פאר דיר וואס הייסט
 צו זײן א איד, און מען זאל דיך נישט קענען אפּנארן.

אײַך האָף אז דו וועסט מערר זײן די אינגעלייט די
 ווערטער, און עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער
 חתם סופּר האט געזאגט אויף די משנה (ערה פּרק א) חדש
 אסור מן התורה; יעדע גייע זאך וואס מען זעט נישט ביי
 היימישע אידן וואס האבן מקובל מדור דור, איז שוין
 אסור, דאס איז געווען די רעפארמער, די מתחדשים, זיי
 האבן געוואלט מאכן גייע זאכן, די זעלבע זאך זענען
 אנגעקומען א מחנה משגעים וכו', וואס זיי רופן זיך בעלי
 תשובה וכו', זיי נעמען סמים (דראגס) און זיי וועלן אונז
 פירן אויפן דרך האמת וכו', איז דאס נישט קיין געלעכטער?

עטין זאלטס שוין מאכן אן אסיפה, און ארויסטרייבן די
 וואס זיי האבן געוואלט איינפירן דעם נארישן און
 שרעקליכן מנהג.

זאלסט האבן א געבענטשטן טאג.

 קד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּגַּשׁ ג' טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעְרַהאַלְטן דִּיין בְּרִיוו.

זאַלְסֶט וויסן אז אַ בְּחוּר איז אַ גְרוֹיֶסע ספֿנה בְּזוּה הַעוֹלָם,
 דַּער ספֿ"ךְ מ"ם וויל אים צופֿרעכֿן און אַרײַנבֿרענגען
 אין אַ יאַוּש און אין אַ דײַפֿרעסיע וכו', אזוי ווי דַּער נבֿיא
 ירמיהו זאָגט (איכה א) "קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשָׁבוֹר בַּחוּרִי", דַּער
 ספֿ"ךְ מ"ם מאַכט אַ יום טוב כְּדִי צו צופֿרעכֿן בְּחוּרִים,
 אַיבֿערדעם דאַרפֿסטו זיך נַעמֶען אין די הַענט אַרײַן, מְעַן
 טאַר נישט אַרײַנפֿאַלן אין אַ יאַוּש און אין אַ דײַפֿרעסיע.
 וויסן דאַרפֿסטו וויסן אז דו האַסט גְרוֹיֶסע פּוֹחוֹת בִּי דִיר,
 וואַרום ווי יונגער מְעַן איז קען מְעַן שְׁטײַגן אין תּוֹרָה און
 אין יְרֵאת שְׁמַיִם, מְעַן דאַרף נאַר הָאָבן די אָמַת'ע רְצוֹנוֹת
 און פֿיסופֿין, בַּעַנְקעניש און וועלן, וכו', אַוּדאִי ווייס
 אִיךְ וואס עס גייט אויף דִיר דוֹרְךְ וכו', אַפֿער דו פֿיסט
 נישט דַּער אַינצִיגֶסטער, אויף יעדן בְּחוּר גייט דוֹרְךְ די
 שְׁווערע פֿיטערע נסיוֹנוֹת וכו', אַפֿער דַּער הייליגער רַבִּי
 האַט אונז געגעבן אַן עצה זיך אַפּזינדערן אויף אַ פֿלאַץ
 וואו קיינער איז נישטאַ, און דאַרטן רעדן צום פּוֹרָא פֿל
 עולָמִים אויף פֿראַסט אַידיש, און אויסדערציילן יעדע זאַך
 וואס עס שְׁטַעֲרַט אים און וואס עס דריקט אים וכו', דאַס
 ווערט אַנגערופֿן הַתְּבוֹדָדוֹת, און יעדע וואָרט וואס אַ אִיד

רְעֵדֶט צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוֵעֵרֶט גְּעֵהֶעֶרֶט און מֵאכֶט א רױשֶׁם אין אַלֶּע הַיְמָלְעֵן, נָאָר מַחֲמַת מְעַן הָאֵט פּוֹגֵם גְּעוֹוֵעַן בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מְעַן הָאֵט פִּיל מִיט מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת מִיט דְּמִיוֹנוֹת, בִּיז עִם דַּאכֶט זִיךְ דְּעַם מְעַנְטִישׁ אַז קִינְעֶער הֶעֶרֶט אִים נִישְׁט אױס, ווי דְּעֶר הַיִּילִיגֶער רַבִּי זָאגְט (סְפָר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מַכְנִיִם כְּפִירָה בְּאָדָם; מִיט דְּעַם וְוֵאָם אַ מְעַנְטִישׁ זִינְדִיגְט בְּרַעֲנֵגְט עַר אױף זִיךְ כְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת, בִּיז עַר גְּלִיבֶט נִישְׁט אַז דְּעֶר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים שְׁטִיט גְּעֵבֵן אִים, אִין אִים, בִּי אִים, און הֶעֶרֶט צו יַעֲדֶעם וְוֵאָרֶט וְוֵאָם עַר רְעֵדֶט.

אִיבֶּעֶרֶדְעַם דַּאָרְפֶּסטוּ קוֹדֶם בְּעֵטָן זִייעֶר אַסאַךְ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם זַע אַז אִיךְ זָאל הָאָבֵן לְעַכְטִיגֶע אױגֵן, אִיךְ זָאל שְׁפִירֵן אַז דוּ בִיסֶט דָא מִיט מִיר, שְׁטאַרְק מִיר מִיין אֲמוּנָה, אַז אִיךְ זָאל פִּילֵן אַז אִיךְ בַּאוועג זִיךְ נִישְׁט אָן דִּיין כֶּחַ, גְּעב מִיךְ שְׁמַחָה און הַאָפֶעֶנוּג וְכוּ' וְכוּ', אַזױ דַּאָרְפֶּסטוּ בְּעֵטָן דְּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און אױסְדֶּרְצִיילֵן יַעֲדֶע זאַךְ וְוֵאָם עִם דְּרִיקֶט דִיךְ, אַוּדַאי בִּיִים אַנְפֶּאַנג וועט זִיךְ דִיר דַאכְטֵן אַז עִם אִיז עַק וועלֶט וְכוּ', קִינְעֶער קוֹקֶט זִיךְ נִישְׁט אױס אױף דִיר, קִינְעֶער דַאָרף דִיךְ נִישְׁט הָאָבֵן וְכוּ', אָבֶער אױב דוּ וועסט זִיין אָן עַקֶשֶׁן, און שְׁטאַרְקֵן זִיךְ יַעֲדֵן טָאג צו גִיין אִין אַ בַּאוּנְדֶּער פֿלאַץ וואוּ קִינְעֶער אִיז נִישְׁטאַ און זִיךְ אױסְרֶעֶדֵן דָאָס הַאָרֶץ פֶּאַרֵן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און אִים דְּעֶרְצִיילֵן אַלֶּעס וְוֵאָם עִם דְּרִיקֶט דִיךְ, וועסטוּ זַען אַז בִּיִים סוֹף וועט אַלֶּעס גְּשְׁתַּנָּה ווערֵן, דוּ וועסט שְׁפִירֵן אַז

דער בורא פֿל עולמים איז מיט דיר, ביי דיר, נעבן דיר, און ער האט דײַך ליב, און דו קענסט מצליח זיין.

דער עיקר אין לעבן איז נאר רצון, א מענטש דארף וועלן און בענקען און האפן, און דאס זאגן מיר דרײַ מאל א טאג (תהלים קמה), "פֿותח את יְדֵיךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן", שטעלט זיך אנוועק א שאַלֶּה, וואס איז דער ווארט רצון? מען בעט דעם בורא פֿל עולמים פֿבֿיכול עפֿן אויף דייע הענט און געב אויז פֿרנסה עסן וכו' וכו', פֿארנוואס שטייט רצון, ווילן? נאר דער תירוץ איז, אויב דער מענטש האט א רצון א ווילן וועט ער האבן אלעס, דער עיקר איז ער זאל וועלן ארויסגיין פֿון די טומאה ער זאל וועלן ווערן אן ערליכער איד. איבערדעם שטארק זיך מיט שטארקע רצונות און פֿיסופין, בענקעניש און האפן, לאז נישט נאך, וועסטו זען סוף פֿל סוף וועט אלעס פֿאראכטן ווערן.

דארפסט וויסן אז אלעס קען מען פֿאררעכטן, אפילו מען האט געטון דאס ארגסטע וכו', דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיב) אם אתה מאמין שיכולין לקלקל תאמין שיכולין לתקון; אויב דו גלייבסט אז דו האסט געטון שלעכטס איז דאך א סימן אז דו האסט אמונה, זאלסטו גלייבן אז דער בורא פֿל עולמים איז אן אב תרחמן און ער איז דײַך מוחל אויף אלסדינג; איבערדעם בעט איך דיר זייער, זע צו ליינען יעדע נאכט קריאת שמע אין סידור לפי די נוסח פֿון ארז"ל, וואס דארטן שטייט

ווידוי, ס'נעמט אינגאנצן צווישן זעקס און זיבן מינוט, אפער
ווען א איד איז זיך מתוודה איידער ער לייגט זיך שלאפן
און ער מאכט א חשבון הנפש וואס ער האט אפגעטון דעם
טאג, און ער זאגט רבנו של עולם זיי מיד מוחל איך האב
נישט געוואלט זנדיגן, נאר וואס זאל איך טון אז דער יצר
הרע איז זיך אויף מיר מתגבר געווען? איך בין פארבלענדעט,
איך זע נישט גארנישט, העלף מיר, געם מיד ארויס פון
בלאטע, איך גיי זיך יעצט לייגן שלאפן, מיין נשמה גייט
יעצט ארויף אויבן צו דיר, בעט איך דיר זיי עם מקבל,
און רייניג דאס מיר, און ברענג מיר צוריק א גייע נשמה,
אן אויסגערייניגטע נשמה, מיט גייע בענקעניש צו דיר וכו'
וכו', אזוי זאלסטו רעדן צום בורא כל עולמים, וועסטו זען
אז מען לייגט זיך ווי א איד שטייט מען אויף ווי א איד,
און דו וועסט האבן א לעכטיגן טאג.

זוען דו שטייטט אויף אינדערפרי, נאכדעם וואס דו האסט
געזאגט "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שחתורת בי
נשמתני בחמלה רבה אמונתך" און דו וואשסט זיך אפ
געגל וואסער און דו גרייטסט זיך צו און דו שוסט זיך אן,
זאלסטו דאס ערשטע זאך רעדן צום בורא כל עולמים, און
בעטן אז דער טאג וואס מען האט דך געשאנקען זאל זיין
א לעכטיגן טאג, א פרייליכן טאג, זאלסטו ווערן אפגעהיטן
פון שמוץ, און אזוי זאלסטו מרבה זיין מיט דיבורים צום
בורא כל עולמים, יעדע דיבור וואס מען רעדט איז אן
הצלחה נצחית, אן אייביגע הצלחה, דער מענטש כאפט

נישט וואס הייסט דיבורים צו רעדן צום בורא פֿל עולמים,
 אוי ווי וואספארא בטלן דער מענטש איז! ווען ער זאל
 וויסן דאס יעדער דיבור וואס מען רעדט צום בורא פֿל
 עולמים מאכט א רעש אין הימל, וואלט ער דאך א גאנצן
 טאג גערעדט צום אים! נאר דער מענטש האט געבען נישט
 קיין שכל, ער איז אזוי צופראכן ביי זיך און ער גלייבט
 נישט אין זיך, ביז ער פאלט אריין אין א דיפרעסיע און
 אין א יאוש וכו' וכו', איבערדעם זע זיך צו נעמען אין די
 הענט אריין. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א. סימן
 סא) אזוי ווי מען דארף האבן אמונה אין בורא פֿל עולמים
 אז ער פירט די גאנצע וועלט און אלעס איז בהשגחה פרטי
 פרטיות, קיין שום זאך ווערט נישט געפירט אליין, ווי די
 תו"ל זאגן (חולין ט) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אפא אם
 בן מכריון מלמעלה; א מענטש קלאפט זיך נישט דעם
 קליינעם פינגער ביז מען רופט נישט אויס אויבן, עס איז
 נישטא אזא זאך מקרה, מזל, טבע, אלעס איז בהשגחה;
 אזוי דארף א מענטש האבן אמונה אין זיך, אז ער האט
 מורא'דיגע פוחות אומקערן זיך צום בורא פֿל עולמים, און
 אלעס איז תלוי אין זיין תורה אין זיין מצוות, און אין זיין
 פרייליכקייט.

איבערדעם שטארק זיך און ווער נישט צופראכן, וועסטו
זען דו וועסט קענען ארויסגיין פון וואו דו
ביסט אריינגעפאלן וכו' וכו'. איך ווייס גאנץ גוט וואס
אויף דיר גייט דורך וכו' וכו', אפער ווארף אנוועק די

אלע עקלדיגע כלי משחית, ווידאו, אייפאר וכו', וכו',
וועסטו זען דו וועסט האבן א גרויסע ישועה, ווארום די
חו"ל זאגן (סוף ח ע"א) אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו
רואות; דער יצר הרע געוועלטיגט נישט אויפן מענטש
נאר וואו זיינע אויגן קוקן, אויב איינער היט די אויגן און
ער קוקט נישט אויף שמוץ וועט ער נישט טון קיין שמוץ
וכו', איבערדעם שטארק זיך און ווער נישט צופראכן, עס
וועט אלעס אריבערגיין וכו', דער בורא פל עלמים וועט
דיר העלפן דו וועסט טרעפן א גוטן זיווג, און דו וועסטו
חתונה האבן, דו וועסט אויפשטעלן א אידישן שטוב על
טהרת הקודש.

זע צו לערנען יעדן טאג אסאך פּרקים משניות אפילו דו
פארשטייט נישט, זאג משניות, וואס דאס האט א
מורא'דיגע סגולה מטהר צו זיין דעם נפש פון אלע פלעקן
וואס מען האט פארפלעקט די נשמה וכו', משנה איז די
אותיות נשמה, אז מען לערנט און מען זאגט אסאך משניות,
ווערט גערייניגט די נשמה פון אלע פלעקן. איך פעט דיר
זייער דו זאלסט זיין שטארק אין דעם וועט דיך גוט זיין
אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דו זאלסט האבן א לעכטיגן תמיד.

קה

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויחי ה' טבת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

דו זאלסט געדענקן פֿרנסה קומט נאר פון בורא פֿל עולמים,
נישט פון קיין בִּשְׂר וְדָם.

ס'איז א גרויס שטות צו זאגן אז דיין פֿרנסה איז תלוי
וכו' וכו'. עס דערמאנט מיר דעם באקאנטן סיפור,
אז אמאל איז געקומען א בעל עגלה צום הייליגן חפץ
חיים ז"ל און ער האט זייער געוויינט, פֿרעגט אים דער
חפץ חיים ז"ל, "וואס וויינסטו?" האט ער געזאגט, "מיין
ברויט געבער איז געשטארבן". האט זיך דער הייליגער
חפץ חיים ז"ל א ציטער געגעבן, און פֿרעגט אים "וואס
הייסט?" זאגט ער אים, "איך בין א בעל עגלה, און מיין
פֿערד וואס ער שלעפט די עגלה האט געפייגערט, בין איך
געבליבן אן פֿרנסה", האט זיך דער חפץ חיים זייער
דערציטערט, און האט אנגעהויבן רעדן צו זיך, "וויי וויי,
ווי קען א מענטש זיין אזא טיפש און זאגן אויפן פֿערד
אז דאס איז זיין ברויט געבער?"

זעט מען אז מען טאר נישט רעדן אזעלכע ווערטער אז
די פֿרנסה קומט פון א בִּשְׂר וְדָם וכו' וכו', דער
בורא פֿל עולמים האט אסאך וועגן וויאזוי מִפֿרַנְס צו זיין

א מַעֲנֵשׁ, אִיבֶעֱרָדֶעם שְׂטאַרַק זיך אין בְּמַחֹן, און זאַלְסֵט זיך צוגעוואוינען רַעֲדֵן צום אים און פֿעֲטֵן יַעֲדֵע זאך וואס די דאַרְפֵסט האָבן, ווען די וואלְסֵט יַעֲדֵן טאַג געפֿעֲטֵן רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ דאַרְף האָבן פֿרַנְסֵה, אִיךְ בֵּין עָנֵג אִין גַּעֲלֵט, אִיךְ בֵּין שוּלְדִיג חוֹבוֹת, און אִיךְ קָען זיך קיין עֲצָה נִישֵׁט געבֵן, האָב אױף מִיר רַחֲמָנוּת, זיי מִיר מְרַחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וואלְסֵט געזען ווי אַלְעס וואלְט זיך אִיבֶעֱרָנְגֶדְרִיט לְטוֹבָה.

אִיךְ וואונטש דיר א גוט געפֿענטשטע טאַג

קו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ראשון לְסֵדֶר וַיְחִי ה' טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאָבְרָךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ האָב דַּעֲרַהאַלְטֵן דיין בְּרִיוו, אִיךְ דיין שְׁוואַגֶער אִיז דא געווען.

אִיךְ בֵּין גַּעקומען בְּזֶה הָעוֹלָם אױפֿצובױען שְׂטוּבֶער נִישֵׁט צו חֲרוּב מֵאֵבֶן שְׂטוּבֶער, אִיבֶעֱרָדֶעם וויל אִיךְ זיך נִישֵׁט מִיִּשֵׁן אִין קיין שׁוֹם גַּט, ווארום אִיךְ בֵּין גַּעקומען נֶאֱרַח חֲתוּנָה מֵאֵבֶן בְּחֹרִים אָפֶער נִישֵׁט עוֹסֵק זיין אִין צַעֲנַעֲמֵען שְׂטוּבֶער. שְׂטאַרַק זיך וועט דיר דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים נִישֵׁט פֿאַרְלֵאָזֵן.

בַּעֲסֵר גַּי צו אַ רַב אַ יְרֵא שָׁמַיִם, און רַעַד זִיךְ מִיט
אִים אַדוֹרְךָ; וואַרום דָּאס איז דִּינִי נְפִשׁוֹת - גַּיִן
צוּבְרֵעֵן בִּי אַיִנְעם אַ שְׁטוּב וְכוּ' וְכוּ', און אָמַת ס'איז דָּא
גַּעֲרֵעֲכֵטע טַענֹת, אָבֵער פּוֹנְדֵעֲסְטוֹוֵעֵגן ווִיל אִיךְ גַּיִשֵׁט זַיִן
אַנְמִיטן פּוֹן אַ גַּט וְכוּ'. דַּער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים הָאֵט מִיר
גַּעֲהָאַלְפֵן אִיךְ הָאֵב שׁוִיִן חֲתוּנָה גַּעֲמַאכֵט אַיבֵּער צוֹוִי טוִיזֵעֲנֵט
בַּחֲוָרִים און מִיִּדְלֵעֵךְ, און הִלּוֹוֵאי זָאל אִיךְ זוֹכֵה זַיִן נָאךְ
עוֹסֵק זַיִן אִין דִּי מַצּוֹה, ווִייל ס'איז גַּיִשֵׁטֵא קַיִן גַּרֵעֲסֵעֵרע
מַצּוֹה ווי חֲתוּנָה מַאכֵן בַּחֲוָרִים מִיט מִיִּדְלֵעֵךְ.

דַּער הַיִּלְיִנְעֵר רַבִּי זָאגֵט (אִין לִיקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֵלֵק ב, סִימֵן פֵּט), אַז
דַּער צַדִּיק אִין דַּער שְׂדֵכֵן, עַר אִין מְשַׁדֵּךְ אַלֵּע
שִׂדּוּכִים, און עַר אִין עוֹסֵק נָאר אִין שִׂדּוּכִים, ווִידֵעֵראוּם
הָאֵט דַּער הַיִּלְיִנְעֵר רַבִּי גַּעֲפֵרֵעֵגֵט אִין הַיִּמֵּל, וואַס וועט זַיִן
זַיִן פֵּרְנֵסֵה? הָאֵט מָען אִים גַּעֲעֵנְטֵפֵעֵרֵט, זַיִן פֵּרְנֵסֵה וועט
זַיִן אַז עַר וועט זַיִן אַ שְׂדֵכֵן. זַעט מָען פּוֹן דַּעם דָּאס
גֵּרױסִקִּיט פּוֹן שְׂדֵכֵנוֹת, וואַס אַ מַעֲנֵטֵשׁ אִין זוֹכֵה און אִין
מְשַׁדֵּךְ שִׂדּוּכִים, און פּוֹן צַדִּיקִים זָאגֵט מָען נָאךְ דָּאס דִּי
כְּשֵׁר'סֵטע גַּעֲלֵט אִין גַּעֲלֵט פּוֹן שְׂדֵכֵנוֹת.

דַּער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים זָאל דִּיר פִּירֵן אוֹיף דַּעם רִיכְטִיגֵן
וועג, און זָאַלֵּסט מִיר שְׁטַעֲנֵדִיג מְבִשֵׁר זַיִן גּוֹטֵע
בְּשׁוֹרֹת.

הַמֵּאַחַל לֵךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

 קז

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויחי ה' טבת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ . . . גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב גֶּעְהֶערט אז דו בִּיסט גֶעוואָרן אַ מְלַמֵּד, אִיךְ בִּין זיכער אז דו האָסט שוין פֿון מיר גֶעְהֶערט זייער אַסאַךְ מָאל וואָס אִיךְ הָאב גֶערעדט בְּרַבִּים וואָס הייסט אַ גוטע מְלַמֵּד, דער וואָס ער קען זיך אַראָפֿלאָזן צו די קינדער, און ער קען זיי אַרויפֿברענגען צו די העכסטע שְׂטאַפֿל וואָס זיי זאלן מצליח זיין אין לערנען בְּפֶרט און אין לעבן בְּכָלֵל, עס איז באַוואָוסט דאָס דער הייליגער רַבִּי הָאט נישט גֶעהאַלטן פֿון קיין מְלַמְדִים, ער הָאט נישט גֶעוואָלט אז זיינע מְענטשן זאלן זיין מְלַמְדִים (עגן שיחות תר"ז סימן רמ), וואָס דער פֿשוט'ער טעם איז, ווען אַ מְענטש איז עוסק אין מִשָּׂא וּמִתֵּן און מֶען געמט פֿון אים צו געלט בִּשׁוּג אָדער בְּמִזִּיד וכו', קען ער עס שְׂטענדיג צוריק באַצאַלן, אָבער אויב מֶען געמט צו פֿון אַ קינד די צייט, דאָס קען מֶען נישט באַצאַלן מיט קיין שום געלט, און אויף דעם איז נישטאָ קיין מְחִילָה.

די חז"ל זאָגן (בבא בתרא כא): אויפֿן פֿסוק (רמיה מת, י) "אָרוּר עֲשֵׂה מְלַאכֶת הַיּוֹ"ה רַמְיָה", אז דאָס גייט אַרויף אויף אַ מְלַמֵּד וואָס לערנט נישט גוט אַוּס די קינדער עבְרִי וכו', אָדער ווי צו לערנען וכו', אזוי ווי מֶען הָאט אויסגעלערנט יואב דער שר צבא פֿון דוד המלך, דער מְלַמֵּד הָאט אים נישט אויסגעלערנט גוט עבְרִי וכו', אַנשטאַט זכֶּר עֲמֶלֶק

(מיט א צירי), האט ער אים אויסגעלערנט זכר עמלק (מיט א קמץ), און עס איז ארויסגעקומען דורך אים א מבשול, וכו'. א מלמד דארף זיין זייער געטריי צו די קינדער, זיי אויפצובויען, נישט זיי צוברעכן, ער דארף זיך אפגעבן מיט די קינדער, און טאר נישט זיי איבערלאזן אליין, אדער טון אנדערע ארבעט אינמיטן לערנען מיט די קינדער, ווי די רמב"ם זאגט (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה הלכה ג) מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתירשל בלימודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת ה' רמיה, לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק.

איבערדעם האט דער הייליגער רבי מקפיד געווען אז מען זאל נישט זיין קיין מלמד, ווארום ווער עס קען דאס נישט באווייזן נאר ער געמט צו די טייערע צייט פון די קינדער, דאס איז אן עוולה וואס מען קען נישט פאררעכטן. אדער מען לערנט מיט די קינדער פארקרומט פשט וכו', אדער פאלשע דיעות וכו', דאס איז זייער ביטער, ווארום וואס מען לערנט מיט א אינגל קליינערהייט דאס בלייבט אים אויפן גאנצן לעבן, איבערדעם דארף מען זוכן פאר די קינדער אן ערליכן מלמד וואס ברענגט נישט אן די צייט, וואס איז גוט אויסגערוט און נישט גערוועזן וכו', ווי עס ווערט געפסקנט אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז) ואין למלמד לנעור בפילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמוד, וכן לא יתענה או לעצור במאכל ומשתה או

לְאָכּוּל וְלִשְׁתּוֹת יוֹתֵר מִדָּאֵי כִּי כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים
שָׂרָא יוֹכֵל לְלַמֵּד הַיֵּטֵב, וְכָל הַמְּשַׁנָּה יָדוּ עַל הַתְּחַתּוֹנָה
וּמִסְלָקִין לִיהוּ; אָפְעֵר אוֹיֵב אֵיִינְעֵר הָאֵט אַלְע מַעְלוֹת, עֵר
הָאֵט גְּעוּוֹלְדֵר צוּ דִּי קִינְדֵרֵר, עֵר קֵעֵן זִיךְ אַראַפֿלאַזֵן צוּ דִּי
קִינְדֵרֵר אוֹיֵף זֵייעֵר פֿאַרשְׂטאַנְד, עֵר קֵעֵן שֵׁיִן מִסְבִּיר זֵיִן
דָּאָס לְעֵרנְעֵן, עֵר בֶּרֶענְט אַרִיִין אִין זֵי אַמוֹנָה אִין בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים, יִרְאֵת שְׁמַיִם, עֵר לְעֵרנְט זֵי אוֹיִם הִלְכוֹת וּוִי צוּ
זֵיִן אַ אִיד, דַּעַמְאֵלְטִס אִיז דִּי גֵרֶעסְטֵע זאַךְ צוּ זֵיִן אַ מְלַמֵּד.

זֵיִן דִּי חו"ל זָאָגֵן (כָּבֵא בַתְּרָא ח:) אוֹיִפֿן פֿסוּק (דְּנִיֵּאל יב) "וּמְצַדִּיקֵי
הַרְבֵּים כַּבּוּכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֱלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; און
דַּעַר פֿשוֹטֵעֵר פֿירוּשׁ פֿון דַּעַם אִיז, אַז אַזוֹי וּוִי מַעַן קֵעֵן נִישְׁט
צֵיילֵן דִּי שְׂטֵעֵרֵן, וּוְאָרוּם שְׂטֵעֵרֵן קֵעֵן מַעַן נִישְׁט צֵיילֵן, זֵי
זַענֵעֵן אוּמְצֵיילֵבאַר, אַזוֹי קֵעֵן מַעַן נִישְׁט מִסְבִּיר זֵיִן דָּאָס
גְּרוֹיִסֶע שְׂכַר פֿון מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת וּוְאָס זֵי לֵיִגֵן אַרִיִין אַמוֹנָה
פֿשוּטָה אִין אִידיִשֶׁע קִינְדֵרֵר זֵי זָאלֵן גְּלִיבֵן אִין בּוֹרָא כָּל
עוֹלָמִים, וּבִפֿרֵט אִין אונְזֵער דוּר וּוְאָס דִּי פֿאַרשְׂאֵלְטֵענֶע רִשְׁעִים
דִּי עֵרֵב רַב הָאָבֵן זִיךְ גַּענוּמֶען אוֹיִס־רֵיִסֵן דִּי הֵיילִיגֶע אַמוֹנָה
אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים פֿון דִּי קֵלִינְע קִינְדֵרֵר, אִיבֶער־דַּעַם אִיז
וּוְאִזל אִיז דַּעַר מַעַנְטֵשׁ וּוְאָס עֵר אִיז יָא אַ מְלַמֵּד, און עֵר
שֵׁינְט אַרִיִין אִין אִידיִשֶׁע קִינְדֵרֵר דִּי הֵיילִיגֶע אַמוֹנָה אִין בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים, און לְעֵרנְט זֵי אוֹיִם וּוִי צוּ זֵיִן אַן עֵרִלִיכֵן אִיד.

אַ מְלַמֵּד דַּאָרף דַּעַר־צֵיילֵן אַסאַךְ מַעֲשִׂוֹת פֿון צִדִּיקִים פֿאַר
דִּי קִינְדֵרֵר, און דַּעַר הֵיילִיגֶער רַבִּי הָאֵט גַּעזָאָגְט (לְקוֹטִי
מוֹתֵרִין חֵלֵק א, סִימֵן רמח) דָּאָס דַּעַר־צֵיילֵן מַעֲשִׂוֹת פֿון צִדִּיקִים אִיז

זייער א גרויסע זאך, ווארום ווען מען דערציילט א מעשה פון א צדיק ווערט נתעורר דאס הארץ נאכצוטון דעם צדיק, און ער אליין איז געקומען צו זיין דרגא נאר ווייל ער האט געהערט אסאך מעשיות פון צדיקים ווען ער איז געווען גאר א קליין אינגל.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע (בעל דברי חיים) האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער אויב ער לערנט מיט זיי מוסר, האט דער מלמד געענטפערט יא, ער לערנט מיט זיי "חובת הלבבות", האט זיך דער הייליגער צאנזער רב זי"ע אנגערופן צום מלמד, נישט דאס האב איך געמיינט, איך האב געמיינט דו זאלסט דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע, און פון הייליגן רבי'ן רבי זושא זי"ע, ווארום ער האט פארשטאנען אז אויב מען וועט דערציילן די קינדער מעשיות פון די הייליגע ברודער זי"ע, וועט דאס אריינברענגען אין די קינדער א געוואלדיגע בענקעניש נאכצומאכן.

א מלמד דארף האבן אויסטערלישע געדולד צו קינדער, נישט ווערן גערועז, און אוודאי נישט שלאגן, ווי די חז"ל דערציילן (מדרש אנדה) אז רב ספרא האט געהאט א תלמיד וואס ער האט געלערנט מיט אים פיר הונדערט מאל איין הלכה, אזוי פיל געדולד האט ער געהאט צו אים, און נאכדעם האט דער תלמיד פארנעסן וואס ער האט געלערנט, האט ער נאכאמאל איבערגעלערנט מיט אים פיר הונדערט מאל די הלכה, האט מען אים פון הימל

געשעעניקט פיר הונדערט יאר צו לעבן, זעט מען פון דעם
וויפיל געדולד מען דארף האבן צו קינדער.

יעדע מלמד דארף וויסן דאס די תלמידים קוקן ארויף
אויף אים, און זיי האלטן זייער שטארק פון אים,
איבערדעם דארף יעדע מלמד זיך אכטונג געבן ווי ער פירט
זיך אויף, ער זאל זיין א לעבעדיגער ביישפיל פאר די
תלמידים. ווען איך בין געווען א קליין אינגל צווישן זעקס
און זיבן יאר, האב איך געהאט א מלמד א ברסלבער
חסיד, ער האט געהייסן ר' יעקב קאלמאנאוויץ ז"ל,
(באוואוסט מיטן נאמען ר' יענקל מלמד), און וואונדער
איבער וואונדער, עס איז שוין איבער זעכציג יאר, און איך
געדענק אלעס וואס איך האב געלערנט ביי אים, איך האב
געהערט דערציילן אז ער האט אמאל געזאגט פארנוואס
זענען זיינע תלמידים געראטן? ווייל יעדן טאג בעט ער
אויף יעדן תלמיד באזונדער ער זאל זיין אן ערליכער איד,
און ער זאל פארשטיין דאס לערנען וכו', וכו', און מען
דערציילט אז די אלע וואס זיי האבן געלערנט ביי אים אין
קלאס, איז קיינער נישט ארויסגעגאנגען לתרבות רעה ל"ע,
ער פלעגט אויסלערנען די קינדער ווי צו רעדן צום בורא
כל עולמים, ווען א אינגל האט עפעס געדארפט האט ער
אים צוגעשטעלט פארן ארון קודש, (אונזער קלאס איז
געווען אין א בית המדרש) און ער האט אים געהייסן "בעט
דעם באשעפער", און ער האט אים אויסגעלערנט ווי צו
בעטן וכו', זעט מען פון דעם, ווי א מלמד דארף אויסזען.

מֵעַן דאַרף זײער אַכטונג געבן נישט ווייזן קינדער ווידיאָס
אָדער אַנדערע מואוויס וכו', ווארום ווען דער קינד
זעט אז דער מלמד ווייזט אים דאס, אפילו גוטע זאכן, ווען
ער ווערט גרויס קריכט ער נאכדעם צו שמוציגע זאכן חס
וְשָׁלוֹם, אויף זאגן די תנ"ל (סוּפָה מו ע"ב) לֹא לִימָא אִינִישׁ לִינוּקָא
דִּיהִיבְנָא לָךְ מִיַּדִּי וְלֹא יְהִיב לִיָּה מִשּׁוּם דְּאֶתִּי לְאַגְמוּרִיהּ
שִׁיקְרָא שְׁנַאֲמַר (רמיה ט, ד) "למדו לשונם דבר שקר"; אז מען
זאגט צו א קינד עפעס דארף מען איינהאלטן, ווארום ווען
מען האלט נישט איין וואס מען האט צוגעזאגט, לערנט מען
אויס דעם קינד ליגנט זאגן, זעט מען ווי ווייט א מלמד
דארף אכטונג געבן אויף יעדעס ווארט וואס ער רעדט מיט
א קינד, ווארום דאס בלייבט שטענדיג ביים קינד.

איך האף צום באשעפער אויב דו וועסט אסאך בעטן אויף
הצלחה און סיעתא דשמיא אין מלומדות, וועסטו
האבן אויסטערלישע הצלחה מיט די תלמידים, און זיי וועלן
אלע אויפוואקסן ערליכע אידן, וואס דאס איז דער רצון
פון בורא כל עולמים, פון א מלמד.

גלייב מיר איך האב נאך צו שרייבן אויף דעם זייער
אסאך, אבער פשוט יעצט האב איך נישט קיין
צייט, ועוד חזון למועד.

איך וואונטש דיר א גוט געבענטשטע טאג

קח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיְחִי ו' טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהָא לְטָן דִּיין לְאַנְגֵן בְּרִיוּוּ.

דו דארפסט וויסן אז אויף א בַּחֲוֹר פֿאַרְלִינגִט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער שטאַרק צופֿרעכֿן אים מיט וואס ער קען, בפרט ווען ער פֿאַלט דורך מיט פֿגם הַבְּרִית וכו', וואס דאס קומט געווענדליך פֿון שְׁלֵעכְטֵע מחשבות און הרהורים רעים וכו', וואס דאס קומט פֿון נישט היטן די אויגן, ווי די חז"ל זאגן (סוטה ת.) אין יצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלְא בְּמַה שְׁעִינִיו רואות; אז א איד היט די אויגן און ער קוקט נישט וואו ער דארף נישט וועט ער קיינמאל נישט קומען צו שְׁלֵעכְטֵע געדאַנקען, אָבער ליידער איז זיך דער סמ"ך מ"ם מתגבר אויף יעדן איינעם, און ער איז אים מבשיל מיט שְׁלֵעכְטֵע געדאַנקען וואס ס'קומט דורך קוקן אויף שמוציגע פֿלעצער, וואס מען איז עובר א לאו (במדבר טו) "וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּכֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם" דרשנען די חז"ל אויף דעם פֿסוק (ברכות יב ע"ב) "אַחֲרַי לְבַבְכֶם" זו מינות, "וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם" זה הרהור עבירה; וואס עס איז תלוי איינס אין אנדערן, ווען א מענטש איז פֿגום בפרית, קומט אים אריין שְׁלֵעכְטֵע געדאַנקען אין אמונה, און עס ווערט ביי אים אפגעשוואכט די אמונה.

אײַבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אויף די אויגן
 נישט קוקן וואו מען דארף נישט, מען דארף
 אסאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים אז ער זאל נישט
 זען וואס ער דארף נישט זען, ווארום אן תפלה וועט
 גארנישט ניצן, מען דארף זייער אסאך בעטן, מיר זעען
 דאס דורך המלך בעט דעם בורא פֿל עולמים (תהלים קיט,
 לו) "העבר עיני מראות שוא בדרךך תיניני", אויך בעט
 דיר רבנו של עולם, מיינע אויגן זאלן נישט זען שלעכטס
 און פאלשקייט וכו', נאר זיי מיר מחיה מיט דינע וועגן,
 די וועגן פון די תורה.

אויך ווייס וואס אויף דיר גייט דורך, ווי דו האסט מיר
 געשריבן באריכות וכו', פונדעסטוועגן זאלסטו געדענקן
 דאס מיר האבן א גרויסן רבי'ן וואס האט בפרוש געזאגט
 "דופיט אויף מיין פת, אויך האב ברייטע פלייצעס" וכו',
 דער רבי האט צוגעזאגט אז דער וואס וועט געבן א פרוטה
 לצדקה, און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס ווערט
 אנגערופן "תיקון הכללי", אפילו ער האט געטון וואס ער
 האט געטון, וועט ער אים ארויסשלעפן ביי די פיאות פון
 שאול תחתית, אונדאי אז מען איז זוכה צו פארן אויף
 זיין ציון אין אומאן כאטש איינמאל אין לעבן איז נישטא
 קיין גרעסערע זאך פון דעם, ווארום ער האט בפרוש
 צוגעזאגט דאס דער וואס וועט קומען צו זיין ציון און
 געבן א פרוטה לצדקה פאר זיינעט וועגן און זאגן די צען
 קאפיטלעך תהלים וואס דאס ווערט אנגערופן "תיקון"

הבִּלְלִי" וועל אײַך אים אַרױסשְׁלֶעפֿן פֿון שְׂאוּל תַּחֲתִית, דערפֿאר איז אַ גרױסע זאך צו זײן כאַטש אײנמאַל אין לעבן בײם הײלײגן רבײנ'ס צײון אין אומאַן.

עס איז נאכנישט געווען א צדיק אין דער וועלט וואס זאל צוזאגן אזא הבטחה מיט צוויי הייליגע עדות אז ער וועט א טובה טון פאר די וואס וועלן קומען צו זיין ציון אין אומאַן, און געבן א פרושה לצדקה, און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס הייסן "תיקון הבִּלְלִי", כאַטש ס'איז דא רשעים וואס זיי שפעטן אפ פון דעם, אבער מען דארף לײַגן אױפֿן וואַגשאַל, דא איז דא אַזאַ גרױסער צדיק אַ וואונדערליכער געטליכער הייליגע נשמה, וואס דער בורא כּל עולמים האט אראפגעשיקט מחיה צו זיין גאַנץ כּלל ישראל, און אריינבלאזן אין זיי אמונה, און ער זאגט צו מיט צוויי עדות, אײנער רבי אהרן מברסלב זי"ע און דער צווייטער רבי נפתלי מנעמרוב זי"ע, וואס די צוויי זענען געווען זײנע גרױסע תלמידים העכערע סארט מענטשן דבוק אינעם בורא כּל עולמים, און ער האט זיי גענומען פאר עדות אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון אין אומאַן און ער וועט געבן א פרושה לצדקה, און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים וואס הייסט "תיקון הבִּלְלִי", וועל אײַך זײך לײַגן אין די לענג און אין די ברייט, און אײַך וועל אים אַרױסנעמען פֿון שְׂאוּל תַּחֲתִית, און דא פֿון די אנדערע זײט שטייען לצים מגושמער מענטשן בעלי עבירות וכו' וכו', און שפעטן אפ וכו' וכו'; פֿרעג אײַך דיר: וועמען דארף מען פֿאַלגן?

אײַבערדעם אז דו קענסט פֿארן כאַטש אײַנמאל אין לעבן
 צום רבינ'ס ציון, איז נישטא קיין גרעסערע
 זאך פון דעם. נאטורליך פֿארט מען ראש השנה, ווייל
 דעמאלטס האט דער הייליגער רבי צוגעזאגט אז אפילו די
 נשמות וואס ער קען נישט פאררעכטן א גאנץ יאר אבער
 ראש השנה קען ער זיי אויך פאררעכטן, און ער האט
 גערעדט זייער אסאך פון קומען צו אים אויף ראש השנה,
 איז אונדאי בעסער אויב מ'איז זוכה און מען פֿארט אויף
 ראש השנה, אבער אויב מען קען נישט וכו', זאל מען
 כאַטש אײַנמאל אין יאר זיין ביים הייליגן רבינ'ס ציון.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיב)
 אויב דו גלייבסט אז מען קען מקלקל זיין, זאלסטו
 גלייבן אז מען קען מתקן זיין, דאס הייסט ווען א איד
 שפירט ביי זיך אז ער איז צופראכן ער האט געזינדיגט
 ער איז דורכגעפאלן, קומט דאך אויס אז ער האט אמונה
 אינעם בורא פֿל עולמים, ווייל אנדערש וואלט ער דאך
 נישט געווען צופראכן; און וויבאלד דו האסט אמונה,
 זאלסטו גלייבן אז מען קען אלעס פאררעכטן, ווייל דער
 בורא פֿל עולמים איז אן אב תרחמן, און ער וויל נאר אז
 מען זאל קומען צו אים און מען זאל זיך מתוודה זיין און
 זאגן רבונו של עולם דאס און דאס האב איך געטון וכו',
 מען דארף ארויסזאגן יעדע זאך וואס מען האט געטון,
 וואס דאס איז דער עיקר מצוות ויודוי, וואס דאס איז דער
 יסוד אין תשובה.

אזוי ווי דער רמב"ם זאגט (פרק א מהלכות תשובה, הלכה א) אז
דער עיקר תשובה איז ווידוי דברים, וכל המרבה
להתנודות הרי זה משובח; און דער הייליגער רבי זאגט
(אין ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ד) דאס ווען א מענטש זינדיגט
ווערט אריינגעקריצט די זינד אין זיינע ביינער, און זיי זענען
זיך נוקם אין אים, און זיי ברענגען צו עצבות און מרה
שחורה און דיפרעסיע וכו', און ווען דער מענטש זאגט
ארויס פון מזיל וואס ער האט געטון און ער איז זיך
מתנודה, גייען ארויס די אלע עוונות פון זיינע ביינער, און
ער איז זוכה און ער ווערט א בלי עם זאל לייכטן אין
אים דאס לעבטיגקייט פון בורא כל עולמים, ער שפירט
געטליכקייט. איבערדעם זיי נישט געפאלן ביי זיך, ווער
נישט צובראכן, גיי אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא,
און רעד זיך אויס דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, און
דערצייל אים וואס דו האסט געטון, שעם זיך נישט, אדרבה
מיט דעם וואס דו זאגסט דעם בורא כל עולמים יעדע זאך
וואס דו האסט געטון און די שעמסט זיך, דאס איז דער
עיקר תשובה, ווי די חז"ל זאגן (ברכות יב:) כל העושה דבר
עבירה ומתבייש בו, מוחלין לו על כל עוונותיו; אויב איינער
האט געבעד געזינדיגט און ער שעמט זיך מיט וואס ער
האט געטון, איז אים דער בורא כל עולמים מוחל אויף
אלע עוונות, איבערדעם זאג ארויס מיטן מזיל פארן בורא
כל עולמים וואס דו האסט געטון פונקטליך, כאטש דו
שעמסט זיך, דאס איז דיין תשובה. נאטורליך די זאכן

טָאָר מֵעַן נִישְׁט זאָגן פֿאַר קיין בֶּשֶׁר וְדָם, וואַרום מֵעַן טָאָר
 נִישְׁט גְּלִיבֵן קיינעם נִישְׁט, מֵאַרְגֵּן וועט ער דײַ אויסשפּעטן,
 און אויף דעם זאָגן די תּו"ל (פְּרֻכּוֹת לד): חֲצִיף עָלֵי מֵאֵן
 דְּמִפְּרֵשׁ חֲטָאִיהָ שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים לב) "אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי
 חֲטָאָה"; דאָס איז אַן עזוֹת אז אַ מענטש דערציילט פֿאַר
 מענטשן וואָס ער האָט געזינדיגט, איבערדעם דאָרף מֵעַן
 נִישְׁט פֿאַרציילן פֿאַר קיין מענטשן זיינע דורכפאלן אין
 לעבן, וואַרום מֵעַן טָאָר קיינעם נִישְׁט געטרויען; מֵעַן דאָרף
 נאָר גיין אין אַ פֿלאַץ וואו קיינער איז נִישְׁטא, און אויסרעדן
 זיך דאָס האַרץ פֿאַר דעם בורא פֿל עולמים, און ווער זאָגט
 נאָך אז מֵעַן קען פֿאַרגיסן הייסע טרערן איז אַסאַך בֶּעסער,
 די תּו"ל זאָגן (בְּבֹא מִצִּיעָא נט). שְׁעָרֵי דְמַעוֹת לֹא נִנְעָלוּ; אָפִילוּ
 אַ מענטש איז שוין געבעדן אזוי געפאלן ס'איז אים זייער
 שווער מתפלל זיין, ס'איז פֿאַרמאכט פֿון אים די טויערן
 פֿון תּפִּלָּה, ס'איז אים שווער מתפלל צו זיין, אָבער ווען
 ער גיסט טרערן דאָס גרעכט אויף אלע שְׁלַעסער.

איבערדעם שרעק זיך נישט, ביסט דורכגעפאלן מיט אזא
גראַבע עבירה וכו', דו טוסט שטילערהייט
שמוציגע מעשים וכו'? אויף יעדע זאך ניצט תשובה, נאר
קום צום בורא פֿל עולמים, רעד זיך אויס דאָס האַרץ צו
אים, דערצייל אים אלעס פֿונקטליך וואָס דו האָסט געטון,
און שעם זיך נישט, און אדרבה אויב דו שעמסט זיך זאָג
עס אַרויס מער און מער, וואַרום מיט דעם וועט דײַ דער
בורא פֿל עולמים מוחל זיין אויף די עוונות.

דָּעַר הַיִּלְיָנֶער רַבִּי נֶתָן זי"ע אִיז אַמָּאל גֶענאַנגען אויף אַ
 לְוִיָּה פֿון אַן אַלְטֶע מוֹמֶע וואָס אִיז גֶעווען אַ בַּת
 תְּשׁוּעִים, און עַר הָאָט זייער גֶעוויינט, הָאָט מָען אִים שְׁפֶעטער
 גֶעפֿרעגט: "וואָו קומט דָאָס אַז אִיר הָאָט אַזוי גֶעוויינט אויף
 אַן אַלְטֶן אִידענע? אִיר רַעדט דָאָךְ שְׁטענדיג פֿון יוֹם הַמִּיתָה,
 זי הָאָט דָאָךְ גֶעהאַט אַזאַ אַרִיכוֹת יָמִים, וואָס הָאָט אִיר
 אַזוי גֶעוויינט?" הָאָט עַר גֶעענטפֿערט, "גְּלִיבֶט מִיר, אִיךְ
 הָאָב גִישֶׁט גֶעוויינט אויף די נפֿטֶרֶת, אִיךְ הָאָב גֶעוויינט
 אויף מיינע צָרוֹת, נָאָר יַעֲצֵט אִיז די צייט ווען אַלְע וויינען
 הָאָב אִיךְ זיך אויסגענאַסן מִיין הָאָרץ צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים".
 און ווידעראום זאָגן די חז"ל (שַׁבָּת קה:), כָּל הַבּוֹכָה עַל אָדָם
 כְּשֶׁר מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו; זַעֵט מָען פֿון דָּעם וואָס
 הַיִּיסֵט וווינען פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אִיבֶערדעם פֿעט אִיךְ
 דִיר זייער, ווער גִישֶׁט צוּפֿראַכֵּן, כָּאָטש אִיךְ פֿאַרשְׁטִי גוט
 דיין ווייטאַג, פּונדעסוועגן זאַלסטו געדענקען אַז דָּער בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים אִיז אַן אָב הַרְחָמִן, עַר אִיז מוֹחֵל אויף אַלְע
 עוֹנוֹת ווען אַ אִיד טוט תְּשׁוּבָה; און דָּער עִקֵּר תְּשׁוּבָה
 אִיז זיך אויסרעדן דָאָס הָאָרץ פֿאַר אִים, און זאַלסט פֿעטן
 אַסאַךְ פֿאַר אַ שִׁידוּךְ זאַלסט קענען חַתוּנָה הָאָבן, וואָרום
 וואָס תְּפִלָּה טוט, טוט קיין שום זאַךְ גִישֶׁט אויף, פֿאַרלאַז
 זיך גִישֶׁט אויף קיין שְׂדֵכֵן, אָדער אויף אַ שְׂדֵכְנֶטע וכו',
 פֿאַרלאַז זיך נָאָר אויפֿן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און פֿעט אַסאַךְ
 אַז דו זאַלסט קענען חַתוּנָה הָאָבן, וועסטו זען אַז דו וועסט
 מְקַרֵב זיין דיין ישׁוּעָה. דָּער הַיִּלְיָנֶער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹהַר"ן

חלק ב, סימן פ"ט) אז דער צדיק ער איז א שדכן, ער איז משדך אלע שידוכים, איבערדעם זע צו לערנען אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, "ליקוטי מוהר"ן", "ספורי מעשיות", "ספר המדות", און זיינע שיחות אין "שיחות ה"ר"ן", "חיי מוהר"ן", און דו זאלסט דאס אזוי פיל לערנען ביז דו וועסט דאס קענען אויסנווייניג, וועסטו זען אז דער בורא פל עלמים וועט דך נישט פארלאזן, און דו וועסט טרעפן א גוטן שידוך.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קצ"ב) דאס אין די ספרים פון צדיק דארטן איז פארשטעקט זיין פנים, זיין שכל, זיין נשמה; איבערדעם אז מען וויל זען דעם צדיק קען מען אים זען אין זיינע ספרים, און וואס מער מען לערנט זיינע ספרים איז מען מער מקורב צו אים; דאס התקרבות צום הייליגן רבי'ן איז תלוי נאר אין וויפיל מען לערנט זיינע ספרים, קיינער זאל דיר נישט איינרעדן אז מיט דעם וואס דו וועסט גיין צו פערלען וכו', אדער צו שמערלען וכו', אדער צו זרחן וכו', וועסטו זיין מער מקורב, דאס איז אלעס נארישקייטן און דמיונות, ווארום בערל וכו' און שמערל וכו', און זרח וכו', דארפן אויך גרויס רחמים פאררעכטן וואס זיי האבן קאליע געמאכט, איבערדעם זאל מען דך נישט איינרעדן פון פלוני און פון אלמוני, דאס איז אלעס נארישקייטן, ברסלבער חסידות איז נאר תלוי ווי מען פאלגט דעם הייליגן רבי'ן, און פדי צו פאלגן אים, דארף מען לערנען אסאך זיינע הייליגע ספרים,

און אויב דו וועסט זיין שטארק אין דעם וועסטו הערשט זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן.

שטארק זיך מיט שמחה, און בעט אסאך דו זאלסט זיין פרייליך, ווארום שמחה דאס איז דער תיקון הברית, ווארום די סטרא אחרא וויל אריינברענגען אין א מענטש נאר טרויעדיגקייט, דיפרעסיע, ביטערקייט, וכו', וכו', און מיט דעם וואס א איד איז פרייליך טרייבט ער אנוועק די קליפות וואס ער האט באשאפן דורך זיינע חטאים און עוונות, איבערדעם בעט אסאך אויף שמחה, און דער בורא כל עולמים וועט דיך משמח זיין, און דו וועסט געהאלפן ווערן, דו וועסט ווערן אן אדם השלם.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג.

קט

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויחי ו' טבת ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברה היקר לי מאד ... גרו יאיר איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך ווייס נישט פארנוואס דו דארפסט זיין אזוי צופראכן וכו', דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; דער רבי געבט נישט קיין עצה מען זאל זיין פרייליך, נאר ער זאגט אז עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, וואס איז די

מְצוּה? נָאָר מִיט דָּעם וואָס אַ איד איז פֿרײַליך בִּשְׁעַת עֶר
 איז מְקַנִּים די מְצוּוֹת פּוֹנֵעִם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, מִיט דָּעם
 ווייזט ער אז ער האָט אַ רײַן האַרץ צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים,
 ווי דער הייליגער רַבִּי זאַגט (אין סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה, סִימָן א)
 כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלָּבוּ שְׁלָם לְאַלְקוּוּ;
 ווען אַ איד איז מְקַנִּים אַ מְצוּה בְּשִׂמְחָה ווייזט ער אז זײַן
 האַרץ איז רײַן צום באַשעפֿער, אײַבערדעם גײט זײַך צו זײַן
 פֿרײַליך, עס קומט פֿאַר אַ מַעֲנִיטֵשׁ אָן זײַער זײַער שווער
 צו זײַן פֿרײַליך, וואָרום יעדער מַעֲנִיטֵשׁ איז ער זײַנדיגט קלעבן
 זײַך צו צו אים אלע קליפות און מִשְׁחִיתִים, און זײ צופֿרעבן
 אים אײַנגאַנצן וכו' וכו', אײַבערדעם איז אַ איד איז פֿרײַליך
 טרײַבט ער פֿון זײַך אַוועק אלע קליפות ומִשְׁחִיתִים, און ער
 איז זוכה זײַך צו צוקלעבן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

דער הייליגער רַבִּי זאַגט (אין לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א, סִימָן קו) אַן עֲצָה
 צו קומען צו גְּדֻלוֹת הַמּוֹחִין, אַן עֲצָה צו זײַן פֿרײַליך,
 איז צו רעדן מיט יענעם, פֿרײַליך מאַכן יענעם, רעדן מיט
 יענעם פֿון שְׂמֻחָה, אזוי וועט די ווערטער צוריק קלאפֿן צו
 אים און ער וועט אויכעט זײַן פֿרײַליך.

אײַך בַּעַט דיר זײַער, זײ גישט געפֿאלן בײַ דיר, און זאַלסט
 גישט האַלטן אז ס'איז עק וועלט, זאַלסט וויסן אז פֿון
 יעדע פֿלאַנטער קען מען אַרויסגיין, מען דאַרף נָאָר האַבן
 אַן עֲצָה; און דער הייליגער רַבִּי זאַגט (לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א, סִימָן
 ט) אַן אַמְת'ע עֲצָה באַקומט מען פֿון צדיק האַמְת, וואָרום

זיינע עצות זענען עצות פון יענע וועלט, א צדיק איז דבוק אין בורא פל עולמים, א צדיק איז זיך מוסר נפש אינגאנצן פאר יענעם.

היינט איז די יארצייט פון הייליגן שינאווער רב זי"ע, עס פלעגט צו אים קומען א איד יעדעס מאל מיט א קוויטל און פלעגט געהאלפן ווערן, ווארום דער הייליגער שינאווער רב זי"ע איז געווען זייער זייער גרויס, דבוק אין בורא פל עולמים, ער איז ארוםגעגאנגען שטענדיג מיט א דביקות און א בענקעניש צום באשעפער, איינמאל האט זיך דער איד מיישב געווען וואס דארף איך גיין צום זון ווען איך קען גיין צום טאטן? האט ער אנגעהויבן צו פארן צום הייליגן צאנזער רב זי"ע, ער איז געקומען דעם ערשטן מאל מיט א קוויטל, און דער הייליגער צאנזער רב זי"ע האט אזוי גוט באטראכט דעם קוויטל, פרעגט ער דעם איד: "זאג, דו ביסט שוין געפארן ערגעץ אמאל זיך פראווענען?" האט אים דער איד געענטפערט, "יא, איך פלעג שטענדיג פארן צו אייער זון", האט זיך דער הייליגער צאנזער רב זי"ע פארוואונדערט און געפרעגט, "מיין יחזקאל'ע איז א רבי?" האט דער איד געענטפערט בתמימות, "יא, פרעגט אים ווידער דער הייליגער צאנזער רב זי"ע, "מיט וואס איז מיין יחזקאל'ע א רבי?" האט דער איד געענטפערט, "ער לערנט פלייסג בייטאג און ביינאכט", האט אים געענטפערט דער צאנזער רב זי"ע, "אז מען לערנט בייטאג און ביינאכט איז מען נאכנישט קיין רבי, יעדער איד מוז

לְעֶרְנֵעַן בֵּיטָאג און בֵּינאַכט", - "וואס הייסט?" - האט דער איד געענטפערט, "רבי, ער דאווענט מיט א מורא'דיגע התלהבות, מיט א חיות מיט א דביקות", האט אויף דעם געזאגט דער צאנזער רב זי"ע, "מיט דאווענען מיט חיות און מיט דביקות ווערט מען נאכנישט קיין רבי, יעדער איד דארף דאווענען מיט חיות און מיט דביקות", האט זיך דער איד אנגערופן, "רבי איך בין איינמאל געווען ביי אים האב איך געזען ביי אים א וואונדער", פֿרעגט אים דער הייליגער צאנזער רב זי"ע, "און וואס איז דער וואונדער?", - "ער האט ארויסגעקוקט פון פענסטער, עס איז געווען א רעגנדיגע טאג, און ער האט געזען ווי א איד גייט מיט צעריסענע שיד אין רעגן, האט ער שפעל אויסגעטון זיינע שטיינע און האט מיך געשיקט, 'לויף און געב אוועק דעם איד די שטיינע, ווי קען א איד גיין מיט צעריסענע שיד?" אויף דעם האט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע געענטפערט, "אזוי? מיין יחזקאל'ע איז זיך מוסר נפש פאר אידנ'ס וועגן? איז ער א גרויסער רבי!"

זעט מען פון דעם, אז א איד איז זיך מוסר נפש פאר אנדערע דאס איז מורא'דיג חשוב אין הימל און דאס מאכט אים פאר א רבי, איבערדעם ווייל עס איז אויף דיר דורכגעגאנגען אין לעבן אזויפיל ביטערניש וכו', און יעצט ליידסטו אסאך ביטערניש צרות און יסורים און מכאובים וכו', זע צו טון פאר אידנ'ס וועגן. וואס קענסטו טון? זאג איך דיר, מיט דעם וואס דו וועסט מחזק זיין צובראכענע

נְשָׁמוֹת, מִיֵּט דְּעַם וְוַאס דּוּ וועסט פֿרײַליךֿ מאַכן צװײַאַכענע
הערצער, דאס איז די גרעסטע צדקה וואס עס קען נאר
זיין, ווארום מחיה זיין א איד און פֿרײַליךֿ מאַכן א איד איז
נישט קיין פֿשוטע זאך, דאס איז זייער זייער חשובֿ ביים
בורא פֿל עולמים.

איבערדעם בעט אײך דיר זייער, ווער נישט צופאלן,
שטארק יענעם וועסטו האבן פאר דיר אליין
שמחה, און אז דו וועסט זיין פֿרײַליךֿ וועט דיך גתרחב
ווערן די דעת די שכל, ווי דער הייליגער רבי זאנט (לקוטי
מוהר״ן חלק ב, סימן ט), פארנוואס זענען מענטשן אזוי ווייט פונעם
בורא פֿל עולמים? ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת,
ווען זיי וואלטן געהאט ישוב הדעת ווי די טעג פֿליען, אט
איז טאג אט איז נאכט, וואלטן זיי נישט געווען אזוי
צוגבראכן, פארנוואס האבן זיי נישט קיין ישוב הדעת? ווייל
זיי זענען נישט פֿרײַליךֿ. פארנוואס זענען זיי נישט פֿרײַליךֿ?
ווייל זיי זענען זיך נישט מיישב אז זיי האבן אויבעט גוטע
נקודות, יעדער איד איז פול מיט מצוות, נאר מען איז זיך
נישט מחיה מיט די מצוות, איבערדעם זאלסטו זיך מחיה
זיין, ווי נישט גייסטו דריי מאל א טאג אין בית המדרש
דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מנגן. ווי נישט האסטו
א צלם אלקים א בארד מיט פיאות, וואס מיט דעם דארף
מען זיך מורא'דיג מחיה זיין, ווארום א איד וואס האט א
צלם אלקים ער האט גאנצע בארד מיט פיאות, ער שטיצט
זיך נישט די בארד און שטיצט זיך נישט די פיאות וכו',

פון אים לויפן אַוועק די קליפות, ווארום די קליפות האבן זייער מורא פון א צלם אלקים. דו ביסט אַנגעטון מיט ציצית, דו ווייסט וואספארא שמחה דו דארפסט האבן? דו דארפסט דאך טאנצן פון רוב שמחה אז א איד גייט מיט ציצית, וואס אויף דעם איז געזאגט געווארן (פסוק טו) "וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה'..." אז א איד קוקט אויף די ציצית דערמאנט ער זיך פונעם בורא פל עלמים. ווי נישט דו טוסט אן תפילין יעדן טאג וואס דער הייליגער רבי זאגט (אין לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עב) א איד וואלט זיך געדארפט שעמען אַנצוטון די תפילין, דאס איז דאך דער קרוין פון דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, און ווי קען ער נעמען און אַנטון די תפילין? און מיר זענען זוכה יעדן טאג לייגן מיר תפילין, דאס איז דאך א מורא דינע שמחה. און אזוי דו היטסט שבת, וואס עצם שבת איז בבבול דער באשעפער אליין, ווי עס שטייט אין זוהר הקדוש (חלק ב, קכח) שבת שמא דקודשא בריך הוא, עילא ותתא; שבת איז בבבול דעם באשעפער'ס נאמען אליין, און ווען א איד היט שבת גייט ער אריין בבבול אין דעם באשעפער. און אזוי זאלסטו אויסרעכענען ביי דיר יעדעס מאל וויפיל מצוות און מעשים טובים דו האסט, דער עיקר זאלסט נישט צופאלן.

אַמת איך ווייס וואס עס גייט אויף דיר דורך, דער שלום בית איז נישט בסדר וכו', דאס ווייב איז ברוגז וכו', דו האט צער און עגמת נפש פון די חובות וואס עס דריקן

דיר וכו', האַסְט נישט קיין נחת פון די קינדער וכו', אָפּער דארפסט וויסן אז וועגן דעם ווערט מען נישט צופראַכן, מיר האָבן דאָך אַן עצה, דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן וואונדערליכע עצות אויף יעדע פֿרט און פֿרט אין לעבן, און דער עיקר עצה האט ער אונז געגעבן זיך צוגעוואוינען אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, און וואס עס דריקט און ציפֿט וכו' וכו' דארף מען קומען דערציילן פארן בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש, אויסגיסן זיך דאס הארץ אזוי ווי מען גיסט זיך אויס פאר אן אמתן גוטן חבר, און מען לאזט אים נישט אפ, מען דערציילט אים וואס עס דריקט דיך, וואס עס טוט דיך וויי, ווער זאגט נאך ווען מען לאזט א טרער ביים דאווענען, נאך א טרער ביים בעטן וכו' וכו', די טרערן עפענען אויף אלע טויערן אין הימל, איבערדעם זיי נישט ביי דיר אזוי געפאלן, נעם זיך אין די הענט אריין, גיי יעצט אין א באזונדער אָרט ווי קיינער איז נישטא, און גיס זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, דערצייל אים אלעס וואס עס דריקט דיך, און בכלל איז זייער גוט זיך מיישב זיין זיך מיט אים וויאזוי דו זאלסט זיך פֿירן, ווארום אז מען איז זיך שואל עצה פֿביכול מיטן באשעפער יעדע זאך רייניגט ער דעם מח ביו מען האט אליין אן עצה.

מענטשן לאבן פון דעם, עס קוקט אויס אין זייער אויגן דאס גאנצע ענין פון רעדן צום באשעפער אזוי ווי אן איבריגע זאך וכו' וכו', וויסן זאלסטו אז דאס נעמט

זיך נאר מחמת כפירות און אפיקורסות וואס עס איז דא אין יעדן איינעם, ווארום א מענטש אז ער זינדיגט קומט אין אים אריין כפירות און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן כב) הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם, און וועלדיג זיינע זינד אזויפיל כפירות און אפיקורסות איז דא אין אים, און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט, איך קען שוין נישט פארליידן די ברייטע ארבל וכו' וואס פון דארטן קומט ארויס אסאך כפירות און אפיקורסות וכו', (עס איז דא וואס זיי גייען ברייטע ארבל אן קנעפלעך פאר פרומקייט) אויף דעם האט דער רבי געזאגט אז אפילו אין כשר'ע הערצער איז אויך אריינגעכאפט כפירות און אפיקורסות.

און ווי מיר זעען היינט געבעך וויפיל היימישע אידן זענען אריינגעכאפט געווארן אין די כפירה ואפיקורסות פון בוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, פון די מלכות הרשעה וואס זענען לוחם אקעגן בורא כל עולמים, זיי רייסן אויס אידישקייט בשאט ובנפש וכו', מיליאנען אידן האט מען מעביר געווען על הדת, מען שפעט אפ פון עקרי אמונה, מען האט אויסגערופן דעם שבת אינגאנצן, וכו', מען איז מאכיל טריפות ונבלות פאר מיליאנען אידן, ס'איז הפקר אין עניני קדושה, פסולי חתונ וכו', האבן חתונה מיט אבי וועמען וכו', מען קוקט נישט וכו', וואס וכו', ווען וכו', עס איז א פחד גורא, די גרוי עריות וואס זיי האבן אריין געברענגט אין די אידישע קינדער איז מבהיל הרעיון,

עם באַפֿט אַ שְׂרַעַק ווער ס'ווייסט וואס עס טוט זיך בְּעֵינֵי פֿסוּלֵי גִטִּין וְקִדּוּשֵׁין רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן אָן קיין שום חֲשָׁבוֹן, צו בְּלִיבֵן אַ אִיד מיט אַ רִינֶע אַמוּנָה צו וויסן אז דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיו מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה, דאַרף מָעַן הָאָבֵן גְּרוּיִם רַחֲמִים, ווארום ווער אִיו נִישֵׁט אַרִיִּיגֶעכאַפֿט געוואָרן אִין די בְּפִירָה פֿון מַלְכוּת הַמִּינוֹת? דער הייליגער רַבִּי הָאָט אַמָּאל גֶּעזאָגט אז דער מְבוּל פֿון אַפִּיקוֹרְסוֹת וועט זיך צוּשְׁפְּרִיטֵן פֿאַר מְשִׁיחַ וועט קוּמֶען, און עס וועט אַרִיִּיגֵיין אַפִּילוּ אִין בְּשֵׁר'ע הַעֲרָצֶער, און מָעַן דאַרף הָאָבֵן גְּרוּיִם רַחֲמִים מָעַן זָאל בְּלִיבֵן בִּי די אַמוּנָה, בִּי די רִינֶע שִׁטָּה נִישֵׁט גֶּעכאַפֿט ווערן אִין די קְלִיפָּה פֿון מַלְכוּת הַמִּינוֹת, אַיבֶּער־דֶּעם ווער ס'הָאָט לױטֶערֶע אַמוּנָה אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און ער ווייסט אז נָאר דער בַּאשְׁעֶפֶּער אִיו מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה, דער שְׁפֵעֵט נִישֵׁט אָפּ פֿון תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, פֿון רַעֲדָן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אױף פֿראַסֵט אִידיש, ווארום ער גְּלִיבֵט אז דער בַּאשְׁעֶפֶּער אִיו דָּא, ער אִיו מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, און ער הֶעֱרַט צו יַעֲרֵם ווארט וואס מָעַן רַעֲדַט צו אִים, און אַ מְעַנְטִיש וואס ער שְׁפֵעֵט אָפּ פֿון תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, דער אִיו גֶּעכאַפֿט געוואָרן אִין מַלְכוּת הַמִּינוֹת אִין בְּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרְסוֹת.

אַיבֶּער־דֶּעם קוק נִישֵׁט אױף קִינֶעם, גִּי אִין אַ פֿלאַץ וואו קִינֶער אִיו נִישֵׁט, און רַעד זיך אױס דָּאס הָאָרֶץ פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וועסטו זען עס וועט דִיך גוט זיין אױף די וועלט וּמְכַל שְׁבֵן אױף יַעֲנֶע וועלט, ווארום יַעֲרֵם

דיבור וואס א איד רעדט צום בורא פֿל עולמים מאכט א רעש אין אלע הימלען, און ווען עס וועט קומען די צייט וואס דו וועסט איבערלאזן די וועלט און דו וועסט ארויפקומען אויבן, וועסטו תרטה האבן, איך האב דאך געקענט אזויפיל רעדן צום בורא פֿל עולמים, דער מזיל איז מיר געווען פֿריי וכו', דער מזיל איז מיר געווען אפֿן וכו', אנשטאט צו רעדן דברים בטלים ומבטלים וכו' אנשטאט ארוםרעדן גייעס פון די וועלט וכו', צו זיין דער פֿרעזידענט וכו', צו זיין דער פינאנס מיניסטער וכו', צו זיין דער דעפענס מיניסטער וכו', האב איך דאך געקענט זיין דער פֿרעזידענט אויף מיינע רמ"ח איברים און שס"ה גידים, איך האב דאך געקענט זיין דער דעפענס מיניסטער אויף מיינע רמ"ח איברים און שס"ה גידים זיי זאלן נישט געכאפט ווערן פון דעם יצר הרע, איך האב דאך געקענט זיין דער פינאנס מיניסטער אויף מיינ גוף און ממשיך זיין פאר מיר שפע ברכה והצלחה מיט דעם וואס איך וואלט גערעדט צום בורא פֿל עולמים, אבער דעמאלטס וועט שוין זיין צו שפעט, ווי די תז"ל זאגן (עירובין כב.) היום לעשותם למחר לקבל שכרם.

איבערדעם בעט איך דיר זייער זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט אריין, און גיס זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, דערצייל אים אלעס וואס עס גייט אויף דיר דורך, און בעט אסאך אויף שמחה, ווארום שמחה איז אזא מין גרויסער לעכט וואס מען קען נישט צוקומען צו דעם נאר דורך תפלה און בקשה, מען

דאַרף בַּעֲטָן און בַּעֲטָן און בַּעֲטָן וְכוּ' וְכוּ' רבּוֹנוּ שֶׁל
 עוֹלָם הָעֵלֶף מִיר אִיךְ זאַל זיין פֿרײַלעך, דַּעֲרוֹוײַטער פּוֹן
 מִיר עֲצָבוֹת און מָרָה שְׁחוֹרָה, אִיךְ זאַל זוכּה זיין שְׁפִירן אז
 דו בִּיסט מִיט מִיר, אִיךְ זאַל זיך פֿרײַען מִיט די מְצוּוֹת און
 מַעֲשִׂים טוֹבִים וְוּאס אִיךְ בִּין זוכּה מְקַיִים צו זיין וְכוּ' וְכוּ',
 אזוי זאַלסטוּ מֵאַרִיךְ זיין בַּתְּפִלָּה, וועסטוּ זען אז אַלעס וועט
 זיך פֿירן ווי ס'דאַרף צו זיין.

דער עיקר פון אלע עיקרים איז זאַלסט מְחֻזַּק זיין אַנְדֶּערע
 אִידן, זאַלסט שְׁטַענְדִּיג רַעֲדֵן מִיט צוּבְרָאכֶענֶע נְפִשׁוֹת,
 אַרײַנבְּלֹאזן אִין זיי אַ הָאֲפֵעֲנוּג און זיי הָאֲבִן אִיךְ אַ תְּקוּהָה
 צו פֿאַררַעכְטן אַלְסְדִּינֵג, און די דיבורים וועלן צוריק טאַנצן
 צו דיר, און דו וועסט זיין דער גְּלִיקְלִיכְסְטער מַעֲנִטֵשׁ.

אִיךְ הָאֵף אז דו וועסט מִיר פֿאַלְגן וועסטוּ הָאֲבִן אַן אַנְדֶּערע
 סְאָרט לְעֵבֶן.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיְחִי ו' טַבַּת ה'תשע"א
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר
 אִיךְ הָאֵב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵן בְּרִיוּוּ.

מַעַן טָאר נִישְׁט זאַגן אַזאַ זאַךְ אז עס איז נִישְׁטאַ בִּיין
 הָאֲפֵעֲנוּג וְכוּ', אַפִּילוּ דער דַּאָקְטֶער זאַל זיין גְּרוֹים

און הויַעך ווי עזג מַלְךְ הַבְּשָׁן וכו', קען ער נישט זאָגן אז דו האָסט שוין נישט קיין רפואָה וכו', ווער איז ער אינגאָנצן? די חז"ל זאָגן (פְּרֻכּוֹת ס.) אויפן פּסוּק (שְׁמוֹת כא. יט) "וְרַפָּא יִרְפָּא" מִכַּאן שְׁנִיתָנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרַפְּאוֹת; זאָגן צדיקים מֵעַן הָאֵט גַּענְעֵבֶן רְשׁוּת פֶּאָר אַ דֶּאקטער צו היילן אָבער נישט מִיִּיאֵשׁ צו זיין, איבערדעם זאלסטו זיך אויסלאָגן וואס ער האָט געזאָגט, דו וועסט בּוֹדֵאֵי זיין געזונט און שטאַרק.

דער עיקר איז זאלסט בעטן אסאך דעם בורא פֿל עולמים אז ער זאל דיר שיקן א רפואָה שְׁלִימָה, ווארום תּפִּלָּה דאס איז די טויער אריינצוגיין צום בורא פֿל עולמים, (עין לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פד), א שאד אז קיינער טרעפט נישט דעם טויער, וואס דאס איז זיין מויל, יעדן איינעמ'ס מויל דאס איז דער טויער אריינצוגיין צום בורא פֿל עולמים, איבערדעם אנשטאט צו רעדן דברים בטלים ומבטלים וכו' איז דאך בעסער צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אליין, וואס דאס הייסט אין הייליגן רבינ'ס ווערטער התבודדות, זיך אפזינדערן אין א פּלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך דארטן אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, און זיך גוט אויסוויינען פאר אים וועסטו זען גרויסע ישועות, נאר פאל נישט אראפ ביי זיך.

דו האָסט אַ השָׁגָה וואס הייסט אן ערליכע איד? אן ערליכער איד איז זיין גאָנצן מַחַ מַחֲשֶׁבֶה נאָר דבוק אינעם בורא פֿל עולמים און וויל גארנישט נאר דעם בורא

כָּל עוֹלָמִים אֱלֵיין, און זיין גאַנצע תְּשׁוּבָה און בְּעַנְקֵעֵנִישׁ
 אִיז גַּאר ווי אזוי נְכָלֵל צו ווערן אין דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
 אֱלֵיין, עַר הָאֱלֹהִים אִין אֵיין טְרַאכְטֵן ווי אזוי זיין גּוֹף וועט
 שׁוּיִן לִיגֵן אִין קִבְר, ווי די תּוֹ"ל זאַגן (סוֹטָה ה:): מִי שֶׁנֶּעֱשָׂה
 שָׁכֵן לְעַפְרָה בְּתַיּוּבוֹ; עַר אִיז זִיךְ מְצַיֵיר ווי די גּוֹף לִיגֵט שׁוּיִן
 אִין קִבְר און די נְשָׁמָה אִיז אַרְוִיף אױבֵן און סְׁוִייל זיך גַּאר
 צוּקְלֵעֵבֵן אִין דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, דָּאס הֵיִסְט אַ צַדִּיק
 וואס אִיז נְכָלֵל אֵינגאַנְצֵן אִין אִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אַז אָךְ
 און וויי דעם וואס עַר רַעֲדֵט אױף אַזאַ צַדִּיק וואס אִיז גִּישֵׁט
 מְסִיחַ דַּעַת פֿון דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דָּאס אִיז אַ
 סִימָן פֿון אַ מְעַנְטֵשׁ וואס הָאֵט פֿוגֵם גַּעווען אִין פְּגָם הַבְּרִית,
 אױב עַר רַעֲדֵט אױף אַזאַ עַרְלִיכֵן אִיד, אֵיבַעֲרֵדֵעם אַנְטְלוֹיף
 פֿון שְׁלֵעֲכָטֵע חֲבָרִים, און דַּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דִּיך
 אַוּוּדַאי הַעֲלֵפֵן זְאֵלְסֵט קַענען הָאָבֵן אַ רְפוּאָה שְׁלִימָה בְּזִכּוֹת
 דַּעַם הַיִּלְדֵינֵן רַבִּי'ן וואס דוּ בִּיסֵט מְקוֹרֵב צו אִים.

הַיִּנְט בֵּינאַכֵט ז' טַבַּת, אִיז דַּעַר יֶאֱרֻצִּיט פֿון דַּעַם בַּעַל
 שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע'ס זון, רַבִּי צְבִי זי"ע, עַר הָאֵט
 גַּעהאַט אַ מוֹרָא'דיגע צוּרָה, מָען הָאֵט גַּעזען בַּאֲשֵׁינְפֶּעֲרֵלִיךְ
 ווי עַר אִיז דְּבוּק אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, דַּעַר פְּנִים הָאֵט
 אִים זייער גַּעלֶאכְטֵן שְׁטַענְדִּיג, און עַר אִיז גַּעווען שְׁטַענְדִּיג
 פֶּאַרְטְרַאכֵט וְכוּ', מִיט אַן אױסְטְעֶרְלִיִשֵׁן דְּבִיקוֹת צוּם בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, עַר הָאֵט דַּעַרְצִיילֵט אַז אַמָּאל אִיז גַּעקוּמֵען
 דַּעַר פֶּאַטְטַעַר צו אִים אִין חֵלוּם, און הָאֵט אִים בַּאוּוִיזֵן זייער
 אַ הױכֵן בַּאַרְג, און אונְטֵן בֵּיִם טָאל אִיז דָּא אַ טִיף, און

ער איז ארויף אויפן שפיץ באַרג און האט זיך געגעבן א קוילער אַראַפ מיטן גרעסטן פּח, ביז ער איז צעפּיצלט געוואָרן אויף שטיק שטיקלעך און ער איז אַריינגעפאלן אין טייך און ער איז צוריק אויפגעשטאַנען, און ער האט געזאָגט "זעסט מיין קינד? אזוי האב איך געדינט דעם בורא פּל עולם מיין גאנץ לעבן, מיט אַ מסירות נפש, איך האב זיך אויסגעמאלט שטענדיג אז אַט בין איך אויף אַ שפיץ באַרג, און אַט קוילער איך זיך אַראַפ און ווער צעפּיצלט אויף פּיצלעך וכו' וכו', און פאל אַריין פּיצלעך אין טייך, אזוי דאַרף מען דינען דעם בורא פּל עולם".

זעט מען וואס הייסט צדיקים, זיי זענען שטענדיג דבוק אינעם בורא פּל עולם. מען דאַרף זייער אַכטונג געבן נישט רעדן אויף אַזעלכע ערליכע אידן, ווייל מען קען באַקומען אַ ביטערן ענש, און אויכעט די וואס זיי רעדן אויף ערליכע אידן ווייזן ארויס זייערע שמוציגע מעשים וואס זיי טוען וכו', ווארום אַ מענטש וועט נישט רעדן אויף אן ערליכן איד אויב ער האט נישט געזינדיגט אין פּגם הברית, און להיפך אויב ער רעדט אויף אן ערליכער איד איז אַ סימן אז ער איז מורא'דיג פּגום אין פּגם הברית, און ס'שטינקט פון אים די גאוף, איבערדעם זאַלסטו זיך מרחק זיין פון לצים וואס זיי מאַכן ליצנות פון ערליכע אידן.

זע געוואוין זיך צו, צו זאָגן אַסאך משניות בּסדרן, וועסטו זען וועסט האַבן אַ לויטערע נשמה, ווארום משנ"ה איז

די אותיות נש"מ"ה, אז מען לערנט אסאך משניות איז מען מוזך די נשמה.

שָׂרַעַק זיך נישט, שטארק זיך אין אמונה פשוטה אינעם בורא פל עולמים, און בעט, וועסטו האבן א רפואה שלימה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, און קיינער קען דיך נישט מייאש זיין אז דו האסט נישט קיין תקנה וכו'.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קיא

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויחי ו' טבת ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך וואונדער זיך זייער ווי קומט דאס אז דו שרייבסט מיר אז דו באמוטשעסט די צייט מיט גארנישט וכו', א מענטש דארף וויסן דאס אט איז טאג אט איז נאכט, און דער טאג איז פארביי, וואס מען כאפט ארויס יעדן טאג דאס איז א קרן נצחי, און וואס מען פארפעלט איז א גרויסע שאדן, איבערדעם דארף מען זיך זייער זייער יאגן, און קענען ארויסכאפן גוטס, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן מ"ט) איר דארפט זיך זייער יאגן איר זאלט נאך קענען עפעס כאפן, ווארום א מענטש

איז דורך געגאנגען זיינע יונגע יארן מיט שטותים און הבלים
מיט עבירות חמורות וכו' וכו', און כדי דאס צו פאררעכטן
דארף מען זיך זייער זייער יאגן.

איבערדעם זע פון היינט אן מאכן אן התחלה, און זאלסט
אויסניצן די הייליגע צייט, זאלסט נישט רעדן
קיין דברים בטלים וואס דאס הרגעט אנועק א מענטש,
ס'ברענגט אים צו אלע צרות, שטארק זיך און געוואוין זיך
צו צו רעדן צום בורא כל עולמים, וואס דאס הייסט ביים
הייליגן רבי'ן התבודדות, גיין אין א באזונדער פלאץ וואו
קיינער איז נישטא, און אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן
בורא כל עולמים, וועסטו שפירן אן אנדער מענטש.

זאלסט נוהר זיין גיין אין מקוה יעדן טאג, ווארום דער
הייליגער רבי נתן ז"ל האט צוגעזאגט, ווער עס
וועט גיין יעדן טאג אין מקוה פאר תשובה וועגן, וועט ער
האבן א האפענונג צו פאררעכטן אלס דינג, ווארום מקוה
איז מ'שון תקוה, א לשון פון האפענונג, אז א מענטש
טובל'ט זיך יעדן טאג דעם גוף דא בגשמיות, די זעלבע
מינוט ווערט געטובל'ט זיין נשמה ברוחניות, דערפאר איז
מקוה א גרויסע זאך, און אזוי זאלסטו דאווענען מיט מנין
שחרית מנחה מעריב, און אויסערדעם זאלסטו מאכן זיך
א שיעור אין חומש ורש"י מיטן תרגום, און זאלסט לערנען
אסאך פרקים משניות, און דער עיקר א דף גמרא, ווארום
א דף גמרא א טאג דאס איז דער חיות פאר דעם נפש,

און עס ווערט געברענגט אין ספר "ווי העמודים" פון דעם זון פון ש"ה הקדוש, אז עס דארף זיין אויף יעדן איד א חוב צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא רש"י תוספות, אזוי ווי לייגן תפילין.

עס איז באוואוסט אז דער צדיק רבי שלמ'קע פון זעוויל זי"ע האט געזאגט אז א מענטש לערנט נישט א טאג א דף גמרא באקומט ער א פנים און א צורה פון א ביהמה וכו', און ער האט זייער מקפיד געווען יעדער איד זאל לערנען כאטש איין דף גמרא א טאג, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זאג נישט אזא זאך אז דו האסט נאך צייט, ס'איז נישטא אזא זאך צייט.

עס ווערט דערציילט פון דעם גרויסן צדיק רבי בנציון פון באבוב זי"ע, (בעל קדושת ציון) איז אמאל געווען אין קרעניץ און פונקט דעמאלטס איז געווען דארטן זיין גרויסן פעטער דער הייליגער שינאווער רב זי"ע און ער איז אים געגאנגען באזוכן, און ער האט זיך געאיילט שוין פארן מיט די באן צוריק צו זיך, און די גבאים האבן פראבירט אפשטעלן דעם שינאווער רב זי"ע באַשער ס'איז נאך דא אסאך צייט, מען דארף זיך נישט איילן, וויפיל ער האט דאס געהערט האט דער הייליגער שינאווער רב גענומען שרייען מיט קולי קולות, ווען דען זאל איך מיד איילן, דעמאלטס ווען ס'וועט שוין קיין צייט נישט זיין? א איד דארף זיך תמיד איילן, כל זמן ס'איז נאך דא צייט, ווי ס'שטייט (ויקרא י"ט) מפני

שייכה תקום, איידער מען ווערט אלט דארף מען תשובה טון, נישט ווארטן ווען מען איז שוין אלט, נאר אין די יונגע יארן, און ער איז געגאנגען צו די פאן, האט דאס דער באבובער רב זי"ע שטענדיג איבערדערציילט פאר זיינע תלמידים, מיט וואספארא פייער מיט וואספארא קאף דער הייליגער שינאווער רב זי"ע האט געשריגן, אז מען דארף זיך איילן פל זמן ס'איז נאך דא צייט, איבערדעם געם אריין אין דיר די ווערטער און דער בורא פל עולםים וועט דיך אויך העלפן, דו וועסט קענען אלעס פאררעכטן.

איך וואונטש דיר הצלחה און מיר וועלן זיך בקרוב זען.

קיב

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויחי ז' טבת ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו.

ביז דו וועסט נישט זיין אין יבנאל, וועסטו נישט געוואויר ווערן וואס עס טוט זיך דארטן, ווי די חז"ל זאגן (אבות פ'ק ב) אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו; דו האסט נישט קיין השגה וואס פאר א רשעות די רשעים טוען אונז, און דער הויפט רשע איז דער "שטראף". דער הייליגער סאטמאר רב זי"ע דער בעל דברי יואל זי"ע האט געזאגט

נישט איינמאל ברבים, צו וואס דארפן די מינים און אפיקורסים רבנים? זיי גלייבן דאך אין גארנישט רחמנא לישזבן, זיי רייסן אויס די עיקרי אמונה פון אידישע קינדער, זיי האבן אויסגעריסן שבת וכו', פשרות וכו', טהרת המשפחה וכו', זיי זענען אקעגן דעם בורא כל עולמים, צו וואס דארפן זיי רבנים? פֿרעגן שאלות אין איסור והיתר? נאר דער תירוץ איז זיי קענען נישט אויסרייסן די אמונה פון ספרדישע אידן נאר דורך רע-בנים, דו האסט נישט קיין השגה וואס עס טוט זיך אפ ביי אונז אין יבנאל, דער רשעות, במעט זיבן הונדערט און פופציג קינדער לערנען ביי אונז אין אזעלכע אומשטענדן וואס נאר אין קאנצענטרעישן קעמפ האט מען דאס מיטגעמאכט, דו וועסט דאס נישט גלייבן ביז דו וועסט דאס זען, אין באראקן פון בלעך, ווינטער איז קאלט, וויפיל מען זאל נישט היצן איז דאס גארנישט ווערד, ס'איז אויף א שפיץ בארג, זומער ווערט מען דערשטיקט פון די היץ, עס איז נישט ווייט פון טבריה וואס דארטן, איז זייער זייער הייס.

יעצט די לעצטע דריי טעג איז געווען אין ארץ ישראל פארפלייצונגען, שטורעם ווינטן הונדערט מייל א שעה, ס'האט אראפגעשלאפט די דעכער פון אפאר באראקן, די אנדערע באראקן האט אריינגערעגענט, וואס אונזערע קינדערלעך מוששען זיך דארטן קען מען זיך נישט פארשטעלן, איז ווי האט ער א חוצפה נאך צו רעדן אז מיר רודפן אים? דאס איז דאך א רשע מרושע א טמא מטומא, א

שְׁלִיחַ פֿון די טומאַה וכו' וכו', פֿון דעס טוועגן שטאַרקן מיר זיך אין די אַמונָה, מיר האָבן בְּטַחֲוֹן אין דעם בּוֹרָא פֿל עולָמִים אז ער וועט אונז נישט פּאַרלאָזן, סוף פֿל סוף וועלן מיר האָבן אונזערע אַייגענע בְּנִינִים, אָבער דערווייל מוט־שען מיר זיך זייער, אלע קלאַסן - הן פֿון די תּלְמוּד תּוֹרָה פֿון די אינגלעך, און הן פֿון די שולע פֿון די מיידלעך, זענען אין באַראַקן פּונקט ווי אין די קאַנצענטרעישן קעמפּ, אָן קיין שום גּוֹמָא, מען קען קומען און זען, פּונדעס טוועגן לערנען מיר תּוֹרָה דאַרטן, וואס מען דאַרף פּאַררעכטן איז די אַייגענע אינגעלייט פּאַררעכטן, און מען דערהאַלט זיך. צום בּוֹרָא פֿל עולָמִים לייגט מען נישט צו, אז מען איז מְחַנֵּךְ די קינדער על פי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַמְסוּרָה לְנוּ מְדוּר דוּר, ווי מיר האָבן מְקַבֵּל געווען פֿון אונזערע אַבות און אַבות אַבותֵינוּ, לייגט מען נישט צו, איבערדעם זאַלסטו נישט אויסהערן לשון הרע.

קום אַראַפּ און זע מיט דייע אַויגן וואס דאַרטן טוט זיך, בְּרוּךְ הַשֵּׁם מיר האָבן אויפֿגעשטעלט אַ קהילה וואס עס ציילט שוין מער פֿון דריי הונדערט משפּחות, און מיר ליידן דאַרטן צרות און יסורים פֿון די קליפּה די מלכות הרשעה, אָבער מיר זענען שטאַרק אין אַמונָה, ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט נישט אונטערנעבן זיך און נישט צוברעכן זיך, און נישט פּאַרלירן זיך פֿון קיין שום זאַך, אין אזא פּלאַץ ווי מען האט מעביר געווען על תּדַת צוויי הייליגע אידן, די תּימְנֵער אידן, און די טוניסער

אידן, האט מען דא אין יבנאל מעביר געווען על הרת, און יעצט זענען מיר דא געקומען, און מען זעט הונדערטער קינדערלעך מיט פיאות מיט ציצית, חסידישע אינגעלייט מיט בערד און פיאות, מיטן אידישן לבוש, פרויען גייען מיטן העכסטן מאס צניעות, אפגעשוירן וכו', דאס ברענט זיי אויס די אויגן, דערפאר באשמוצן זיי מיך אזוי שטארק וכו' וכו', אבער דער בורא פל עולם האט מיר געגעבן א שטארקייט נישט צובראכן ווערן, ובפרט מיר האבן די הקדמות פון דעם הייליגן רבי'ן דערהאלטן מיר זיך, קיין שום זאך קען אונז נישט צוברעכן, איבערדעם בעט איך דיר אויכעט, שטארק זיך, וועסטו זען די גרויסע נסים וואס דער בורא פל עולם וועט אונז טון.

זע צו ברענגען אפאר אינגעלייט פון ... זיי זאלן זען וואס מיר האבן דא אויפגעבויעט אין א וויסעניש, נישט קיין סתם וויסעניש, נאר א מדבר שממה, א מדבר ווי ס'דרייען זיך ארום נחשים ועקרבים, מינים ואפיקורסים, דא האט מען אויסגעריסן די אמונה פון הייליגע אידן וכו' וכו', און דא האבן מיר אויפגעשטעלט אזא פארנעם, א תלמוד תורה מיט מיידל שולע, קינדערגארטן, נירסערי, בוללים, ועל כולם האב איך אויפגעשטעלט א בית התבשיל וואס יעדע נאכט געב איך צו עסן אומזיסט, א חשבון פון קרוב צו זיבן הונדערט פארציעס ווערט צעטיילט יעדן נאכט, לבל דכפין ווער ס'איז הונגעריג, און לידער דער מצב פון פרנסה איז היינט זייער זייער שווער, קומען אלע

עָסֵן, און דאס איז די גרעסטע צדקה אז מען קען געבן פאר אידן צו עסן, און דער בורא פל עולםים זאל אונז העלפן בזכות דעם זאלן מיר האבן לעבן, און מען זאל וויסן וויאזוי צו לעבן, און מיט וואס צו לעבן, און ווי אנצופילן דאס לעבן, ווארום מען קען לעבן א פוסטע לעבן אויכעט, איבערדעם זאג די אינגעלייט זאלן אונז שטיצן לכל הפחות דעם בית התבשיל אויסהאלטן, עס איז נישטא קיין גרעסערע צדקה ווי צו געבן פאר ארעמע מענטשן צו עסן א נאכטמאל, מען קען קומען און זען פלוצלונג פאר די אויגן וואס עס גייט דארטן פאר יעדע נאכט, וויפיל פארציעס ווערן צעטיילט, רייך צוגעשטעלט, בעל-בתי'ש ריין וכו' וכו', אדרבה זאלן זיי קומען און זען וואס מען קען אויפטון אויב מען האט א גוטער רצון, נישט יעדע זאך איז געלט, דער עיקר איז דער רצון.

נאר דו דארפסט זיי זאגן וואס דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט פארן רבינ'ס אייניקל רבי אברהם בערניו ז"ל, ער איז געווען פארמעגליך, און רבי נתן האט אים געבעטן אז ער זאל ארויסהעלפן דעם רבינ'ס זאך, און ער האט געהאט ביים אנפאנג ספיקות, האט אים דער הייליגער רבי נתן געזאגט, דעם רבינ'ס זאך וועט זיך אויספירן אן דיר אויכעט, אבער שענער און בעסער וועט זיין אז דו וועסט צולייגן א האנט, דאס זאלסטו זאגן די אינגעלייט, מיר וועלן אויספירן, אבער שענער און בעסער אז זיי זאלן צולייגן א האנט, ווארום אויסצוהאלטן א בית התבשיל דאס

איז די גרעסטע צדקה, געבן צו עסן פאר הונגעריגע אידן
דאס איז נישטא קיין גרעסערע צדקה פון דעם.

אדרבה קומט און זעט מיט אייערע אויגן, וועט איר זען
וואס מען האט דא אויפגעטון, אין אזא וויסמעניש
אין א מדבר שממה וואס איז פול מיט מינים און אפיקורסים
וכו' וואס זיי קריצן די ציין ווען זיי זעען א צלם אלקים א
איד מיט בארד און פיאות, א איד מיט ציצית, ס'שטעכט
זיי וכו', און מיר דרייען זיך דא ארום און מען לערנט תורה
בייטאג און ביינאכט, ס'איז דא מנגינים פון וותיקין ביז חצות
לילה, שחרית, מנחה, מעריב, איין מנין נאכן אנדערן, עס
לאזט זיך נישט גלייבן אין עפעס א דערפל אין גליל זאל
זיין אזא איבערקערעניש, איז אדרבה זאלן זיי קומען און
זען, און מיט דעם וואס זיי וועלן ארויסהעלפן וועט דער
בורא פל עולמים זיי העלפן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קײַ

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויחי ז' טבת התשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט זיך זען צו שטארקן, קיין שום זאך אויף דער
וועלט זאל דיך נישט צופרעכן, איין זאך מוז איך

דיר זאגן, און זאלסט עם גוט אריינקריצן ביי דין אין הארצן אריין, מען טאר נישט גלייבן קיין שום מענטש, יעדער איינער מיינט נאר זיין טובה, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן פון געשליפענע צינגלעך וואס זיי רעדן דיר איין אז זיי מיינען דיין טובה, אבער יעדער איינער מיינט נאר זיין טובה, מען דארף האבן אסאך אסאך התבודדות און ישוב הדעת צו קומען צו דעם שכל און פארשטיין דאס מענטשן פאפן אויס.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (שיחות הר"ן סימן נא) אז דאס זאל מען מקבל זיין פון אים מען זאל זיך נישט לאזן נארן, ווער זאגט נאך אז אן אנדערער נארט אונז, פון דעם דארף מען זיך אוודאי און אוודאי אכטונג געבן, דאס ערשטע זאך דארפסטו וויסן ווען א מענטש האלט אין איין רעדן אז נאר ער איז אין אמת און דער אנדערער איז אין שקר דארף מען חושש זיין זייער זייער אויף זיינע ווערטער, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערענט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן רפב) אז יעדער איינער האט א נקודה טובה, און מען דארף שטענדיג זוכן די נקודה טובה וואס איז דא ביי אים, און דער זעלבע זאך האט דער הייליגער רבי געזאגט (לקוטי מוה"ר חלק א, סימן לד) דאס יעדער איינער האט א נקודה וואס דער צווייטער האט נישט, איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן נישט אראפקלאפן יענעם, און נישט רעדן אויף יענעם און נישט זאגן אז יענער איז אין א שקר און איך בין אין אמת, דאס ווייזט שוין אז ער איז

א שְׁקָרָן, איין זאך איז אַמאַל זיכער, וואס צו דעם דאַרף מען זיין זייער שטאַרק, דאס מלכות המינות וואס דאס איז אויפגעשטעלט געווארן אויסצורייסן אידישקייט, פון דעם דאַרף מען גתרחק ווערן בתכלית הריחוק, וואס עס האט נאר א שייכות צו דעם, דאַרף מען זיך פון דעם דערנווייטערן, ווארום פון כפירות און אפיקורסות דאַרף מען זיך זייער אכטונג געבן, וואס דאס איז פונם אפילו במשהו, איין שלעכטן געדאַנק איין שלעכטן הרהור וכו' אין אמונה וכו' רייסט אויס דעם מענטש פון זיין שורש, איבערדעם פון דעם דאַרף מען זיין אפגעהיטן, מען זאל נישט האבן קיין שום שייכות מיט זיי, אבער סתם אזוי, איין איד מיטן אנדערן דאַרפן זיך האלטן צוזאַמען, און דאס איז דער סוד פון רבי'ן אזוי ווי ער האט געזאגט (תני מותר'ן סימן שלם) אז דער מדרש זאגט (בראשית רבה פרשה ל"ד, סימן ט"ו) אויפן פסוק (תזקאל ל"ו, כ"ו) ונתתני לכם לב בשר, אל תקרי בשר אלא לב בסר; אז יעדער איינער וועט זיך קענען אן עצה געבן מיטן צווייטן יעדער איינער וועט זיך ליב האבן מיטן צווייטן, האט דער הייליגער רבי געזאגט "לב בסר" איז די אותיות "ברסלב".

דאס הייסט אז דעם גאַנצן רבינ'ס זאך איז אז איין איד זאל זיך קענען דערהאלטן מיט א צווייטן איד, מען טאר נישט רעדן אַזעלכע דיבורים אז נאר מיר זענען אין אמת און אלע זענען אין שקר, עס איז נישטא אזא זאך, אמת איז דער באשעפער, אמת איז די תורה

הַקְדוּשָׁה, אִמֶּת אִיז כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, און מֶעַן דאַרף זיך
האַלְטֵן צוזאַמען, אָבער וואס עס איז נומה צו מינות און
אפיקורסות, דאַרְטֵן דאַרף מֶעַן אַרויסגיין זייער שאַרף און
מֶעַן דאַרף זיך נישט לֶאָזן נאַרן, און די זעלבע זאך איז
ווען אַ מענטש וויל זיך אָפּנאַרן וועגן געלט זאכן דאַרף
מֶעַן אויך זייער זייער אַכטונג געבן וויל דאס איז זייער
זייער מסוכן.

איבערדעם בעט איך זיך דיר זייער, שטאַרק זיך, און דער
בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט זיך נישט פאַרלאָזן,
נאר זאַלסט זיין שטאַרק אין אַמוּנָה וועסטו זען אז דו וועסט
האַבן הצלחה, ווארום אַמוּנָה דאס איז די יסוד היסודות
אין אידישקייט, און דער הייליגער רבי האט אסאך אסאך
גערעדט מיט אונז וועגן אַמוּנָה אז היינט דאַרף מֶעַן זיך
זייער זייער שטאַרקן אין פֿשוטע אַמוּנָה, ווארום ס'איז דא
ליידער אזויפיל ספיקות און בלבולים, אז אָפּגעהיטן זאל
מֶעַן ווערן, מֶעַן קען אַרײַנפאַלן אין שאול תחתית און
מתחתיו, איבערדעם שטאַרק זיך אז מֶעַן זאל הערן נאר
גוטע בשורות ביי זיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קיד

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויחי י"ב טבת ה'תשע"א
 שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז עם איז גישטא קיין העכערע זאך ווי
 לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום,
 און די תו"ל זאגן (פרכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו
 עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים
 פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; עם איז א
 סגולה אויף אריכות ימים ושנים, און א פלא מענטשן זוכן
 סגולות אויף געזונט און אריכות ימים וכו', און פארנעסן
 דאס מיר האבן א הבטחה פון די הייליגע תו"ל; אויסערדעם
 ווערט אזוי געפסקענט אין שולחן ערוך להלכה למעשה
 (אורח חיים סימן רפ"ה).

איבערדעם דארף מען זייער מקפיד זיין אויף דעם צו
 לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן
 תרגום, ווארום אזוי שטייט (דארטן סעיף ג) מיום ראשון ואילך
 נקרא עם הצבור; עם איז שווער פאר א מענטש אין די
 קורצע פרייטאגן מעביר סדרה צו זיין, ובפרט איינער וואס
 ארבעט וכו', איבערדעם קען מען זיך פארלאזן אויף וואס
 עם שטייט אין שולחן ערוך, דאס פון זונטאג אן קען מען
 שוין לערנען חומש ורש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע
 סדרה, און דאס הייסט שוין מעביר סדרה זיין; און דער

מִשְׁנֵה בְּרוּרָה בְּרַעֲנָנִט (דָּאָרְטֵן) אַז אַזוי פֿלֶעגט זיך פֿירן
דער גר"א זי"ע.

דאס וואס דו פֿרעגסט אויב מען מעג לערנען ביינאכט
חומש מיט רש"י: עס ווערט געברענגט פון די פוסקים
דאס אויב מען לערנט חומש מיט רש"י מעג מען דאס
לערנען ביינאכט (עין שו"ת אבני צדק יורה דעה, סימן ק"ב), און אזוי
ווערט געברענגט פון חפץ חיים (שער הציון סימן רל"ח, סעיף א'),
כתב בבאר היטב שאין לקרוא מקרא בפילה, ובפרי מגדים
משמע דכול לקרוא מקרא ונראה דאפילו להמחמירין לית
בזה אסורא אלא שלכתחלה יותר טוב ללמוד מקרא ביום,
ונובע דין זה ממה דאיתא במדרש (ילקוט כי תשא, רמז ת"ו) שהיה
הקדוש ברוך הוא לומד עם משה מקרא ביום ומשנה
בפילה, עין שם.

און תהלים זאגן ביינאכט, ווערט געברענגט אין "אשל
אברהם" פון בעטשׁושׁשער רב (אורח חיים סימן רל"ח) אז
מען מעג זאגן תהלים ביינאכט, ווייל עס איז נאר תפילות,
און אויך ווייל דוד המלך האט געפועלט אז עס זאל זיין
דאס זאגן תהלים אזוי ווי מען לערנט נגעים און אהלות,
איבערדעם האט עס א דין אזוי ווי לימוד משנה וכו' עין
שם. ובפרט יעצט אין די טעג פון די שובבי"ם קען מען
זאגן תהלים ביינאכט אויב מען קען נישט זאגן בייטאג. און
עס ווערט געברענגט אין שאלות ותשובות "דברי יציב" (חלק
ד, יורה דעה סימן קל"ו) שיינע רמזים אויף זאגן תהלים אין די

טעג פון שױבֿבי"ם, און ער בֿרענגט אז מען קען זאָגן ביינאכט
אויך תּהלים, עינן שָם.

אזוי ווי דו דריקסט די בֿריוו "אָשר בַּנְחַל" אויף אידיש,
מיט נקודות, זע דאס גוט מגיה זיין, ווארום ס'איז א
שױבֿד אז עס איז דא גרייזן וכו', און א ספֿר בלייבט אויף
דירי דורות, און עס איז א שױבֿד אז עס זאל בלייבן גרייזיג.

שױבֿארק זיך זייער שױבֿארק, און נאר זיין פֿרייליך, ווארום
דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כ"ד)
דאס אלע מחלות קומען פון עצבות און מְרָה שְׁחֹרָה, און
מען דארף זיך גייטן צו זיין פֿרייליך, ווארום דאס שְׁווערסטע
עבודה איז צו קומען צו שְׂמֵחָה.

א גוטע וואך

קטו

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויחי י"ב טבת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה אֵל הָאֲבֵרָה הִיָּקֵר לִי מְאֹד ... גרו יאיר
דו האסט נישט קיין אנונג וואספארא גרויסע זכות דו האסט
מיט דריקן די בֿריוו פון "אָשר בַּנְחַל" אויף אידיש, אן
א שיעור בחורים מיט אינגעלייט זאָגן אז דאס איז זייער
גאנץ חיות, איבערדעם זאלסטו זען ממשיד זיין דריקן איין
בֿרֵךְ נאכן אנדערן, און ווען עס וועט זיין ארום צוויי הונדערט
בֿריוו, זאלסטו עס דריקן אין א געבינדענעם ספֿר וואס עס

בְּלִיבֵט שְׂטֵעֵנְדִיג, ווארום ווען די מְפִיצִים זענען געקומען צום רבי'ן בעל "בְּרֵךְ מִשָּׁה" זי"ע האט ער זיי אויפגענומען מיט גרויס שמוחה, אָפּער ער האט געפֿעטן מען זאל דריקן די ספֿרים געבינדען אזוי וועט זיך עס האלטן, זעט מען פון דעם אז א ספֿר וואס איז געבינדען האלט זיך לאנג.

עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט פארן טישעריןער רב ווען ער איז יונג געווען, איך האב אסאך געטראכט ווי אזוי איך וועל קענען ממשך זיין דעם רבינ'ס אור אויף דער וועלט, ביז איך בין געקומען צו די החלטה אז די איינציגסטע עצה איז נאר דריקן די ספֿרים פון דעם הייליגן רבי'ן, ווארום אזוי וועט בלייבן דעם רבינ'ס לעכט אויף דורי דורות.

דער גרויסער צדיק און עובד השם רבי אברהם דער זון פון רבי נחמן טולטשינער ז"ל האט געשריבן (פוכבי אור, אנשי מוהר"ן סימן מ"ח) דאס אונזערע לייט זאלן וויסן אז עס איז געבליבן דריי יסודות אין די השארה פון די הייליגן רבי'ן זי"ע.

א. מען זאל זיך צוזאמקומען ראש השנה אויפן רבינ'ס ציון.

ב. דריקן די ספֿרים וואס דאס איז העכער ווי אלסדינג, אז עס איז נישטא גענוג דיבורים דאס מסביר צו זיין דאס גרויסקייט פון דריקן און צושפרייטן דעם רבינ'ס ספֿרים.

ג. דאס צייגן א גר תמיד אויפן רבינ'ס ציון, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המידות אות גר תמיד חלק שני, סימן א) בזכות גר תמיד הדולקים בשמן זית, נצולין מגזירת שמד; [און דאס האט דער הייליגער רבי נתן זי"ע איינגעפירט ערב ראש חודש שבט, פיר חדשים נאכן רבינ'ס הסתלקות, אז עס זאל ברענגען א גר תמיד פון שמן זית אויפן הייליגן רבינ'ס ציון, און אזוי פירן זיך אלע ברסלבער חסידים, דאס אין יעדן ברסלבער שטיבל ברענט א גר תמיד פון שמן זית].

על כל פנים זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים וואס דאס איז א זכות הרבים לדורי דורות, און ליידער יעצט גייט איבער אויף בחורים און אויף אינגעלייט שווערע ביטערע נסיונות וואס די בריוו וואס די דריקסט אויף אידיש דאס איז זייער גאנצע חיות, איבערדעם זע זיך זייער צו שטארקן מיט דעם, און אין דעם זכות וואס די דריקסט די בריוו אויף אידיש, ביסטו מזכה את הרבים, און די חז"ל זאגן (יב"א פו.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

שטארק זיך זייער מיט שמחה, ובפרט יעצט אז עס קומט די הייליגע טעג פון שובבי"ם זאלסטו זען לערנען אסאך משניות בסדרן, און די זאלסט זיין זייער פרייליך, ווארום ווען א איד איז פרייליך דעמאלטס דארף ער וויסן איז זיין תשובה אנגענומען געווארן אין הימל, ווארום ביים בורא כל עולמים שטייט (דברי הימים א, ט"ו) "עוז וחדוה במקומו"

דַּאֲרַטֵן אויבן הערשט נאר שמחה, און מיט וואס האט זיך
 א איד צו פרייען? מיט די מצוות און מעשים טובים וואס
 ער טוט יעדן טאג, ווי די תו"ל זאגן (ברכות נו.) אופן פסוק
 (שיר השירים ד) "בפלה הרמון רקתך", מאי רקתך? אפילו ריקנין
 שבת מלאים מצות כרמון; יעדער איד איז פיל מיט מצוות,
 און די תו"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק ט, הלכה ה) תני בשם רבי
 מאיר, אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצות בכל
 יום. קורא את שמע ומברך לפניו ולאחריה, ואוכל את
 פתו ומברך לפניו ולאחריה, ומתפלל שלשה פעמים של
 שמונה עשרה וחזור ועושה שאר מצות ומברך עליהן. וכן
 היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצות
 מקיפות אותו. תפילין בראשו ותפילין בזרועו ומזוזה בפתחו
 מילה בבשרו ארבע ציציות במליתו מקיפין אותו. הוא שדוד
 אמר (תהלים קיט) "שבע ביום הוללתה על משפטי צדקך". וכן
 הוא אומר (תהלים לד) "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם";
 און מיט דעם דארף מען זיך זייער זייער פרייען, און ווען
 א איד פריידט זיך מיט די מצוות וואס ער טוט יעדן טאג,
 מיט דעם ווייזט ער אז ער האט א ריינעם הארץ צום בורא
 כל עולמים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה,
 סימן א) בשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שרבו שלם
 לאלקו; איבערדעם שטארק זיך זייער מיט שמחה, און קוק
 נישט אויף דעם וואס עס גייט אויף דיר דורך וכו' וכו',
 אדרבה אויב דו וועסט זיין פרייליך און דו וועסט פרייליך
 מאכן דיין ווייב, ווי די תו"ל זאגן (ראש השנה ו) אשה בעלה

מְשֻׁמָּחָה; וועט געענדרט ווערן דיין שלום בית אינגאנצן
 לְטוֹבָה, פֿראביר אויס וועסטו זען אז אלע פֿראבלעמען איז
 ווען דער מאן איז אַנגעצויגן וכו', טרויעריג און צוגעלייגט
 וכו', אָבער ווען דער מאן איז שטענדיג פֿרייליך אפילו
 ס'איז אים זייער שווער, הן אין די פֿרנסה, הן אין זיין טאג
 טעגליכן איבערגייעכץ, וכו', וכו', מיט שמחה גייט מען
 אלעס דורך, איבערדעם בעט איד דיר זיי זייער פֿרייליך,
 ובפֿרט אז דו האסט אזא גרויסן זכות צו דריקן די בריוו
 וואס איז די תמצית פון דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, אז
 וואויל איז דיר.

האב א לעכטיגער וואך

קטז

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויחי י"ב טבת ה'תשע"א
 שלום וברכה וכל טוב סלה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איד האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז מען דארף זיך
 זייער אכטונג געבן נישט פארפלאנטערן זיך מיט די
 רעגירונג וכו', און דער הייליגער רבי נתן שרייבט (לקוטי עצות
 אות בסחון, סימן ד) זייער אן אינטרעסאנטן שמועס וועגן דיין
 ענין וכו', ווי מען דארף זיך אכטונג געבן נישט טון זאכן
 אקעגן דעם מלכות וכו', און מכל שכן נישט טון פאפערישע

געשעפֿטן וכו' און האָפֿן אז מען וועט אים נישט באַפֿן וכו',
 [עס איז זייער וויכטיג אז דו זאלסט דארטן אריינקוקן וועסטו
 זען וואונדערליכע עצות פאר דיר]. אונדאי ווען דו קענסט
 גיין פאר דיר אליין, איז נישטא קיין בעסערע זאך ווארום
 צו ארבעטן פאר יענעם איז מען אן עבד לעבדים וכו'.

אײַך פֿרײ זײַך זײַער אז דו האָסט זײַך גענומען אין די הענט
 אַרײַן און די לערנֿסט יעדן טאָג חומש רש״י מיטן
 תּרְגוּם און מִשְׁנײוֹת, זאלסט וויסן דאס מִשְׁנײה באַטרעפֿט
 פּונקט ווי פֿרנֿס״ה, אז מען לערנט אסאך מִשְׁנײה שיקט דער
 בורא כּל עולָמים אסאך פֿרנֿסה. אזוי אײַך זאלסטו לערנען
 גמרא, לְכֵל הפּחות יעדן טאָג א דף, אפילו דו פארשטייסט
 נישט זאלסטו דאך לערנען דעם דף. א איד איז אמאל
 געקומען צום "אמרי אמת" און ער האט זיך באקלאגט אז
 ער האט נישט קיין פֿרנֿסה, האט ער אים געפרעגט צו ער
 לערנט יעדן טאָג א דף גמרא, האט דער איד געענטפֿערט
 גיין, האט דער "אמרי אמת" געזאגט, "אין דעם זכות וואס
 דו וועסט לערנען גמרא אפילו אביסל וכו' און דו דערמאנסט
 די געמען פון די תנאים און אמוראים, אין זייער זכות וועט
 דיר דער באשעפֿער שענקען פֿרנֿסה", איבערדעם זע יעדן
 טאָג צו לערנען א דף גמרא חוק וּלֹא יעבור. אײַך זע
 דאווענען אלע דריי תפילות מיט מנין, וועסטו האָפֿן א דבר
 שְׁבִמְנִין, דאס הייסט פֿרנֿסה בְּשִׁפּע.

א גוטע וואך

 ק"ז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמוֹת י"ג טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר
 אִיךְ מוֹזֵ דִיר זָאָנְךָ, דוּ הָאָסֶט נִישְׁט קִיִּין הַשְּׁנָה וּוּאָס דוּ
 טוֹסֶט אוֹיף וְכוּ', אַוּוֹדַאי זְעִסְטוּ בְּפוֹעֵל וּוּאָס דוּ טוֹסֶט
 אוֹיף מִיט די תְּלִמִּידִים וְכוּ', אָפֶער בְּמִצִּיאוֹת וּוּאָס עִם טוֹט
 זִיךְ אִין הַיָּמָל דְּעֵר זְכוּת וּוּאָס דוּ הָאָסֶט וּוּאָס דוּ בִּיסֶט
 מְקַרְב צוּבְּרַאכְעֵנְע בְּחֹרִים צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִין דוּ
 בְּרַעַנְגֶט זײ אַרײַן אַ חֶשֶׁק צוּ לְעֵרְנֵעֵן מְקַרָּא מִשְׁנָה גְּמָרָא
 וְכוּ', דָּאָס קֶענְסְטוּ נִישְׁט בְּאַגְרִיפֵן. אַזוֹי ווִי עִם וועֶרֶט
 גַּעבְרַענְגֶט אִין זוֹהֵר הַקְּדוּשׁ (תְּרוּמָה קַבַּח:) תָּא חֲזִי כָּל מָאן
 דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֲשַׁתְּדַל בֵּיה לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא,
 אִיהוּ אֲסַתְּלַק בְּתַלְת סְלוּקִין מַה דְּלָא אֲסַתְּלַק הָכִי בְּרַ נִשׁ
 אַחְרָא, גְּרִים לְאַכְפִּיָּיא סְמָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֲסַתְּלַק קוּדְשָׂא
 בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקוּיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקוּיָּמִיה לְעִילָא
 וְתַתָּא, וְעַל הַאי בְּרַ נִשׁ בְּתִיב (מְלָאכִי ט) "בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוּ
 הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמִי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא
 וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאֲתִי, כָּל מְאָרִי דִּינִין לָא יְכַלִּין לְמִידָן לִיָּה
 בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי, עָאֵל בְּתַרְיֶסֶר תַּרְעִי וְלִית מָאן
 דִּימְחִי בְּנִדְיָה. וְעַל דָּא בְּתִיב (תְּהִלִּים קיב) "גְּבוּר בְּאַרְצָא יְהִיָּה
 זְרַעוּ דוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרְךָ הוּן וְעוֹשֶׁר בְּבֵיתוּ וְצַדִּיקְתוּ עוֹמְדַת
 לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו' דָּאָס וועֶר עִם כַּאֲפֶט אָן
 די הַעֲנֵט פּוֹן זִינְדִינְע מְעַנְטֶשֶׁן אִין בְּרַעַנְגֶט זײ אַז זײ זָאָלן

אויפֿהערן צו זינדיגן, דער גייט ארויף אויבן הויך הויך אין א פֿלאץ וואו קיינער קען נישט אַנקומען, און ער איז גורם מבטל צו זיין די סטרא אַחרא וואס פארשטעלן דאס געטליכקייט, און ער איז גורם מפרסם צו זיין דאס געטליכקייט אויף דער וועלט, און אין זיין זכות שטייט די וועלט און ער איז זוכה צו זען קינדער ביי זיינע קינדער, און אלע וואס זיי ווילן אים טון שלעכטס ווערן צופאלן, ווארום זיי קענען אים גארנישט טון.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, דו זאלסט זיך דערהאלטן, און זאלסט נישט צובראכן ווערן פון קיין שום מענטש אויף דער וועלט, הן אמת ס'איז גרינג צו זאגן וכו', אבער ליידער בין איך דאס דורכגעגאנגען, און אפילו יעצט גיי איך דאס דורך, טויזענט מאל אזויפיל וכו', דערפאר קען איך דיר מתחוק זיין, ווארום איך פארשטיי דין צער און דין ווייטאג און דין חלישות הדעת וואס דו האסט וכו', עד פדי בך אז עם קומען דיר אריין אסאך מאל מחשבות, וואס פעלט מיר אויס די צרה אויפן קאפ? וואס דארף איך זיך אפגעבן מיט צובראכענע בחורים?

אבער וויסן דארפסטו וויסן אז דו ביסט גורם א נחת רוח פארן בורא פל עולמים, דו ברענגסט צוריק די קינדער צום טאטן, וואס די שמחה קען מען גארנישט באגרייפן. יעצט פרעג איך דיר, אז דו ביסט גורם אזא גרויסע שמחה פארן בורא פל עולמים אז דו ברענגסט

אים צוריק זיינע קינדער וכו', איז וואס דארפסטו האבן
התפעלות פון אפאר הונט וואס בילן? ווארום דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ג) אז די עזי פנים/ער ווערן
אנגערופן הונט, אזוי ווי עם שטייט (ישעיה גו) "והכלבים עזי
נפש", איבערדעם בעט איך דיר זייער, שטארק זיך, פאל
נישט אראפ ביי זיך, אדרבה וואס מער די הונט בילן
זאלסטו זען מקרב זיין וואס מער נשמות צום בורא כל
עולמים, ווארום אז איינער זינדיגט רחמנא ליצילן, זאגן די
תו"ל (עבודה זרה ה.) כל העובר עבירה אחת מלפפתו ומוליכתו
ליום הדין וכו' רבי אליעזר אומר קשורה בו ככלב וכו',
און די אר"י הקדוש זאגט דאס ווען א מענטש זינדיגט
בפרט אין פגם הברית באשאפט ער קליפות וואס זיי זענען
אין געשטאלט פון הונט, און זיי רינגלען ארום דעם מענטש
און בילן אויף אים, און דער מענטש האט מורא'דיג פחד
און מורא פון די ווילדע הונט, און וואס מער ער האט
געזינדיגט האט ער באשאפן מער ווילדע הונט וואס זיי
גייען אים נאך, און דער פחד און דער מורא וואס דער
מענטש האט איז נישט צו באגרייפן, און פון דעם געמט
זיך וואס א מענטש האט מתנגדים, ווי דער הייליגער רבי
זאגט (ספר המדות אות ניאוף, סימן כ"ו), על ידי הוצאת זרע לבטלה
בורא קליפות המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקין עליו
ועושין לו יסורין; הן תלילה וחס אז ער האט געזינדיגט,
און הן איינער וואס איז מקרב זינדיגע מענטשן איז דאך
מבטל די קליפות וואס זיי זענען אין א צורה פון הונט,

ווערן זיי צעוויילדעוועט אויף דעם וואס ער וויל זיי מבטל זיין, און זיי בילן אויף אים.

איבערדעם זאלסטו זיך גארנישט שרעקן, זאלסט ממשיך זיין דיין הייליגע עבודה, הן אמת איך ווייס אז דו ביסט געדריקט יעצט זייער אין געלט, און דו ווילסט אויפהייבן די הענט וכו', בעט איך דיר הייב אויף די הענט גאר פארן בורא פל עלמים, אזוי ווי עם שטייט ביי משה רבינו ווען ער האט מלחמה געהאלטן מיט עמלקן (שמות יז, יא) "וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יֵרִים מֹשֶׁה יְדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְאֲשֶׁר יִנִּיחַ יְדוֹ וְגִבְרַת עַמְלֶק", דרשג'ן אויף דעם די חז"ל (ראש השנה כט.), וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופלים.

איבערדעם הייב אויף די הענט גאר פארן בורא פל עלמים, נישט אויפהייבן די הענט מיט א יאוש "וואס קען איך טון?", אדרבה ווען עם קומט אין דיר אריין א חלישות הדעת, דעם מינוט זאלסטו פאשליסן אז איך גיי מקרב זיין גאך א מגין בחורים צום בורא פל עלמים, און איך גיי אין זיי אריינגלייגן דאס זיסקייט פון די תורה הקדושה, און מעורר זיין זיי זאלן מעביר סדרה זיין יעדע וואך, דאס הייסט לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום, און דער עיקר אין זיי אריינשיינען דאס גרויסקייט

פון לערנען און זאגן משניות, וואס דאס רייניגט די נשמה, אפילו א מענטש האט שוין אפגעטון וואס ער האט אפגעטון, אבער די כח פון משניות איז אזוי גרויס אז עס קען אים ארויסשלעפן פון שאל תחתית און מתחתיו, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אפילו די מענטשן וואס זיי זענען אריינגעפאלן אין שאל תחתית און אפילו יעצט טוען זיי נאך וואס זיי טוען וכו', אויב זיי וועלן זיך מאכן א קביעות לערנען יעדן טאג "בך ופך" וועט זיי דער תורה ארויסשלעפן פון בלאטע, און ס'איז מקובל ביי אונזערע לייט, אז "בך ופך" גייט ארויף אויף ח"י פּרקים משניות וואס דער הייליגער רבי האט זיי געגעבן א תיקון פאר אסאך פון אונזערע לייט, און צווישן זיי דעם הייליגן רבי נתן זי"ע, זאגן ח"י פּרקים משניות (ען שיחות הר"ן סימן קפ"ה).

עס איז מיר אמאל איינגעפאלן "בך ופך" באטרעפט פונקט ווי די שם אלקי"ם (זעקס און אכציג), דאס הייסט אפילו א מענטש איז שוין אין מידת הדין אבער אויב ער וועט לערנען "בך ופך" וועט דאס ממתיק זיין פון אים אלע דינים. איבערדעם זאלסטו גוט געדענקן "בך ופך", דאס איז דעם רבינ'ס זאך...". און האב נישט קיין התפעלות פון קיינעם נישט (און זינגט דאס מיט'ן ניגון...).

על כל פנים ווי ס'זאל נאר נישט זיין, דו זאלסט נישט צובראכן ווערן פון קיין שום ברירה אויף דער וועלט ווארום דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט אז

נאָךְ אַ בַּחֹר אַיז מְסִיִּים שְׁשֶׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וואָספּאַראַ רַעַשׁ
 דָּאס מאַכט אַיִן הַיִּמָּל. וואָס הַיִּיֶסֶט אַז נאָךְ אַ בַּחֹר אַיז
 מְסִיִּים גאַנץ ש"ס, וואָספּאַראַ רַעַשׁ דָּאס מאַכט אַיִן הַיִּמָּל.
 דָּאס קָען מָען גאַרנישט פּאַגרייפֿן. עָס אַיז פֿראַי זאַלֶסֶט
 אַרײַנקוקן אַיִן חַיִּי מוֹהַר"ן סִימָן מ"ג, ווי דער הייליגער רַבִּי
 נָתָן אַיז מְסִבִּיר וויפּיל מִיִּלְיָאָנען צירופּין עָס ווערט אַיִן הַיִּמָּל
 ווען מָען אַיז מְקַרֵּב אַיִן אִיד צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און
 מָען שׁוֹיֵנֵט אַיִן אַיִם אַרײַן עַר זאַל אויכעט רַעֲדֵן צום בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים, בִּיז אַ יַעֲדֵע גְשָׁמָה וואָס עָס קומט צו, פּון
 דָּעם ווערט מִיִּלְיָאָנען און טְרִילְיָאָנען וְכוּ' וְכוּ' צירופּין,
 עֵינן שָׁם דְּבָרִים גַּפְּלָאִים וְגוֹרָאִים מְאֹד.

בְּרִי דִי בַּחֹרִים זאַלן הָאָבֵן אַ קוּים און נִישֶׁט אַוועקפּאַלן,
 דאַרף מָען אַרײַנפֿרענגען אַיִן זײ דִי מֵדֵת הַשְּׂמֻחָה,
 וואָרום בִּיִּים בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הַעֲרִשֶׁט גאַר שְׂמֻחָה, אַזוי
 ווי עָס שְׁטײט (דְּבָרֵי הַיָּמִים א. טו) "עוֹז וְחֵדוּהַ בְּמִקּוֹמוֹ", און מִיט
 דָּעם וואָס מָען אַיז גאַר פֿרײַלִיך טְרִיִּיבֵט מָען אַוועק אַלֶע
 קְלִיפּוֹת און סְטָרָא אַחֲרָא, און מָען אַיז זײ מְבַטֵּל אַיִנגאַנצן,
 וואָרום עֲצָבוֹת דָּאס אַיז דִי טוּמְאַה, און שְׂמֻחָה אַיז דִי
 קְדוּשָׁה, און מִיט דָּעם קָען אַ מְעַנְטֵשׁ זײַךְ מְעַסֵּן וואו עַר
 הַאֲלֵט, אַיז עַר טְרוֹיעֲרִיג זִינְקֵט עַר אַיִן דִי טוּמְאַה לֹא עֲלִינוּ,
 אַיז עַר פֿרײַלִיך הַיִּיבֵט עַר זײַךְ אַיִן דִי קְדוּשָׁה.

אַיַבְעֶרְדֶּעם זַע אַרײַנפֿרענגען אַיִן דִי בַּחֹרִים אַ גַּיִסֶט פּון
 שְׂמֻחָה, אִיר זאַלט אַסאַך זִינגען און טאַנצן.

וואס דאס איז דער עיקר תיקון תּבְרִית, אז וואויל איז דעם וואס ער קען פּרִייליך מאַכן אַנדערע אידן, ווי די תּו"ל דערצײלן, (פּענית כב.) רבי ברוקא חוּזאַה תּוּה שְׂכִיחַ בְּשׁוּקאַ רבי לְפֶט, תּוּה שְׂכִיחַ אַלְתּוּ גַבִּיה, אָמַר לִיה, אִיכּאַ בְּהֵאִי שׁוּקאַ בַּר עֲלָמַא דְאַתִּי? אָמַר לִיה, לֹא. וכו' אַדְהֵכִי וְהֵכִי אָתּוּ תּוּךְ תּרִי אָתִי. אָמַר לִיה: תּוּךְ נְמִי בְּנִי עֲלָמַא דְאַתִּי נִינְהוּ. אָזֵל לְגַבִּיְהוּ. אָמַר לְהוּ, מֵאִי עוּבְדִיכּוּ? אָמְרוּ לִיה, אִינְשֵׁי בְרוּחֵי אַנְוּ, מְבַרְחִינְוּ עֲצִיבִי. אִי נְמִי, בִּי חוּינְוּ בִּי תּרִי דְאִית לְהוּ תִיגְרַא בְּתַדִּיְהוּ טְרַחִינְוּ וְעַבְדִּינְוּ לְהוּ שְׁלָמַא; זַע וואס עס ווארט פאר דיר וכו' וכו', וואס מען קען גארנישט באשרייבן און נישט רעדן פון דעם, ווארום אויף דעם איז געזאגט געווארן, (שע"ה סד) "עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו" וואס די תּו"ל זאגן אויף דעם (פּרכות לד:) מֵאִי עֵינַי לֹא רָאִתָּה? אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי זֶה יֵינְוּ הַמְּשׁוּמֵר בְּעַנְבֵי מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחֲמָנִי אָמַר זֶה עֵדֵן שְׁלָטָה בּוּ עֵינַי כָּל בְּרִיָּה; אִזּוּ וואויל איז דיר אויף די וועלט און וואויל איז דיר אויף יענע וועלט.

אויך בעט דיר זייער, שטארק זיך, און זיי פרייליך, וועסטו קענען שטארקן אַנדערע און פּרִייליך מאַכן אַנדערע.

יעצט האט זיך אַנגעהויבן די טעג פון שוּבְבִי"ם, ווי גוט וואלט געווען אז יעדער בַּחֹר זאל זאגן א "יום תהלים", אזוי וועט ער קענען ענדיגן יעדע וואך גאַנץ תהלים, און דער עיקר לערנען זייער אסאך משניות, וואס אין דעם

אִיזוֹ תְּלוּי דִּי גְּאוּלָּהּ, וְוִי דִּי תַחַ"ל זְאָגֵן (עִיקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז, סִימָן ג) אִיזן כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֱלֹא בְּזִכּוֹת מְשֻׁנּוֹת.
זְאֶלְסֵט הָאֵבֶן א לַעֲכֻטִּיגֵן טָאג און א פֿרִיילִיכֵן תָּמִיד

קִיחַ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת י"ד טַבַּת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הִיָּקֵר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר
כְּאִשׁ אִיךְ הָאֵב הָאֵב דִּיר שׁוֹיִן גַּעֲשְׂרִיבֵן א בְּרִיוּ, און גַּעֲכֻטֵן
בֵּינָאֲכֵט הָאֵב אִיךְ מִיט דִּיר אֲבִיסָל גַּעֲרַעֲדֵט וְכוּ',
פּוֹנְדַעֲסְטוועגֵן קָען אִיךְ זִיךְ גִּישְׂט קִילֵן פּוֹן דַּעַם צַעַר און
עֲגַמַת גַּפֶּשׁ וְוַאס מָעַן אִיז דִּיר גֹּרֵם וְכוּ', פּוֹנְקֵט גְּרַאדַע בֵּין
אִיךְ גַּעֲקוּמָעַן דַּעֲמַאֲלֵטֵם פּוֹן א מְשַׁפְּחָה חַתוּנָה וְכוּ', וְוַאס
הָאֵט אויסְגַּעֲזֵעַן וְוִי א צִירְקוּם וְכוּ' א טִיאַטַעַר שְׁפִיל וְכוּ',
דַּאָרְטֵן גַּעֲבֵט מָעַן אֲלַע כְּבוֹד וְכוּ', און דִּיר רוֹדְפֶ'ט מָעַן
אזוֹי שְׂטַאָרְק וְכוּ', וְוַעַן דַּאָרְטֵן זַעַט מָעַן בַּאֲשִׁינְפַּעֲרִלִיךְ דַּעַם
הִיילִיגֵן רַבִּינ'ס וְוַעֲרַטַעַר (לִיקוּטֵי מוֹתְרֵן חֶלֶק א, סִימָן ס"א) וְיֵשׁ מְנַהִיגִים
שְׁנַקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, שְׁלִימוּדֵם מַאלוֹ הַמוֹתְרוֹת, וְלֹא דִי
שְׂאִינֵם יְכוּלִים אֲפִילוֹ לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָן, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׂאִינֵם
יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֲרִים, וְהֵם נוֹטְלִים גְּדוּלָה לְעֲצָמָן,
לְהַנְהִיג הָעוֹלָם, צְרִיךְ לְרַאוֹת שְׁלֹא לְהַסְמִיךְ אוֹתָם, שְׁלֹא
לִיתֵן לָהֶם תּוֹקֶף וְעוֹז, שְׁלֹא יִהְיוּ מְכוּנִים בְּשֵׁם רַבִּי. כִּי הֵם
עֲצָמָן אִינֵם חִיָּבִים כָּל כּוּף, כִּי יֵשׁ לָהֶם יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל

להנהיג העולם, אך צריך לשמור מאד, שלא ליתן להם תוקף ועוז, כי אלו הנותנים להם תוקף ועוז ונסמכים על ידם שיהיו נקראים בשם רבי, הם עתידין ליתן דין וחשבון.

איבערדעם וויל איך איבערחרן אין קורצן וואס איך האב דיר געזאגט און מסביר געווען וכו' וכו', שטעל

זיך פאר ווי עס האט אויסגעזען די לאגער אונטער די עמלקים (וואס באמת וויפיל מען זאל נאר נישט הערן און ליינען קען מען זיך דאס נישט פארשטעלן ביז מען איז נישט געווען דארטן) טויזנטער אידן זענען געווען ארוםגענומען מיט עלעקטראנישע דראטן וואס ווער עס איז נאר צוגעגאנגען איז עלעקטראניש געווארן אויפן פלאץ רחמנא ליצלן, אויסערדעם איז געשטאנען אויף דער וואך פארשאלטענע מלאכי חבלה מיט געווער, און געטיילט מכות רצח פאר וועמען זיי האבן נאר געוואלט, און אויסערדעם זענען געווען ווילדע הונט וואס נאר אנקוקן אויף זיי איז געפאלן א שרעק וכו' וכו', און שטעל זיך פאר ווען ס'וואלט געקומען א איד פון אינגרויסן און וואלט זיך אריינגעכאפט אין דעם לאגער וואס איז געווען דער גיהנום אויף די וועלט וכו', און ער וואלט ארויסגעשולעפט איינעם און אנטלאפן מיט אים אויף דער פריי וכו', וואס פאר א זכות וואלט דער איד געהאט? דאס קען מען אפילו נישט באשרייבן, ווארום די חז"ל זאגן (סנהדרין לו.) כל המקנים נפש אחת מישראל, מעלה עליו הכתוב כאילו קים עולם מלא; און מכל שכן אז ער וואלט צוריק געקומען און ארויסגעכאפט נאך א

איד וכו', וואס פֿאַרשטייט זיך אז עס איז אומקעגליך געווען
אזא זאך וכו', און פונדעסמוועגן איז געווען אזעלכע הייליגע
אידן וואס זיי האבן זיך מוסר נפש געווען און ארויס
געראטעוועט אידן פון דעם גיהנום, פון די ווילדע הונט, פון
די מלאכי חבלה.

יעצט פֿרעג איך דיר, צו מיינסטו נישט איין מינוט אז די
נשמות וואס דו האסט געראטעוועט זענען נישט
געווען אין א לאגער? ארוםגענומען מיט ווילדע הונט וכו',
דאס איז די קליפות וואס מען באשאפט דורך פגם הברית
וואס זיי שרעקן איבער דעם מענטש וכו', און דאס איז די
מלאכי חבלה וואס זיי נעמען ארום זינדיגע מענטשן וכו',
און דו ביסט דער איד וואס איז זיך מוסר נפש און לויפסט
אריין אין לאגער, און כאפסט ארויס א נשמה, און דו
ברענגסט אים צוריק צו זיין שורש וכו', איינער וואס האט
שוין לאנג נישט געלייגט קיין תפילין רחמנא ליצלן, און
נישט געדאווענט, און אוודאי נישט געלערנט וכו', און נאך
מחלל שבת געווען אויבעט רחמנא לישזבן, און יעצט איז
ער איבערגעדרייט געווארן אינגאנצן, נישט נאר ער האלט
אין איין רעדן פון בורא כל עולמים, נאר ער דאווענט מיט
בוונה און מיט ברען אלע דריי תפילות, שחרית מנחה
מעריב, און לערנט אזויפיל משניות, און אזויפיל גמרא,
וואס מען זעט נישט אין קיין שום פלאץ אין דער וועלט.

[איך בין אריינגעקומען, לויפט מיר אקעגן א בחור מיט
א געוואלדיגע שמחה אז ער האט שוין היינט געענדיגט

דעם זיבן און צוואנציגסטן מאל ששה סדרי משנה, און אן אנדערע בחור ווייזט מיר ער האט שוין געענדיגט דריי און דרייסיג מאל מסכת ברכות], פֿרעג איך דיר יעצט, איז א וואונדער פֿארנוואס די ווילדע הונט ווילן דיך צובייסן? פֿארנוואס די מלאכי חבלה ווילן דיך צורייסן? דו כאפסט דאך ארויס א איד פון זייערע הענט! זאלן זיי נישט רעדן אויף דיר? און מכל שכן אז דו כאפסט ארויס נאך א נשמה און נאך א נשמה וכו' וכו', אונדאי גייט אויף דיר דורך, ווארום דער סמ"ך מ"ם קען דיך נישט ליידן, דו נעמסט ארויס נשמות פון זיין לאגער וואס ער האט זיי דארטן אריינגעכאפט. איבערדעם שטארק זיך און ווער נישט צופאלן, און לאז נישט אפ, דו האסט אנגעהויבן דארפסטו ענדיגן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט "נצחתי ואנצח גמרותי ואגמור", איך לייד שוין פון דעם איבער פֿערציג יאר, וואס יעדער פֿארעך רעדט אויף מיר כל דבר אסור, אפילו ער קען מיך נישט וכו', ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קסג) אז עס איז דא איינער וואס מוז זיין אין יעדן איינעמ'ס מויל, און אלע דארפן רעדן פון אים, און ער האט עינייים און צרות משונות וכו', ער דארף זיין ביי יעדן איינעמ'ס מויל, יעדער איינער קיינט אים, און רעדט פון אים, און שפעט פון אים וכו', און פונדעסטוועגן דערהאלט איך זיך.

איבערדעם בעט איך דיר אויבעט, שטארק זיך און האלט זיך, און לאז זיך נישט פאלן, ווארום מען קוקט

די לעכטיגע נשמות וואס דו האסט געראטעוועט און זיי אריינגעברענגט אין בית המדרש, און לערנען אזוי פלייסג תורה, דאס איז דאך די שענסטע דערקוויקונג פאר די נשמה, עס ברענגט אריין א געוואלדיגע שמחה ווען מען זעט דאס, איז וואס דארפסטו ווערן צובראכן און געפאלן ביי זיך פון אפאר שקצים וואס רודפן דיר? דו האסט נישט קיין אנונג וואס איך לייך וכו', און פון וועמען איך לייך וכו', היינט אליין קאסט מיר פערצן טויזענט שקל פאר א לאיער (אדוואקאט) אויף א משפט וואס מען מאכט אויף מיר אין יבנאל, און פונדעסטוועגן שטארק איך זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות, ווארום אין די יונגט האב איך אסאך געלערנט "ליקוטי הלכות", און עס ליגט אין מיין בלוט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. וויסן דארפסטו וויסן אז אויפן הייליגן רבי נתן זי"ע האט מען גערעדט כל דבר אסור, און מען האט אים גערודפט עד חרמה, און ווער? גרויסע מפורסמים וכו', ער איז געווען בתכלית השפלות, קוים געהאט מגין, און צום סוף וואס איז געבליבן פון די גרויסע מפורסמים? מען ווייסט אפילו נישט וואו זייער קבר איז וכו', און פון הייליגן רבי נתן זי"ע איז געבליבן אזעלכע הייליגע ספרים וואס זענען מחיה שוין עטליכע דורות צענדליגער טויזנטער אידן, און טויזנטער אידן גייען צו זיין ציון במשך דעם יאר, כאטש ער האט געבעטן מען זאל נישט קומען צו אים ווייל ער וועט זיין שטענדיג ביים רבינ'ס ציון, פונדעסטוועגן פארן אונזערע

לייט צו זיין ציון אין בְּרֶסֶלֶב, און צײַען זיך צו אים אזוי ווי אַ מאַגנעט, ווער וואָלט זיך פֿאַרנעשטעלט וואס דער איד האט מיטגעמאכט בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ? מָעַן הָאֵט אויף אים גֶּעֲרַעֲדֵט אַלֶּע שְׁלֶעכְטֵע זאַבן וכו' וכו', און פּוֹנֵדֶעסְטוועגן האט ער זיך דֶּעֲרַהאַלְטֵן, דֶּעֲרַפֿאַר בֶּעִט אײַךְ דִּיר, זאַלְסֵט זיך זײַער דֶּעֲרַהאַלְטֵן, און זאַלְסֵט זיך נישט שְׂרַעֲקֵן פֿאַר קײַנעם נישט, ווארום דער בורא פֿל עולָמִים איז מיט דיר, ובִּפְרֵט אז דו ראַטעוועסט אַרױם נְשָׁמוֹת פּוֹן גִּיהֶנוֹם הַתַּחַתּוֹן וכו' וכו', אז וואויל איז דיר אויף די וועלט, און וואויל וועט דיר זיין אויף יענער וועלט.

אײַךְ מוז מְקַצֵּר זײַן, אָבֵער גְּלײַב מיר אײַךְ וואָלט דיר גֶּעֲדאַרְפֵּט שְׂרײַבן טױזַנְטֵער עמודים, אָבֵער פֿשוט מײַן צײַט איז באַגְרַעניצט.

זאַלְסֵט האָבן אַ לֶעכְטִיגן טאַג און אַ פֿרײַליכן תּמִיד

קיט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת י"ד טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל הָאֱבֹרָה ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַךְ האַב דֶּעֲרַהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּ.

דאס וואס דו שְׂרײַבסט יעדן טאג דײַן הִנְהַגָּה ווי דו פֿירסט זיך, דאס דאַרְפֵּסטו אויסזאַגן דעם בורא פֿל עולָמִים,

נישט מיר שְׂרײַבן, ווארום די תּוֹ"ל זאַגן (בְּרָכוֹת לד:): תְּצִיף עָלַי

מֵאֵן דְּמִפְּרִישׁ חֲטָאֵיהּ שְׁנַאֲמַר (תהלים לב) "אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִּשְׁעַ
 כְּסוּי חֲטָאֵהּ"; דְּעַר הַיִּלְיָנְעַר רַבִּי הָאֵט אַוְנֵי אױסְגַּעֲלַעֲרֵנְט
 אַז מְעַן דַּאֲרַף קױמְעַן צױם בױרָא כָּל עױלְמִים אױן אִים
 אױסְדַּעֲרִיִּלְן יַעֲדַע זַאךְ, דָּאס װאס עִם שְׁטִיט (אין לקוטי מוהר"ן
 חלק א, סימן ד) װיודוי דְּבָרִים פֿאַר אַ תְּלִמִּיד חָכָם, הַיִּינְט אִין
 נִישְׁטָא דְּעַר תְּלִמִּיד חָכָם װאס מְעַן קַעַן זִיךְ פֿאַר אִים
 אױסְרַעֲדֵן בְּפִרְטִי פֿרִטְוִות, אױן קױינְעַר זַאל דִּיר נִישְׁט אִינְרַעֲדֵן
 אַז ס'אִין דָּא אַזאַ זַאךְ, אױךְ בֵּיִם הַיִּלְיָנְ רַבִּי'ן אִין דָּאס
 גַּעװען נָאר אַ תְּקױפֶה, אַכְּעַר זאַנְס דַּאֲרַף מְעַן זִיךְ אױסְרַעֲדֵן
 דָּאס הַאֲרֵץ פֿאַרְן בױרָא כָּל עױלְמִים, אִים דַּאֲרַף מְעַן
 אױסְדַּעֲרִיִּלְן יַעֲדֵן טַאג יַעֲדַע שְׁעָה יַעֲדַע רְגַע װאס מְעַן
 הָאֵט גַּעֲטױן.

דְּעַר־פֿאַר אִין אַ גױטע זַאךְ זִיךְ צױגעװאױנְעַן װען מְעַן שְׁטִיט
 אױף אִינְדַּעֲרִי נָאךְ מְעַן גִּיסְט זִיךְ אַפּ גַּעגְל
 װאסער, נָאךְ מְעַן דַּאנְקְט דַּעם בױרָא כָּל עױלְמִים װאס עַר
 הָאֵט צױריק גַּעגַעבֵן דִּי נִשְׁמָה, דַּאֲרַף מְעַן אַרױסְכַּאפֵן אַפֿאַר
 מִינוֹט אױן בַּעֲטָן אַז דְּעַר גַּאנְצַער טַאג זַאל גִיין מִיט גֵרוֹים
 הַצְּלָחָה, אױן מְעַן זַאל נִישְׁט נְכַשֵּׁל װעֲרֵן מִיט רַאיוֹת אַסױרוֹת,
 מְעַן זַאל נִישְׁט נְכַשֵּׁל װעֲרֵן מִיט דִּיבױרִים אַסױרִים, וּמְכַל
 שְׁבֵן נִישְׁט נְכַשֵּׁל װעֲרֵן מִיט עֲשִׂיוֹת אַסױרִים וְכוּ' וְכוּ'.

אױן נָאכְדַעם גֵּרִיט מְעַן זִיךְ צױ אױן מְעַן זַאגְט בְּרַכַּת הַתּוֹרָה,
 אױן מְעַן לְעַרְנֵט אַ פֿרַק מִשְׁנִיוֹת, אַזױ װי דְּעַר אַר"י
 הַקְּדוּשׁ הָאֵט גַּעזאַגְט אַז דְּעַר עַרשְׁטַער זַאךְ אִין אַ פֿרַק

משניות. איך בין זיך נוהג שוין פֿערציג יאר ווען איך זאג
ברכת התורה, לערן איך א פֿרק אין אבות, אבות איז
איינגעטיילט אין זעקס פֿרקים, יעדן טאג לערן איך א פֿרק
אבות, גלייך נאכדעם וואס איך לערן די משנה און די
ברייטא אלו דברים שאין להם שעור וכו', זונטאג לערן
איך פֿרק א' פון אבות, מאנטאג פֿרק ב' וכו', ביז פֿרייטאג
ענדיג איך אבות, ווארום עס ווערט געפֿרענגט פון צדיקים
אז מען דארף לערנען יעדן טאג מוסר, און עס איז נישטא
נאך א גרעסערע מוסר ווי די מוסר פון די תנאים ווי זיי
האבן זיך געפֿירט, און נאכדעם אויב מען האט נאך צייט
מאכט מען זיך א שיעור אין משניות, און אויב האט מען
נאך צייט מאכט מען זיך א שיעור אין גמרא אפילו אביסל,
ווייל גמרא פארן דאווענען איז מטהר דעם מוח מחשבה.

נאכדעם לויפט מען אין מקנה, און מען שטעלט זיך
דאווענען, פארן דאווענען ווערט געפֿרענגט טאר
מען נישט רעדן מיט קיינעם נישט, פארוואס? ווייל אויב
מען וויל האבן א ריינעם מחשבה ביים דאווענען, דארף
מען אכטונג געבן נישט רעדן פאר דאווענען גארנישט,
ליידער זעט מען דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף יעדן
בחור אויף יעדן אינגערמאן, פארן דאווענען דארף ער רעדן
און פֿלוישן וכו' וכו' אלע גארנישטן, און ביז ער דערמאנט
זיך צו דאווענען איז שוין אריבערגעגאנגען זמן קריאת שמע
און זמן תפלה, און ער האט גארנישט, איבערדעם דאס
ערשטע זאך אינדערפרי וויפיל ס'קומט דער צייט פון

דאווענען דארף מען לויפן אין בית המדרש און דאווענען, און נישט רעדן פארן דאווענען מיט קיינעם נישט אן אן אויסנאם, און מען שטעלט זיך דאווענען, און מען האט אינזיגען וואס מען זאגט, דאס איז דער עיקר תפלה בכת, מען דארף האבן מורא'דיגע פחות מקשר צו זיין די מחשבה צום דיבור, ווארום דער דיבור רעדט און די מחשבה טראכט פון אן אנדערע זאך, פראביר עס אויס וועסטו זען אז אפילו א ברכה זאגט מען נישט מיט פוונה, דער מויל זאגט די ברכה און דער מח טראכט פון אלע מיני געשעפטן וואס ער האט צו פאררעכטן, מכל שפן א גאנצן מזמור זאגט אפ דאס מויל, און די מחשבה טראכט אלע נארישקייטן, ווער זאגט נאך אז חלילה וחס מען האט נאך הרהורים רעים און שלעכטע געדאנקען איז דאך אפגערעדט.

איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן, מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, אויף דעם דארף מען האבן גרויסע פוחות, דאס הייסט תפלה בכת, מקשר זיין די מחשבה צום דיבור. איך ווייס אז אנדערע האלטן נישט אזוי וכו', זאל יעדער איינער האלטן ווי אזוי ער וויל, אבער די מציאות איז אז א מענטש קען שרייען ביים דאווענען און טראכטן פון אלע זיינע געשעפטן, ער קען ווארפן דעם קאפ ווי ער וויל, און ער קען טראכטן פון אלע געשעפטן, ער קען זיך שאקלען ווי ער וויל און ער וועט טראכטן פון אלע זיינע נארישקייטן, וואס ער האט נאך צו טון.

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (לקוטי מוה"ר חלק א. סימן עב) אז מען דארף מקדש זיין דעם גוף דעמאלטס האט מען א ריינע מחשבה, און צו דעם דארף מען קומען צו אן ערליכער איד ער זאל מיד לערנען ווי אזוי זיך הייליגן, אבער תפלה בכת איו אז מען דארף מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, אינזינען האבן וואס מען רעדט, און אז דו וועסט זיין שטארק אין דעם - האט דער ער שלום פון בעלזא זי"ע געזאגט - אויב א איד האט אינזינען פירוש המילות פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף, וועט ער זוכה זיין צו רוח הקודש, ווארום ווען מען רעדט און מען זאגט די ברכות און די מזמורים פון דעם דאווענען דעמאלטס קלעבט מען זיך צו צום בורא כל עולמים, און דאס איו פשוט. נאכן דאווענען אז מען קען זיך מאכן א שעור מה טוב ומה נעים, אז נישט דארף מען לויפן עסן פת שחרית, וואס דאס איו ביי די תו"ל אן עיקר, ווארום א מענטש אז ער עסט נישט קיין פת שחרית ווערט ער קראנק, מיר זענען פשוטע מענטשן, קליינע בעלי השגות וכו', מיר דארפן אכטונג געבן אויפן גוף דער גוף זאל זיין שטארק, דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט אז אויב עס ווערט א קליין לעכל אין דעם גוף ווערט א גרויסע לאך אין די נשמה, ווייל אויב דער מענטש ווערט אפגעשוואכט קען ער נאכדעם נישט לערנען און נישט דאווענען, איבערדעם רעדט צו דער יצר הרע דעם מענטש "דו דארפסט פאסטן, דו דארפסט נישט עסן יעצט קיין (פרישטיג) פת שחרית", און

די תו"ל זאגן בפירוש פת שחרית פארטרייבט פון א מענטש
 דריי און אכציג מחלות, איבערדעם דארף א איד גלייך זיך
 וואשן און עסן פת שחרית דייקא, ברויט, און בענטשן מיט
 א סידור בפוננה, און דאס איז א סגולה פאר עשירות,
 נאכדעם גייט מען ארויס און מען טוט עפעס משה ומתן,
 וואס דער באשעפער שיקט צו.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אין די מעשה פון
 בעל בטחון, אז ער האט אנגענומען וואס א סארט
 פרנסה מען האט אים נאר געגעבן, איינמאל האט ער
 אויסגעקערט א שטאל, איינמאל האט ער פארראכטן א
 טיש, איינמאל האט ער פארראכטן א באנק, איינמאל האט
 ער פארראכטן א פענסטער וכו' וכו' יעדן טאג האט ער
 געהאט אן אנדערע ארבעט, און ביי אים איז געווען וואס
 דער באשעפער האט אים געגעבן האט ער עס אנגענומען
 מיט שמחה, און אזוי האט ער געהאט צו שפיין זיין ווייב
 מיט די קינדער, און די סעודה איז געווען א סעודה, און
 ער איז געווען נאר פרייליך, און ס'איז דיר פראי דו זאלסט
 איבערלערנען די מעשה פון בעל בטחון וואס דער הייליגער
 רבי האט אונז דערציילט, דאס איז א וועג אין לעבן.

דער עיקר זאלסטו זיין נאר פרייליך, אויף דעם דארפסטו
 ארבעטן מער ווי אויף יעדע זאך, ווייל א מענטש
 דארף זיך מוסר גפש זיין אויף שמחה, שמחה קומט אן
 זייער זייער שווער, ובפרט אז איינער האט פונם געווען

בבִּרְיָת, דַּעַם אִיז מוֹרָא'דיג שְׁנוּעֵר צו זײַן פֿרײַליך, וואַרום די קְלִיפּוֹת און די סְטָרָא אַחֲרָא נֶעֱמָען אים אַרום און זײ וואַרפֿן אים אַרײַן אין אַ דיפֿרעסײַע וכו' וכו', אין ספֿיקוֹת אין אַמוּנָה וכו' וכו'. וואָס אִיז קְלִיפּוֹת? אַז אַ מַעֲנִיט־שׁ זײַנדיגט שְׁפִירט עַר נִישְׁט דַּעַם בַּאֲשַׁעפֿער, און וואָס מָער עַר זײַנדיגט שְׁפִירט עַר מָער נִישְׁט דַּעַם בַּאֲשַׁעפֿער, בײַז עַר מײַנט אַז יַעֲדַע זאָךְ אִיז טַבַּע מִקְרָה וּמִזֶּל וכו' וכו', דַּעֲמָאֲלֵטִס ווערט עַר צוּבְרָאכֵן, פֿאַרוואָס דַּער הָאָט, און פֿאַרוואָס יַעֲנַעַר הָאָט, און אײַךְ דַּער גְּרוּיִסֶער חֶכֶם וכו' וכו' הָאָט גֵּאָרנִישְׁט! און דַּער 'פֿאַרוואָס' אִיז אַ קְלִיפּת, אָבַעַר ווען אַ אײַד אִיז זוכה און עַר אַרְבַּעַט נָאַר אויף אײַן נְקוּדָה, עַר אִיז שְׁטַעַנדיג פֿרײַליך, און עַר בַּעַט רבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זײַ מיר מְזַבַּח צו זײַן פֿרײַליך און אײַךְ זאַל זוכה זײַן צו שְׁפִירן די שְׁמֵחָה אײַבערן גאַנצן גוף, בײַז דַּער מַעֲנִיט־שׁ טאַנצט און שְׁפִירנדיג פֿאַר שְׁמֵחָה, און עַר רַעֲדֵט מיט יַעֲדֵן אײַנעם פֿון שְׁמֵחָה, דַּעֲמָאֲלֵטִס אִיז זײַכער אַז עַר אִיז שׁוין אַרויִסגַּעאַנגען פֿון די קְלִיפּוֹת, וואַרום די קְלִיפּוֹת קענען נִישְׁט פֿאַרנעמען קײַן שְׁמֵחָה, אַזױ ווי עַם שְׁטײט (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' טו, כו) "עוֹז וַחֲדוּהַ בְּמִקּוֹמוֹ" בײַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דַּאָרְטן אִיז שְׁרוּי נָאַר שְׁמֵחָה, אײַבערדַּעַם אַז דו ווײַלסט ווײַסן אויב דו הָאָסט שׁוין תְּשׁוּבָה גַעֲטוּן, און צו דײַן תְּשׁוּבָה אִיז אָנגענומען גַעוואָרן, זאַלסטו קוקן אויב דו בײַסט פֿרײַליך. און אַזױ זאַלסטו זײַן שְׁטאַרק צו דאַווענען מְנַחָה אִין צײַט און מיט מְנִיָן, און זאַלסט דאַווענען מַעֲרִיב

מיט מנין, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענע וועלט.

דער באשעפער האט דיר געשאנקען א געטריי ווייב, וואס
זי איז דיר געטריי אויסנאם, און לעכטיגע קינדערלעך,
דארפסטו מיט דעם זיך זייער זייער פרייען, אבער זאלסט
וויסן אז דו דארפסט זיין א דונמא א ביישפיל פאר דינע
קינדער, אז דו וועסט זיין פרייליך און די קינדער וועלן זען
אז דו האסט שטענדיג ביי דיר א משניות און ווען דו
האסט נאר א געלעגנהייט כאפסטו אריין נאך א פֿרק
משניות און נאך א פֿרק משניות, נאך א מזמור תהלים
און נאך א מזמור תהלים, נאך א דיבור צום באשעפער
און נאך א דיבור צום באשעפער, וועלן זיי דיר עס נאכטון,
אבער חלילה וחם אז זיי וועלן זען אז דו דרייסט זיך ארום
ליידיג פוקט און פאר, און דו טוקסט גארנישט דו ביסט נאר
צוגראכן, און דו האסט פאנטאזיעס אז דו וועסט האבן א
פאפריק וכו' און דו וועסט ווערן א גרויסער עושר וכו',
אלע מחשבות וואס עס קומט אריין פאר א אינגערמאן
וכו' וכו', וועלן זיי אויכעט פאנטאזירן אזוי ווי דו, איבערדעם
זאלסטו געדענקן אז מיר זענען מקורב צו אזא מין לעכטיגן
רבי'ן, וואס דער רבי מאכט אונז אויף די אויגן, ווי עס
ווערט געברענגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן סז) אז דער צדיק מאכט
אויף די אויגן, "והעיקר להסתפל על עצמו", דאס הייסט
דער עיקר דארף דער מענטש קוקן נאר אויף זיך, וואו
בין איך אויף דער וועלט? דאס דארף מען זיך שטענדיג

פֿרעגן, ווער בין איך אינגאנצן? ווארום א אינגערמאן פאלט אין אים אריין ישות און גיאות, און ער וויל, און ער וויל, און ער וויל, וכו', וכו', וכו', וואס ווילסטו? וועט ער גלייך קומען ענטפערן ער וויל געלט, ער וויל פֿבוד, אפֿער ווען דער מענטש ווייסט אז איך בין גארנישט, איך מוז אַנקומען צום בורא פֿל עולמים, ער איז מיין טאטע, און אזוי ווי בגשמיות א אינגעלע ווייסט נישט נאר טאטי, און יעדער זאך וואס ער דארף האבן שרייט ער, "טאטי, איך דארף דאס! טאטי, איך דארף יענען!" וכו' וכו', אזוי דארפן מיר וויסן אז מיר זענען גארנישט, עס איז מלא כל הארץ פֿבודו, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולמים, אלעס וואס דו זעסט אלעס וואס דו הערסט און אלעס וואס דו שפירסט איז אלעס דער בורא פֿל עולמים, עס איז א גרויסער דמיון וואס מענטשן מיינען אז עס איז דא טבע מקרה ומזל, וכל דאלים גבר וכו' וכו', דאס איז א גרויסער דמיון.

מיר האבן דאס ליידער געזען ביי די מלחמות, די אלע וואס האבן זיך מחזק געווען מיט אמונה פֿשוטה, זיי זענען געגאנגען אויף מסירות נפש פֿארן בורא פֿל עולמים און זיי האבן געהאט א תיים טובים, און אפילו ווען ס'איז געווען די ביטערע גזירות פֿאר קיין שום אידן געדאכט מער, מיר זאלן שוין אוודאי געהאלפן ווערן, איז די אידן וואס האבן זיך געהאלטן אין אמונה האבן זיך געקענט מער דערהאלטן, חלילה וחס די אלע וואס האבן געבען נישט

געהאט קיין אמונה זענען געבען מ'שווגע געווארן, זיי זענען אראפ פון זינען, דאס האט מען געזען בחוש.

איבערדעם שטארק זיך אין אמונה אין בורא פל עולמים, וועסטו זען דיין גאנץ לעבן וועט זיין אן אנדערע סארט לעבן, דו וועסט זיין א גליקליכער מענטש, א צעפרידענער מענטש, ווארום עס איז נאכנישטא מער קיין גליקליכע און צעפרידענע מענטש ווי איינער וואס ער גלייבט אין בורא פל עולמים אז ער איז דא ביי מיר און מיט מיר און געבן מיר, איך אטעם אלקות, און איך גיי אויף אלקות, און איך עס אלקות וכו' וכו', אזוי ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט אונז אויסגעלערנט אז מען זאל וויסן אז אלסדינג איז אלקות. אבער מען טאר נישט אפטרעטן פון שולחן ערוך, מען דארף זיך פירן אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך, דערפאר האט דער הייליגער רבי מקפיד געווען אויף לימוד שולחן ערוך, און ער האט געזאגט (שיחות קדו"ן סימן כט), אז א יעדער איד איז מחויב צו לערנען שולחן ערוך, ווארום אמונה מיט שולחן ערוך גייט צוזאמען, חלילה וחס ווען א מענטש רעדט נאר אלץ "דער באשעפער, דער באשעפער, דער באשעפער" וכו' וכו', אבער ער פירט זיך נישט על פי שולחן ערוך, קען ער אריינקומען אין גרויסע טעותים, אין גרויסע מינות ואפיקורסות וכו' וכו', פת ש"ץ האבן אויבעט אזוי גערעדט און זיי זענען אויסגעריסן געווארן געבען אינגאנצן פון די וועלט און פון יענע וועלט, מען דארף וויסן אז מיר אידן האבן א שולחן ערוך, און מען

טָאָר זיך נישט רירן אן דעם שולחן ערוך, און אויף דעם
האט דער רבי מוראדיג מקפיד געווען, נישט עובר זיין
אויף וואס עס שטייט אין שולחן ערוך.

איך האב געהערט פון א גרויסן צדיק האט ער געזאגט,
ווען א איד לערנט סימן ר"מ אין אורח חיים און ער
איז דאס מקיים, וועט אים דער בורא פל עולמים העלפן
אז עס וועט מקוים ווערן ביי אים סימן ר"מ אין יורה דעה;
סימן ר"מ אין אורח חיים דארטן ווערט גערעדט פון קדושה
וטהרה ווי אזוי מען דארף זיך פירן אין שטוב וכו', וכו',
און אין סימן ר"מ אין יורה דעה ווערט גערעדט פון כיבוד
אב ואם ווי אזוי קינדער דארפן מכבד זיין טאטן און מאמען,
אויב מען איז זיך מקדש ומטהר אין שטוב, דעמאלטס איז
מען זוכה צו האבן ערליכע קינדער וואס די קינדער זענען
מכבד טאטע און מאמע, אבער אויב חלילה וחס די שטוב
איז נישט ערליך, מען פירט זיך נישט ווי ס'דארף צו זיין
אין עניני קדושה וכו', מען איז פראסט, מ'איז מגושם וכו'
וכו', דעמאלטס זאלסטו זיין זיכער אז די קינדער וועלן זיין
גרויסע עזות פנימ'ער פאר טאטע מאמע און אינדרויסן,
דאס זאלסטו אין זיך ארייננעמען.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט צוויי וועגן, וואס
אין דעם איז תלוי דאס גאנצע ברסלב'ער חסידות,
אינם אז א איז זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן נאר צום
בורא פל עולמים, און ער זאל וויסן אז ער האט קיינעם

נישט בִּזְהָהּ הָעוֹלָם, נָאָר דָּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, עֵר אִיז אונזער טאטע, עֵר אִיז אונזער פֿאַטער, און עֵר קען אונז העלפֿן, און נָאָר עֵר וועט העלפֿן, און נָאָר עֵר העלפֿט, מען טאר זיך נישט פֿאַרלאָזן אויף קיין שום מענטש, יעדער מענטש האט זיך אינזינען; און פֿון די אנדערע זייט דארף מען לערנען שולחן ערוך, נישט אפטרעטן אפילו א סעיף קטן פֿון שולחן ערוך. פֿאַרוואס? ווייל אז א מענטש גייט נָאָר מיט אַלקות, און עֵר אִיז זיך נישט מקשר מיטן שולחן ערוך, דעמאלטס קען עֵר קומען צו גרויסע טעותים, מען קען אריין פֿאַרקריכן נעבעך אין גרויסע מכשולות וכו', און שטרױכלונגען וכו'.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, איך מיין נישט דא גארנישט; ווארום דער בורא כל עולמים האט מיך געהאלפֿן, פֿון זינט איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן ווען איך בין אלט געווען פופצן יאר, און עס איז שוין א קיימא לן פֿון פינף און פופציג יאר, האט מיר דער הייליגער רבי אריינגעלייגט דעם געדאנק פֿון יום המיתה וכו' וכו'. א מענטש דארף שטענדיג וויסן אז עֵר אִיז דא בִּזְהָהּ הָעוֹלָם נָאָר אן אויסגעבארגטער, עֵר אִיז נָאָר דא אויף א קורצע צייט. ווען מען וועט אים ארויפרופן אויבן ווייסט עֵר נישט, און מען דארף זיין צוגעגרייט צו דעם יעדן טאג און יעדע שעה און יעדע רגע, איבערדעם האב איך נישט קיין שום פֿונד נָאָר פֿשוט דיר ראטעווען, איך זע אז דו זינקסט אין מְרָה שְׁחֹרָה און אין עצבות וכו' וכו' און דאס

בְּרַעֲנָנִיט דִּיךְ נֶאכְדָּעִם רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן צו מוֹרָא דִּיגַע מְכַשׁוּלוֹת
 וְכוּ' וְכוּ' צו קוֹקֵן אֲלַע שְׁמוּיָן, און אז מָעַן קוֹקֵט אִין שְׁמוּיָן
 טוֹט מָעַן שְׁמוּיָן וְכוּ' וְכוּ', און נֶאכְדָּעִם וְוַעֲרֵט דָּאס מוֹרָא דִּיגַע
 בִּיטָעֵר דְּעַר לְעַבְנָן, וְוַאֲרוּם דִּי חו"ל זָאגֵן (תִּיקוּנֵי זוֹהַר, תִּיקוּן טו)
 מֵאֵן דְּזַרְק פִּירוּרִין דְּנַהֲמָא עֲנִיּוֹת קָא רְדִיף אֲבַתְרִיחַ, כָּל
 שְׁבָן מֵאֵן דְּזַרְק פִּירוּרִין דְּמוֹחָא וְכוּ' וְכוּ', אז א מְעַנְטִישׁ
 וְוַעֲרֵט נְכַשְׁל רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן אִין פְּגָם הַבְּרִית דָּאס בְּרַעֲנָנִיט
 אִים צו אַרְיִמְקִיִּיט, אֲלַע עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת און אֲלַע עֲנַנְעֵנִישׁ
 וְוַאס דְּעַר מְעַנְטִישׁ הָאֵט אִין לְעַבְנָן אִין נָאר ווייל עַר הָאֵט
 פּוֹגֵם גְּעוּוֹעַן בְּבְרִית וְכוּ' וְכוּ'.

אָפְעַר דְּעַר הַיִּלְיָגַעֵר רַבִּי הָאֵט אונז גְּעַנְעַבְנָן א תִּיקוּן מָעַן
 קָעַן אֲלַעס פֶּאָרְרַעֲכְטֵן, דְּעַר עִיקָר תִּיקוּן אִין דָּאס
 עֲרִשְׁטַע זַאךְ צו זיין פֶּרִיִּלִיךְ מִיט יַעֲדַע נְקוּדָה און נְקוּדָה
 וְוַאס מָעַן טוֹט, בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִיר זַעֲנַעַן אִידֵן, מִיר גְּלִיבֵן
 אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, מִיר הָאָבֵן א צֶלֶם אֱלֹקִים א בְּאָרְד
 און פִּיאוֹת, מִיר גִּייעַן מִיט צִיצִית, מִיר הָאָבֵן גְּעִלְיָגִט
 תְּפִילִין, און אזוי דַּאָרְף א מְעַנְטִישׁ נֶאכְזוֹכֵן בִּי זִיךְ יַעֲדַע
 נְקוּדָה טוֹבָה וְוַאס עַר הָאֵט, אזוי ווי דְּעַר הַיִּלְיָגַעֵר רַבִּי
 הָאֵט גְּעוֹזָאגִט (לְקוּטֵי מוֹחֲרֵז חֶלֶק א, סִימָן רפב) אויפֵן פֶּסוּק (תְּחִלִּים
 לו) "וְעוֹד מְעַט וְאִין רִשְׁעָה וְהַתְּבוֹנְנָתָה עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ",
 דָּאס דְּעַר פֶּסוּק אִין אונז מוֹחֵיר אז א מְעַנְטִישׁ דַּאָרְף זוֹכֵן
 אָפִילוֹ אָבִיסָל גוֹטֵס וְוַאס עַר הָאֵט אִין זִיךְ, "וְעוֹד מְעַט",
 אִין דְּעַמְאֲלֵטֵס "וְאִין רִשְׁעָה", אִין עַר שׁוֹיֵן גִּישְׁט קִיין רִשְׁעָה,
 און יַעֲדַעֵר אִיד הָאֵט אִין זִיךְ אֲסַאךְ גוֹטֵס, גִּישְׁט נָאר

אביסל גוטס, נאר יעדע איד האט אין זיך אסאך מצוות
און מעשים טובים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות נו.) אפילו ריקנין
שפך מלאים מצות פרמון; און מיט דעם וואס דער מענטש
זוכט אין זיך דאס ביסל גוטס וואס ער האט אין זיך איז
ער שוין נישט קיין רשע, און ועל פולם והתבוננת על
מקומו ואיננו, ס'איז שוין נישט דער מענטש, ס'איז אן
אנדערע מענטש. אויב דו וועסט זיך צוגעוואוינען גיין אזוי,
וועסטו זען דו וועסט האבן גרויס הצלחה.

איבערדעם בעט איך דיך זייער, נעם זיך אין די הענט
אריין, פארנעם וואס עס איז געווען, מאך א
נייע התחלה פון יעצט אן, וועסטו זען דו וועסט זיין דער
גליקליכסטער מענטש וואס עס קען נאר זיין אויף די וועלט,
און דער אמת איז אז עס איז נישטא קיין גליקליכערע
מענטש ווי יעדער איד וואס ער האט חתונה געהאט און
ער האט א ווייב און ער האט קינדער, און מיט דעם דארף
מען זיך זייער זייער פרייען.

מען דארף נאר האבן געדולד; דער הייליגער רבי זאגט
(לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנה) אז א איד האט אמונה אין
בורא כל עולמים דעמאלטס קויפט ער זיך איין די מדה פון
אריכות אפיים, סבלנות, ער האט געדולד, געדולד איז די
גרעסטע ברכה, נעבעך פארקערט גערנועזקייט, יעדע זאך
דערנערנורט אים, דאס איז די גרעסטע קללה; איבערדעם
אז א איד איז שטארק אין אמונה ער ווייסט אז יעדע זאך
קומט פון דעם בורא כל עולמים, דעמאלטס האט ער געדולד.

מָעַן דַּאָרף האָבן גַּעדוּלד צו אַ ווייב, מָעַן דַּאָרף האָבן גַּעדוּלד צו קינדער, און מָעַן דַּאָרף האָבן גַּעדוּלד צו זיך אַליין אויכעט, און מָעַן טאַר זיך נישט צופּרעכן, מָעַן דַּאָרף נאַר זיין פּרייליך און פּרייליך מאַכן די ווייב, אזוי ווי די חז"ל האָבן אונז געלערנט (ראש השנה ו), אַשׁהּ בַּעֲלָהּ מְשֻׁמָּחָה, און אזוי דאַרף מָעַן מְשֻׁמָּח זיין די קינדער, אין שְׁטוּב זאַל שְׁטענדיג הערשן אַ פּרייליכן אַטמאָספּער, מָעַן טאַר נישט אַנציען די שְׁטוּב מיט אַן אַנגעצויגנְקייט אַז דאַס ווייב זאַל מוֹרָא האָבן פאַר אים, די קינדער זאַלן מוֹרָא האָבן פון אים וכו' וכו', אזוי בריקן זיי נאַכדעם און זיי ווערן עזות פּנימ'ער וכו' וכו', אויב די שְׁטוּב איז אַ געלאָסענע שְׁטוּב, אַ פּרייליכע שְׁטוּב, ס'איז אַן אַטמאָספּער פון שְׁמָחָה אין שְׁטוּב, איז די גאַנצע שְׁטוּב אַן אַנדערע שְׁטוּב, ס'איז אַ גַּן עֵדֶן.

און וואויל איז דעם מַעַנְטֵשׁ וואס ער לעבט מיט דיע הַקְדָּמוֹת, און דאַס האָבן מיר מְקַבֵּל געווען פון הייליגן רבי'ן, און דערפאַר זענען מיר בְּרִסְלָבֶער חסידים, און קיינער זאַל דיר נישט איינרעדן עפּעס אַנדערע זאַכן, ווייל בְּרִסְלָבֶער חסידות איז תּלוּי נאַר אין וויפּיל מָעַן לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספּרים; בְּרִסְלָבֶער חסידות זאַלסטו וויסן, איז נישט תּלוּי נישט אין פייוול, נישט אין זרחה, און נישט אין מענדל, און נישט אין גרשון וכו' וכו', בְּרִסְלָבֶער חסידות איז תּלוּי וויפּיל מָעַן לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספּר, ווי ער האט בפּירוש געזאגט אַז פּנּוּ שְׁכֵלוּ וּנְשַׁמְתוּ איז אין דעם ספּר, אַז מָעַן וויל זען דעם רבי'ן, און מָעַן וויל פאַרשטיין דעם

אָשֶׁר קב בְּנַחֲל קז

רבי'ן, דארף מען לערנען אסאך זיינע ספרים, און דאס שטייט אין זיינע ספרים אז מען זאל זיין נאר פרייליך, און מען זאל לעבן א חיים טובים, ווארום עס איז נישטא בזה העולם גארנישט, נאר דאווענען און לערנען און דאווענען, מער פון דעם האבן מיר גארנישט אויף די וועלט. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן און נעם דין אין די הענט אריין, וועט דין דער בורא פל עולמים בנודאי העלפן און דו וועסט זיין די גליקליכסטער מענטש אויף די וועלט, און מכל שכן אויף יענע וועלט.

איך וואונטש דין א לעכטיגן טאג מיט א לעכטיגן תמיד

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו האסט מיר זייער איבערגענומען מיט דעם וואס דו
זאגסט אז עס איז שוין אלעס בעסער געווארן אין
שטוב, זאל דער בורא פל עולמים דיר העלפן ס'זאל זיין
גאר גוט.

זאלסט זען נאר זיין פרייליך, דער עיקר הצלחה פון א
מענטש איז ווען ער איז פרייליך, דער הייליגער

רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב, סימן א), מי ששמח תמיד מצליח, ווער ס'איז שטענדיג פרייליך דער איז מצליח, דו דארפסט וויסן דאס די סטרא אחרא די קליפות דאס איז עצבות און ביטערנישט, ווידעראום פארקערט שמחה דאס איז די קדושה, אזוי ווי עם שטייט ביים בורא כל עולמים (דברי הימים א טו) "עוז וחדוה במקומו" דארטן הערשט נאר שמחה, און מיט דעם קען א מענטש וויסן צי ער איז שוין ביי די קדושה, אדער חלילה וחס פארקערט, אויב ער איז שטענדיג פרייליך איז א סימן ער גייט שוין צום גוטן וועג ער גייט צו די קדושה, אבער אויב ס'צייט אים שטענדיג צו עצבות און צו ביטערקייט, זאלסטו וויסן אז די קליפות זענען זיך אויף דיר מתגבר, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט אריין זיין נאר פרייליך, כאטש איך ווייס אז עם קומט אן אזוי שווער, ווייל א מענטש וואס איז נבשל געווארן אין פגם הברית הוצאת זרע לבטלה צייט אים שטענדיג צו עצבות און צו ביטערניש, און אויב ער איז ביטער לייגט ער נאכדעם דאס ביטערניש אריין אין זיין ווייב און די קינדער, אבער אויב א מענטש איז פרייליך פארברענט ער אלע קליפות מיט אלע סטרא אחרא, דערפאר דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים מען זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, דאס קען מען נישט מסביר זיין וואס שמחה איז, מענטשן מיינען אז דאס איז א פשוטע עצה, בשעת דער הייליגער רבי זאגט אונז און לערנט אונז (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד) מצוה גדולה להיות

בְּשִׁמְחָה תָּמִיד; ס'אִיז גִּישָׁט קִיין עֵצָה "זײ פֿרײַלײַךְ", נָאָר
 ס'אִיז אַ גְּרוֹיסעַ מַצּוּה צו זײן שְׁטענדיג פֿרײַלײַךְ; און אין
 אַמֶת'ן אַרײַן, אַז מֶען זָאל אַרײַנטראַכטן פֿבִּיבֹל אין די
 גַּעט־ליב־קײט וואָס עַר אִיז מַחֲתִיָּה און מַהוּוּה די גאַנצע וועלט
 וועט מֶען זַען אַז דָּאָס אִיז אַ מַצּוּה וואָס אִיז פֿלול פֿון אַלע
 מַצּוּוֹת, וואָרום מײַט דַעם וואָס אַ מַענטש אִיז פֿרײַלײַךְ ווען
 עַר טוט אַ מַצּוּה מײַט דַעם ווייזט עַר אַז עַר האָט אַ רײַנעם
 האַרץ און עַר מײַנט עִם עֶרְנֶסֶט, אַזױ ווי דַער הײַלִיגער
 רַבִּי זאַגט אין (סֶפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה סִימָן א) בְּשִׂאֲדָם עוֹשֶׂה מַצּוּה
 בְּשִׁמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלֵבּוּ שְׁלָם לְאַלְקִיּוּ.

אײַבער־דַעם דאַרף אַ מַענטש זײן נָאָר פֿרײַלײַךְ, אײַךְ ווייס
 אַז עִם וועט דײַךְ אַנקומען זײער זײער שְׁווער,
 וואָרום די שְׁווער־סַטע זאך אין לַעבֵן וואָס דַער מַענטש
 דאַרף קומען צו דַעם אִיז שִׁמְחָה, און דָּאָס קען אַ מַענטש
 גײַט באַווייזן, ווייל מַחֲמַת פֿגְעִי וּמִקְרֵי הַזְּמַן וואָס עִם גײַט
 אײַם דוּרְךְ אַזױפֿיל צָרוֹת אַזױפֿיל עֲגַמַת נֶפֶשׁ און יסוּרִים און
 אַרײַמ־קײט וְכוּ' וְכוּ', צײט אײַם שְׁטענדיג צו עֲצָבוֹת און מְרָה
 שְׁחֹרָה, אײַבער־דַעם דאַרף זײךְ אַ מַענטש גײַטן נָאָר זײן
 פֿרײַלײַךְ, און ווען אַ מַענטש אִיז פֿרײַלײַךְ דַעמאַלְטִם אִיז עַר
 נאַנט צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

זאַלְסֶט וויסן אַז בְּזֵה הָעוֹלָם אִיז גִּישָׁטא קִיין שׁוּם עֵצָה
 צו זײךְ דַעַרְהאַלְטן נָאָר אַז מֶען גַעוואַינט זײךְ צו
 דַעַרן צײַם באַשעפֿער אויף פֿראַסט אײַדיש, מֶען דאַרף זײן

אזוי ווי א תם אן שכל, דער הייליגער רבי האט געזאגט
(שיחות הר"ן סימן קנד) אז ווי אזוי איז ער געקומען צו זיין זאך?
ווייל ער האט זיך געפירט אזוי ווי א פראסטאק, פשוט און
פראסט, ער פלעגט אסאך רעדן צום בורא כל עלמים, און
ער האט געזאגט אז אויב אין די יונגט וואלט ער געוואוסט
צו וואסערע מדריגות מען קען קומען מיט דעם וואס מען
רעדט צום בורא כל עלמים, וואלט ער זיך נישט געפייניגט
דעם גוף מיט אזויפיל תעניתים און סיגופים, ווארום עס איז
באוואוסט אז דער הייליגער רבי איז נאכנישט אלט געווען
קיין צוואנציג יאר, האט ער געפאסט משבת לשבת, פון
מוצאי שבת נאך סעודת מלוה מלכה, ביז פרייטאג צו
נאכטס צו קידוש האט ער געפאסט, ער איז נאכנישט אלט
געווען קיין צוואנציג יאר, האט ער אזוי געפאסט אכצן מאל
משבת לשבת אין איין יאר, אויסערדעם האט ער געפאסט
דא צוויי טעג, דא דריי טעג, ווארום אין יאר איז נישטא
גאנצע וואכן נאר אכצן וואכן, דאס הייסט דא איז ראש
חודש, דא איז חנוכה, פורים, דא איז פסח, דא איז שבועות,
דא איז סוכות, ימים טובים, וכו', וכו', אבער אכצן וואכן
איז נישטא קיין שום ימים טובים אינמיטן, האט דער
הייליגער רבי געפאסט אזויפיל, און אויסער דעם וואס ער
האט געפאסט א צווייערל, א דרייערל, און ער האט זיך
אזוי געפייניגט דעם גוף, פונדעסטוועגן סוף ימיו האט ער
געזאגט, ווען איך ווייס צו וואס מען קען קומען נאר מיט
רעדן צום בורא כל עלמים וואלט איך זיך נישט אויסגעפייניגט

דעם גוף; איבערדעם האט ער אונז מזהיר געווען נישט צו
נעמען אויף זיך קיין תעניתים, נאר וואס עס שטייט אין
שולחן ערוך, די ד' תעניתים וואס עס איז מדרבנן וואס
מען דארף פאסטן, אבער אויסערדעם זאל מען זיך נישט
נעמען קיין שום תעניתים.

איבערדעם זע זיך צוגעוואוינען גיין אין א פלאץ וואס
קיינער איז נישטא, און זיך אויסרעדן דאס
ביטער הארץ פארן בורא פל עולם, אלעס זאלסטו
אויסגיין פאר אים, וועסטו זען דו וועסט האבן גרויסע
ישועות, ווארום אז א איד געוואוינט זיך צו, צו רעדן צום
בורא פל עולם שפירט ער גאר אנדערש, ער דארף שוין
צו קיינעם נישט אנקומען, ער דארף שוין קיינעם נישט
בעטן "הער מיר אויס" וכו' וכו', איך האב צו וועמען צו
רעדן, צום בורא פל עולם וואס ער האט באשאפן די
וועלט, און ער איז מתנה און מהווה און מקנים די וועלט,
און אלעס איז פון אים.

איבערדעם בעט איך דיר זיי נישט קיין בטלן, איך ווייס
אז עס גייט אויף דיר דורך זייער אסאך
ביטערניש אין פרנסה וכו', אין שלום בית וכו', פונדעסטנועגן
זאלסטו וויסן אז עס איז נישטא קיין אנדערע ברירה נאר
צו אנטלויפן צום בורא פל עולם, אז דו וועסט זיין פרייליך
וועט דיר גתרחב ווערן און פארברייטערט ווערן דער דעת,
וועסטו קענען רעדן צום בורא פל עולם, וואס דאס איז

תלוי איינס אין אנדערן, בפי ווי דער מענטש איז פרייליך. אזוי ווערט אים נטרחב דער דעת, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן י) אז א איד איז פרייליך האט ער אן אנדערע סארט ישוב הדעת, און אז ער האט ישוב הדעת קען מען רעדן צום בורא פל עולמים, ווארום ער איז דא.

געוואוין זיך צו לערנען אסאך משניות, דו זאלסט זאגן א פּרָק נאך א פּרָק, משנ"ה באמערעפט פונקט ווי פּרָנס"ה אז מען לערנט אסאך משניות העלפט דער בורא פל עולמים מיט אסאך שפע אין פּרָנס"ה, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, שטענדיג זאלסטו האבן א משניות ביי דיר, און ווען דו קענסט נאר אריינכאפן א פּרָק צוויי זאלסטו דאס אריינכאפן, וואס דאס וועט דיר בלייבן שטענדיג, משנ"ה איז די אותיות נש"מ"ה, אז מען לערנט אסאך משניות איז מען זיך מזכך די נש"מ"ה, משנ"ה איז די אותיות משנ"ה ס'איז משנה דעם מענטש, אפילו ער זאל זיין בנזקבא דתהומא רבא אין שאול תחתית ומתחתיו וכו', אבער אויב ער לערנט און זאגט זייער אסאך פּרָקים משניות, דאס נעמט אים ארויס פון די שומא, איבערדעם בעט איד דיר זייער זיי נישט קיין בטלן, האב רחמנות אויף דיר, און יעדן טאג זאלסטו זאגן אסאך פּרָקים משניות, קוק נישט אויף קיינעם נישט.

און ועל כולם זאלסטו נאר זיין פרייליך, ברוך השם דו האסט א צלם אלקים א בארד און פיאות, האסט א

מְזוּזָה אויף דיין טיר, דו גייסט מיט צייצית דו האסט היינט
אנגעטון תפילין, דו עסט פֿשר'ס וכו' וכו', מיט דעם דארפסטו
זיך מורא'דיג מתיה זיין, וואס טוסטו ווען דו ווערסט געבוירן
א גוי ל"ע, א צינאנער וכו', א מעקסיקאנער וכו', א
טיילאנדער וכו'? ס'וואלט גארנישט געניצט, וואלסט זיך
געמוזט מגייר זיין; אזוי ביסטו געבוירן געווארן א איד, מיט
דעם דארף מען זיך מורא'דיג פרייען; דאס איז דער ברכה
וואס מען זאגט יעדן אינדערפרי "שלא עשני גוי", און דאס
איז דער העכסטער ברכה, א מענטש כאפט נישט וואס
ער זאגט יעדן טאג.

ביי יעדע זאך קען דער סמ"ך מ"ם צוברעכן א מענטש,
נאר מיט איין זאך קען ער אים נישט בייקומען, מיט
די ברכה שלא עשני גוי; ווי נישט אבער קיין גוי בין איך
נישט, אפילו איך זאל זיין וואס איך זאל זיין, אבער ברוך
הוא וברוך שמו קיין גוי בין איך נישט. עס ווערט דערציילט
אז דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע פלעגט דאווענען
יעדן טאג ביים עמוד, איינמאל איז ער אריין אין בית
המדרש און ער האט זיך געשטעלט זאגן די ברכות, איין
ברכה האט ער פארפעלט, די ברכה "שלא עשני גוי". איז
צוגעקומען צו אים א איד און האט אים געזאגט "רבי איר
האט אויסגעלאזט היינט א ברכה "שלא עשני גוי" האט
אים דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע געזאגט "איך
האב נישט אויסגעלאזט קיין ברכה, נאר היינט אינדערפרי
ווען איך בין אויפגעשטאנען בין איך געווען זייער זייער

צוּבְרֵאכֶן, בִּיזוּ אִיךְ הָאָב נִישְׁט גֶּעְהאַט מיט וואס זיך מְחַיֶּה צו זיין, הָאָב אִיךְ גֶּעזען דָאָס דְּעַר סְמ"ךְ מ"ם וויל מיר צוּבְרֵעֶבֶן און אַרִיִּינְוואַרְפֶּן אִין אַ יאָוּשׁ אִין אַ מְרָה שְׁחוּרָה אִין אַן עֲצוּבוֹת וְכוּ' וְכוּ', הָאָב אִיךְ גֶּעגֶעבֶן אַ טאַנץ און אַ שְׁפּרִינג און אִיךְ הָאָב גֶּעזאַגט די בְּרָכָה "שְׁלֵא עֲשֵׁנִי גוֹי", גֶּעלויבט בִּיסטוּ בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים אַז קיין גוֹי בִּין אִיךְ נִישְׁט פּאַשאַפֶּן גֶּעוואָרן, און מיט דעם בִּין אִיךְ זיך מְחַיֶּה".

און אזוי ווערט דערציילט פון דעם הייליגן רבי'ן רבי משה לייב מסאסוב זי"ע, ווען ער פלעגט זאגן אינדערפרי די בְּרָכָה פון "שְׁלֵא עֲשֵׁנִי גוֹי" פלעגט ער טאַנצן און שְׁפּרִינגען, און ער האט געזאגט "אִיךְ הָאָב שׁוֹיִן אַלעס אָפּגענומען", ווארום ער האט געוואוסט וואס גוים זענען, ער האט דאך עוסק געווען זיין גאַנץ לעבן מיט פֶּדיוֹן שְׁבוּיִם, און ער האט געזען מיט וואס פאר אַן אַכזריות די גוים פּאַנעמען זיך צו אידן, אַז מען באַצאַלט נִישְׁט פאַרן גאַסט הויז וכו', פאַרן קרעטשמע וכו', פלעגט מען אויספייניגן און אַרִיִּינְוואַרְפֶּן אִין גרוב דאָס ווייב און קינדער מיט אים צוזאַמען, און ער פלעגט שטענדיג עוסק זיין און זיי אַרויסנעמען פון די תּפִּיסוֹת, האט ער גוט געוואוסט וואס הייסט אַ גוֹי, אַיבערדעם פלעגט ער שטענדיג טאַנצן און שְׁפּרִינגען מיט די בְּרָכָה שְׁלֵא עֲשֵׁנִי גוֹי.

זעט מען פון דעם אפילו אַנעלכע הייליגע צדיקים וואס זיי זענען געווען דבוק צום בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים, זיי האבן

נישט מסיח דעת געווען פון בורא פֿל עולמים איין רגע,
האבן אויך נישט געהאט מיט וואס צו מחיה זיין נאר מיט
די ברכה שלא עשני גוי, הערשט אונז צובראכענע נשמות
קליינע מענטשעלעך, וואס קוים קוים מיר קענען זיך
דערהאלטן דארף מען זיך אונדאי און אונדאי פרייען מיט
די ברכה שלא עשני גוי. איבערדעם נעם דיך אין די הענט
אריין, לאז אפ דיין עצבות מיט דיין עצלות וכו' וכו', און
זאלסט פון היינט אן זיין נאר פרייליך.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט ארויסגיין
פון דיין ענגעניש פון דיין דחקות, זאלסט האבן פרנסה
בשפע, זאלסט האבן נחת פון די קינדער, און ועל פולם
זאלסט האבן שלום בית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

קכא

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר שמות ט"ו טבת ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דער עיקר זאלסטו זען צו זיין פרייליך, זאלסט וויסן אז
אויף דיר איז איבערגעגאנגען וואס עס איז אויף דיר
איבערגעגאנגען, דו קענסט עס באהאלטן פון די גאנצע

וועלט אָבער נישט פון מיר, איבערדעם דארפסטו זען מאַכן
א נייע התחלה, און נישט צוגראַכן ווערן, זאלסט יעדן
טאג לערנען חומש מיט רש"י מיטן תרגום, דאס איז א
תיקון הברית, מענטשן ווייסן נישט וואס דאס איז, דאס
איז א סגולה פאר אריכות ימים, ווי די תנ"ל זאגן (ברכות
ה.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא
ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין
לו ימיו ושנותיו. א מענטש אז ער איז זוכה ער איז מעביר
סדרה האט ער אריכות ימים, יעדן טאג זאלסטו מעביר
סדרה זיין אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים
סימן רפה, סעיף א) מיום ראשון ואילך נקרא עם הציבור, לאז
עס נישט אויף פרייטאג, ווייל דו ווייסט אז עס איז
אוממעגליך מעביר סדרה זיין פרייטאג, מען טאר זיך נישט
לאזן נארן, דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז
מען טאר זיך נישט לאזן נארן, און ער האט געזאגט (שיחות
הר"ן סימן נ"א) דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר איר זאלט
זיך נישט לאזן נארן, די וועלט נארט אייך, און ס'איז
נאכנישט דא אזא זאך וואס די וועלט נארט זיך ביי דעם
אזוי ווי ביי לימוד התורה הקדושה, אלע זענען פארנומען
מיט שטותים והבלים מיט פאליטיק, אָבער אז א איד איז
זוכה און ער לערנט יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן
תרגום דאס איז זיינ'ס, אז א איד איז זוכה און ער לערנט
יעדן טאג א פרק משניות דאס איז זיינ'ס, אויב א איד
לערנט יעדן טאג א רף נקרא דאס איז זיינ'ס.

אײַבערדעם זײַ נישט קײן בַּטְלֵן, אַפִּילוּ סְגִיט אויף דיר
 דורך, אָבער גַּנְבֵּעַ יַעֲדֵן טאַג מַקְרָא מִשְׁנָה
 גַּמְרָא, וואס דאס איז די עֲשִׁירוֹת פֿון דעם מַעֲנֵשׁ, לְהִיפֹךְ
 אז אַ מַעֲנֵשׁ האט נישט אײן טאַג די דריי לײַמודים מַקְרָא
 מִשְׁנָה גַּמְרָא, איז ער דער גֶּרַעסְטער אַרײַמאן, אזוי ווי די
 חז"ל זאָגן (שַׁבַּת קכ.) אױפֿן פֿסוק "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׂמֵלָה"
 שׂאֵין בְּיַדִּי לֹא מַקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלֻמוֹד; זײַ נישט
 קײן בַּטְלֵן, נעם זיך אײן די הענט ארײַן, דאָוון שְׁחֵרִית פֿרי,
 דאָוון מִנְחָה פֿרי, דאָוון מַעֲרִיב פֿרי, וויפֿיל סְקוּמַט דער
 זמן זאַלסטו שױן שְׂטַעלֵן זיך דאָווענען.

זאַלסט וויסן אונגעֶרע לײט פֿלעגן זאָגן אַ סְגוּלָה אויף
 אױפֿשטיין פֿרי איז אז מען לײַגט זיך פֿרי, מען
 דאַרף זען צו דאָווענען שְׁחֵרִית אײן צײַט, בײַן צען אַזײַגער
 איז לְבַת־חֵילָה, בײַן צוועלעף איז בְּדִיעָבֵד, נאָך צוועלעף איז
 שױן עוֹבֵר גַּעווען זמן קריאת שְׁמַע און תְּפִילָה, דאס איז
 אַ דִּין און אַ הֶלְכָה לױט אלע מקילים, אײך האב נאָך
 קײנמאל נישט געדאָווענט נאָך צוועלעף, כאַטש אײך בײַן אזוי
 טרוד און מען יאָגט מיר און מען פֿײַניגט מײך און מען
 פֿאַרדרייט מײך דעם קאפּ מיט אלע פֿראַבלעמען פֿון דער
 וועלט, אײך ווייס נישט פֿאַרװאס מען האט זיך אַנגעטשעפֿעט
 אײן מיר, אײַבערדעם פֿאַרשפֿעטיג אײך אסאך מאל דעם
 דאָווענען, אָבער שְׂטַענדיג האב אײך געזען אז שְׂמוּנָה עֲשֵׂרָה
 זאל אײך האלטן פֿאַר צוועלעף אַזײַגער, מיט מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
 האב אײך עס געטון, אײַבערדעם זײַ נישט קײן בַּטְלֵן, יַעֲצֵט

איז די ווינטער נעכט, מען געט זיך א דריי איז שוין פיר
 אזייגער באלד די שקיעה, ווי קען מען דעמאלטס אנטון
 טלית און תפילין? בעט איך דיר האב רחמנות אויף זיך,
 שטיי אויף פריער, אז דו וועסט זיך לייגן פריער וועסטו
 אויפשטיין פריער, אבער דער עיקר זאלסטו זיך זען צו
 דערהאלטן, דער בורא פל עולםים זאל דיר העלפן זאלסט
 קענען א שידוך טון מיט דיין זון, דו האסט א גוטע זון,
 און ער דארף חתונה האבן, איך האב אים צוגעגרייט א
 גוטע פרנסה, ער האט א גוטע פאך אין דער האנט, און
 דער בורא פל עולםים זאל אונדאי העלפן אז ער זאל האבן
 גרויס הצלחה.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פרייליכן תמיד

קכב

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שמות ט"ז טבת ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך בין זייער צעטרייסלט
 געווארן פון הערן אזעלכע שרעקליכע זאכן וואס דו
 גייסט דורך וכו', איין זאך דארפסטו געדענקן, אז דער
 הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן קיב)
 אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן;
 מיט דעם וואס א מענטש שפירט זיין ווייטאג אז ער זינדגט

אזוי ביטער פארן בורא פֿל עולמים איז דאך א סימן אז ער האט אמונה, ווארום עס טוט אים וויי פארנוואס ער איז אריינגעפאלן אין אזא מין געדעכטע פלאטע, און ער טוט אזעלכע שמוציגע זאכן רחמנא ליצלן וכו', און מיט דעם מעג ער זיך מחיה זיין און גלייבן אז ער האט נאך א תקנה און א האפענונג אלעס צו פאררעכטן, ווייל אויב עס טוט אים וויי וואס ער איז אזוי נידריג געפאלן, איז א סימן אז ער האט נאך אין זיך חיות פון זיין נשמה, וואס זי איז א חלק אלקי ממעל, ווארום די נשמה קומט פון בורא פֿל עולמים, און עס איז עצם עצמיות אלקותו יתברך.

איך וועל נישט אריינגיין יעצט אין אלע פרטי פרטים וואס דו האסט מיר געשריבן וכו' וכו', וועגן כמה טעמים, ובפרט אזעלכע מיאוס'ע מעשים רחמנא ליצלן וואס דו האסט שוין אפגעטון וכו', איך וועל נאר דיר שרייבן אפאר ווערטער וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ז חלק ב, סימן עח) עס איז קיין יאוש נישט פארטהאנדן, אפילו א מענטש האט געטון די הארבסטע עבירות שבעולם קען ער נאך אלץ אלעס פאררעכטן, ווארום פֿל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, דער עיקר איז נישט אראפפאלן ביי זיך, ווארום דער סמ"ך מ"ם מיינט נישט אזוי ווייט מכשיל צו זיין דעם מענטש מיט עבירות וכו', ווי ער מיינט צוברעכן דעם מענטש אז ער זאל זיין טרויעריג, צובראכן, מיואש פון זיין לעבן, און אזוי באפט ער אים אריין אין זיין געץ.

דְּעַר גְּרוּיִסְעַר צְדִיק רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעַר
 ז"ל (בעל מחבר ספר "ביאור הליקוטים") הָאֵט גַּעְזָאָגְט דָּאָס ווִיסָן
 דֶּאָרְף מֶעֵן ווִיסָן אַז דְּעַר סִמְ"ךְ מִ"ם הָאֵט פֿיִינְט אַ מַעֲנִטְשׁ
 אויף בְּגִשְׁמִיּוֹת, עַר ווִיל זַען ווי דְּעַר מַעֲנִטְשׁ פֿיִינְגְט זיך
 מיט זיִינע שְׁווערע זינְד, אַיִבְעֶרְדֶּעס זיי אַ חֶכֶם און גַּעס זיך
 אין די הֶענְט אַרִיין, אויב מֶעֵן ווִיל אַרוֹיִסְגִיין פֿון שְׁמוּיָן קֶען
 מֶעֵן אַרוֹיִסְגִיין פֿון שְׁמוּיָן, וואַרום אַז מֶעֵן הָאֵט אַ רְצוֹן אִיז
 אין לֶךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הַרְצוֹן, מֶעֵן דֶּאָרְף נָאָר וועלן
 אַרוֹיִסְגִיין פֿון די בְּלֶאָטֶע, דְּעַר בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע
 הָאֵט אונז גַּעלְעֶרְנְט, אַ אִיד טָאָר נִישְׁט זָאָגן "איך קֶען
 נִישְׁט", נָאָר עַר זָאל זָאָגן "איך ווִיל נִישְׁט", וואַרום אויב
 דְּעַר מַעֲנִטְשׁ ווִיל, קֶען עַר צו אַלֶּעס דְּעֶרְגֶּרִיבֵן.

אַיִבְעֶרְדֶּעס זָאָג נִישְׁט אַז דו קענִסט שוין נִישְׁט תְּשׁוּבָה
 טוּן, עַס אִיז נִישְׁטָא אַזאַ זַאָךְ, אַלֶּעס קֶען מֶעֵן
 פֶּאַרְרֶעכְטֵן, וּבְפֶרֶט דו וואַס דו שְׁרִיִבְסְט אַז דו הָאָסט שוין
 זוכָה גַעווען צו אַזויפֿיל נְקוּדוֹת טוֹבוֹת, און דו הָאָסט אַזויפֿיל
 צַאָמְגַעלְעֶרְנְט וְכוּ' וְכוּ', בְּוודֶאי הָאָסטו אַ הָאָפֶעֶנְגֵג אַלֶּעס
 צו פֶּאַרְרֶעכְטֵן, דו דֶּאָרְפֶסט זיך נָאָר גַעמֶען אין די הֶענְט
 אַרִיין. די עֶרְשְׁטֶע זַאָךְ אִיז זייער זייער פֿרִיעֵן זיך מיט אַלֶּע
 נְקוּדוֹת טוֹבוֹת וואַס דו הָאָסט אין זיך, וואַס דְּעַר הייליגער
 רַבִּי טִייטְשְׁט דַעם פֶּסוּק (תהלים לז) "וְעוֹד מַעַט וְאִין רָשָׁע
 וְהִתְבּוֹנְנֵת עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ" אַז אַ מַעֲנִטְשׁ זוכְט און טֶרַעפֶט
 ביי זיך עוֹד מַעַט טוֹב, גוֹטֶע נְקוּדוֹת וואַס עַר הָאֵט מְקַיִים
 גַעווען, דַעמַאָלְטֶס וועט עַר זַען אַז עַר אִיז שוין נִישְׁט קיין

רָשָׁע, וְוָארוּם דָּעֵר מְעַנְטִישׁ וְוָאס עֵר זינדִיגִט מיינט דאָס עֵר
 אִיז דָּעֵר עֵרְגֵסְטֵער רָשָׁע, און עֵר הָאט שוין גִּישַׁט קיין
 תְּקֵנָה, אָבער אױב עֵר טָרעפֿט אין זיך די גוטע נְקוּדוֹת
 וְוָאס עֵר הָאט גֵעֶטוּן אין אִידִישְׁקײט, דַּעמאַלְטִס ווען עֵר
 אִיז זיך מִתְבּוֹנֵן אױף זיין גִּידִרִיגֵן מַצֵּב וועט עֵר זען דאָס
 עֵר אִיז שוין גִּישַׁט דָּעֵר זעלְבֵער מְעַנְטִישׁ ווי דָּעֵר סִמָּ"ךְ
 מ"ם הָאט אים אױסגַעמאַלֵן (עין ליקוטי מוֹתֵרִין חֵלֶק א, סִימָן רפב),
 וּבְפֶרֶט דו אז דו הָאסט זוכה געווען אזױפֿיל צו לַעֲרַנֵען
 תּוֹרָה, מיט דַעם דאַרְפֶּסטו זיך מוֹרָא'דיג מְחַיֶה זיין, ווי דָּעֵר
 הִייליגער רַבִּי הָאט אַמַּאל גֵעֲרַעֲדֵט מיט רַבִּי נְתַנְעֵץ (סו'
 מוֹתֵרִין סִימָן תקע) וועגן אַ מְעַנְטִישׁ וְוָאס הָאט גֵעֲפֵעֵךְ זייער
 גֵעִזִּנְדִיגֵט, און הָאט אים גֵעֲזַאגֵט, דו ווייסט דען די כַּח פּוֹן
 די תּוֹרָה? בְּרִית אִיז בִּיסוּד, און תּוֹרָה אִיז אין תְּפִאֲרַת,
 אז אַ אִיד לַעֲרַנֵט אַסאַךְ תּוֹרָה וועט עֵר מְבַטֵל זיין די אַלֶּע
 קְלִיפּוֹת וְוָאס עֵר הָאט בַּאשׁאפֵן מיט זיינע שְׁווערֶע זינד.

איבערדעם בַּעַט אִיךְ דִיר זיי זיך מְחַיֶה מיט די גוטִס
 וְוָאס דו הָאסט גֵעֶטוּן, וּבְפֶרֶט אז דו הָאסט
 זוכה געווען צו זיין ביים הִייליגֵן רַבִּי'ן אױף ראש השָׁנָה
 פִּינֵף מַאל, מיט דַעם דאַרְפֶּסטו זיך זייער מְחַיֶה זיין, און
 דו הָאסט אין זיך נֶאֱדָךְ אַסאַךְ אַסאַךְ גוטִס, עִם הָאט זיך
 נֶאֱרַ צונְעֶקלֶעבֵט אין דִיר אַ שְׁגֵעוֹן, ווי די חז"ל זאַגן (סוֹטָה
 ג) אִין אָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה אֶלָּא אַם בֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁמוֹת;
 איבערדעם בַּעַט אִיךְ דִיר, גִּי אַרויס פּוֹן דיין נַאֲרִישְׁקײטֵן,
 און גַעס זיך אין די הַעֲנֵט אַרײַן, און זאַלְסֵט זיך גִיטֵן צו

זיין פֿרייליך, און דו זאלסט אָנהאלטן מיט לערנען מִשְׁנֵוֹת, וואס דאס איז מִזְכֵּךְ דעם מַעֲנֵטֶשׁ אִיגָנָאנְצֵן, און דער עיקר איז דו זאלסט אַסאַךְ פֿעטן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אויף שְׂמֻחָה וואס דאס איז די קְדוּשָׁה, ווי עס שְׂטֵיט (דברי הימים א טז) "עוֹז וְחֵדוּהַ בְּמִקְוָמוֹ" דאַרטן ביים בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הערשט נאַר שְׂמֻחָה, און אויב דו וועסט זיין שְׂטֵעֲנֵדִיג פֿרייליך האט דער הייליגער רַבִּי גַעזאַגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קסט) וועט דין דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אליין אָפֿהיטן פון פֿגם הַבְּרִית און פון אלעם שְׁלַעֲכָטֶס. זע צו לערנען זייער אַסאַךְ גְּמָרָא פֿסָדֵרן דִּיקָא, ווייל דער הייליגער רַבִּי האט גַעזאַגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ריד) דאס די קְלִיפָּה וואס עס מאַכט אַ מַעֲנֵטֶשׁ טְרוֹיעֲרִיג און איז מְכַשִּׁיל דעם מַעֲנֵטֶשׁ מיט שְׂווערע עֲבִירוֹת, באַטְרַעֲפֵט פּוֹנְקֵט ווי מַסְפֵּר תְּלֻמוֹד, און מיט דעם וואס מָעֵן לערנט גְּמָרָא צוּשְׁנֵיידֵט מָעֵן דעם קְלִיפָּה, די צְדִיקִים האָבן גַעשְׂטֵיטֶשֶׁט (שְׁבַת קו): גְּמָרָא גְּמֹר זְמוֹרָתָא תְּהֵאָז אַז אַ מַעֲנֵטֶשׁ לערנט אַסאַךְ גְּמָרָא איז צוּשְׁנֵיידֵט עַר די קְלִיפּוֹת וואס עס ווילן זיך אין אים אַנְכַּאָפֿן, זְמוֹרָתָא איז אַ לָשׁוֹן פון "וּלְזִמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחֹתָמִים וְהַקּוֹצִים". דער עיקר תיקון הַבְּרִית איז נאַר שְׂמֻחָה.

אִיךְ מוֹז מְקַצֵּר זיין וועגן פֿמה טעמים, אָפֿער אִיךְ האָב נאָך אַסאַךְ דיר צו שְׂרִיבֵן, פֿעט אִיךְ דיר זאלסט זיך מאַכן אַ קְבִיעוֹת אין די בְּרִיוֹ וואס עס איז גַעֲדְרִיקֵט אין שו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", די אלע בְּרִיוֹ איז גַעשְׂרִיבֵן פֿאַר דיר, דאַרטן וועסטו טרעפֿן וואונדערליכע עצות וויאזוי אַרויסצוגיין

אָשר

קבג

בַּנְחַל

קבג

פון בלאַטע, אויך זאלסטו בקביעות לערנען דעם וואונדערליכן ספר "קדושת ישראל", און יעצט די טעג פון שובבי"ם זאלסטו אונדאי דורכגיין דעם גאנצן ספר "אוצר השובבי"ם" וואס דארטן וועסטו טרעפן וואונדערליכע התחזקות פאר דיין איבערגייעכץ וכו', פאלג מיר וועט דייך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

שָׁרִיב מִיר אויב דו האסט דערהאלטן דעם בריוו.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פרייליכן תמיד

קבג

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר שמות ט"ז טבת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אויך האב דערהאלטן דיין לאנגן בריוו.

אויך מוז דיר זאגן דו האסט געטון א גרויסן פעלער וואס דו האסט סעקירט דיין ווייב ביז זי האט אנגעהויבן צו וויינען, דאס איז דער גרעסטער זינד וואס עס קען גאר זיין, דער באשעפער האט אויף דיר רחמנות געהאט און האט דיר געגעבן א ווייב, און צום סוף אנשטאט דו זאלסט לעבן מיט איר בשלום, סעקירסטו איר?! תו"ל זאגן (בבא מציעא נט.), לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה; מען טאר נישט סעקירן

א ווייב, אפילו זי איז דיר מצער, און זי טוט הייפֿן פון דיין רצון, פונדעס טווענגן דארף מען דן זיין לִבָּהּ זכות דאס ווייב. דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן רפ"ב) אז מען דארף דן זיין יעדן איד לִבָּהּ זכות, אפילו א רשע גמור דארף מען דן זיין לִבָּהּ זכות, און טרעפן אין אים גוטע נקודות, און אזוי קען מען אים מחזיר זיין למוטב, מכל שכן א ווייב וואס דאס איז א מתנה פון הימל דארף מען אונדאי און אונדאי אכטונג געבן שטענדיג דן זיין לִבָּהּ זכות, ווארום אזוי ווי דו ווילסט נישט אז מען זאל דיר שפעטן, און דיר מצער זיין, און דיר מאכן וויינען, אזוי טאר מען נישט מצער זיין און שפעטן און מאכן וויינען דאס ווייב, די תו"ל זאגן (ירושלמי סנהדרין פרק ג, הלכה ו) אשה כבעלה ובעל באשתו; אזוי ווי א מענטש וויל נישט אז מען זאל אים מצער זיין, אזוי דארף ער וויסן טאר ער נישט מצער זיין, זיין ווייב. עס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס דו טוסט דאס. איבערדעם בעט איך דיר, נעם אויף דיר אז דו וועסט שוין נישט מצער זיין דיין ווייב, מען טאר דאס נישט טון, עס איז א גרויסע זינד, דער באשעפער איז אויף דעם מורא'דיג מקפיד.

די תו"ל זאגן (בבא מציעא נט). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו; א מענטש דארף אכטונג געבן אינעם כבוד פון זיין ווייב, ווארום די גאנצע ברכה וואס עס איז דא אין שטוב איז נאר צוליב דעם ווייב. איבערדעם הער אויף

מַצְעַר צו זײַן דײַן ווײַב, הָעַר אױף סְעֻקֶיךָ דײַן ווײַב, הָעַר אױר אױף צו שְׁטַעבֵן וְכוּ' וְכוּ'. הָאִסְט נײַשְׁט וואָס צו טוֹן? הָאָב רַחֲמָנוּת אױף דײַן ווײַב! זײ מױט־שְׁעַט זײך אַזױ שְׁווער און בײַטער, אױר קױמט אױכְעַט אָן שְׁווער אױפְצױפְרענגען די קײנדער, נײַשְׁט נאָר דיר, און פֿון אײַן פֿונקט קױמט אױר אָן שְׁווערער ווי דיר, וואָרום דו גײַסט זײך אַװעק אײַן בײַת הַמִּדְרָשׁ, אײַן פֿולל, בײַ די אַרְבֵּעַט, בײַסט רױב טאַג נײַשְׁט אַינדערהײַם, און זײ אײַז רױב טאַג אַינדערהײַם מײַט די קײנדער, אױפְרעדעם זאַלסטו רַחֲמָנוּת הָאָבֵן אױף דײַן ווײַב, בְּעַט אױר אױפְער, פֿון הײַנט אָן זאַל מָען נײַשְׁט הָעֵרֶן קײַן שׁוֹם קִרְיָעֵרײַ בײַ דיר אײַן שְׁטױב, דו זאַלסט זײַן אָן עִקְשָׁן אױסצױפֿירן אַז עַם זאַל זײַן שְׁלוֹם בײַ דיר אײַן שְׁטױב.

די חו"ל זאַגן (בְּמִזְמוֹת סב): הָאֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ בְּגוֹפּוֹ, וְהַמְכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגוֹפּוֹ, וְהַמְדַרְיָה בְּנֵיוֹ וּבְנֹתָיו בְּדַרְיָה יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפִירְקוֹ, עָלָיו הַכֶּתוּב אֹמֵר (אײזב ה) "וַיִּדְעָתָּ בִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; אַז אַ אױד אײַז מְכַבֵּד זײַן ווײַב, און עַר הָאִט אױר לײַב מָעַר ווי עַר הָאִט זײך לײַב, און עַר פִּירַט די קײנדער גְּלִיּוֹת אײַן דַּעַם אױדִישֵׁן וועג, און עַר מַאכְט זײ חַתּוּנָה יוֹנְגֶּעֶר־הײַט, אײַז אױף אײַם גַּעזאַגט גַּעוואָרן דַּעַר פֿסוּק (אײזב ה) "וַיִּדְעָתָּ בִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה" אײַן דַּעַם שְׁטױב הָעֵרֶשֶׁט אַ שְׁלוֹם, אױפְרעדעם זאַלסטו זַען זײַער אַכְטױנג גַּעבֵן פֿון הײַנט אָן נײַשְׁט סְעֻקֶיךָ אַ ווײַב, וּמְכַבֵּל שְׁכֵן נײַשְׁט רַעדֵן אױף אױרע עֲלֻטֶעֶרן, אױף דײַן שְׁווער און שְׁוױגער, אַפִּילוֹ זײ הָאָבֵן דיר גַּעטוֹן וואָס זײ הָאָבֵן דיר גַּעטוֹן, אַבְעַר סוֹף כָּל סוֹף הָאָבֵן

זיי דיך געגעבן זייער מאכטער, דיין ווייב, איבערדעם זאלסטו זייער אכטונג געבן אפילו דאס ווייב סעקירט דיך ס'איז נישטא קיין פרנסה, זאלסטו געדענקן וואס די חז"ל זאגן (תמורה טז.) אשה בין שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת; א פרוי אז זי האט נישט וואס צו עסן שרייט זי און זי לאזט אויס דעם פּעס אויפן מאן, און דער מאן דארף האבן שכל נישט צוריק ענטפערן, צוזאגן איך וועל ברענגען, און אונדאי און אונדאי ווען ער האט דארף ער ברענגען, אבער נישט ענטפערן, מען טאר נישט סעקירן א ווייב, איך בעט דיר זייער, געם אין זיך אריין דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער (שיחות הר"ן סימן רס"ג - רס"ד) דאס דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף יונגע פארפאלק צו צוברעכן זייער שלום בית כדי זיי מכשיל צו זיין מיט שווערע זינד, און מען דארף זייער זייער מכבד זיין דאס ווייב ווייל זי מוטשעט זיך מיט די קינדער וכו' וכו'; איבערדעם האסטו נישט גוט געטון.

איך בעט דיך פון היינט אן זאלסטו זען משמח זיין דיין ווייב, ווי די חז"ל זאגן (קדושין לד:) אשה בעלה משמחה; א פרוי דארף דער מאן איר משמח זיין, א פרוי האט אויף קיינעם נישט אויף וועמען ארויפצוקוקן, נאר אויפן מאן, און דער סוף איז דער מאן א ווילדער יונג וכו' וכו', און שפעט פון דער ווייב, און סעקירט דעם ווייב וכו' וכו', וואס דארף דאס זיין? איבערדעם בעט איך דיר זאלסט תשובה טון אויף דינע נארישע הנגהות, מען טאר בכלל נישט

אָשֶׁר קבד בְּנַחֵל קבו

מְצַעַר זיין קיין שום איד, מְכַל שְׂפָן נִישְׁט קיין ווייב, אײַךְ
הָאָרֶץ פֿון היינט אָן וועסטוּ מְכַבֵּד זיין דיין ווייב, און מָעַן
זאל אַוּדאִי און אַוּדאִי הָעָרֶן גוֹשֶׁע בְּשׁוֹרֹת ביי עֵנֶק, און
דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זאל אַוּדאִי רַחֲמָנוּת הָאָפֶן אויף דיר
און זאל דײַךְ מוֹחֵל זיין, דו טו תְּשׁוּבָה, ווארום אז מָעַן
שְׁפַעַט פֿון אַ מְעַנְטֵשׁ איז דאס אַ גְרוֹיִסער זינד און מָעַן
דאָרף תְּשׁוּבָה טון, און מְכַל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן אז מָעַן שְׁפַעַט
און מָעַן איז מְצַעַר אַ ווייב פֿאַר גְּאָרְנִישְׁט דאָרף מָעַן אַוּדאִי
און אַוּדאִי תְּשׁוּבָה טון, אײַךְ הָאָרֶץ צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
אז דו וועסט אַרײַנגעמָעַן די ווערְטער ביי דיר אײַן האַרְץ
וועט דײַךְ גוט זיין אויף די וועלֵט און אויף יענער וועלֵט.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קבד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת ט"ז טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְרוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דיין בְּרִיוּ מִיֵּט דִּי גְעֵלֵט אויף פֿדִיוֹן,
זאל דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים מְמַתִּיק זיין ביי דיר די
דִּינִים דוּרְכֵן פֿלֵא עֲלִיוֹן.

גְּעוּזֵאויִן זײַךְ צו צו מֵדַת הַסְּבָלָנוּת צו זיין אַ סְבָלֵן, אויף
די וועלֵט דאָרף מָעַן אַסאַךְ לִיידן, ווי צִדִּיקִים

הָאֵבֶן גְּעֻזָּאָנְט 'אז מֶעַן וויל נישט לייִדן אַבִּיסֶל וועט מֶעַן לייִדן אַסאַך' עס גייט אויף יעדן איבער איבערגייִעכצער וכו', ס'איז נישטא קיין מענטש וואס עס זאל נישט איבערגיין אויף אים עפעס א צרה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ע"ז) דאס ווער עס האט א גרעסערע דעת א גרעסערע שכל, ער מאכט מיט גרעסערע צרות און גרעסערע יסורים, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (קהלת א) "יוסף דעת יוסף מכאוב" וואס מער מֶעַן האט שכל לייִדט מֶעַן מער, איבערדעם ווער ס'האט מער שכל האט מער סבלנות געדולד, מיט געדולד קען מֶעַן אַנקומען איבעראל.

איבערדעם זע פון היינט אן אכטונג צו געבן בשום פנים ואופן נישט ווערן אין פעס, און נישט ווערן גערוועז, ובפרט אויף די ווייב און די קינדער, נאר האבן געדולד, וואס איז די מעלה פון א איד וואס איז דבוק אין דעם אייבערשטן וכו', אז ער האט שטענדיג געדולד צו זיין ווייב צו די קינדער צו יעדן איד, דערפאר ווערט א צדיק אַנגערופן א גוטער איד.

עס איז באוואוסט אז מֶעַן איז זיך געקומען באקלאַנגן צום הייליגן צאנזער רב זי"ע אויפן צדיק רבי ישעי' עלע קערעסטרער ז"ל ווען ער האט נאך געוואוינט אין ליסקע, ה'תכ"ן ער איז געווארן רבי? וכו', האט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע געענטפערט, א איד זענט איר מודה איז ער, א גוטער זענט איר אויכעט מודה איז ער, נו איז ער א גוטער איד, און מיט דעם האט ער אים מסמיך געווען פאר רבי,

זעט מען פון דעם דאס דער עיקר מעלה פון א צדיק איז ווען ער איז א גוטער איד, ער איז גוט צו יעדן איינעם, ער האט געדולד צו יעדן איינעם, און פארשטייט זיך אויב מען האט געדולד צו יעדן איינעם דארף מען האבן געדולד צו זיין ווייב, צו זיינע קינדער, וואס זיי קומען פאר אלעמען, דאס איז דאך דיין ווייב און דייןע קינדער, בלוט און פלייש פון דיר! איבערדעם געוואוין זיך צו מיט מדת הסבלנות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנה) דאס אז א איד האט שטארקע אמונה האט ער אריכות אפים, דאס הייסט סבלנות, ער האט געדולד, ווארום ווען א מענטש ווייסט אז יעדע זאך איז פון בורא פל עולמים און גארנישט ווערט געטון אליין, דער מענטש קויפט זיך איין מדת הסבלנות, איבערדעם אויב דו ווערסט אין פעס אדער דערנעווירט וכו' וכו', איז א סימן אז די אמונה איז ביי דיר שוואך, דו דארפסט אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים אויף אמונה, איבערדעם בעט איך דיר שטארק זיך, קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט קענען אראפּווארפן, זאלסט וויסן אז א גרויסע זאך אדער א קליינע זאך וכו', אלעס איז בהשגחה, א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין פינגער איידער מען האט אויסגערופן אין הימל, אזוי ווי די תו"ל זאגן (חולין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; קיינער קען דיר נישט צונעמען דיין פרנסה, קיינער קען דיר נישט שלעכטס טון אויב מען האט נישט גויר געווען קודם אויבן, אזוי ווי די תו"ל זאגן

(יומא לח.) בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ וּמִשְׁלֶךָ יִתְּנוּ לְךָ
אִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן לְחֵבִירוֹ וְאִין מַלְכוּת נוֹגֵעַת בְּחֻבְרָתָהּ
אִפִּילוּ בְּמֵלָא נִימָא.

אִיבְעֵרְדֵעַם ווער נישט צופראכן, עס איז נאר דא איין עצה
וויאזוי איבערצוקומען אלסדינג, זאלסט זיך
צוגעוואוינען רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש,
וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, ווי ער האט
געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כה) התבודדות היא מעלה עליונה
וגדולה מן הכל, זאלסט זיך צוגעוואוינען גיין אין א פֿלאץ
וואו קיינער איז נישטא און זיך אויסרעדן צום בורא פֿל
עולמים אויף פֿראסט אידיש, און דערציילן דאס גאנצע הארץ,
וואס עס דריקט אים, און וואס עס טוט אים וויי, אלעס זאל
ער אויסדערציילן דעם בורא פֿל עולמים, דאס איז דער
איינציגסטע עצה, ווארום תפלה איז די פֿלי ממשך צו זיין
אלע פֿרכות, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן
חלק א, סימן לד) פארנוואס דארף א מענטש מתפלל זיין, דער
בורא פֿל עולמים ווייסט דאך אלעס וואס דער מענטש דארף?
נאר תפלה איז א פֿלי מקבל צו זיין אלע פֿרכות מיט אלע
ישועות, איבערדעם געוואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל
עולמים, דערצייל אים אויס אלעס וואס עס דריקט דיה, און
זאלסט לאזן טרערן, וועסטו זען אז דינע תפילות וועט נתקבל
ווערן, וואס מער דו וועסט וויינען צו אים און אויסדערציילן
דינע צרות וואס דו מאכסט מיט. און זאלסט זיך ווארפן
אויף דער ערד און בעטן דעם בורא פֿל עולמים ער זאל

אויף דיר רחמנות האבן, ער זאל דיר ארויסנעמען פון די
ענגעניש פון די חובות און פון מחלוקת, און זאלסט האבן
גוטע קינדער, און זאלסט גיסן טייכן טרערן אויף דעם וועסטו
זען אז סוף כל סוף וועט אלעס איבערגעביטן ווערן, ובפרט
אז עס איז גגור געווארן אויף דיר אזא גזירה רעה, א ביטערע
שלעכטע גזירה וכו' וכו', האסטו נישט קיין אנדערע עצה
נאר רעדן צום בורא כל עולמים, אמת מרוב חלישות הדעת
און צובראכנקייט ביסטו אריינגעפאלן אין א דיפרעסיע א
יאוש א מרה שחורה, עס דאכט זיך דיר אז עס וועט דיר
שוין קיינמאל נישט גוט זיין וכו' וכו'; זאג דאס נישט, ווארום
דער בורא כל עולמים איז דא, מיט דיר, ביי דיר, נעבן דיר,
דו דארפסט נאר בעטן, און נאכאמאל בעטן, און נאכאמאל
בעטן, דעמאלטס וועסטו געהאלפן ווערן און דו וועסט ארויסגיין
פון די אלע צרות, זיי אן עקשן וועסטו זען אז עס וועט דיר
נארנישט פעלן.

דו דארפסט זיך זען זייער מחזק צו זיין מיט שמחה, ווארום
אז א מענטש איז פרייליך ווערט אים גתרחב דאס
הארץ, און ער האט נאכדעם א ברייט הארץ צו בעטן דעם
בורא כל עולמים וואס ער דארף האבן, איך האף אז דו
וועסט מיד פאלגן וועסטו נישט צולייגן אויף די וועלט ומכל
שכן נישט אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קבה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמוֹת ט"ז טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחֹר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

דְּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי הָאט אונז אויסגעלערנט אז מען דארף זיך שטענדיג באנייען, מען דארף פארגעסן וואס עס איז געווען, און ער האט געזאגט (שיחות תר"ן סימן כו) ביי די וועלט איז שפּתחה פארגעסן א הסרון, א מענטש זאגט, "אוי איך האב פארגעסן!" וכו', ביי מיר - האט דער הייליגער רבי געזאגט - איז שפּתחה א מעלה, א מענטש דארף שטענדיג פארגעסן וואס עס איז געווען, און אנהייבן שטענדיג פון ניי, אפילו ער האט געטון וואס ער האט געטון וכו', וכו', זאל ער זען אלעס פארגעסן און מאכן א נייע התחלה, ווארום דער בורא פל עולמים איז מתייה און מתיווה און מקנים די גאנצע בריאה, יעדן טאג, יעדע שעה, יעדע רגע, פון ניי, איבערדעם האט יעדער איינער א האפענונג צו פאררעכטן אלעס וואס ער האט געטון.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, נעם זיך אין די הענט אריין, זיי מקבל אויף זיך אז דו וועסט שוין נישט טון די אלע נארישקייטן וכו' וכו', דו וועסט נישט זינדיגן וכו' וכו', וועסטו זען האסט א געוואלדיגע האפענונג א תקוה טובה צו פאררעכטן אלסדינג, נאר בעט דעם בורא פל עולמים, ווארום אזוי זאגט דער רמב"ם (פרק

א מהלכות תשובה, חלקה א) אז דער עיקר תשובה איז חרטה על העבר, חרטה האבן וואס מען האט געטון, און מקבל זיין אויף להבא אז מען וועט שוין מער נישט טון, און דער עיקר איז ווידוי דברים, זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ צום בורא כל עולמים, אויסצודערציילן יעדע זאך וואס מען האט געטון, וכל המרבה להתנודות תרי זה משופת, וואס מער א מענטש איז זיך מתנודה איז מער משופת, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד) אז ווען א מענטש זינדעט גייען אריין די חטאים אין זיינע ביינער, דארטן ווערן זיי אריינגעקריצט, און זיי פייניגן אים, און ווען א מענטש איז זוכה און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן צום בורא כל עולמים און ער איז זיך מתנודה, דעמאלטס גייען ארויס די חטאים וואס זיי זענען אריינגעקריצט געווארן אין זיינע ביינער, און ער איז זוכה צו ווערן א כלי משיג צו זיין דעם אין סוף ברוך הוא, עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך אין די הענט אריין, וואס איז געווען איז געווען, מאך פון יעצט אן א התחלה, יעדעס מאל דו קומסט צום בורא כל עולמים זאג, רבוננו של עולם פון יעצט אן וויל איך זיין אן ערליכער איד, איך בין מקבל אויף מיר מער נישט צו טון די נארישקייטן וואס איך האב געטון, זיי מיר מוחל. וואס זאל איך טון? איך האב נישט קיין שכל, איך בין געשלאגן מיטן דעת, איך בין צובראכן, איך בין צושטיקלט וכו'.

וְכוּ', אַזוּי זאַלְסְטוּ מֵאַרְיָה זַיִן צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְוַעֲסָטוּ
זַעַן אַז דוּ וְוַעֲסָט קֶענְען אַלְעם פֿאַרְרַעֲכֶטן, נָאָר נַעַם זַיִךְ
אַיִן די הַעֲנֵט אַרְיִין, פֿאַרְלִיר זַיִךְ נִישְׁט, וְוַעֲט דִיךְ גוּט זַיִן
אַוּיף די וְוַעֲלֵט און אַוּיף יַעֲנֶע וְוַעֲלֵט.

אַז וואוּיל אַיז דער מַעֲנֵטֶש וואס ער קען יעדן טאָג לַעֲרַנְען
חֹמֶשׁ מִיַּט רִשׁ"י פֿון די וואָכֶעֲדִינְע סְדֵרָה, און וואוּיל
אַיז דער מַעֲנֵטֶש וואס ער אַיז זוכֶה צו לַעֲרַנְען אַסאַךּ
מִשְׁנֵיֹת, מִשְׁנָה אַיז די אֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, עַם אַיז מִשְׁנָה דַעַם
מַעֲנֵטֶש פֿון זַיִן גַעוואוּינְהֵיט, און ס'נַעֲמֵט אִים אַרױם פֿון
בְּלֹאטֶע, אַזוּי ווי עַם שְׁטֵיט (תהלים ל) ה'עֲלִית מ'ן שָׁאוּל
נ'פְּשִׁי, אַיז די רֵאשִׁי תִיבּוֹת מִשְׁנָה, אַפִּילוּ אַינְדער אַיז שׁוּין
אַיִן שָׁאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, אַפֶּער אַז ער לַעֲרַנְט מִשְׁנָה
וְוַעֲט דַאָס אִים אַרױסנַעֲמֶען פֿון בְּלֹאטֶע, פֿון די טִיפֶּענִיש
פֿון דער שְׁמוּץ וואס ער אַיז אַרױנגַעפֿאַלן וְכוּ' וְכוּ', אַיבֶּערֶדַעַם
זַיִ נִישְׁט קִיין בְּטָלן, יַעֲדן טַאָג זאַלְסְטוּ לַעֲרַנְען אַסאַךּ פֿרָקִים
מִשְׁנֵיֹת, און דַאָס וְוַעֲט דִיךְ אַ טוֹבָה טוֹן פֿאַר דַיִן נְשָׁמָה,
ווארום מִשְׁנָה אַיז די אֹתִיּוֹת נְשָׁמָה.

וְעַל כּוֹלָם זאַלְסְטוּ זַעַן צו זַיִן פֿרִיִלִיךְ, מְחַזֵּק צו זַיִן זַיִךְ
מִיַּט אַלְע נְקוּדוֹת טוֹבוֹת וואס דו וְוַעֲסָט טֶרַעפֶּן בַּיִ
דִיר, דַעמאַלְטֶם וְוַעֲט דִיךְ גוּט זַיִן אַוּיף די וְוַעֲלֵט און אַוּיף
יַעֲנֶער וְוַעֲלֵט.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קבו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֵרָא י"ט טַבַּת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין לֵאנְגֵעַן בְּרִיוּוּ.

זַע זִיךְ צו דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן און קיין שום זאך אויף דער וועלט
זאל דיך נישט אַראַפּוואַרפֿן, דער עיקר איז זאַלסט
אַכטונג געבן מיט וועמען דו חבר'סט זיך, ווארום דער תנא
רבי יהושע זאגט (אבות פרק ב) אז דאס בעסטע וועג אויף די
וועלט איז האבן א גוטן חבר, און די תנ"ל זאגן אויכעט
(ברכות סג:) לְפִי שְׂאִין הַתּוֹרָה נִקְנִית אֶלָּא בַחֲבוּרָה, אז מען
לערנט צוזאמען מיט א גוטן חבר ווערט נתברר בעסער
דאס לערנען, און דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט
(ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן לד) אז נקודת החבר איז א יסוד אין
אידישקייט, ווארום וואס מען איז מקבל פון רבין, דארף
מען נאכדעם איבערזורן מיט א חבר און זיך שטארקן
צוזאמען, און רבי חנינא האט געזאגט (תענית ז), הרבה למדתי
מרבותי ומחבירי יותר מרבתי; ווייל אמאל פארשטייט דער
חבר בעסער ווי איך האב פארשטאנען וכו', אדער יעדער
אינער פארשטייט אנדערש די ווערטער פון רבין, ממילא
איז פדאי איבערזורן מיטן חבר הערן וואס ער האט מקבל
געווען, דערפאר איז זייער גוט צו האבן א חבר אין עבודת
השם וואס זאל אים שטארקן.

אִיךָ הָאֵב אֲמַאל גְּעַהֲעֶרְט פּוֹן אַיִנְעֵם פּוֹן אַוּנְעֶרֶע לַייט
 הַרְה"ח ר' יֶצְחָק מְעַנְדֵּל רֶאָטְנֶבֶרְג ז"ל א תְּלִמִּיד פּוֹן
 רַבִּי אַבְרָהָם בֶּן רַבִּי נַחֲמָן ז"ל וּוּאָם עֶר הָאֵט דָּאָס גְּעַהֲעֶרְט
 אִין אַוּמאַן, מְפָרֵשׁ זַיִן דְּעֵם מֵאַמֵּר חז"ל (סוּפָה נב.) כָּל הַגְּדוּל
 מִתְּבִירוֹ יֵצְרוּ גְדוּל הַיִּמְנוֹ; דְּעַר פֶּשֶׁט גַּייט אַזוּי "כָּל הַגְּדוּל"
 אַוּיב דוּ זַעסֶט אַז אַיִנְעַר אִיז אַ גְּדוּל, זְאַלְסֶטוּ ווּיִסֵּן "מִתְּבִירוֹ"
 דָּאָס קוּמֶט ווּיִיל עֶר הָאֵט גְּעַהָאָט אַ גוּטֵן חֶבֶר וּוּאָם הָאֵט
 מִיט אִים גְּעֶלְעֶרְנֶט און מִיט אִים זִיךְ גְּעֶשְׂטֶאָרְקֶט אִין
 אַיִדיִשְׁקַייט. "יֵצְרוּ גְדוּל" אַוּיב עֶר זַעט אַז דְּעַר יֵצֵר הָרַע
 אִיז זַיִעַר שְׂטֶאָרְק בִּיי אִים, זְאַל עֶר עֵס נִישֶׁט וּוּאָרְפֵן אַוּיף
 אַן אַנְדֶּערֶן, נָאָר עֶר זְאַל זְאַגֵּן "הַיִּמְנוֹ" דָּאָס קוּמֶט פּוֹן אִים
 אַלִּיין, וּוּאָרוּם מְעַן מוּז הָאָבֵן אַ גוּטֵן חֶבֶר. פֶּאַרְשֶׁטִיט זִיךְ
 אַז דְּעַר חֶבֶר דַּאַרְף זַיִן נָאָר אַן עֶרְלִיכֵן חֶבֶר, און אַכְטוּנְג
 גְּעבֵן עֶר זְאַל נִישֶׁט הָאָבֵן קִיין דִיעוֹת נְפֻסְדוֹת, און מְפֹל
 שְׁכֵן דָּאָס עֶר גַּייט מִיט אַ אַיִדיִשֵׁן לְבוּשׁ.

עֵס אִיז פֶּאַוּאוּסֶט דָּאָס הַרְה"ק רַבִּי דוֹד מְסִקוּוּיָרָא זי"ע
 הָאֵט זַיִעַר מְקַרֵב גְּעוּעַן אַוּנְעֶרֶע לַייט, ווען זַיִ זַענְעַן
 גְּעפֶאַרֵן דוּרְךְ דִּי שְׂטֶאָט סְקוּוּיָרָא, און זַענְעַן אַסאַךְ מָאל
 אַיִנגֶעשְׂטאַנְעַן בִּיי אִים, און עֶר הָאֵט זַיִ גְּעגֶעבֵן צוּ עֵסֶן
 וְכוּ', עֶר הָאֵט זַיִעַר מְקַפִּיד גְּעוּעַן אַוּיף זַיִן זון רַבִּי יַעֲקֹב
 יוֹסֵף זי"ע מִיט וועמְעַן עֶר חֶבֶר'ט זִיךְ, ווען עֶר אִיז גְּעוּעַן
 אַ בַּחוּר הָאֵט עֶר גְּעַהָאָט אַ חֶבֶר וּוּאָם עֶר הָאֵט מִיט אִים
 דוּרְכְּגְּעֶלְעֶרְנֶט גַּאנְץ יוֹרֵה דְּעַה, דְּעַר חֶבֶר אִיז גְּעוּעַן אַ חֶרֶף
 עֶצוּם, און עֶר הָאֵט מִיט אִים אַסאַךְ מְפֹלְפֹל גְּעוּעַן אִין

לְעֵרְנֵעַן, זײַן דָּרָךְ אײַז גְּעוּוּעַן אױ יְעֵדֵן נאַכְט אײדער עַר אײַז
 גַעגאַנגען שְׁלֵאַפֿן אײַז עַר אַרײַן צו זײַן הײלײַגן טאַטן זאַגן
 אַ גוטע נאַכְט, אַזױ פֿלעגט עַר זײַך פֿירן יעדע נאַכְט, וואַרום
 זײַן פֿיבור אָב אײַז גְּעוּוּעַן אַן אױסנאַם וואַנדער, ווי עַר האַט
 מִכְבֵּד גְּעוּוּעַן זײַן הײלײַגן טאַטן.

אַײַנמאַל ווען עַר אײַז אַרײַן בײַנאַכְט זאַגן אַ גוטע נאַכְט
 פאַר זײַן הײלײַגן טאַטן, אײַז דער בַּחוּר מױטגעקומען
 מיט אײַם, און ווען זײַ יענען אַרויס האַט דער פֿאַטער
 צוריקגערופֿן זײַן זון, און מיט גרויס פֿחד און שֶׁרַעק מיט
 צײַטער האַט עַר געפֿרעגט זײַן זון, "מיט אײַם רעדסטו נאָך?!",
 און דער זון האַט נישט פאַרשטאַנען פאַרנוואַס דער הײלײַגער
 טאַטע פֿרעגט אײַם דאַס, עַר אײַז דאָך זײַן חֵבֵר וואַס עַר
 לְעֵרְנֵט מיט אײַם, אָפֿער דער פֿאַטער האַט ווייטער געפֿרעגט
 מיט אַן אױסנאַמדיגע צײַטער און טרײַסל "מיט אײַם רעדסטו
 נאָך? דו יעסט נישט דאַס עַר האַט אײַבֿערנעבײַטן זײַן הוט?!"
 (עַר פֿלעגט גײַן אַמאַל אַ סאַמעטע הוט, און יעצט האַט עַר
 זײַך אַנגעטון אַ שְׁטאַפֿענע הוט), האַט דער פֿאַטער ווייטער
 געזאַגט פאַרן זון, ווער ווייסט וואַס עַס לײַגט אײַנטער דעם
 הוט? צו וואַסערע שְׁאױל תַּחֲתִית וועט דאַס אײַם פֿירן? און
 פאַרשטייט זײַך אַז דער זון האַט זײַך מיט אײַם מְעַר נישט
 באַגעגנט אַזױ ווי זײַן הײלײַגן פֿאַטער האַט געוואַלט. עַס אײַז
 דורךגעגאַנגען לאַנגע יאַרן און זײַ האַבן זײַך נישט געטראַפֿן.
 זײַהי הײַם האַבן זײַ זײַך געטראַפֿן, אָפֿער יענער חֵבֵר אײַז
 שױן געווען אײַנער פֿון די קאַמוניסטישע פֿירער, פֿיל

מיט אפיקורסות, האט ער פארשטאנען פארנוואס דער
 הייליגער טאטע האט אים געהייסן מער זיך נישט צו טרעפן
 מיט דעם בחור, (כאטש דער קאמוניסט האט זיך פאר אים
 אויסגעגאסן דאס הארץ אז ער געדענקט נאך ווען זיי האבן
 געלערנט יורה דעה און וואס פאר א זיסקייט דאס איז
 געווען וכו'). זעט מען א חבר וואס איז געווען א גוטע קאפ
 און א חריף עצום, ער האט זיך נאר געביטן דעם היט האט
 שוין דער הייליגער צדיק פארשטאנען אז דאס טויג נישט,
 און ער האט פארבאטן זיין זון צו לערנען מיט אים. איבערדעם
 זאלסטו זיך זייער אכטונג געבן מיט וועמען דו חבר'סט זיך,
 ווארום א שלעכטער חבר קען דיר אראפ פירן אין שאול
 תחתית ומתחתיו, ובפרט אין אונזערע צייטן, וואס איז דא
 ליידער שלעכטע פארדארבענע חברים, וכו', וואס זיי קוקן
 שמוץ און רעדן שמוץ וכו', פון דיע דארף מען זייער זייער
 אכטונג געבן, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות
 ניבול פה סימן א) מי שמדבר ניבול פה בידוע שלבו חושב
 מחשבת און; א מענטש רעדט ארויס וואס ער טראכט,
 איבערדעם דארף מען זיך זייער אכטונג געבן פון א שלעכטע
 חבר וואס ער רעדט ניבול פה, ווארום דער הייליגער רבי
 זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן מג) דאס די דיבורים פון א רשע
 און א געמיינער יונג וכו', זענען גורם צו שלעכטס, אזוי ווי
 עס שטייט ביי בלעם (במדבר לא) "הן הנה היו בדבר בלעם"
 בלעם האט נאר געדארפט רעדן האט ער גורם געווען
 שלעכטס פאר די וואס האבן געהערט זיינע דיבורים.

איבערדעם דארף מען זיך זייער היטן פון שלעכטע חברים, און עס זאל נישט זיין גרינג ביי דיר די זאך, ווארום א שלעכטער חבר איז ערגער פון אלצדינג, זאלסט זיך נישט איינרעדן אז דו וועסט אים איבערמאכן וכו', ער וועט זיך איבערמאכן צום שלעכטן, וכו', איבערדעם געב זיך זייער אכטונג פון שלעכטע חברים, ובפרט פון לצים וואס מאכן לצנות פון לערנען און זאגן משניות, און פון די חברים זאלסטו זיך היטן אזוי ווי מען היט זיך פון פייער וכו', ווייל זיי וועלן זיך אפקילן, נישט גענוג דאס זיי זענען זייער פארדארבן וכו', לידער לייגן זיי שוין נישט קיין תפילין וכו', און דאווענען שוין נישט וכו', זיי מאכן ליצנות פון זיין לערנען און זאגן משניות?! פון אזעלעכע חברים זאלסטו אנטלויפן און נישט שטיין אין זייער ד' אמות, דעמאלטס וועסטו האבן גרויס הצלחה.

געדענק אז ווער עס רעדט זיך צו צו לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און איז זיך מחזק צו לערנען און זאגן אסאך פרקים משניות, און אסאך דפים גמרא וכו', וכו', מיט דעם זאלסטו זיך מחבר זיין, ווארום דער עיקר איז לימוד תורה הקדושה, אן תורה איז אלעס שקר, און מכל שכן ווען דו זעסט א חבר וואס האט מיט דיר אמאל געלערנט אינאיינעם און יעצט לא עלינו האט ער זיך אפגעשניטן די בארד און פיאות, פון דעם זאלסטו אנטלויפן ווארום ער איז זייער פארדארבן וכו', און ס'איז מסוכן מיט אים זיך צו חבר'ן.

אײַךְ האַרץ אַז דו װעסט מײַךְ פֿאַלגן, װעט דיר גוט זײַן אױף
די װעלט און אױף יענע װעלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קבו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאָרָא כ' טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַךְ האַב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דײַן לֶאָנְגְעֵן בְּרִיוּן.

וּוּאָס זאַל אײַךְ דיר זאַגן, אױב שְׂרײַבן דאַרף אײַךְ דיר
שְׂרײַבן אַ גאַנצן ספֿר כְּפִי דִי צְרוּת און דִי יְרִידוֹת
און דִי גְפִילוֹת וּוּאָס דו גײסט דוּרְךְ, אָפֿער מײַן צײַט אײַז
זײער באַגְרעניצט אײַז דאַס אױמְמֶעגְלִיךְ, אײַךְ וּוּאָלְט דיר
גְּעֶרֶאָטֵן דו זאַלְסֵט זײַךְ מֵאָכֵן אַ שײַעוּר יעדן טאַג אײַן דעם
וּוּאָנְדֶּרְלִיכֵן ספֿר "קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל" וּוּאָס דאַס רַעֲדֵט פּוֹן
קְדוּשַׁת הַבְּרִית, און זאַלְסֵט מְקַיִּים זײַן וּוּאָס דאַרְטֵן שְׂטײַט
וועסטוּ האַבן אַ גוֹטֵן תִּיקוֹן.

דאַס עֶרְשְׂטֶע זאַךְ אײַז, דאַרְפֿסטוּ זען צו זײַן פֿרײַלִיךְ און
גײַשֵׁט זײַן צוּבְּרֵאכֵן און גְּעֶפֿאַלֵן בײַ דיר, דער בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים וועט דײַךְ אַוּוּדַאי גײַשֵׁט פֿאַרְלֶאָזֵן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם
דו האַסט זוכה געווען צו זײַן בײַם הײַלִיגֵן רַבִּי'ן אײַן אױמאַן
אױף ראש השָׁנָה, מײַט דעם דאַרְפֿסטוּ זײַךְ מְתִיבָה זײַן, וּוּאָרוּם
דער הײַלִיגֶער רַבִּי האַט גְּעֶזֶאָגֵט (תני מותרין סימן תג) אַז ווער

ס'האט זוכה געווען צו זיין ביי אים אויף ראש השנה קען זיך מיט דעם פרייען א גאנצן יאר, איבערדעם זאלסטו זען ארויסצונעמען פון דיר די עצבות און די מרירות, די ביטערניש, זאלסט זיין זייער פרייליך, וואס דאס איז דער גרעסטער זכות אז דו ביסט געווען ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן, און מיט דעם מעגסטו זיך מחיה זיין.

זוען א מענטש איז שטענדיג פרייליך, איז ער זוכה צו ישוב הדעת, דער גאנצער חסרון פון ישוב הדעת קומט מחמת חסרון השמחה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן י) פארנוואס זענען מענטשן אזוי ווייט פון דעם בורא כל עולמים? ווייל זיי האבן נישט קיין ישוב הדעת. און פארנוואס האבן זיי נישט קיין ישוב הדעת? ווייל זיי זענען נישט פרייליך. פארנוואס זענען זיי נישט פרייליך? ווייל זיי טרעפן נישט די גוטע זאכן וואס זיי האבן געטון. יעדער איד האט נקודות טובות, יעדער איד איז פול מיט מצוות נאר ער איז זיך נישט מחיה מיט די מצוות וואס ער טוט, איבערדעם ליידט ער וואס ער ליידט.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, פאלג דעם הייליגן רבי'ן, זאלסט זיך מחיה זיין מיט אלע מצוות וואס דו האסט, קלאפ זיך נישט אראפ, ס'איז נישט קיין עבודה פון ענווה וכו' וכו', דאס איז די גרעסטע גדלות און גאווה ווען א מענטש זאגט, אז ער איז גארנישט ווערד, ס'איז נישטא נאך קיין גרעסערע גאווה פון דעם, ווייל ער האלט

אז אזוי גרויס ווי ער איז וואלט ער געדארפט טון פארן בורא פל עולםים ווער ווייסט וואס וכו' וכו', און אז ער איז נישט אזוי גרויס טוט ער נישט, דאס איז די גרעסטע גאווה, אידישקייט איז פשוט, נאר זיין פרייליך מיט די ברכה "שלא עשני גוי" מיט דעם קען מען זיך שוין מתנה זיין דאס גאנצע לעבן, און נאכדעם האסטו אויף זיך א צלם אלקים א בארד און פיאות.

דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות הלכות גילות הלכה א) דאס ערשטע זאך ווען א מענטש וויל אפלאזן אידישקייט רחמנא ליצלן, הייבט ער זיך אן צו שטיצן די בארד און אינטערשניידן די פיאות, ביז צוביסלעך גייט אראפ די בארד און די פיאות רחמנא ליצלן, און דאנקען גאט דו האסט א בארד און פיאות, מיט דעם זאלסטו זיך מתנה זיין, דאס איז א צלם אלקים, און נאכדעם גייסטו מיט ציצית א גאנצן טאג, לייגסט תפילין יעדן טאג, דו האסט א מזוזה, ווען דו קומסט אריין אין די דירה קישסטו די מזוזה, און ווען דו גייסט ארויס פון די דירה קישסטו די מזוזה, דו עסט נאר פֿשר, דו הימסט שבת, מיט דעם דארף מען זיך זייער זייער פרייען, און אז א איד פריידט זיך מיט די מצוות, קען ער קומען צו די העכסטע דרגה אויף דער וועלט, דער אר"י הקדוש האט אויסגעזאגט פאר זיין תלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל אז דאס וואס ער איז געקומען צו זיינע מדריגות איז נאר געווען מחמת די שמחות המצוות, ווען ער האט מקיים געווען א מצוה איז ער געווען

אשר קבח בנחל קמח

זייער זייער פרייליך, איבערדעם זיי פרייליך מיט די מצוות
וועט דיך גוט זיין שטענדיג.

איך האב געזען ברענגען פון צדיקים, דאס מוצאי שבת
נאך הבדלה דאס ערשטע זאך זאל מען זיך זעצן
לערנען א דף גמרא, ווארום דאס איז א סגולה אז א גאנצע
וואך וועט מען מתמיד זיין בגמרא, און דער הייליגער רבי
זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן ריד) דאס תלמוד באטרעפט ווי
די קליפה וואס עס מאכט זינדיגן א מענטש, איבערדעם
אז מען לערנט גמרא איז מען מבטל די קליפה, אויכעט
גמרא איז די ראשי תיבות פון די פיר מלאכים וואס עס
היטן דעם מענטש, ג' בריאל מ'כאל ר'פאל א'זריאל, וואויל
איז דעם בחור וואס ער לערנט זייער אסאך דפין גמרא,
און מיט דעם וועט ער מבטל זיין די קליפה וואס מאכט
זינדיגן די בחורים וכו' וכו'.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

קבח

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר וארא כ' טבת ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

וואס זאל איך דיר זאגן, עס טוט מיר מורא'דיג וויי, דו
הערסט אזויפיל שיעורים און דו ביסט מקיים מער

ווייניגסטנס וואס מיר רעדן, און צום סוף פאלסטו אריין
אין אזא געדעכטע בלאטע מער און מער און מער.

ס'איז געקומען די צייט דו זאלסטו זיך געמען אין די הענט
אריין, א מענטש קען קיינמאל נישט וויסן ווען מען
וועט אים ארויף רופן אויבן וכו' וכו'.

אז א איד איז שטארק אין אמונה אין בורא פל עולמים,
און ער גייט דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מגין
דייקא, אין בית הכנסת, דעמאלטס וועט ער זיכער זיין אז
עס וועט אים גארנישט געשען, ווארום דאווענען בציבור
איז אזוי גרויס אז דעמאלטס איז אן עת רצון, ווי די תו"ל
זאגן (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים סט) "ואני תפילתי לך הוי"ה
עת רצון, אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין;
ווארום ווען מען קומט אין שול יעדן טאג דאווענען, ציט
ער אויף זיך ארויף א מורא'דיגע השגחה, ווי די תו"ל זאגן
(ברכות ו:) פל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא פא יום אחד
הקדוש ברוך הוא משאיל בו; איין טאג אז א מענטש קומט
נישט אין שול, פּרעגט שוין דער בורא פל עולמים, וואו
איז דער מענטש וואס ער איז דא יעדן טאג? שטעל זיך
פאר וואס דאס מיינט: א איד קומט יעדן טאג דאווענען
אין שול שחרית מנחה מעריב, און דער בורא פל עולמים
האט א מורא'דיגע שמחה פון דעם, איין טאג קומט ער
נישט פּרעגט שוין דער בורא פל עולמים, וואו איז ער?,
ווערט ער געוואויר אז דער מענטש איז נישט געזונט, אָדער

ער האט עפעס א צרה וכו' וכו', העלפט ער אים גלייך.
 יעצט שטעל זיך פאר חלילה וחס אז דער בורא פל עולם
 פֿרעגט וואו איז דער מענטש? און ער הייבט אים אן צו
 זוכן, און אונדא טרעפט ער אים אין מקומות המטונפים
 וכו' וכו', וואס פאר א צער האט דער בורא פל עולם
 דעמאלט? און וואס פאר א בושה ער וועט דעמאלטס
 האבן ווען אלע מלאכי מעלה וואס האבן באגלייט דעם
 בורא פל עולם פֿביכול געפונען דעם מענטש אין שאול
 תחתית ומתחתיו, איז דען דא נאך א גרעסערע בושה פון
 דעם? איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב סימן עח) גאר קיין
 יאוש איז נישט פֿארהאנדן, מען קען מאכן א גייע
 התחלה, אבער זאלסט נישט זיין אזוי ווי א פֿלב שחזור על
 קיאו וכו', נישט צוריק גיין צו די שמוץ וכו', תשובה מיינט
 פון היינט אן וועל איך שוין נישט גיין צו די שמוציגע פֿלעצער
 פֿשום פֿנים ואופן נישט, ווארום איך האב דיר געזאגט פֿנים
 אל פֿנים, דער סוף וועט זיין, אז דו וועסט נישט תרטה האבן
 און דו וועסט נישט אויפהערן וועט זיך דיין ווייב מיט די
 קינדער פון דיך זיך אפשיידן אינגאנצן, און וואס וועסטו זיין?
 איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין.

זבֿפרט אז דו האסט אזויפיל געלערנט, לערן נאך מער
 און נאך מער, וועסטו זען דער פֿח פון די תורה
 הקדושה איז אזוי גרויס אז עס וועט דיך ארויסנעמען פון

די בְּלֵאטע, אָבער דער עיקר איז אז דו זאלסט וועלן, אזוי ווי די גְּמָרָא (בבא מציעא לב.) זאגט ביי די מצוות עשה פון (שמות כג) "עֹבֵב תֵּעֲזֹב עִמּוֹ" הֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לוֹ וְאָמַר הוֹאִיל וְעַלֶיךָ מִצְוָה, אִם רְצוֹנְךָ לְפָרוֹק פָּרוֹק, פְּטוּר. שְׁנַאֲמַר "עִמּוֹ"; דָּאם הייסט אז דער עיקר תשובה דארף זיין "עמו", נישט פארלאזן זיך אז יענער וועט פאר מיר טון, יענער וועט מיר זאגן, תשובה דארף זיין מיט זיך אליין, איך האף צום בורא פל עולמים אז די אלע דיבורים וואס מיר האבן גערעדט אין דעם קורצן בריוו וואס איך שרייב דיר יעצט וועט אריינגיין אין דיר, און דו וועסט אנהייבן צו לערנען פון גיי, יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און דו זאלסט לערנען זייער אסאך משניות, ווארום דו האסט נישט קיין השגה וויפיל זכותים דאס ברענגט פאר א מענטש די פֶּרְקִים מִשְׁנֵיֹת וואס ער לערנט, און די דפים גמרא וואס ער לערנט, און די סימנים שולחן ערוך וואס ער לערנט, אז דו וועסט זיין שטארק אין דעם וועט דיר דער בורא פל עולמים אונדאי מוחל זיין, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (ירושלמי ראש השנה פרק ה, הלכה ח) מבין שקיבלתם עליכם עול תורה מעלה אני עליכם פאלו לא חטאתם מימיכם; איבערדעם געם אויף זיך דעם עול תורה, וועט זיך דער בורא פל עולמים מוחל זיין אויף אלצדינג, און דו וועסט מיר מבשר זיין בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 קבט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וְאַרְא כ' טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ בַּעַט דִּיךְ זַייער שְׂטאַרְק, אזוי ווי דו ביסט אַ מְלַמֵּד
 תּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וּוּאָס דָאָס אִיז דִי הַעֲבָסְטֵע
 זאַךְ וּוּאָס עִם קַעַן נָאָר זַיִן, וּוּאָרוֹם לְעֶרְנֵעַן מִיט קִינְדֵרְלֵעךְ
 וּוּאָס זַענְעַן אַ הֶבֶל פֶּה שְׁאִין בּוֹ חֲטָא דָאָס הַאֲלֵט אַפּ אֲלֵע
 פֶּרְעֻנִי'וֹת'עֵר פֿון דְּעֵר וּוּעֲלֵט, אזוי ווי דִי חו"ל זַאָגן (פֿלֶה רַבֵּתִי
 פֶּרֶק ב) בְּכָל יוֹם מְלֶאךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל
 אֶת הָעוֹלָם וּלְהַפְּכּוֹ לְכַמּוֹת שְׁהִיָּה, אֲלֵא בִּיּוֹן שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְסַתְּבֵל בְּתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וּבְתַלְמִידֵי חֲכָמִים
 שְׂיוֹשְׁבֵים בְּבֵתִי מְדַרְשׁוֹת, מִיַּד נִהְפֵּךְ בַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים. אָמַר
 רַב פֶּפֶא לֹא מְקַיִים עֲלֵמָא אֲלֵא בְּהַבְלָא דְתִינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית
 רַבֵּן; וּוּאָרוֹם דְּעֵר גַּאנְצְעֵר וּוּעֲלֵט שְׂטִיִּיט נָאָר אִין זְכוֹת פֿון
 דִי הַיִּלְיֻנֵּע קִינְדֵרְלֵעךְ וּוּאָס זַיִ לְעֶרְנֵעַן דִי הַיִּלְיֻנֵּע תּוֹרָה,
 אִיבְּעֶרְדֵּעַם דַּאָרְפֶּסְטוֹ זַעַן זַייער פֶּרִיִּילִיךְ זַיִן אַז דו הָאָסְט
 זּוֹכֶה גַעווען צו זַיִן אַ מְלַמֵּד תּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, און
 דו לְעֶרְנֵסְט מִיט זַיִ דִי הַיִּלְיֻנֵּע תּוֹרָה, און דו שַׁיִנְסְט אִין
 זַיִ אַרִיִּין אָמוּנָה אִין בּוֹרָא פֶּל עוֹלָמִים וּוּאָס יַעֲדֵע מִינוּט
 וּוּאָס דו לְעֶרְנֵסְט מִיט זַיִ בִּיסְטוֹ מְקַיִים אַ מְצוּה, וּוּאָס
 וּוּאָלְסְטוֹ גַעֲטוֹן ווען דו וּוּאָלְסְט גַעווען אַן עֶבֶד לְעַבְדִּים, אַ
 שְׁנַיִדְעֵר וּוּאָס עֵר גַיִעֵט הוִיזוֹן פֶּאָר גוֹים, אָדְעֵר אַ סְטאַלְעֵר
 וּוּאָס עֵר מַאָכֵט טַיִשָּׁן מִיט בַּעַנְק פֶּאָר גוֹים וְכוּ' וְכוּ'?,

וואלסט דאך נישט באקומען קיין שׂכר רוחני פאר דיין מירחא, אָפּער דא וואס דו לערנסט מיט הייליגע קינדערלעך; תורה מיט אמונה, און דו לערנסט זיי אויס וויאזוי צו רעדן צום בורא פל עולמים, בויעסטו דאך אויף הייליגע אידן וואס זיי וועלן דינען דעם בורא פל עולמים.

איבערדעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען, און אוודאי און אוודאי וועט דיך דער בורא פל עולמים באצאלן כפל כפליים וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן דעם שׂכר, די חז"ל זאגן (קהלת רבה פרשה ט, סימן א) בשעה שיהתינוקות נפטרין מבית רבן בת קול יוצאת ואמרת להם לך אכול בשמחה לחמך, און ווער האט דאס גורם געווען? דו מיט דיין יגיעה ומירחא וואס דו הארעוועסט אריינצוברענגען אין די אידישע קינדערלעך אמונה אין בורא פל עולמים, און מקיים זיין די הייליגע מצוות, איבערדעם זיי זייער פרייליך וואס דו האסט זוכה געווען צו זיין א מלמד.

נאר וויסן דארפסטו וויסן, א מלמד דארף האבן געדולד ווי אייזן, און נישט ווערן גערוועזן אויף די קינדער, און מפל שפן חלילה וחס נישט זיי שלאגן חס ושלום, מען דארף אריינברענגען אין קלאס א רוח פון שמחה, א גייסט פון פרייליכקייט, עס זאל שטענדיג הערשן אין קלאס שמחה מיט פרייד, מען דארף אויסלערנען די קינדער זינגען אסאך ניגונים, און דאס וועט זיי אריינברענגען אין א חשק צו

וועלן לערנען, אויך דארף מען דערציילן די קינדער אסאך מעשיות פון צדיקים, ווי דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט, אז פארנואס איז ער געקומען צו זיין זאך, ווייל ער האט געהערט ווען ער איז געווען א קליין קינד אסאך מעשיות פון צדיקים, און דאס האט אים דערווארעמט די הארץ זיי נאכצוטון.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע בעל דברי חיים האט געפרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער אויב ער לערנט מיט זיי מוסר, האט דער מלמד געענטפערט "אונדאי זיכער לערן איך מוסר מיט זיי, איך לערן חובת הלבבות", האט זיך אנגערופן דער הייליגער צאנזער רב זי"ע, גישט דאס האב איך געמיינט, איך האב געמיינט דו זאלסט זיי פארציילן מעשיות פון הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע און פון הייליגן רבי'ן רבי זושא זי"ע, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רמח) דע שסיפורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד, כי על ידי סיפורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך בחשק נמרץ מאד, כי הרשימו שעשה אותו הצדיק שםספרין ממנו, על ידי עבודתו את השם יתברך, זאת הרשימו נתעוררת בעת שםספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול; דאס אז מען הערט מעשיות פון צדיקים ווערט דאס הארץ דערוועקט און פארפלאמט נאכצוטון די וועגן פון די הייליגע צדיקים, ווארום ווען מען דערציילט א מעשה פון א צדיק, ווערט נתעורר זיינע מעשים

נֶאֱכָאמְאֵל, און ווער עס הערט דאס ווערט זיין הארץ אויף
 דערװעקט נאכצוטון די וועגן פון די צדיקים פון וואס מען
 דערציילט די סיפורים, ובפרט יונגע קינדערלעך ווען זיי
 הערן מעשיות פון צדיקים, ווערט זייער הארץ דערװעקט
 צום בורא פֿל עולמים.

איבערדעם איז א גרויסע זאך צו דערציילן אסאך מעשיות
 פון צדיקים פאר די קינדערלעך, און זיי
 אריינברענגען א חשק און א רצון זיי זאלן וועלן נאכטון
 די צדיקים, ובפרט אין אונזער דור ווען די ערב רב ווילן
 נאר פארצוקן אונזערע יוגנט און זיי אראפ פירן פון אידישן
 וועגן רחמנא ליצלן, איז זייער גוט א יעדער מלמד זאל
 שוין פון די קליינע קלאסן אן דערציילן פאר די קינדערלעך
 מעשיות פון הייליגע צדיקים, און אריינברענגלען אין זיי
 אמונה אין דעם בורא פֿל עולמים, וואס דאס וועט זיי
 באשיצן ווען זיי וועלן אויפֿוואקסן.

א מלמד דארף זייער אכטונג געבן נישט שפעטן א קינד
 וואס איז שוואך, און נישט דערנידערן א קינד, ווארום
 אויב מען שפעט און מען דערנידערט א קינד, מאכט מען
 אים פאר א בעל מום אויף זיין גאנץ לעבן, ער פארלירט
 זיין זעלבסט זיכערקייט. דער עיקר ארבעט פון א מלמד
 איז ער זאל אויפבויען דאס קינד, און ווייזן אז ער קען יא,
 אפילו ווען ער איז שוואך אין לערנען, דארף דער מלמד
 טון אלע פעולות שבעולם אים אויפצובויען, יעדע קלייניקייט

וואס א קינד טוט דארף א מלמד זייער אויפבלאזן, און דאס בויעט אויף דאס זעלבסט זיכערקייט פון קינד, אזא מלמד איז נישט נאר א מלמד תינוקות, נאר ער איז א גרויסער צדיק, ער איז מתייה א גאנצע קלאס מיט קינדערלעך, ער בויעט יעצט אויף, אויף איינמאל, פינף און צוואנציג אדער דרייסיג ערליכע אידן, ווארום די קליינע קינדערלעך וועלן אם ירצה השם אויפואקסן און ווערן אינגעלייט, און אויפבויען אייגענע שטובער, און זיי וועלן שטענדיג געדענקן די גירסא דינקותא וואס דער מלמד האט מיט זיי געלערנט אלץ קליינע קינדער, און ער האט זיי אויפגעבויעט, וואס דאס איז דער גרעסטער זכות פון א מלמד.

זייסן דארפסטו וויסן דאס א מלמד וואס איז גערוועזן וכו', האט נישט קיין געדולד וכו', ער איז אן אויפגערגנטער וכו', טאר נישט לערנען מיט קיין קינדער, אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף טז) ואין למלמד לנער בלילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמוד וכן לא יתענה או לעצור במאכל ומשתה או לאכול ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב, וכל המשנה ידו על התחטונה ומסלקין ליה; א מלמד דארף גוט שלאפן, און דארף גוט עסן, ער זאל האבן געדולד צו די קינדער, אז וואויל איז דער מלמד וואס קען דאס באווייזן, עס איז נישטא קיין שום שבר אויף דער וועלט אים צו באצאלן, ווייל ער בויעט אויף די קינדער אויפן גאנצן לעבן.

ליידער האבן מענטשן נישט קיין שכל, זיי פארנאכלעסיגן
 צו צאלן שׂכר לימוד פאר זייערע קינדער, ס'איז
 פאר זיי אן איבריגע זאך, מהיכי תיתי וכו', זיי ווייסן נישט
 אז דאס איז וויכטיגער פון אלסדינג, ווייל מיט די געלט
 צאלט מען פארן מלמד וואס לערנט מיט זייערע קינדער,
 וואס בויעט אויף זייערע קינדער אויפן גאנצן לעבן, אז וואויל
 איז די עלטערן וואס זיי אנערקענען דאס חשיבות פון די
 מלמד פון זייערע קינדער. אמאל איז געווען איינגעפירט ביי
 כלל ישראל אויסער וואס מען האט געצאלט שׂכר לימוד
 האט יעדער טאטע געשיקט יעדן ראש חודש א סכום געלט
 פארן מלמד, נישט איינמאל א יאר חנוכה געלט, ווארום
 זיי האבן אנערקענט וואס דער מלמד מוטשעט זיך מיט
 זיינע קינדער, און וויפיל הארעוואניע און מי זיי לייגן אריין
 אין זיינע קינדער, אז וואויל איז די עלטערן וואס קענען
 אפשאצן דאס גרויסקייט פון די מלמד פון זייערע קינדער.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קל

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֵת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא כִּי טַבַּת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין לאנגען בְּרִיוּוּ.

אויף דעם עולם דארף מען האבן אסאך התחזקות, און
 דער עיקר התחזקות דארף מען האבן אויף סבלנות,

געדוילד, עס גייט דורך אויף יעדן מענטש פל מיני צרות ויסורים, ביטערניש און ווייטאגן וכו' וכו', און דער עיקר, חלישות הרעת, וואס יעדער מענטש האט חלישות הרעת דאס עס גייט נישט ווי אזוי ער האט געוואלט.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ב) פארוואס גייט א מענטש שלא פסדר אלעס גייט אים קאפויע פארקערט וכו' וכו'? ווייל ער האט גאונה און גדלות, עס קומט אריין אין אים געדאנקען, "איך וכו' וואס איך בין וכו', וואלט מיר געדארפט גיין אלעס גלאטיג וכו'!", און אז עס גייט אים נישט גלאטיג ווערט ער גוט צופראכן וכו', אבער ווען א מענטש איז זיך אינגאנצן מבטל פארן בורא פל עולמים און ס'גייט אים גארנישט אן, נאר ער שטארקט זיך מיט רצונות וכיסופים, און ער מאכט ביי זיך אפ, איך וויל גארנישט נאר דעם רצון פון בורא פל עולמים, ווי דער בורא פל עולמים וויל אזוי וועט זיין, און ער איז שטענדיג פרייליך, ער איז גזק גיין יעדן טאג אין מקנה זיך טובלען פאר הקדוש ברוך הוא'ס וועגן ער זאל זיין ריין פון חטאים, און ער איז גזק צו דאווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט מנין, אין סידור קוקט ער אריין, און ער דאווענט נישט אויסנווייניג, אזא מענטש איז דער צופרידנסטער מענטש.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג) ווען א איד איז זוכה צו תיקון הברית, דאס הייסט ער האט

רײַנע געדאָנקען, און ער היט זיך אָפּ די אויגן, קוקט נישט וואו ער דארף נישט קוקן וכו' וכו', דעמאלטס איז זיין תּפּילה וואס ער דאווענט פארן בורא פּל עולמים מיט א זיסקייט, מיט א געשמאקקייט, ער וויל נישט נאכלאזן דעם סידור, יעדער ברכה וואס ער זאגט ארויס יעדעס מזמור וואס ער זאגט ארויס איז ביי אים מיט א געוואלדיגן חיות מיט א געוואלדיגן ברען, מיט א געוואלדיגן שמחה, עס איז באוואוסט דאס דער הייליגער רבי האט זייער געהאלטן פון עבודות פשוטות, זיין א פשוטער ערליכער איד, דאווענען און לערנען און דאווענען, דאס האט א מענטש צו טון בזה העולם.

דער אר"י הקדוש האט מגלה געווען פאר זיין תּלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל אז עצבות איז א געוואלדיגער שטער פארן דאווענען, און דער מענטש איז מסופן אויב ער איז בעצבות, ובפרט בעת התפילה, איבערדעם זאלסטו זיך שטארקן נאר זיין פרייליך, פרייליכקייט ברענגט אריין דעם מענטש צו געדולד, און געדולד דאס איז דער גרעסטער ברכה, ווארום משיח צדקינו וועט אריינברענגען אין די וועלט אזא מין אמונה, אז יעדער איינער וועט שפירן אז דער בורא פּל עולמים איז דא מיט אים, ממילא וועט יעדער איינער האבן סבלנות און געדולד, און ער וועט קענען מכיר זיין דעם בורא פּל עולמים אן קיין שום חכמות, נאר מיט אמונה פשוטה.

לאז זיך נישט פאלן, און קיינער זאל דיך נישט איינרעדן מיט קיין עבודות וכו', עס איז אלעס נאר נארישקייטן.

אַלע ווילדקייטן, אלע דמיונות וכו' וכו', ברענגט נאר אריין דעם מענטש אין עצבות און מרה שחורה און אין געוועזקייטן, א איד דארף נאר זיין פרייליך און טון דעם רצון הבורא יתברך שמו, און מער פון דעם האט ער נישט וואס זיך צו זארגן.

זע זיך צוגעוואוינען לערנען יעדן טאג קיצור שולחן ערוך, וועט דיך גוט זיין, ווארום דער הייליגער רבי האט מורא'דיג מזהיר געווען זיינע מענטשן, אז יעדער איינער זאל לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג א הלכה אין שולחן ערוך, אזוי ווי דו ביסט נאך א יונגער בחור, זאלסטו זען זיך צו שטארקן און לערנען אסאך קיצור שולחן ערוך, כדי דו זאלסט קענען די הלכה וויסן וויאזוי א אידיש קינד דארף זיך אויפפירן.

זנד נישט קיין תעניתים און סיגופים וכו', זנד נישט קיין עבודות וכו', נאר זאלסט זען גוהר זיין דאווענען די דריי תפילות מיט מנין, און זאלסט דאווענען אריינקוקן אין סידור, נישט פון אויסגווייניג, און מיט א געשמאק, מיט א ברען, דער הייליגער שר שלום פון בעלזא זי"ע האט געזאגט אז אויב א איד האט אינזינען פירוש המילות פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף, וועט ער קומען צו רוח הקודש, ווארום דער עיקר איז נאר זיך פרייען מיטן בורא כל עולמים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

קלא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר וְאֵרָא כִּי טַבַּת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּוּ.

דָּאָם וְוֵאָם הוּ פֿאַרְצִיילֵסט מִיר אַז עֵר פֿלֶעגט אַסאַךְ רֶעֶדן
פֿון אָמֶת, אָמֶת, וְכוּ', און אויכעט פֿלֶעגט עֵר רֶעֶדן
אַסאַךְ קעגן פֿרסום שֶׁל שְׁקָר וְכוּ' וְכוּ', און וועגן גאַוּוה
וְכוּ' וְכוּ'.

אִיךְ מוּז דִּיר זאַגן יעדער מענטש שרײַבט ביי וואס ער
האַלט, עס איז נישטא קיין מענטש וואס ער זאל
נישט האבן עפעס א תאָוה וְכוּ', אזוי ווי דער הייליגער רבי
האט אונז מנגל געווען, אז אויב איינער האט שוין צופראכן
איין תאָוה מיינט נאך נישט צו זאגן אז ער האלט נישט
ביי א צווייטע תאָוה וְכוּ', אויף יעדן איינעם גייט איבער
אַסאַךְ איבערגייעכצער און שווערע ביטערע נסיונות וְכוּ'.

יעדער איינער שרײַבט אין וואס ער האלט, אויב איינער
שרײַבט אזוי פיל וועגן גיאות און ישות און פֿרסום
שֶׁל שְׁקָר וְכוּ' וְכוּ', איז א סימן אז צו דעם ציט ער, און
אויב איינער שרײַבט אזוי פיל פון אמת איז א סימן ס'ציט
אִים צו שְׁקָר וְכוּ'.

אַ איד דארף רעדן שטענדיג פון בורא פֿל עולמים, ווארום
מען דארף זיך אריינגלייגן אין די אמונה גלייבן אז דער

בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא, אַינמאל אז מען געמט דאס
 גוט אין זיך אריין, פאלט שוין אנועק די אלע נארשקייטן,
 כבוד המדומה, פרסום של שקר, ווי קען א מענטש טראכטן
 פון כבוד און ישות, פון גיאות וכו' וכו', ווען א מענטש
 פארטראכט זיך גוט אז ס'איז נישטא קיין שום מציאות
 אויסער דעם בורא כל עולמים וואס ער פירט די וועלט
 בהשגחה פרטית, ס'איז נישטא קיין שום מציאות אויסער
 אים, איז וואס איז שייך צו זאגן א מענטש זאל זיך געמען
 דעם כבוד פאר זיך בשעת עס איז מלא כל הארץ כבודו,
 דער בורא כל עולמים איז דא וכו', און עס איז נישטא
 נאך אזא שקר ווי בפירות און אפיקורסות וכו', וכו', אויב
 א מענטש רעדט נישט פון בורא כל עולמים, דער ליגט
 אין שקר, דעם גאנצן הייליגן רבינ'ס זאך איז תפלה,
 נאכאמאל תפלה, און נאכאמאל תפלה, בעטן און בעטן
 און בעטן, און ווידער בעטן וכו' וכו', און דער הייליגער
 רבי האט אונז אליין מגלה געווען אז ער איז נישט געקומען
 צו זיין זאך נאר דורך תפלה, ער האט זיך צוגעוואוינט
 אסאך צו רעדן צום בורא כל עולמים.

איבערדעם האב נישט קיין התפעלות וואס דער זאגט
 און וואס יענער רעדט וכו' וכו', דו זאלסט
 זען בעטן זיין נקודה, אז דו זאלסט זוכה זיין צו פשוטע
 אמונה, דו ווילסט זיין א פשוטער איד, דאס איז דער
 העכסטער מדריגה, צו זיין א פשוטער ערליכער איד, נישט
 וועלן קיין מדריגות, נישט וועלן קיין השגות, ווען א איד

איז נשטארק אין אמונה אין בורא פֿל עולמים, און ער געוואוינט זיך צו אויף יעדע זאך צו קוקן אויף דאס אלקות וואס איז דא אין די זאך, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן א) אז א איד דארף קוקן אויפן חיות אלקות וואס איז מתנה די זאך, דעמאלטס ווערט נמשך אויף אים אן אנדערע סארט חן.

בבבב וואלט איך דיר צוגערעדט, קוק נישט וואס אן אנדערער זאגט, און ווי אן אנדערער פירט זיך וכו', וואס האסטו מיט יענעם? יעדער איינער האט זיין נקודה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן לד) אז יעדער איד האט א נקודה וואס א צווייטער האט נישט, פארשטייט זיך פון דעם אז יעדער איינער האט א ירידה וואס דער צווייטער האט נישט, וואס דארפסטו זיך מבבלב זיין מיט אן אנדערן, וואס דער האט געזאגט, וואס דער האט געמיינט? וואס פעלט דיר דאס אויס צו טראכטן אפילו פון יענעם? דו לייג זיך אריין אין אמונה פשוטה אין בורא פֿל עולמים און בעט אסאך אז דו זאלסט שפירן אז ער איז דא, און זאלסט קענען זען פון יעדע זאך דאס אלקות, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן רנד) דאס אויגן זענען זייער זייער הויך, און זיי זעען נשטענדיג גרויסע זאכן, נאר ס'גייט מיט אזא שנעלקייט דאס קיינער כאפט נישט וואס ער האט געזען וכו', עין שם.

איבערדעם בעט אסאך אויף אמונה, ווארום ווען דו וועסט האבן א קלארע ריינע אמונה וועסטו קענען

הַעֲרֵן ווי פֿון די גאַנצע בְּרִיאָה קומט אַרויס שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, ווי דער הייליגער רַבִּי זְאָנְט (שיחות תר"ז סימן נ"ב) אז פֿון יעדער זאך שְׂרִיט זיך אַרויס דער קול פֿון דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און ער רופט דעם מַעֲנֵטֶשׁ ער זאל הַשׁוּבָה טון.

עס איז באַוואָסט אז דער הייליגער רַבִּי הָאָט אונז געזאָגט (שיחות תר"ן סימן ל"ה און סימן ר"ב) אז פֿאַר מְשִׁיחַ וועט קומען וועט זיין דער שְׁווער־סְטער נְסִיּוֹן אויף אַמוּנָה, ס'וועט זיין הוילע אפיקורסות אויף דער וועלט מיט דיעזע נפֿסדוֹת, אז א איד זאל וועלן בְּלִיבֵן א פֿשוט'ער איד וועט ער האָבן שְׁווערע און בִּיטערע נְסִיּוֹנוֹת, און ליידער זעען מיר אז ס'איז מְקוּיָם געוואָרן דעם הייליגן רַבִּינ'ס רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָרום היינט דאַרף מען האָבן גרויס רחמים אז מען זאל נישט פֿאַרקראַכן ווערן מיט קיין דיעזע בּוֹזבוֹת פֿון בּוֹחֵי וְעוֹצֵם יְדֵי עֲשׂוֹ לִי אֶת הַחֵיִל הַזֶּה, פֿון א מלכות המינות וואס זיי רעדן אָפֿן אויף דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און זיי רייסן אַרויס דאָס פֿינְטעלע איד פֿון יעדן אידיש קינדר, זיי זענען לוחם אַקעגן יעדער דָבָר שְׂבָק־דוֹשָׁה, מען רייסט אויס קבָרִים בִּיּוֹן שׁוֹרֶשׁ, וְכוּ', וְכוּ', אָן קיין שום בּוֹשָׁה וואָרפֿט מען אַרויס מתיים, און מען צעמאַלט זיי מיט די ערד און מיט די שְׂטִינער צוואַמען וְכוּ' וְכוּ', אויף דעם קען מען זאָגן, מען דאַרף אַנבאַפֿן הָרַע בְּמִיעוּטוֹ וְכוּ'? אז אָך און וויי דאָס איז רַע בְּמִיעוּטוֹ? דאָס איז דאָך א רַע גְּמוּר! דאָס איז דער גרעסטער גלות ווען מען זעט מען פֿאַרשׁוועכט דעם בּוֹרָא

כָּל עוֹלָמִים'ס נֶאֱמָען בְּרִישׁ גְּלִי, מָען וויל אויִסְרִיִסן דָּאס
זָכַר פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, עֶפְרָא לְפּוֹמִיִּהוּ, תְּיָה לֹא תִהְיֶה,
אויף דָּעם קָען מָען זָאָגן אָז דָּאס איז תְּרַע בְּמִיעוּטוֹ וְכוּ' ?
דָּאס איז דָּאָךְ רַע גְּמוּר.

אײַבער־דָּעם דָּאָרף מָען נָאָר רַעֲדֵן פֿון אַמוֹנָה, בִּיִּטָּאָג און
בִּיִּנאַכְט, און מיט יַעֲדֵן אײַנעם, נָאָר רַעֲדֵן פֿון
אַמוֹנָה, און דָּער הײַליגער רַבִּי זָאָגט (ליקוטי מוֹתְרֵן חֵלֶק א' סִימָן
) אַמוֹנָה און תְּפִלָּה און אָרץ יִשְׂרָאֵל איז תְּלוּי אײַנִס אין
אַנְדֶּערן, אײַבער־דָּעם דָּאָרף מָען אַסאַךְ אַסאַךְ רַעֲדֵן נָאָר פֿון
אַמוֹנָה, און ווידער אַמוֹנָה, און דָּאס איז דָּער עֵיקָר, און
דָּער הײַליגער רַבִּי הָאָט גַּעזָאָגט (שיחות חֲרָן סִימָן ל"ג) בִּי דִי
וועלט איז אַמוֹנָה אַ קֵלִינִיקִיט, בִּי מוֹר איז דָּער עֵיקָר
אַמוֹנָה, און וואָס מײַנט איר איז אַמוֹנָה? ווי קײַנְדֶּער גְּלִיבֵן,
און ווי פֿרויען גְּלִיבֵן וְכוּ' אָן חֲכָמוֹת בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת,
ווידער־אָום זָאָגט דָּער הײַליגער רַבִּי (ליקוטי מוֹתְרֵן חֵלֶק ב' סִימָן ה')
אַז דָּער עֵיקָר איז אַמוֹנָה, מָען דָּאָרף זײַךְ שְׁטַענְדִּיג נֶאֱכֹזֶכֶן
וואָו מָען הָאָלט אין אַמוֹנָה, וואָרום ס'איז דָּא סוֹבְלֵי חֲלָאִים
וואָס זײ לײַדן שְׁווערע בִּיטֶערע קָרענֶק, אַלעס נַעֲמֵט זײַךְ
נָאָר מַחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוֹנָה, ווען אַ אִיד זָאל הָאָבֵן אַמוֹנָה
אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים עַר זָאל זײַךְ נִישְׁט פֿאַרְלָאָזן אויף קײַן
שׁוֹם בְּשׁוֹר וְדָם נָאָר אויפֿן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, עַר זָאל
שְׁטַענְדִּיג קוֹמֵען בַּעֲטָן און מַתְּפִיל זײַן אַז דָּער בֶּאֱשַׁעֲפֶער
זָאל אײַם הַעֲלֵפֵן עַר זָאל זײַן רײַן פֿון אַלע מְדוּת רַעוֹת פֿון
אַלע תַּאוֹת רַעוֹת, וועט עַר מְמִילָא זײַן רײַן פֿון דָּעם.

אײַבערדעם זײ זיך נישט מבלבל פון קיין שום זאך, נאר
 זאלסט וויסן יעדער איינער רעדט נאר פון
 די נקודה וואס ער דארף רעדן און וואס עס ברענט אין
 אים, אויב איינעם ברענט אין אים אסאך גאָוה, וועט ער
 שטענדיג רעדן אקעגן גאָוה, אויב איינער רעדט שטענדיג
 אקעגן פֿרסום של שקר איז א סימן אז דאס ברענט אים
 וכו', אויב איינער רעדט שטענדיג פון אמת איז א סימן
 ס'ברענט אין אים מורא'דיג דער שקר, זיי נישט קיין נאר
 און קיין טיפּש, פארשטיי גאנץ גוט וואס דא טוט זיך אפ
 בַּזֶּה העולם.

רעדן דארף מען נאר רעדן פון בורא פֿל עולמים, ווען א
 איד רעדט נאר פון בורא פֿל עולמים, פאלט אנוועק
 די אלע דמיונות מיט אלע שטותים, דער הייליגער רבי
 זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כה) אז א איד דארף קומען צום
 שכל, און ער דארף ארויסגיין פון דמיונות, פון אלע
 פאנטאזיעס וואס ער פאנטאזירט וכו', ווען א איד איז
 שטארק אין אמונה פשוטה אין בורא פֿל עולמים, און ער
 שפירט אז עצם עצמיות חיות אלקות איז דא אויף דער
 וועלט וואס ער איז מתיה די בריאה, און אלעס איז בהשגחה
 פרטית, דעם פאלט שוין אנוועק די אלע נארישקייטן מיט
 אלע דיעות פוזבנות, מיט אלע מדות רעות, אז וואויל איז
 דעם מענטש וואס ער איז שטארק אין אמונה, און ער
 רעדט פון אמונה, און וויסן זאלסטו וויסן אז אמונה דאס
 איז תפלה.

דְּעַר הַיִּלְיָנֶער רַבִּי זָאָגט (ליקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן ס"ב) פֿאַרְנוּאָס
 רְעֵדט נִישֶׁט אַ מְעַנְטֶש צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים? ווייל
 עַר הָאָט נִישֶׁט קִיין אַמוּנָה, ווען עַר וואָלט ווען גֶּעֵהאַט
 אַמוּנָה אַז אַלְסְדִינֶג אִיז אַלְקוּת און דְּעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 שְׂטִיט נֶעבֶן אִים אִין אִים און בִּי אִים, וואָלט עַר דָּאָךְ
 שְׂטֵענְדִיג גֶּעֵרֶעֶדט צו אִים, זַעט מָען אַז אַלֶּע מְדוּת רְעוּת,
 און אַלֶּע תַּאֲוֹת רְעוּת גֶּעֻמֶט זִיךְ נָאָר מַחֲמַת חֶסְרוֹן אַמוּנָה,
 וואָרום אַז עַר הָאָט אַמוּנָה פֿאַלֶט פֿון אִים אַוועק אַלֶּע
 פֿאַנטאַזיעס, אַלֶּע נאַרִישֶׁע גֶּעֵדאַנְקֶען, מיט אַלֶּע נאַרִישֶׁע
 פֿרֶסוּם שֶׁל שְׂקֶר, דוּרְךְ אַמוּנָה אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים ווערֶט
 אַ אִיד צוּגֶעקְלֶעבֶט צו אִים, און עַר קֶען זִיךְ נִישֶׁט אַפְשִׁיִדֶן
 פֿון אִים און דֶּעמֶאַלֶטס גִיט אִים אַלֶּעס פֿסְדֶּר, ווי דְּעַר
 הַיִּלְיָנֶער רַבִּי זָאָגט (ליקוּטֵי מוֹחֵרֵן חֵלֶק ב' סִימָן פב) פֿאַרְנוּאָס גִיט
 פֿאַר אַ מְעַנְטֶש שְׁלֹא פֿסְדֶּר? ווייל עַר הָאָט אִין זִיךְ יִשׁוּת
 און גִיאוּת, וואָרום עַר וויל גֶּעוועלֶטיגן "אַנָא אַמְלוּךְ" אַלֶּן
 רְעֵדט עַר, גִאֹה, גִאֹה, גִאֹה, פֿרֶסוּם שֶׁל שְׂקֶר, פֿרֶסוּם שֶׁל
 שְׂקֶר, פֿרֶסוּם שֶׁל שְׂקֶר וכו' וכו', לִיִּדְעַר לִיגֶט עַר אִין דַּעַם,
 וואָרום ווען עַר זָאל לִיגֶן אִין אַמוּנָה עַר זָאל לִיגֶן אִין בּוֹרָא
 פֿל עוֹלָמִים, וואָלט דְּעַר גִאָנְצֶער מַח זִינְעַר נָאָר גֶּעֵטְרַאכֶט
 פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וואָלט עַר נִישֶׁט גֶּעֵהאַט קִיין שׁוּם
 שְׂמוּץ, קִיין שׁוּם תַּאֲוֹת רְעוּת, יַעֲדֶער זאָךְ וואָלט עַר
 אַרויסֶגעזען דַּעַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

און דָּאָס הָאָט דְּעַר הַיִּלְיָנֶער רַבִּי גֶּעוואָלט פֿון אונז, מָען
 זָאל שְׂטֵענְדִיג רְעֵדֶן נָאָר פֿון דַּעַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,

מָעַן זאל מִחֻק זיין איינער דעם אנדערן, ס'דרייען זיך
 ארום אזויפיל מענטשן מיט ספיקות אין אמונה פשוטה,
 מען דארף זיך שטארקן מיט די גרעסטע פוחות צו בלייבן
 ביי אמונה, ובפרט יעצט אז עס איז דא אזעלכע ביטערע
 נסיונות פון די מלכות המינות, וואס זיי רייסן אויס
 אידישקייט מיט געוואלד, מיליאנער אידן האט מען מעביר
 געווען על הדת, וואס דאס איז נאך ארגער פון דאס וואס
 איז געווען ביי די צווייטע וועלט מלחמה, ווי די תז"ל זאגן
 (במדבר רבה פרשה כ"א סימן ד') הממטיא את האדם יותר מן
 ההורגו ששהורג הורג בעולם הזה ויש לו חלק לעולם
 הבא, והממטיא הורגו בעולם הזה ובעולם הבא; אז א
 מענטש מאכט זינדיגן א צווייטן האט ער אים אויסגעריסן
 פון די וועלט, און ער האט אים אויסגעריסן פון יענע
 וועלט, איבערדעם ווי קען מען גיין מיט אזעלכע דיעות
 בוזבות, ווי קען מען גיין מיט אזעלכע נארישע געדאנקען
 וכו' וכו', וואס הייסט הרע במיעוטו? דאס אליין איז שקר,
 און דאס אליין איז פארקרוםטקייט, און דאס אליין איז
 בפירות ואפיקורסות, מען טאר נישט האבן מיט זיי קיין
 שום שייכות.

איך בעט דיר זייער זאלסט אנהייבן מער צו לערנען דעם
 הייליגן רבינ'ס ספרים, וועט דיר אלעס גיין אנדערש,
 ווארום דער עיקר התקרבות צו דעם הייליגן רבינ'ס ספרים
 איז נאר דורך לערנען זיינע ספרים, און דארטן וועסטו
 מרעפן די אלע דיבורים וואס איך האב דיר דא געשריבן.

אײַךְ בַּעַט דיר זײַער שטאַרק זײַך, קוק נישט אויף יענעם,
און הער נישט וואס יענער פארדרייט דײַך דעם קאפ
זכו' זכו' קוק נאר אריין אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
זאלסט זיין צוגעוואוינט לערנען יעדן טאג ליקוטי מוהר"ן,
און זאגן אויף יעדע תורה די תפלה, וואס דאס איז דאך
א חיות לנפש. ווידעראום לערן אסאך ספר המדות, ווארום
די מדות דאס איז דאך דער עיקר פון מענטש, אן מדות
איז ער א תיה בדמות אדם, ווי דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') אז א מענטש וואס ער ווייסט נישט
פון דעם בורא פל עולמים איז ער א תיה בדמות אדם.
און זאלסט לערנען אסאך סיפורי מעשיות אויף אידיש
דייקא, וועסטו זען דער לשון פון הייליגן רבי'ן איז מער
פון שלאף און ציט דעם מענטש ער זאל זײַך אומקערן
צום בורא פל עולמים. ועל כולם זאלסטו אסאך לערנען
שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן, וואס דאס איז די שיחות פון
הייליגן רבי'ן וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט
פארצייענט, און דאס איז אמאל זיכער אמת, ווארום ס'איז
דא אסאך שיחות וואס עס גייט בקבלה, וואס עס האט
נישט קיין הענט און עס האט נישט קיין פיס, און עס איז
א גאנצע שאלה אויב ס'איז אינגאנצן אמת זכו', ובפרט
ווען א שיחה איז אקעגן א הלכה אדער אקעגן א מאמר
תו"ל דארף מען וויסן אז דאס איז שקר ווי עבודה זרה,
יעדע שיחה דארף האבן א יסוד און א מקור אין הייליגן
רבינ'ס ספרים, יעדע שיחה דארף זיין געבינדן און געשלאסן

מיט מאַמרי תו"ל, און אויב ס'איז אַקעגן א תו"ל דאַרף מען וויסן אז דאס איז שְׁקֵר, עס איז באַוואוסט אז דער הייליגער רבי נתן ז"ל פֿלעגט זאָגן "ביי מיר אז די תו"ל זאָגן עפֿעס איז גאט זאָגט אזוי" איז מְמִילָא א שִׁיחָה וואס איז אַקעגן א מאַמר תו"ל דאַרף מען וויסן אז ס'איז שְׁקֵר, אָבער די הייליגע שִׁיחֹת וואס דער הייליגער רבי נתן האט פאַרצייכענט אין שִׁיחֹת הַר"ן, אין חיי מוֹהַר"ן, אין ימי מוֹהַרנ"ת זכו' דאס איז אַוונדאי אַמֶת, איבערדעם לאז זיך נישט פאַרפֿירן, אײַך האָף אז דו וועסט פאַרשטיין דְבַר מִתּוֹךְ דְבַר, און דו וועסט אָנהייבן צו בענקען נאָך דעם בורא פֿל עוֹלָמִים וועט דײַך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קלֵב

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר וארא כ"ה טבת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אײַך האָב דערהאַלטן דיין לאַנגען בְּרִיוּוּ.

וואס זאל אײַך דיר זאָגן, אַלע דייע צרות וואס דו האָסט און וואס דו ליידסט איז נאר ווייל דו ביסט טרויעריג, דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז מען דאַרף זיין נאר פֿרייליך, און ער האט בפֿירוּש געזאָגט (ליקוטי מוֹהַר"ן

חלק ב' סימן כ"ד) מְצוּה גְדוּלָה לְהוֹיֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, עִם אִיז אַ גְּרוּיֶסע מְצוּה צו זיין שְׂטֵעֵנדיג פֿרייליך, נישט דער הייליגער רבי געבט אויז אן יעצה צו זיין פֿרייליך און מען זאל זיך דערהאלטן, נאר ער זאגט אז דאס איז א גרויסע מְצוּה צו זיין פֿרייליך, ווארום מיט דעם וואס א איד איז פֿרייליך, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט ריינע אמונה אין בורא פֿל עולמים, און דער עיקר שְׂמֵחָה זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"י) איז אז א איד דארף זיך פֿרייען מיט "שלא עשני גוי" ווי איד בין אבער קיין גוי בין איד נישט, איד בין פֿרוך הוא וברוך שמו געבוירן געווארן א איד, און מיט דעם דארף מען זיך פֿרייען, מיט די פינטעלע איד, מיט דעם דארף מען זיך זייער זייער פֿרייען, און וואס מער מען פֿריידט זיך מיט דעם ווערט מען מער צוגעקלעבט צום בורא פֿל עולמים.

זאלסט וויסן דאס אלע צרות וואס מענטשן ליידן בגשמיות וברוחניות איז נאר מחמת עצבות און מרה שחורה, וואס דאס קומט פון פגם הברית, ווער עס איז מער טרויעריג דער איז מער געזינקען אין די טומאה, ווארום ביים בורא פֿל עולמים שטייט (דברי תמים א' ט"ז) "עוז וחדנה במקומו" דארטן הערשט נאר שְׂמֵחָה, שְׂמֵחָה דאס איז די קדושה, אין להיפך עצבות און מרירות און דיפרעסיע דאס איז די טומאה, איבערדעם זאלסטו טון אלע פעולות שבעולם נאר זיין פֿרייליך, און זאלסט זען יעדן טאג מתנה זיין נאך אידן אז זיי זאלן אויכעט פֿרייליך זיין, ווארום דאס איז די גרעסטע מְצוּה משמח זיין נאך א איד.

זע נישט אפצושטופן די שמחה אויף מאַרְגֵן, נאר היינט
 זאלסטו זיין פֿרייליך, ווי דער הייליגער רבי האט אונז
 אויסגעלערנט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֵק א' סימן רע"ב) אויפן פֿסוק (תהלים
 צה) "היום אם בקולו תשמעו", אויב איר ווילט הערן מיין
 קול, זאגט דער בורא פֿל עולמים - זאלסטו וויסן אז דו
 האסט נישט נאר דעם היינטיגן טאג, א איד דארף שטענדיג
 טראכטן אז ער האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג, איבערדעם
 דארף איד זען דעם היינטיגן טאג נאר צו זיין פֿרייליך, און
 די תו"ל זאגן (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לו לאדם
 לא פֿל מי ששמח היום שמח למחר; די שמחה ווארט
 נישט אויף א מענטש, נישט יעדער איינער וואס ער פֿריידט
 זיך היינט וועט זיך פֿרייען מאַרְגֵן, מ׳מילא וואס דארפסטו
 זאָרְגֵן וואס וועט זיין מאַרְגֵן?

זוי באוואוסט זאגט מען נאך פון הייליגן צדיק רבי יצחק
 מוואַרקע זי"ע אז ער האט געלערנט זיינע חסידים,
 "וואס האבן מיר צו זאָרְגֵן וואס עס וועט זיין מאַרְגֵן, לאמיר
 פאררעכטן וואס מיר האבן געטון געכטן". און וויאזוי קען
 מען באַמַת פֿאַררעכטן וואס מיר האבן קאליע געמאכט?
 נאר מיט שמחה, שמחה איז א וועג וואס עס עפנט אויף
 אלע טויערן דער הייליגער צדיק רבי ישראל דוב מוילעדניק
 זי"ע האט געזאגט, אז ער האט אויסגעקליבן א וועג אין
 עבודת השם נאר שמחה, נאר זיין פֿרייליך, א פֿרייליכן
 וועג. מען זעט מענטשן עסן זיך אויף פאר גארנישט און
 נישט, זאלסט וויסן די אלע גערוון קראנקייט וואס א מענטש

ליידט איז נאר מחמת עצבות און מרה שחורה, ווען א מענטש איז שטענדיג פרייליך דער האט פאר קיינעם נישט קיין מורא, ער איז שטענדיג צוגעקלעבט צום בורא פל עולמים, ס'איז נישטא נאך קיין העכערע זאך פון דעם ווי צו זיין פרייליך, ווארום ווען א איד איז פרייליך מיט דעם ווייזט ער אז ער האט ריינע אמונה אין בורא פל עולמים.

איך בעט דין זייער אז דו זאלסט זיך בארואיגן דו זאלסט נישט זיין אין פעס, קיין שום זאך זאל דין נישט קענען דענערווירן, און דאס וועסטו זוכה זיין אויב דו וועסט זיין פרייליך, און זיין פרייליך קען מען נישט נאר ווען מען מאכט פרייליך אן אנדערן. איבערדעם בעט איך דיר, נעם זיך אין די הענט אריין און הייב אן צו זיין פרייליך וועסטו זען אז דער בורא פל עולמים וועט דין נישט פארלאזן, און דיין גאנץ לעבן וועט זיין אן אנדער סארט לעבן.

די תו"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ל"ד סימן ט), למדך תורה דרך ארץ שפשיהא עושה אדם מצוה יהא עושה אותה בלב שמחה; ווען א איד טוט א מצוה זאל ער עס טון מיט א פרייליכע הארץ. און דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) פלש אדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם לאלקיו; מיט דעם וואס א איד איז שטענדיג פרייליך און ער טוט אלע מצוות מיט שמחה, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט א ריינעם הארץ צום בורא פל עולמים. איבערדעם בעט איך זיך צו דיר, פאר דיין נשמה וועגן,

פאר דיין גוטסקייט אויף די וועלט און מכל שכן אויף יענע וועלט: זאלסט נאר זיין פרייליך, לאז נישט די עצבות צו דיר איין מינוט, עס טוט מיר אזוי וויי דייך צו זען שטענדיג מיט א מרה שחורה, מיט א צופראכנקייט וכו' וכו', דו מיינסט אז אזוי קען מען תשובה טון? דער סמ"ך מ"ם כאפט דייך אריין אין שאול תחתית ומתחתיו. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן א) דער יצר הרע איז זיך מתלבש מיט מצוות - זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי נתן ז"ל (ליקוטי תלכות הודאה תלכה ו), ווי אזוי כאפט ער אריין א מענטש מיט מצוות? ער זאגט אים "עס איז א מצוה צו זיין צופראכן, ווארום עס שטייט דאך (תהלים נא) "לב נשבר ונדפה אלקים לא תבוה", איז פאלג מיר זיי צופראכן וכו' וכו', און אזוי וועט גתקבל ווערן דיין תשובה אויבן", און אזוי רעדט צו דער יצר הרע דעם מענטש, עס איז זייער גוט צו האבן א לב נשבר, אבער דער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב סימן כ"ד) אז פון א לב נשבר קען מען קומען צו עצבות, אבער ווען א איד איז נאר פרייליך עפנט זיך אים אויף אלע הימלען, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א סימן כ"ד) ווען א איד טוט א מצוה בשמחה אפילו ער איז אין מדור הקליפות, די קליפות האבן אים איינגעשלינגען אינגאנצן, ווען ער איז פרייליך גייט ער ארויס פון עולם העשייה צו עולם היצירה, פון עולם היצירה גייט ער ארויף צו עולם הבריאה, פון עולם הבריאה גייט ער ארויף ביז עולם האצילות, און ער ווערט צוגעקלעפט

צום בורא פֿל עולָמים, דָּאס איז שְׂמַחַת הַמְצוּוֹת, איבֿערדעם
נעם זיך אין די הענט אריין זיין נאר פֿרייליך.

זיי נישט קיין בטלן! דער עיקר איז נאר לימוד תורה
הקדושה, די תו"ל זאגן (ירושלמי ראש השנה דף כא.) אָמַר לְהֵן
הקדוש ברוך הוא, מביין שקיבלתם עליכם עול תורה מעלה
אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיכם; אויב א מענטש
נעמט אויף זיך דעם עול פון תורה, איז דער בורא פֿל
עולמים אים מוחל אויף אלע עוונות, ווארום עס איז נישטא
קיין גרעסערע זאך ווי לימוד תורה הקדושה.

דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געפרעגט דעם הייליגן
רבי'ן, וואס זאל א מענטש טון אז ער האט פונם
געווען בבֿרית? האט זיך דער הייליגער רבי אנגערופן, דו
ווייסט דען דער פֿתח פון די תורה הקדושה? אורייתא
בתפארת בֿרית ביסוד, תורה איז אסאך העכער, ווען א
איד לערנט תורה איז ער מבטל אלע קליפות וואס ער
האט באשאפן דורך פֿגם הבֿרית, איבֿערדעם דארף א
מענטש זיך צוגעוואוינען צו לערנען יעדן טאג מקרא, חומש
מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, וואס דאס
איז א סגולה אויף יראת שמים, און יעדן טאג לערנען
אסאך פֿרקים משניות, ווארום משנה איז די אותיות משנה,
ס'איז משנה דעם מענטש, אפילו א מענטש ליגט שוין אין
שאל תחתית ומתחתיו, אויב ער וועט אסאך פֿרקים משניות
זאגן און לערנען וועט דאס אים ארויסנעמען פון שאל

תַּחֲתִית, אַזוּי ווּי עִם שְׂטִיט (תהלים ל) ה'עֲלִית מִן שְׂאוֹל
 ג'פְּשִׁי, אִיזוּ דִי רָאשִׁי תִיבּוֹת מ'ש'נ'ה', אַז אַ מְעַנְטִשׁ לְעַרְנֵט
 מִשְׁנָה נְעַמֵט דָּאס אִים אַרױם פֿון שְׂאוֹל תַּחֲתִית. אַיִבערדעם
 זאַלֶסטוּ זַען צו לְעַרְנֵען יַעֲדֵן טָאג זײער אַסאַךּ פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת,
 און אַז דו פֿאַרשְׂטִיטִיט נִישֶׁט זאַלֶסטוּ קוֹדֵם זאַגן, נָאךְ אַ
 פֿרָק און נָאךְ אַ פֿרָק, זאַג אַסאַךּ פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, און קוֹב
 אויף קײנעם נִישֶׁט, לאַךְ זײך אִים וואָס יַעֲנֵער קְרוֹמֵט מִיט
 דִי נָאז וְכוּ', און יַעֲנֵער בְּלֹאזֵט וְכוּ', און יַעֲנֵער שְׂרִיט וְכוּ',
 דו נַעֵם אַ מִשְׁנִיּוֹת און זאַג אײן פֿרָק נָאךְ אַ פֿרָק, אַזוּי ווּי
 דער הײלִיגער רַבִּי הָאָט אונז אױסגְעלְעַרְנֵט זײן סְדֵר דֶרֶךְ
 הַלִּמּוּד (שיחות הַר"ן סימן ע"ו) אַז אַ מְעַנְטִשׁ דאַרף קוֹדֵם זײער
 אַסאַךּ אַסאַךּ זאַגן, בײז דער מַח ווערֵט אִים אױסגְעלױטְעֵרֵט,
 און אַזוּי זאַלֶסטוּ אױכְעֵט לְעַרְנֵען גְמָרָא, זאַלֶסט אָנְהִיבֵן פֿון
 אָנפֿאַנג בְּרַבּוֹת, און זאַלֶסט אָנְהִיבֵן צו זאַגן אַ דָף נָאךְ אַ
 דָף, און דִי חו"ל זאַגן (עבֹדָה זֶרַח י"ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִים אִינִישׁ
 וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁפַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֵא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; אַ
 מְעַנְטִשׁ זאַל אַסאַךּ זאַגן און לְעַרְנֵען אַפִּילוּ עַר פֿאַרשְׂטִיט
 נִישֶׁט וואָס עַר זאַגֵט, דָּאס אִיז אַ בְּפִירוּשׁ'ע גְמָרָא, און
 מְמִילָא וואָס הָאָסטוּ זײך מְבַלְבֵל צו זײן מִיט אַן אַנְדֵערֵן?
 נָאר זײן פֿרִיילִיך, אַז דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דִיר הַעֲלֵפֵן
 אַז דו וועסט זאַגן אַ דָף נָאךְ אַ דָף, און דו וועסט עַנְדִיגֵן
 אַ פֿרָק, און נאַכְדֵעם וועסטוּ עַנְדִיגֵן נָאךְ אַ פֿרָק, בײז דו
 וועסט עַנְדִיגֵן אַ מַסְכָּתָא, וועסטוּ אָנְהִיבֵן אַ נײַע מַסְכָּתָא,
 און אַזוּי זאַלֶסטוּ דוּרְכְלְעַרְנֵען גאַנץ בְּרַבּוֹת, און נאַכְדֵעם

אַנהייבן לשבת, און נאכדעם אנהייבן עירובין, און נאכדעם פֿסחים וכו' וכו', ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס וועסטו אנהייבן נאכאמאל.

אַבער דער עיקר זאַלסטו זיין פֿרייליך, קוק נישט אויף קיינעם נישט, איך ווייס וואס אויף דיר גייט דורך, איך ווייס נישט פונקטליך וואס אויף דיר גייט דורך וכו' וכו', נאר איך ווייס אז דער הייליגער רבי איז א מורא'דיגער רחמן, און ער האט אראפגעברענגט די רחמנות פון בורא כל עולמים, און ער האט אונז געלערנט א וועג וויאזוי אומצוקערן זיך צום בורא כל עולמים, זיך צוגעוואוינען צו רעדן צו אים אויף פֿראסט אידיש, וואס דאס ווערט אנגערופן ביי אים התבודדות, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר) חלק א סימן כ"ה) התבודדות הוא מעלה עליונה מן הכל; דאס א מענטש ביי זיך זאל זיך אפזונדערן אויף א פֿלאץ ווי קיינער איז נישטא, און ער רעדט זיך אויס דאס גאנצער הארץ פֿארן בורא כל עולמים, דאס איז העכער ווי אלסדינג.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, דו וועסט נישט קענען צוקומען צו קיין שום קדושה נאר דורך שמחה, נאר דורכדעם וואס דו וועסט זיך נעמען אין די הענט אריין, איך ווייס אז עס איז דיר זייער שווער, דו האסט אזויפיל געזינדיגט אין פֿגם הברית וכו', ביז ס'איז דיר אזוי ביטער, ביז דו מיינסט אז עס איז עק וועלט און דו וועסט שוין פֿון גיהנום נישט ארויסגיין וכו' וכו', קומט

דער הייליגער רבי און ער לערנט אונז (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ע"ח) עס איז גאר קיין יאוש נישט פארהאנדין, כל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן, איבערדעם בעט איך דיר זייער, נעם זיך אין די הענט אריין, און דער בורא כל עולמים וועט דיך נישט אפלאזן, ער איז א גרויסער רחמן, ער האט רחמנות אויף יעדן איד.

די חז"ל לערנען אונז (ירושלמי ברכות פרק ה' הלכה ג) בְּמַה דְּאָנָא רַחֲמֵן בְּשִׂמְיָא כִּד תְּהוּוֹן רַחֲמֵנִין בְּאַרְעָא, אזוי ווי איך בין א רחמן אין הימל אזוי זאלט עטץ זיין רחמנים אויף דער וועלט, ווארום דער בורא כל עולמים איז אן אב הרחמן, ער האט רחמנות אויף יעדן איינעם, און ער לערנט אונז אז מיר זאלן אויך רחמנות האבן אויף א צווייטן, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ז) אז דער צדיק איז א רחמן און דער עיקר רחמנות איז דאס ער נעמט ארויס מענטשן פון עוונות, וואס דאס איז דער גרעסטער צרה ווען א מענטש זינדיגט, ס'איז נישטא נאך א גרעסערע צרה פאר א נשמה ווי זינדיגן, ווארום א נשמה איז א חלק אלקי ממעל, און ווען ער זינדיגט מאכט ער פלעקן אויף די נשמה, אבער מיט דעם וואס ער טוט תשובה, און דער עיקר תשובה איז מיט שמחה, גייט ער ארויס פון אלע בלאטעס.

איבערדעם בעט איך דיר, האב רחמנות אויף דיין נשמה,
און האב רחמנות אויף אנדערע אידן אויכעט,

און נעם זיי ארויס פון זייער בלאטע, און דאס קען קען מען נאר דורך שמחה, הער שוין אויף צו זיין ביי זיך געפאלן, האב רחמנות אויפן אנדערן, וועט דער באשעפער רחמנות האבן אויף דיר, ווי די תנ"ל זאגן (שבת קנ"א:) כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים וכל מי שאינו מרחם על הבריות אין מרחמין עליו מן השמים; א איד דארף רחמנות האבן אויף א צווייטן איד, און דער עיקר רחמנות איז אריינצוברענגען אין א צווייטן איד שמחה, פרייליך מאכן א איד, און אזוי צוריק ברענגן צום באשעפער, נאר דורכן וועג פון שמחה, דאס איז די איינציגסטער וועג ווי מען קען צוריק קומען צום בורא כל עולמים, ווען א מענטש איז שטענדיג פרייליך האט ער נישט קיין קשיות אויפן בורא כל עולמים, איז ער שטענדיג גרייט אומקערן זיך צו אים, אבער ווען א מענטש איז בעצבות ובמרירות און אין דיפרעסיע וכו' וכו', איז אים זייער שווער צו דאווענען, זייער שווער מקיים צו זיין מצוות, און ער איז פויל און ער ליגט אין בעט ווי א פייגער וכו', עס גלוסט זיך אים נישט ארויסצוגיין פון בעט, און וואס טוט ער אויף? גארנישט מיט נישט, ער ווערט נאר מער פארוויקלט אין עצבות און מרה שחורה.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, זאלסט זיין נאר פרייליך, און זאלסט זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא כל עולמים, און זאלסט לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום, און משניות, און גמרא, די דריי שיעורים

דארף זיין ביי דיר חוק וְלֹא יַעֲבֹר, יעדן טאג זאגן אסאך פֿרקים משניות און אסאך דפין גמרא, ביז די וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה אן א שיעור מאל, זאלסט ענדיגן ש"ס עטליכע מאל, אז וואויל איז דעם וואס ער איז זוכה ענדיגן ש"ס הונדערט און איין מאל, דאס איז די גרעסטע שמחה, ווארום מען קען זיך גארנישט פארשטעלן וואס מען צאלט אין הימל פאר איין מסכת, עס שטייט אין זוהר (תיקוני זוהר, ב"ד ע"ב) מאן זוכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן זוכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין; אויב א איד איז זוכה און ער ענדיגט איין מסכתא באקומט ער א גאנצן עולם ברוחניות, מיט מילי מיליאנער מלאכים, איז א וואונדער פארוואס דער סמ"ך מ"ם לאזט נישט מסיים זיין א מסכתא? זיין גאמען איז דאך ס'מ'א'ל' וואס דאס איז די ראשי תיבות ס'יום מ'סכת א'ין ל'עשות, איבערדעם זאלסטו טון אלע פעולות שבעולם גאר זיין פרייליך אז די ביסט זוכה מסיים צו זיין א מסכתא.

זעל פולם מאך זיך א שיעור אין מחבר רמ"א, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ב) אז א יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג הלכה, איבערדעם זאלסטו אנהייבן פון אנפאנג אורח חיים לערנען מחבר רמ"א, און אז די וועסט ענדיגן אורח חיים זאלסטו אנהייבן יורה דעה, און אז די וועסט ענדיגן יורה דעה זאלסטו אנהייבן אבן העזר, און אז די וועסט ענדיגן אבן העזר זאלסטו אנהייבן חושן משפט, און אזוי זאלסטו זיך

פִּירֵן דײַן גאַנצן לעבן, איין שיעור מאכן זיך מְחַבֵּר רַמ"א, וואס דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט אז דאס איז גתחבר געווארן מיט גרויס רוח הקודש, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) אז א מענטש האט ספיקות אין אמונה זאל ער לערנען אסאך שולחן ערוך, וואס דאס וועט אים אויסרייניגן פון אלע כפירות, און אז דו וועסט ענדיגן מחבר רַמ"א פון ד' חלקי שולחן ערוך דעמאלטס קענסטו זיך מאכן נאך א שיעור לערנען בעיון טור בית יוסף, מיט שולחן ערוך מגן אברהם מיט טורי זהב וכו' וכו', אבער ביז דו וועסט זיך צוגעוואוינען צו לערנען בעיון, זאלסטו זען צו לערנען אסאך מחבר רַמ"א, וועסטו זען אז דו וועסט האבן א שינוי לטובה, אבער פארנעם נישט אז דער עיקר איז נאר שמחה, נאר זיין פרייליך, און איך בעט זיך צו דיר מיט רחמים, הייב שוין אן צו זיין פרייליך, וועסטו זען אז דו וועסט האבן א שינוי לטובה.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו שוין נישט זיין אין אזא מין שאול תחתית ומתחתיו וכו', הן עם וועט נישט איבערגיין אויף דיר וואס עם גייט אויף דיר דורך וכו' וכו', דו וועסט שוין נישט דארפן נעמען קיין שום מיטל וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קלג

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר וארא כ"ה טבת ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאָלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ מִיט די גַּעֲלֵט פֿאַר פֿדִיוֹן, זאל דיר דער בורא פֿל עולמים העלפֿן אז עס זאל נמֿתק ווערן פון דיר די דינים דורכ'ן פֿלא עֲלִיוֹן און די צדיקים וואס זיי ווייסן וויאזוי צו מאַכן א פֿדיוֹן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן רמ"ו), הֲלוֹאִי וואַלְסְטוּ גַעֲלֶעֳרֵנְט יַעֲצֵט די תּוֹרָה, און זאָגן אויף דעם די תּפִּלָּה פון לִיקוּטֵי תּפִּילוֹת, וועסטו זען אז דו וועסט האָבן הַמִּתְקַת הַדִּינִים, אויך איז גוט אז דו זאלסט אַרױסכאַפֿן בֵּינאַכט א חֲצוֹת, זאלסט זאָגן דעם "סֵדֶר תִּיקוֹן חֲצוֹת" וואס עס נעמט נישט לאַנג, אָבער עס איז זייער חָשׁוּב אין הַיּוֹמָל, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן רמ"ט) אַמִּירַת חֲצוֹת איז אזוי ווי א פֿדיוֹן, דעמאָלטס קען מען מִמְּתִיק זיין אַלֶּע דינים.

בְּכֻלָּל זאלסטו זען זיין נאַר פֿרייליך, גאַט בְּרוּךְ הוּא איז זייער גוט צו יעדן איינעם אזוי ווי עס שטייט (תהלים קמ"ה) טוֹב הַיּוֹ"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂוֵי, דער סִמָּךְ מ"ם וויל צופֿרעבן א מענטש פֿאילו דער בורא פֿל עולמים איז בְּרוּךְ אויף דיר וכו', און וויל דִּיךְ נישט האָבן וכו', דאס איז אַלֶּעס דִּמְיוֹנוֹת וואס עס ווערט אויפֿגעבויעט פֿאַרן מענטש מַחֲמַת זיינע עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים, בְּרַעַנְגֵט דאס אים

אריין פֿל מיני דמיונות מיט מחשבות זרות, איבערדעם בעט
איך דיר זייער: נעם זיך אין די הענט אריין, ווער נישט
צוגראכן פון קיין שום זאך, ווארום גאט פֿרוך הוא איז אן
אב הַרְחָמָן, און ער וועט דיך פֿונדאזי נישט פארלאזן.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (שיחות תר"ן סימן רע"א)
מען זעט אז א מענטש גייט אריין אין א געוועלכ א
געשעפט א סטאר, דער געוועלכער דער סטאר קיפער געבט
אויף בארג און ער שרייבט אויף, ווען דער מענטש קומט
אריין און ער נעמט אויף בארג און נאכדעם צאלט ער אפ;
- האט דער הייליגער רבי געפֿרעגט: פארוואס זאל א
מענטש נישט בארגן פאר זיך אפאר קאפיטלעך תהלים,
אפאר פֿרקים משניות, מקנים זיין אפאר מצוות? דאס וועט
אים דאך בלייבן, ער וועט דאך באקומען באצאלט פאר
דעם! עס איז דאך אזוי גרינג צו זאגן אפאר קאפיטלעך
תהלים, צו זאגן אפאר פֿרקים משניות, זיך פֿרייען מיט די
ציצית וואס דו גייסט, זיך פֿרייען מיט די בארד און פיאות
וואס דו האסט אויף זיך, זיך פֿרייען מיט די מוזה וואס
דו האסט אויף די טיר; דו קומסט אריין דו גייסט ארויס,
געב אלץ א קוש די מוזה; זיך פֿרייען מיט די תפילין וואס
דו האסט היינט אנגעטון.

עס קומט צו עסן מען וואשט זיך צום עסן און מען זאגט
די ברכה 'על נטילת ידים', און מען געבט אכטונג
וואס מען עסט עס זאל נאר זיין אפגעהיטענע מאכלים מיט

אן ערליכן הַכָּשֶׁר; און ווען מען בַּעַנְטִשְׁט, בַּעַנְטִשְׁט מען מיט מורא'דיגע פּוֹנָה אין סידור דײַקא, פּירוּשׁ הַמִּילוֹת אינזינען האָבן, וואס דאס איז א סגולה לַעֲשִׂירוֹת. אז אַ בַּעַנְטִשׁ בַּעַנְטִשְׁט פּרײַלִּיך און בַּעַנְטִשְׁט אין א סידור, דאס איז א סגולה צו ווערן רײַך. א איד איז פול מיט מְצוּוֹת, און וואס דארף מען זיין אזוי צופראכן? וואס דארף מען זיין צוגעלייגט און טרויעריג? צי ווייסטו נישט אז דאס איז דער סמ"ך מ"ם אליין וואס ער צופרעכט א בַּעַנְטִשׁ, און מאכט פון אים אש און פארעדן וכו' וכו', אים אריינצופרענגען אין א דיפרעסיע, אין א יאוש, אין א מרה שחורה וכו' וכו', אזוי ווי פון אים וועט שוין גארנישט זיין? איבערדעם בעט איך דיר: זיי נישט קיין בּטָלָן, געב זיך איבער צום בורא פל עולמים וועסטו זען א גרויסע ישועה, ער וועט דיך נישט פארלאזן! בעט איך דיר: געם זיך אין די הענט אריין, גים זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולמים, וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, אז וואויל איז דער בַּעַנְטִשׁ, וואס ער געוואוינט זיך צו צו רעדן צום בורא פל עולמים, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, מען גייט אין א באזונדער ארט ווי קיינער איז נישטא, און מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, עס איז נישטא קיין בעסערע זאך פון דעם.

נאָר שטארק זיך און זינג זיך אינטער א ניגון, אפילו דו ביסט נישט קיין בעל מנגן, זינג זיך אינטער צווישן

דיר מיט זיך א ניגון, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
 (שיחות הר"ן סימן רע"ג) אז א מענטש דארף זיך צוגעוואוינען
 צו זינגען א ניגון און זיך מחיה זיין מיט די ניגון, אפילו
 ער איז נישט קיין בעל מנגן, אבער יעדער איינער קען
 זיך זינגען זיין ניגון, און דאס וועט אים ארויסנעמען פון
 בלאטע, גענוג שוין מרה שחורה, גענוג שוין עצבות, גענוג
 שוין דיפרעסיע, גענוג שוין יאוש, הייב אן פון ניי, מאך
 א נייע התחלה, וועסטו זען אז עס וועט זיך אלעס
 איבעררייען לטובה.

הייב אן צו רעדן מיט מענטשן פון שמחה, וועסטו אליין
 זיין פרייליך, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן
 חלק א' סימן ק"ו) אז א מענטש איז ביי זיך געפאלן און איז
 בקטנות המוחין, די עצה צו קומען צו גדלות המוחין איז
 מחזק צו זיין יענעם, איבערדעם זיי מחזק יענעם, וועסטו
 אויבעט האבן גדלות המוחין.

אויך האף אז דו וועסט מיד פאלגן וועסטו נישט צולייגן
 אויף די וועלט און מכל שפן נישט אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קלד

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר וארא כ"ה טבת ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דארפסט וויסן אז דער בורא פל עולמים פירט דער וועלט
 בהשגחה פרטיות, דאס קען מען נישט מסביר
 זיין פאר א מענטש וואס זיין קאפ איז פיל מיט טינאף מיט
 צואה וכו' וכו', ווי איז דאס געמאלט געווארן א מענטש
 זאל זיך אזוי אפרעדן אקעגן דעם בורא פל עולמים? דאס
 קומט נאר ווארום ווען א מענטש זינדט אין פגם הברית
 דעמאלט קומט אים אריין מורא'דיגע קשיות אויפן בורא
 פל עולמים, אבער ווען א איד איז זוכה און איז זיך מזכך
 די בלוט מיט אסאך תורה און תפלה, ווי דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ה) אז ווען א איד לערנט
 אסאך תורה און איז אסאך מתפלל פארן בורא פל עולמים,
 ווערט גזכך זיין בלוט, אויך זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי
 מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ווען א איד געבט אכטונג וואס ער עסט
 אז עס זאל נישט זיין אין דעם קיין שום תערוכות פון נישט
 קיין פשר'ע עסן, דעמאלט האט ער לויטערע בלוט, און
 ער האט נישט קיין קשיות אויפן באשעפער, להיפך אויב
 א מענטש געבט נישט אכטונג וואס ער עסט, ובפרט אז
 ער ווערט נבשל אין מאכלות אסורות, וואס דאס איז ליידער
 היינט זייער פארהאנדין, ובפרט אז מען עסט אינטערעוועגנס,

אָבִי גַעֲבֵאֲפֵט וְכוּ', אָבִי גַע'נֵאֲשֵׁט וְכוּ', גַעֲקוּיִפֵט זֶאָכֵן מִיֵט
בְּדִיעֲבֵד'יָגַע הַכְּשָׁרִים וְכוּ', אֲוֹן אֲמָאֵל בְּכָלֵל אָן אַ הַכְּשָׁר, אֲוֹן
וְוֵאֵס וְוִיל מָעֵן אַז דְּעֵר בְּלוֹט זָאֵל זַיִן לוֹיִטְעֵר?

דְּעֵר רַמְבַּ"ם בְּרַעֲנָנֵט (אֵיגֶרֶת תִּימָן) אַז אַ מְעַנְטֵשׁ עֵסֵט מֵאָכְלוֹת
אָסוּרוֹת, דוּרְכָדַעַם קוּמֵט אִים קִשְׁיוֹת אֲוֹן סְפִיקוֹת
אֲוִיפֵן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים בִּיז עֵר פֵּאֵלֵט אַרִיִן אִין בִּיטְעֵרַע
כְּפִירוֹת רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן, מְכָל שְׁפֵן אֵיִינְעֵר וְוֵאֵס אִיז אֲוִיכְעֵט
פּוֹגֵם בְּכַרִּית וְכוּ', אֲוֹרֵדֵאִי אִיז זַיִן מוֹחַ צוֹדֵרִיִט אֲוֹן פֵּאֲרִקְרִימֵט
וְכוּ' וְכוּ', אֲוֹן עֵר וְוֵעֵט הָאָכֵן נֵאֵר קִשְׁיוֹת אֲוִיפֵן בּוֹרֵא כָּל
עוֹלָמִים, וְוֵעֵן אַ אִיד זָאָנֵט דְּרִי מָאֵל אַ טָאָג (תְּהִלִּים קמ"ה)
"צְדִיק תְּוִי"ה בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", גַּאָטְעֵנִיו אִיז
תְּמִיד גוֹט' הָאֵט דְּעֵר הֵיִלִּיגְעֵר רַבִּי גַעֲזֵאָנֵט, מָעֵן טָאָר
נִישְׁט פֵּרַעֲגֵן קִיִן קִשְׁיוֹת אֲפִילוֹ מָעֵן פֵּאֲרֵשְׁטִיִט נִישְׁט דֵּאָרְף
מָעֵן וְוִיִסֵן דָּאָס דְּעֵר בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אִיז גַעֲרַעֲכֵט, אֲוֹן
אֲוִנֵז דֵּאָרְפֵן מִיר נֵאֵר בְּעֵטָן רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הָעֵלְף מִיר
עֵס זָאֵל מִיר גוֹט זַיִן, אֲוֹן אִיךְ זָאֵל פֵּאֲרֵשְׁטִיִן אַז דוּ וְוִילֵסֵט
נֵאֵר מִיִן גוֹטְס, וְוִי דְּעֵר הֵיִלִּיגְעֵר רַבִּי זָאָנֵט (לִיקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֵלֵק
ב' סִימָן ס"ב) אֲוִיפֵן פֵּסוּק (בְּרֵאשִׁית מ"ג) "וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים"
דָּאָס מִיר בְּעֵטָן דְּעֵם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים גַעֲב אֲוִנֵז אִיבַעֵר
דְּעֵם רַחֲמָנוֹת אִין אֲוִנְזֵעֵרַע הָעֵנֵט, וְוֵאֵרוֹם אֲמָאֵל קָעֵן זַיִן
דָּאָס דְּעֵר בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וְוִיל נֵאֵר אֲוִנְזֵעֵר גוֹטְס וְוִי
כְּבִיכוֹל דְּעֵר בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים פֵּאֲרֵשְׁטִיִט, אָבַעֵר אֲוִנֵז קוּמֵט
אֲרוּיִם פּוֹן דְּעֵם דִּינִים אֲוֹן עוֹנֵשִׁים, בְּעֵטָן מִיר "וְאֵל שְׂדֵי
יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים" גַעֲב אִיבַעֵר דִּי רַחֲמָנוֹת אִין אֲוִנְזֵעֵרַע

הַעֲנֵט, אַז מִיר זאַלן הָאָבֵן די רַחֲמָנוּת אִין אַוּנְזֶערע הַעֲנֵט,
און זאַלסט פִּירן אַזוי ווי מִיר פּאַרשְׁטִיעֵן כּבֻּבּוֹל מִיר
דאַרפֿן הָאָבֵן גַעזונט פֿרַנְסֶה און קִינְדֶער און נַחַת פֿון זײ,
דאָס איז די גֵרעסְטע בְּרָכָה.

על כָּל פְּנִים ווי עֵס זאל נָאר נִישֵׁט זײן, שְׂטאַרְק זײך אִין
אַמוּנָה פֿשוּטָה אִין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וועסטוּ זַען וועסט
הָאָבֵן אַן אַנְדֶערע לְעָבֵן, ווארום ווער ס'האַט אַמוּנָה אִין
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, איז זײן לְעָבֵן נָאר נָאר אַנְדֶערש, אַלעס
פִּירט זײך אִים גְּלִיּוּה, ער ווִיִּסֵט ווי אַזוי עֵס פִּירט זײך
דאַרף אַזוי זײן, ווי די חו"ל זאַגן (חולין ז) אִין אָדָם נוֹקֵף
אַצְבָּעוּ מִלְמַטָּה אֵלָא אִם בֵּן מִכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; אַ מַעֲנִשׁ
כאַפט נִישֵׁט קײן קלאַפּ אִין פִּינְגֶער'ל אַיִדֶער מַעַן רוֹפֵט
אִוּם אוֹיבֵן, אַלעס ווערט גַעפִירט פֿון אוֹיבֵן, אַיִבערְדֶעם
פּאַל נִישֵׁט אַראַפּ, דו וועסט זַען אַז די רְשָׁעִים וועלן הָאָבֵן
אַ מַפְלָה.

זואויל איז דעם וואָס ער לְעֶרְנֵט יַעֲדֵן טָאָג חוֹמָשׁ מִיט
רש"י מִיטֵן תְּרַגּוּם, און ער לְעֶרְנֵט זײער אַסאַךּ
פֿרַקִים מִשְׁנִיּוֹת, און אַסאַךּ דִפִּין גְּמָרָא, מִיט אַסאַךּ סִימָנִים
שוֹלְחָן עָרוּךְ, און אַסאַךּ דִפִּין זוֹהַר, מִיט אַסאַךּ דִפִּין תִּיקוּנִים,
דאָס וועט דײך בְּלִיבֵן, די אַנְדֶערע זאַכן איז שְׁטוּתִים און
הַבְּלִים, וואָס אַ אַיד איז זוכה און כאַפֿט אַרײַן תּוֹרָה און
תְּפִלָּה מַצּוּוֹת און מַעֲשִׂים טוֹבִים, דאָס גײט פֿאַר אִים, ווי
דער הַיִּלְיָנֶער תְּנָא רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא הָאֵט גַעזאַנְט (אַבוֹת

פּרָק ו') אַיִן מְלוּיִן לֹו לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים
טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת אֲלֵא תוֹרָה וּמְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְרֵ;
אִין דָּאס אַיז דָּעם הייליגן רַבִּינ'ס זאך, זע קיינער זאל דיך
נישט פאַרקרוּמען מיט דיעות פּוֹזְבוֹת וכו' וכו', דָּעם רַבִּינ'ס
זאך אַיז נאָר אומקערן זיך צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, נאָר
טראַכטן פּוֹן תּבִלִּית הַנְּצַחִי, ס'וועט קומען אַ טאָג אַ שְׁעָה
אַ רַנֵּע וואָס מָען וועט דאַרפֿן איבערלאָזן די וועלט, און
מָען נעמט מיט זיך גאַרנישט מיט, נאָר תּוֹרָה און תּפִּלָּה
מיט דיבורי אַמוּנָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קלה

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר וארא כ"ה טבת ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו דארפסט וויסן איין זאך, שטענדיג געדענקן די טובות
און די חסדים וואס דער בורא כָּל עוֹלָמִים האט מיט
דיך געטון, דו ביסט דאך שוין געלעגן אין שאל תחתית
ומתחתיו וכו' וכו', און מָען האט דיך געראטעוועט פון
דארטן, איבערדעם זאלסטו שטענדיג דאנקען דעם בורא
כָּל עוֹלָמִים אויף דעם גרויסן חסד ורחמים גמורים וואס ער
האט מיט דיך געטון, ובפרט אז דו האסט זוכה געווען

הָאָסֶט חֲתוּנָה גַּעְהָאט און דוּ הָאָסֶט שׁוּיִן בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַ
קִּינָה, מִיט דַּעַם דַּאָרְפֶסטוּ זיך זייער זייער פֿרייען.

יַעֲצֵט, זאַלסט זיך זייער אַכטונג געבן נישט פאַרפֿלאַנטערט
צו ווערן מיט די מלכות, דער הייליגער רבי האט
אויף דעם זייער זייער מקפיד געווען, עס איז באוואוסט אז
צו רבי נתן פֿלעגט אריינקומען א איד וואס ער פֿלעגט
האַנדלען מיט געשעפֿטן אַקעגן די מלכות, און דער הייליגער
רבי נתן פֿלעגט אים שטענדיג מזהיר זיין אז דער הייליגער
רבי האט אויף דעם מקפיד געווען, און עס האט נישט
געניצט גארנישט ביז מען האט דעם איד געכאַפֿט, און מען
האט אים איינגעזעצט אין תּפֿיסָה, און ער האט געבעטן
רחמים דורך א בריוו פון תּפֿיסָה, אז דער הייליגער רבי
נתן זאל עפֿעס טון פֿאַר אים, און ער האט שוין תּרֶטֶה,
און ער זעט ווי גערעכט איר זענט געווען, און עס טוט אים
באַנק וכו' וכו', האט אים דער הייליגער רבי נתן געענטפֿערט
אין א בריוו, "אויב דו וואלסט געהאט אמת'ע תּרֶטֶה,
וואלסטו געקענט ארויסגיין יעצט אויכעט, אבער דיין תּרֶטֶה
איז, אז וואס בין איך געגאנגען אויף אזא וועג וואס מען
האט מיך געכאַפֿט, איך וואלט דאך געקענט גיין אויף א
וועג ווי מען וואלט מיר נישט געכאַפֿט" זעט מען פון דעם,
אז תּרֶטֶה ניצט שטענדיג, אבער די תּרֶטֶה דאַרף זיין מיטן
גאַנצן האַרץ, נישט אויף אזא אויפן "איך לעולם דאַרף איך
שווינדלען וכו' און מען וועט מיר נישט כאפֿן וכו', און אויב
מען וועט מיך כאפֿן וועל איך תּרֶטֶה האפֿן וכו', און איך

וועל תרטה האבן פארנוואס בין איך געגאנגען אויף אזא
וועג וכו", אמת ביים רבי'ן מיינט מיטן גאנצן הארץ, ווי
דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ט) אז ווען א
איד זאגט די דיבורים מיט אן אמת לייכט אים די דיבורים,
אבער דער אמת דארף זיין מיט גאר גאר א שטארקן
אמת, ער זאל רעדן אזוי ווי זיין אמת, בעטן דעם בורא
כל עולמים יעדע זאך וואס ער דארף האבן, אויב דו וועסט
זיך פירן אויף אזא אויפן וועסטו האבן גרויס הצלחה אין
דיין לעבן.

לערן יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום חזק ולא יעבור,
וועסטו זען דאס וועט דיך ברענגן א ברכה אין שטוב,
ועל כולם זאלסטו לערנען יעדן טאג איינס צו צוויי פרקים
משניות, משנ"ה באטרעפט ווי פרנס"ה, אז דו וועסט לערנען
משניות וועסטו האבן פרנסה, און ווען דו קענסט לערנען
יעדן טאג א דף גמרא, איז נישטא קיין בעסערע זאך פון
דעם, און מכל שכן ווען דו קענסט זיך געמען א חברותא
איז אונדאי און אונדאי בעסער, איך האף צום בורא כל
עולמים אז דו וועסט מיך פאלגן וועסטו נישט צולייגן אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קלו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּשִׁלְחַ ט' שַׁבַּט ה'תשע"א

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

עֲנֻקְעֶרֶע מֵעֲנֵדֵר הָאָבֵן מִיָּד גֶּעֶפֶטֶטן אַז אִיךְ זָאל עֲנֵק
שְׂרִיבֵן אַפֶּאָר ווערְטער וכו'.

עָם אִיז באוואוסט אז דער הייליגער רַבִּי הָאָט אַמָּאל
גֶּעזאָגט פֿאַר אונזערע לייט, "פֿאַרנוואָס מאַכט איר
נִישֵׁט עֲנֻקְעֶרֶע פֿרויען פֿאַר חֲסִידוֹת'טעם?" ווייל דער הייליגער
רַבִּי הָאָט זייער גֶּעוואָלט אז עָם זָאל הֶעֱרִישֵׁן אִין שְׁטוּב
שְׁלוֹם בֵּית, און עַר הָאָט אויף דָעם זייער מִקְפִּיד גֶּעווען,
און עַר הָאָט גֶּעזאָגט (שיחות הַר"ן סימן רס"ד) אז יֶעדער מאַן
זָאל זייער מִכְבָּד זיין, זיין ווייב, ווייל זי ליידיט גֶענוג צָרוּת,
צַעַר הַעֵיבוֹר וכו', צַעַר הַלֵּידָה וכו', צַעַר הַגִּידוּל וכו', און
אז די פֿרוי וועט אויכעט זיין אַ חֲסִידוֹת'טע פֿון דָעם זַעלָבֵן
רַבִּין ווי דער מאַן אִיז אַ חֲסִיד, דַעמָאלטס וועט הֶעֱרִישֵׁן
צווישן זיי אַ שְׁלוֹם בֵּית, און אַיינער וועט אַרויסהעלפֿן
דָעם צווייטן.

און מֵעַן זַעט ווי דער סַמ"ךְ מ"ם דער שְׁטֵן פֿאַרלייגט זיך
אויף דָעם זייער שְׁטאַרַק, מֵעַן הַעֲצֵט די פֿרוי אַקעגֵן
מאַן, "קוק נָאָר צו וועמֵען עַר אִיז מְקוֹרֵב!", און דער פֿרוי
שְׁעֵמֵט זיך פֿון אִיר חֲבֵר'טע, בְּאִילוּ זי די גְרוֹיֶסע חֲכָמַת זי
ווייסט שוין וואָס יֵא און וואָס נִישֵׁט וכו' וכו', און דַערווייל

איז זי גורם עס זאל זיין מחלוקת צווישן מאן און ווייב, און דאס איז געזאגט געווארן ביי אלע חסידות'ער, ווען די פרוי מישט זיך אריין אין דעם מאנ'ס וועג וכו', ווייל די חבר'טע באלאנגט ערגעץ אנדערש, און זי העצט אויף די חבר'טע אקעגן איר מאן, ביז עס ווערט צווישן זיי א וויכוח און א מחלוקת. און מכל שכן ווען עס באלאנגט צו ברסלב'ער חסידות, דעמאלט איז דער שטן זיך מתלבש אין אסאך חבר'טארינס העצן די ווייב אקעגן איר מאן, וואס דאס איז א געפערליכע רציחה ווען חבר'טארינס העצן א פרוי אקעגן איר מאן. - פון ווען אן מישט זיך א פרוי צו וואסערע חסידות איר מאן באלאנגט? און מכל שכן א פרוי וואס איר מאן איז א ברסלב'ער חסיד, וואס דער הייליגער רבי האט מורא'דיג מקפיד געווען אויף שלום בית, און אויף מכבד זיין די ווייב, און האט בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) אז די גאנצע געלט וואס קומט פאר א מענטש איז נאר דורך די פרוי, און ער דארף איר זייער שעצן. ווי די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם הטיב בעבורה" ותינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לגשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותניקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו); דאס הייסט אויב א מאן איז זייער גזקרא אין די כבוד פון זיין ווייב, דעמאלט קומט א ברכה אין שטוב. און אויף דעם האט זיך דער הייליגער רבי אסאך געשטעלט.

דְּעַרְפֵּאָר דֶּאָרְף א פֿרוי זיין זייער פֿרייליך אז איר מאן
איז א בֶּרֶסְלֶב'ער חֲסִיד, און זי וועט געניסן פון
דעם זייער אסאך, סיי פֿבוד פון די מאן, סיי הילף פון די
מאן וכו', און וועגן א שְׁלֶעכְטֵע חֲבֵר'טאַרן וואס איז איר
מִקְנָא ווייל זי האט נישט קיין שְׁלוֹם בֵּית, קען זי אויפֿהעצן
די פֿרוי וואס איר מאן איז א בֶּרֶסְלֶב'ער חֲסִיד מיט אַלע
ליגענטס און מיט אַלע ליצנות, וכו', וכו', פֿרעגט זיך די
שְׂאֵלָה: לוינט זיך דען אַנצווערן די וועלט און יענע וועלט
וועגן א חֲבֵר'טע וואס איז פול מיט קנאה? איבערדעם זע
זיך צו שְׂטאַרְקן, און העלף ארויס דיין מאן ער זאל קענען
לערנען תּוֹרָה, און זאל זיך פֿירן ווי דער הייליגער רבי האט
געוואלט, און דאס וועט ארויסקומען פאר דיר א גרויסע
טובה, ווארום דעמאלט וועסטו זען וואס הייסט אן עכטע
שְׁלוֹם בֵּית, ווען מען לעבט מיט ליבשאפט און מיט פֿבוד.

דער עיקר דֶּאָרְף מען זייער אכטונג געבן נישט נאכגיין די
מאדע פון די עקלדיגע גוים וכו', און מכל שפן נישט
האבן די טמא'נע פלי אין שטוב, אינטערנעט וכו', וואס דאס
האט שוין ליידער חרוב געמאכט אן א שיעור אידישע שטובער.
דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן זאלסט האבן א גליקליך
לעבן מיט דיין מאן צוזאמען, און ביידע זאלט עטין טון דעם
רצון פון דעם באשעפער, און די שטוב זאל זיך פֿירן א
תּוֹרָה'דיגע שטוב, מיט אמונה און יראת שמים.

אזוי ווי די וואך וועט זיין חמשה עשר בשבט, און מען
פֿירט זיך אז מען מאכט א סעודה פֿרבים, איז זייער

וואויל אז יעדער פרוי זאל עפעס קאכן אדער באקן ל'כבוד די סעודה, און בזכות דעם וועט עמיץ געהאלפן ווערן מיט ברייט פרנסה און גחת פון די קינדער, ווארום דער מענטש איז צוגעגליכן צו א בוים, ווי ס'שטייט (דברים כ) "כי האדם עץ השדה".

זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

קלז

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר יתרו י"א שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עם טוט מיר זייער וויי אז דו ליגסט אין אזא טיפע בלאטע וכו' וכו', אבער איך מוז דיר זאגן אז דו ביסט אליין שולדיג, ווייל מיר האבן שוין אזויפיל גערעדט, און דו ווילסט נישט מקבל זיין וואס מען האט גערעדט, און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר זיין מענטש "דו ביסט צוגעגליכען צו איינעם וואס טרונקט זיך אין ים, און ווען איינער וויל אים ראטעווען פון א זיכערן טויט, שרייט ער 'לאז מיך אפ! וכו'".

אלע צרות דינענע נעמט זיך ווייל דו ציעסט זיך צו עצבות און מרה שחורה, וואס דאס איז אליין די קליפות מיט די סטרא אחרא. ווארום ביים בורא פל עולמים הערשט

נֶאֱרָא שְׁמַחָה, אַזוּי ווּי עִם שְׁטִיט (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עוֹז וְחֲדוּהָ
 בְּמִקוּמוֹ". אַוּדַאי אִיז דִּיר זַיַּעַר שְׁווער צו זַיִן פֿרַיִלִיךְ וְכוּ, ווארום אַ
 מַעֲנֵטֶשׁ וואס עַר הָאט גֶעזינְדִיגְט אִיז אִים זַיַּעַר זַיַּעַר שְׁווער זַיַּךְ צו צַיעַן צו שְׁמַחָה, דְּעַרְפֶּאָר הָאט דְּעַר
 הַיִּלְיָנְעַר רַבִּי גֶעזאַגְט (ליקוטי מוֹתְרֵי חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) אַז שְׁמַחָה
 אִיז דִּי שְׁווערְסְטַע זאַךְ צו צוקוֹמַעַן צו דַעס, און מַעַן דַאַרְף זַיַּךְ
 גַּיטן מִיט גְרוֹיִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ פֿרַיִלִיךְ צו זַיִן, אַפֿעַר גְּלִיחֶה
 ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ אִיז פֿרַיִלִיךְ, ווערְט אִים דְּעַרְפֶּרִיטְעַרְט דִּי הָאָרֶץ
 און דְּעַר שְׁכָל, און דְּעַמְאַלְטֶס ווִיל עַר שׁוִין נִישַׁט טוֹן קַיִן
 שׁוּם נַאַרִישְׁקִיטֵן, ווארום מִיט עַצְבוֹת פֶּאַרְלִירְט מַעַן דִּי שְׁכָל
 אִינגאַנְצֵן, און דִּי תו"ל זאַגן (פּוֹטָה ג.) אִין אָדָם עוֹבֵר
 עֲבִירָה אָלָא אַם פֶּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁמוֹת; אַ מַעֲנֵטֶשׁ וואס עַר
 הָאט שְׁכָל וועט נִישַׁט טוֹן קַיִן שׁוּם עֲבִירָה. און דְּעַר
 הַיִּלְיָנְעַר רַבִּי זאַגְט (ליקוטי מוֹתְרֵי חֶלֶק א' סִימָן ע"ב) אַז אַ מַעֲנֵטֶשׁ
 נַעֲמֵט אִין זַיַּךְ אַרַיִן גְּדֻלוֹת הַבוֹרָא יתְבַרַךְ שְׁמוֹ, און עַר ווִיִּסֵט
 אַז דְּעַר בּוֹרָא פֶּלַעוֹלָמִים אִיז דָּא מִיט אִים בִּי אִים נַעֲבֵן
 אִים, און קוֹקֵט אוֹיף אִים, דְּעַמְאַלְטֶס וועט אִים אַוועק־פֶּאַלֵן
 אַלֶע נְסִיוֹנוֹת, אַפִּילוֹ מַעַן וועט אִים בַּעֲטֵן טוֹן אַן
 עֲבִירָה וועט עַר נִישַׁט טוֹן.

אַיַבְעֶרְדַעס דַאס עַרְשַׁטַע זאַךְ אִיז זאַלְטֶט זַעַן צו זַיִן זַיַּעַר פֿרַיִלִיךְ,
 און זַיַּךְ גַּיטן צו שְׁמַחָה, אַפִּילוֹ ס'וועט דִּיךְ אַנְקוֹמַעַן
 זַיַּעַר זַיַּעַר שְׁווער, טוֹ אַלֶעס וואס עִם אִיז מַעֲגִלִיךְ
 אַבִּי צו זַיִן פֿרַיִלִיךְ, און שְׁטַענְדִיג זאַלְטֶטוֹ גַּיִן נֶאֱרָא מִיט
 אַ שְׁמִיכָל, און דְּעַמְאַלְטֶס וועט דִּיר דַיִן מַחְשָׁבָה צַיעַן

נאר צו טראכטן פון בורא פֿל עולמים, און דאס איז בְּשִׁמְחָה די אותיות מחשבת, ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') אז אויב א איד איז פֿרייליך קען ער דרייען מיט די מחשבה ווי ער וויל. איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ראטעווען פון דעם ים פון די תאוות און שלעכטס וכו' וכו', זאלסטו זען נאר זיין פֿרייליך, וועט דיין מחשבה וועלן נאר טראכטן פון דעם בורא פֿל עולמים. אויך זע צו לערנען אסאך משניות בסדרן, וואס דאס וועט דיך רייניגן פון אלעם שלעכטס וואס עס האט זיך אין דיר צוגעקלעבט, ווארום משנה איז די אותיות משנה, עס איז משנה דעם מענטש אינגאנצן פון זיינע שלעכטע געוואוינהייטן, אויך משנה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה אויב מען לערנט אסאך משנה איז דער בורא פֿל עולמים משפיע פרנסה. זע זיי שטארק אין דעם, וועסטו פֿטור ווערן פון אלעם שלעכטס, און עס וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פֿרייליכן תמיד

קלח

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר יתרו י"א שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דו קענסט זיך גישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון דיין ארבעט וואס דו לייגסט אריין אין די תינוקות של בית

רָבֵן, דָּאָס אַיז בײַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זײַער זײַער חָשׁוּב, ווי די תּוֹ"ל זאָגן (מסכת פּלָה רַבֵּי פֿרָק ב') בְּכָל יוֹם מִלְּאָךְ יוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַבֵּל אֶת הָעוֹלָם, וּבִיּוֹן שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּבַל בְּתִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, מִיַּד גְּהַפֵּךְ בַּעֲסוֹ לְרַחֲמִים; וּבְפֶרֶט אַז מָעַן גַּעוּוֹאויִנט צו די קְלִינַע קִינְדער פֿון קִינְדווייז אױס אַז זײ זאָלן רַעֲדֵן שְׁטַענְדִּיג פֿון בַּאֲשַׁעפֶּער, דָּאָס אַיז די הַעֲכָסְטַע זאַך, אַזױ ווי דער הײלִיגער רַבִּי הָאָט אַוּנז גַּעזאַגט (שיחות הַר"ן סִימָן לז) בײַ די וועלֵט אַיז אַמוֹנָה אַ קְלִינִיקײט אָפֶּער בײַ מִיר אַיז די עֵיקֶר אַמוֹנָה אָן חֲכָמוֹת, נָאר אַזױ ווי די קְלִינַע קִינְדער גְּלִיבֵּן; און דער בַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע הָאָט גַּעזאַגט, "נָאךְ אַלֶּע מײַנַע הַשְּׁגוֹת וואָס אײַךְ הָאָב מִשִּׁיג גַּעווען און דַּעֲרַגְרִיכֵט, לײַג אײַךְ אַלֶּעס אַוועק און אײַךְ דאַווען אַזױ ווי אַ קְלִינִי קִינְד אָן שְׂכָל וְכוּ". ווייל דער שְׁלִימוֹת פֿון אַמוֹנָה אַיז אַוועק וואַרפֵּן אַלֶּע חֲכָמוֹת און אַלֶּע הַשְּׁגוֹת, נָאר פֿשוּט רַעֲדֵן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אָן קײן שׁוּם אײַגענַע חֲכָמוֹת. מָעַן זַעט בײַ די וועלֵט זוכֵט מָעַן מְדַרְיגוֹת און הַשְּׁגוֹת וְכוּ, און ווען מָעַן זַעט אײַנעם וואָס קען עפֿעס פֿוֹנוֹת וְכוּ אַיז מָעַן אַיִם מְקַנָּא וְכוּ, אָדער מָעַן ווײל אַיִם נָאכְמאַכֵּן וְכוּ, און קײנעם פֿאַלֵט גִישׁט אײַן אַז אַלְסְדִּינג קומֵט גִישׁט צו פֿשוּטַע אַמוֹנָה, אַזױ ווי קִינְדערִלֶּעךְ גְּלִיבֵּן אַיִן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וואָס דָּאָס אַיז זײַער חָשׁוּב בײַ אַיִם, אַיפֿערִדעם זאַלְסְטוּ וויסן אַז דו טוֹסֵט גָאָר אַ הײלִיגַע אַרְבַּעַט אַז דו לַעֲרַנְסֵט מִיִּט קְלִינַע קִינְדער אַמוֹנָה פֿשוּטַה, וואָס דָּאָס וועט זײ צונויץ קומען אויף דעם גאַנצן

לְעֵבֶן, וְוָארום דו ווייסט אז די לְעֵבֶן גייט נישט אזוי ווי מען האט געוואלט, יעדער מענטש האט שוועריקייטן אין זיין לְעֵבֶן וכו', מען האט אין לְעֵבֶן גרויסע שווערע ביטערע נסיונות וכו', און רוב מענטשן קענען זיך נישט קיין עצה געבן וויאזוי ארויסצוגיין פון דעם, נאר ווערן מער פארפלאנטערט און פארדרייט וכו' וכו'. מה שאין כן אויב מען ברענגט אריין אין קליינע קינדער ווען זיי זענען נאך נאר קליין אמונה פשוטה אינעם בורא כל עולמים, און מען לערנט זיי אויס וויאזוי צו רעדן צו אים, אן קיין שום חכמות, דאס וועט זיי באגלייטן דעם גאנץ לְעֵבֶן, און דאס וועט זיי דערהאלטן אין אלע שווערע נסיונות וואס עס קומט פאר אין טאג טעגליכן לְעֵבֶן.

א יונג קינד האט א ריין הארץ, און אז מען לייגט אין אים אריין אמונה אין בורא כל עולמים און מען לערנט אים אויס ווי אזוי צו רעדן צו אים אויף פראסט אידיש, דאס וועט שוין בלייבן ביי אים דעם גאנץ לְעֵבֶן, און ס'וועט אים באגלייטן שטענדיג, און דאס טוסטו, איבערדעם זאלסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דיין הייליגע ארבעט, ווי די חז"ל זאגן (בבא בתרא ח:) על הפסוק (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים בפוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; וואס דער פשוטער פירוש איז, אזוי ווי מען קען נישט ציילן די שטערן אזוי קען מען נישט ציילן דעם זכות פון די מלמדי תינוקות וואס זיי לערנען מיט די קינדערלעך אמונה, וואס דאס איז דער גאנצער תורה הקדושה, ווי עס שטייט (תהלים קי"ט) "כל

מְצוּוֹתֶיהָ אַמוּנָה" אַלֶּע מְצוּוֹת פּוֹן דִּי תוֹרָה בְּרַעַנְגֵט דַּעַם
 מְעַנְטֵשׁ צו אַמוּנָה, וּבְפֶרֶט אִין אונְזער דוֹר וואַס דַּער עַרֶב
 רֶב זַענען זײער צושפּרײט, און האָבן אַרײַנגעברענגט צווישן
 אַידישע קינדער אַלע עַרלײ כּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרסוֹת רחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, אִיז אַ מְצוּהָ צו לעַרנען מיט קינדער פֿשוטע אַמוּנָה,
 כּדִּי זײ זאָלן באַהײט ווערן פּוֹן אַלע דִיעוֹת בּוֹזבוֹת וואַס אִיז
 יעצט דא אױף דער וועלט, וואַס לײדער דִי שַענְסְטע און
 דִי בעַסְטע זענען אִין דַעם אַרײַנגעכאַפּט געוואָרן. און מַעַן
 דאַרף גרויס רחֲמִים אַז מַעַן זאַל נישט אַרײַנפאַלן אִין דַעם
 גִּיץ פּוֹן כּפִירוֹת און אַפִּיקוֹרסוֹת, וואַרום פֿשוטע אַמוּנָה אִיז
 הײַנט זײער שווער צו דערגרייכן, מַעַן האַט אַרײַנגעלײגט
 בײַ יעדן אײנעם אַזעלכע נאַרײשע חֲכָמוֹת און פאַרקרוּמטקײט
 בײַז עַס אִיז זײער שווער צו דערגײן פֿשוטע אַמוּנָה, רעדן
 צום בורא כּל עוֹלָמִים אַזױ ווי אַ פֿשוטער איד, און דאַס
 אִיז געווען דַעם רצוֹן פּונעם הײליגן רבֿײַן אַז מַעַן זאַל זײך
 אױפֿפירן ווי אַ פֿראַסְטער איד, און עַר האַט געזאָגט אױף
 זײך (שיחות הַר"ן סימן קנ"ד) פאַרנוואַס אִיז עַר געקומען צו זײן זאך?
 ווייל עַר האַט זײך געפירט אַזױ ווי אַ פֿראַסְטאַק, אַסאַך
 גערעדט צום בורא כּל עוֹלָמִים אַן חֲכָמוֹת, און עַר האַט
 געזאָגט זײער אַסאַך תּהִלִּים.

מַעַן זַעט מְעַנְטֵשׁן זוכן מדרִיגוֹת און השגוֹת וכו', און ווען
 ס'דאַכט זײך אַז זײ האָבן שוין געזען אַ מְעַנְטֵשׁ
 מיט מדרִיגוֹת און השגוֹת וכו' האָבן זײ קעלכערנע התפּעלוֹת
 וכו' וכו', וואַס דער אַמְתָּן אַרײַן אִיז דאַס אַ גרויסע שְׁמוּתָה,

ווייל די העכסטע מדריגה איז צו זיין א פשוטער איד פירן זיך אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך מיט אן אמת: גיין אין שול דאווענען דריי מאל אין טאג, שחרית מנחה מעריב מיט מנין, און דאווענען ווארט ביי ווארט פון סידור, און מבוון זיין פירוש המילות, און זיך פרייען מיט יעדע מצוה וואס מען טוט, ציצית תפילין מזוזה בשורות וכו' וכו', און לערנען תורה יעדן טאג חומש מיט רש"י, מיט משניות, מיט גמרא, וכו', און זיך אויפפירן ערליך. דאס איז די העכסטע מדריגה, און דאס איז זייער חשוב ביים בורא כל עולמים.

הללויהי זאלן מיר דאס קענען באנווייזן, ווייל יעדער איינער איז אנגעקלעבט מיט נארישע חכמות וואס איז הוילע דמיונות. אבער ווען א איד פירט זיך פשוט אן חכמות, מיט פשוטע אמונה, דער דערגרייכט צו די העכסטע מדריגות, אז וואויל איז דער מלמד וואס ער לייגט דאס אריין אין די קינדער, און ער לערנט מיט זיי גוטע מדות, קיינמאל נישט רעדן אויף אן אנדערן, און דערווייטערן זיך פון מחלוקת, און לשון הרע, און רבילות, וכו' וכו', נאר זיך פירן ערליך ווי דער בורא כל עולמים וויל, דאס איז די העכסטע זאך. און אויף אזעלכע קינדער זאגן די חז"ל (שבת ק"ט:) אין העולם מתקיים אלא בשביל הכל פיהם של תינוקות של בית רבן; אז וואויל איז דיר אז דו ביסט אזא מלמד וואס לערנט דאס מיט קליינע קינדער. נאר געדענק גוט אז א מלמד מוז זיין געדולדיג, האבן סבלנות, מען

דארף זיך אראפלאזן צו די קליינע קינדער, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי כב) "חנוד לנער על פי דרכו גם כי זקין לא יסור ממנה".

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און פרייליכן תמיד

קלט

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר יתרו י"א שבט ה'תשע"א
שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט אין ליקוטי מוהר"ן (חלק ב' סימן פ"ב)
אז פארנואס גייט א מענטש שלא פסדר, אלעס גייט
אים פארקערט ווי ער האט געוואלט וכו' וכו'? דאס נעמט
זיך פון גאווה וגדלות וואס עס האט זיך אין אים אריינגעכאפט,
ווארום ווען דער מענטש געבט זיך איבער אינגאנצן צום
בורא פל עולמים און ער וויל גארנישט נאר וואס דער בורא
פל עולמים וויל, דעמאלטס וועט אים גיין פסדר. איבערדעם
דארף מען אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים מען זאל
ניצול ווערן פון גאווה וגדלות, וואס קיינער איז נישט דיין
פון דעם, יעדער איינער האט אין זיך ישות וכו' וכו'.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נב), אז א
איד דארף זיך אויסרעדן דאס הארץ צום בורא פל
עולמים, גיין אויף א פלאץ ווי קיינער איז נישטא, און

דַּאָרְטָן בַּעַטָּן רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים אוֹיֶסְרֵיִסְן פֿון זײַךְ זײַנע מְדוֹת רַעוּת. קוֹדֶם זָאל עֵר בַּעַטָּן אוֹיֶף אײַן מְדָה רַעָה און נֶאכְדַעם אוֹיֶף דײַ צווייטע מְדָה רַעָה און נֶאכְדַעם אוֹיֶף דײַ דְרִיטע מְדָה רַעָה, וְכוּ' וְכוּ', און אַזױ ווייטער בײַז עֵר וועט אוֹיֶסְרֵיִסְן פֿון זײַךְ אַלע מְדוֹת רַעוּת. און נֶאכְדַעם ווען עֵר איז שוין זיכער אז עֵר האט אוֹיֶסְגֶּרִיסְן פֿון זײַךְ אַלע מְדוֹת רַעוּת, זאל עֵר וויסן אז עס איז נאך געבליבן דער עפֿעס בײַ אים, דאס איז דער יִשׁוּת וואס איז דא בײַ יעדן אײַנעם, איבערדעם דאָרף מען אַסאַך אַסאַך בַּעַטָּן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אז עֵר זאל נישט האָבן אין זײַךְ קײַן שׁוּם גַּאָוה וְגַדְלוּת, קײַן שׁוּם יִשׁוּת וְכוּ'. און דער אַמְת'ן אַרײַן, נאָכן יִשׁוּב הַדַּעַת דאָרף אַ מַעֲנֵשׁ וויינען, טײַכן טרערן גײַסן; ווי קען זײַן אז אַזאַ גַּראַבִּיאַן, און אַזאַ פֿשוּטער עס האַרץ ווי עֵר איז זאל נאָך האָבן יִשׁוּת און גַּיאוּת? לײַדער לײַדער קײַנער באַפֿט נישט אז עֵר איז נישט רײַן פֿון יִשׁוּת און גַּיאוּת.

איבערדעם זאלסטו זען צופֿרעבן פֿון דיר דײַן גַּאָוה דײַן גַּדְלוּת דײַן יִשׁוּת וְכוּ' וְכוּ', קוק נישט אויף אנדערע, קוק נאר אויף דיר, זאלסט וויסן מיט דעם וואס מען קוקט אויף אן אנדערע, דאס איז אליין יִשׁוּת וְגַיאוּת, אַ מַעֲנֵשׁ דאָרף זײַךְ אײַנגאַנצן איבערגעבן צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, עֵר זאל נישט וועלן גאַרנישט קײַן אנדערע רצון נאר וואס דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וויל, וואס דאס איז דער שְׁלִימוּת. ווי דער הייליגער רַבִּי זָאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן סַלַק ב' סײַמן קע"ו), ווען אַ מַעֲנֵשׁ געבט זײַךְ איבער אײַנגאַנצן צום בּוֹרָא

אָשֶׁר

קלט

בְּנַחֵל

קצט

כָּל עוֹלָמִים, עַר ווִיל גָּאָרְנִישְׁט קײן אַנְדֶּערֶע רָצוֹן נָאָר
וואס דער בורא פֿל עוֹלָמִים ווִיל, דאס הייסט עֲלִיית
המַלְכוּת, דאס ער איז מְקַבֵּל אויף זיך דעם עול מַלְכוּת
שָׁמַיִם בְּשָׁלִימוֹת.

איבערדעם אז דו זעסט אז עס גייט אויף דיר איבער
אזויפיל איבערגייעכצער, און אלעס גייט אים
פארקערט, זאלסטו וויסן אז דו האסט אין זיך ישות וגיאות,
און דו ווילסט זיין א רבי וכו', א מפורסם וכו', א גאון
וכו', א רב וכו', ווען דער מענטש דארף אינגאנצן מבטל
זיין זיין רצון צום בורא פֿל עוֹלָמִים, און גארנישט וועלן
נאר מקנים זיין די תורה און די מצוות, און זיך שטארקן
אין אמונה.

די חז"ל זאגן (שבת ס"ו), הסנה הסנה לאו משום דגביהת מפל
אילני אשרי הקדוש ברוך הוא שכניתיה עלה, אלא
משום דמייבת מפל אילני אשרי קודשא בריך הוא שכניתיה
עלה, [דארן בוים, דארן בוים: גישט ווייל דו ביסט העכער
פון אלע ביימער האט הקדוש ברוך הוא געמאכט ווען די
שכינה אויף דיר, נאר ווייל דו ביסט נידריגער פון אלע
ביימער האט דער איבערשטער געמאכט ווען די שכינה
אויף דיר] זעט מען פון דעם, וואס מער א מענטש איז זיך
מבטל צום בורא פֿל עוֹלָמִים און ער האלט זיך פאר
גארנישט, רועט אין אים די שכינה. איבערדעם אז ס'גייט
אויף דיר דורך אזויפיל איבערגייעכץ, וועל איך דיר געבן
אן עצה: זאלסט זיך צוגעוואוינען אויסרעדן זיך דאס הארץ

פֶּאֶרֶן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אוֹיֵף פֶּרֶאָסְט אִיִּדִישׁ, וּוּאָס דָּאָס
 הַיִּיסְט בֵּיִים הַיִּילִיגֵן רַבִּי'ן הַתְּבוּדוֹת. וּוּי עַר הָאָט גֶּעזָאָגְט
 (ליקוטי מוֹתֵר'ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵיזְנָה
 וּגְדוּלָה מִן הַכָּל; דָּאָס אַ מְעַנְטִישׁ רַעֲדֵט זִיךְ אוֹיִם דָּאָס
 הַאָרֶץ פֶּאֶרֶן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אוֹיֵף פֶּרֶאָסְט אִיִּדִישׁ דָּאָס
 אִיז הֶעֱכֵער וּוּי אַלֶּע עֵבֻדוֹת אוֹיֵף דְּעֵר וּוּעֲלֵט. וּוּיִדְעֵרֵאוּם
 הָאָט עַר גֶּעזָאָגְט (ליקוטי מוֹתֵר'ן חֵלֶק ב' סִימָן ק) אַז אַלֶּע צִדִּיקִים
 זְעַנְעֵן נִישְׁט גֶּעקוּמֵעֵן צו זִייעַר מִדְּרִיגָה נָאר הוֹרְכֵדֵעַם וּוּאָס
 זִי הָאָבֵן גֶּעֲרַעֲדֵט צוּם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים. אִיבֶּעֲרֵדֵעַם זְאָלְסְטוּ
 זִיךְ צוּגֶעוּוּאָזִיגֵעֵן אוֹיסְצוּדֶערֶצִיילֵן אַלֶּעס וּוּאָס עָם גִּיִּישׁ אוֹיֵף
 דִּיר הוֹרְךְ, און בְּעֵטֵן דְּעֵר עִיקָר אַז דוּ זְאָלְסְט זִיין פֶּרִיילִיךְ
 און זְאָלְסְט נִישְׁט וּוּעֲלֵן קִיין אַנְדֶּערֶע רֶצוֹן נָאר וּוּאָס דְּעֵר
 בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וּוּיִל, אַזוּי וּוּעֵט דִּיר אָנְהוּיבֵן צו גִּיין
 אַלֶּעס בְּסִדְרָן.

זַע צו לְעֶרְנֵעֵן יַעֲדֵן טָאָג חוּמֵשׁ מִיט רִשׁ"י מִיטֵן תְּרַגּוּם פּוֹן
 דִּי וּוּאָכֶעֲדִיגֶע סִדְרָה, זְאָלְסְט אָנְהוּיבֵן זְשׁוּיִן זּוּנְטָאָג, און
 בִּיז פֶּרִיִטָאָג זְאָלְסְטוּ דָּאָס עֲנֵדִיגֵן, אַזוּי וּוּי עָם וּוּעֲרֵט גֶּעפֶּסְקֶענְט
 אִיִּן שׁוֹלְחֵן עֲרוּךְ (אורח חַיִּים סִימָן רפ"ה סֵעִיף ג) מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאִילֶךְ
 נִקְרָא עִם הַצִּבּוּר, פּוֹן זּוּנְטָאָג אָן הַיִּיסְט זְשׁוּיִן עִם הַצִּבּוּר.
 אִיבֶּעֲרֵדֵעַם זְאָלְסְטוּ זַעֵן צו זִיין שְׁטָאָרְק אִיִּן דַּעַם, וּוּאָרוּם
 דָּאָס אִיז אַ סְגוּלָה אוֹיֵף יִרְאֵת שָׁמַיִם און אוֹיֵף אֲרִיכוּת
 יָמִים. אַזוּי וּוּי דִּי חו"ל זְאָגֵן (בְּרִכוֹת ח.), לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
 פֶּרִשׁוּתוֹ עִם הַצִּבּוּר, שְׁכָּל הַמְשָׁלִים פֶּרִשׁוּתוֹ עִם הַצִּבּוּר
 מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוּתוֹ; אוֹיֵךְ זְאָלְסְטוּ זִיךְ מֵאָכֵן אַ שִׁיעוּר

אין משניות, זאלסט זאגן אסאך פֿרקים משניות וואס דאס
איז מוזך דעם נפש פון אלע שמוץ וכו' וואס האט זיך
צוגעקלעבט צו דיין נשמה וכו'.

און ווען א איד זאל וויסן די גרויסע מעלה פון זאגן משניות
ווי דאס איז מוזך זיין נשמה, וואלט ער יעדן טאג
געזאגט אכצן פֿרקים משניות, וואס דער אר"י הקדוש זאגט
אויף דעם דאס ווער עס זאגט יעדן טאג אכצן פֿרקים
משניות, וועט הארנענען דאס יצר הרע וואס עס ברענט
אין אים, אז וואויל איז דעם וואס ער איז שטארק אין זאגן
יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות. און דער הייליגער רבי
האט ארויסגעגעבן א תיקון פאר זיינע מענטשן אז זיי זאלן
זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה)
און איינע פון דיע איז געווען דער הייליגער רבי נתן ז"ל,
איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, אז דו וועסט זאגן יעדן טאג
אכצן פֿרקים משניות וועסטו שפירן אן אנדערע טעם אין
לעבן, וועסט זיך נישט שפירן אזוי לידיג וכו'. ועל פולם
זע מאך זיך א שיעור אין גמרא, זאלסט אנהייבן ש"ס פון
ברכות, און זאלסט לערנען פסדרן א דף נאך א דף ביז
דו וועסט מסיים זיין ברכות זאלסטו אנהויבן שבת, אויכעט
א דף נאך א דף, אויכעט מסיים זיין, וועסטו אנהייבן מסכת
עירובין וכו' וכו', ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ ש"ס. און עס
איז מקובל פון הייליגן רבי'ן אז א איד איז זוכה ענדיגן
ש"ס איז ער ממשיך אויף זיך א צלם אלקים, די קליפות
אנטלויפן פון אים.

אײַךְ בַּעַט דיר זײַער זאַלסט זיך היטן פון דעם יצור הרע
 וואס ער וויל דיר אריינברענגן גאָוה און גדלות, דאס
 איז נאך אַרְגֶּער פון אַלְסֶדינג, ווארום ווען א איד ווייסט
 דעם אמת ווער ער איז וכו', דעמאלטס קען ער גיטול
 ווערן פון אלעם שלעכטס, אבער ווען איינער רעדט זיך
 איין אז ער איז שוין עפעס, וכו', וכו', און ער וויל
 געוועלטיגן און דיקטירן מענטשן וכו' וכו', אויף דעם איז
 א גרויסע רחמנות. איבערדעם רייס ארויס פון דיר די
 גאָוה און די ישות, זאַלסט גארנישט וועלן, נאר טון דעם
 רצון פון בורא פֿל עולמים, וועסטו זען עס וועט דיך
 אָנהײבן צו גיין אלעס פֿסדרן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר יְתֵרוֹ י"א שְׁבַט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטן דיין בריוו.

זאַלסט וויסן אז פיבוד אב ואם איז א מצוה דאורייתא,
 און מען דארף זײַער גוהר זיין אויף דעם, ווארום
 ס'איז זײַער זײַער הארב רעדן אויף א טאטן, אדער מבנה
 זיין א טאטן חלילה וחס, אויף דעם קומט א גרויסער עונש,
 דאס איז גיטש קיין מידת חסידות וכו', דאס איז א מצוות

עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה, אֲוֹן מֵעַן דַּאֲרַף זַיִיעַר גְּזֹהֵר זַיִין אִין דְּעַם.
ווי די תו"ל זאגן (קדושין ל:), בְּזִמְנֵי שְׂאֵדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו
וְאֶת אִמּוֹ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִילוֹ
בְּרַתִּי בִּינֵיהֶם וּכְבֹדוֹנִי; ווען א איד איז מְכַבֵּד זַיִין טאַטן און
מאַמען זאגט דער בורא פֿל עולמים אז איך וועל וואוינען
צווישן ענק, חלילה וחס אז מען איז מְבַזָּה א טאַטן און א
מאַמען, וויל דער בורא פֿל עולמים נישט וואוינען דארט,
עס איז נישט אזוי פֿשוט ווי דו מיינסט.

די תו"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבא פֿרק כז) פֿל העולם פולו של
הקדוש ברוך הוא וְאִין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִן
הָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אֶב וְאִם, די גאַנצע בריאה פאלאנגט צום
בורא פֿל עולמים און ער וויל גארנישט נאר מען זאל מְכַבֵּד
זַיִין טאַטן און מאמען. איבערדעם זאלסטו זען תשובה טון
אויף דעם וואס דו האסט גערעדט אויף דיין טאַטן און
מאַמען. אמת איך בין דיר דן לִפְנֵי זְכוּת פֿון רוב צער און
עגמת נפש וואס ס'דאכט זיך דיר אז זיי ווילן דיך נישט
זוכן קיין שידוך האסטו זיך אויסגעגאסן דאס הארץ אויף
זיי וכו' וכו', אָבער דאס איז נישט קיין תירוץ; א טאַטן און
א מאמען דארף מען מְכַבֵּד זַיִין מיט גרעסטן מאס מסירות
נפש. און עס וואלט זייער גוט געווען אז דו זאלסט לערנען
אין שולחן ערוך יורה דעה סימן ר"מ הלכות פיבוד אב
וְאִם, און זאלסט חזרן דעם סימן אסאך מאל ביז דו וועסט
עס קענען אויסנווייניג, ווארום דאס איז וויכטיגע הלכות'ער
וואס יעדער אידיש קינד דארף דאס גערענקן און וויסן.

און עס ווערט געברענגט, אז דער גרויסער גאון און צדיק רבי דוד מקארלין ז"ל האט געהאט א בית דין און מען פלעגט קומען צו אים צו דין תורות. איינמאל איז געקומען א טאטע מיט א זון צו אים אויף א דין תורה, און ער האט אויסגעהערט ביידענס טענות. פלוצלינג האט ער זיך אויפגעשטעלט און ער האט געזאגט "איך קען נישט פסקנען דעם דין תורה!" האט מען אים געפרעגט "פארוואס?" האט ער גענטפערט פארן זון, "די מינוט וואס דו האסט ארויסגעזאגט דברי גנאי וכו' בזיונות ווערטער אויף דיין טאטן, בין איך דיר געווארן א שונא, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קל"ט כ"א) "הלוא משנאף הנו"ה אשנא ובתקוממה אתקוטט", וויפיל דו ביסט געווען א חצוף און עזות פנים אויף דיין טאטן, האב איך דיר פיינט בתכלית השנאה. און די תורה הקדושה האט אונז געזאגט אז א שונא טאר נישט דן זיין דעם צווייטן, ווייל דו ביסט אן עזות פנים פאר דיין טאטן האב איך דיר פיינט, קען איך נישט זיין אין דעם דין תורה", און ער האט זיך אויפגעהויבן און איז אוועקגעגאנגען. זעט מען פון דעם ווי הארב די מצוה פון ביבוד אב ואם איז, און מען טאר נישט מזלזל זיין אין דעם.

זע תשובה צו טון, און בעט איבער דיין טאטן און מאמען. גלייב מיר מיט דעם וואס זיי וועלן זען אז דו לערנסט יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, און אסאך רפין גמרא, און אסאך פֿרקים שולחן ערוך, אפילו זיי וועלן קריגן ביים

אָנפּאָנג אויף דיר זיי וועלן זאָגן "דאָס איז נישט קיין דרד; וכו' וכו'", דו שווייג און ענטפער נישט, אָבער זיי וועלן זען ווי דו באַפֿלייסט זיך אין לערנען און דו פירסט זיך אויף מיט גוטע מדות וועלן זיי ביים סוף דיך מַכְבֵּד זיין. אָבער דו טאָרסט נישט צוריק ענטפערן פאר אַ טאָטן מאַמען גאַרנישט, וואָרום ס'איז זייער האַרב רעדן אויף אַ טאָטע מאַמען.

ווען דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז מְקוֹרֵב געוואָרן צום הייליגן רבי'ן, האָט זיין פֿאַטער רבי נפתלי הערץ ז"ל זייער געקריגט אויף זיין זון, און האָט אים גערודפֿט, און האָט אים געוואָלט אַוועקנעמען פון הייליגן רבי'ן, אָבער דער הייליגער רבי נתן ז"ל האָט גאַרנישט גענטפֿערט זיין טאָטן, נאר ער האָט געלערנט מיט גרויס התמדה, און וויפיל דער פֿאַטער האָט אים מְבֹהָה געווען און אַוועקנענומען וכו' פון אַלסֶדִינֵג וכו', האָט דער הייליגער רבי נתן ז"ל נישט גענטפֿערט, געשוויגן, און האָט אַלץ געלערנט מער און מער, ביז ס'האָט זיך איבערגעדרייט אז זיין טאָטע האָט זיך מיט אים געלויבט, און ער האָט געזאָגט פֿאַר יעדן איינעם, אז מיין זון רבי נתן ז"ל איז מיר מַכְבֵּד מער ווי אַלע קינדער, און ער פֿלעגט אים רופֿן רבי נתן, אזוי האָט ער אים מַכְבֵּד געווען, ווייל ער האָט געזען אז ער איז אַן ערענסט קינד, און ער וויל נאר דינען דעם בורא פֿל עולָמִים. איבערדעם זאַלסטו אויכעט טון די זעלבע זאך וועסטו זען אַלעס וועט זיך איבערדרייען לְטוֹבָה.

ליידער ליידער איז דא בעלי לשון הרע און בעלי מחלוקת
 וואס זיי העצן אויף אקעגן די אלע וואס זענען
 מקורב צום הייליגן רבי'ן בכלל, און צו "היכל הקודש"
 בפרט. איבערדעם איז דער עיקר נישט צו ענטפערן, נאר
 לערנען מיט גרעסערע התמדה, און דאווענען מיט מער
 בונה, און זיך אויפפירן ערליך, וועט דער גוטער נאמען
 גיין פאר דיר, און אלעס וועט זיך איבערדרייען לטובה.
 געדענק א טאטן און א מאמען טאר מען נישט צוריק
 ענטפערן בשום פנים ואופן, מען דארף זייער אכטונג געבן
 אויף זייער פבוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר יתרו י"א שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען פריוו.

מיין צייט איז זייער זייער באגרעניצט, און איך קען נישט
 ענטפערן באריכות.

דו האסט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פאר דיר, זע צו חזרן
 אסאך ליקוטי מוהר"ן ווארום דער הייליגער רבי נתן
 ז"ל האט געזאגט אז אין דעם גוף וואס עס איז דא ליקוטי
 מוהר"ן וועלן די ווערים אין קבר נישט צוקומען. דו דארפסט

וויסן אז דער ספר ליקוטי מוהר"ן האט דער רבי צוגעזאגט אז ס'וועט אויפמאכן אלע אדערן, און ס'וועט צובינדען דעם מענטש צום בורא פל עולמים. איבערדעם אז א מענטש לערנט אסאך "ליקוטי מוהר"ן" דורכדעם ווערט ער מקורב צום הייליגן רבי'ן, ווי ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו הוא בתוך הספר; אז מען וויל זען דעם צדיק דארף מען קוקן אין דעם ספר, דארטן איז באהאלטן זיין פנים, זיין שכל, זיין נשמה. איבערדעם אז דו וועסט לערנען אסאך "ליקוטי מוהר"ן" וועסטו זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן, אן לערנען "ליקוטי מוהר"ן" איז מען בכלל נישט מקורב צום הייליגן רבי'ן, קיינער זאל דיר נישט איינרעדן אנדערש.

מען זעט היינט פארקרומטע דרכים וואס ס'געפונען זיך אינעווייניג וכו' וכו', דאס אלעס איז נישט פון הייליגן רבי'ן, ווארום ווער עס לערנט יעדן טאג דעם הייליגן רבי'נס ספר ליקוטי מוהר"ן ווערט אים געעפענט די אויגן און דאס הארץ, און עס ברענגט אים דאס גאנץ לעבן צום בורא פל עולמים. איבערדעם זע צו לערנען אסאך "ליקוטי מוהר"ן", און דער עיקר די שיחות פון ספר "שיחות הר"ן" און ספר "חיי מוהר"ן" דאס איז די שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט אויפגעשריבן וואס ער האט געהערט פון הייליגן רבי'ן, און טו נישט קיין ווילדע עבודות, וואס יעדע משוגענער וכו' וכו' האט אויסגעטראכט וכו' וכו'. דעם הייליגן רבי'נס ווערטער איז זיס, און ברענגט דעם מענטש

צו א געוואלדיגן דביקות אין בורא פל עולמים, און ס'איז אים מחזק און שטארקט אים צו שמחה און צו דביקות הבורא יתברך שמו.

אין ארץ ישראל האט געלעבט א גרויסער צדיק רבי יהושע לייב דיסקין זי"ע, וואס ווער ס'האט נאר געקוקט אויף אים איז געפאלן אויף אים א פחד, ווארום ער איז געווען שטענדיג דבוק אין בורא פל עולמים. און עס ווערט דערציילט, אז זיין פאטער האט אים געזאגט ביי די אכצן יאר, "מיין קינד זאלסט וויסן אז יעדער איד דארף אין זיך ארייננעמען אז אן עבירה איז ערגער ווי די טויט", און ער האט אנגעהויבן צו וויינען, און ער האט אים געזאגט, "אבער פון דיר מיין קינד בעט איה, זאלסט איין רגע נישט מסית זיין פון בורא פל עולמים, און זאלסט געדענקן אז איין מינוט אז מען איז מסית דעת פונעם בורא פל עולמים דארף דאס זיין ביים מענטש ארגער ווי דער טויט". זע וואס הייסט א פאטער וואס ער זאגט אן זיין זון אזא צוואה אז ער זאל נישט מסית דעת זיין פון דעם בורא פל עולמים איין מינוט, ווארום אויב דו וועסט מסית דעת זיין איין מינוט פון דעם בורא פל עולמים זאל דאס זיין ביי דיר ארגער ווי דער טויט, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צו אזא דביקות אז ער איז נישט מסית דעת פון דעם בורא פל עולמים.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ח), אז דער עיקר דביקות פון א מענטש איז תלוי ווי ער היט

דעם דיבור, און אַ איד דאַרף שְׁטענדיג זען צו טראַכטן פון דעם בורא פֿל עולמים. אַבער צוקומען צו דעם קען מען נישט נאר אז מען היט דעם דיבור, ווארום אלע צרות וואס אַ מענטש ליידט איז נאר וועגן זיין דיבור וואס ער רעדט וואס מען דאַרף נישט רעדן. ובפרט אז אַ מענטש רעדט לשון הרע רכילות ליצנות, דאס איז דער אבי אבות הטומאה, מען דאַרף זיך צוגעוואוינען נישט רעדן פון יענעם, און אזוי ווי מען טאר נישט רעדן אויף יענעם טאר מען נישט רעדן אויף זיך, און אזוי ווי מען טאר נישט פיינט האבן יענעם טאר מען נישט פיינט האבן זיך. אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לייגט די ווערטער אריין ביי זיך אין הארץ וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמב

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר יתרו י"א שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו שטארקן, זאלסט נישט זיין ביי דיך געפאלן. דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט אז דער עיקר איז שטענדיג זיין פרייליך, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; ס'איז

א גרויסע מצוה שטענדיג זיין פרייליך, נישט אז דער הייליגער רבי געבט אונז אן עצה צו זיין פרייליך, נאר ער זאגט אז עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, ווארום מיט דעם וואס א איד איז פרייליך ווען ער איז מקיים די מצוות, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט א ריינעם הארץ, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א), בשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקויו; אויב א איד טוט א מצוה מיט שמחה איז א סימן ער האט א ריין הארץ, ער טוט עס מיט א געוואלדיגער חיות. איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, זאלסט נישט זיין צובראכן בשום פנים ואופן. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן קס"ט), אויב א איד איז שטענדיג פרייליך היט אים דער אייבערשטער אפ אז ער זאל נישט קומען צו קיין פגם הברית וכו', ער זאל נישט קומען צו קיין עבירות וכו'. איבערדעם זאלסטו זיין נאר פרייליך, זאלסט געדענקן אז דער סמ"ך מ"ם וויל דיר נאר צוברעכן, ער וויל דיר אריינארפן אין א יאוש און אין א דיפרעסיע וכו' וכו', איבערדעם דארפסטו זיך גייטן צו זיין פרייליך, כאטש ס'קומט אן מורא'דיג שווער צו זיין פרייליך, פונדעסטוועגן זאלסטו וויסן אז שמחה דאס איז די גאולה, ווען א איד איז פרייליך גייט ער ארויס פון זיין גלות, אזוי ווי עס שטייט (שע"ה נה) "כי בשמחה תצאו", דורך שמחה גייט מען ארויס פון גלות, יעדער איינער דורך זיינע עוונות ליגט אין א ביטערן גלות. וואס הייסט גלות? ווען דער מח פון מענטש

שְׁלֹאפֶט און טראַכט גיִשט פון דעם בורא פֿל עולָמים, דאָס הייסט גלות. איבערדעם זאָגן די חז"ל (פֿסחים קטז:): "חַיִּיב אָדָם לְרֹאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִילוֹ הוּא יֵצֵא מִמְצָרִים"; א איד איז מחויב צו שפירן אז ער איז ארויס פון מצרים, מען איז מזכיר יעדן טאג אינדערפרי און ביינאכט ביי קריאת שְׁמַע יציאת מצרים, ווארום דאָס איז תּלוּי איינעם אין אנדערן, קריאת שְׁמַע איז אמונה, א איד זאָגט "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הוֹי"ה אַלְקִינוּ הוֹי"ה אַחַד" אינדערפרי און ביינאכט, און דעמאלטס דארף מען מזכיר זיין יציאת מצרים, זיך דערמאנען אז אויב א איד איז שטארק מיט אמונה וועט ער ארויסגיין פון זיינע מצרים, מצרים איז צוויי ווערטער, מצר ים, דער מח ווערט אנגערופן ים החכמה, ס'קען גיין ביזן סוף וכו' וכו', און ווען ס'איז ענג ווערט דאָס אנגערופן מצר ים, דער מח איז אין ענגעניש, אָבער ווען א איד איז פרייליך גייט ער דורך אלסדינג, איבערדעם זאלסטו זען צו זיין פרייליך.

ווי אזוי איז מען זוכה צו קומען צו שמחה? נאר דורך תּפֿילה, מען דארף האלטן אין איין בעטן דעם בורא פֿל עולָמים אז ער זאל זיין פרייליך, און אז מען בעט אויף שמחה איז מען זוכה צו שמחה, און אז מען האט שמחה האט מען אלעס, און עס פֿעלט שוין גיִשט דעם מענטש גארנישט, ווארום דער עיקר הצלחה פון דעם מענטש איז נאר דורך שמחה פרייליכקייט, ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שְׁהוּא שְׂמֵחַ תּוֹמֵד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; ווער ס'איז שטענדיג פרייליך, איז מצליח.

אִיבְעֶרְדֶּעם אויב דו ווילסט האבן העלחה אין דיין לעבן
 זאלסטו זען צו זיין נאר פרייליך, און זאלסט
 מכבד זיין דיין טאטן מאמען, און זאלסט פרייליך מאכן א
 יעדן איד, און זאלסט פרייליך מאכן א יעדן איינעם, וועסטו
 זען אז אלע וועלן דין לוב האבן. די עיקר צרות וואס א
 מענטש האט, איז נאר ווייל ער שלעפט אויף זיך מרה
 שחורה און ביטערנישט. איבערדעם זע ארויסגיין פון אלע
 מרה שחורות, און פון אלע דאגות, און זאלסט זיין נאר
 פרייליך, און דאנקען גאט ברוך הוא, מיר האבן זיך צו
 פרייען מיט "שלא עשני גוי", דאס איז די גרעסטע שמחה,
 אפילו מען זאל נישט האבן קיין שום מצוה, קען מען זיך
 פרייען דאס דאנקען גאט איך בין געבוירן געווארן א איד.

עס ווערט דערציילט אז דער הייליגער בארדיטשובער רב
 זי"ע האט געדאווענט יעדן טאג פארן עמוד, און ווען
 ער האט זיך געשטעלט זאגן ברכות האט ער פארפעלט די
 ברכה "שלא עשני גוי", ווען ער האט געענדיגט די ברכות
 איז צוגעקומען צו אים א פשוטער איד און האט אים געזאגט,
 "רבי, איר האט פארפעלט א ברכה, איר האט אויסגעלאזט
 א ברכה, די ברכה פון שלא עשני גוי האט איר נישט
 געזאגט!" האט זיך דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע
 אנגערופן, "איך האב שוין די ברכה געזאגט ווען איך בין
 אויפגעשטאנען. היינט אינדערפרי ווען איך בין אויפגעשטאנען,
 האט מיר דער סמ"ך מ"ם אריינגעברענגט אין א ביטערנישט
 אזוי ווי איך בין דער ארגסטער מענטש פון די גאנצע וועלט

און איך האב שוין נישט קיין תקנה וכו' וכו', און איך האב נישט געהאט מיט וואס זיך מחיה צו זיין, האב איך געגעבן א טאג און געזאגט "שלא עשני גוי", ווי נישט אפער א גוי בין איך נישט, און מיט דעם האב איך זיך מחיה געווען, און ממילא האב איך נישט פארפעלט די ברכה".

זעט מען פון דעם אז אויב א הייליגער צדיק אזוי ווי דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע, וואס דער הייליגער רבי האט אים מורא'דיג באוואונדערט, און האט געזאגט אויף אים אז "ער איז דער תפילין פון הקדוש ברוך הוא", און "ער איז דער פאר הדור" וכו' וכו', און אז ער האט זיך שוין נישט מיט וואס מחיה זיין זיך נאר מיט "שלא עשני גוי", על אחת כמה וכמה אזעלכע קליינע מענטשעלעך ווי אינז דארפן זיך אונדאי און אונדאי מיט דעם מחזק זיין. וואס טוסטו אז דו ווערסט געבוירן א כינעזער וכו', אדער א טערק וכו', אדער א גוי פון אן אנדערע סארט אומה? וואלט גארנישט גענוצט, אז דו וואלסט געוואלט ווערן א איד וואלסטו געדארפט דורכגיין גיור, מגייר זיין זיך וכו' וכו', און אזוי ביסטו געבוירן געווארן א איד, דארפסטו זיך מיט דעם מורא'דיג פרייען. און אז מען פריידט זיך מיט דעם איז מען גורם א גרויסער יחוד אין הימל, ווייל ביים בורא פל עולם איז מורא'דיג חשוב שמחה, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (דברי הימים א' ט"ז) "עוז וחדוה במקומו", ביים בורא פל עולם איז דארטן דא נאר שמחה. און מיט דעם קען א מענטש וויסן אויב ער איז אין די קדושה

אָדער אויב ער איז חלילה וחס אין די טומאָה: אויב ער איז בְּמֵרָה שְׁחֹרָה און בְּעֵצְבוֹת, און ער איז דִּיפְרַעסֵט דֶּעֶרביטֶערט וְכוּ' וְכוּ', איז אַ סִימָן עַר לִיגֵט אין די טומאָה, אָבער אויב ער איז שְׁטַענְדִּיג פֿרִייליך און ער מאַכט פֿרִייליך אנדערע, איז אַ סִימָן עַר איז שוין אין די קדוּשָׁה. איבערדעם זע צו זיין פֿרִייליך, און קוק נישט אויף קיינעם נישט; וואס האַסטו צו קוקן אויף אנדערע?

דער הייליגער רבי האט אונז מְגַלָּה געווען אויפן פֿסוק (יחזקאל ל"א), אַחַד הָיָה אַבְרָהָם, אַבְרָהָם אָבִינוּ הָאֵל גְּעֵדִינֵט דָּעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים בְּבַחֲיַנַת אַחַד, עַר הָאֵל נִישֵׁט גַּעקוקט אויף קיינעם נישט, ער איז געווען איינער אליין אַקעגן די גאַנצע וועלט, ווי די חז"ל זאָגן עַר הֵיִסֵּט אַבְרָהָם הָעֶבְרִי, ווייל די גאַנצע וועלט איז געשטאַנען פון איין זייט, מַעֲבַר אַחַד, און ער איז געשטאַנען פון די אנדערע זייט אליין, און ער האט מקריא געווען דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אז ער פֿירט די גאַנצע וועלט בְּהַשְׁגָּחָה פֿרָטִית. שְׁטַעל זיך פֿאַר: איין מַעֲנִטֵשׁ זאל שטיין אַקעגן מילי מיליאָנען מַעֲנִטֵשׁן, און ער האט נישט קיין התפעלות פון זיי! דאס איז די גרויסקייט פון אַבְרָהָם אָבִינוּ, וואס ער ווערט אנגערופן מיט אזוי פיל שְׂבָחִים אַלץ ווייל ער האט זיך דֶּעֶרְהאַלְטן און ער איז נישט אַראַפֿגעפֿאַלן ביי זיך. איבערדעם זאַלסטו זיך אויך נעמען אין די הענט אַרײַן, און פאל נישט אַראַפֿ, זאַלסטו זיין נאַר פֿרִייליך, קוק נישט וואס אנדערע זאָגן, וואס האַסטו מיט אן אנדערן? אויב דו וועסט גיין מיט

דעם וועג וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש, ס'וועט
דיך גארנישט פֿעלן. פֿאלג מיר הייב אן פון יעצט צו זיין
פֿרייליך, און מאך פֿרייליך אנדערע מענטשן וועט דיר גוט
זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמוג

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר יְתָרוֹ ט"ו שְׁבַט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

שְׂטאַרַק זיך און פֿאל נישט אַראַפּ ביי זיך, אויף די וועלט
איז דער עיקר זיך צו דַּעְרַהאַלְטֵן, און וואס מער
א מענטש דַּעְרַהאַלְט זיך איז זיין מעלה זייער גרויס אין הימל.

דער עיקר זיך דַּעְרַהאַלְטֵן זיך אין אַמוּנָה פֿשוּטָה אין בורא
כֹּל עוֹלָמִים, א איד דאַרף שְׂטַענְדִּיג וויסן אז אלעס
וואס עס ווערט געפֿירט מיט אים איז אלעס בְּהַשְׁגָּחָה
פֿרֻטִית, און אז מען נעמט דאס אריין אין זיך איז די לעבן
אנדערש, אזוי ווי שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ האט געזאגט (משלי כח) "איש
אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" א מענטש וואס ער איז שְׂטאַרַק אין
אַמוּנָה האט אלע בְּרָכוֹת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם הַמַּיּוֹשִׁי לְסֵדֶר יִתְרוֹ ט"ו שְׁבַט ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטָן דִּיין לְאַנְגְּעֵן בְּרִיוּוּ.

צוֹפִיר צִיט הָאֵב אִיךְ נִישְׁט צו עֲנַטְפֶּעֶרן לְאַנְגְּעֵן בְּרִיוּוּ, הַגַּם
אִיךְ שְׁרִיב יַעֲדֵן טָאג, אָפֶער אִידיש אִיז מִיר שְׁוֹעֵר
צו שְׁרִיבֵן, אִיפֶעֱרֶדעם מוֹזְטוּ מִיךְ מוֹחֵל זִיין אַז אִיךְ בִּין
מְקַצֵּר. דו דאַרפֶּסט ווִיסן אִיין זאַךְ: מִיר זַענען מְקוֹרֵב צום
הייליגן רַבִּין, און דער עיקר הַתְּקַרְבוּת אִיז לְעֶרְנֵען אַסאַךְ
דַּעם הייליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים, און אִינְמַאל אַז מָען לְעֶרְנֵט
דַּעם הייליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים אִיז דָּא עֲצוֹת אויף יַעֲדֵע זאַךְ,
וואַרום דער הייליגער רַבִּי האט אונז אַראָפֿגעבְּרַעַנְגֵט דַּעם
רַחֲמָנוּת פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, ווי ער בְּרַעַנְגֵט (אין לִיקוּטֵי מוֹחֵרִין
חֵלֶק ב' סִימָן ז') "ווער קען זיין אַ מְנַהִיג יִשְׂרָאֵל? דער וואס אִיז
אַ רַחֲמָן, און ער קען רַחֲמָנוּת הָאֵבן אויף אִידִין", און דער
עיקר רַחֲמָנוּת אִיז אַרויסצוֹנְעֶמֶען אַ מְעַנְטֵש פֿון זײַנע זינד,
וואס דאס אִיז די גֶּרַעסְטֵע יסורים, ווי די תּוֹ"ל זאַגן (שְׁבַת
נח.) אִין יסורים בְּלֹא עוֹן; וואס הייסט יסורים? ווען ס'אִיז
דא עוונות, וואַרום אַ נְשָׁמָה אִיז אַ חֵלֶק אֶלְכֵי מַמְעַל, און
ווען מָען פֿאַרפֿלֶעקט דאס אָן מִיט זינד דאס אִיז די גֶּרַעסְטֵע
יסורים, וואַרום אויב ס'אִיז נִישְׁטאַ קיין זינד אִיז נִישְׁטאַ קיין
יסורים, יסורים אִיז נָאר ווען אַ מְעַנְטֵש זינדיגט, וואַרום ווער
ס'ווייסט דאס גְּרוֹיֶסקִיט און דאס חֲשִׁיבוּת פֿון אִידִין, ווייסט

אז זיי האבן גארנישט קיין שייכות מיט קיין זינד, און אויף דעם טוט דער צדיק מנחם זיין, דאס הייסט רחמנות האבן אויף אלע געפאלענע און צוגבראכענע מענטשן, און שיינט אין זיי אריין א התחזקות אז זיי זאלן נישט צוגבראכן ווערן, און ער ברענגט זיי צוריק צום בורא פל עולמים.

איבערדעם מאך זיך א שיעור יעדן טאג אין "שיחות הר"ן" און "חני מוהר"ן", וואס דאס איז שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט פארצייענט און פארשריבן וואס ער האט געהערט פון הייליגן רבי'ן, וואס ער האט בפירוש געזאגט, אז "מיט יעדע שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיין אן ערליכער איד", איך שטעל זיך פאר דער הייליגער רבי האט געוואוסט וואס הייסט אן ערליכער איד, און ער האט געזאגט אז מיט יעדע שיחה זיינע אז מען וועט מקיים זיין וואס דארטן שטייט, קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי ער ווייסט וואס הייסט אן ערליכער איד. איבערדעם איידער דו הייבסט אן צו לערנען "ליקוטי מוהר"ן", הייב אן צו לערנען קודם די שיחות וואס דאס איז גרינגער, און זאלסט זען צו פרובירן מקיים צו זיין וואס דארטן שטייט בתמימות ופשיטות.

דער הייליגער רבי רעדט אסאך פון שמחה ווי א איד דארף זיך דערהאלטן אין די שווערסטע ביטערסטע מצבים נאר זיין פרייליך, דער הייליגער רבי איז אסאך מאריך פון רעדן צום בורא פל עולמים וואס דאס הייסט

הַתְּבוּדָהּ, זִיךְ אוֹיִסְגִּיסֵן דָּאס הָאָרְץ פֿאַר אַיִם און
 אוֹיִסְדֶּרֶצִיילֵן אַלְסֶדינג וואס עס גייט אויף אים אַיִפֶּער, און
 דער הייליגער רַבִּי רַעֲדֵט אַסאַך פֿון סְדֵר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד ווי
 אזוי אַפִּילוֹ אַיינער וואס ער פֿאַרשטייט גאַרנישט וואס ער
 לֶעֶרַנט הֵן מַחֲמַת עַר הָאֵט אַ שְׁווערן תְּפִיסָה אַ שְׁווערן
 קאַפּ וְכוּ' וְכוּ', הֵן עַר הָאֵט נֶעֱבַעַךְ לִידֶער געזינדיגט און
 דער קאַפּ לִיגט אים נֶעֱבַעַךְ אִין אַלֶּע שְׁמוּץ און טִינוּפֹת
 וְכוּ' וְכוּ', פֿונדעסִטוועגן הָאֵט דער הייליגער רַבִּי אונז געגעבן
 אַ וועג וויאזוי צו לֶעֶרַנען (עגן שיחות הַר"ן סִימֵן ע"ו, וְקוּנְטֵרֵם "סְדֵר דֶּרֶךְ
 הַלִּימוּד"), אַ מַעֲנֵשׁ זאַל נֶעֱמַען אַ מִשְׁנִיּוֹת, און ער זאַל
 אָנהייבן צו זאַגן אַ פָֿרְק נאך אַ פָֿרְק, זאַגן און נאַכאַמאַל
 זאַגן, און זאַגן כְּסֵדֶרן בִּיז ער וועט מְסִיִּים זיין אַ מַסְכָּתָא
 זאַל ער אָנהייבן נאך אַ מַסְכָּתָא, בִּיז ער וועט ענדיגן אַ
 סְדֵר זאַל ער אָנהייבן נאך אַ סְדֵר, בִּיז ער וועט ענדיגן
 שִׁשָּׁה סְדֵרִי מִשְׁנָה, זאַל ער אָנהייבן נאַכאַמאַל, און אז
 מַעֵן געוואוינט זיך צו, צו אַסאַך זאַגן מִשְׁנִיּוֹת, ווערט
 אוֹיִסְגֶּרִיניגט זיין גִּשְׁמָה, ס'ווערט גערייניגט זיין מַח בִּיז
 ער הייבט אָן צו פֿאַרשטיין.

וויסן דאַרפֿסטו וויסן אז דער הייליגער בית יוסף ז"ל הָאֵט
 זוכה געווען צו אַ מַגִּיד פֿון הַיְמָל וואס איז אים
 געקומען מַגְלָה זיין סודות, נאָר אִין זכות וואס ער הָאֵט
 יעדן טאַג געלֶעֶרַנט צווישן דרייסיג און פֿערציג פָֿרְקִים
 מִשְׁנִיּוֹת. און אַיינמאַל מַעֵן געוואוינט זיך צו, זאַגן אַסאַך
 מִשְׁנִיּוֹת, קען מַעֵן זיך צוגעוואוינען זאַגן אַסאַך גְמָרָא, ווי

דער הייליגער קאמארנער זי"ע בְּרַעַנְגֵט אין די הקדמה פון זיין פירוש אויף משניות, אז א מענטש זאל נעמען א מסכתא און ער זאל זאגן אן רש"י און אן תוספות, און חזון אויף דעם אן א שיעור מאל, וועט אים לעכטיג ווערן דער לעבן. זעט מען אז דאס איז אן אלט אויסגעטראטענער וועג: איינער וואס האט א שווערן תפיסה, א שווערן פארשטאנד, זאל ער נעמען א מסכתא און עס זאגן אן א שיעור מאל, ביז ס'וועט זיך אים עפענען דעם קאפ. דארפסט נישט קוקן וואס אנדערע זאגן, וואס אנדערע שפעטן, וואס אנדערע מאכן ליצנות פון דעם, דאס איז דיני'ס, נעם מסכת ברכות, און חזר דאס איבער הונדערט און איין מאל, וועסטו זען אז ביים סוף וועסטו פארשטיין וואס דו לערנסט, און נאכדעם זאלסטו אנהייבן אן אנדערע מסכתא חזון הונדערט און איין מאל, דער עיקר זאלסט זיך נישט שעמען פון קיינעם נישט, דו דארפסט קוקן אויף דיר.

און אזוי בְּרַעַנְגֵט דער הייליגער רבי אן א שיעור עצות וויאזוי דער מענטש זאל זיך דערהאלטן, אז וואויל איז דעם וואס ער לערנט יעדן טאג אסאך שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן, וועט ער האבן א וועג וויאזוי צו דינען דעם בורא כל עולמים, וויאזוי ער זאל זיך קענען דערהאלטן אין די שווערסטע מצבים, ווארום אויף יעדן איינעם גייט איבער שווערע מצבים, אבער דער עיקר איז זיך צו דערהאלטן, ווי דער לשון פון הייליגן רבי'ן איז, "העיקר מה שקורין דערהאלטן זיך". יעדער מענטש האט שווערע צייטן, יעדער

מְעַנְטֵשׁ הָאֵשׁ בִּישְׁעָרַע נְסִינּוֹת וְכוּ' וְכוּ', נָאֵר מְעַן דְּאַרְף זִיךְ דְּעֵרְהֵאֲלֵמֶן. ס'אִיז נִישְׁט קִיִּין חֲכָמָה ווערן צוּבְרֵאכֶן און אויפֿגַעבֿן דַּעַם לְעֵבֶן און וועלן שְׂטֵאֲרֵבֶן וְכוּ' וְכוּ'; דָּאָס נַעֲמֵט זִיךְ פֿון פּוֹילֵקִיִּיט, און פּוֹילֵקִיִּיט קומט פֿון עֲצָבוֹת און מָרָה שְׁחֹרָה, און עֲצָבוֹת און מָרָה שְׁחֹרָה - זאָגט דער הייליגער רַבִּי (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) - נַעֲמֵט זִיךְ פֿון כְּפִירוֹת און אֲפִיקוֹרְסוֹת, וואָרום ווען אַ מְעַנְטֵשׁ זאל גְלִיבֶן אַז דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִיז דָּא, און ער אִיז אִים מְחִיָּה יעדן טאָג און יעדע שְׁעָה און יעדע רִגַע פֿון נִי, וואָלט ער זיך שְׂטַענְדִּיג בְּאַנִיִּיט, וואָלט ער נִישְׁט גַעוואָלט שְׂטֵאֲרֵבֶן, ער וואָלט גַעוואָלט לְעֵבֶן, ער וואָלט גַעוואָלט טון מְצוּוֹת און מַעֲשִׂים טוֹבִים.

עַם ווערט דערצײלט אַז דער הייליגער צדיק רַבִּי אַבְרָהָם מְקַאֲלִיִּסְק זי"ע וואָס הָאֵשׁ סוֹף יָמָיו גַעוואוינט אין טְבֵרְיָה, אִיז אַמאָל גַעגאַנגען אין שוּל דאווענען, הָאֵשׁ ער גַעטראָפֿן אַן אַלְטֵן אִיד פֿון אַכְצִיג יָאָר וויינענדיג, אִיז ער צוגעגאַנגען פֿרעגן "פּאַרוואָס וויינסטו?", הָאֵשׁ יענער גַעזאָגט, "ס'אִיז מִיר זײער בִּישְׁעַר אִיךְ וויל שְׂטֵאֲרֵבֶן!" הָאֵשׁ זיך דער הייליגער רַבִּי אַבְרָהָם קאַליִסקער זי"ע אַ שְׂרִי גַעטוֹן אויף אִים: "דו שוּמָה אַינער! אִיז נִישְׁט ווערט נאָך צו לְעֵבֶן נאָך אַיין טאָג כְּדִי צו לִיגֶן תּפִּילִין? דו ווייסט דען וואָס תּפִּילִין אִיז? ווען אַ אִיד טוט אָן תּפִּילִין וואָספּאַראַ לְעֵכֶט ער בְּרַענְגֵט אַרײַן אִין אַלְע עוֹלָמוֹת? ווען דו ווייסט דָּאָס וואָלסטו נִישְׁט גַעוואָלט שְׂטֵאֲרֵבֶן, וואָלסטו גַעוואָלט לְעֵבֶן נאָך אַ

טאג און נאך א טאג, און אנטון נאכאמאל תפילין, און נאכאמאל תפילין!“, ווארום דורך יעדע מצוה וואס א איד איז מקיים ובפרט ווען ער טוט דאס מיט א שמחה מיט א פרייליכקייט באלייכט ער אלע וועלטן, דאס קען מען זיך נישט פארשטעלן.

פארנוואס איז א מענטש זיך מתרשל מיט קיום המצוות? ווייל ער גלייבט נישט אין זיך, ער גלייבט נישט אז דורך זיינע מצוות ווערט א יחוד אין אלע עולמות, ער ווערט פלוצלינג אן עניו: “מיינע מצוות איז עפעס ווערט? מיינע מצוות טוט עפעס אויף אין די הימלען?” בשעת דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר״ן חלק א' סימן סא) אז “אזוי ווי א איד דארף גלייבן אין בורא כל עולמים אז ער איז א כל יכול, אזוי דארף יעדע איד גלייבן אין זיך“, אז מיט דעם וואס ער איז מקיים די מצוות מאכט ער א רעש אין הימל, מיט דעם וואס ער לערנט תורה ציט ער ארויף אויף זיין נשמה גרויסע לעכט, מיט דעם וואס א איד רעדט צום בורא כל עולמים מאכט ער א רעש אין אלע עולמות, און דאס ווערט געטון דורך יעדע איד אן אן אויסנאם. און אז א מענטש גלייבט נישט אין זיך, איבערדעם קומט אים אלע צרות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר״ן חלק ב' סימן פו), “פארנוואס דארף א מענטש טון שווערע ביטערע עבודות, ווייל ער האט נישט קיין אמונה אין זיך, אז ער איז אויבעט עפעס ווערט“, און ער ברענגט צו וואס די חז”ל זאגן (סוטה מח:): “מי בן ליום קטנות” מי גרם לצדיקים שיבזבוזו

שׁוֹלְחָנָם לְעֵתִיד לָבֵא, קִמְנוֹת שְׁתִּיהַ בְּהֵם; גְּרוּיִסַּע צְדִיקִים
פֹּאֲלֵן אַוּעֶק ווייל זיי האָבן נישט קיין אַמוּנָה אין זיך, אז
זייער עבֹדָה איז חָשׁוּב אין הימל. איבערדעם דאַרפֿסטו זיך
נעמען צו שטאַרקן, און נישט צופאַלן, און דאס וועסטו
קענען באווייזן ווען דו וועסט לערנען אסאך "שיחות הר"ן"
און "חיי מוֹתֵר"ן" די שיחות פון הייליגן רבי'ן, וואס דאס
וועט דיך אריינגעבן א געוואלדיגע חשק און תּשׁוּקָה דאס
די הארץ זאל דיר ברענען שטענדיג צום בורא פֿל עולָמים,
וואס עס איז נישטא קיין בעסערס פון דעם.

איך מוז מקצר זיין, ובפרט ווייל איך קען נישט שרייבן
אין אידיש, איך בין נישט צוגעוואוינט צו שרייבן נאר
לשון קודש, שטאַרק זיך וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט
און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קמה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁשִּׁי עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ ט"ז שְׁבַת ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

בְּאִשׁוֹ אֵיךְ הָאֵב דְּעֵרְהֵאֲלֵטֵן דיין בריוו, אָפּער עֵס טוט
מיר זייער וויי אז דו ביסט נישט געקומען צום
שיעור דאנערשטאג נאַכט, און איך ווייס גאַנץ גוט ווי דו
ביסט געווען מקומות המטונפים רחמנא לישׁוּבֵן וכו', מיר

קען מען נישט אפנארן וכו', איך זע דיר וואך איין וואך
אויס, און ווען איך באמערק דיין מרה שחורה און דיין
טרויעריגקייט און דיין מבולבלדיגער הנהגה וכו' וכו',
פארשטיי איך אז דו ביסט געווען אין שמוציגע פלעצער
וכו' וכו'.

זייסן דארפסטו וויסן, אז די חז"ל זאגן (סוטה ג) אין אדם
עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; א
מענטש טוט נישט קיין עבירה נאר אז ס'איז אריינגעגאנגען
אין אים א רוח שטות; זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי
(לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ז) קומט אויס, יעדער איינער וועלדיג
זיינע שמוציגע מעשים אזויפיל מאס רוח שטות גייט אריין
אין אים, ביז א בעל עבירה איז א פשוטער משוגענער, ער
טוט זאכן אקעגן דעם שכל; איבערדעם בעט איך דיר זייער:
טו תשובה! לאו זך אפ שוין פון די קליפות וואס האבן
דיך איינגענארט וכו' וכו'! נעם זיך אין די הענט אריין! דו
וועסט דאך אומגליקליך ווערן. האסט א ווייב מיט קינדער
וכו', אז אך און וויי אז מען וועט דיך כאפן וכו', וואס
פארא בושות און בזיונות דו וועסט גורם זיין פאר זיך און
פאר דיין ווייב און קינדער, און פאר דיין גאנצע משפחה!

דאס אלעס קומט פון ליידדיג גיין. די חז"ל זאגן (אבות פ"ק
ב), יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגייעת שניהם
משפחת עון; האט געטייטשט דער טשערינער רב ז"ל, אז
אויב א איד לערנט תורה און ער איז עוסק אין פרנסה
איז משפחת לשון שפחה, מאכט ער פארגעסן פון זינדיגן.

ווארום א מענטש וואס דרייט זיך ארום ליידיג, זאגן די חז"ל (כתובות נט.) הבטילה מביאה לידי זימה; איינער וואס ער דרייט זיך פוסט און פאר, מוז ער טון שמוץ רחמנא לישזבן, איבערדעם זאגט דער תנא, טוב תורה עם דרך ארץ, לערנען און ארבעטן, אזוי "משכחת עון" וועט ער פארנעסן צו זינדיגן, ווען א מענטש איז פארנומען האט ער נישט צייט צו זינדיגן, איבערדעם זאלסטו זען זוכן ארבעט, נישט קיין חילוק וואס פאר אן ארבעט, אבער יעדן טאג זאלסטו גיין ארבעטן, און זאלסט קובע עתים לתורה זיין, וועסטו שוין נישט האבן קיין צייט צו שמוץ.

עס טוט מיר זייער זייער וויי אז איך דארף דיר שרייבן דאס, ווארום איך האב שוין גערעדט מיט דיר אן א שיעור מאל, און איך זע אז איך רעד צום וואנט וכו'. איך ווייס אז מען רעד צום וואנט ענטפערט זי נישט... אזוי זעט אויס ווען איך רעד צו דיר רעד איך אויכעט צו א וואנט...; וואנט ווערט אנגערופן אין די תורה "קיר", אזוי ווי ס'שטייט (ויקרא י"ד ל"ז) "וראה את הנגע והנה הנגע בקירות הבית" וגו', "ומראיתן שפל מן הקיר" וגו', קיר איז די אותיות קר"י, דאס הייסט אן אומרייניג וכו'; פון וואנעט ווערט דאס הארץ פון מענטש אזוי פארשטאפט ביז אז מען רעדט צו אים איז אזוי ווי מען רעדט צו א וואנט - א קיר? פון דעם עון פון קר"י, פון אן אפריין וכו'. איבערדעם זע תשובה צו טון, און זאלסט שוין נישט גיין אין מקומות המטונפים, ווארום דער סוף וועט זיין זייער זייער ביטער.

נָעַם זִיךְ אִין די הֶעֱנַט אַרײַן, און זאַלְסֵט זיך טָרעפֿן אַ
 רזשאַב, אן אַרְבֵּעֵט, און זאַלְסֵט קובֿע עתִים לתּוֹרָה
 זײן, אזוי וועסטו זײן פּאַרנוּמֵען, וועסטו נישט האָבן קײן
 צײט צו זינדיגן, אז דו וועסט מיר פֿאַלגן וועט דײך גוט זײן
 אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און אלעס וועט
 פּאַרדראַכטן ווערן.

אײך מײן נישט גאַרנישט, נאַר דיין טוֹבָה, וואָרום אײך האָב
 רחֲמָנוּת אויף דיר, וואָרום דער וועג וואָס דו גײסט
 וכו', וועט זײן בײם סוף אַ גַט רחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, און דו וועסט
 פּאַר'יתוּמ'ען דײנע טײערע קינדערלעך וכו', און דו וועסט
 זײן צו נאַר און געשפּעט בײ יעדן אײנעם. פֿרעג אײך דיר:
 וואָס טויג דיר דאָס?

אײך האָפּ צום אײבֿערשטן, אז דאָס מָאל וועט די ווערטער
 אַרײַנגײן בײ דיר אײן האַרץ, און דו וועסט זיך געמען
 אײן די הֶעֱנַט אַרײַן.

זאַלְסֵט זאָגן יעדן טאָג אסאך פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וואָס מָער
 אײז אַלץ בֶּעסער, וואָרום מִשְׁנִי"ה אײז די אַוֹתִיּוֹת
 נִשְׁמ"ה, אז מָען לֶעֱרַבֵט אסאך מִשְׁנִיּוֹת, ווערט מְזוּבָךְ די
 נִשְׁמָה.

זאַלְסֵט האָבן אַ לֶעכְטִיגן טאָג, און זאַלְסֵט תּשׁוּבָה טוֹן.

קמו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר יִתְרוֹ ט"ז שְׁבַט ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה ... גְּרוֹ יֵאִיר

עִם הָאֵט מִיר דְּעֶרְצִיילֵט אַ אינגערמאן אַז דוּ בִיסט בְּרוּגֵז
וְכוּ'.

אִיךְ מוּז דִיר זַאגן, אִיךְ קֶען דִיךְ נִישַׁט נֶאכְלוֹיפֵן וְכוּ', דוּ
בִיסט שׁוִין אַ דְּעֶרוואַקסענער מְעַנְטֵש, דוּ הָאָסְט גְרוֹיֶסע
קִינדער, הָאָסְט שׁוִין חַתוּנָה גְעמאַכְט אִיין קִינד, בְּאַלד
וועסטוּ זײן אַ זײדע, און דוּ מײנסט אַז אִיךְ וועל דִיךְ
נֶאכְלוֹיפֵן?

דאַרפֿסט וויסן אַז דער סמ"ך מ"ם אַרבעט אויף יעדן
איינעם און בְּפֶרֶט אויף דִיר וְכוּ', אִיךְ הָאָב
געוואָוסט אַז דער סוף וועסטוּ ווערן אָפֿגעקילט, וואָרום אזוי
איז דער שְׁטײַגער פֿון דעם סמ"ך מ"ם, קוֹדֶם גְעמַט עַר
זיך צו אַ בַּחוּר וואָס עַר בְּרַענַט שְׁטאַרַק מיט עבודת הַשֵּׁם,
און עַר הײבֿט אים אָן אָפֿצוקילן, נֶאכְדַעם גְעמַט עַר זיך
צו אַ אינגערמאן וואָס עַר בְּרַענַט שְׁטאַרַק מְקוּרַב זײן צום
צדיק, און איז מְעוּרַר אַנדערע מְקוּרַב זײן צום צדיק, און
נֶאכְדַעם גְעמַט עַר זיך צו אים אָפֿקילן.

דִי קְלִיפָּה פֿון עֲמֶלֶק איז אָפֿצוקילן דעם מְעַנְטֵש, וואָרום
אזוי שְׁטײַט בײַ עֲמֶלֶקָן (דְּבָרִים כ"ח י"ז) זְכוּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
לָךְ עֲמֶלֶק בְּדַרְךְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךְךָ וּגְו',

ס'איז דא א מצוות עשה צו געדענקען וואס עמלק האט געטון פאר די אידן ווען זיי זענען ארויסגעגאנגען פון מצרים, ער האט זיי קאלט געמאכט. דאס איז דער לשון "קרה" לשון קר, קאלט געמאכט, ווען די אידן זענען ארויס פון מצרים, זענען זיי ארויס מיט א מורא'דיגן ברען, זיי האבן געזען די גרויסע נסים וואס דער בורא פל עולם האט געטון מיט זיי, און די עונשים קשים ומרים וואס דער סוף איז געווען פון די מצרים וואס זיי האבן אריינגעכאפט זשעק צען מכות וכו' וכו', ביז זיי האבן געמוזט ארויסטרייבן די אידן פון מצרים, זענען די אידן פארפלאמט געווארן זייער הארץ נאכן בורא פל עולם, און ס'איז געקומען עמלק און ער האט זיי אפגעקילט. דאס איז די קליפה פון עמלק'ן אפצוקילן א מענטש, און דאס ווערט ביי יעדן ברסלב'ער חסיד: ביים אנפאנג ברענט ער צום הייליגן רבי'ס זאך, ער פארט אויף ראש השנה אין אומאן, און ער הייבט אן צו לערנען אסאך משניות, און אסאך דפין גמרא וכו' וכו' און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ צום בורא פל עולם אויף פראסט אידיש, אבער דער סמ"ך מ"ם קען דאס נישט פארליידן, ווען ער זעט אז איינער איז ארויסגעכאפט געווארן פון זיינע הענט, וואס טוט ער? ער קילט אים אפ. דאס איז דער קליפה פון עמלק, "אשר קרה בדרך". ער מאכט אים קאלט, ער קילט אים אפ פון אידישקייט, ער קילט אים אפ פון שיעורים קבועים, וכו', וכו'.

אֲשֶׁר קָרָה בְּדַרְךָ אִיוּ דִי רְאִישֵׁי תִיבוֹת אב"ק, וְוּאָס דָּאָס
 אִיוּ אוֹיֵךְ דְּעַר רְאִישֵׁי תִיבוֹת אֹזוֹת בְּרִית ק'וֹדֶשׁ. פּוֹן
 וּוּאָנַעַט קוֹמַט עִמְלֵק צוּ אַ מַעֲנֵטֶשׁ אַז עַר זָאל אִים קַעֲנַעֵן
 אָפְקִילן? ווייל עַר הָאָט פּוֹגָם גַּעוּוֹעֵן מִיטן אֹזוֹת בְּרִית ק'וֹדֶשׁ,
 ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ אִיוּ פּוֹגָם בְּבְרִיתוֹ צִיט עַר אוֹיֵף זִיךְ אַרוֹיֵף
 דִי קְלִיפָה פּוֹן עִמְלֵק'ן וְוּאָס עַר מַאָכַט קאַלֵט דַעם מַעֲנֵטֶשׁ.
 אַיִפּעֶרְדַעם הָאָב אִיךְ גִישֶׁט קִיין פֶּח דִיךְ גַּאָכְצוֹלוֹיִפֶן וְכוּ',
 און גִישֶׁט קִיין וּוּאָנְדַעַר דוּ בִיסֵט בְּרוֹגֵן אוֹיֵף מִיר אַז אִיךְ
 רוֹף דִיךְ שׁוִיין גִישֶׁט, און דוּ אִינְטֶרעסִירֶסט מִיךְ שׁוִיין גִישֶׁט
 וְכוּ' וְכוּ'; אִיךְ הָאָב דִיךְ אַזוֹיִפִיל מָאל גַּאָכְגַעֲלָאָפֶן, אִיךְ הָאָב
 דִיךְ אַזוֹיִפִיל מָאל גַעֲשֶׁטאַרְקֵט, און אִיךְ הָאָב דִיךְ גַעֲפַעֲטֵן
 אַזוֹיִפִיל מָאל, קַעַר זִיךְ אַוּם צוּם הַיִילִיגֵן רַבִי'ן וועט דִיךְ גוּט
 זִיין אוֹיֵף דִי וועלֵט און אוֹיֵף יַעֲנַעַר וועלֵט, און דוּ הָאָסֵט
 גַעֲטוֹן אַלְע פֶּעוֹלוֹת שְׁבַעוֹלָם, הָאָסֵט זִיךְ גִישֶׁט וויסֶענְדִיג
 גַעֲמַאָכַט, הָאָסֵט גַעֲמִינֵט דוּ טוֹסֵט מִיר אָפּ וְכוּ' וְכוּ', און
 דַעַרְווייל הָאָסֵטוּ זִיךְ אַליין אָפּגַעֲטוּן.

עִם אִיוּ אַ גְרוֹיס רַחֲמָנוֹת אוֹיֵף דִיר, דוּ זִינְקֶסט אִין דִי
 טוֹמָאָה וְכוּ', דוּ הָאָסֵט בִי דִיר אַן אִינְטֶערֶנַעַט, וְוּאָס
 לִיידַעַר קוֹקֶסטוּ שְׁמוֹצִיגַע בִילְדַעַר וְכוּ' וְכוּ', און דָּאָס הָאָט
 דִיךְ גַעֲבֶרַעַנְגֵט צוּ שְׁמוֹצִיגַע מַעֲשִׂים וְכוּ' וְכוּ', וְוּאָס דוּ מִינְסֶט
 אַז קִינַעַר ווייסֵט וְכוּ' וְכוּ'; מַעַן קַעַן זִיךְ פֶּאַרְשֶׁטֶעֶקֶן
 פּוֹן יַעֲדֵן אִינַעַם, אָפּעַר גִישֶׁט פּוֹן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוּאָס
 עַר יַעַט אַלְעס; און דַעַר סִימֵן אַז אִינַעַר אִיוּ פֶּגּוּם בְּבְרִית,
 אִיוּ ווען עַר ווערֵט אָפּגַעֲקִילֵט.

אײַבערדעם זײַ נישט אויף מיר ברוגז, איך האב אסאך
 געבעטן אויף דיר ביים הייליגן רבינ'ס ציון אז
 דו זאלסט צוריק קומען, דו זאלסט זיך דערהאלטן וכו' וכו',
 און איך האב דיר געשריבן אסאך בריוו, און צום סוף
 ענטפערסטו נישט וכו'. דער האט דיך אפגעקילט, און יענער
 האט דיך אפגעקילט. איבערדעם קען איך דיך נישט נאכלויפן,
 און ס'איז תלוי אין דיר אליין: אויב דו וועסט האבן שכל,
 און דו וועסט זיך נעמען אין די הענט, און דו וועסט צוריק
 קומען צום הייליגן רבי'ן וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט
 און אויף יענע וועלט, און אז נישט וועסטו פארשווארצט
 ווערן פון אנפאנג ביזן סוף; דו מיינסט אז דו וועסט זיין א
 חכם מיט דעם וואס דו האסט זיך אפגעלאזט פונעם הייליגן
 רבי'ן? פארנוואס? ווייל אפאר קרעציגע אינגעלייט וואס
 זענען פגום בכריתם וכו' וכו' טוען אפ אלע שמוץ אין דער
 וועלט וכו' האבן דיך אפגעקילט פון הייליגן רבי'ן און פון
 קומען צו מיר וכו' וכו'? איבערדעם באטראכט זיך ווי דו
 ביסט, און אפֿשר דאך וועסטו צוריק קומען, דו זאלסט
 רחמנות האבן אויף דיין פארנווארפענע נשמה.

אמאל האסטו געברענגט צום בורא פל עולמים, און עס
 איז דיר געגאנגען אין לעבן אז איך זאל פארן נאר
 מיט דיר וכו', און דו האסט נאר מיר געוואלט משמש זיין
 וכו', און אז אך און וויי אז איך בין געפארן מיט אן אנדערן
 וכו' ביסטו פשוט משוגע געווארן וכו', עס איז ביי דיר
 געווען אן עגזן פון ריבוי אור וכו', און איך האב דיר זייער

גְּעוּוֹאֲרֵנִט אויף דעם, און היינט ביסטו שוין אינגאנצן
אױעקגעפאלן וכו'.

מער פון צו שרייבן דיר א בריוו, קען איך נישט וכו', עס
טוט מיר זייער לייד, און איך קען דיר נישט נאכלויפן;
אויב דו וועסט האבן שכל וועסטו צוריק קומען, אויב וועסטו
נישט האבן קיין שכל, וועט דו דאך איבערגיין אויף דעם
וועלט אנעלכע איבערגייעכץ אז דו וועסט פשוט אראפגיין
פון זינען וכו'.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ט) דא
איז דער גיהנום, עס איז נישטא קיין עולם הזה, אדער
גיהנום אדער גן עדן; ווען א איד לערנט יעדן טאג תורה, און
איז מקיים די מצוות בשמחה, און דאווענט צום בורא כל
עולמים, און רעדט צו אים, דאס איז גן עדן, ס'איז נישטא
קיין בעסערס פון דעם; און פארקערט אז מען לויפט נאך די
נארישקייט פון די וועלט, פארפלאנטערט מען זיך אין דעם
ביטערן גיהנום, וואס דאס הייסט ביי די וועלט עולם הזה,
אבער אין אמת'ן אריין איז דאס דער גיהנום אליין, וועלדיג
די צרות און די עגמת נפש וואס מענטשן האבן, דער אזוי
וכו', און דער אזוי וכו'. איבערדעם בעט איך דיר זייער: געם
זיך אין די הענט אריין און קום צוריק; עס איז קיינמאל נישט
שפעט, כל זמן דער מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן.

איך האף דיר צו זען בקרוב מיט א פרייליכן הארץ, ווארום
איך האב אויף דיר גרויס רחמנות, אמאל האט דו

געברענגט דאס הארץ, און היינט האט דײַ עמלֵך אָנגעכאפט
און ער קילט דײַ אָפּ ביז דו ביסט קאלט ווי אַ שטיק
אײז. אײַך האָף אז די פֿאַר ווערטער וועט אַרײַנגײן אין דיין
האַרץ, כאַטש אײַך האָב דיר געשריבן אַביסל שאַרף, אָבער
דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוהר״ן חלק א' סימן ל') אַמאָל קומט
דער תּוֹכַחָה מיט אַ לָשׁוֹן פּוֹן אַ בּוֹיוֹן.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קמוז

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר יתרו י"ז שבט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אײַך האָב דער־האַלטן דיין בְּרִיוֹן.

זע זײַך צו דער־האַלטן, און ווער נישט צובראָכן פון יעדע
זאך, דו מוזט נישט ענטפֿערן יעדן וואס ער פֿרעגט
דײַך וכו' וכו', דו מוזט זײַך נישט פֿאַרענטפֿערן וכו' וכו',
דו ביסט נישט שולדיג קיינעם קיין ענטפֿער וכו' וכו', די
חו"ל זאָגן (ברכות ד.) לַמַּד לְשׁוֹנֶךָ לֹאמַר אֵינִי יוֹדֵעַ, אז מען
זאָגט 'אײַך ווייס נישט' קען מען קיינמאָל נישט דורכפֿאַלן,
ווען אַ מענטש זאָגט אַלעס ווייסט ער וכו', באַווייזט ער
אז ער איז נישט מער ווי אַ שוטה וכו', ווייל אַ נאַרמאַלער
מענטש ווייסט אז ס'איז דא זאכן וואס ער ווייסט נישט,
איז מְמִילָא נישט קיין בושה צו זאָגן 'אײַך ווייס נישט', און

אזוי דרייט מען זיך ארויס פון רעדן לשון הרע, רכילות
ליצנות וכו' וכו'.

באמת ווייסט טאקע נישט א מענטש וואס עס גייט דורך
אויף יענעם, און וואס עס טוט זיך מיט יענעם, ווי
די חז"ל זאגן (פסחים נד): אין אדם יודע מה בלבו של חברו;
א מענטש ווייסט נישט וואס עס טוט זיך אין יענעם'ס
הארץ, מען קען מיינען אויף א מענטש אז ער איז א
גרויסער בעל גאונה וכו' וכו', און דער מענטש איז ביי זיך
אזוי צוגראכן, וואס ער איז ביי זיך ממש ווי גארנישט א
שטיק בלאטע, און מען קען מיינען אויף א מענטש אז
ער איז א עניו, ער גייט מיטן קאפ אראפגעלייגט וכו' וכו',
און די גאנצע וועלט האלט אים פאר א גרויסן עניו, און
שטילערהייט איז ער א בעל גיאה וואס איז א בושא און
א חרפה וכו' וכו', דאס איז פארהוילן פון א מענטש וואס
עס טוט זיך ביי יענעם, איבערדעם איז נישט פדאי צו
רעדן פון יענעם, וואס ווייסט א מענטש וואס עס טוט זיך
ביי יענעם?

זוען מען האט געדריקט דעם ערשטן מאל די מחר"ם שיף,
האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל געזאגט איך קען
זאגן פשט אין דעם שווערסטן מחר"ם שיף, אבער איך קען
נישט זאגן קיין פשט אין א פשוטן איד, ווייל עס שטייט
(תהלים נ"א) "לב נשבר ונדפה אלקים לא תבוזה" און ווער
ווייסט ווער איז דער אמת'ר לב נשבר? ווי קען א מענטש

זאגן פֿשט אין א צווייטן מענטש, א מענטש גייט און ער וויינט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא כל עולמים איז ער שוין אן אנדערע מענטש, ווארום דער עיקר איז תפלה, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער גייט נישט אריין אין תקירות וכו' וכו', און עס אינטרעסירט אים נישט וואס מיט יענעם גייט אפ וכו', און ער דארף נישט אריינגיין אין וויכוחים מיט יענעם, אזוי וועט ער האבן הצלחה אין לעבן.

איבערדעם זאג איך דיר, גיי נישט אריין מיט קיינעם אין קיין וויכוחים, און דארפסט זיך פאר קיינעם נישט פארענטפערן, ביסט קיינעם נישט שולדיג קיין ענטפער, דריי זיך ארויס, וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש אין דער וועלט.

איך בעט דיר זייער, לאז זיך נישט נארן, יעדער טאג איז א טאג, און דער הייליגער רבי האט אויגו אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רע"ב) אויפן פסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו" אויב מען וויל טון דעם רצון פון דעם בורא כל עולמים זאלט איר וויסן איר האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג, איבערדעם זע היינט דוקא זאלסטו דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מנין, זאלסט בענטשן ערליך אין א סידור, זאלסט ליינען קריאת שמע שעל המיטה ערליך אין א סידור, און זאלסט זאגן די ברכות ערליך, און זע ארויסצובאפן אביסל חומש רש"י פון די וואכעדיגע סדרה, אפאר פרקים משניות, א דף גמרא, ועל כולם מאך זיך א

שיעור אין קיצור שולחן ערוך, בְּדִי זְאֵלְסֵט וויסן ווי אזוי אַ איד דארף זיך אויפפירן, אוןדאי איז גוט צו זיך מאכן אַ שיעור אין ד' חלקי שולחן ערוך, ווי דער הייליגער רבי האט געבעטן אונזערע לייט, אז מען זאל לערנען יעדן טאג שולחן ערוך בסדרן, אנהייבן פון אורח חיים און ענדיגן, און אנהייבן יורה דעה און ענדיגן, און אנהייבן אבן העזר און ענדיגן, און אנהייבן חושן משפט און ענדיגן, אבער ביז מען ענדיגט ד' חלקי שולחן ערוך קען דאך נעמען אפאר יאר, איבערדעם איז זייער גוט זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך קיצור שולחן ערוך, זאלסט וויסן ווי אזוי אַ איד זעט אויס, און ווי אַ איד דארף זיך פירן.

זאלסט האבן אַ לעכטיגן טאג מיט אַ פרייליכן תמיד

קמח

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר יתרו י"ז שבט ה'תשע"א

שלום רב אל ... תחי'

איך האב דערהאלטן ענקער לאנגען בריוו.

אַ עצה אויף גוטע קינדער איז באוואוסט פון צדיקים, נעמען דעם תהלימ'ל און זאגן יעדן טאג אפאר קאפיטלעך תהלים, און דאס באניסן מיט טרערן, און בעטן דעם בורא פֿל עולמים, אנדערש גייט דאס נישט, גוטע קינדער וואקסן נישט אויפן בוים, מען דארף אסאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים אויף גוטע קינדער.

אז וואויל איז יעדער פרוי וואס זאגט יעדן טאג אויס א
 "יום תהלים" דאס הייסט דער תהלים איז איינגעטיילט
 אויף זיבן חלקים אקעגן די זיבן טעגן פון די וואך, יעדן
 טאג דארף יעדער פרוי און יעדער מאן זאגן א "יום תהלים"
 און בעטן דעם בורא פל עולמים יעדע זאך וואס מען דארף
 האבן, און בפרט אויף האבן גוטע קינדער דארף מען זאגן
 תהלים און עס באוואסערן מיט טרערן.

מען האט אמאל געפרעגט דער הייליגער חתם סופר זי"ע
 ווי אזוי האט ער זוכה געווען צו אזעלכע גוטע קינדער?
 האט ער גענטפערט איך האב יעדן טאג אנגעפילט א גלאז
 מיט מיינע טרערן, און איך האב זיך געוואשן דעם פנים
 מיט דעם, איך זאל האבן גוטע קינדער, און אזוי האב איך
 זוכה געווען צו האבן גוטע קינדער.

איך האב אויכעט געהערט פון איינעם פון אונזערע לייט,
 וואס האט געקענט א איד וואס ער האט געהאט
 אויסערגעווענליכע מוצלחים'דיגע קינדער, האט מען אים
 געפרעגט ווי אזוי האסטו דאס זוכה געווען? האט ער
 גענטפערט מיט א וואונדער, וואס מיינט איר זיי האבן מיר
 געוואקסן אויפן בוים? איך האב יעדן טאג אנגעפילט מיין
 קאפעל מיט טרערן, און איך האב זיך געוואשן דעם פנים
 מיט דעם. זעט מען פון דעם אז צו האבן גוטע קינדער
 דארף מען אסאך טרערן גיסן.

איבערדעם בעט איך אייך, געוואוינט זיך צו יעדן טאג
 צו זאגן א "יום תהלים" פרי איר זאלט ענדיגן

יְעִדֵּעַ וּוּאָךְ דָּעם גַּאנְצֵן "סֵפֶר תְּהִלִּים", און ווען מָען קען דאס באַוואַסערן מיט טרערן איז נאָךְ בעסער, און בעטן אויף גוטע קינדער, אויף פֿרנֶסֶה, אויף שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ' וְכוּ', וואס מָען דאָרף האָבן קען מָען זיך אויסבעטן ביים תְּהִלִּים, ווארום דער הייליגער רַבִּי זָאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ג) אז דאס זאָגן תְּהִלִּים איז מְסוּגָל אויף תְּשׁוּבָה, און איז מְסוּגָל אז עס זאל זיך עפּענען אַלע הימלען פאר דעם וואס ער זאָגט די מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים, איבערדעם שטאַרקט זיך און זאָגט יעדן טאָג אַ "יום תְּהִלִּים", און דער הייליגער רַבִּי זָאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִימָן קכ"ה) דאס דוּר הַמֶּלֶךְ הָאֵם אַרײַנגעלייגט זיין גאַנצן רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אין די מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים, און ווען אַ איד זאָגט תְּהִלִּים איז ער מְעוֹרֵר דָּעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פֿון דוּר הַמֶּלֶךְ, און דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הֶעֱרַט אים צו, צו זיינע תְּפִילּוֹת.

זאל דער באַשעפּער פֿון דער וועלט עָנֵק צוהערן די תְּפִילּוֹת און תְּחִנּוּנִים וואס איר וועט אויסגיסן זיך דאס האַרץ ביים זאָגן תְּהִלִּים, און איר וועט זוכה זיין צו האָבן גוטע קינדער, און פֿרנֶסֶה פֿריוֹת, און שְׁלוֹם בֵּית, און אַ שׂיִינֵעַ דִּירָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

נֶאֱרָא פֿאַלגט מיר און טוט די עצה.

איר זאלט האָבן אַ געבענטשטן טאָג.

קמט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים י"ח שְׁבַט ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

דִּיין לַאֲנֵעֵן בְּרִיוּוּ הָאֵב אִיךְ דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דִּיר זַאגן, דְּער הייליגער רַבִּינ'ס סְפָרִים אִיז
פֿאַר דִּינע אַוּיגן, זאַלסט זען אַסאַךְ צו חֲזָרָן און
לְעֶרְנען דַּעַם הייליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים: "לִיקוּטֵי מוֹתֵר"ן" דַּאָס
אִיז דְּער סֵפֶר הַיְסוּד, דִּי תוֹרוֹת וּוּאָס דְּער הייליגער רַבִּי
הָאָט גַּעזאַגט אִין פֿאַרשִׁדענע צִיטֵן; "סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת" וּוּאָס
דְּער הייליגער רַבִּי הָאָט גַּעזאַגט אַז דְּער סֵפֶר וועקט אַוּיף
פֿון שְׁלֵאָף; "סֵפֶר הַמַּדּוֹת" דַּאָס אִיז דְּער סֵפֶר וּוּאָס דְּער
רַבִּי הָאָט מְחַבֵּר גַּעוּוּען נֶאֱדָךְ פֿאַר דִּי בַר מְצוּהָ, און עַר
הָאָט גַּעזאַגט אַז דְּער סֵפֶר הָאָט אִים גַּעמאַכט אַ אִיד; און
דִּי סְפָרִים "שִׁיחּוֹת הַר"ן" און "חֲנֵי מוֹתֵר"ן" דַּאָס אִיז דִּי
שִׁיחּוֹת וּוּאָס דְּער הייליגער רַבִּי נֶתָן הָאָט פֿאַרצִיבֶענט וּוּאָס
עַר הָאָט גַּעֶהֱעֶרֶט פֿון רַבִּינ'ן, - און דִּי סְפָרִים דַּאַרְפֶּסטוּ
אַסאַךְ לְעֶרְנען, וועסטוּ זען דַּאַרְטֵן עֲצוֹת אַוּיף יַעֲדֵע זאַךְ.
זאַלסט ווִיסן: בְּרַסְלָב'ער חֲסִידוֹת אִיז תְּלוּי נֶאֱרַ כְּפִי מֵעַן
לְעֶרְנֵט דַּעַם רַבִּינ'ס סְפָרִים, דִּי אַנְדֶּערע זאַכן אִיז שְׁטוֹתִים
וְהַבְּלִים. בְּפֶרֶט וּוּאָס עַס אִיז נִתְחַדֵּשׁ גַּעוּוּאַרן לְעֲצֻטָנָם פֿון
אַ פֶּת מְשׁוּנְעִים מִיט דַּעַם עֲגִינ'ן נ' נח' וְכוּ' וְכוּ', דַּאָס אִיז
אַ גְרוּיסער דְּמִיוֹן און אַ מְשׁוּנְעֵת וְכוּ', און ווִי בִּי דִּי וועלֵט

איז ווען ס'קומט א נייע זאך כאפט מען זיך אן אין דעם, און מען מיינט אז דאס איז ווער ווייסט וואס.

דער גאנצער ענין פון "פתק" איז איין גרויסער לצנות. עס איז געווען אין טבריה א איד האט ער געהייסן ר' יואל אשכנזי ז"ל א פרייליכער איד, א לעבעדיגער איד, האט ער געזען ווי מען רודפט דעם אינגערמאן ישראל בער אודעסער ז"ל פאר גארנישט און פאר נישט, נאר ווייל ער איז א ברסלבער, האט ער אים אריינגעלייגט אין זיין ליקוטי מוהר"ן א צעטל, און ער האט עס דארטן געטראפן האט ער געמיינט אז דער הייליגער רבי האט אים דאס געשיקט פון הימל א פיתקא מן השמים, און אזוי איז ארויסגעקומען דער גאנצער ליצנות. אבער עס איז באוואוסט אז די בעלי תשובה ווייסן נישט וואו איין און וואו אויס, האבן זיי געמאכט פון אים א גאנצן מצואות, ביז זיי מאכן זיך משוגע פראסט און פשוט וכו' וכו', און טאנצן אויף די גאסן וכו' וכו', און דאס מאכט אן א שלעכטן נאמען פארן הייליגן רבין, ביז מען מיינט אז אלע זענען משוגעים רחמנא לישזבן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א סימן ע), אז דער צדיק האט א פח המושך, ער קען ציען צו זיך אלע מענטשן, נאר ס'איז דא מענטשן וואס מיט זייער דיבור און מיט זייער הנהגה שטופן זיי אָוועק אנדערע, און געמיינט האט ער טאקע אזעלכע משוגעים ומטורפים וואס זיי פירן זיך אויף מיט ווילדע דרכים, און זיי זאגן אז דאס האט

דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבִּי גַעזאַגט, און מִיט דַעם זַענען זיי גוֹרם
 אז אַנדערע זאַלן נְתַרְחַק ווערן, - אַיבֶּער־דַעם דאַרף מַעַן
 זייער זייער אַכטונג געבן אויף די זאַכן. דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבִּי
 זאַגט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ס"ט), מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַצְּדִיק, צְרִיף
 לְשֹׁמֵר אֶת הַצְּדִיק, שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע; אז אַיינער האַט
 לִיב דַעם צְדִיק דאַרף עַר זייער אַכטונג געבן אז עס זאַל
 נִישַׁט אַרויסגיין אויף אים קיין שֵׁם רַע. מִיט די אַלֶּע ווילדע
 הַנְּהֻגוֹת מִיט די אַלֶּע מְשׁוּגַע'תֵּן איז מַעַן מוֹצִיא שֵׁם רַע
 אויפֿן הַיִּילִיגֶעַר רַבִּי'ן, וואס דְּעַר עוֹנֵשׁ אויף דַעם איז זייער
 זייער האַרב, ווארום דַאס איז בְּכֻלָּל (שַׁבַּת קיט): "כָּל הַמְּבֹרָה
 תִּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵין לוֹ רְפוּאָה לְמַכְתּוֹ".

זאַלסט וויסן אז בְּרַסְלָבֶער חֲסִידוֹת שְׁטִיט נִישַׁט אַיין ביי
 קיינעם נִישַׁט, - דְּעַר הַיִּילִיגֶעַר רַבִּי איז אַ מַתְּנָה
 פֿאַר גאַנץ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. אַיבֶּער־דַעם דאַרף מַעַן זַען צוּשְׁפְּרִיטֵן
 דַעם הַיִּילִיגֶעַר רַבִּינ'ס סְפָרִים עַם זאַל זיין אַיבֶּער־אַל, - און
 געלויבט איז דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אז אַיך בֵּין עוֹסֵק אֵין
 דַעם שׁוֹיִן כְּמַעַט פּוֹפְצִיג יאַר, וואס אַיך פֿאַרשְׁפְּרִיט דַעם
 הַיִּילִיגֶעַר רַבִּינ'ס סְפָרִים אַיבֶּער די גאַנצע וועלט, אַיך דְּרִיק
 און דְּרִיק און דְּרִיק וכו' אַלֶּע דַעם הַיִּילִיגֶעַר רַבִּינ'ס סְפָרִים,
 און צוּשְׁפְּרִיט דַאס בְּכֻלָּ קַצּוֹי תַּבֵּל, אז וואויל איז דַעם
 וואס עַר הַעֲלֵפֵט מִיר אַרויס מְפָרְסֵם צו זיין דַעם הַיִּילִיגֶעַר
 רַבִּינ'ס דַעַת, וואס דְּעַר עִיקָר איז אַמוּנָה גְּלִיבֵן אֵין בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, און רַעֲדֵן צו אים און זיין פֿרִייליך, און מְקַיִים
 זיין די מְצוּוֹת, און מְרַבֵּה זיין בְּלִימוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי הָאֵט אַוְנֵז גַּעְגַּעְבֵּן אַ סָדֵר דְּרַךְ הַלִּמּוּד
 וְוַאס אָפִילוּ אַיִנְעֵר הָאֵט אַ שְׁוועֵרן קאַפּ און אַ שְׁוועֵרן
 פֿאַרשְׂטאַנד קען ער אַויכעט לְעֵרנען, (עגן שיחות תר"ן סימן ע"ו,
 וְקוּנְטֵרס "סָדֵר דְּרַךְ הַלִּמּוּד") קוק אַרײַן וְוַאס דָּאַרְטן שְׂטײט וועס־טו
 זען דעם גְּרײַנגען וועג וְוַאס דְּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי הָאֵט אַוְנֵז
 גַּעְגַּעְבֵּן, וְוַאס יעדער אַיִנְעֵר קען לְעֵרנען תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
 אַז מָען געוואוינט זיך צו לְעֵרנען יעדן טאַג חוּמֵשׁ מִיט רֵשׁ"י
 מִיטן תּוֹרָגוּם פֿון די וואַכעדיגע סָדֵרָה, גײט דוּרְךְ אַ יָאָר
 הָאָסֶטוּ דוּרְכַנְעֵלְעֵרְנֵט חֲמִשָּׁה חוּמֵשֵׁי תּוֹרָה מִיט אַלֶּע רֵשׁ"י.ס.
 ווער זאַנט נאָך אַז מָען קוקט אַרײַן יעדן טאַג אַיִן שְׂטִיקעלֶע
 אֹרַח חַיִּים הַקְּדוּשׁ, אַיִן שְׂטִיקעלֶע רַמְבַּ"ן הַקְּדוּשׁ, און מָען
 צײַכְנֵט צו אַ פֿינְטעלֶע אױף דעם שְׂטִיקל וְוַאס מָען הָאֵט
 אַרײַנגעקוקט, אױף אַזאַ אױפֿן בְּמִשְׁךְ צװײ דַּרײַ יָאָר הָאֵט
 מָען דוּרְכַנְעֵלְעֵרְנֵט דעם גאַנצן אֹרַח חַיִּים הַקְּדוּשׁ און דעם
 רַמְבַּ"ן הַקְּדוּשׁ, און אַנדערע מְפֹרָשִׁים. ס'איז נישט אַזוי
 שְׁווער, מָען דאַרף נישט מער ווי אַיִן שְׂטִיקעלֶע אַ טאַג,
 און אַיבֶּערס יָאָר לְעֵרנֵט מָען ווי מָען הָאֵט נאַכנישט געלְעֵרנֵט,
 ווי ס'איז נאַכנישט דאַ קײַן פֿינְטעלֶעך. און אַזוי אַויכעט אַז
 מָען איז זוכה צו לְעֵרנען אַיִן פֿרַק מִשְׁנׂוֹת צו צװײ פֿרַקִּים
 מִשְׁנׂוֹת אַדער דַּרײַ פֿרַקִּים מִשְׁנׂוֹת איז מָען זוכה מְסִיִּים
 צו זײַן שְׂשֵׁה סָדְרֵי מִשְׁנָה, און די זעלְבֶּע זאַך איז אַז מָען
 איז זוכה מְסִיִּים צו זײַן בְּבִלִי יְרוּשָׁלַּיִם תּוֹסְפָתָא, וְוַאס די
 ראשֵׁי תִיבּוֹת פֿון דעם איז בְּיַת', דאַס איז אַ הַיּוֹז וְוַאס
 אַ מְעַנְטֵשׁ בּוֹיַעַט זיך אױף, אױף יענע וועלֶט.

עִם אִיזוּ נִישְׁט שְׁווער יעדן טאג צו לערנען אביסל בבלי,
 אביסל ירושלמי, אביסל תוספתא, במשך יארן קען
 מען זוכה זיין דאס מסיים צו זיין, אבער דאס איז א בית
 נצחי. אפילו מען פארגעסט וואס מען לערנט טאר מען
 נישט צובראכן ווערן, ווי די חז"ל זאגן (קהלת רבה פרשה א' סימן
 לב) זה שיפוטשה של תורה שאדם לומד תורה ושכחה וכו',
 לטובתו אדם לומד תורה ושוכח, שאילו היה אדם לומד
 תורה ולא שכחה, היה מתעסק בתורה שתים שלש שנים
 וחוזר ומתעסק במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם כל
 ימיו, אלא מתוך שאדם לומד תורה ושוכחה אינו מזוי ואינו
 מזיע את עצמו מדברי תורה; דאס הייסט פון הימל פירט
 מען א מענטש זאל פארנעסן וואס ער לערנט, ווארום ווען
 ער זאל האבן א גוטן זכרון וואלט ער געלערנט די גאנצע
 תורה אין צוויי אדער דריי יאר, און גאנצעם וואלט ער
 דעם גאנץ לעבן ארומגעגאנגען ליידיג זיין וכו' וכו', און ער
 וואלט נישט געהאט וואס צו טון מיט די צייט. איבערדעם
 זיי נישט קיין בטלן, לערן יעדן טאג מקרא משנה גמרא
 מדרש, און הלכה, אפילו דו פארגעסט לערן ווייטער א
 פרק נאך א פרק א דף נאך א דף, א סימן נאך א סימן
 וכו' וכו', אזוי וועסטו במשך בכמה וכמה יארן זוכה זיין
 מסיים צו זיין די גאנצע תורה, דער עיקר זאלסטו זיין
 שטארק און נישט ווערן צופאלן.

געדענק גאנץ גוט אז דעם הייליגן רבינ'ס זאך שטייט נישט
 איין ביי קיינעם נישט, נאר אין זיינע הייליגע

ספרים, וואס מער א מענטש לערנט זיינע ספרים אזויפיל
איז ער מקורב צום הייליגן רבי'ן, זאנס איז אלעס שטותים
און הכלים דמיונות וואס יעדער איינער טשעפעט צו; אויב
ס'האט נישט קיין מקור אין דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער
זאלסטו וויסן איז אלעס שטותים און הכלים. דו דארפסט
זייער אכטונג געבן מען זאל דיר נישט פארפירן.

איך בעט דיר זייער, נעם זיך אין די הענט אריין, און
זאלסט זיין פרייליך, און זאלסט זיין מצומצם, יעדע
זאך זאלסטו זיין מיושב וואס דו טוסט, זאלסט נישט טון
קיין ווילדע זאכן, דער הייליגער רבי האט אונז מזהיר
געווען נישט צו פאסטן און נישט צו טון שווערע עבודות,
מען קען זיין אן ערליכער איד בתמימות ופשיטות, אז
וואויל איז דעם וואס ער לייגט אריין דעם הייליגן רבינ'ס
ווערטער ביי זיך אין הארץ, וועט ער טון א נחת רוח
פארן בורא כל עולמים און ער וועט מקדש שם שמים
זיין ברבים, מענטשן וועלן זאגן וואויל איז דעם וואס ער
לערנט תורה, און ער פירט זיך אויף ווי ס'דארף צו זיין,
און דייקא מיט אזא הנגה וועסטו קענען מקרב זיין גאך
בחורים און גאך אינגעלייט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קנ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְשֻׁפְּטִים י"ח שְׁבֻט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי
מְאֹד שׁוֹתֶה בְּצִמָּא מִימֵי הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה זי"ע ... גְּרוּ יָאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיִּין לְאַנְגְּעֵן בְּרִיוּוּ.

וְזֵאם זָאל אִיךְ דִּיר זָאגֵן, דְּעֶר הַיִּלְיִגְעֶר רַבִּי זָאגֵט (לִיקוּשֵׁי
מוֹתֵר'ן חֶלֶק א' סִימָן 1) עֵיקָר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמוּעַ בְּזִיוּנוּ יְדוּם
וְיִשְׁתַּוְּבֵן; אִז אַ מְעַנְטִישׁ הָאֵט גְּעִיגְדִיגֵט דֶּאָרף עַר הָעֵרֶן זֵיִנְע
בְּזִיוּנוֹת אֹון שְׁוויִיגֵן, אֹון דָּאס אִיז דְּעֶר עֵיקָר תְּשׁוּבָה,
אִיבְעֶרְדֶּעס נָעם אָן אַלֶּעס פֶּאר כְּפָרַת עֲוֹנוֹת, וְזֵאם מְעַן
אִיז דִּיךְ מְבֹוּה אֹון מְעַן רַעֲדֵט אֹויף דִּיר שְׁוויִיג אָפּ.

דוּ דֶּאָרְפֶסט וויסן אז דְּעֶר סְמ"ךְ מ"ם וְעַט דִּיר גִּישֵׁט
שְׁוויִיגֵן, אַ גְּשָׁמָה וְזֵאם הָאֵט אַ בַּח מְקַרְב צו זֵיִן אִידִישֵׁע
קִינְדֶּער צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אֹויף אִים נְעַמֵט זִיךְ דְּעֶר
סְמ"ךְ מ"ם אֹויף דִּי לְעִנְג אֹון דִּי בְּרִיִּיט, אֹון עַר ווִיל אִים
נָאר עוֹקֵר זֵיִן וְכוּ' וְכוּ'. אִיבְעֶרְדֶּעס דֶּאָרְפֶסטוּ זִיךְ שְׁטֶאָרְקֵן,
אֹון זִיךְ פֶּרִיִיעַן מִיטֵן זְכוּת וְזֵאם דוּ הָאָסֵט, אִז דוּ בִיסֵט
מְקַרְב אַזוֹיפִיל בְּחֹרִים צוּם הַיִּלְיִגֵן רַבִּינ'ס זָאךְ, וְזֵאם ווִי
בֶּאוּוֹאָסֵט אִז דְּעֶר סְמ"ךְ מ"ם הָאֵט זֵיִעֶר זֵיִעֶר פִּיִינֵט דְּעַם
הַיִּלְיִגֵן רַבִּי'ן, ווִי עַר דְּעֶרְצִיִילֵט (סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ז' מְזוּבֹב וְעַכְבִּישׁ),
אִז אִיִדְעֶר זֵיִן גְּשָׁמָה אִיז אַרְאָפֶגֶעקוּמְעַן אֹויף דְּעֶר וְעוֹלֵט
הָאֵט דְּעֶר סְמ"ךְ מ"ם גְּעַמְאָכֵט אַ רַעֲשׁ אִין אַלֶּע עוֹלָמוֹת,

אויב די נשמה וועט אראפקומען האב איך שוין נישט וואס צו טון, האט מען אים געזאגט אז די נשמה מוז אראפ קומען, און דו גיי און געב זיך אן עצה וכו'. איז ער אנוועק און ער צוריק געקומען און ער האט געברענגט איינעם וכו' און ער האט געזאגט איך האב שוין אן עצה, די נשמה קען אראפקומען, און ער האט געלאכט וכו', און עס איז באוואוסט ביי אונזערע לייט, אז דאס איז געווען די עצה פון דעם סמ"ד מ"ם אז מען וועט אפלאכן פון דעם רבינ'ס זאך, און נישט נאר פון רבינ'ס זאך וועט מען אפלאכן, נאר אפילו די וואס זענען עוסק מקרב זיין רחוקים וועט מען פון זיי אפלאכן.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק: שטארק זיך און ווער נישט פארלוירן מיט דעם וואס מען איז דיר מבזה און מען רעדט אויף דיר, דו זאלסט ווערן שטארקער און שטארקער, און דו זאלסט מקרב זיין וואס מער פחורים און אינגעלייט צום בורא פל עולמים אויפן דרך פון הייליגן רבי'ן.

דער עיקר איז זיי אויסלערנען דעם ענין פון רעדן צום בורא פל עולמים, וואס דאס איז א יסוד מוסד, און אויכעט לערנען דעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, ווארום מען קען שוין זיין אינעווייניג און מען מאכט נישט אויף קיין חומש, קיין משניות, קיין גמרא, וכו', וכו'. איבערדעם דארף מען שטענדיג געדענקען וואס דער הייליגער רבי האט

גַּעְזֹאגֶט (שיחות הר"ן סימן נ"א), "דאס זאלט איר מִקְבֵּל זיין פון מיר איר זאלט זיך נישט לאזן נארן, די וועלט נארט איך".

דארפסט וויסן אין א פלאץ וואו מען רעדט נישט פון תורה פון דארטן דארף מען אנטלויפן, ווארום

עפעס פעלט דארטן, ווארום דעם הייליגן רבינ'ס זאך איז געווען לערנען תורה, ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט)

אז "ביי מיר איז דער עיקר לעובדא ולמעשה, מען זאל זיך נעמען אויף זיך לערנען יעדן טאג "בך וּבך", אז אפילו

אינער וואס ער ליגט אין בלאטע, פול מיט זינד, אבער דער פח התורה וועט אים ארויסרייסן פון זיין בלאטע",

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, פאל נישט אראפ ביי דיר, און זיי מחזק בחורים און יונגעלייט. עס איז מקובל ביי

אונזערע לייט אז דאס וואס דער רבי האט געזאגט "בך וּבך" דאס גייט ארויף אויף ח"י פֿרקים משניות, וואס דאס

הרגעט דעם יצר הרע, כאטש אסאך מאכן פון דעם ליצנות וכו', זאלסטו וויסן אז זיי מאכן ליצנות פון זיך, אז וואויל

איז דעם וואס ער איז זוכה יעדן חודש צו ענדיגן ששה סדרי משנה, דערווייל האט ער ביי זיך א סעט משניות;

און אז ער איז זוכה נאך א חודש מסיים צו זיין ששה סדרי משנה, האט ער צוויי סעטן משניות, ביז ס'איז היינט

דא ברוך השם בחורים און יונגעלייט וואס האבן שוין גענדיגט צענדליגער מאל ששה סדרי משנה אן א גוזמא.

אויך איז דא ביי אונז זייער אסאך יונגעלייט וואס ענדיגן יעדן חודש דעם ליקוטי מוהר"ן. מען מאכט א גאנצן

פֶּאמֶפֶע אז מָען הָאט גַעמאַכט אַ סיום אויפֿן ליקוטי מוהר"ן איין מַאל אַ יָאר וְכוּ' וְכוּ', וואס ביי אונז פֿמעט יעדער ערנסטער יונגערמאן איז מסיים יעדן חודש דעם הייליגן ספר "ליקוטי מוהר"ן", ווארום דער הייליגער רבי הָאט געזאגט אז דאס איז אן אַתְחֵלְתָא דְגְאוּלָּה, און ער הָאט זייער געוואלט אז מען זאל לערנען אין זיין ספר, און תּוֹרן זיין ספר ביי מען זאל דאס קענען אויסנווייניג, איבערדעם זיי נישט צופאלן ביי דיר, אז מען רעדט אויף דיר שווייג אָפּ.

דער הייליגער רבי ווען ער איז צוריק געקומען פון ארץ ישראל הָאט ער געזאגט פאר אונזערע לייט, "איך האב איך געברענגט אַ מַתָּנָה, מַחֲלוּקָת", ווען מען הָאט אָנגעהויבן צו קריגן אויף אונזערע לייט זענען זיי געקומען צו לויפן צום רבי'ן, "רבי, מיר קענען נישט עס איבערטראגן, מען קריגט אויף אונז און מען רעדט אויף אונז, מען שפעט אונז וכו' וכו'", הָאט דער הייליגער רבי געזאגט, "נישט דאס האב איך געמיינט, איך האב געמיינט אסאך שארפער. איך האב געמיינט אז מען וועט נישט קענען זיצן נעבן ענק, מען וועט נישט קענען רעדן מיט ענק וכו'", פֿרוך הַשֵּׁם איך האב זוכה געווען צו דעם, איך האב אַזעלכע שונאים וואס זיי ווילן נישט שטיין אין מיין ד' אמות, און זיי ווילן נישט רעדן מיט מיר וכו', איז וואס? איך האב התפעלות פון זיי? אדרבה! אז מען רעדט אויף אַ מענטש וכו', און מען קריגט אויף אַ מענטש וכו', באקומט ער אַ לב גשפּר,

און װאס מער א מענטש שפירט אז ער איז גארנישט רוהט אויף אים די שכינה. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן: האלט זיך, שטארק זיך, פאל נישט אראפ ביי דיר, אפילו מען רעדט אויף דיר פל דבר אסור וכו' וכו', מאך זיך נישט צוטון פון דעם. דער הייליגער רבי דוד לעלובער זי"ע האט געזאגט, "וואס איז דער סוד פון מקוה? מען גייט אראפ און נאך אראפ און ווייטער אראפ, און אז מען איז שוין אונטן בייגט מען זיך הערשט אראפ, דאס איז דער גאנצער סוד פון מקוה", דאס הייסט א מענטש דארף זיך מכניע זיין און מבטל זיין זיך אינגאנצן צום בורא פל עולם, וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולם, די גאנצע וועלט וואס מען זעט פאר די אויגן דומם צומח חי מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער נעמט אין זיך אריין די אמונה פשוטה אין בורא פל עולם, און ער ווייסט אז אלסדינג איז בהשגחה פרטית, דער מענטש לאכט זיך שוין אויס פון אלסדינג, ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט, "וועלטעלע וועלטעלע וואויל איז דער וואס איז געווען אין דיר און נישט געווען אין דיר", וואס דאס מיינט, מען קען זיין אויף די וועלט, מען לעבט דאך, מען דרייט זיך וכו' וכו', אבער מען איז נישט אין דיר, דער גאנצער מח מחשבה ליגט ביים בורא פל עולם נישט ביי הבלי עולם הזה. איבערדעם זע זיך צו שטארקן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט אראפּווארפן,

און אויב דו וועסט זיך האלטן וועסטו זען שיינע זאכן וואס
 דער בורא פל עולמים וועט מיט דיר טון.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קנא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין פריוו.

זע זיך צו שטארקן מיט דעם ענין פון תפלה והתבודדות
 שיחה בינו לבין קונו, דאס הייסט דער הייליגער רבי
 האט אונז אויסגעלערנט א וועג אז א איד דארף עפעס
 האבן זאל ער בעטן אויף אידיש דעם בורא פל עולמים.
 ביים אנפאנג וועט זיך אים דאכטן אז קיינער הערט אים
 נישט אויס וכו' וכו', דאס נעמט זיך מחמת דעם כפירות
 וואס איז אריין אין אים דורך זיינע עוונות, אזוי ווי דער
 הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כב) הפשע של
 אדם מכניס כפירה באדם; אז א מענטש זינדט רחמנא
 ליצלן ווערט אים דער מח פאר'טפש'עט וכו', פארנארט
 וכו', ביז עס כאפט זיך אין אים אריין כפירה געדאנקען
 וכו', פאלו קיינער הערט אים נישט אויס, אבער דער
 אמת'ן אריין יעדע תפלה יעדע בקשה יעדן דיבור וואס א
 איד רעדט צום בורא פל עולמים מאכט א רעש אין הימל.

איבערדעם האט דער הייליגער רבי אונז אויסגעלערנט אז מען זאל גיין אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך דארטן אויסרעדן דאס הארץ פאר אים אויף פראסט אידיש, און אים אויסדערציילן אלעס וואס עס דריקט אים, און אויב דער מענטש וועט זיין שטארק אין דעם טאג ביי טאג קומען צום בורא פל עולם, וועט ער ביים סוף זען א גרויסער שינוי, ביז ער וועט זען גרויסע ישועות. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, זיי נישט ביי דיר געפאלן, און שטארק זיך אין דעם.

ביי אונזערע לייט איז געווען א איד וואס האט געהייסן ר' אלטר טעפליקער ז"ל, ער איז געווען א שוואגער מיט ר' אברהם בן ר' נחמן ז"ל, ער האט זוכה געווען מחבר זיין עטליכע ספרים, צווישן זיי איז דער ספר "השתפכות הנפש" וואס דאס איז א ליקוט צאמגענומען פון אלע דעם רבינ'ס ספרים, וואס דער הייליגער רבי רעדט פון תפלה וחתבודות, און ער איז מסביר וואס התבודות איז, און זייער אסאך פון אונזערע לייט זענען מקורב געווארן דורך דעם ספר. איבערדעם איז דיר פדאי צו מאכן א שיעור אין דעם ספר, וועסטו זען וואס הייסט התבודות, ס'איז נישט אזוי שווער ווי מען מיינט, מען דארף נאר רעדן אויף פראסט אידיש צום בורא פל עולם, וועסטו זען סוף פל סוף וועט זיין ביי דיר א שינוי לטובה, דער עיקר זאלסטו זיך נאר דערהאלטן, און נישט צובראכן ווערן פון קיין שום זאך. אמת איך ווייס עס גייט אויף

דיר דורך פון אלע זייטן, פונדעסטוועגן פארליר זיך נישט,
וועסטו זען גרויסע ישועות.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קנב

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר משפטים י"ח שבט ה'תשע"א
שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט זען גוהר זיין דאווענען מיט מנין שחרית מנחה
מעריב, ווארום די חז"ל זאגן (ברכות ח.) אימתי עת
רצון? בשעה שהציבור מתפללין; ווען איז אן עת רצון?
ווען דער ציבור דאווענט צוזאמען, איבערדעם זאלסטו
מקפיד זיין דאווענען אלע דריי תפילות מיט מנין דווקא,
וועסטו זען וועסט האבן גרויס הצלחה. פארשטייט זיך אז
מען דארף זיך זייער אכטונג געבן נישט רעדן אינמיטן
דאווענען, וואס דאס איז א געפערליכער זינד, א איד קומט
אריין אין בית הכנסת דאס הויז פון בורא כל עולמים,
דארף ער זיך אויפפירן מיט גרויס דרך ארץ, און נישט
רעדן אינמיטן דאווענען.

תפלה בפת מיינט מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, א
מענטש דארף זיין שטארק ביי זיך ווען ער רעדט
די ווערטער פון דאווענען זאל ער אינזינען האבן וואס ער

רַעַדְט, וואַרום די מַחְשָׁבָה פֿלייט אין איין זייט, און דער
 מויל רַעַדְט פון די אַנדערע זייט. וואס הייסט, מען קען
 זאגן די ווערטער פון דאווענען, און טראכטן פון אַנדערע
 גאַרשקייטן, אָדער געשעפטן וכו' וכו', איבערדעם דאַרף
 מען האבן גרויסע כוחות צופינדען די מַחְשָׁבָה צום דיבור,
 אינזינען האבן וואס מען רַעַדְט, דאס הייסט תּפֿלָה בְּכַח,
 ווייל ס'נעמט גרויסע כוחות צופינדען די מַחְשָׁבָה צום דיבור.
 אַדְרָבָה פֿראביר אויס וועסטו זען וויפיל דו הייבסט אָן צו
 זאגן אַ מזמור אָדער אַ בְּרָכָה וכו' וכו' וועט גלייך דיין
 מַחְשָׁבָה פֿליען אין אַנדערע געדאַנקען, אַלע געשעפטן קומען
 זיך אָן ביים דאווענען, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט
 (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל'), אז אַלע מַחְשָׁבוֹת זרות קומען זיך
 אָן ביים דאווענען, איבערדעם דאַרף מען האבן גרויסע
 כוחות צופינדען די מַחְשָׁבָה צום דיבור.

ס'ווערט געברענגט פון שר שלום פון בעלזא זי"ע, אז אויב
 א איד האט אינזינען פירוש המילות פון אַנפּאַנג
 דאווענען ביזן סוף, וועט ער זוכה זיין צו רוח הקודש, דער
 מח וועט אים שיינען שטענדיג. זאלסט וויסן אז דאס איז
 א געוואוינהייט, אז דער מענטש געוואוינט זיך צו, צו טראכטן
 וואס ער זאגט, דעמאלטס וועט ער האבן גרויס הצלחה,
 און ער וועט אינזינען האבן פירוש המילות, וואס דאס
 הייסט תּפֿלָה בְּכוֹנָה, ער רַעַדְט צום בורא פֿל עולמים
 בְּלִשׁוֹן נֹכַח, בְּרוּךְ אַתָּה וכו', געלויבט ביסטו, אַתָּה חֹנֵן
 לְאָדָם דַּעַת וכו', דו געבסט יעדן איינעם שכל, - בעט איך

דיר געב מיר אויכעט שכל וכו'. אזוי זאל מען אינזינען
האבן פירוש המילות, און געדענקן ווען מען דאווענט רעדט
מען בלשון נוכח צום בורא פל עולם.

די תלמידים פון רבי חיים וואלאזשענער ז"ל האבן אים
אמאל געפרעגט: פארוואס לערנט ער נישט מוסר?
האט ער זיי געענטפערט, ער לערנט יא מוסר. זענען די
תלמידים געווען פארוואונדערט, ווייל זיי האבן געזען ער
לערנט דאך נישט קיין מוסר, ווארום ער פלעגט זיך שטענדיג
פארטיפן אין די תורה הקדושה, האט ער זיך אנגערופן
פאר זיי, "מיין מוסר איז ווען איך דאווען, דעמאלטס רעד
איך צום בורא פל עולם, און איך האב אינזינען לשון
נוכח, פביכול איך רעד צום בורא פל עולם, און דאס
רייסט מיר דאס הארץ צום בורא פל עולם. ווארום וואס
הייסט מוסר? מעורר זיין דאס הארץ צום באשעפער פון
דער וועלט. און ווען איך דאווען, דאווען איך בלשון נוכח,
איך האב אינזינען יעדעס ווארט וואס איך רעד, און דאס
איז דער גרעסטער מוסר!"

שטארק זיך וועסטו זען דער בורא פל עולם וועט דיך
נישט פארלאזן, דו וועסט זיין דער גליקליכסטער
מענטש אין דער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

 קנג

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר משפטים י"ט שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל הרב ... גרו יאיר ויזרח

איך האב דערהאלטן ענקער לאנגען בריוו.

וואס זאל איך איך זאגן, מען דארף קוקן וואס עס טוט זיך היינט מיט די יוגנט, ליידער ווערן זיי נכשל מיט ראיות אסורות דורך די שמוציגע מכשירים וכו', און די חז"ל זאגן (סוטה ט.) אין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות; דער יצר איז נישט שולט אויף א מענטש נאר וואס זיינע אויגן זעהן; איבערדעם אויב מען זעט שמוץ טוט מען שמוץ, ווי עס שטייט (טור אורח חיים סימן א) העין רואה והלב חומד וכלי המעשה גומרים; די אויג זעט און דאס הארץ גליקט און נאכדעם טוט מען שוין אלעם שלעכטס; און ווי א יונג בחור'ל איז שוין נכשל געווארן איז שוין זייער שווער איהם ארויס נעמען פון דערפון, און זיין קאפ ווערט פארשטאפט מיט אלע נארישע געדאנקען וכו', און ער קען שוין נישט פארשטיין דאס לערנען און ער פארלירט דעם חשק צו די קדושה צו די תורה, ווארום דער ביטערער חטא וואס הייסט חטאות נעורים פארבלענד די אויגן ביז ער זעהט שוין נישט דעם אמת און צופיסלעך ווערט ער אפגעקילט פון אידישקייט ביז ער הערט אויף צו דאווענען און לייגן תפילין וכו' וכו'. דאס איז א פאקט דאס איז ליידער די ביטערע מציאות. איבערדעם האט דער בורא

כָּל הָעוֹלָמִים רַחֲמָנוּת גִּיהַאט אויף אונזער פֿינֶקֶטער'ע דוֹר
און האט געשיקט צו אונז איין גרויסן צדיק דער
וואונדערליכער הייליגער רבי וואס ער אליין פארשטייט
דאס נגעי הנפש און האט זיך בארימט אז ער היילט די
נשמה (עיון ספורי מעשיות מעשה י"ג מיום ו'), און איינע פון זיינע עצות
איז דאס דער סדר דרך הלימוד (עיון שיחות הר"ן סימן ע"ו) דאס
אויב א מענטש וויל האבן הצלחה אין לערנען אפילו ער
האט א שווערע תפיסה א שווערע פארשטאנד זאל ער
נעמען א משניות און זאגן א פרק נאך א פרק ביז ער
וועט ענדיגן ששה סדרי משנה, זאל ער אנהויבן נאכאמאל,
און אזוי זאל ער ענדיגן איינמאל און נאכאמאל, און מיט
אזויפיל זאגן ביים סוף וועט ער שוין פארשטיין, און אויך
עס וועט איהם אריין ברענגן א חשק און א רצון צו לערנען,
און אזוי זאל ער אויך טוהן מיט גמרא ער זאל אנהויבן
מסכת ברכות און זאגן א דף נאך א דף אן רש"י אן
תוספות ביז ער וועט ענדיגן זאל ער אנהויבן מסכת שבת
וכו' ביז ער וועט ענדיגן גאנץ ש"ס, דאס וועט איהם געבן
א חשק צו לערנען שטענדיג, און אזוי וועט ער ארויס קריכן
פון זיין בלאטע, ווארום דער פת פון די תורה איז אזוי
גרויס אז אפילו איינער ליגט שוין אין טיפעניש פון שאול
תחתית צום סוף וועט ער ארויס גיין פון דארט דורך דעם
פת פון די תורה (עיון שיחות הר"ן סימן י"ט).

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

 קנֵד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מוֹשְׁפֵטִים כ"א שְׁבֻט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיווּ.

אִיךְ מוּז דִּיר זַאגֵן אַז דָּאס איז אַ שְׂאֵלָה פֿון אַ מוֹרָה
הוֹרָאָה, ווייל דָּאס איז אַן עֲגִינ פֿון פִּיקוּחַ נְפֶשׁ וְכוּ',
מֵעַן טָאָר נִישְׁט פֿאַרְלִירן קיין שוּם קינֵד, יַעֲדֵעַס קינֵד איז
אַ הייליגע נְשָׁמָה, און מֵעַן דַּאָרף אויף אים אַכְטוּנג גַּעבֵן,
איבֶּעֶרְדֵּעַס זאַלְסְטוּ פֿרַעגֵן אַ שְׂאֵלָה פֿון אַ גְּרוֹיסן מוֹרָה
הוֹרָאָה, ווייל דָּאס איז אַן עֲגִינ פֿון דיני נְפִשׁוֹת וְכוּ'.

היינִט איז דא זייער גוטע הַכְּשָׁרִים פֿון גַּאָר עֶרְלִיכֶע מוֹרָה
הוֹרָאָה, איבֶּעֶרְדֵּעַס איז נִישְׁט פֿדאי פֿאַרְלִאָזן זיך
גַּאָר אויף "או" וְכוּ', איבֶּעֶרְדֵּעַס איז נִישְׁט פֿדאי צו
לִאָזן די קינֵדער פֿרַעגֵנן אין חֵדֵר קיין שוּם נַאש אָדער
גַּעטְרַאָנְק וואס עס האט נִישְׁט קיין היימישן הַכְּשָׁר, עס
איז באַוואַוסט דָּאס דער רַמְבַּ"ם פֿרַעגֵנֵט (אֵיגֵרַת תִּימָן) אויב
מֵעַן פִּיטְעֵרַט זיך מיט נִישְׁט קיין פֿשָׁר'ע מַאֲכָלִים לֹא
עֲלִינוּ, ווערט דָּאס פֿלוּט פֿון דַּעַם מֵעַנְטִיש פֿאַרְמִישְׁט וְכוּ',
און עס גייט שוין נִישְׁט אַרײַן אין אים די אַמוּנָה, איבֶּעֶרְדֵּעַס
דַּאָרף מֵעַן זייער אַכְטוּנג גַּעבֵן אין חֵדֵר אויף די קינֵדער
זיי זאַלן נִישְׁט פֿרַעגֵנען קיין שוּם נַאש וואס עס האט
נִישְׁט קיין היימישע הַכְּשָׁר.

דָּעֵר בּוֹרֵא כּל עוֹלָמִים זָאל דִּיר הַעֲלָפֵן זְאָלְסֵט הָאָבֵן גְּרוּיִם
הַצְלָחָה מִיט דִּי קִינְדֵּער, און אַרײַנלײַגן אײַן זײ אַמוֹנָה
מִיט יִרְאַת שָׁמַיִם.

זְאָלְסֵט הָאָבֵן אַ לְעֵכְטִיגֵן טַאָג און אַ פֿרײַלִּיכֵן תּוֹמִיד

קנה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר מְשַׁפְּטִים כ"א שְׁבַט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאָבֵרֵךְ ... גְּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ הָאָב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ, און אײַךְ הָאָב זײַךְ זײַער
גַּעפֿרײַט אז דו האַלְסֵט זײַךְ נָאךְ בײַם הײַלִּיגֵן רַבִּי'ן,
ווייל דער הײַלִּיגער רַבִּי נָתַן ז"ל פֿלֶעגט שְׁטענדיג זאָגן אז
דער סַמ"ך מ"ם טוט אַלע פֿעולות שְׁפֵעוּלֵם אַפֿרײַסן אונזֶערע
לײַט פֿון הײַלִּיגֵן רַבִּי'ן, ווי עס איז באַוואַקסט אז אײַדער
דעם רַבִּינ'ס נְשָׁמָה איז אַראַפֿגַּעקומען בְּזוּה הָעוֹלָם, האַט
דער סַמ"ך מ"ם גַּעמאַכט אַ רַעשׁ אז אױב דִּי נְשָׁמָה וועט
אַראַפֿקומען הָאָב אײַךְ שׁוִיין גִּישֵׁט וואָס צו טון אױף דער
וועלט וְכוּ' וְכוּ' (עין סִיפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ז' מִזְכוּב וְעִבְיָשׁ), אײַבערדעם
פֿלֶעגט דער הײַלִּיגער רַבִּי נָתַן ז"ל אַרוּמפֿאַרן אײַן אַלע
שְׁטעט און שְׁטעטלעך ווי עס האַבן געוואוינט אונזֶערע לײַט,
בְּדִי זײ מְחֻזַּק זײַן צו בְּלײַבן בײַם הײַלִּיגֵן רַבִּי'ן.

לײַדער זעען מיר אז דער סַמ"ך מ"ם האַט מַצְלִיחַ געווען,
עַר הָאָט אַנגעמאַכט אזא מִין מַחְלֻקַת דִּיִּיקָא

צװישן אונזערע לייט וכו' וכו', איינער פֿאַרגינט נישט דעם אנדערן וכו' וכו', געוואלד! טיפֿשים וכו'! מען איז מקורב צום זעלבן רבי'ן, און מיר פֿאַרן צו אים צוזאמען אויף ראש השנה, און מען לערנט דעם זעלבן ספֿר דעם הייליגן "ליקוטי מוהר"ן", און צום סוף איז דא אזויפיל פֿירודים וכו'? דאס האט אלעס אנגעמאכט דער סמ"ד מ"ם, און ער האט ליידער מצליח געווען.

די תּו"ל זאגן (סוטה מז): משרבו תלמידי שמאי והילל שלא שימשו כל צורכן, רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה בשתי תורות; די גאנצע מחלוקת וואס עס איז דא אינעווייניג איז נאר פון די וואס זיי קענען נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים ישר והפוך וכו', ווארום אז מען לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספֿרים איז שוין נישטא קיין מחלוקת, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז דער צדיק האמת ער איז דער שכל הבולל, און אלע זיינע מקורבים זענען שכליים פֿרטיים, און אלע שכליים פֿרטיים דארפן נכלל ווערן אין שכל הבולל, קומט אויס אז ווער עס האלט זיך אין שכל הבולל, דארטן איז שוין נישטא קיין מחלוקת וכו', מען קען קיינעם נישט צווינגען אז דו מוזט האלטן אזוי ווי איך וכו', ווארום די תּו"ל זאגן בפֿירוש (פֿרכות ס"א) פֿשם שפֿרצופיהם שונות פֿך דעותיהם שונות; און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד), דאס יעדער איד האט א נקודה וואס דער צווייטער האט נישט, און נישט נאר אז ער האט נישט נאר ער קען אפילו נישט

הַאֲבָן דְּעַם צְווייטִיגִם נְקוּדָה וְכוּ', אִיז וואס דאַרף מָען זיך קרייגן און מתּוּבַח זיין? דאס נעמט זיך פון קליינע מוחות וכו', וואס זיי מיינען נאר זיך וכו', זיי ווילן נאך ווערן גרויס וכו', זיי ווייסן נישט אז יעדער מענטש איז אויף דעם עולם אין א גרויסער ספּנה, אזוי ווי די פיש אין ים וואס זיי ווייסן נישט ווען מען וועט זיי פאנגען, אזוי איז יעדער מענטש, ער ווייסט נישט ווען מען וועט אים צוריק רופן אויבן וכו', און ווער ס'נעמט דאס אריין ביי זיך אין מוח אז מען קען אים יעדן טאג און יעדע שעה צוריק רופן אויבן וכו', דער האט שוין נישט קיין צייט אויף נארישע געדאנקען מי בראש וכו'.

איבערדעם אז דו האסט מיר געשריבן אז דו האלסט זיך נאך ביים הייליגן רבי'ן דאס איז ביי מיר דער גרעסטער שמחה, דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט שטענדיג זיין פרייליך, ווארום מיט שמחה ברעכט מען דורך אלע מניעות, אז וואויל איז דער איד וואס פרייט זיך יעדן טאג מיט די מצוות וואס ער איז מקיים, און מיט דעם ווייזט ער זיין לויטערער הארץ, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) בְּשֵׂאדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בְּדוּעַ שְׁלֵבּוֹ שְׁלָם לְאַלְקוּוֹ.

זע צו קומען אין בית המדרש דאווענען, ווארום ס'איז א גרויסע זאך צו דאווענען צוזאמען מיט אונזערע לייט, און דער עיקר עם זאל זיין שלום און אחדות צווישן זיי.

אין די שטאט טישערין האבן געוואוינט גרויסע גבירים
 בַּרְסֶלְב'ער חסידים, און זיי האבן אויפגעבויעט א בית
 המדרש פאר זיך, און זיי האבן געמאכט זייער א ברייטן
 מזרח וואנט פֿרי עם זאל זיין א גרויסער אויבן אן, און
 אלע גבירים זענען געזעצן אויבן אן, ביז עם איז געווען
 זייער ענג וכו', האט זיך טישערינער רב אנגערופן, "די גופים
 זענען אזוי באהאפטן איינער לעבן אנדערן, אפער די
 הערצער זענען אזוי ווייט איינער פונעם אנדערן..." ווארום
 ער האט פארשטאנען אז עם איז נישטא קיין אחדות צווישן
 זיי, אז וואויל איז דעם וואס איז מקורב צום הייליגן רבי'ן
 און ער האט ליב יעדן מקורב, אפילו ער איז נישט פון
 זיין חבורה.

עם ווערט געברענגט אין הייליגן ספר "מאור ושמש" (ע"ה)
 אז ער האט געהערט פון גרויסן צדיק רבי מרדכי
 מענשכ"ז זי"ע, אז צו א צדיק פארן זייער אסאך מענטשן,
 און יעדער איינער פארט וועגן אן אנדערע זאך, דער וויל
 קענען לערנען וכו', דער וויל קענען דאווענען וכו', דער
 דארף פרנסה וכו', דער דארף א רפואה וכו', דער דארף
 א ישועה וכו', אפער דער שלימות איז צו פארן צום צדיק
 פֿרי געוואר צו ווערן אז ס'איז דא א בורא פֿל עולמים,
 און דאס אריינעמען ביי זיך אין הארצן אריין, נישט מסית
 דעת זיין פון אים איין סעקונדע, אז וואויל איז דער וואס
 קומט צו די מדריגה דאס ער טראכט שטענדיג פון בורא
 פֿל עולמים.

עִם אִיז באוואַקסט אז דער הייליגער רבי ווען ער איז צוריק געקומען פון ארץ ישראל איז ער שטעל געפארן צו דעם גרויסן צדיק רבי מרדכי מנעשכיו זי"ע, פרי ער זאל אים נאך כאפן בחיים חיותו, און דער צדיק האט געמאכט לְכבוד אים א סעודה, כאטש ער איז שוין געווען זייער זייער שוואך (פינף טעג פאר זיין הסתלקות) פונדעסטוועגן לְכבוד דעם הייליגן רבי'ן האט ער געמאכט א סעודה, און האט זיך זייער געפרייט מיט אים, און נאך די סעודה זענען זיי געווען פארשלאסן א לאנגע צייט (קיינער ווייסט נישט וואס זיי האבן גערעדט). ביי גרויסע צדיקים איז געווען אן ענין צו רעדן פון דעם גרויסן צדיק רבי מרדכי מנעשכיו זי"ע, צום ביישפיל אלע בעלזער רבנים זכותם יגן עלינו, ווען זיי האבן געוואלט ענדיגן זייערע ווערטער מיט א גוטע זאך, האבן זיי אויסגעלאזט מיט די ווערטער "דער נעשכיוער איז געווען א גוטער איד", און אזוי ווערט געברענגט אז דער הייליגער חזוה פון לובלין זי"ע האט געזאגט אז ער האט געהערט א בת קול פון הימל וואס רופט אויס "מרדכי בן גיטל בלתי להישם לברו", ווען דער וואונדערליכע צדיק דער ריבניצער רבי זי"ע איז ביי מיר איינגעשטאנען א וואך צייט, האט ער מיר געזאגט, דאס עס איז מקובל ביי צדיקים אז ליל שישי זאל מען דערמאנען "מרדכי בן גיטל", און ער האט געטרונקען אביסל ברוינפן און געזאגט "לחיים, מרדכי בן גיטל".

זעט מען פון דעם וואס הייסט מקורב זיין צו א צדיק, נעמען פון אים נאר רוחניות, און ממילא וועט שוין

קומען גשמייות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ד) אז עס וועט ווערן פארראכטן אויבן ברוחניות וועט שוין ממילא זיין אונטן גשמייות, און עס ווערט געברענגט פון דעם גרויסן צדיק רבי אשר פון סטאלין זי"ע, וואס ער שרייבט אין א בריוו פאר זיינע חסידים, דאס דער גרויסער צדיק רבי מרדכי מנעשביז זי"ע כל עניניו ועסקיו ומגמותיו ובלות נפשו להחזיק ולגלות האמונה בעולם וכו', אז וואויל איז דעם וואס ער האלט זיך אין הייליגן רבי'ן, אן קיין שום פאליטיק, נאר שעפן אמונה און יראת שמים.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קנו

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה הקר לי
מאד ... גרו יאר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע זיך צו דערהאלטן קיין שום זאך אין דער וועלט זאל
דיר נישט אראפוארפן, ווארום אויף דעם עולם גייט
איבער אויף יעדן איינעם וואס עס גייט איבער וכו'.

דער הייליגער רבי האט געזאגט "העיקר הוא מה שקורין
דער האלטין זיך", אויף די וועלט מוז מען זיך
דערהאלטן, מען פראבירט אויס יעדן מענטש מיט אנדערע

שׁווערע ביטערע נסיונות, און וואויל איז דער מענטש וואס
ער דערהאלט זיך און פאלט נישט אראפ ביי זיך.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ח), אז מען
דערציילט מעשיות פון צדיקים ווערט דאס הארץ
פארפלאמט צום בורא פל עולמים, ווארום ווען מען רעדט
פון צדיקים און מען דערציילט וואס אויף זיי איז
איבערגעגאנגען, ווערט גמשך די הארה וואס זיי זענען געווען
בזה העולם אויף דעם מספר, היינו אויף דעם וואס ער
דערציילט די מעשה קומט אראפ די לעכט פון די צדיקים,
איבערדעם אז עס האט דיר פאסירט אזא אומגליק און
ס'גייט אויף דיר דורך אַזעלכע צרות, איז די עצה אז דו
זאלסט דערציילן מעשיות פון צדיקים וואס מיט זיי האט
פאסירט, און וואס דער בורא פל עולמים האט אויף זיי
רחמנות געהאט, און די זכות פון די צדיקים וועט אויף
דיר אויכעט מגין זיין.

דער הייליגער ישמח משה זי"ע איז געווען רב אין שינאווא,
און דארטן האט זיך פארטשעפעט צו אים א שר און
ער האט אים געוואלט נאר איינזעצן אין תפיסה, און טון
מיט אים גרויס רשעות און אכזריות, און ער האט נישט
געוויסט וואס צו טון, האט ער דערציילט פאר זיינע מענטשן
א מעשה: אז עס איז געווען אין לעמבערג א גרויסער רב,
דער גרויסער צדיק און גאון רבי חיים הכהן ראפאפארט
ז"ל, וואס דער שר אין לעמבערג האט זיך גענומען אויף

אִים, און ער האט אים געוואלט חלילה וחס אומברענגען, און מען איז געקומען צו אים דערצײלן וואס דער שר פלאנט, איז ער אהיימגעגאנגען און האט דאס דערצײלט פאר זיין רעבעצין, "הער נאר אויס וואס דער שר וויל טון: ער וויל מיך מעביר זיין מן העולם. לאמיר אוועקגעבן איין נאכט פאר תפלה פארן בורא פל עולם. איך וועל מתפלל זיין, און דו וועסט מתפלל זיין, און מיר וועלן פטור ווערן פון דעם ערל!". ופך הנה: די נאכט האט ער גענומען א תהלים און זי האט גענומען א תהלים, און זיי האבן ביידע אויסגעזאגט גאנץ תהלים מיט גרויס בכיות; ער איז געשטאנען אין איין ווינקל, און זי איז געשטאנען און די אנדערע ווינקל, און זיי האבן זייער געוויינט פארן בורא פל עולם, און אויסדערצײלט זייערע צרות, און געבעטן אז ער זאל אויף זיי רחמנות האבן. דערווייל די נאכט איז דער שר פון לעמבערג געפארן אויף א שליטן מיט צוויי געזונטע פערד, און ער איז געווען גוט אנגעטרענקען בגילופין, און די פערד האבן אנגעהויבן צו לויפן, ביז ער איז אראפגעפאלן פון שליטן, און די פערד זענען געווארן ווילד און זיי האבן אים צוטראטן אויף טויט.

און אינדערפרי איז מען געקומען דערצײלן פארן לעמבערגער רב אז דער שר האט געהאט א מפלה, און ער האט געפייגערט מיט א מיתה משונה. - דאס האט דערצײלט דער הייליגער ישמח משה זי"ע פאר זיינע מענטשן, - האט ער אויסגעלאזט, - "איך האב נישט קיין פח א גאנצע נאכט

זאגן תהלים, איך האב מיינע שיעורים, מיין רעביצין איז זייער שוואך און קען נישט אויף זיין א גאנצע נאכט. איך פארלאז זיך אויפן בורא פל עולםים אז ער וועט זיך נוקם זיין מיין נקמה", דערנוייל האט דער שר געהאלטן א ביקם אין דער האנט, און בטעות האט ער א דריק געגעבן אויפן צינגל פון דעם ביקם, און עס איז געווען פול מיט קוילן, איז אים אריין א קויל אין פיסק, און אדורך דעם מוח, און פארשטייט זיך ער האט איינגענומען א מיתה משונה.

זעט מען פון דעם אז מען דערציילט סיפורים פון צדיקים וואס דער בורא פל עולםים האט מיט זיי געטון וואונדערס, ווערט נתעורר דער אור פון די צדיקים וואס זיי האבן אראפגעברענגט אויף די וועלט דאס לעכטיגקייט פון בורא פל עולםים אין די הערצער פון זייערע מקורבים, און די אלע וואס זיי האבן זיי געוואלט טון רשעות און אכזריות, האבן געהאט א וויסמן סוף.

איבערדעם בעט איך דיר אויבעט, אזוי ווי דו האסט אסאך צרות וכו' און מען לאקערט אויף דיר זייער שטארק די רשעי הערב רב וכו' וכו', און זיי זענען דיר מצער וכו', זאלסטו דערציילן סיפורי צדיקים, און בזכות דעם וועסטו זען וואונדער איבער וואונדער וואס דער בורא פל עולםים וועט מיט דיר טון.

דער הייליגער רבי זאגט (אין ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רל"ד), ווען א איד דערציילט מעשיות פון צדיקים, ווערט נתעורר

די רחמנות פון בורא פֿל עולמים אויפן מענטש, און ער איז זוכה צו טהרת המחשבה, זיין מחשבה זיין געדאנק ווערט לויטער און ריין און הייבט אן צו טראכטן נאר פון בורא פֿל עולמים, ביז ער וועט זען וואונדער איבער וואונדער, איבערדעם וואלט איך דיר געראטן, געוואוין זיך צו, צו דערציילן סיפורי צדיקים, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער בורא פֿל עולמים וועט מיט דיר טון.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט), אז א איד רעדט פון שבת הצדיקים, ווערט אים אויסגערייניגט דעם מח, און ער איז זוכה צו ישוב הדעת, און ער איז זוכה צו א דיבור וואס איז נשמע ונתקבל, וואס ער בעט און וואס ער רעדט ווערט נתקבל אין הימל, און עס ווערט נתקבל ביי מענטשן, איבערדעם זאלסטו אסאך רעדן פון שבת פון הייליגן רבי'ן, און דערציילן סיפורים פון הייליגן רבי'ן, וועסטו זען נסים ונפלאות וואס דער בורא פֿל עולמים וועט מיט דיר טון.

נאר דערהאלט זיך, ווער גישט צופראכן, איך ווייס אז עס טוט דיר זייער זייער וויי ווען מען רודפט דיך ער לחרמה, און מען טרעפט אים אויף דיר נייע ליגענטס יעדעס מאל וכו' וכו', און מען איז גוזר אויף דיר נייע גזירות יעדעס מאל וכו', דיך צו שטערן וכו' וכו', און דיך אינטערדריקן וכו' וכו', בעט איך דיר זייער, פארלאז זיך אויפן בורא פֿל עולמים, און זאלסט מקיים זיין דאס וואס

דְּעַר הַיִּלְיָנֶער יִשְׁמַח מִשָּׂה זִי"ע הָאָט גַּעזָאָגט, אַז אױב מָען
רַעֲדַט פֿון צַדִּיקִים און מָען דַּערצײלֵט סִיפּוּרֵי צַדִּיקִים, דָּאָס
אִיז מִמִּשְׁךְ יִשׁוּעוֹת.

אִיךְ הָאָף אַז דו װעסט מיר פֿאַלגן װעסטו נישט תְּרַמֶּה
הָאָבן נישט אויף די װעלט און נישט אויף יַעֲנֶע װעלט,
און אַלע דײַנע שװאַים װאָס זײ װײלן דיר טון שְׁלַעכְטִים
װעלן הָאָבן אַ װיסטע מִפְּלֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קנו

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר מִשְׁפָּטִים כ"א שְׁבַט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעַרְהֵאלֶטֵן דײַן לֵאנְגֶען בְּרִיוֹ ווי דו גִּיסט זיך
אױס דַּארְטֵן דײַן בִּיטֶער הָאָרְץ וְכו' וְכו'.

װאָס זָאל אִיךְ דיר זָאָגן, דַּער הַיִּלְיָנֶער רַבִּי הָאָט אָנָּז
גַּעלֶערֶנט אַ װעג, אַז אַ מַעֲנֵטֶשׁ דַּארְף גײַן אִין אַ
פֿלאַץ װאָו קײנער אִיז נישטאַ, און זיך אױסרַעֲדֵן זיך דָּאָס
הָאָרְץ פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אױף פֿראַסט אַיִדיש, און
אױסדַּערצײלֵן יַעֲדֶע זאַך װאָס עס גײט אױף אִים דוֹרְךָ, און
זיך אױסװײַנען דָּאָס בִּיטֶער הָאָרְץ, און צו שְׁרײַען און בַּעֲטֵן,
װאַרום עס אִיז נישטאַ װעמֶען צו בַּעֲטֵן נָאר דַּעם בּוֹרָא כָּל
עוֹלָמִים, מיר זָאָגן יַעֲדֵן טָאָג אִין די י"ג עִיקָרִים, װאָס דַּער

רַמְבַּ"ם הָאֵט אַוועק געשטעלט יסודות אין די אַמוּנָה, ווערט
 געזאגט דארטן "אַני מאַמין בַּאֲמוּנָה שְׁלִימָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
 שָׁמוּ לוֹ לְבַדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאִין לְזוּלָתוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל",
 אײַךְ גַּלײַב בַּאֲמוּנָה שְׁלִימָה אַז נָאָר צוּם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
 דאַרף מָעַן מִתְפַּלֵּל זײַן, און מָעַן קען גישט מִתְפַּלֵּל זײַן צו
 קײַן שׁוּם בָּשָׂר וָדָם, ווײַסן דאַרפֿסטו ווײַסן אַז קײַנער קען
 דײַךְ גישט העלפֿן נָאָר דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אַלײַן, ער
 אײַז אַן אַב תְּרַחֲמֵן, אַז מָעַן קומט צו אים און מָעַן ווײַנט
 זײַךְ אױס, בײַם סוף זעט מָעַן אַ גְּרוּיסע ישׁועה, מָעַן דאַרף
 נָאָר הָאָבֶן אַ געוואלדיגע התחזקות גישט צופֿראַכן ווערן,
 אַפֿילו ווען מָעַן בעט און מָעַן ווײַנט און מָעַן זעט נאַכגישט
 קײַן ישׁועה, טאַר מָעַן גישט צופֿראַכן ווערן, נָאָר בעטן
 נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל, און ווידעראַמאַל, ווי די תּוֹ"ל זאַגן
 (בְּרֻכּוֹת ל"ב:) אַם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל וְלֹא נִעְנָה יִחְזוֹר וְיִתְפַּלֵּל,
 שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים כ"ז) קוּה אֵל תּוֹנִי"ה חֹזֵק וַיֵּאמֶן לְבָבָּהּ וְקוּה אֵל
 תּוֹנִי"ה; בײַז בײַם סוף וועט מָעַן זען אַ גְּרוּיסן ישׁועה,
 אײַבערדעם בעט אײַךְ דיר, פֿאַל גישט אַרַאפּ בײַ זײַךְ, עס
 אײַז טאַקע זײַער בײַטער, בײַסט דורכגעפֿאַלן מיט שווערע
 בײַטערע זײַנד וכו' וכו', בעט אײַךְ דיר, געם דײַךְ אײַן די
 הענט ארײַן, גײַ אײַן אַ פֿלאַץ וואו קײַנער אײַז גישטאַ, און
 רעד זײַךְ אױס דאַס האַרץ פֿאַרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און ווײַן
 זײַךְ אױס פֿאַר אים, און בעט אים אײַבער אַז דו האַסט
 גישט געוואלט זײַנדיגן, נָאָר דער יֵצֵר הָרַע הָאֵט זײַךְ אױף
 דיר מִתְגַּבֵּר געווען, און ער הָאֵט דײַךְ אײַנגעשלינגען אײַנגאַנצן,

און ער האט דײַך אַראָפּגעוואַרפֿן ווי ער האט דײַך אַראָפּגעוואַרפֿן וכו' וכו'.

זאַלסט וויסן ווען א איד קומט צום בורא פֿל עולמים און רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר אים מיט אן אַמֶת, - זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ב) - לייכט אים דער דיבור ביז ער קען ארויסגיין פון זיין פינסטערניש, ווארום ווען א מענטש זינדיגט ווערט ער פארדרייט און פארוויקלט אין פינסטערניש, אבער ווען ער רעדט זיינע דיבורים מיט אן אַמֶת, און ער מיינט דאס נאר מיט אן אַמֶת, דעמאלט העלפט אים דער בורא פֿל עולמים אז די דיבורים לייכטן אים ער זאל זען די טירן ווי ארויסצוגיין פון די בלאטע וואס ער איז אריינגעפאלן.

עס ווערט דערציילט אז דער הייליגער צדיק רבי אָשֶׁר מְרַאפֿשיץ זי"ע האט אמאל הושענא רבא זייער געשריגן און געוויינט: "הושע נא אַדון המושיע הושע נא, הושע נא בַּלְתֶּךָ אין להושיע הושע נא, רבנו של עולם! כאטש איך האב דיר שוין צוגעזאגט אזוי פיל מאל אז איך וועל שוין זיין גוט, און איך האב נישט איינגעהאלטן, פונדעסטוועגן ביסטו אן אַדון המושיע, און קיינער קען מיר נישט העלפֿן נאר דו אליין! בַּלְתֶּךָ אין להושיע, נאר דו קענסט מיר העלפֿן!", און ער האט ביטער געוויינט. זעט מען אַזעלכע צדיקים וואס זיי זענען געווען אַמֶת'דיג דבוק אין דעם בורא פֿל עולמים האבן זיך אויכעט באנוצט מיט די עצה.

און אזוי ווערט דערצײלט פון הייליגן רבי'ן, דאס אלץ
העכער און העכער ווי ער איז גענאנגען אין השגות
אלקות, אלץ מער האט ער זיך אראפגעווארפן אין עבודות
פשוטות, און האט געוויינט פארן בורא פל עולמים, "רבנו
של עולם ווי קען מען זיין א איד? ווי ווערט מען אן
ערליכער איד?", ביז איינמאל האט אים געפרעגט דער
הייליגער רבי נתן ז"ל, "רבי, איר האט דאך מגלה געווען
אזעלכע גרויסע סודות, און אזעלכע גרויסע גילויים, פארנוואס
זאגט איר, 'ווי קען מען זיין א איד? ווי אזוי ווערט מען
אן ערליכער איד?'" האט אים דער הייליגער רבי געענטפערט,
"האב איך דען געוויסט אז עס איז דא אזעלכע השגות?
אז איך זע דער בורא פל עולמים האט מיר אויפגעמאכט
די אויגן וכו', איז מן הסתם דא נאך העכערס און נאך
העכערס וכו' וכו'", אזוי האט דער הייליגער רבי געבעטן
דעם גאנץ לעבן בתמימות ופשיטות, אזוי ווי איינער האט
נאך קיינמאל נישט אנגעהויבן וכו', ער איז געווען שטענדיג
מיט א געוואלדיגער לב נשבר, און געבעטן נאר דעם בורא
פל עולמים, און אזוי האט ער געפועלט אז זיין לעכט זאל
לייבטן אין אלע דורות, ביז ער האט געזאגט אז "מיין
פיערל וועט שוין טליען ביז משיח וועט קומען".

און מען זעט אז דבר אחר מדבריו לא שב ריקם, דעם
הייליגן רבינ'ס אור ווערט צושפרייט אויף דער וועלט,
אידן ווערן מקורב צו זיין דעת, צו זיין טיפן לימוד, און זיי
זענען זיך מחזק מיט זיינע הייליגע עצות, און טוען תשובה.

מָעַן זַעַט ס'קוֹמַט ראַשׁ הַשָּׁנָה וויפֿיל טויזנטער און טויזנטער
 אידישע נשמות קומען זיך דארטן צוזאם וכו', היי יאר האט
 זיך פארקליבן איבער פּערצייג טויזענט אידן פון די גאַנצע
 וועלט, אלע זענען געקומען נאר מיט איין פּוֹנָה, צו נעמען
 א תיקון פון דעם הייליגן רבי'ן וואס ער האט צוגעזאגט
 אז דער וואס וועט זיין ביי אים אויף ראש השנה וועט ער
 אים פאררעכטן מיט אזא מין תיקון וואס עס איז נאך
 קיינמאל נישט געווען וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר זייער: פאלג דעם הייליגן רבי'ן,
 און גיי אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא,
 און רעד זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולמים און
 בעט אים יעדע זאך וואס דו דארפסט. נאר איך געב דיר
 אן עצה, די ערשטע זאך זאלסטו אים בעטן אסאך אויף
 שמחה, ווארום אלעס וואס עס גייט דורך אויף א מענטש
 איז נאר מחמת עצבות און מרה שחורה, ווארום ווען א
 מענטש זינדיגט רחמנא לישובן, פאלט ער אריין אין מדור
 הקליפות, און ער ווערט ארוםגענומען מיט פינסטערניש,
 וואס דאס הייסט קליפות וכו', וואס דאס איז די סטרא
 אהרא וכו', עצבות און מרה שחורה קומט פון די טומאה,
 מה שאין בן די קדושה איז נאר שמחה, אזוי ווי עס שטייט
 (דברי הימים א' ט"ו) "עוז וחדוה במקומו", ביים בורא פל עולמים
 הערשט נאר שמחה.

איבערדעם דארפסטו וויסן, ווען א איד פריידט זיך מיט
 "שלא עשני גוי", א איד פריידט זיך מיט די

מְצוּוֹת, ווי גִּישַׁט אָפִילוּ עַר אִיז ווי אַזוי עַר אִיז וְכוּ', אָפֵעַר
 בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ עַר גִּישַׁט מִיט צִיצִית, און עַר טוֹט
 אָן תְּפִילִין, און עַר הָאֵט אַ בְּאָרְד און פִּיאוֹת, און עַר עֶסֶט
 בְּשֵׁר און עַר הֵיט שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', און עַר אִיז זִיד מְתִיחַ
 מִיט אַלע נְקוּדוֹת טוֹבוֹת וְוּאָס עַר הָאֵט אִין זִיד, וְוּאָרוֹם
 יַעֲדֵעַר אִיד אִיז פִּיל מִיט מְצוּוֹת ווי דִי תַחַ"ל זָאגן (בְּרִכוֹת נז.)
 אויפֿן פֿסוק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) "בְּפֶלַח הַרְמוֹן רִקְתֵּךְ", מֵאִי רִקְתֵּךְ?
 אָפִילוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת בְּרַמּוֹן; מִיט דַעַם גִּישַׁט עַר
 אַרְיִין אִין דִי קְדוּשָׁה, און עַם לֵייכַט אִים עֶצֶם עֶצְמוֹת
 אַלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, און עַר בְּאַקוּמַט נִייעַ מוֹחִין, וְוּאָס עַם לֵייכַט
 אִים שְׁטַענְדִיג דָאָס גַעטְלִיכֵן לֵייכַט.

אִיבֵעַרְדַעַם זְאָלְסְטוּ דָאָס עַרשְׁטֵע זאךְ בַעַטֵן אויף שְׁמִחָה
 וְוּאָס דָאָס אִיז דִי קְדוּשָׁה. מַעַן דָאָרְף בַעַטֵן אַז
 מַעַן זְאָל שְׁטַענְדִיג פֿרִיילִךְ זֵיין, און מַעַן זְאָל שְׁפִירֵן דַעַם
 בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און דָאָס וועט דִיךְ פֿאַרְבֿרִייטערֵן דָאָס
 הַאָרֶץ אַז דו וועסט קענען בַעַטֵן אויף אַלְעַם וְוּאָס עַם אִיז
 אויף דִיר דוּרְכְּגַעַנְאָנְגֵעַן אַז דַעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זְאָל דִיר
 מוֹחֵל זֵיין, און וויסן זְאָלְסְטוּ וויסן, אויב מַעַן בַעַט מִיט אַן
 אַמֶת ווערט דִי תְּפִלָּה נְתַקְבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

זַע צו קוּמַעַן צו מִיר וועלן מִיר רַעֲדֵן צוּזאַמַעַן און מַעַן
 וועט טְרַאכְטֵן אַן עֶצָה ווי אַזוי מַעַן קען דִיר הַעֲלֵפֵן.

זְאָלְסְט הָאָבֵן אַ לַעֲכֻטִיגֵן טַאָג און אַ פֿרִיילִיכֵן תַּמִּיד.

קנח

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"א
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
 מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, מיט די געלט אויף פדיון,
 זאל דורך דער בורא כל עולמים העלפן עם זאל נמתק
 ווערן פון דיר אלע דינים דורכ'ן פלא עליון.

א איד דארף זיך שטענדיג שטארקן מיטן פינטעלע איד
 וואס עם איז דא אין אים, אין יעדן איד איז דא שם
 הנו"ה ברוך הוא וברוך שמו, דערפאר הייסט ער 'יהודי'
 על שם יהודה אזוי ווי די תנ"ל זאגן (בראשית רבה פרשה צ"ח סימן
 1) יהודה אפה יודוך אחיד וכו', יהיו כל אחיד נקראין על
 שמך; דאס הייסט א איד ווערט אנגערופן יהודי על שם
 יהודה, אין דעם ווארט יהודה איז דא דער שם הנו"ה ברוך
 הוא וברוך שמו און דער אות ד', וואס דאס איז מרמז על
 דלית לה מגרמה כלום. דאס הייסט ווען א איד האלט זיך
 פאר גארנישט, דעמאלט לייבט אין אים דער שם הנו"ה,
 מה שאין כן ווען ער האלט פון זיך, לייבט גישט אין אים
 דער שם הנו"ה, ווארום וואס מער א איד איז ביי זיך
 גארנישט, לייבט אין אים דעם שם הנו"ה, וואס דאס איז
 דער ווארט יהודה, שם הנו"ה מיט דעם אות ד', ד' מיינט
 דלית לה מגרמה כלום, ער איז ביי זיך גארנישט דעמאלטס
 לייבט ביי אים די שם הנו"ה, און אויף דעם ארויף הייסט

עַר יְהוּדִי, יַעֲדֵר אִיד אִיז בְּטֻבֵּעַ צוּבְרֵאכֵן ווי די חו"ל זאָגן
 (תּנְחוּמָא עֲקָב), "כִּי אַתֶּם הַמְעַט" אַתֶּם מְמַעֲטִין אֶת עַצְמְכֶם;
 אִידן שְׁפִירן זיך שְׁטַענְדִיג צוּבְרֵאכֵן, נִידְרִיג, אָפֵער דָּאס
 מֵיִנֶט נִישְׁט צו זאָגן אַז מָען דאַרף זיין בְּעַצְבוֹת, דָּאס מֵיִנֶט
 נִישְׁט צו זאָגן אַז מָען דאַרף אַוועק מאַכן זיין תּוֹרָה און
 תּפִלָּה, זײַנע מְצוּוֹת, אַדְרָבָה, אַ אִיד דאַרף זיך מְחַיֶּה זיין
 מִיֵּט וואָס עַר אִיז מְקַיֵּים די מְצוּוֹת פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים
 יַעֲדֵן טָאָג, און עַר דאַווענט דִרִי מָאָל אַ טָאָג שְׁחֵרִית מְנַחֵה
 מַעֲרִיב, און עַר לְעֵרֶנֶט תּוֹרָה, מִיֵּט דַעם דאַרף מָען זיך
 זײַער זײַער מְחַיֶּה זיין זיך.

זײַסן זאַלסִטו ווײַסן, אַזײַ ווי ס'איז דָּא אַ לֹא (וַיִּקְרָא יי) "לֹא
 תִשָּׁנָא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ" מָען טָאָר נִישְׁט פֵּיִנֶט
 הָאָבֵן אַ צװײטן אִיד, אַזײַ טָאָר מָען זיך אױך נִישְׁט פֵּיִנֶט
 הָאָבֵן, ס'איז נִישְׁט קײן עֲנִין זיך אַרָּאפּ צו וואַרְפֵּן, דָּאס
 הײסִט נִישְׁט קײן עֲנִוָה, דָּאס הײסִט נָאָר גִּיאוֹת, און שְׁמוֹת,
 וְכוּ, וְכוּ, מָען דאַרף זיך מְחַיֶּה זיין מִיֵּט די מְצוּוֹת און
 מַעֲשִׂים טוֹבִים וואָס מָען טױט, אָפֵער פֿון די אַנְדֵּערע זײַט
 דאַרף אַ מַעֲנִישׁ ווײַסן, אַז אָן דַעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיז
 עַר גַּאָרנִישְׁט, אָפֵער נִישְׁט אַוועק מאַכן דָּאס גוֹטִס וואָס
 עַר הָאָט אִין זיך.

עַם ווערט דערצײלִט, אַז עַם אִיז אַמָּאָל גַּעקוּמֵען אַ אִיד
 צו דַעם גְרוֹיִסן צִדִּיק, דַּעַר רַבִּי רַבִּי הַעֲרִישׁ זי"ע דַּעַר
 גְרוֹיִסֵּער מְגִיד פֿון גְּדוּבֹרְנָא בַּעַל מְחַבֵּר "צִמְחָה ה' לְצִבְי",

און ער האט אים געזאגט "רבי, מיין דאווענען איז גארנישט ווערד! מיינע מצוות זענען גארנישט ווערד!", האט אים דער הייליגער צדיק אנגעשריגן, "ווי מעג א איד אזוי רעדן? ווארום ווען א איד דאווענט צום בורא פֿל עולמים ווערט ער גכלל אין אים, ווען א איד איז מקיים א מצוה גייט ער אריין אין אים וכו' וכו'", און אזוי האט ער אנגעהויבן משבח צו זיין וואס ווערט געטון ביי יעדע מצוה וואס א איד איז מקיים דורכדעם ווערט ער צוגעקלעפט צום בורא פֿל עולמים, "ווען א איד דאווענט צום בורא פֿל עולמים ווערט ער באהאפטן צו אים, וכו', וכו'", און ער האט אויסגעלאזט, "ווי קען א איד זיך אפרייסן פון דעם בורא פֿל עולמים?".

זעט מען פון דעם ווי די צדיקים האבן זיך דערהאלטן מיט יעדע נקודה טובה וואס זיי האבן אין זיך, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) אז א איד דארף זיך שטענדיג דן זיין לבף זכות, און געפונען ביי זיך די נקודות טובות וואס ער האט, ווארום יעדער איד איז פול מיט מצוות, און עס איז נישט קיין חכמה זיך אראפ צו ווארפן וכו' וכו'. אויבערדעם זע זיך דן זיין לבף זכות, און האלט זיך נישט פאר דעם ארגסטן וכו', דאס האט נישט צו טון מיט ענוה וכו', אדרבה א איד דארף זיך זייער זייער פרייען מיט די גוטס וואס עס איז דא אין אים, און דאס וועט אים דערהייבן העכער און העכער וכו' וכו', דער סמ"ך מ"ם טוט אלע

פֿעולות זשכעוֹלם צו צופֿרעכֿן אַ מענטש, ער וויל אים אריינברענגן אין אַ יאוש וכו', ער זאל דערנווייטערט ווערן פון דעם בורא פֿל עולמים, איבערדעם איז דאס גישט קיין וועג וואס דו האסט מיר געשריבן וכו' וכו', דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט פארקערט, אז א איד דארף זיך שטענדיג שטארקן, און מקיים זיין די מצוות מיט א געוואלדיגע שמחה, און דעמאלטס וועט ער קענען ארויסגיין אפילו פון דעם טיפֿסטן בלאטע ווי ער איז דארטן אריינגעפאלן, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן כ"ד) ווען א איד טוט א מצוה מיט שמחה, גייט ער ארויס פון עמקי עמקים פון שאול תחתית, ער גייט ארויס פון עולם עשיה צו עולם היצירה, פון עולם היצירה צו עולם הבריאה, ביז ער קומט אן צו עולם האצילות מטי ולא מטי וכו' וכו', ער ווערט באהאפטן צום בורא פֿל עולמים מיט א געוואלדיגן בענקעניש, אז וואויל איז דעם וואס ער קען זיך דערהאלטן און ער ווערט גישט צופראכן, און ער פאלט גישט אריין אין קיין יאוש, און אין קיין דיפרעסיע וכו' וכו', וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג

קנט

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר משפטים כ"א שבט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זע זיך צו שטארקן און זיין פרייליך, ביי אונזערע לייט
האט מען איינגעפירט אז נאך יעדן דאווענען שחרית
מנחה מעריב גייט מען א ריקוד, און דער תכלית פון דעם
איז פשוט, א מענטש דארף זיך זייער זייער פרייען, מיט
דעם וואס ער האט זוכה געווען דאווענען יעדע תפלה פון
די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב, ווארום כל זמן א
מענטש איז מלובש מיט זיין גוף הגשמי, קען מען נישט
אפשאצן וואס הייסט דאווענען שחרית אדער מנחה אדער
מעריב, דאס פון דעם ווערט אין הימל גרויסע יחודים וכו'
וכו' און דאס ווערט געטון דורך יעדן אידיש קינד וואס
דאווענט איינע פון די דריי תפילות, מען קען דאס נישט
מסביר זיין כל זמן מען איז מלובש מיט א גוף הגשמי
וכו', ווען א איד זאל וויסן וואס עס ווערט געטון פון זיין
דאווענען אין אלע עולמות, וואלט ער געדאווענט מיט גרויס
בוננה, נאר די צרה איז אז קיינער כאפט נישט אז דורך
יעדן איינעם תפלה ווערט גרויסע יחודים אין אלע עולמות,
איבערדעם איז מען זיך מתרשל מיט תפלה.

דער אר"י הקדוש זאגט, אז דורך יעדע תפלה באקומט
מען נייע מוחין, און מען איז ממשיך נייע עולמות

וואס דאס קען מען גארנישט מסביר זיין, ווייל מיר זענען מ'לובש אין א גשמיות'דיגן גוף, און עס דאכט זיך אונז אז אונזערע תפילות גייען חס ושלום לריק וכו' וכו', איבערדעם איז מען זיך מתרשל, אבער דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) אז אזוי ווי מען דארף האבן אמונה אין דעם בורא פל עולמים, אזוי דארף א מענטש האבן אמונה אין זיך, אז יעדע זאך וואס ער טוט פארן בורא פל עולמים איז זייער זייער חשוב אין הימל.

עס ווערט געברענגט פון צדיקים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, אז צוליב דעם וואס א מענטש האט אין זיך א קליינע אמונה וכו' ער גלייבט נישט אז ער איז אויכעט חשוב און הימל איבערדעם פארפאסט ער גרויסע תיקונים וואס ער קען גורם זיין אין אלע עולמות וכו', ווארום ווען א איד זאל וויסן וואס עס ווערט געטון אין אלע עולמות דורך זיינע מצוות, וואלט ער יעדע מצוה געטון מיט גרויס פוונדה, נאר עס גלייבט זיך נישט אז זיינע מצוות טוען עפעס אויף, איבערדעם ווערט ער צובראכן און ער ווערט ביי זיך אינגאנצן נאכגעלאזט וכו', ביז ער איז זיך מתרשל רחמנא ליצלן אין קיום המצוות מעשיות, און אזוי אויכעט ביים דאווענען, ער גלייבט נישט אז פון זיין דאווענען איז ער גורם א נחת רוח פארן בורא פל עולמים און ער באשאפט נייע עולמות וכו' וכו'.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אריין, און זאלסט וויסן אז אין הימל איז זייער זייער חשוב יעדע

קלײַניקייט וואס מען טוט פארן בורא פֿל עולמים, איבערדעם
 שטארק זיך, און פֿריי זיך נאך יעדע תפלה וואס דו
 דאווענסט, הן שחרית הן מנחה הן מעריב, און גיי א ריקוד
 נאך יעדן דאווענען, כאטש מענטשן לאכן פון דעם, אבער
 די מציאות איז אז אויב א איד פֿרייט זיך מיט זיינע תפילות
 מאכט דאס א רעש אין די עולמות העליונים, אויכעט
 דארפסטו וויסן אז מיט דעם וואס א איד גלייבט אז דורך
 זיינע דריי תפילות וואס ער דאווענט יעדן טאג שחרית
 מנחה מעריב ווערט גרויסע יחודים אין הימל וכו', וועט ער
 דאווענען לאנגזאם מיט פֿוננה פֿירוש המילות, מיט א
 געוואלדיגע שמחה, און ביים סוף וועט ער זוכה זיין דייקא
 דורך זיינע דריי תפילות אז עס זאלן אים לייכטן די מוחין.
 זע זיך צו שטארקן און פאל נישט ביי דיר אראפ, נאר
 זיי פֿרייליך און זאלסט יעדן טאג גיין א ריקוד, קוב
 נישט אויף קיינעם נישט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קס

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר משפטים כ"ב שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האף צום בורא פֿל עולמים אז דו וועסט קענען
 אפֿדריקן נאך א ברך פֿון די בריוו, ווארום דאס איז

א זכות הרבים לדורי דורות, און די תז"ל זאגן (אבות פרק ה) כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו; דו דארפסט זיך זייער זייער פרייען מיט דעם זכות וואס דו האסט, ווארום מען האט געהערט פון דעם הייליגן רבי נתן ז"ל דאס ער האט גוט געטראכט ווי אזוי ער וועט קענען ממשיך זיין דער הייליגן רבינ'ס אור לדורי דורות? ביז ער איז געקומען צו די החלטה אז נאר דורך דריקן די ספרים וואס דאס גייט מסוף העולם ועד סופו, און עס בלייבט לדורי דורות, איבערדעם שטארק זיך זייער ממשיך זיין דריקן איין בוך נאכן אנדערן די בריוו אויף אידיש, וואס דאס איז א זכות הרבים, במעט יעדן טאג קומען מענטשן מיר זאגן א ישר פח אויף די בריוו וואס עס איז געשריבן אויף אידיש, ווארום זיי פארשטייען נישט קיין לשון הקודש.

איבערדעם שטארק זיך זייער, זיי פרייליך, אפילו עס גייט אויף דיר דורך אסאך צרות וכו' וכו' מבית ומבחוץ וכו', פונדעסטוועגן שטארק זיך אז דו האסט אזא גרויסן חלק אין זכות הרבים, און בונדאי וועט דער זכות דיר מגין זיין, דו וועסט האבן פרנסה בשפע, שלום בית, מיט שמחה, און נחת פון די קינדער, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט, און מכל שפן אויף יענע וועלט, דו ביסט פשוט מתייה אידן, פריי זיך מיט דעם זייער שטארק.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קסא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר תרומה כ"ה שבט ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך בעט דין זייער שטארק דו זאלסט זיך זען צו דערהאלטן, און שטארקן זיך, ווארום ווער עס איז מקרב מענטשן צום בורא פל עולמים, אויף אים פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער שטארק, און די תו"ל זאגן (מדרש אנדה) אין מחזקין אלא למחזקין; דער וואס איז מחזק אנדערע דער דארף אליין האבן חיזוק, איבערדעם וויל איך דיר שטארקן, זאלסט נישט נאכלאזן בשום פנים ואופן, זאלסט האלטן אין איין רעדן מיט די בחורים זיי זאלן זיין נאר פרייליך, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קס"ט) דאס אז א מענטש איז שטענדיג פרייליך וועט אים דער בורא פל עולמים שטענדיג אפהיטן פון פגם הברית, אבער זיי מוזן וויסן אז צוקומען צו שמחה איז די שווערסטע זאך, ווארום דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אויף דעם זייער שטארק.

איבערדעם דארף מען טון אלעס וואס עס איז מעגליך נאר צו זיין פרייליך, און וויפיל מען איז פרייליך ווערט גתרחב דער מח און דער דעת, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י"א) אז מען קען נישט קומען צו ישוב הדעת נאר דורך שמחה, און אויבעט זאלסטו נישט אויפהערן צו רעדן פון סדר דרך הלימוד, ס'איז נישטא נאך אזא זיסע עצה ווי דער דרך הלימוד

וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן (שיחות הר"ן סימן ע"ו)
 מען זאל געמען א משניות, און מען זאל אנהייבן צו זאגן
 פון אנהייב ביז צום סוף, און אנהייבן נאכאמאל, און אזוי
 זאל מען זיך פירן דעם גאנץ לעבן, און ווער עס וועט זיין
 שטארק אין זאגן משניות וועט שטענדיג האבן פרנסה,
 ווארום משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה, און אויכעט
 זאל מען זאגן אסאך רפין גמרא יעדן טאג ביז מען וועט
 מסיים זיין איין מסכת נאך די אנדערע וכו' וכו'. עס איז
 מקובל אז דער הייליגער רבי האט געזאגט "ווער ס'איז
 מסיים ש"ס ציט אויף זיך ארויף א צלם אלקים" וואס דאס
 היט אים אפ פון אלע קליפות ומשחיתים, איז דעם ערשטן
 מאל זאל יעדער בחור דורכזאגן גאנץ ש"ס כאטש איין
 מאל, און נאכדעם איז זייער גוט אז זיי זאלן געמען א
 מסכתא, און איבערזונן הונדערט און איין מאל, און אז
 מען חזר'ט אזוי פיל מאל געדענקט מען עס נאכדעם, און
 עס איז זייער גוט אז דו זאלסט זיי פארלערנען א שיעור
 אין מסכת ברכות, אזוי וועלן זיי פארשטיין וואס זיי לערנען
 די מסכת ברכות הונדערט און איין מאל, וועט קיינער
 נישט קענען זאגן אז מען לערנט נישט בעיון וכו' וכו', אויך
 דארף מען זיי מענער זיין אז זיי זאלן לערנען קיצור שולחן
 ערוך, אז זיי זאלן וויסן ווי אזוי א איד דארף זיך אויפפירן.

דער עיקר איז נישט זיך צו מאכן צו טון פון קיינעם נישט,
 מען דארף טרעפן ביי זיך אלע נקודות טובות וואס
 מען האט: ציצית, תפילין, מזוזה, שבת, פשוות, א בארד,

און פֿיאַות, וכו', וכו', אויף דעם דארף מען אסאך רעדן,
מען זאל זיך פֿרייען מיט די גוטס וואס מען האט.

דער עיקר דו זאלסט טאנצן פאר שמחה, פאר דעם גרויסן
זכות וואס דו האסט וואס דו נעמסט ארויס נשמות
פון שאל תחתית, בחינת מוציא יקר מזולל, וואס דאס
איז זייער זייער חשוב ביים בורא פל עולמים, ווי ס'שטייט
אין זוהר (פרומה קכ"ח:), תא חזי, פל מאן דאחיד בידא דחייבא,
ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת
סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא
סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה,
וגרים לקיימא פל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי
בר נש פתיב (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום",
וזכי למחמי בגין לבגוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי,
פל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובצעלמא
דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל
דא פתיב (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים
יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך
אור לישרים" וגו', דער וואס ער נעמט ארויס נשמות פון
שאל תחתית, דער איז זייער זייער חשוב אין הימל, און
קיינער קען אים גארנישט טון, ווארום דער בורא פל עולמים
אליין היט אים אפ פון אלעם שלעכטס.

זע נאר צו רעדן פון אמונה מיט די בחורים, ווארום אמונה
איז א זאך וואס מען דארף אויף דעם שטענדיג חזרן,

מֵעַן זאל נישט פֿאַרנעסן פון בורא כּל עולָמִים, דאָס איז
 דער העכסטער מדרִיגה. דער סאַטמאַרער רבי זי"ע האָט
 דערציילט, ווען זיין פֿאַטער דער קדוּשת יום טוב זי"ע איז
 נאָך געווען רב אין טעטש, דער ראש הקהל האָט געהייסן
 ר' מרדכי, און ער איז געווען א זידיטשובער חסיד, האָט
 ער איינמאל געפֿרעגט דעם רב אויב ער וויל מיטפֿאַרן מיט
 אים אויף שבת צום רבי אייזיקל זידיטשובער זי"ע, האָט
 ער געענטפֿערט יא, אזוי ווי דער ראש הקהל איז געווען
 א גרויסער עושר און א פֿאַרנומענער מענטש, האָט ער
 געעפֿטן דעם קדוּשת יום טוב אז ער מוז שוין אהיימפֿאַרן
 מוצאי שבת וועגן זיינע געשעפֿטן, איבערדעם געט ער אים
 איבער א קוויטל אז ווען ער וועט אריינגיין צום זידיטשובער
 רבי'ן זאל ער איבערנעבן זיין קוויטל, און ער זאל אים
 בעטן ער זאל אינזינען האָבן מרדכי'ן, און אזוי איז געווען
 דער ראש הקהל איז אַוועקגעפֿאַרן מוצאי שבת, און אפֿילו
 נישט געזעגנט זיך פון רבי'ן, ווייל ער האָט זיך זייער געיאָגט,
 און ווען דער קדוּשת יום טוב איז אריינגעגאַנגען צום
 זידיטשובער רבי'ן און ער האָט גערעדט מיט אים וואָס ער
 האָט גערעדט וכו' וכו', האָט ער אים אויכעט איבערנעגעבן
 דעם קוויטל פון דעם ראש הקהל און איבערנעגעבן וואָס
 ער האָט געבעטן אז דער רבי זאל אינזינען האָבן מרדכי'ן,
 האָט זיך אויף דעם דער הייליגער רבי אייזיקל זידיטשובער
 אָנגערופֿן, (מיטן זידיטשובער ניסח) "צחק אייזיק בן עטיה איז
 אַראָפֿגעקומען אויף דעם עולם אינזינען האָבן מרדכי'ן?

יִצְחָק אֵיזִיק בֶּן עֲמִיָּה אִיז אַראָפּגעקומען אויף דעם עוֹלָם
אִינזיגען האָבן נאָר דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים".

זַעט מען וואָס אִיז די שְׂטָרעבונג פֿון אַ צִדִּיק בְּזֵה הָעוֹלָם,
נאָר אִינזיגען האָבן דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און דאָס
דאָרף מען אַרײַנלײַגן אִין די בְּחוּרִים, זײ זאָלן שְׂטענדיג נאָר
אִינזיגען האָבן דעם באַשעפֿער פֿון די גאַנצע וועלט, וואָרום
עס אִיז גִישְׂטאַ קײן שׁוּם מְצִיאוֹת אוֹיֶסער אִים, אַלעס וואָס
מֵעַן זַעט, און אַלעס וואָס מֵעַן הֶעֱרַט, און אַלעס וואָס מֵעַן
שְׂפִירט וְכוּ' וְכוּ', אִיז נאָר דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, אַז וואוּיל
אִיז דער מֵעֲנִטֵשׁ וואָס ער האַלט דערבײַ.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

קסב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ראשון לְסֵדֶר תְּרוּמָה כ"ה שְׁבַט ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

אִיךְ בַּעַט דִּיר זײַער זאַלסט זיך זען צו שְׂטאַרקן, גִישְׂט
אַראָפּפאַלן בײַ דײַך, בְּשׁוּם פְּנִים וְאֹפֶן, אַפִּילוּ דו
בִּיסְט יַעֲצֵט אַרומגענומען מיט חוֹבוֹת, זײ מְקִיִּים (תְּהִלִּים ג"ה)
"הַשְּׁלֵךְ עַל חוּ"ה יְהִבֶּה וְהוּא יְבַלְבְּלֶה לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
לְצִדִּיק" דַּעְרֵצײַלן אויף דעם די חו"ל (מְדַרְשׁ תְּהִלִּים ג"ה) דָּוָד
הַמֶּלֶךְ הָאֵט גַּעֲזֵעַן אַלע זײַנע שוֹנְאִים, הָאֵט ער זײַער מוֹרָא

געהאט וכו', אָמַר לֹא הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַל תִּתְיַירָא, אָנִי עִמָּךְ. הַשְׁלִיךְ עַל הַנְי"ה יְהִבֶךָ וְהוּא יִכְלַבְלֶךָ. בְּשָׂר וָדָם יֵשׁ לֹא אוֹהֵב וְהוֹלֵךְ אֵלָיו. פֶּעַם אַחַת מְקַבְּלוּ, וְשָׁנִיָּה וְשְׁלִישִׁית נִרְאָה לֹא, רְבִיעִית אֵינֹו נִפְנָה לֹא. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינֹו בֵּן, כֹּל זְמַן שְׂאֵתָה מִטְרִיחַ עָלָיו הוּא מְקַבֵּל יְהִבֶךָ. לְכֹה, הַשְׁלִיךְ עַל הַנְי"ה יְהִבֶךָ וְהוּא יִכְלַבְלֶךָ; אִיבְעַרְדַּעַם שְׂטֵאָרֶק זִיךְ, יַעֲצֹט אִיז זִייעַר שְׁוועַר, אָפֶער דוּ וועָסט דָאָס אִיבְעַרְקוּמַעַן, וועָסט דָאָס נָאךְ דַּערִצִּיילֵן מִיט גְרוֹיִם שְׂמַחָה, קִינֶעַר הָאָט נִישַׁט גַּעגְלִיבֶט אַז עֶטְזֵן וועָט אויפֿמאַכֵן אַ יְשִׁיבָה, און אוֹודאַי און אוֹודאַי הָאָט קִינֶעַר נִישַׁט גַּעגְלִיבֶט אַז עֶטְזֵן וועָט אויפֿמאַכֵן אַ תְּלֵמוֹד תּוֹרָה, און בְּרוּךְ הַשֵּׁם עִם אִיז שׁוֹיֵן דָאָ אַ יְשִׁיבָה און עִם אִיז שׁוֹיֵן דָאָ אַ תְּלֵמוֹד תּוֹרָה, און בְּאֵלֶּד וועָט זִיין אַ גְרוֹיִסַּע שְׂפַע פֿון גַּעלֶט, מַעַן וועָט קַענַעַן אָפֿצֵאלֵן אַלַּע חוֹבוֹת.

מַעַן דַּאָרף נָאָר זִיין שְׂטֵאָרֶק אִין אַמוּנָה און בְּטַחֲוֹן, און בַּעֲטָן דַּעַם בּוֹרָא כֹּל עוֹלָמִים "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! זַע וּוִי אִיךְ זִינְק אִין חוֹבוֹת, גַּעַם מִיךְ אַרוֹיִם פֿון אַלַּע מִינַע צְרוֹת וּוַאִס אִיךְ בֵּין אַרִיין אִין דַּעַם, אִיךְ זָאל קַענַעַן אָפֿגַעבֵן אַלַּע חוֹבוֹת, גַּעַב מִיר שְׂפַע אִיךְ זָאל זִיךְ נִישַׁט דַּאָרפֿן מוֹטְשַׁעַן, וּוַאִרוֹם מִיין גַּאנְץ פֿוֹנָה אִיז נָאָר אויפֿבּוֹיַעַן אַ יְשִׁיבָה און אַ תְּלֵמוֹד תּוֹרָה וּוִי דִי תְלֵמִידִים וועָלֵן רַעַדֵן נָאָר פֿון דִיר, און זִי וועָלֵן לַעַרְנַעַן פֿלִיִּסִיג דִיין הִיילִיגַעַר תּוֹרָה. אִיבְעַרְדַּעַם הָאָב אויף מִיר רַחֲמָנוֹת און גַּעַב מִיר חֵן אִין דִינַע אויגֵן, און הָעַר צוּ מִיין תְּפִלָּה און מִיין גַּעבַעַט, און שְׂעַנְק מִיר

א שִׁפַּע אִיךָ זָאל קֶענען אָפּצאלן אַלע חובות, און עס זאל מיר נְתַרְחֵב ווערן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה". אזוי זאלסטו בעטן יעדן טאג, וועסטו זען אז דו וועסט האבן א ישועה, ווי די תנ"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג) בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבנו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תפתב זאת לדור אחרון" מבאן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׁבִיּוֹם, "ועם נברא יהלל יה" שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; אז וואויל איז דער מענטש וואס ער לאזט זיך גישט נארן אויף דעם עולם, און ער לויפט שטענדיג צום בורא פל עולמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קסג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּצוּה ג' אָדָר א' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גרו יאיר

וְזֵאת זָאל אִיךָ דִּיר זָאגן, אִיךָ בֵּין יַעֲצֵט דָא אִין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, און אִיךָ זַע ווי מַעַן בּוֹיַעֲט אויף דעם בית המדרש, וואס אִיךָ ווארט שוין אויף דעם גאַנצע צוואנציג יאר, די פארשאלטענע רשעים לייגן אלע מיני שטרויכלונגען

אבִי דִי בֵית הַמִּדְרָשׁ זָאל גִּישׁט װערן געבױעט, אָבער עס
שְׂטײט (תהלים צ"ב) "וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם הַנִּי"ה" זאָגט רש"י,
לְעוֹלָם יָדוּ עַל הָעֲלִיזוֹת, בְּבִיכּוֹל דָּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
פּאַרלָאזט גִּישׁט אַ אַיד װאָס עַר װײל מײט אַן אָמַת טוֹן זײן
רְצוֹן, מָעַן זַעט װאָס רְצוֹנוֹת און כּײסופּײם בְּרַעַנְגֶען. דָּער
הײלִיגער רַבִּי זאָגט (אין ליקוטי מוֹהֲרֵן חֵלֶק א' סײַמֵן ס"ו), דָּאָס װען
אַ אַיד אײז שְׂטאַרַק אײן רְצוֹן, עַר הָאָט בְּעַנְקֶענײש צוּם
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, הֶעֱלֶפֶט עַר אײם עַר זָאל עַס קֶענען מוֹצִיא
זײן מִכַּח אֵל הַפּוֹעֵל. דאַרפֶסט פּאַרשְׂטײן: צוּוּאַנְצִיג יאַר!
טאַג אײן טאַג אײם, װאָך אײן װאָך אײם, חוֹדֶשׁ אײן חוֹדֶשׁ
אײם, יאַר אײן יאַר אײם וְכו' וְכו', בְּעַנְקֶט מָעַן אױפֿצױבױען
אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ, און מָעַן לָאָזט גִּישׁט נאָך פּוֹן בְּעַנְקֶן און
האַפֿן און בְּעַטֵן דָּעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים מײט עַקְשָׁנוֹת, בײם
סוף הֶעֱלֶפֶט דָּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און מָעַן זַעט דִי פִּירוֹת.

אײבערדָּעם שְׂטאַרַק זײך זײער שְׂטאַרַק דו אױכעט, כּאַטֶשׁ
עס קוֹמט דִיר אַן אַזױ שְׁװער און בײטער וְכו'
וְכו', אָבער זאַלֶסט װײסן דָּאָס אױפֿצױבױען אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ
אױפֿן הײלִיגן רַבִּינ'ס נאַמען אײז אײנע פּוֹן דִי װאַנְדער, און
װאָס מָעַן דאַרף אײן דָּעם זײן זײער זײער שְׂטאַרַק און גִּישׁט
נאַכלאָזן דָּעם רְצוֹן.

שְׂטאַרַק זײך מײט לײנען קֶרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה, כְּפִי
דָּעם נוֹסַח פּוֹן דָּעם אַרײז"ל, און זאַלֶסט זײך מַתְנוּדָה
זײן, װאָס דָּער אַר"י הַקְדוֹשׁ זאָגט דָּאָס אױב אַ מְעַנְטֶשׁ

לִיִּנְט קְרִיאַת שְׁמַע אוֹיֵף דְּעַם סְדֵר, און עַר אִיז זיך מִתְּוֹדָה, אִיז מֵעַן אִים מוֹחֵל אוֹיֵף אֲלֵע עוֹנוֹת, און דָּאס אִיז א תִּיקוֹן הַבְּרִית, אַזוי ווי ס'ווערט גֶּעפֿרענֶגט אין הייליגן רַבִּי נְתָן'ס ווערְטער (ליקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה הלכה ב) אַז מֵעַן לִיִּנְט קְרִיאַת שְׁמַע אַזוי ווי דער סְדֵר פֿון די אַרְיז"ל ווערט נִמְחָל אֲלֵע עוֹנוֹת, און דָּאס אִיז א געוואלדיגער תִּיקוֹן הַבְּרִית.

איבערדעם זאלסטו זיין זייער נוהר יעדן נאכט ליינען קריאת שמע שעל המטה כפי נוסח האריז"ל,
 אויסערדעם ווען דו ענדיגסט זאלסטו זאגן די י"ג עיקרים פון רמב"ם, וואס דאס איז די "אני מאמין", אויכעט אינדערפרי ווען דו שטייסט אויף, נאך ברבת התורה, זאלסטו זאגן די י"ג עיקרים וואס דאס איז די "אני מאמין". דער הייליגער צאנזער רב זי"ע פלעגט דאס זאגן אסאך מאל אין טאג מיט א געוואלדיגן רעש און ציטער, און דאס איז א סגולה אויף שטארקן די אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן מד) אויפן פסוק (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי", האמונה תולה בפה של אדם, די אמונה איז תלוי בפי מען רעדט ארויס פון מויל, א איד דארף זיך זייער שטארקן אין די אמונה, ווארום דער עיקר איז אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ה), א מענטש דארף זיך שטענדיג נאכזוכן וואו ער האלט אין די אמונה, ווארום ס'איז דא מענטשן וואס זיי ליידן מחלות וחלאים רעים נאר מחמת חסרון אמונה.

און וויסן זאלסטו וויסן אז די אלע וואס זיי ליידן אויף די גערונן איז נאר מחמת זיי האבן נישט קיין אמונה, ווארום ווען זיי זאלן האבן אמונה אז דער בורא פל עולם איז מיט זיי וכו' וכו' וואלטן זיי קיינמאל נישט געליטן אויף די גערונן, פארנוואס ווערט א מענטש אזוי גערנוועזן? ווייל ער מיינט אז עס איז תלוי אין מענטשן וכו', ווערט ער גערנוועזן פארנוואס טוט נישט יענער וואס איך וויל? פארנוואס ווערט נישט ווי איך וויל וכו' וכו'? אבער ווען א מענטש ווייסט אז עס איז אלעס תלוי אין דעם בורא פל עולם, און מען דארף נאר בעטן, און נאכאמאל בעטן, און ווידער בעטן, און ווייטער בעטן וכו', וכו', דעמאלט האט ער געדולד, ער ווייסט אז ער דארף בעטן געדולדיג, און ביי דער סוף וועט ער זען א ישועה, אזוי ווי איך בעט שוין אויף איין זאך צוואנציג יאר אז איך זאל קענען אויפבויען א בית המדרש, און סוף פל סוף זעט מען די ישועות ווי דער בורא פל עולם העלפט מיט נסים ונפלאות, די רשעים ארורים וכו' וכו', לאזן בשום פנים ואופן נישט בויען די שול, און צום סוף פל סוף ווערט דאס געבויעט, זאל דער בורא פל עולם העלפן מען זאל שוין קענען מאכן א חנופת הבית, און אריינגיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קסד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר תְּצַוֶּה ג' אָדָר א' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

שְׂטֵאֲרֵק זִיךְ ווער נישט צופראכן פון קיין שום זאך, דאס
גרויסקייט פון א איד ווערט געמאסטן ווי אזוי
ער דערהאלט זיך בְּזוּה העולם, ווארום דער הייליגער רבי
האט אונז אויסגעלערנט אז אויף די וועלט דארף מען זיך
זייער שטארקן, און ער האט געזאגט "דער עיקר איז שקורין
דערהאלטן זיך", דאס הייסט אויף יעדן איינעם גייט דורך
פארשידענע איבערגייעכצער וואס ער האט גארנישט
גערעכנט אין זיין לעבן, און דער עיקר בְּזוּה העולם איז זיך
נאר צו דערהאלטן, נישט צופרעכן זיך, און נישט אראפפאלן
ביי זיך, און נישט זיין געפאלן ביי זיך.

און דאס קען מען זוכה זיין דורך אמונה, ווען א איד
שטארקט זיך אין אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים,
און ער ווייסט אז אלעסדינג ווערט געפירט פון אויבן,
דעמאלטס דערהאלט ער זיך, און ער מאכט יעדעס מאל
א נייע התחלה אין אידישקייט, און דאס האט דער הייליגער
רבי אונז אויסגעלערנט, יעדעס מאל ווען מען קומט רעדן
צום בורא כל עולמים און בעטן, זאל מען אנהייבן זאגן

רבּונוּ שֶׁל עוֹלָם אִיךָ ווִיל זײן פֿון יַעֲצֹט אַן עֲרֻלִיכֶע אִיד, שְׂטֵענְדִיג מאַכן אַ נײַע הִתְחַלָּה, און מְמִילָא אַלֶּעס וואָס עָם אִיז גֶעווען פֿרִיעֶר פֿאַלֶט אַראָפּ, און מָען הײבֶט אַן פֿון יַעֲצֹט, וואָרום דער הײלִיגער רַבִּי הָאָט גֶעזאַגט אױף זײך ״חִידוּשׁ כְּמוֹנִי לֹא הָיָה בְּעוֹלָם״, הָאָבֶן אונזערע לײט גֶעזאַגט אַז דאָס גײט אַרױף אױפֿן עֲגִינ פֿון הִתְחַדְּשׁוּת, אַז דער לִימוֹד פֿון דַּעם הײלִיגן רַבִּי׳ן זײך מְחַדֵּשׁ זײן, אַזאַ לִימוֹד אִיז נאַכנישט גֶעווען אױף דער וועלט, דאָס הײסט שְׂטֵענְדִיג מאַכן אַ נײַע הִתְחַלָּה, פֿאַרְגַעסן וואָס אִיז גֶעווען, און אָנהױבן פֿון גײ, און דאָס אִיז דער עִיקָר תְּשׁוּבָה, תְּרֻטָה עַל הָעֶבֶר, און קַבְּלָה עַל הָעֵתִיד, אײבערדעם שְׂטאַרק זײך און קײן שׁום זאַך זאַל דיר נִישַׁט אַראָפּוואַרפֿן, זאַלסט זען צו זײן שְׂטֵענְדִיג פֿרײלִיך.

דער הײלִיגער רַבִּי הָאָט אונז אױסגְעלֶערנט (לִיקוּשׁי מוֹתֵרױן חֶלֶק ב' סִימָן י"ו) דאָס שְׁבֵת דאַרף מָען זײן נאַר פֿרײלִיך נִישַׁט צו לָאָזן קײן עֲצָבוֹת צו זײך אַ מִינוּט. און מָען דֶערצײלֶט נאָך פֿון הײלִיגן רַבִּי מְנַחֵם מֶעַנְדִיל פֿון ווײַטֶעפֿסק זײ"ע אַז בײַ אים הָאָט מָען גֶעזען בְּמִצִּיאֹת, יַעֲדֵן שְׁבֵת אִיז גֶעווען בײַ אים אַ נײַער שְׁבֵת, אַזױ ווײ דער שְׁבֵת אִיז נאָך בײַ אים קײנמאַל נִישַׁט גֶעווען, דאָס אִיז דער עֲרֻשְׁטער שְׁבֵת וואָס עַר אִיז ז״כָּה מְקַיִים צו זײן, און עָם אִיז דער לַעֲצָטֶער שְׁבֵת וואָס עַר אִיז דאָ בְּזֶה הָעוֹלָם, עַר אִיז גֶעווען אױסְטֶער־לִישׁ פֿרײלִיך אַ גאַנצן שְׁבֵת, און עַר הָאָט זײך דֶער־האַלְטֵן מִיט אַלֶּע כּוֹחוֹת, בײַז עַר הָאָט ז״כָּה גֶעווען אַז עָם הָאָט גֶעלֶאַכְטֵן

אויף אים דער לעכט פון שַׁבַּת, און אזוי איז געווען יעדע וואך, דער שַׁבַּת איז געווען א נייע שַׁבַּת, און מען האט געשפירט אז דאס איז זיין לעצטער שַׁבַּת. אזוי דארף זיך א איד פירן, נישט אַראַפּפאלן פון קיין שום זאך, נאר מאכן שטענדיג א נייע התחלה און נאר זיין פרייליך, און דאס וועט אים ראטעווען פון אלעם שלעכטס.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קסה

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר תצוה ד' אדר א' ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנבון קבלתי את מכתבך.

זואם זאל איך דיר זאגן, וויפיל איך זאל דיר נישט שרייבן דו זאלסט זיך מחזק זיין און נישט צובראכן ווערן פון קיין שום זאך איז נישט גענוג, ווארום אויף יעדן מענטש גייט דורך צרות מיט יסורים וכו' וכו', אלע מיני ירידות וכו' וכו', חלישות הדעת צובראכענקייט וכו' וכו', ווארום די נשמה פון א מענטש איז א חלק אלקי ממעל, און ס'צייט שטענדיג צו רוחניות וכו' וכו', אבער דער גוף איז א חלק הגשמי וואס עס צייט צו גשמיות, און דאס איז א שטענדיגע שלעגעריי צווישן די נשמה מיטן גוף וכו' וכו', די נשמה צייט ארויף אויבן, און דער גוף צייט אראפ אונטן,

ווען א איד איז זוכה און ער דרייט איבערדעם גוף אז עס ווערט אויבעט א חלק אלקי ממעל, אזוי ווי ס'שטייט (איוב יט) "ומבשרי אֶחָזָה אֶלֹקִי", פון בשר הגוף קען מען זען דאס געטליכקייט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) דאס א איד דארף אויסארבעטן דעם גוף אז דער גוף אליין זאל אויבעט ארויסווייזן געטליכקייט, וואס דאס איז וואס א איד דאווענט יעדן טאג דריי מאל אין טאג, שחרית מנחה מעריב, און ער זאגט הונדערט ברכות, צווישן דעם איז ברכות אויפן עסן, און אויף יעדן פֿרט פון לעבן, מיט דעם איז ער מקשר זיין גשמיות צו רוחניות, א איד זיין גשמיות איז אויבעט רוחניות.

יעדער איד איז פול מיט מצוות אזוי ווי די חז"ל זאגן (ברכות ג.) אויף דעם פסוק (שיר השירים ד' ג) "כַּפְלֵחַ הַרְמוֹן רִקְתֵּךְ", מאי 'רקתך'? אפילו ריקנין שפך מלאים מצוות ברמון; יעדער איד אן אן אויסנאם איז פול מיט מצוות, אז וואויל איז דער איד וואס ער שפירט די מצוות וואס ער האט יעדן טאג, מיט דעם וואס א איד גייט מיט א בארד און פיאות, וואס דאס איז א צלם אלקים א געטליכער געשטאלט, מיט דעם דארף ער זיך פרייען שטענדיג.

ליידער ליידער - זאגט דער הייליגער רבי נתן (ליקוטי הלכות גילות הלכה ג' אות ב) - דאס ערשטע זאך איז ווען א איד וויל אוועקגיין געבעך פון בורא כל עולמים, הייבט ער זיך אן צו שערן די פיאות רחמנא ליצלן, און שטיצט זיך

אינטער די באַרד רחמנא לישזבן, ביז ער נעמט אינגאנצן אראפ די באַרד און פּיאָות, און דורכדעם גייט ער אַוועק אינגאנצן פון די אַמונה, איבערדעם אז אַ איד האט אַ באַרד און פּיאָות, מיט דעם דאַרף ער זיך זייער זייער פּרייען און האַלטן זיך שטאַלן, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ז) ווען אַ איד דרייט די פּיאָות, ער קריינעלט די פּיאָות וכו' טוט ער אַ גרויסע שששוע אין הימל, דער בורא פּל עולמים איז זיך משששע מיט אים.

עס איז געווען צווישן אונזערע לייט אַ דערהויבענע מענטש, וואס האט געהייסן רבי ישראל קורדונער ז"ל, ער איז שטענדיג פּרייליך געווען, און שטענדיג עוסק געווען אין תּפּלה, יעדער איינער האט אים ליב געהאט, סוף ימיו האט ער לאַ עלינו באַקומען די ביטערע מחלה וואס האט געהייסן טיפּוס, וואס מיליאנען מענטשן זענען געבעד פון דעם אַוועק, די מחלה איז געווען אַן אַנגעקלעבטע מחלה, דאס הייסט אז ווער ס'האט באַקומען לאַ עלינו די מחלה איז דאס געווען אַנשטעקעדיג, האט ער געמוזט זיין אַפּגעזונדערט אין אַ צימער, ביז ער איז געבעד אַוועק פון דער וועלט, ווייל ס'איז נישט געווען קיין רפואה אויף דעם, האט מען אים אריינגעלייגט אין אַן עקסטערע צימער אין שפיטאל, און ער האט שוין געהאַלטן דעם לעצטן טאג, זיין ווייב האט דורכן פּענסטער אריינגעקוקט, און געפרעגט, "וואס מאכסטו ישראל?", האט ער געענטפּערט "דאַנקען גאט אז איך גיי אַוועק פון די וועלט מיט אַ צלם אַלקים, איך האב אַ

בְּאֶרֶד און פֿיאָוֹת", מיט דעם האַט ער זיך דער־האַלְטֵן בִּין דעם לעצטן מינוט, זעט מען ווי חֲשׁוֹב אִיז אַז אַ אִיד גײט מיט אַ צֶלֶם אַלְקִים, מיט בְּאֶרֶד און פֿיאָוֹת, און רִירֵט גִישׁט אָן די בְּאֶרֶד, דאָס הײסֵט ער שְׁטִיצֵט גִישׁט די בְּאֶרֶד, און רִירֵט גִישׁט אָן די פֿיאָוֹת דאָס הײסֵט ער שְׁנײַדֵט גִישׁט אײַנטער די פֿיאָוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

און אזוי אײַכעט דאָרף זיך אַ אִיד פֿרײען אַז ער גײט אַ גאַנצן טאָג מיט צײצײת, וואָס אױף די מְצוּה פֿון צײצײת שְׁטײט (במדבר טו לט) "וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ" זאָגן די חז"ל (ספֿרי שְׁלַח ט) 'וְרֵאִיתֶם אוֹתוֹ' גײט אַרױף אױף די שְׁכִינָה; אַז אַ אִיד קױט אױף די צײצײת זעט ער דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, צײצײת אִיז כָּלוּל פֿון אַלע מְצוּוֹת, ווי די חז"ל זאָגן (פֿסיקתא שְׁלַח) אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשְׁה, וְעָשׂוּ לָהֶם צײצײת לְשׁוֹן סִמּוֹן לְשׁוֹן צײין, כִּדִּי שְׁיִהְיוּ יִשְׂרָאֵל זױכֵרִים אֶת הַמְצוּוֹת, מיט דעם וואָס מען קױט אױף די צײצײת דערמאַנט מען זיך פֿון אַלע מְצוּוֹת וְכוּ', מַנְיֵן צײצײת תְּרִי"ג מְצוּוֹת, ת"ר וח' חִישׁוֹן וְה' קְשָׁרִים תְּרִי"ג, מַנְיֵן תּוֹרָה, עִם אָנְכִי וְלֹא יִהְיֶה לָּךְ; צײצײת באַטרעפֿט ווי די תְּרִי"ג מְצוּוֹת, מיט דעם וואָס מען קױט אױף די צײצײת, דערמאַנט מען זיך אַלע מְצוּוֹת, דערפֿאַר אִיז צײצײת אַזוי גֵרוֹים אַז דער הײלִיגער רַבִּי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִמּוֹן ז'), סְגוּלָה לְחֻלְהָ לְהַסְתַּבֵּל עַל הַצִּיצִית, ס'אִיז אַ סְגוּלָה פֿאַר אַ קְרֵאֲנֵקֵן צו קױן אױף די צײצײת וועט ער האָבן אַ רְפוּאָה שְׁלִימָה, דער הײלִיגער רַבִּי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִמּוֹן כ"ד) דאָס די דאַקטוֹרִים זאָגן אַלע מַחֲלוֹת

וְחִלָּאִים רָעִים וְוֹאס עִם קוֹמֵט אוֹיף אַ מֶעֱנָטֶשׁ אִיז נָאָר
צוֹלִיב דִּי עֲצָבוֹת און מָרָה שְׁחוֹרָה און דִּי דִּיפֶרֶעסִיעַ וְוֹאס
עִם נְעֻמֵט אִים אַרום, ווען אַ אִיד אִיז שְׁטֶענְדִּיג פֿרִיילִךְ
וועט עַר זיין גֶּעוּוֹנֵט און שְׁטאַרְק, אַיבֶּערֶדעם דאַרף מֶען
זיך גִּיטֵן צו זיין פֿרִיילִךְ, און דָאס וועט אִים אָפֶהִיטֵן פֿון
אַלע מַחֲלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים.

יַעֲצֹט מִיט וְוֹאס קען אַ מֶעֱנָטֶשׁ זיין פֿרִיילִךְ? ווען אַ אִיד
אִיז אָנגֶעטון מִיט צִיצִית, און עַר פֿרִיידֵט זיך מִיט
דִּי מִצְוָה פֿון צִיצִית, ווארום דָאס אִיז דִּי מִתְנָה וְוֹאס דַּער
בוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הָאָט אוֹנֵז גֶּעגֶעבֵן, אזוי ווי דִּי חו"ל זאָגן
(מִנְחוֹת מ:): חֲבִיבֵינּוּ יִשְׂרָאֵל שְׁסִיבְכֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְוֹת
צִיצִית בְּבִגְדֵיהֶם; וואויל זענען דִּי אִידן אז דַּער בוֹרָא פֿל
עוֹלָמִים הָאָט זיי גֶּעגֶעבֵן דִּי מִצְוָה פֿון צִיצִית, און זיי זענען
אָרוּמְגֶערִינגֶעלט אַלע פִּיר זייטן מִיט צִיצִית, וואו מֶען קוֹקֵט
זעט מֶען דִּי צִיצִית, דָאס דאַרף דַּעם מֶעֱנָטֶשׁ בֶּרענגען צו
אַ גַּעוואָלדיגע שְׂמֻחָה, יַעֲצֹט ווען אַ אִיד פֿרִיידֵט זיך מִיט
דִּי מִצְוָה פֿון צִיצִית וְוֹאס עַר גִּיט מִיט דַּעם, ווערט עַר
אָפֶגֶהִיטֵן פֿון אַלע מַחֲלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, אויסֶערֶדעם מִצְוֹת
צִיצִית הֵיט דַּעם מֶעֱנָטֶשׁ פֿון אַלע שְׂמוּזֵן פֿון תַּאֲוֹת גִּיאוֹף
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ' וְכוּ'.

דִּי חו"ל זאָגן (שוחר טוב תהלים צ'), אַם לובשין יִשְׂרָאֵל צִיצִית
וּתְבַלֵּת לֹא הָיוּ עֹבְרִין, שְׂאָם הָיוּ מִסְתַּפְּלִין בְּאוֹתָן
הַצִּיצִית בְּאִילוֹ שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶן, וּפְאִילוֹ עֶסוּקִין בְּכָל

הַמְצוּוֹת; וְעַן אֵיךְן גִּייעֵן אָנְגַּעטוֹן מִיט צִייעִית וואָלְטֵן זײ
 נישט געווען פֿאַרשְׁמִירט מִיט זינד, די שְׂכִינָה וואָלט אויף
 זײ גערוט, אײַבערדעם דאָרף מען טוֹן אַלע פֿעולוֹת שְׂפֵעוֹלָם
 זײן פֿרײַלִיך מִיט די צִייעִית, און אזוי דאָרף מען זיך פֿרײַען
 א גאַנצן טאַג וואס מען איז געגאַנגען אָנְגַּעטוֹן תּפִּילִין, און
 מען האט זיך געוואָשן צום עסן, און געזאַגט א בְּרָכָה על
 נְטִילַת יָדַיִם, וואס דאס איז א סגולה אקעגן אַרעמקײט,
 ווארום ווען א מענטש איז מוֹלֵזל אין נְטִילַת יָדַיִם ווערט
 ער אַרעם, און ווען א מענטש איז גוֹהַר אין נְטִילַת יָדַיִם
 ווערט ער רײַך, און ער עסט נאָר פֿשֶׁר'ע מאַכְלִים וואס
 האט אן ערליכע הַכֶּשֶׁר, און נאכדעם פֿענְטִשט ער בְּרַפֵּת
 הַמְזוֹן מִיט פּוֹנָה, מִיט דעם צײַט ער אויף זיך ארויף א
 לְעִבְטִיגְקײַט, מִיט דעם צײַט ער ארויף אויף זיך די שְׂכִינָה,
 אײַבערדעם פֿעט אײַךְ דיר קוק וואס דו האסט פֿאַר דיר,
 דו ביסט פול מִיט מְצוּוֹת, וואס דאָרפֿסטו זײן צוגֶבֶרֶאָכֵן?
 אַמֵּת דײַן גוף צײַט נאָר צו גִּשְׁמִיּוֹת, אָפֶּער ווען דו וועסט
 אַנְטוֹן דײַן גוף מִיט מְצוּוֹת, וועסט אינזײַנען האָבן אויף יעדע
 מְצוּוָה וואס דו זאָגסט אז דו רעדסט יעצט צום בּוֹרָא כֹּל
 עוֹלָמַיִם לְשׁוֹן נּוֹכַח וְכוּ', בְּרוּךְ אַתָּה הוֹי"ה וְכוּ', געפֿענְטִשט
 זאַלסטו זײן בּוֹרָא כֹּל עוֹלָמַיִם, מִיט דעם דאָרפֿסטו זיך
 פֿרײַען א גאַנצן טאַג, דעמאַלטס וואָלסטו שוין נישט געהאט
 קײן חֲלִישׁוֹת תּוֹדַעַת, דעמאַלט וואָלט שוין דײַן גִּשְׁמִיּוֹת הַגּוֹף
 אויכעט געווען אײַבערֶגֶעגֶעבן צום בּוֹרָא כֹּל עוֹלָמַיִם, אײַבערדעם
 פֿעט אײַךְ דיר זײער שטאַרק, האָלט זיך, פאל נישט אַרָאפּ

ביי זיך וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט, א שאד וואס יעדער איד טראכט נישט אריין אין די מצוות וואס דער בורא פל עולם האט אים געגעבן מצוות ציצית, מצוות תפילין, מצוות מזוזה, מצוות צדקה, מצוות שבת, די הונדערט ברכות וואס ער זאגט יעדן טאג, אז וואויל איז דעם וואס ער איז שטענדיג פרייליך און מאכט פרייליך אן אנדערן, דעמאלט וועט ער איבערדרייען דעם גוף הגשמי זאל אויכעט ווערן רוחני, נעם אריין די דיבורים ביי דיר אין הארץ וועסטו זען אז דו וועסט זיין אן אנדערע מענטש.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

קסו

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר תצוה ד' אדר א' ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו דערהאלטן, ס'איז נישט קיין חכמה און קיין קונץ זיך צופרעכן און האלטן אז דו ביסט דער ארגסטער און ווערן מרה שחורה'דיג וכו' וכו', דאס איז דער עצה פון סמ"ך מ"ם צופרעכן א מענטש און ווייזן אז ער מוז נישט און פון אים וועט שוין גארנישט זיין,

און דאס איז געקומען דער הייליגער רבי אויסרייסן פון דער וועלט.

זאלסט וויסן דער הייליגער רבי איז א מתנה פאר די גאנצע בריאה. דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח), "געוואלד! מען טאר זיך נישט מייאש זיין, עס איז נישטא קיין יאוש אויף דער וועלט". לבאורה איז דאס גרינג צו זאגן פאר א מענטש "זיי זיך נישט מייאש", אבער דער הייליגער רבי געבט אונז עצות מיט וואס זיך מחזק זיין און שטארקן, נישט סתם זאגט ער "זיי זיך נישט מייאש", נאר ער געבט אונז עצות און וועגן און הנהגות וויאזוי זיך צו דערהאלטן, און ווי נישט צובראכן ווערן.

איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, קודם זאלסטו לערנען אסאך די שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט פארצייענט אין די ספרים "שיחות הר"ן", "חיי מוהר"ן", דאס זענען שיחות וואס דער הייליגער תלמיד רבי נתן ז"ל האט געהערט פון רבי'ן און ער האט דאס פארצייענט. דאס איז אמאל זיכער, אנדערע שיחות וואס איז פארשריבן געווארן איז מהיכי תיתי, אויב ס'איז נישט סותר די הלכה קען מען מקבל זיין יעדע שיחה, אבער לאו בר רב אשי חתים עליה, די קראנטע שיחות איז נאר אין די צוויי ספרים. און פארשטייט זיך וואס דער הייליגער רבי נתן

ז"ל האט פארצייכענט אין ימי מוה"רנ"ת, דאס איז די סיפורים וואס ער האט פארשריבן וואס עס איז אויף אים אדורכגעגאנגען. ווען די וועסט דאס אסאך חזרן און דורכקוקן און לערנען וכו' וכו', וועסטו זיין אן אנדערע מענטש, ווארום דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט, אז "מיט יעדע שיחה זיינע קען מען זיין אן ערליכע איד אזוי ווי 'איד' ווייס וואס מיינט אן ערליכער איד", און ער האט געדריקט די ווארט "איד" דאס הייסט דער הייליגער רבי ווייסט זיכער וואס הייסט אן ערליכער איד, האט ער געזאגט אז מיט יעדע שיחה זיינע אז מען זאל דאס מקיים זיין קען מען זיין גאר א גרויסער ערליכער איד, איבערדעם זאלסטו זען אסאך קוקן און חזרן אין די הייליגע שיחות פון הייליגן רבי'ן, וועט דיך גוט זיין.

דער יסוד היסודות ביים הייליגן רבי'ן איז געווען נישט צופראכן ווערן בשום פנים ואופן, אפילו ס'גייט אויף א מענטש איבער וואס עס גייט אויף אים איבער צרות מיט יסורים און מכאובים, ביטערניש וכו' וכו', ווייל ס'איז נישטא קיין איין מענטש וואס ער זאל נישט מיטמאכן קיין צרות קיין ספיקות, אבער דער סוד איז נישט צופראכן ווערן בשום פנים ואופן, איבערדעם בעט איד דיר זייער שטארק, נאכדעם וואס די האסט מיר געשריבן א לאנגע מגילה מיט צרות מיט ירידות מיט גפילות וכו' וכו', וואס עס גייט אויף דיר דורך, זאלסטו זיך זען צו דערהאלטן, ס'איז נישט קיין חכמה און ס'איז נישט קיין קונץ צו

צוּבְרָאכֵן ווערן, אַדְרָבָה דאָס גרעסֶטע חֲכָמָה און דאָס גרויסקייט פון אַ מענטש איז, אַז אַפילו ס'איז אויף אים איבערגעגאַנגען, און יעצט גייט נאך אויף אים איבער וואָס עס גייט איבער וכו' וכו', פונדעסטוועגן דערהאלט ער זיך און ער איז פרייליך, און ער גייט דאווענען שחרית מיט מנין, מנחה מיט מנין, מעריב מיט מנין, ער פריידט זיך מיט די ציצית, מיט די תפילין, און ער איז גזקֵר וואָס ער עסט, וואָרום היינט דארף מען זייער זייער אכטונג געבן וואָס מען עסט.

דער רמב"ם זאגט (איגרת תימן) אויב אַ מענטש שטאפט זיך אָן מיט טריפה'נע מאַכלים, מאַכלות אסורות וכו', איז אים שוין שווער מקבל זיין אמונה. "און דער עיקר" - האט דער הייליגער רבי געזאגט (שיחות תר"ן סימן ל"ג) - "איז אמונה, וואָרום ביי די וועלט איז אמונה אַ קלייניגקייט, אָבער ביי מיר איז דער עיקר אמונה", וואָרום ווען אַ איד איז שטארק אין אמונה אין בורא פֿל עולמים און ער ווייסט אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, אַלעס ווערט געפירט נאר דורך אים, ווערט ער קיינמאל נישט צוּבְרָאכֵן, אַדְרָבָה ער דערהאלט זיך, ער ווייסט אז מען פֿראַבירט אים אים פון הימל און מען וויל זען צו וועמען ער וועט זיך ווענדן ווען עס גייט אויף אים איבער.

איבערדעם האט דער הייליגער רבי אונז געגעבן אַ הנהגה פֿלליות פאר אַלע אונזערע לייט, און דאָס איז

א מתנה פאר גאנץ פלל ישראל, אז יעדער איד זאל זיך
צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט
אידיש, ער זאל גיין אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישטא
און זאל זיך אויסרעדן דאס הארץ צום בורא פל עולמים,
און אויסרעציילן יעדע זאך וואס עס טוט אים וויי, און
יעדע זאך וואס עס איז אים מבלבל, און אפילו ביים אנפאנג
וועט זיך אים דאכטן אז קיינער הערט אים נישט אים וכו'
וכו', דאס קומט נאר פון די בפירות ואפיקורסות וואס עס
איז אריין אין אים דורך זיינע עוונות, איבערדעם בעט איד
דיר זייער שטארק זאלסט זיין א חכם, הייב אן צו רעדן
צום בורא פל עולמים און דערצייל אים אים אלעס וואס
אויף דיר גייט דורך און זאלסט געדענקען אז אפילו איין
מינוט צו רעדן צום בורא פל עולמים איז מוראדיג חשוב
און טייער און אלע עולמות, ווארום די וועלט איז פול מיט
העלמות והסתרות וכו' וכו', ס'ווערט פארהוילן און באדעקט
אלקותו יתברך, דאס געטליכקייט פון בורא פל עולמים.
ווארום דער אמת'ן אריין זאגן די תו"ל (חולין ז) אין אדם
נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; א
מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין דעם קליינעם פינגער
אויב מען האט נישט אויסגערופן קודם אויבן, אלעס איז
בהשגחה פרטית, וואס מיט יעדן מענטש ווערט געפירט
איז אלעס פון אים, איבערדעם דארף א מענטש זיין שטארק
אין אמונה נישט צופראכן ווערן, די תו"ל זאגן (יומא לח.)
בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך ומשלהך יתנו לך אין אדם

נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא נימא: יעדע זאך ווערט געפירט בהשגחה פרטית פון בורא כל עולמים.

איבערדעם טאר א מענטש נישט צופאלן, נאר ער דארף קומען און בעטן רחמים ותחנונים ער זאל אים אויסרייניגן דעם מח מחשבה, ווארום ווען א מענטש האט געזינדיגט רחמנא ליצלן איז ער זייער מבוהל ומבולבל, ער האט נישט קיין ישוב הדעת, און ער פאלט אריין אין דיפרעסיע און מרה שחורה. איבערדעם געוואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא כל עולמים - קיינער דארף נישט וויסן פון דעם, און רעד נישט מיט מענטשן וועגן דעם. פאלג דעם הייליגן רבי'ן, זיינע אלע שיחות איז פיל מיטן ענין פון רעדן צום בורא כל עולמים, און ער האט בפירוש געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק), אז אלע צדיקים זענען געקומען צו זייער מדרגה נאר דורך די הנהגה, זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, און זיי האבן זיך געשטארקט אין דעם זייער שטארק, און אפילו ביים אנפאנג האט זיך זיי געדאכט פאר יעדן איינעם אז מען הערט זיי נישט צו, זענען זיי געווען גרויסע עקשנים, זיי האבן נישט אפגעלאזט, ביז זיי האבן זוכה געווען זיי האבן זיך מזכך געווען אינגאנצן, אז זיי האבן גארנישט געזען נאר געטליכקייט פון די גאנצע בריאה, וואס דער בורא כל עולמים איז מתייה די גאנצע בריאה, ווארום דומם צומח חי מדבר

איז אַ לבוש לְגַבִּי אין סוף בְּרוּךְ הוא. איבערדעם בעט
אין דיר זייער שטארק זיי נישט קיין בטלן, רעד צום
בורא פֿל עולמים, יעדער דיבור וואס מען רעדט צו אים
איז זייער זייער חשוב, וועסטו זען אז דו וועסט זיין אן
עקשן אויף דעם וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און
אויף יענע וועלט.

געוואוין זיך צו צו רעדן מיט יעדן איינעם נאר דיבורי
אמונה, שטענדיג זאלסטו דערמאנען דעם בורא
פֿל עולמים נאמען: "גאט ברוך הוא האט אזוי געזאגט",
"דער בורא פֿל עולמים האט אזוי געזאגט", "דער באשעפער
זאגט אזוי"; אלץ זאל זיין שגור בפיה שמו יתברך, איבערדעם
אז דו וועסט זיך שטארקן אין אמונה וועסטו דורכגיין
אלסדינג, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק
א' סימן קנ"ה) אז אויב א מענטש האט אמונה, האט ער א
כח הגדול כח הצומח, און ער וואקסט און שפראצט, און
חלילה וחס אויב ער האט נישט קיין אמונה ווערט ער
פארפוילט אין מרה שחורה וכו' וכו'. איבערדעם שטארק
זיך אין אמונה, זאלסט געדענקן אז דער בורא פֿל עולמים
פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטית, די אלע ירידות
ונפילות וואס דו ביסט דורכגעגאנגען האט זיך אזוי געפירט
וכו' וכו', איז נאר דא איין עצה, נאר תשובה טון און זיך
מתוודה זיין, און זאגן פארן בורא פֿל עולמים דו האסט
חרטה על העבר, און מקבל זיין אויף להבא, וועט מען
דיר אונדאי מוחל זיין, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער

נְעַמֵּט אַרײַן די דיבורים אָן קײַן שׁום חֲכָמוֹת וועט אים גוט
זײַן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.
זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

קסז

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר תצוה ד' אדר א' ה'תשע"א
שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

זע זיך צו שטארקן, און קײַן שׁום זאך זאל דיך נישט
אראפּוואַרפּן.

געוואָרן זיך צו, צו זאָגן זײַער אַסאך מִשְׁנֵיֹת, וואס דאס
איז מטהר די נשמה פון אלע פּלעקן, מִשְׁנֵה אִיז
די אותיות נשמה, אויב איינער געוואוינט זיך צו, צו זאָגן
אַסאך מִשְׁנֵיֹת, איז ער זוכה צו האָבן אַ רײַנע נשמה,
אויכעט זאַלסטו וויסן אז מִשְׁנֵה באַטרעפּט פּונקט ווי
פּרָנְס"ה, אויב איינער זאָגט אַסאך מִשְׁנֵיֹת וועט ער האָבן
פּרָנְסָה בְּשִׁפּע. מען קען זיך נישט פּאַרשטעלן דאס גרויסקייט
פון לימוד מִשְׁנֵיֹת, דער הייליגער בית יוסף האט זוכה
געווען אז עס איז נתגלה געוואָרן צו אים אַ מַגִּיד פון הימל
נאר דורך דעם וואס ער האט געלערנט זײַער אַסאך מִשְׁנֵיֹת,
בײַז ער האט זוכה געווען מְחַבֵּר צו זײַן דעם שוילחן ערוך
וואס איז נתקבל געוואָרן בְּכָל תּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, עס איז
נאַכנישט דא אַ ספּר וואס זאל אזוי נתקבל ווערן בײַ כָּל

יִשְׂרָאֵל וּוּי דְעַר שׁוּלְחָן עָרוּךְ, עַד כְּרִי כְּהַ, דָּאָם וּוְעַר עָם
 גֵּיט אָפּ חַס וְשְׁלוֹם פּוֹן דְּעַם שׁוּלְחָן עָרוּךְ, דְּאֶרְפּ מְעַן שׁוּיִן
 בּוֹדֵק זֵיין אױף אִים אױב עֶפְעַם פֿעֲלֵט גִּישְׁט אִין זֵיין אַמוּנָה
 און אִין זֵיין אִידישְׁקײט וְכוּ' וְכוּ'. אַזױ הױען אִיו עַר
 דְּעַרְגֵּאָנְגֶען אַלץ דױךְ זֵיין תּוֹרֵן זײער אַסאַךְ מִשְׁנױת. עַר
 הָאָט גַעקֶענט אױף אִינְמַאל אַפֿלֶעַרְנֶען פֿערצײג-פּוּפֶצײג פֿרָקִים
 מִשְׁנױת, עַר הָאָט מְחַבֵּר גַעווען אַ סֵפֶר "מְגִיד מִישְׁרִים"
 דָּאָם אִיו גִּילױים וּוּאָם דְּעַר מְגִיד הָאָט אִים מְגַלֶּה גַעווען
 נֶאכְדֶעם וּוּאָם עַר הָאָט גַעלֶעַרְנֵט אַסאַךְ מִשְׁנױת.

דְּעַר חִיד"א בְּרַעֲנֵט אַז דָּאָם וּוּאָם עָם אִיו גַעדְרִיקֵט, אִיו
 נָאָר אַ צַעֲנֵטֵל פּוֹן וּוּאָם עָם אִיו גַעווען, וּוּאָרוּם דְּעַר
 מְגִיד פֿלֶעגט זײךְ צו אִים מְגַלֶּה זֵיין יַעֲדֵן טָאָג, וּוּיִיל עַר
 הָאָט גַעלֶעַרְנֵט זײער אַסאַךְ פֿרָקִים מִשְׁנױת, אִיבֶעַרְדֶּעם זײ
 גִּישְׁט קײן בְּטָל, אַנְשְׁטַאָט אַרױמְגֵיין לײדִיג און טוֹן גַאַרְנִישְׁט,
 תּוֹר אַסאַךְ פֿרָקִים מִשְׁנױת, וּוְעַסְטוּ זַעַן וּוְעַסְט הָאָבֵן גְּרוּים
 הַצִּלְחָה. נָאָר וּוְעַר גִּישְׁט צױבְּרַאכֵן, ס'אִיו גִּישְׁט אַ נָאָךְ אַ
 זַאךְ וּוּאָם עָם צױבְּרַעכֵט דְּעַם מְעַנְטֵשׁ וּוּי צו גֵיין לײדִיג, און
 ס'אִיו גִּישְׁט אַ נָאָךְ אַ זַאךְ וּוּאָם עָם בְּרַעֲנֵט אַרײן אִין אַ
 מְעַנְטֵשׁ אַ זִיסקײט אִין לַעֲבֹן, וּוּי צו לַעֲרַנֶען אַסאַךְ מִשְׁנױת.
 אַדְרָבָה פֿרַאבִיר עָם אױם וּוְעַסְט זַעַן וּוּי גוּט דָּאָם אִיו,
 וּוְעַסְטוּ שׁוּיִן גִּישְׁט וּוְעַלֵן אױפֿהֶעֶרן צו לַעֲרַנֶען מִשְׁנױת. הֵיִיב
 אָן פּוֹן אַנְפֵּאָנג בְּרַבּוֹת, און אַזױ זַאָלְסְטוּ דױרְכֶלֶעַרְנֶען און
 זַאָגן אַ פֿרָק נָאָךְ אַ פֿרָק, בִּיז דוּ וּוְעַסְט עַנְדִיגן בְּרַבּוֹת
 זַאָלְסְטוּ אַנְהֵיבֵן פִּיאָה וְכוּ' וְכוּ', בִּיז דוּ וּוְעַסְט עַנְדִיגן שְׁשָׁה

סְדְרֵי מִשְׁנֵה, הֵיִב אֵן נֶאֱבֵאמָאָל, אַז וואויל אַיז דַעם וואס
עַר לְאַזט זיך נישט נאַרען און עַר לְעַרְנַט און זאַגט יַעֲדֵן
טאַג אַסאַך פֿרַקִים מִשְׁנֵיִזִּז. מִשְׁנֵיִזִּז אַיז די אַזִּזִּזִּז נִשְׁמֵ"ה,
ס'אַיז מִזְבֵּךְ די נִשְׁמָה ווען מָען לְעַרְנַט מִשְׁנֵיִזִּז.

דַעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים זַאל דִיר הַעֲלֵפֵן, אַז דו זאַלְסַט
אַרויִסִגִיין פּוֹן דִיִּינע צִרוֹת, און זאַלְסַט הַאָבֵן אַ לויִטְעֵרע
נִשְׁמָה בְּזִכּוֹת לְעַרְנֵען אַסאַך מִשְׁנֵיִזִּז. אויִכְעַט זאַגן די חז"ל
(וִיקְרָא רַבָּה פֿרָשָׁה ז' סִימָן ג') אַיִן פֿל הַגְּלִיּוֹת הַלָּלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא
בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיִזִּז; די גאַנְצֵע גאַוִלָּה וועט קוֹמֵען אַיִן זכּוֹת פּוֹן
לְעַרְנֵען מִשְׁנֵיִזִּז, אַיִכְעֵרְדֵעם זַע צו לְעַרְנֵען זִייעַר אַסאַך
מִשְׁנֵיִזִּז, וועט דִיר דַעַר בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים הַעֲלֵפֵן אַז דו
וועסַט הַאָבֵן אַ חֵלֶק אַיִן די גאַוִלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קסח

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר פִּי תִשָּׂא ט' אָדָר א' ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵרוּ זָאִיר.

שְׂטֵאֲרֵךְ זיך זִייעַר, און ווער נישט צוּפֿראַכֵן פּוֹן קִיִּין שׁוֹם
זאַך, מָען קֵען זיך נישט פֿאַרִשְׁטֵעֵלֵן דָּאס גְרוִיִסִקִיִּיט
פּוֹן אַ מֵעֲנִטִשׁ וואס אַיז מִזְבֵּה יוֹנְגֵע בַּחוּרִים זִי זאַלֵן זיך
פֿלִיִסִיגֵן אַיִן לְעַרְנֵען מִשְׁנֵיִזִּז, ווארום די חז"ל זאַגן (וִיקְרָא רַבָּה

פֿרֻשָּׁה ו' ס'מ"ג) אײן כּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מִתְּבַנְּסוֹת אֱלֹא בְּזִכּוֹת
 מִשְׁנִיּוֹת; און װײַדער אײז נײַשְׂטאַ נאָך אַזאַ זאַך װאַס װאַשְׂט
 אָפּ דײַ חֲטָאוֹת גְּעוֹרִים װײַ צו לְעֶרְנֶען אַסאַךּ מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן,
 עִם אײז דער גְּרַעסְטער תּעֲנוּג צו הֶעֱרַן װײַ אײן בְּחֹרֵר זאַגְט
 עַר הָאֵט שׁוֹיִן גְּעֶענְדִיגְט דִּרְיִיסִיג מְאֹל שְׂשָׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה
 וְכוּ' וְכוּ', מײַט דעם דאַרְפֿסטו זײַך זײַער דְּעֶרְהאַלְטֵן. און
 זאַלְסְט מְעוֹרֵר זײַן מְעַר און מְעַר בְּחֹרִים צו לְעֶרְנֶען מִשְׁנִיּוֹת,
 און דער עִיקָר זאַלְסְטו מְעוֹרֵר זײַן דײַ בְּחֹרִים אַז זײ זאַלן
 דאַס אײַבערְנֶעבֿן פֿאַר זײַערע חֲבֵרִים, אַזױ אַפִּילוּ דײַ בְּחֹרִים
 װאַס זײ קענען נײַשְׂט קומען לְעֶרְנֶען אײן אונזער ישיבָה, אײז
 װאַז זײ װעלן נאָר לְעֶרְנֶען װעלן זײ זײַך באַפֿלײסן מײַט
 לְעֶרְנֶען מִשְׁנִיּוֹת.

זאַלְסְט װײַסן דאַס דער הײַלִיגן רַבִּינ'ס זאַך אײז א רוח־נִיּוֹת,
 װען א מְעַנְטֶשׁ הָאֵט אײַנזײַנען צושפֿרײטן נאָר
 רוח־נִיּוֹת דאַס װעט בְּלײַבן, אָבער װען א מְעַנְטֶשׁ הָאֵט
 אײַנזײַנען צו אַרויסנעמען פֿון דעם רַבִּינ'ס זאַך גִּשְׁמִיּוֹת וְכוּ',
 װעט פֿון אײַם לְבַסּוֹף גאַרנײַשְׂט בְּלײַבן, און דאַס װאַס מְעַן
 זעט בְּמִשְׁךְ אַלע דוֹרוֹת, עִם אײז געווען צווישן אונזערע
 לײַט װאַס זײ האָבן געזוכט כְּבוֹד און פֿרֶסוּם וְכוּ', און
 געמײנט אַז דעם רַבִּינ'ס זאַך אײז א גִּשְׁמִיּוֹת וְכוּ', אײז פֿון
 זײ גאַרנײַשְׂט געבְּלײַבן, און מְעַן װײַסט אַפִּילוּ נײַשְׂט הײַנט
 װער זײ זענען אַמאַל געווען. מַה שְׂאִין בֵּן דײַ אַלע װאַס
 זײ האָבן אײַנזײַנען געהאַט נאָר צושפֿרײטן רוח־נִיּוֹת, אײז זײַער
 נאַמען געבְּלײַבן לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. אײַבערְדעם פֿעט אײַך דײַר,

קובֿ גִּישָׁט אויף קיינעם גִּישָׁט, דו זאלסט זען נָאר מְעוֹרֵר זיין די בְּחוּרִים זיי זאלן זיך באַפֿלייסן און שִׁשָּׁה סְדָרִי מִשְׁנָה, וואס עס איז גִּישָׁטא קיין גִּרְעֶסֶרֶע זאך פון דעם, אז וואויל איז דעם בְּחוּר וואס ער לֶעֱרַנט אין דעם יונגענט אסאך מִשְׁנִיזוֹת וועט עס אים אַפֿהיטן דעם גאַנץ לֶעבֿן פון אַלעם שְׁלֶעכְטִים.

דער עיקר זאלסטו זיך שְׁטאַרְקֵן מיט מִדַּת הַשְּׂמֵחָה צו זיין פֿרייליך און פֿרייליך מאַכן אַנְדֶּערֶע, ווארום שְׂמֵחָה דאס איז די קְדוּשָׁה, און לְהִיפֶךְ עֲצָבוֹת איז די טוֹמָאָה, און מיט דעם קען אַ מְעַנְטֵשׁ וויסן וואו ער האַלט, אויב ער איז טְרוֹיעֶרִיג איז אַ סִּמָּן אז ער ליגט נאך אין די טוֹמָאָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אָבֶער אויב ער איז פֿרייליך איז אַ סִּמָּן ער איז שוין אין די קְדוּשָׁה. איבערדעם זאלסטו זען שְׁטֵענדיג פֿרייליך זיין און פֿרייליך מאַכן אַנְדֶּערֶע, און קובֿ גִּישָׁט אויף קיינעם גִּישָׁט, ווארום בַּאֲלֹד וועלן מיר דאך שוין זיין אויבן וכו' וכו', און דעמאלט וועלן מיר תְּרַטֵּה הָאֲבֵן אויף יַעֲדֶע טָאג און יַעֲדֶע שְׁעָה און אויף יַעֲדֶע רְגַע, וואס מָען האט גַּעקֶענט זיין פֿרייליך און מָען איז גִּישָׁט גַּעווען פֿרייליך, וואס מָען האט גַּעקֶענט רַעֲדֵן פון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און מָען האט גִּישָׁט גַּעֲרֶעֱדֵט. און וויסן דאַרפֿסטו וויסן דאס יַעֲדֶע מִינוֹט וואס מָען רַעֲדֵט פון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים איז מָען מְקַיִים אַ מִצְוֹת עֲשֵׂה פון יְחוּד הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אז וואויל איז דעם וואס רַעֲדֵט שְׁטֵענדיג פון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דאס איז

א סִימָן אַז די שְׂכִינָה רוט אין אים, ווי עס שְׂטֵיט (פֿראשׂית ל"ט א) "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי הִנֵּה אֹתוֹ" זאגט רש"י, שם שָׁמַיִם שָׁגוּר בְּפִיו. דָּאס אָפִילוּ אַ מְצָרֵי הָאֵשׁ גִּעְזָעֵן אַז דֶּער בַּאשְׁעֶפֶר אִיז מיט יוסף'ן ווייל ער האט שְׂטֵענְדִיג גֶּעֶרֶדֶט פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים.

אִיבֶּעֶרְדֶּעם דאַרף מֶען צוּגעוואַינען יעדן קינד און יעדן בָּחוּר און יעדן אִינגערמאַן, שְׂטֵענְדִיג רעדן פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים. וּבְפֶרֶט אין אונזער דור ווען די ערב רב ווילן נאר מאכן פאַרנעסן דעם נאמען פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דאס הייסט אז מען זאל נישט רעדן פֿון אים, אִיבֶּעֶרְדֶּעם דאַרפֿן מיר זען נאר אַרײַנלײַגן אין יעדן אִינעם ער זאל שְׂטֵענְדִיג מִזְכִּיר זײַן דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און דוּרְכֶּדֶעם וועלן מיר מאכן רושן די שְׂכִינָה בײַ אונז.

נֶאֱרָא שְׂטאַרק זיך און ווער נישט צובֿראַכן פֿון קיין שום זאַך, ווארום דיין שִׁבְר אין הימל איז זייער גרויס, און זע אַרײַנצובֿרענגן וואס מער תּלְמִידִים אין די ישיבָה, און זיי פֿרײַליך מאכן, און זיי זאלן זיך באַפֿלײסן מיט לערנען מִשְׁנׂוֹת, און רעדן פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וועט דיר גוט זײַן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרײַליכן תּמִיד

 קסט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת כִּי תִשָּׂא ט' אָדָר א' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָה ... גְּרוֹ יְאִיר

זְעֵמָה, אִז מְעַן בְּאֲדִינְתָּ דְעַם הַיִּלְיָגָן רַבִּי'ן לִיִּגְט מְעַן נִישְׁמ
צו. אִיךְ הָאֵף צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אִז דָּאס אִז
רִיין זִיווּג, און זְאָלְסְט זְעַן וואָס שְׁנַעֲלֶער חֲתוּנָה הָאָבָן, און
עַם זָאל זִיין אַ בְּנֵינְ עֲדֵי עַד, און אַ קָשֶׁר שֶׁל קַיִמָּא, וואָרום
עַם אִז זִיעֶר אַ גוֹטֶער שִׂדוּךְ.

גָּאָר שְׂמֵאֲרֵק זִיךְ, זִי פֿרִיילִיךְ, און זְאָלְסְט אִיר פֿרִיילִיךְ
מֵאָבָן, וועט דִיר גוֹט זִיין אִיף דִי וועלֶט און אִיף
יעֲנֶער וועלֶט. און אִיף דְעַם וואָס דוּ הָאָסְט גְעֻלִיטְן אַזוֹיפִיל
יָאָרן אַלִיין וְכוּ' וְכוּ', הָאָט דִיךְ דְעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
גְעֵהָאָלְפֵן בְּזָכוֹת דְעַם הַיִּלְיָגָן רַבִּי'ן, צו מְרַעֲפֵן אַ גוֹטְן שִׂדוּךְ,
גָּאָר זְאָלְסְט וויסן ווי אַזוֹי זִיךְ צו פִּירֵן מִיט אִיר וְכוּ' וְכוּ',
קַיִנְמָאל נִישְׁמ זִיין אִין פֿעַס וְכוּ', שְׂטֵעֲנֵדִיג זִיין פֿרִיילִיךְ וְכוּ',
און זִיין גוֹט הָאָרְצִיג וְכוּ', וועסטוּ הָאָבָן גָּאָר גְרוֹיִם הַצְלָחָה.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קע

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ב אדר א' ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך מוז דיר זאגן אז דו דארפסט זיך זייער זייער פרייען
אז דו באדינסט דעם הייליגן רבי'ן, און איך בין זיכער
אז אין דעם זכות וועסטו טרעפן א גוטן זיווג בקרוב, ווארום
דער הייליגער רבי האט געזאגט "צו מיר האט נאך קליינער
נישט דערלייגט"; "פון וועמען איך געם, אים געב איך".
איבערדעם שטארק זיך זייער מיט אמונה פשוטה אין בורא
כל עולמים. און עס ווערט געברענגט פון הייליגן אפטער
רב זי"ע, (אוהב ישראל, פרשת נח) וואס ער זאגט נאך אין נאמען
פון הייליגן צדיק רבי יחיאל מיכל פון זלאטשוב זי"ע, דאס
וואס רש"י זאגן ביי נח'ן "אף נח מקטני אמנה הוה, מאמין
ואינו מאמין שיבוא המבול עד שדחקוהו המים", ווי קען
מען זאגן אויף אים אז ער איז געווען א קליינער מאמין,
זיין אמונה איז נישט געווען גאנץ? ער ווערט דאך אנגערופן
"צדיק", און דער בורא כל עולמים האט אויף אים געזאגט
(בראשית ז, א) "כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה"? נאר
ער ענטפערט, דאס אמונה האט אין זיך א גרויסן פח
המשכה, אזוי ווי עס שטייט (אסתר ב, ז) "ויהי אומן את
הדסה", וואס דאס איז דער שייטש ער האט איר אויפגעצויגן;

די זעלבצע זאך אַמוּנָה האט אין זיך א פֿת דאס ציט אויף
דעם מענטש און ציט צו אים צו וואס ער גלייבט.

יעצט נח האט אונדאי געוואוסט וואס דער בורא פֿל עולמים
זאגט אזוי וועט דאס זיין, אָבער ער האט נישט געוואלט
מיט זיין אַמוּנָה ציען דעם מבול אויף דער וועלט, דאס
הייסט אז ער זאל נישט זיין דער גורם וואס פֿרענגט אראפ
דעם מבול, איז דאס איז דער טייטש "מֵאֲמִין וְאִינוּ מֵאֲמִין",
פון איין זייט האט ער געגלייבט אלעס וואס דער בורא פֿל
עולמים זאגט וועט זיין, נאר ער האט נישט געוואלט דאס
ער זאל זיין דער גורם צו דעם; דאס הייסט אז מיט זיין
אַמוּנָה וועט ער אראפֿפֿרענגן דעם מבול וכו' עיין שם. זעט
מען פון דעם אז מיט אַמוּנָה קען מען ממשׂיך זיין פֿאר זיך
א ישועה; איבערדעם לייג זיך אריין אין אַמוּנָה פֿשוּטָה אז
דו וועסט געהאלפֿן ווערן און דו וועסט געפונען א גוטן שידוך.

דער עיקר איז אַמוּנָה און תּפֿלָה, די צוויי זאכן פֿרענגן דעם
מענטש אלע ישועות. און דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ב) דאס פֿארנוואס רעדט נישט א מענטש
צום בורא פֿל עולמים? ווייל ער האט נישט קיין אַמוּנָה,
ווארום אויב ער וואלט געהאט אַמוּנָה, וואלט ער שטענדיג
גערעדט צו אים; קומט אים אז אַמוּנָה מיט תּפֿלָה איז איין
זאך, איבערדעם שטארק זיך אין תּפֿלָה. און זאג נישט "איך
האב שוין מתפלל געווען!", נאר יעדן טאג זאלסטו פֿעטן
אויף א גוטן שידוך, און גלייבן אז דו וועסט געהאלפֿן ווערן,
דעמאלטס וועסטו זען א גרויסע ישועה; אדרבא, טענה זיך

אויס צום בורא פֿל עולָמים אז דו ווילָסט נישט זינדיגן, נאר דו האָסט נישט קיין שידוך, און דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א, סימן קכד) אז דער בורא פֿל עולָמים האָט גרויס תענוג ווען א איד וויל אים מנצח זיין פּבְכוֹל, און טענה'ט זיך אויס מיט אים, און דאס איז גורם אין הימל גרויסע ישעשועים; איבערדעם זאלסטו יעדן טאג בעטן און וויינען און זאָגן פאר אים "רבוננו של עולם איך וויל שוין חתונה האָבן פאר די צוואנציג יאר! פארנוואס קומט מיר זאלסט זאָגן אויף מיר 'תיפח עצמותיו?' ווי די חז"ל זאָגן (קידושין כט:): תנא רבי רבי ישמעאל עד עשרים שנה יושב הקרוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה, ביזן שהגיע עשרים ולא נשא, אזמר תיפח עצמותיו; און טענה זיך אויס מיט אים. און אויך זאָגן די חז"ל (שם) בן עשרים שנה ולא נשא אשה, כל ימיו בעבירה. בעבירה סלקא דעתך? אלא אימא 'כל ימיו בהרהור עבירה'; פארנוואס קומט דאס מיר!?"

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס די דיבורים טוען אויף אין הימל בשעת א בחור קומט און וויינט פארן בורא פֿל עולָמים יעדן טאג, און טענה'ט זיך אויס מיט אים. אונדאי און אונדאי האָט ער שוין נישט קיין דינים אויף זיך ווייל ער טענה'ט זיך אויס מיט אים, און אונדאי וועט ער האָבן א גרויסע ישועה. איבערדעם שטארק זיך זייער, און בעט יעדן טאג, וועסטו זען דאס די ישועה וועט דיך קומען וואס שנעלער. אז וואויל איז דעם בחור וואס ער זאָגט יעדן טאג די תפילות וואס ווערט געברענגט אין קונטרס "מצאית הזוג", און בפרט

ווען ער זאגט די פֿרשיות פון די נשׂיאים. עס איז בִּדוּק
 וּמְנוּסָה, פון בַּחֲוָרִים וואס איז זיי געגאנגען שווער א שידוך
 און זיי האָבן געזאָגט די תּפִּילוֹת פון דעם קונטרס "מציאת
 הזוג" פֿערציג טעג און איין צו, זענען געהאלפֿן געוואָרן גלייך
 מיט א גוטן שידוך. איבערדעם שטארק זיך און זאג די
 תּפִּילוֹת, וועסטו זען א גרויסע ישועה, נאר פארליר זיך נישט.
 זאלסט האָבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תּמיד

קעא

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר וקהל ט"ז אדר א' ה'תשע"א

שלום וברכה אל הפחור ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

דאס וואס דו שרייבסט אז דו האסט נישט קיין חשק צו
 דאווענען וכו' וכו', דארפסטו געדענקען אז דער הייליגער
 רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט) ווען א מענטש איז פונם
 בברית רחמנא לישזבן, גליסט זיך אים נישט צו דאווענען, און
 אפילו ווען ער דאווענט איז אים זייער ביטער וכו' וכו', און
 ער היפערט אפ דעם דאווענען וכו' וכו'; מה שאין פן אויב
 ער איז זוכה צו תיקון הברית און ער האט א ריינע מחשבה
 ער טראכט נאר פון בורא כל עולמים און טראכט נאר גוטע
 געדאנקען, דער האט חשק צו דאווענען און ביי אים איז דאס
 דאווענען א זיסקייט. איבערדעם זאלסטו זען פון היינט אן

היטן דיין געדאנק, נישט טראכטן וואס מען דארף נישט, וועסטו זען וועסט האבן א געוואלדיגן חשק צו דאווענען.

מען דארף זען צו דאווענען אין סידור דווקא, ווארום ווען מען דאווענט אין סידור און מען זעט די אותיות פון דאווענען, דעמאלטס לייבט דאס דאווענען; דער עיקר איז אינזינען האבן פירוש המילות. עס ווערט געברענגט פון הייליגן צדיק דער שר שלום פון בעלזא זי"ע, אויב א מענטש דאווענט זיינע תפילות מיט פונדא פירוש המילות פון אנפאנג ביזן סוף קען ער זוכה זיין צו רוח הקודש.

דער אמת'ן דארפסטו וויסן וואס הייסט "תפלה בפה"? מקשר זיין די מחשבה צום דיבור; ווארום ווען א מענטש דאווענט פליעט אים די מחשבה אין איין פלאץ, און דער דיבור גייט אין אן אנדערן פלאץ, דאס הייסט ער זאגט און זאגט וכו' וכו' דעם דאווענען, אבער טראכטן טראכט ער אנדערע נארישקייטן; איבערדעם דארף מען האבן גרויסע פוחות מקשר זיין די מחשבה צום דיבור, און דאס הייסט "תפלה בפה", ווארום צו דעם דארף מען האבן זייער אסאך פוחות הנפש צובינדען די מחשבה צום דיבור, מען זאל אינזינען האבן וואס מען רעדט. ווען א מענטש בינד צו די מחשבה צום דיבור בשעת ער דאווענט, דעמאלט שפירט ער א געוואלדיגער זיסקייט אין דאווענען.

רבי נחמן טולטשינער ז"ל האט אמאל געזאגט פארן הייליגן רבי נתן ז"ל, "מיט אייער דאווענען מאכט איר א

פִּירוּשׁ אויפֿן דאָװענען, װאָרום װען דער הייליגער רבי נָתַן
האַט געדאָװענט, האָט ער געדאָװענט דעם דאָװענען מיט
אַזאַ זיסקייט, דאָס װער עס האָט דאָס געהערט איז אים
אַרויסגעקומען אַ פֿירוּשׁ אויפֿן דאָװענען; און דאָס געמט
זיך װען דער מענטש איז מקִשֵׁר די מחֻשְׁבָּה צום דיבור,
גייט אים דער דאָװענען גאר אַנדערש.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטאַרק, װייל עס איז
אויף דיר שוין אין לעבן דורכגעגאַנגען װאָס
עס איז אויף דיר דורכגעגאַנגען וכו' וכו', זאַלסטו זיך זען
צו גיטן צו דאָװענען אין סידור מיט פֿונדע פֿירוּשׁ המילות.
דו האָסט גישט קיין השגָה ווי דאָס װעט דיך דערהויבן
און אַרויסגעמען פֿון בלאָטע װאָס דו ביסט אַריינגעפאלן
אין דעם. שטאַרק זיך פֿאל גישט אַריין אין קיין יאָוש!
װאָרום דער הייליגער רבי האָט געזאָגט (לקוטי מוהר״ן חלק ב'
סימן ע״ח) "עס איז גאר קיין יאָוש גישט פֿאַרהאַנדן", מען
טאר זיך גישט מניאש זיין, הייב אָן פֿון היינט דייקא דאָװענען
די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט פֿונדע נאר מיט
אַ סידור, זאַלסט גישט דאָװענען אויסנווייניג, װעסטו זען אז
דו װעסט זיין אָן עקשן צו דעם, װעט דיך ביים סוף לייכטן
אז דו װעסט שפֿירן אַלע טעמים ביים דאָװענען, דו װעסט
גישט װעלן אַפֿלאָזן דעם דאָװענען.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תמיד.

 קעב

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל י"ח אדר א' ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך אפצוגעבן מיט מסירות נפש דריקן די הייליגע
 ספרים, וואס דאס איז א זכות לדורות עולם, און אין
 דעם זכות וועט זיך דער בורא פל עולמים מוחל זיין אויף
 אלע זיינע זינד, ווארום ווער עס איז מזכה אנדערע אידן
 תשובה צו טון, איז אים דער בורא פל עולמים מוחל אויף
 אלע זיינע עוונות. איבערדעם שטארק זיך און דריק א
 ספר נאך א ספר, ווארום דו קענסט זיך נישט פארשטעלן
 וואס די ספרים טוען אויף: מענער, פרויען וכו' וכו',
 דערקוויקן זיך דאס הארץ מיט די הייליגע ספרים וואס
 דאס איז זייער חיות, און אז וואויל איז דיר אויף די וועלט
 און אויף יענער וועלט.

דער אינגערמאן ... גרו יאיר האט געבעטן אויב דו קענסט
 אים שיקן אויף בליץ פאסט (אי מעיל) א סעמפל
 פון די דעקלעך פון די נייע ספרים וואס דו האסט יעצט
 געדריקט "אוצר הקונטרסים" און "שיחות מוהרא"ש" און
 "אשר בנחל" וכו' וכו'.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קעג

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל י"ח אדר א' ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דו ביסט יעצט הערשט ארויסגעגאנגען פון די חופה וכו',
 און דו הייבסט שוין אן צו דאגה'ן אויף פרנסה? "וואס
 וועט זיין שפעטער"? וואו איז דיין אמונה און דיין בטחון
 אינעם בורא פל עולמים? א איד דארף זיך איבערגעבן
 אינגאנצן צום בורא פל עולמים, און נישט מורא האבן פון
 קיין שום זאך, ווארום אזוי זאגן די תנ"ל (כתובות 10:) מלמד
 שכל אחד ואחד נותן הקדוש ברוך הוא פרנסתו בעתו,
 דער בורא פל עולמים געט יעדן איינעם זיין פרנסה אין
 זיין צייט. איז וואס דארפסטו שוין אנהייבן צו דאגה'ן?
 געוואויזן זיך צו, צו בעטן יעדן טאג דעם בורא פל עולמים
 אויף פראסט אידיש: "רבנו של עולם, איך האב נישט קיין
 פרנסה, איך דארף באצאלן דירה געלט, איך דארף קויפן
 עסן, איך האב נישט מיט וואס מפרנס זיין מיין ווייב; האב
 אויף מיר רחמנות און געב מיר פרנסה בשפע, איך זאל
 נישט דארפן אנקומען צו קיין מענטשן". האסטו דאס פרוברט
 צו בעטן דעם בורא פל עולמים? שוין יעצט ווען דו ביסט
 קוים ארויס פון די חופה ווערסטו שוין צובראכן אז עס איז
 שוין אויסגעגאנגען די געלט פון די חתונה מתנות וכו', און
 דו דאגה'סט שוין "פון וואו וועל איך האבן געלט?" די

חז"ל זאגן בפירוש (מבילתא בשלח) "מי שפרא יום, פרא פרנסתו"; יעדן טאג פֿרענגט זיין פרנסה, מען דארף זיך נאר צופינדן צום פֿרא פֿל עולמים דעמאלטס וועט דיך גארנישט פֿעלן.

איבערדעם פֿעט איך דיר זייער שטארק: זיי זיך גישט מבבל, לערן יעדן טאג דייע שיעורים אין מקרא אין משנה אין גמרא און אין הלכה וכו' וכו', און דו זאלסט דאווענען אלע דריי תפילות מיט מנין דייקא, וועסטו האבן א דבר שבמנין וואס דאס איז פרנסה. און געדענקען זאלסטו וואס די חז"ל זאגן (תנחומא פי תשא) "כל העוסק בתורה פרנסתו מן התורה ומתעשר ומצליח"; איבערדעם לערן תורה מיט אן אמת וועסטו האבן גרינג פרנסה. געדענק דאס משנה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה. דער וואס ער לערנט אסאך משניות, וועט אים גיין גרינג פרנסה. און דער עיקר זאלסטו זיך שטארקן אין אמונה פשוטה אין פֿרא פֿל עולמים אז עס איז גישטא קיין שום מציאות אויסער אים, און אלסדינג איז געטליכקייט. און דאס וועט דיך פֿרענגען גרינג פרנסה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ממון סימן כח), "על ידי אמונה נתרבה פרנסה"; אויכעט זאגט דער הייליגער רבי (שם סימן מ"ו) השמחה תמידית מסוגל להצלחה; אז דו וועסט דאס מקיים זיין וועט דיך גארנישט פֿעלן, נאר דאגה גישט, פיר זיך אויף ערליך אין שטוב מיט דיין ווייב, וועט קומען צו דיר א גרויסע השפעה. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תמיד

קעד

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקהל ט"ז אדר א' ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד
... גַּרֹּף יָאִיר

אײךְ הָאָב דַּעֲרֵהאָלְטֵן דִּיין לאַנגען פֿריוון.

וואס זאל איך דיר זאגן, מיט דעם וואס די וועסט חנפּה'נען
יענעם וועסטו אין ערגעץ נישט אנקומען וכו' וכו',
חנפּה דאס איז דער עקלדיגסטע זאך וואס עס קען נאר
זיין, בפרט זיך מכניע זיין פאר יענעם וועגן געלט, רש"י
הקדוש זאגט אויפן פסוק (שמות כ"ז ב) פתית למאור זאגט
רש"י פתית למאור ולא פתית למנחות, האב איך געטייטשט,
צוברעכן זיך דארף מען פאר'ן בורא פל עולמים כדי עס
זאל אים לייכטן, דאס איז דער טייטש פתית למאור, ער
זאל ווערן צובראכן כדי עס זאל אים לייכטן די נשמה, מה
שאין פן צו באקומען גדבות פון יענעם, דאס הייסט פתית
למנחות, צוברעכן זיך צו באקומען א מתנה לשון מנחה,
דאס נישט, און דאס איז דער פירוש וואס רש"י הקדוש
זאגט פתית למאור צוברעכן זיך נאר אנצולייכטן די נשמה
מיט אור אין סוף ברוך הוא, ולא פתית למנחות, אפער
זיך נישט צוברעכן וועגן א מנחה וואס דאס איז א גדבה,
וואס דארף זיך א מענטש אזוי צוברעכן פאר יענעם און
קומען צו אן עקלדיגע מצב פון חנפּה'נען יענעם? דאס איז
דאך א עבודה זרה!

מיר זאגן יעדן טאג צוויי מאל א טאג אינדערפרי און
 ביינאכט ביי קריאת שמע, "השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים", איז דען א איד
 חשוד זיך צו ביקן פאר א פסל? פאר א צלם? א איד
 האט מער שכל פון דעם, נאר דאס גייט ארויף אז א איד
 טאר זיך נישט ביקן פאר קיינעם נישט אין דער וועלט,
 מכל שכן פאר געלט טאר מען זיך אונדאי און אונדאי
 נישט ביקן פאר קיינעם נישט, געלט איז נאר פון בורא
 כל עולמים, איבערדעם מיז איך דיר זאגן מוסר, מיר זענען
 פון די בעל תפלה'ס מענטשן, און מיר דארפן גתרחק
 ווערן אינגאנצן פון די עקלדיגע חנופה פון חנפה'נען יענעם
 וועגן געלט.

איך האף צום בורא כל עולמים אז עס וועט אריינגיין אין
 דיר די ווערטער, און דו וועסט זיך אפטון פון אלע
 נארישקייטן, דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (לקוטי
 מוה"ר חלק א' סימן כ"ג) אז אלע עבודה זרות ליגט אין געלט,
 איבערדעם היט זיך זייער שטארק פון די עבודה זרה, און
 זאלסט זיך נישט ביקן פאר קיינעם נישט, און זאלסט נישט
 חנפה'נען קיינעם נישט וועגן געלט, וועסטו זיין דער
 גליקליכסטער מענטש, און דער בורא כל עולמים וועט דיך
 געבן א שפע.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

קעה

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ונקהל ט"ז אדר א' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאב דְּעֶרְהֵאלְטֵן זַיִן לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּ מִיט דִּי גַעְלֵט
 אויף פֿרִיִּדֵן, זאל דער בורא פֿל עולָמִים העלָפֿן עֵם
 זאל נִמְתָּק ווערן ביי דיר אלע דינים, האב נישט קיין
 מורא די זאלֵסט נאר זיין פֿרִיִּלִּיך, און זיך מְחַיֶּה זיין און
 זיך מְחַזֵּק זיין מִיט דִּי מְצוּוֹת וואס דו בִּיסְט מְקַיִּים יעדן
 טאג, ובִּפְרֵט אז דו גִּיסְט אָנְגֵעֶטוּן מִיט צִיצִית, זאלֵסטוּ
 שְׁטֵעֲנִיג קוקען אויף די צִיצִית, ווארום דער הייליגער רַבִּי
 הָאָט גַעזאָגט (לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן ז) אַז עֵם אִיז אַ סְגוּלָה
 פֿאר דִּי חוּלָה צו קוקן אויף די צִיצִית וועט ער האָבן אַ
 רְפוּאָה שְׁלִימָה, און פֿשְׁטוֹת קען מען זאָגן אַז מען פֿרִיִּדֵט
 זיך מִיט דִּי צִיצִית דָּאס אִיז דִּי רְפוּאָה ווארום דער
 הייליגער רַבִּי זאָגט (לקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) דָּאס אַלע
 מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רַעִים קומען פֿאַרן מְעַנְטֵשׁ נֶאֱרָא ווייל ער
 אִיז בַּעֲצָבוֹת און בְּמִרָה שְׁחוּרָה, קומט אויס לויט דעם
 אַז אויב אַ מְעַנְטֵשׁ פֿרִיִּדֵט זיך מִיט דִּי צִיצִית וואס ער
 גִּיט דָּאס וועט אים אָפֿהִיטן פֿון אַלעם שְׁלַעכְטִס, ווען אַ
 אִיד זאל וויסן וואס צִיצִית אִיז וכו' וכו' וואלט ער געטאַנצט
 פֿאַר שְׂמֻחָה.

מען דערציילט נאך פון דעם הייליגן גר"א זי"ע אַז אַיִדער
 ער אִיז נִסְתַּלֵּק געווארן האט ער געהאלטן דִּי צִיצִית

אין די האַנט און ער האט זייער געוויינט, און האט געזאָגט
 יעצט אויף די וועלט קען איך קויפֿן אַ בינְטל ציצית מיט
 אַפּאַר גראַשן, און מְקַיִם זיין אַ מְצוּת עֲשֵׂה, אַ מְצוּה וואס
 אין דעם איז פֿולל אַלע מְצוּוֹת, אַזוי ווי עס שטייט (במדבר
 ט"ו) "וְרֵאיתֶם אוֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת הַנּוֹ"ה", אָבְעֵר
 ווען איך וועל אַרויף קומען אויבן, אויף קיין שום געלט
 וועל איך נישט קענען קויפֿן די מְצוּה, זעט מען פון דעם
 אזא צדיק אזא גאון אזא קדוש האט נישט געהאט מיט
 וואס זיך מְחַיֶּה זיין זיך גאר מיט די ציצית, איבערדעם
 זעה צו קוקן שטענדיג אויף די ציצית, און זאלסט גזַהֵר
 זיין זייער אז די ציצית זאל זיין ריין, זאלסט ענדערש קויפֿן
 צוויי דריי פֿאַר ציצית, זאלסט קענען שטענדיג אויסוואַשן,
 ווארום דאס איז אַ מְצוּוֹת עֲשֵׂה, און מען דאַרף זען צו
 גיין מיט אַ ריינעם טלית קאָטן עס זאל נישט זיין מיט
 פֿלעקן, ווארום מיט דעם איז מען מְקַיִם דעם רצון פון
 בורא פֿל עולמים.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיך שיקן אַ רפואה שְׁלִימָה
 בְּרַמ"ח אַיבֶרֶךְ וּשְׁס"ה גִידֶיךָ, וּבְכָל טִיפִי דְמִידָה, גאר
 זיי געוואינט צו קוקן שטענדיג אויף די ציצית, וועסטו האַפֿן
 אַ רפואה שְׁלִימָה.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קעו

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ונקהל ט"ז אדר א' ה'תשע"א
 שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר
 איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

א איד דארף שטענדיג בעטן אז ער זאל האבן א לויטערע
 אמונה, ער זאל גלייבן אין בורא פל עולמים דאס ער
 פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטית, און די חז"ל זאגן
 (חיליו ז') אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין
 מלמעלה; א מענטש כאפט נישט א קלאפ אין קליין פינגערל
 אויב מען רופט נישט אויס קודם אויבן, אזוי ווייט גייט די
 השגחה, א מענטש מיינט ער האט געכאפט א קליינעם
 האק אין קליינעם פינגער, ער האט זיך אנגעקלעמט אין
 טיר וכו', אז דאס איז עפעס א מקרה א געשעהניש וכו'
 וכו', ער איז געווען א בטלן און ער האט נישט אכטונג
 געגעבן וכו' וכו', גיין גיין דאס איז בהשגחה פרטית,
 איבערדעם פון יעדע קלייניקייט דארף א מענטש צוריקקומען
 צום בורא פל עולמים, אמונה איז דער יסוד אין לעבן, אן
 אמונה איז דער לעבן קיין לעבן נישט, און דער הייליגער
 רבי האט אונז אסאך מזהיר געווען אויף פשוטע אמונה,
 און די שלימות פון אמונה איז אז א איד זאל זיך צוגעוואוינען
 רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, יעדע זאך
 וואס עס גייט אויף אים דורך זאל ער אויסדערציילן דעם
 בורא פל עולמים.

פארן וואס טוט דאס נישט א מענטש? ווייל ער האט אין זיך גאווה וגדלות, עס פאסט אים נישט צו רעדן אויף פראסט אידיש, עס דאכט זיך אים אז קיינער הערט אים נישט אויס, אבער ביי גאווה שטייט (סוטה ה.) אין אני והוא יכולין לדור; זוכה זיין צו לויטערע אמונה מוז מען זיין בטול ומבוטל אינגאנצן, ביי זיך.

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט אז די אלע משוגעים ווערן נישט משוגע נאר פאר גאווה, עס פאסט זיי נישט דאס וכו' עס פאסט זיי נישט יענן וכו' ווערן זיי משוגע וכו', איבערדעם זיי עוקר פון דיר די גאווה, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן ג"ב) אז א מענטש דארף בעטן אסאך דעם בורא כל עולמים אויף יעדע זאך, קודם צופרעכן איין מדה און נאכדעם צופרעכן נאך א מדה, ביז ער האט שוין צופראכן אלע מדות איז נאך געבליבן ביי אים דער עפעס, וואס דאס איז די גאווה און די גדלות, וואס דאס איז זייער שווער ארויסצורייסן פון מענטש.

איבערדעם הער שוין אויף מיט דיינע נארישע געדאנקען צו ווערן א יש בזה העולם, באלד וועסטו ארויסגיין מזה העולם, דו וועסט זיין א מת און א גוסס, און דו וועסט ליגן מיטן פים צום טיר, און מען וועט דיך באגראבן און מען וועט דיך דארטן איבערלאזן אליין וכו', וואס וועסטו טון דעמאלטס? ווי אהין וועט קומען דיין

גאַוּה סְרוּחָה? הָעַר שׁוֹיַן אוֹיף צו רַעֲדֵן פֿון גְּדֻלוֹת און פֿון גְּרוֹיִסקײט, דו ווילִקֶסט ווערן אַ יֵשׁ וְכוּ', דו ווילִקֶסט ווערן אַ מְנַהִיג וְכוּ', דאָס לַעֲבֹן אונזערע אַיז אַזוי קורץ, קײנער ווייסט נישט ווען מַעַן וועט אים צוריק רופֿן, ווען אַ איד וואַלט אין זיך דאָס אַרײַנגענומען, וואַלט ער גאַרנישט געוואַלט, נאַר טון דעם רצון פֿון בורא כּל עולָמים.

אַלע עבירות וואָס אַ מענטש זינדיגט איז נאַר מַחֲמַת עַר פֿאַרנעסט פֿון בורא כּל עולָמים, ווען אַ מענטש זאל וויסן אז דער בורא כּל עולָמים קוקט אויף אים שטענדיג, וואַלט ער זיך אנדערש אויפֿגעפֿירט, אָבער די פֿאַרשטינקענע גאַוּה וואָס עס איז דא אין אים דאָס לֵאזט אים נישט שפֿירן דאָס געטליכקייט וואָס איז דא, איבערדעם בעט אַסאך דעם בורא כּל עולָמים ער זאל אַרױסנעמען פֿון דיך דעם געמיינע מִדָּה פֿון גאַוּה וַיִּשׁוֹת צו זײַן אַ מְנַהִיג אַ רַב אַ רַבִּי אַ ראש ישיבה וכו' וכו'.

אַונז דאַרפֿן זיך איבערנעבן אינגאַנצן צום בורא כּל עולָמים, און מיר דאַרפֿן מַגְלָה זײַן און מַפְרָסם זײַן פֿאַר יעדן איד דעם בורא כּל עולָמים, די אַמוּנָה פֿשוּטָה, און דאָס דאַרף זײַן אונזער פֿוּנָה, אָבער נישט טראַכטן פֿון גְּדֻלוֹת פֿון יִשׁוּת, מַעַן דאַרף געדענקן שטענדיג אז עס וועט קומען די טאַג די שַׁעָה די רַנֵּע וואָס דער מענטש איז אַ נַפְטָר וְכוּ', די נַשְׁמָה וועט אים איבערלאָזן דעם גוף, און דעם

גוף וועט מען טראגן אין קבר באגראבן, און די נשמה וועט ארויפגיין אויבן, און מיט וואס דער מענטש האט געטראכט דעם גאנצן לעבן אזוי וועט גיין די נשמה אויבן העכער און העכער.

דאס הייסט ווען א איד האט דעם גאנץ לעבן נאר בענקעניש צום בורא פֿל עולמים, און וויל נאר נבלל ווערן אין אין סוף ברוך הוא, איז ווען ס'קומט די צייט ער הויכעט אויס די נשמה, איז די נשמה זיך מדבק אין דעם בורא פֿל עולמים, אבער אויב דעם גאנץ לעבן איז דער קאפ אים געווען אין ישות אין גאנוה, אין מדות רעות אין תאוות רעות, איז רחמנא לישיבן, ווען די נשמה גייט ארויס שוועבט זי אין עולם התוהו, און עס דאכט זיך אים אז ער דרייט זיך נאך ארום אין די וועלט און עס איז אויף אים א גרויס רחמנות, איבערדעם דארף א מענטש זיך צוגעוואוינען אסאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים ער זאל נישט האבן קיין שום אנדערע רצון, נאר טון דעם רצון פון בורא פֿל עולמים, א מענטש דארף זיך שטענדיג מבטל זיין זיך נאר צום בורא פֿל עולמים, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

איך מיינ דך נישט צו טשעפענען, איך מיינ נאר נאר דיין טובה וועגן, דו שרייבסט מיר מיט אזעלכע לשונות פון ישות וגאנוה וכו' וכו', פֿאילו איך איך איך וכו' וכו' און נאכאמאל איך, און ווידערום איך וכו' וכו',

אָשֶׁר קֶעז בְּנַחֵל שְׂכַמ

און דו טוהסט אויף וכו', לָאז שׁוין אָפּ דַעם אײַךְ וְכוּ',
לָאז שׁוין אָפּ אַלֶּע שְׁלֶעכְטע נאַרײַשע גַעדאַנקען פֿון יִשׁוּת
און פֿון כְּבוֹד, וויל גאַרנישט נאַר דַעם דַעזן פֿון דַעם
בֹּרָא פֿל עוֹלָמִים, וועט דײַךְ גוט זײן אויף די וועלט און
אויף יעדע וועלט, זאַלסט גַעדענקן יעדע טאַג יעדע שַׁעָה
און יעדע דַעז וואס דו רעדסט צום בֹּרָא פֿל עוֹלָמִים,
דאַס איז אַ הַצְלָחָה נְצַחִית, קוק נישט וואס מַעֲנֵטְשֵׁן
זאַגן, ווארום דער סוף וועסטו דאך פֿלייבן אליין, איז
מִמִּילָא געוואוין זײךְ צו יעצט צו רעדן צום בֹּרָא פֿל
עוֹלָמִים, איז אַפִּילו ווען דו וועסט זײן אליין וועסטו
קײַנמאַל נישט זײן אליין, פאַרוואס, וויל אז דו וועסט
רעדן צום בֹּרָא פֿל עוֹלָמִים וועסטו מַמְשִׁיךְ זײן אויף דיר
די שְׂכִינָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קֶעז

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקהל ט"ז אדר א' ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

אויך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

אויף די וועלט דארף מען זײך אסאך אסאך שטאַרקן אין
אַמונָה פֿשוּטָה אין דַעם בֹּרָא פֿל עוֹלָמִים, אזוי ווי

דער הייליגער רבי האט אונז מזהיר געווען אז מען זאל זיך שטארקן אין אמונה, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה אין סימן ר"כ) אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין א געוואלדיגע בפירות און אפיקורסות אויף דער וועלט און אלע וועלן געכאפט ווערן אין דעם, און מען וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז מען זאל קענען בלייבן אין פשוטע אמונה, ווארום די וועלט וועט זיין אנגעפילט נאר מיט בפירות און אפיקורסות.

און ליידער זעהן מיר היינט אז די גאנצע וועלט איז פיל מיט בפירות און אפיקורסות פון די קליפה פון כוחי ועוצם ידי עשו לי את החיל הנה, זיי זאלן זיך געמען און מאכן א מלכות אן דעם בורא כל עולמים וואס דאס ווערט אנגערופן מלכות הרשעה, ווארום מדת המלכות דארף שטענדיג זיין בטול ומבוטל צו די העכערע ספירות וואס דאס הייסט מלכות דקדושה, ווען עס פירט זיך אלסדינג על פי התורה הקדושה, און על פי אמונה בהשגחה פרטית הייסט דאס מלכות דקדושה, אבער חלילה וחס אז ס'איז להיפך און עס איז געשטעלט געווארן אויף אויסצורייסן די אמונה און קיום מצוות מעשיות פון אידישע קינדער ווערט דאס אנגערופן מלכות הרשעה, און ליידער אלע זעהן וואס עס טוט זיך מען רייסט אויס מיליאנען אידן פון אידישקייט, און פון דעס טוועגן איז דא מענטשן וואס זענען פארבלענט אין די עבודה זרה פון מלכות המינות.

אײַבערדעם דאָרף מָען זײַד מוֹרֵא־דײַג שְׂטאַרְקֵן אײַן די
אָמוּנָה, און נישט אָפּטֵרעטן פון דעם דָרף
פון אונזערע אָבות און אָבות אבות־ינו, און מָען דאָרף זײַן
שְׂטאַרְק אײַן יעדן מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, און זײַד האַלְטֵן צוואַמֶען,
און רעדן אײַנער מיטן אַנדערן פון אָמוּנָה, אזוי ווי דער
הײַלִיגער רַבִּי הָאָט געזאָגט אז צו דערהאַלְטֵן זײַד אײַן אָמוּנָה
דאָרף מָען רעדן אַסאַך אַסאַך פון אָמוּנָה און חוֹרֵן די
אָמוּנָה, אײַכעט הָאָט ער געזאָגט (לקוטי מוֹהַרֵן חַלֵּק ב' סײַמֵן ד') אז
די אָמוּנָה אײַז תְּלוּי נָאֵר אײַן דעם דיבור, אזוי ווי עס שְׂטײט
(תְּהִלִּים פ"ט) "אֹדִיעַ אָמוּנָתְךָ בְּפִי" ווען דער מְעַנְטֵש רעדט
אַסאַך אײַן אָמוּנָה, דוּרְכְּדעם קומט ער צו אָמוּנָה, אײַבערדעם
בעט אײַך דיר, זאַלסט צוואַם געמֶען חֲבֵרִים און זאַלסט
רעדן נָאֵר פון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און אַרײַנלײַגן אײַן זײַד די
אָמוּנָה, און דאָס וועט עַנֵּק בְּרַענֵגן אַלע בְּרָכוֹת, אזוי ווי
דער חֶכֶם מִכָּל אָדָם הָאָט געזאָגט (משלי כח) אִישׁ אָמוּנוֹת
רַב בְּרָכוֹת, אַ אִיד וואָס ער אײַז שְׂטאַרְק אײַן אָמוּנָה, ווערט
נִמְשָׁךְ אײַף אײַם און אײַף אַלעמֶען וואָס זענען אַרום אײַם
אַלע בְּרָכוֹת, אײַבערדעם שְׂטאַרְק זײַד אײַן אָמוּנָה, און דער
בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דיר נישט פאַרלאָזן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

קעה

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל י"ח אדר א' ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך קען דו נישט פארשטיין, דו פאלסט יעדן טאג אריין אין א טיפערע בלאטע וכו' וכו', און דער צדיק לאזט זיך אראפ צו דיר און וויל דו ארויסנעמען פון טינוף וואס דו ביסט אריינגעפאלן וכו' וכו', און דו לאזט זיך נישט וכו'! דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם (שיחות תר"ו סימן ש"ח) "דו ביסט צוגעגליבן צו א מענטש וואס דערטרענקט זיך אין ים, און ביז א מינוט ווערט ער דערטראנקען, און ווען איינער קומט אים ארויסשלעפן זאגט ער אים 'לאז מיך אפ! וכו'", איז דען דא א גרעסערע שוטה פון אים? מען וויל דו ארויסנעמען פון טינוף וואס דו ביסט דארטן אריינגעפאלן, און לבסוף גייסטו צוריק וכו'. וואו איז דיין שכל? צי וויסטו נישט אז א שיינעם טאג קענסטו פארלירן דיין ווייב מיט די קינדער צוזאמען? און דעמאלט וועט דיר גאר ביטער זיין וכו', און עס וועט גאך נתגלה ווערן דיין שמוץ פאר אלע דינע חברים וכו'. שטעל זיך פאר וואס פאר א בושה דו וועסט האבן! דו וועסט נישט האבן וואו צו פארשטעקן זיך פון רוב בושה! דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות גיאוף סימן ט) תאוות גיאוף אינו גרחק מן האדם אלא על ידי הרחקת ראות העין

וְהַמְחִשְׁבָּה; אַ מְעַנְטִשׁ דַּאָרף אַכְטונג געבן אויף די אויגן
און אויף דעם געדאנק, ווי די חז"ל זאגן (סנהדרין מ"ה) אין יצור
הרע שולט אלא במה שעיניו רואות;

איבערדעם לאז שוין אפ די עקלדיגע מעשים, און טו
תשובה אויף דיין שלעכטע עקלדיגע מעשים,
און ישעם זיך כאטש ווי דו גייסט אין שמוציגע פלעצער,
און דורךדעם וואס דו וועסט אויפהערן צו גיין דארטן און
דו וועסט זיך שעמען, וועט דיר דער בורא פל עולם
מוחל זיין אויף אלסדינג, ווי די חז"ל זאגן (פרכות יב:) פל
העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו;
זאג נישט אז דו קענסט נישט ארויסגיין פון שמוץ, זאג דו
וויילסט נישט!

ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר איינעם (ליקוטי
מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ו) וואס האט אים געפרעגט "וואס
הייסט בתירה?" האט ער אים גענטפערט פשוט: "אויב א
מענטש וויל טוט ער, אויב א מענטש וויל נישט טוט ער
נישט"; האט דער הייליגער רבי נתן געזאגט דאס איז א
וויכטיגע ידיעה צו וויסן, ווארום עס איז דא מענטשן וואס
זענען שוין אזוי אריינגעפאלן אין שלעכטס אז עס דאכט
זיך זיי אז זיי וועלן שוין קיינמאל נישט קענען ארויסגיין
פון שלעכטס וכו' וכו', איבערדעם נעם זיך אין די הענט
אריין, און גיי נישט אין די שמוציגע עקלדיגע ערטער וכו',
וכו', און געדענק וואס די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה כ"א סימן

ד) אַם עֲשִׂיתַ תְּכִילוֹת שֶׁל עֲבִירוֹת עֲשֵׂה כְּנִגְדָם תְּכִילוֹת שֶׁל מְצוּוֹת; הַיִּיב אָן זִיךְ צו פֿרִייעֵן מִיט די צִיצִית מִיט די תְּפִילִין וואס דו גײסט יעדן טאג, און די מוֹזוּה וואס איז אויף דיין טיר וכו' וכו', און בְּזִכּוֹת די שְׂמֻחָה וועסטו ניצול ווערן פון אלעם שְׁלֵעֲכָטְס. און וואס דו גײסט אַרום אזוי מָרָה שְׁחֹרְה'דיג פול מיט עֲצָבוֹת מִיט בִּיטְעֶרְנִישׁ, דאס איז ווייל דו האסט אזויפיל געזינדיגט, און די תו"ל זאגן (ויפא לט.) עבירה מטמטמת לבו של אדם, דורך עבירות ווערט דאס הארץ פארשטאפט, און עס האט שוין נישט קיין געפיל צו אידישקייט.

אַיַבְעֶרְדֶּעם רײס זיך אַרויס פון דעם אלעם שְׁלֵעֲכָטְס, און זיי נאר פֿרײליך, וועסטו זען אז דער בורא כל עולמים וועט דיר מוחל זיין. שטארק זיך און דערהאלט זיך און טו תשובה, ווארום האסט שוין גענוג געזינדיגט, עס שטינקט פון דיר דער ריח פון דייע זינד וכו', וכו', טו תשובה וועט דיך גוט זיין, ווי די תו"ל זאגן (תנא רבי אליהו רבה פרק ו) אפילו יעשה אדם מאה עבירות זו למעלה מזו, ויחזור ויעשה תשובה וישפיל את עצמו לארץ, אמר הקדוש ברוך הוא, הריני עמו ברחמים ומקבלו בתשובה; איך האף אז דו וועסט מיר שוין פון יעצט פאלגן, איידער מען וועט דיך כאפן מיט דייע שמוציגע מעשים.

הַלְוֹזֵי זאל אַרײַנגיין די דיבורים אין דיין הארץ, וואס איך שרייב צו דיר נישט מיט א פּעֶדער מיט טינט, נאר א פּעֶדער מיט בלוט פון מיין הארץ, ווארום

איך ווייס וואס וועט זיין ביים סוף, אויב דו וועסט נישט
 תשובה טון וועסטו פארלירן דיין ווייב און קינדער, און דו
 וועסט זיין מהצועקים ואינם נענים, איבערדעם נעם זיך אין
 די הענט אריין, וועט דך גוט זיין אויף די וועלט און אויף
 יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קעט

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ויקרא ד' אדר ב' ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

דאס ערשטע ואך מוז איך דיר זאגן, דאס דו דארפסט
 יעצט זיין זייער פרייליך אז דער בורא פל עולמים
 האט דך געהאלפן דו האסט געטראפן א בת זוג, און דאס
 איז די גרעסטע שמחה, ווארום די תז"ל זאגן (במות סב:) פל
 אדם שאין לו אשה שרוי פלא שמחה, פלא ברכה, פלא
 טובה, וכו' וכו', איבערדעם זאלסטו זיין זייער פרייליך אז
 דער בורא פל עולמים האט דך געהאלפן און דו ביסט א
 חתן געווארן, און דו דארפסט אויפשטעלן א אידישע שטוב,
 וואס פון דיר וועט ארויסקומען דורות יראי השם.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר א חתן (תני
 מוהר"ן סימן תקפ"ו) די תז"ל זאגן (פתובות טז:) ביצד מרקדין

לפני הבלה, אז דער טייטש איז, "מַרְקֵדִין", ווי טאַנצט מען איבער וואס איז געווען פאר די חתונה; דאס הייסט אז א מענטש האט חתונה דארף ער פאַרנעסן אלסדינג וואס איז געווען פריער, און אנהויבן א נייע לעבן, ווארום ווען א מענטש האט חתונה איז מען אים מוחל אויף אלע עוונות, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי בכורים) חתן מוחלין לו על כל עוונותיו שנאמר (בראשית כח) "וַיִּלְךָ עִשָׂו אֶל יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת מַחְלַת בֵּת יִשְׁמָעֵאל". וכי מחלת היה שמה? והלא "בשמת" שמה? אלא שנמחלו לו כל עוונותיו; איבערדעם ווען א בחור האט חתונה דארף ער פאַרנעסן אלסדינג וואס איז געווען פאר דעם, און אנהויבן א נייע לעבן.

דאס וואס דו שרייבסט אז אלע יארן דינע האסטו געהאט א ביטער לעבן, מען האט געשפּעט פון דיר וכו', מען האט געלאכט פון דיר וכו', און מען האט גערעדט אויף דיר וכו', ביז דער לעבן איז דיר געווען זייער ביטער, און דו האסט נאר געוואלט דעם טויט וכו', מוז איך דיר זאגן, די חז"ל זאגן (תענית כו:) בגנות ירושלים היו אומרות בחור שא נא עיניך וכו', ווערט געברענגט פון צדיקים וואס איז דער ענין פון "שא נא עיניך"? נאר דער הייליגער קאזניצער מגיד זי"ע זאגט אויפן פסוק (תהלים לג יח) "הנה עין הנני"ה אל יראיו" א ירא שמים האט אין זיך דאס אויס ע' (דאס הייסט ער היט די אויגן, און מיט דעם איז מען א ירא שמים) יעצט אויב ס'איז נגזר געווארן אויף איינעם חלילה וחס 'מות' אדער זיין לעבן איז ביטער ווי דער טויט

אָשֶׁר

קעט

בְּנַחֵל

שלו

וְכוּ', אויב ער לייגט אריין דאס אות ע' אין דעם ווארט
'מֹות' ווערט דער צירוף 'מעות'.

און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) דאס
געלט (מעות) באקומט מען נאר אין זכות פון די ווייב,
ווי די תו"ל זאגן (בבא מציעא נט.). לעולם יהא אדם זהיר בכבוד
אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא
בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאכרם הטיב בעבורה"
והיינו דאמר להו רבא לבני מחווא, אוקירו לגשייכו פי
היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כרי
שתתעשרו). קומט אויס וויפער מען האט חתונה באקומט
מען לעבן וכו', און מען וויל שוין נישט שטארבן, וכו', און
מען באקומט נאך געלט צו דעם אויבעט, איבערדעם
דארפסטו זיין זייער זייער פרייליך אז דו גייסט חתונה
האבן, יעצט וועט דיר שוין נישט זיין ביטער דער לעבן,
און דו וועסט האבן געלט אויבעט.

[און אז מען רעדט שוין פון אות ע', האב איך געמייטשט
דעם פסוק (תהלים קמה) "עיני כל אליך ישברו" אז מען
צוברעכט די אויגן נישט צו קוקען ווי מען דארף נישט
("ישברו" אז דו לייגסט דעם פינטעלע אויף רעכטס איז עס
א לשון פון צוברעכן) דעמאלטס "ואתה נותן להם את
אכלם בעתו" באקומט מען פרנסה בשפע, און מען האט
שטענדיג וואס צו עסן, ווארום מען דארף היטן די אויגן
און אז מען האט חתונה ווערט מען ניצול פון עוונות, ווי

די חז"ל זאגן (בבמות ס"א) דייןנו נשמוגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא; איבערדעם פארנעם וואס איז געווען ביז יעצט, טראכט נישט אריין וואס איז געווען ווען דו ביסט געווען א יונגע בחור אלע האבן געשפעט פון דיר וכו' וכו', מאך א נייע התחלה וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט.

זייסן דארפסטו וויסן דאס ווען מען האט חתונה מוז מען זיך אפגעבן מיט דאס ווייב, און איר פרייליך מאכן שטענדיג, ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה ו') אשה בעלה משמחה; און מען דארף זייער אכטונג געבן נישט זיין קיין קארנער, און אזוי וויל זיך קויפן א קלייד דארף מען איר געבן ווי די חז"ל זאגן (פסחים קט). חייב אדם לשמח בנו ובני ביתו ברגל שנאמר "ושמחת בחגך" במה משמחם וכו' (מיט וואס איז מען משמח א ווייב) תני רב יוסף בבבלי צבעונין, בארץ ישראל בבגדי פשתן מגוהצין; מען דארף זייער אכטונג געבן נישט צו זיין קארג, וואס דאס איז א שלעכטע מדה, ווי דער הייליגער רבי, רבי אלימלך זי"ע ברענגט (ספר נועם אלימלך - פרשת מקו) אויפ'ן פסוק "ותעש הארץ לקמצים" רמז שצריך האדם להזהר מאד ממדות קמצנות ופילית, כמו דאיתא בספר הישר לרבינו תם, אם יהיה אדם פילי היינו קמצן אין זאת המדה הרעה לברה בו, רק אחרת מלבד אלה, וזאת עלתה על כולנה, וסוף דבריו על פן אי אפשר לפילי להיות עובד השם, עיין שם דבריו המתוקים האמיתיים באורח, וזהו "ותעש הארץ" וגו', דהיינו יוסף תיה מתקן

אָת הָאָרֶץ בְּשִׁבְעַ שָׁנֵי שָׁבַע אֶת מְדוֹת הַקְּמָצוֹנוֹת שְׁבָהֶם וְזֵהוּ "לְקַמְצִים", כִּי אֵין לָךְ אָדָם נִמְלֵט מִמֶּדָּה זֹאת, אִם לֹא כּוּלּוֹ יֵשׁ בּוֹ מְקָצָתוֹ, וַיֵּשׂ אֲשֶׁר בָּהֶם אֶפִּילוֹ קָצַת מְקָצַת מִהַקְּמָצוֹנוֹת, וְצָרִיךְ הָאָדָם לְהִסִּיר עֲצָמוֹ מִמֶּדָּה רָעָה זֹאת, עֵינֵי שָׁם. דָּאס די מֶדָּה פֿון קְמָצוֹנוֹת אִיז די אַרְגָּסְטע מֶדָּה.

מֵעַן זַעט אַ אֵינְטֶרעסאַנטע זאַך אַ קוֹמֵט צו גַעבֵן צִדְקָה וואַרְפֵט עַר גַעלְטֶער אױף רַעכְטֵס און אױף לֵינְקֵס וכו' וכו', און אז עס קומט דאס ווייב און בעט געלט אױף עָסֵן וכו' אָדער אױף אַ קְלֵיד וכו' גײט עַר פֿשוּט אַראַפּ פֿון זִנְעֵן וכו', וואס הייסט דו געבסט אױס (ספּענְדֶסט) אזױ פֿיל געלט וכו' און וויל פֿון איר אַ חֲשִׁבּוֹן אױף יַעֲדֵע פֿרוּטָה וכו', בִּשְׁעַת דֵי חַז"ל לְעֶרְנֵעַן אױנֵן (פֿתּוּבוֹת ג.) "עוֹשֶׂה צִדְקָה בְּכָל עֵת" וְכִי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת צִדְקָה בְּכָל עֵת? דֶּרֶשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ שְׂכִינָה וְאָמְרֵי לָהּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, זֶה הַזֶּן בָּנָיו וּבְנֹתָיו; מֵעַן דֶּאֱרַף זײַער אַכְטוּנֵג גַעבֵן קוֹדֵם אױפֿ'ן שְׁטוּב חֲשׁוֹב הַאֲלֵטֵן דָּאס ווייב, און איר געבן וואס זי דֶּאֱרַף וכו', זי וויל דֶּאֱרַף פֿאַר אִירַע קִינְדֶער די שְׁעֵנְסְטע און דָּאס בַּעסְטע וכו'.

אַז וואויל אִיז דַעם אֵינְגֶערמאַן וואס עַר האט חֲתוּנָה און גַעמֵט די ווערְטֶער אַרײַן אֵין הָאָרֶץ, וועט עַר הָאָבֵן אַ לְעַכְטִיג לְעַבֵן, מֵעַן דֶּאֱרַף גִישְׁט זײַן אַ קאַרְגֶער און אַ קְמָצֵן וכו', מֵעַן דֶּאֱרַף זײַן שְׁטַענְדִיג אױפֿגַעלִיגֵט, און אַרײַנְבְּרַענְגֵן שְׁמִחָה אֵין שְׁטוּב, ווי די חַז"ל זָאָגֵן (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה וְכוּ שְׂכִינָה בֵינֵיהֶן; און וואו די שְׂכִינָה רוֹהֵט, דֶּאֱרַטֵן אִיז די

בְּרָכָה דָּא, אִיךְ הָאָף דו וועסט אריינגלייגן די ווערטער טיף
אין האַרץ וועט דיך וואויל זיין אויף די וועלט און אויף
יענע וועלט.

אַלע פֿרטים און פֿרטי פֿרטים רעד זיך דורך פונקטליך
מיט ר' ... גרו יאיר דו זאלסט טון ווי ער וועט דיך
הייסן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א געבענטשטן תמיד

קפ

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ח' אדר ב' ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

זע זיך צו שטארקן אין אמונה פשוטה, גלייבן אין בורא
כל עולמים דאס ער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה
פרטית, ווי די חז"ל זאגן (חולין ז): אין אדם נוקף אצבעו
מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; א מענטש
כאפט נישט קיין קלאפ אין קליין פינגער איידער מען רופט
אויס קודם אין הימל, נישט ווי דער מענטש טראכט "אוי!
איך האב געכאפט א קלאפ אין פינגער ווייל איך בין געווען
א גולם, און איך האב נישט אכטונג געגעבן, האט זיך מיר
אפגעקלעמט דער פינגער", גיין, ס'איז נישט אזוי! אלעס
איז אויסגערופן שוין אין הימל.

איבערדעם דארף מען זיך זייער שטארקן אין אמונה, און די זעלבע זאך איז מיט פרנסה, א מענטש טאר נישט זאגן "איי! איך בין א שליםזל, איך טויג אויף גארנישט, איך האב קיין מזל נישט, איך בין א בטלן, מיר גייט גארנישט, וואס איך טו אין פרנסה גייט פונקט פארקערט!", מען טאר דאס נישט זאגן, ווארום די חז"ל זאגן (יומא לח.) בשמך יקראוה ובמקומך יושבוה ומשלה יתנו לה אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא נימא: קיינער קען נישט צונעמען יענעמ'ס.

און אזוי ווי עס ווערט דערציילט, אז אמאל איז געקומען איינער צום גרויסן צדיק רבי יעקב יוסף פון סקווירא זי"ע באקלאגן זיך אז איינער האט אויפגעמאכט א סטאר פונקט קעגן אים, און ער איז אים מקפח פרנסה, האט דער צדיק אים געענטפערט, קונים קען מען צונעמען, אבער פרנסה קען מען נישט צונעמען, ווארום פרנסה איז פון דעם בורא כל עולמים. האט דער מענטש געפרעגט, "אפשר זאל איך אים געמען צו דין תורה?", האט אים דער צדיק געענטפערט, עס שטייט (תהלים ק"ט) "אני שלום", כל זמן איך בין פאר מיר אליין און איך האב נישט מיט קיינעם צו טון, הערשט ביי מיר שלום, אבער "וכי אדבר" אויב איך וועל אריינגיין אין וויכוחים מיט יענעם און רופן צו דין תורה, "המה למלחמה" וועט מען שוין אריינגיין אין מחלוקת מיט מלחמות, און וואס פעלט דאס אויס?". זעט מען ווי ווייט א איד דארף זיין שטארק אין אמונה וויסן אז יעדער

זאך איז פון בורא פל עולמים, און נישט צופראכן ווערן
פון קיין שום זאך.

וואס זאל איך דיר זאגן? נאר איך אליין ווייס וואס אויף
דיר איז דורכגעגאנגען אין לעבן, און וואס עס גייט
נאך יעצט אויף דיר דורך וכו' וכו', פונדעסטוועגן בעט איך
דיר, שטארק זיך אין אמונה פשוטה אין בורא פל עולמים,
וועט ער דיר אונדאי העלפן, ווארום אמונה האט אין זיך
אזא מין פח, אז עס ציט צו דעם מענטש אלע השפעות.
און אויך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות אמונה סימן ל"א)
על ידי אמונה יסלח לה הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיה.

איבערדעם שטארק זיך מיט פשוטע אמונה אז דער בורא
פל עולמים איז מיט דיר, ביי דיר, נעבן דיר,
אין דיר, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים,
און אויב דו וועסט זיך אין דעם אריינלייגן וועט דיין גאנץ
לעבן זיין א לעבטיג און א פרייליך לעבן. אז וואויל איז
דער מענטש וואס ער לייגט זיך אריין אין אמונה, דעמאלטס
איז ער אויסגערוט, און קיינמאל נישט גערוועזן, ווי דער
הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ל"ה) דאס
אמונה איז בחינת שינה, אז א מענטש איז שטארק אין
אמונה איז ער אזוי ווי א אויסגעשלאפענער מענטש, וואס
ער איז שטענדיג רוהיג, און אויך זאגט דער הייליגער רבי
(ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קנ"ה) דורך אמונה איז מען זוכה צוקומען
צו די טייערע מדה פון סבלנות. און פארוואס א מענטש

קומט נישט צום צדיק? איז ווייל ער האט נישט קיין אמונה, און ער פארלירט די סבלנות, און ער ווערט צוגראכן אויף שטיקלעך וכו', וכו'.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, שטארק זיך מיט פשוטע אמונה, וועט דיר שטענדיג גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט. זאלסט נישט קוקן אויף קיין מענטש נישט, נאר צום בורא פל עולמים.

דער הייליגער צדיק רבי אברהם מקאליסק זי"ע, איז אמאל געגאנגען אין שול, אויפן וועג האט ער געטראפן אן אלטן איד וויינען, פֿרעגט ער אים, "וואס וויינט איר?" ענטפערט דער אלטער איד, "איך וויל שוין שטארבן, איך האב אזויפיל צרות וכו' וכו', האט דער הייליגער צדיק א געשריי געגעבן אויף אים, "דו טיפּש! צו לעבן נאך איין טאג אנצוטון תפילין איז נישט ווערד? האסט דען אן השגה וואס הייסט א איד איז זוכה אנצוטון יעדן טאג תפילין, ער מאכט דאך לעכטיג אין אלע עולמות וכו'", זעט מען ווי די הייליגע צדיקים האבן אן אנדערן קוק אויף די וועלט, און זיי מאכן פון די וועלט יענע וועלט, דאס הייסט פון עולם הזה מאכן זיי עולם הבא, זיי טרעפן דעם בורא פל עולמים דא אין די וועלט.

איך האף אז אלעס איז ביי דיר אין בעסטן ארדענונג, און דו פרייסט זיך מיט די מצוות וואס דו ביסט מקיים יעדן טאג, ציצית, תפילין, מזוזה, א בארד און

פִּיאֹת, שְׁבֵת, וְכוּ', וְכוּ', און דו לערנֶסט נאך דינע שיעורים
 אין מקרא אין משנה אין גמרא, וואס דאס איז דער
 גרעסטער רייכטום פון א מענטש, ווי די חז"ל זאגן (שבת
 קכ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא
 ולא משנה ולא תלמוד. וואס הייסט ארעמקייט? דער וואס
 ער לערנט נישט יעדן טאג כאטש די דריי לימודים, חומש
 מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און א
 פֶּרֶק משניות, און א דף גמרא.

אז וואויל איז דעם וואס ער לאזט זיך נישט נארן און ער
 כאפט אריין יעדן טאג אסאך גוטס, ווארום דער טאג
 בלייבט נישט שטיין, עס פליעט אזוי ווי א שאטן פון א
 פויגל וואס פליעט דורך, ווי די חז"ל זאגן (בראשית רבה פרשה
 צ"ו סימן ב) כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של
 בותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא
 עף דכתיב (תהלים קד) כצל עובר; אט איז טאג, און אט איז
 נאכט, אט איז א וואך, אט איז א חודש, און אט איז א
 יאר, און אט פארט מען שוין נאכאמאל אויף ראש השנה
 צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, אז וואויל איז דעם וואס ער
 כאפט ארויס יעדן טאג אביסל גוטס, וואס אין הימל איז
 דאס זייער אסאך.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א פרייליכן תמיד

קפא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו ט' אָדָר ב' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרַהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען בְּרִיוו.

זַע זיך צו דַּעְרַהאַלְטֵן, פֿאַל נישט אַראַפּ פֿון קיין שום זאך, נסיונות שְׁווערע און ביטערע גייט אויף יעדן איינעם איבער. זאַלסט נישט מיינען נאַר אויף דיר אַליין, יעדער מענטש אויף דער וועלט האט זיך זיין פֿעקל צרות, זיינע ביטערנישן, און אויף יעדן איינעם גייט דורך וכו' וכו', דער בורא פֿל עולמים האט אונז געשיקט אַ מתנה אויף די וועלט דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער האט אויסגערופֿן (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) "געוואלד זייט אייך נישט מייאש, נאַר קיין יאוש איז נישט פֿאַרהאַנדלין!", נישט סתם געזאגט "זייט אייך נישט מייאש", נאַר ער האט אונז געגעבן עצות און וועגן וויאזוי זיך צו דַּעְרַהאַלְטֵן, און ווי אזוי דורכצוגיין דעם וועלט, און נישט צובראכן ווערן.

איבערדעם דארפסטו זען אסאך צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים זיך מחזק זיין אין זיינע לימודים, וואס דער עיקר לימוד איז קודם פֿל צו זיין פֿרייליך, עס קומט נישט אן גרינג צו זיין פֿרייליך ווייל יעדער מענטש כפי זיין צרות און זיינע יסורים ציט אים צו עצבות און צו ביטערניש, פונדעסטוועגן האט דער הייליגער רבי געזאגט

(לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מען דארף זיך גייטן צו זיין פרייליך מיט די גרעסטע מסירות נפש, און דער עיקר איז זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולם אויף פשוט אידיש, און אויסגיין זיך דאס הארץ פאר אים, און נאטורליך בעטן דאס ערשטע זאך איז מען זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, ווארום שמחה דאס איז די קדושה, און צוקומען צו קדושה קען מען נישט נאר דורך תפלה, איבערדעם דארף מען קודם פל אסאך בעטן אויף שמחה, ווען א מענטש איז פרייליך מיט אלע נקודות טובות וואס ער האט ציצית תפילין מזוזה שבת פשרות וכו' וכו', דאס באווייזט אז ער האט א ריינע הארץ צום בורא פל עולם, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) פלאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; מיט דעם וואס א מענטש פריידט זיך מיט די מצוות, מיט דעם איז ער מנלה אז זיין הארץ איז גאנץ מיטן בורא פל עולם, און איינמאל ווען דער מענטש האט א גאנץ הארץ, ער האט נישט קיין קשיות אויפן בורא פל עולם, דעמאלטס קומט אים עס אן גרינגער צו רעדן צו אים אויף פראסט אידיש, און זיך אויסבעטן יעדע זאך וואס ער דארף האבן.

איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, טו אלעס אין דער וועלט וואס דו קענסט טון זיך צוגעוואוינען רעדן יעדן טאג צום בורא פל עולם, אויסצודערציילן פאר אים יעדע קלייניקייט וואס עס גייט אויף דיר דורך, און

וויין זיך אויס פאר אים און בעט זיך אויס פון אים וואס
 דו דארפסט האבן.

אונזערע לייט פלעגן זאגן אז מיר זאלן נישט מקורב ווערן
 צום הייליגן רבי'ן נאר צו מקבל זיין די מתנה
 אז מען קען רעדן צום בורא פל עולם אויף פראסט
 אידיש, און אים אויסצודערציילן דאס גאנץ הארץ וואס עס
 גייט אויף אים דורך, איז שוין געווען פדאי מקורב ווערן
 צו אים, מכל שכן וכל שכן ער האט אונז געגעבן אזוי
 פיל תורות פון הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן, וואס יעדע
 תורה איז א רעצעפט אקעגן אן אנדערע מחלה, אקעגן
 אן אנדערן ירידה און איבערגייעכץ, ער האט אונז דערציילט
 אזעלכע וואונדערליכע מעשיות אין סיפורי מעשיות, וואס
 דאס איז מעורר דעם מענטש און ציט זיין הארץ צום בורא
 פל עולם, ער האט אונז איבערגעלאזט א ספר המדות
 וואס עס לערנט דעם מענטש ווי אזוי מען קען זיך איינקויפן
 גוטע מידות, איבערדעם פאלג מיר אויב דו ווילסט זיין
 מקורב צום הייליגן רבי'ן זאלסטו לערנען יעדן טאג א
 שיעור אין לקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המדות,
 און די שיחות, וועסטו זען אז דער גאנצער לעבן וועט דיך
 גיין אנדערש.

איך בעט דיך זייער, שטארק זיך, פארליר זיך נישט, און
 דערהאלט זיך, און צו דעם וועסטו זוכה זיין ווען דו
 וועסט לערנען אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום

דאס גאנצע התקרבות צום הייליגן רבי'ן איז תלוי נאר וויפיל מען באפלייסט זיך אין לערנען זיינע ספרים, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פֿניו שכלו ונשמתו בתוך הספר, דער פֿנים דער שכל דער נשמה פון דעם צדיק ליגט אין זיין ספר, איבערדעם אז מען וויל דערקענען דעם צדיק, דארף מען לערנען אסאך זיינע ספרים. איך האף אז די פֿאר ווערטער וועט אריינגעקריצט ווערן אין דיין הארץ, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פֿרייליכן תּמיד

קפב

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ט' אדר ב' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו וואס דו גיסט זיך אויס דיין ביטער הארץ וכו' וכו'.

וואס זאל איך דיר זאגן עס איז נישט קיין עצה זיך צו ציען צו עצבות און צו מרה שחורה און צו ביטערניש וכו' וכו', דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט א וועג ווי מען דארף זיך דערהאלטן אפילו אין די שווערסטע מצבים, טאקע אמת אז די מצב אין וואס דו ביסט אריינגעפאלן

איז זייער שווער ארויס צו גיין פון דעם וכו' וכו', פונדעס טוועגן האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט דאס (יונה ב' ג) "מבטן שאול שועתי" אז אפילו א מענטש איז אין שאול תחתית ומתחתיו, און ס'קוקט אים אויס אז ער וועט קיינמאל פון דארט נישט ארויסגיין, פונדעס טוועגן קען ער פון דארטן אויכעט ארויסגיין, אויב ער וועט זיך נישט מייאש זיין און ער וועט קומען בעטן און וויינען פארן בורא פל עולמים אז ער זאל אים ארויסנעמען.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, שטארק זיך, גיי זיך אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און הייב דארטן אן צו רעדן צום בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, און כאטש ביים אנפאנג וועט עס דיר אויסקוקען ווי קיינער הערט דיך נישט אויס, דאס קומט פון די בפירות און אפיקורסות וואס עס איז אריין אין דיר דורך דינע עוונות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכנים בפירה באדם, אז א מענטש זינדיגט קומט אין אים אריין בפירות און אפיקורסות, ביז עס דאכט זיך אים אז דער באשעפער איז נישט מיט אים, ווי די חז"ל זאגן (פוסת ג) מתחילה היתה השכינה עם כל אחד ואחד, ביון שחטאו סילקו שכינה, דער בורא פל עולמים געפינט זיך איבעראל, מלא כל הארץ כבודו, נאר אז א מענטש זינדיגט ווערט אים פארטונקלט און פארפינסטערט די אויגן, ביז ער זעט נישט און שפירט נישט דעם בורא פל עולמים, עס דאכט זיך אים ער האט אים איבערגעלאזט, אבער דער

אַמֶּת אִיו, אַז אָן דַּעַם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים אִיו נִישְׁטאַ קיין חַיּוֹת, נָאָר וּוּאָס דַּעַן? דַּעַר מַעֲנַטִּיש קען דָּאָס נִישְׁט זַעַן.

אִיבֶּער־דַּעַם דאַרף מָעַן זיך צוגעוואוינען גיין אין א פֿלאַץ וואו קיינער אִיו נִישְׁטאַ און זיך אויסרעדן זיך דאָס האַרץ פֿאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און בייַם אַנפֿאַנג וועט זיך דיר אויסקוקן ווי קיינער הערט דיך נִישְׁט אויס, און קיינער דאַרף דיך נִישְׁט האַבן, און דיינע דיבורים גייען חס וְשָׁלוֹם לְרִיק וְכוּ' וְכוּ', זאַלסטו אָבער וויסן אַז א יעדער דיבור וואָס מָעַן וויינט און מָעַן רעדט און מָעַן בעט דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים ווערט געהערט, און עס מאַכט א רעש אין די עולמות, ווען א איד זאל וויסן וואָס זיינע תפילות טוען אויף אין די עולמות, וואָלט ער קיינמאל נִישְׁט אויפֿגעהערט צו בעטן, אפילו ער זעט נִישְׁט קיין שום ישועה, א איד דאַרף זיין שטאַרק אין תפילה צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און אויסטענה'ן זיך אזוי ווי מָעַן טענה'ט זיך אויס פֿאַר א שופט בשעת מָעַן גייט אים משפֿט'ן אויף טויט, דעמאָלט לאַזט ער זיך נִישְׁט אָפּ, און ער זוכט אלע זכותים פֿאַרן שופט, און ער דערציילט ווער ס'איז שולדיג וואָס האַט אים אריינגעברענגט צו די מעשה וְכוּ' וְכוּ', און וואָס מער דער שופט וויל אים משפֿטן צו טויט לאַ עלינו, לאַזט זיך נִישְׁט דער מַעֲנַטִּיש, ווייל דאָס אִיו דער טבע פֿון א מַעֲנַטִּיש, ער לאַזט זיך נִישְׁט.

על אחת כמה וכמה באין ערך כָּלָל, ווען א איד קומט צו זיין טאָטן פֿון הימל, און ער לאַזט נִישְׁט אָפּ, און

ער דערצייילט אויס דעם בורא פֿל עולמים וואס אויף אים
 גייט דורך, און וואס האט אים געברענגט אז ער זאל זינדיגן
 אזוי גראב וכו', און וויינט און שרייט, און לאזט נישט
 אָפּ און זאָגט רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, איך
 האב קיינמאל נישט געוואלט פאר דיר זינדיגן וכו' וכו',
 נאר קוק וואס האט מיר געברענגט צו דעם וכו' וכו', און
 ער טענה'ט זיך אויס פארן בורא פֿל עולמים.

גלייב מיר אז עס איז נישטא קיין שענערס און בעסערס
 אין אלע הימלען ווי ווען א איד וויינט זיך אויס פארן
 באשעפער, אזוי האט אונז אויסגעלערנט אונזער הייליגער
 רבי, איבערדעם אויב דו ביסט מקורב צום הייליגן רבי'ן
 מיט אן אמת, זאלסטו זען זיך אויסרעדן דאס הארץ פאר
 אים, און דער בורא פֿל עולמים וועט דיר אונדאי צוהערן,
 נאר שטארק זיך וועסטו זען סוף פֿל סוף א גרויסע ישועה.
 זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קפג

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר צו י' אדר ב' ה'תשע"א
 שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו זאיר
 איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

עס טוט מיר זייער וויי. ווי וואגט זיך א פחור אפלאכן
 אויף מנהגי ישראל וכו'? וואס עס איז באוואוסט אז

א יעדער מנהג וואס אידישע קינדער פירן זיך אזוי מדור דור האט א יסוד, און דאס איז א מסורה פון דור דור, און בנודאי האט דאס א יסוד, און מען טאר נישט אפלאכן פון קיין שום אידישע מנהג, אפילו ביי זיי האט מען זיך נישט אזוי געפירט, פונדעסטוועגן טאר מען נישט אפלאכן פון א מנהג ישראל וואס זייער אסאך אידן פירן זיך אזוי.

עס איז באוואוסט וואס דער הייליגער צדיק רבי יששכר דוב מבעלזא זי"ע האט געזאגט פאר איינעם וואס ער האט אפגעלאכט פון א מנהג וכו', לכאורה, פארנוואס רופט מען די גמרא תורה שבעל פה, עס איז דאך שוין אפגעדריקט, איז דאס דאך שוין נישט קיין תורה שבעל פה? נאר יעדער מנהג ישראל וואס אידן פירן זיך אזוי, דאס הייסט תורה שבעל פה, און מען טאר נישט אפלאכן פון קיין שום מנהג ישראל, פארשטייט זיך אז עס טאר נישט זיין אקעגן די הלכה.

נעם צום ביישפיל דעם ספר המנהיג פון רבינו אברהם בן רבי נתן הירחי, וואס דער הייליגער רשב"א שרייבט אין א תשובה אויף אים (חלק א סימן תתש"ח) לבאר מנהגי כל ישראל בספרד צרפת ופרובינצא ומעמיהם להראות כי בולם מיוסדים על אדני פו וממקום קדוש המה יוצאים וכו', עיין שם. זעט מען אז אין יעדע מדינה צווישן אידישע קינדער איז געווען מנהגים וואס איז געווען מקובל ביי זיי מדור דור, איבערדעם דאס ערשטע זאך פון א איד איז נישט

אָפֿלאַכֿן פֿון קיין שׁום מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, אָפֿילוּ עִם זַעַם אוֹיִם אַ קֵלִינִיקִיט וְכוּ', וואַרום וויפֿיל מָעַן הייבֿט אָן צו לאַכֿן און שְׁפֿעטֿן פֿון מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל וְכוּ' רַחֲמָנָא לִיצְלָן, גִּיט מָעַן ווייטער און מָעַן הייבֿט אָן שְׁפֿעטֿן און מְזוּלֵז זיין אין הִלְכוֹת פֿון שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ, און פֿון גְּדוּלֵי הַפּוֹסְקִים וְכוּ', בִּיז מָעַן ווערט אָן אָפֿיקוֹרס לאַ עֲלִינוּ.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) אז א איד דארף זיך פֿירן בתמימות ופשיטות, און ביי יעדע זאך זאל ער טרעפֿן דעם בורא פֿל עולמים, וואס דאס איז מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל וואס מָעַן האט מקבל געווען מדור דור, און מָעַן זעט גרויסע מפורסמים וואס זיי זענען געגאנגען מיט חכמות האבן זיי ביים סוף בופר געווען אינגאנצן, אזוי הייבֿט זיך אָן מְזוּלֵז זיין אין אידישקייט ווען מָעַן שפֿעט אָפֿ פֿון מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל. אמת ביי עַנֵק האט מָעַן זיך נישט אזוי געפֿירט, מיינט נאכנישט צו זאגן אז ס'האט נישט קיין מקור, יעדע אידישע מְנַהֵג האט א מקור און מָעַן טאר פֿון דעם נישט אָפֿשפֿעטן.

זע וואס דער הייליגער רבי נתן שרייבֿט (ליקוטי הלכות נטילת ידים לסעודה ובציעת הפת, הלכה ו' אות צ"ו) מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה שְׂאוּכֵלִין אָז פֿרוסת המוציא לָחֵם עִם דְּבִשׁ; דָּאָס ראש השנה איז א מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל איינטינקען די חלָה אין האַנג, און אזוי פֿירט מָעַן זיך בִּיז שִׁבַת בְּרֵאשִׁית, אויך ווערט געברענגט אין זייער אסאך ספֿרים פֿארשידענע מְנַהֵגִים וואס

איזן האבן זיך געפירט אזוי מדור דור, און ווי קומט
אפֿשפּעטן פון א מנהג?

איבערדעם דארפסטו זיך זייער אכטונג געבן פון היינט
אן נישט צו שפּעטן פון קיין שום מנהג ישראל,
ווארום אז מען הייבט אן צו שפּעטן פון מנהגי ישראל, איז
א סימן אז רחמנא ליצלן רוח הפירות הייבט אן צו ברענען
ביי אים. איך האף אז דו וועסט פון היינט אן תשובה טון,
און אכטונג געבן אויף דעם זייער שטארק.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קפד

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר צו י' אדר ב' ה'תשע"א

שלום וברכה אל הרב היקר לי מאד ... שליט"א

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן דער הייליגער תנא זאגט (אבות פרק א') תכמים
הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו
למקום מים הרעים, וישתו התלמידים הבאים אחריכם
וימותו, ונמצא שם שמים מתחלל; דאס הייסט א ראש
ישיבה אדער א משפיע פאר תלמידים דארף זייער אכטונג
געבן ווי אזוי ער רעדט, ווארום נישט שטענדיג האלט מען
אין א מדרגה פון גדלות המוחין וכו', עס קומט אויס
צייטן וואס דער משפיע אליין און אפילו א גרויסער צדיק

פּאַלט אַראַפּ אַיַן קטָנוֹת, וואָס דאָס איז בְּחִינַת גְּלוּת בֵּי אִים, און עִם מאַכט זיך אַז עַר פִּירט זיך בְּקַטְנוֹת וְכוּ', און אויך רַעֲדַט עַר פִּשְׁטוֹת וְכוּ', דאָרף עַר זייער אַכְטוֹנִג גַּעבֵן דאָס נִישְׁט טוֹן פֶּאַר די תְּלֻמִּידִים, אָדער פֶּאַר זייער מוֹשְׁפָּעִים וואָס זַענען מוֹשְׁפָּע פֿון אִים, וואָרום זיי וועלן מיינען אַז דאָס איז אַ חֶלֶק פֿון די תּוֹרָה, און זיי וועלן אִים נאָכטוֹן, און דַעמאַלְטִס וועט שוין זיין אַ גְרוֹיסער חילול הַשֵּׁם.

דַעַרפֿאַר איינער וואָס איז מִשְׁפִּיעַ אויף תְּלֻמִּידִים דאָרף זייער זייער אַכְטוֹנִג גַּעבֵן וואָס עַר רַעֲדַט, און ווי אזוי עַר רַעֲדַט וְכוּ', און ווי אזוי עַר פִּירט זיך וְכוּ', פֿרי מען זאל זיך נִישְׁט אָפֿלֶערנען פֿון אִים די שְׁוֹאכֶע תְּלֻמִּידִים, וואָרום זיי וועלן מיינען אַז דאָס איז דער עיקר אידישקייט. און נִישְׁט אומזינסט זאָגן די חז"ל (ילקוט שיר השירים, רמז תתקפ"ח) כָּל מִי שְׂאוֹמֵר דְּבָרֵי תּוֹרָה בְּרַבִּים צָרִיךְ שִׁיחָא צְנוּעַ כְּכֹלָה שְׂלֵא יֵחָא בּוּ שׁוּם דּוֹפִי; פֿרי מען זאל זיך נִישְׁט אָפֿלֶערנען פֿון אִים, און אזוי ווערט גַעבְּרֶענִגט (דרך ארז זוטא פרק ז') תְּלֻמִּיד חָכִים צָרִיךְ שִׁיחָא צְנוּעַ בְּאֵבִילָה וּבְשִׁתְּיָה בְּרַחֲיָצָה וּבְסִיכָה וּבְנִעִילַת הַסַּנְדַּל בְּהַלִּיכְתּוֹ וּבְעִשִּׁיפְתּוֹ וּבְקוּלוֹ וּבְרוֹקוֹ וּבְמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים, מַה פֶּלָה זֶה כָּל זֶמֶן שֶׁחָיָא בְּבֵית אָבִיהָ מְצַנַּעַת עֲצָמָה וּכְשֶׁחָיָא יוֹצֵאת מִפְּרֻסְמַת עֲצָמָה וְאוֹמְרַת כָּל מִי שְׂיֹדַע בֵּי עֵדוֹת יָבֵא וְיַעֲדֵי, כִּי תְלֻמִּיד חָכִים צָרִיךְ שִׁיחָא צְנוּעַ בְּמַעֲשָׂיו וּמְפֹרָסִים בְּדַרְכָּיו, רוֹדֵף אַחַר הָאֵמֶת וְלֹא אַחַר הַשְּׂקָר, אַחַר הָאֱמוּנָה וְלֹא אַחַר הַגּוֹזֵל, אַחַר עֲנָנָה וְלֹא אַחַר

הגסות, אחר השלום ולא אחר המלחמה, אחר עצת זקנים
ולא אחר עצת הילדים, וכו'.

איבערדעם אז דו לערנסט מיט בחורים מיט אינגעלייט,
זאלסטו זיך אויפפירן ווי עם פאסט פאר א
מנהיג וכו', אדער פאר א ראש ישיבה וכו', מען דארף
נישט נאכמאכן יעדן לידיג גייער, וכו', עם פאסט נישט צו
זינגען מיט בחורים מיט א גיטאר וואס דאס נעמט זיך פון
קלים גריקים וכו', אויך היינט איז דא נייע מעטאדן וואס
שטאמט פון טמאנע גוים, וואס זיי האלטן אז מען דארף
מחנה זיין די קינדער דורך ווייזן זיי פילמס און מואוויס
וכו', אפילו עם איז פשרע, אבער איינמאל מען לערנט
אויס קינדער אז מען מעג קוקן אין אזעלכע זאכן וכו' האבן
זיי שוין א היתר אויף ווייטער.

און די חז"ל זאגן (ברא יג): שפך אומנותו של יצר הרע
היום אומר לו עשה כן ולמחר אומר לו עשה כן
ולמחר אומר לו לך עבוד עבודת פוכבים; און ליידער
זען מיר טאג טעגליך ווי די יוגנט פאלן אוועק פון
אידישקייט רחמנא ליצלן נאר ווייל זיי האבן געזען א
קאלטקייט פון זייערע ראש ישיבה אדער זייער מנהיג,
איבערדעם אז דו ביסט א ראש ישיבה און א מנהיג אויף
בחורים און אינגעלייט דארפסטו זיך אויפפירן מיט גרויס
דרך ארץ און נישט נאכמאכן וואס יעדער שוטה און קל
דעה פירט זיך אזוי, אדרבה א ראש ישיבה און א מנהיג

דארף זיין שטארק אין אמונה, און נישט אפטרעטן פון א הלכה פון שולחן ערוך, דעמאלט ווייסט מען אז ער איז אן ערליכער, אפער וויפיל מען הייבט אן אוועקצוגיין פון דעם אלטן אויסגעטרעטענעם וועג פון אונזערע אבות און אבות אבותינו וכו', דארף מען וויסן אז דאס שמעקט שוין מיט מינות ואפיקורסות, די תורה הקדושה לערנט אונז (דברים ל"ב ז) זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביה ויגדה וקניה ויאמרו לה" און שלמה המלך זאגט (משלי א' ח) "שמע בני מוסר אביה ואל תמוש תורת אמך" איבערדעם געב זייער אכטונג פון היינט אן נישט גיין נאך נייע מעטאדן, גיי נאר אויף דעם אלטן אויסגעטראטענעם אידישן וועג, וועסטו האבן גרויס הצלחה מיט דייע תלמידים, און מושפעים וואס דו ביסט משפיע אויף זיי.

גלייב מיר איך האב אסאך וואס מאריך צו זיין אין דעם, אפער יעצט האב איך נישט קיין פת, און איך וועל דיר נאך זען צו שרייבן באריכות ווי אזוי מען רעדט מיט בחורים און מיט אינגעלייט.

זאלסט האבן א פרייליכן טאג און א לעכטיגן תמיד

קפה

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר צו י"ב אדר ב' (שבת זכור) ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, די חז"ל האבן אונז זייער געווארענט נישט צו בטל'ען די צייט, און זיי האבן געזאגט (פתובות ט:): הבטלה מביאה לידי שעמום (שגעוון), לידי זימה (צו שמוץ); פון לידיג גיין קומט מען אין ערגעץ נישט אן נאר גלייך אין שאול תחתית ומתחתיו, מען ווערט משוגע פאר לידיג גיין. איבערדעם בעט איך דיר זייער, ברענג נישט אן די טייערע צייט; זאלסט וויסן אז דער טאג וועסטו שוין קיינמאל נישט האבן, ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) אויפן פסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו" אויב איר ווילט הערן אין מיין קול, זאלט איר וויסן איר האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג; יעדער איד דארף וויסן ער האט נישט נאר דעם היינטיגן טאג, וואס ווייסט א מענטש וואס וועט זיין מארגן?

עס איז באוואוסט פון צדיקים פון די ווארקער גזע זי"ע, פלעגן זיי זינגען א ניגון, "וואס האבן מיר צו זארגן וואס וועט זיין מארגן, לאמיר בעסער פאררעכטן וואס איז געווען געכטן", און דאס איז דאך אזא מין אמת; א מענטש זארגט שטענדיג פאר מארגן, און ער פארגעסט פון דעם

נַעֲכַטְנֵן וּוּאָס עֵר הָאָט אָפּגֶעטוּן אַזוי פֿיל שְׂמוּיָן, אײַבערדעם
דאַרף מֵעַן הײַנט תּוֹשׁוּבָה טוּן, גוט געדענקען דעם עֵבֶר,
און חֲרָטָה האָבן און מִקְבֵּל זײַן אַז פֿון הײַנט און ווײַטער
וועלן מיר זײַן עֵרליכע אײַדן.

זעסט נישט מיט דעם וואס דו גייסט ארום ליידיג פֿרענגסטו
אן די צייט מיט גארנישט? און הלואי וואלט דאס
געווען מיט גארנישט... נאר לשון הרע רכילות ליצנות,
וכו', וכו', רעדן אויף דעם אָדער אויף דעם וכו', וואס
ווייסטו דען ווער איז אן ערליכער איד? דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"א) עס איז א גרויסער יצר
הרע צו זאגן 'תלמיד חכם זה נאה תלמיד חכם זה לא
נאה', וואס ווייסט א מענטש? בפרט א יונגער בחור'ל
מישט זיך שוין אויכעט אריין אין זאכן וואס איז נישט זיין
געשעפט, ווער איז יא א ברסלבער חסיד, ווער איז נישט
קיין ברסלבער חסיד... איין זאך קען איך דיר זאגן: דער
וואס ער רעדט ער איז א ליידיג גייער, און עס איז אויף
אים א גרויס רחמנות, ער פֿרענגט אן זיין צייט מיט
שטותים און הבלים. פֿרעג אים אויב ער האט געלערנט
די וואכעדיגע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום מיט פירוש
רש"י, פֿרעג אים אויב ער האט אמאל אויפגעמאכט א
משניות, און ער ווייסט אפילו ווי אזוי די משניות זעט
אויס... פֿרעג אים אויב ער לערנט יעדן טאג א דף גמרא;
וועסטו געוואויר ווערן אז ער איז א גראבער עם הארץ.
אײַבערדעם בעט איך דיר זייער, גיי אנוועק פֿון שלעכטע

חברים, זיי וועלן דיר נאר באגראבן. אז דו וועסט דרייען זיך מיט שלעכטע חברים וועלן זיי דיר אראפברענגען אין שאול תחתית ומתחתיו.

א ברסלבער חסיד איז דער וואס ער לערנט יעדן טאג מקרא משנה גמרא הלכה ואגדה, און באפלייסט זיך אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און ער איז זיך מתבודד יעדן טאג מיטן בורא פל עולם, און לעבט מיט אמונה, מיט א חשבון הנפש; דאס הייסט א ברסלבער חסיד, ער איז שטענדיג פרייליך, און ער טראכט נאר פון בורא פל עולם, און רעדט שטענדיג פון בורא פל עולם, און ער איז מחזק אנדערע זאלן אויכעט וויסן פון בורא פל עולם; דאס הייסט אן אמת'ע ברסלבער חסיד, די אנדערע זאכן איז אלעס שטותים און הבלים. עס איז געקומען די צייט דו זאלסט אפלאזן די גארשקייטן און די קינדערישקייט, נעם זיך אין די הענט אריין, באלד וועסטו דארפן חתונה האבן און אויפשטעלן אליין א שטוב, אז וואויל איז דעם בחור וואס ער נוצט אויס די בחורישע יארן מיט גוטע זאכן, מיט תורה און תפלה, דאס איז די בעסטע זאך אין די וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

קפּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ י"ב אָדָר ב' (שַׁבַּת זְכוּר) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֶאֱלֶטֶן דִּיין לְאַנְגֶּען בְּרִיוּוּ.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דיר זאַגן, אַ מענטש טאָר זיך נישט ציען צו עצבות און צו צופראַכנקייט וכו' וכו', אַ מענטש דאַרף זיך זען צו דערהאַלטן, דאָס איז דאָס גרויסקייט פון אַ איד אז ער קען זיך דערהאַלטן אפילו עס גייט אויף אים איבער וואָס עס גייט אויף אים איבער וכו' וכו'. גלייב מיר: אויף יעדן איינעם גייט איבער אויף די וועלט, קיינער איז נישט ריין פון צרות און פון יסורים, און פון ביטערניש וכו' וכו'; אָבער דאָס גרויסקייט פון אַ מענטש ווערט געשאצט ווי ער קען זיך דערהאַלטן וכו' וכו', וואָרום דער הייליגער רבי האָט אַמאָל געזאָגט 'דער עיקר איז שְׁקוּרִין דערהאַלטן זיך'. אַ איד דאַרף זיך דערהאַלטן, אין די שווערסטע מצבים וואָס עס גייט נאָר דורך אויף אים זאל ער זיך דערהאַלטן, ער זאל נישט צופראַכן ווערן, ער זאל נישט צופאלן.

מֵעַן דאַרף הָאָבן אַסאַך געדולד אויף די וועלט, בפרט מיט אַ ווייב מיט קינדער וכו', מֵעַן מוז זיך אָפּגֶעבן מיט זיי און זיין געדולדיג, פונקט ווי אַ מלמד מוז זיך

אָפּגעבן מיט די קינדער און האָבן געדוילד צו יעדן קינד
עקסטער באַזונדער דעמאלט הייסט ער אַ גוטער מלמד,
אזוי אַ טאטע דארף זיך אָפּגעבן מיטן ווייב מיט די קינדער
מיט יעדן איינעם באַזונדער, אויסהערן יעדן איינעם און
אים העלפן מיט וואס ער קען, און אזוי דארף מען טון
מיט יעדן איד, דאס איז דער מצות עשה פון וְאֶהְבֶּתָ
לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ, מען דארף יעדן איד ליב האָבן, און זיך
אָפּגעבן מיט אים און האָבן געדוילד און נישט ווערן
צופראָבן.

דאס איז אַ צדיק, דאס איז אַן ערליכער איד. און אזוי
רופט מען אַ צדיק "גוטער איד" ער איז שטענדיג
גוט פאר יעדן איינעם, ווארום אַ צדיק געבט זיך איבער
אינגאנצן צום בורא פֿל עולמים, ער איז זיך מבטל
אינגאנצן צום אין סוף ברוך הוא, און ביים בורא פֿל
עולמים שטייט (תהלים קמ"ה) "טוב הנו"ה לכל ורחמיו על
כָּל מַעֲשָׂיו", איבערדעם אז איינער געבט זיך איבער
אינגאנצן צום בורא פֿל עולמים איז ער אויכעט גוט, און
מיט דעם ווערט געמאסטן דאס גרויסקייט פון אַן ערליכן
איד, ווי גוט ער איז צו אַ צווייטן, צי ער לאזט זיך
אַראַפ צו אַ צווייטן, ער פארשטייט אַ צווייטן, ער הערט
אויס אַ צווייטן, ער רעדט אויס אַ צווייטן וכו' וכו'.
איבערדעם זע זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אויף דער
וועלט זאל זיך נישט קענען אַראַפּוואַרפן, וועסטו זען
וועסט האָבן גרויסע ישועות.

אײךְ בְּעֵט דִּיר זְאֵלְסֵט זײַךְ זַעַן צו שְׂטאַרְקֵן, און זײַן פֿרײַלײַךְ,
קײַן שׁוּם זאַךְ זאַל דײַךְ נײַשְׂט אַראַפּוואַרְפֵן, וועט דײַךְ
גוט זײַן אױף די וועלֵט און אױף יעֶנע וועלֵט.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קפז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר צו י"ב אָדָר ב' (שַׁבַּת
זְכוּר) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אײךְ הָאָב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דײַן בְּרִיוֹן.

פֿאַרְזוּאָם דאַרפֿסטו זײַן אזױ מֶרֶה שְׁחֹרְה'דיג? פֿאַרְזוּאָם
דאַרפֿסטו זײַן בײַ דִּיר אזױ גַּעפֿאַלֵן, וְכוּ? דַּעַר
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הָאֵט דײַךְ גַּעשְׁעֲנֵקֵט אַזאַ טײַעַר ווייב מיט
לַעֲבֹטִיגַע קײַנדערֵלעךְ וואָס דו דאַרפֿסט זײַךְ מיט זײַ זײַעַר
זײַעַר פֿרײַען; ס'איז אַ מַתְנָה וואָס מַעַן קען נײַשְׂט אַפֿשאַצֵן,
מַעַנטשֵׁן וואַלְטֵן פֿאַצאַלֵט אַלֶּע גַּעלְטֵער אײַן די וועלֵט זײַ
זאַלֵן הָאָבֵן אַ ווייב מיט קײַנדער; לײַדער דַּרײַען זײַךְ אַרום
אזױפֿיל אומפֿאַרהײַראַטע פֿחורִים און מײַדְלֶעךְ וְכוּ' וְכוּ', און
עַם אײַז זײַ זײַעַר בײַטֵער; עַם דַּרײַען זײַךְ אַרום אזױ פֿיל
פֿאַרפֿאַלֵק וואָס זײַ הָאָבֵן גַּעפֿעֵךְ נײַשְׂט קײַן קײַנדער, און
עַם אײַז זײַ זײַעַר בײַטֵער און עַנְג; און דִּיר הָאֵט דַּעַר בוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים גַּעהאַלְפֵן מיט אַזאַ חֲשׁוּבַע פֿרוֹי, מיט אַזַּעלְכַע
לַעֲבֹטִיגַע קײַנדערֵלעךְ, און דו זְאֵלְסֵט נֶאָךְ זײַן צוּבְּרֵאָבֵן? דו

זאלסט נאך זיין מרה שחורה'דיג? פארנוואס, ווייל ס'פעלט
 דיך אפאר דאלער? פרנסה איז נאר פון בורא פל עולמים.
 די תו"ל זאגן (מדרש אנדה) פארנוואס איז נישט געקומען די מן
 איינמאל א יאר פאר א גאנץ יאר? פארנוואס האט דאס
 געדארפט קומען יעדן טאג? נאר כדי א איד זאל אויפהייבן
 זיינע אויגן צום בורא פל עולמים און בעטן יעדן טאג, אזוי
 וועט ער מיינען אז דעם טאג וועט מען אים נישט געבן
 עסן, וועט ער זיך שרעקן, און די אויגן זאלן זיין ארויפגעקוקט
 צום בורא פל עולמים.

איבערדעם, פרנסה דארף מען בעטן דעם בורא פל
 עולמים. יעדן טאג בעטן רחמים ותחנונים
 רבוננו של עולם געב מיר פרנסה בשפע איך זאל נישט
 דארפן אנקומען צו מענטשן. שיק מיר אלעס וואס איך
 דארף האבן, ווארום די ווייסט איך וויל טון דיין רצון, נאר
 די פרנסה שטערט מיר. געב מיר פרנסה, מיךדך המלאכה
 והרחבה הפתוחה, איך זאל נישט דארפן אנקומען צום קיין
 מתנת בשר ודם! נאר די אליין זאלסט מיר געבן דעם שפע,
 זכו, זכו. אזוי זאלסטו בעטן דעם בורא פל עולמים יעדן
 טאג. און וואויל איז דעם מענטש וואס איז זוכה און ער
 זאגט יעדן טאג פרשת הקמן, דעמאלט איז ער מובטח אז
 ער וועט האבן פרנסה בשפע. איך בעט דיר זייער, שטארק
 זיך און זיי נישט צובראכן, וועסטו האבן גרויסע ישועות.
 זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פריילעכדיגן תמיד

 קפּח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר צוּ י"ב אָדָר ב' (שַׁבַּת זְכוּר) ה'תשע"א

שְׁלוֹם אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעֲרֵהאָלְטן דִּיין בְּרִיווּ.

זאַלְסֵט וויסן אז אַ שְׁיִינְעֵץ פֿייפֿט וְכוּ'. עֵס איז מְקוּבָּל פֿון צדיקים אז מֵעַן פֿייפֿט איז מֵעַן מִמְּשִׁיךְ אויף זיך קלִיפּוֹת מיט מִשְׁחִיתִים. אַיבֶּעֲרֵדעם זאַלְסֵטוּ זייער אַכְטוּנג געבן נישט צו פֿייפֿן וְכוּ' מיטן מויל וְכוּ'. בְּכֹלֵל אַ אַיִדיש קינד דאַרף זיך אויפֿפֿירן איידל עַרְלִיךְ.

זע זיך צוגעוואוינען זאגן אסאך משניות, דער רבי האט ארויסגעגעבן א תיקון פאר אסאך פון אונזערע לייט זאגן יעדן טאג ח"י פֿרְקִים מִשְׁנֵיֹת (ע"ן שיחות ה"רן סימן קפ"ח). אַיבֶּעֲרֵדעם זע דו אויכעט צו זאגן יעדן טאג ח"י פֿרְקִים מִשְׁנֵיֹת, און דאס וועט דיך מטהר זיין פון אלע דינע פגמים וואס דו ביסט נכשֵׁל געווארן ביז יעצט.

זאַלְסֵט הָאָבן אַ לַעֲכֵטִיגן טאָג און אַ פֿרִיילעכדיגן תּוֹמִיד

קפּט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוּ י"ב אָדָר ב' (שַׁבַּת זְכוּר) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטֵן דִּיין לֵאנְגֵעֵן בְּרִיוּוּ.

שְׂטֵאֲרֵק זִיד, ווער נישט צופראכן פון קיין שום זאך; גאט
ברוך הוא איז מיט דיר, ביי דיר, נעבן דיר, מען
דארף דאנקען און לויבן דעם בורא פל עולמים אז ער
האט אונז מגלה געווען אזא גרויסן רבי'ן וואס ער איז אונז
מתחזק און מענדד און משמח און מקרב צום בורא פל
עולמים, דאס איז דער גרעסטער שמחה.

מען דארף אסאך בעטן דעם בורא פל עולמים אז מען
זאל זוכה זיין צו פאלגן דעם צדיק, און דער עיקר
פאלגן דעם צדיק האט געזאגט דער הייליגער רבי (אין ליטווי
מוהר"ז חלק א' סימן קכ"ג) אוועקווארפן דעם שכל אינגאנצן, און
יעדע זאך וואס ער זאגט זאל מען מקיים זיין, דערפאר
דארף מען זען נעמען דעם שיחות הר"ן מיטן חיי מוהר"ן
און מקיים זיין יעדע שיחה וואס דארטן שטייט, דעמאלט
וועט מען זיין אן אמת'ער ערליכער איד, ווארום דער
הייליגער רבי האט אונז אמאל געזאגט אז מיט יעדע שיחה
זיינער קען מען זיין א ערליכער איד "אזוי ווי איך ווייס
וואס מיינט אן ערליכער איד", אז וואויל איז דעם וואס ער
לערנט אסאך שיחות הר"ן און אסאך חיי מוהר"ן און ער

אָשֶׁר קַצַּב בְּנַחֲלֵי שְׁסוּ

אִיזוּ מְקוּיִים דְּעַם הַיִּיִלְיָגֵן רַבִּינ'ס וְוַעֲרִטְעֶר וְוַעֲט עַר בְּוּדֵאִי
זִיין אַ עַרְלִיכֶער אִיד.

גְּעוּזוּאָוִין זײַךְ צו צו רַעֲדֵן צוּם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און יַעֲדֶע
זאָךְ וּוּאָס דוּ דאַרְפֿסט הָאָבֵן פֿעֶט נָאָר דְּעַם בּוֹרָא
פֿל עוֹלָמִים אויף פֿראַקט אִידיש, וְוַעֲסֶטוּ זַעֵן אַז דוּ וְוַעֲסֶט
גְּעֵהאַלְפֵן וְוַעֲרֵן.

מַעַן זָאל נָאָר הָעֵרֶן גּוֹטֶע בְּשׁוּרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קַצַּב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֵדֶר צוּ י"ב אָדָר ב' (שַׁבַּת
זְכוּר) ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעַרְהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

עַם וּוּאָנְדֶערט מִיר זִייעֶר ווי עַם אִיז אַרִיִיגֶעקוּמֶען אִין דִּיךְ
אַזאַ גִּיאוֹת און אַזאַ יִשׁוּת אויכְעֶט צו וְוַעֲלֵן זִיין אַ
מְפּוֹרָסֵם וְכוּ' וְכוּ'. דְּעַר הַיִּיִלְיָגֵער רַבִּי זָאָגט (לִיקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֵלֶק
א' סִימָן ס"א) וְיִישׁ מְנַהִיגִים שְׁנַקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי, שְׁלִימוּדֵם מֵאֵלוּ
הַמוֹתֵרוֹת. וְלֹא דִי שְׁאִינֵם יְכוּלִים אֶפִּילוּ לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָן,
וּמִפֿל שְׁבֵן שְׁאִינֵם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת אַחֲרִים, וְהֵם נוֹטְלִים
גְּדוּלָה לְעַצְמָן, לְהַנְהִיג הָעוֹלָם וְכוּ', עֵיין נָשֵׁם.

ס'איז דא מנהיגים וואס רופן זיך רבי, ליידער האבן זיי מותרות אין קאפ, זיי קענען זיך נישט פירן, ווי קענען זיי פירן אנדערע? עס איז א מורא'דיגע תאוה צו האבן א נאמען וכו', צו האבן א ישות און א גיאות וכו', אבער ער טראכט נישט אז עס וועט קומען דער טאג דער שעה דער רגע וואס ער וועט מוזן איבערלאזן די וועלט, וואס פאר א בושות און חרפות ער וועט אייננעמען ווען מען וועט אים פֿרעגן אויבן אין הימל דער שומר הפתח "ערוך מקרא שקרית! ערוך משנה ששנית! גמרא שלמדת וכו' וכו'!", וואס וועט ער ענטפערן?

מיר לעבן דא בזה העולם יעדער סעקונדע מיט ניסי נסים, א מענטש מיינט אז ער וועט לעבן אייביג; ס'פאלט אים נישט איין אז א יעדע סעקונד קען מען אים רופן ארויף צוריק אויבן. ווען דער מענטש זאל דאס וויסן וואלט דאס גאנצער לעבן אים געגאנגען אנדערש; וואלט ער זיך צוגעוואוינט צו רעדן צום בורא פל עולמים וואס דאס ווערט אנגערופן ביים הייליגן רבין התבודדות, שיחה בינו לבין קונו; און ער וואלט זיך געמאכט א חשבון הנפש "וואו בין איך? וואס בין איך וכו' וכו'?", דעמאלטס וואלט שוין דער לעבן אים געגאנגען אנדערש.

אמת א איד דארף שטענדיג רעדן מיט א צווייטן דיבורי אמונה, און מגלה זיין דעם בורא פל עולמים, וואס דאס איז א מצוות עשה, יעדע סעקונדע וואס א מענטש

רעדט פון בורא פֿל עולמים ווערט ער צוגעקלעבט צו אים, ווארום דער מענטש ווערט נמשך נאכן דיבור; אבער איך דארף נאר רעדן מיט יענעם מנלה זיין דעם בורא פֿל עולמים; אבער איך זאל טראכטן אז איך בין גרעסער פון יענעם וכו', אדער איך בין שענער פון יענעם וכו'? אז אָך און ווי ווען דער מענטש האלט אזוי! עס איז באוואוסט אז די גרויסע צדיקים וואס זענען באמת געווען זייער זייער גרויס, דורכגעלערנט פֿל התורה כולה, מקרא משנה גמרא מדרש הלכות ואגדות ברייתות ותוספות וכו' וכו', און זיי זענען געווען רבוק אין חי החיים בו יתברך ממש נכלל געווען אינגאנצן אין דעם אין סוף ברוך הוא בביטול פֿל הרגשותיהם, פונדעסטוועגן זענען זיי געווען ביי זיך אזוי צוגראכן אז זיי האבן געהאלטן אז זיי זענען די ארגסטע פון די גאנצע וועלט, און זיי פלעגן זיך אראפּווארפֿן אויף דער ערד און וויינען, "רבנו של עולם איך שעם זיך פאר דיר! וויאזוי האסטו געקענט באשאפן אזא נידריגע נשמה וכו' וכו'!" דאס איז געווען ממש ביי יעדן צדיק און צדיק.

איבערדעם זאלסטו וויסן אז דו ביסט נאך זייער זייער ווייט פון הייליגן רבי'ן, ווארום ער זאגט און ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) דער עיקר גדולה וואס מען איז מקבל פון א צדיק איז שפלות. איבערדעם וואס מער א מענטש לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פאלט אריין אין אים אן אמת'ער שפלות, ער הייבט אן צו זען דעם אמת אז ער איז אין בלאטע, ער איז אין שקר אין ליגנט וכו'.

וכו', און בדי צו פאררעכטן זיינע מעשים איז ער מקרב
 נאך מענטשן, ווארום ווען א איד איז זוכה און ער שיינט
 אריין אין א צווייטן איד אמונה, איז אים דער בורא פל
 עולם מוחל אויף זיינע עוונות, ווי דער הייליגער רבי האט
 געזאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) "על ידי אמונה יסלח לך
 הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך", דורך אמונה וועט דין
 דער בורא פל עולם מוחל זיין אויף אלע דינע עוונות.

איבערדעם דארפסטו זיך אריינלייגן אין אמונה, גלייבן
 אין בורא פל עולם אז ער פירט די וועלט
 בהשגחה פרטית, קיין שום זאך ווערט נישט געפירט אליין,
 אלעס ווערט געפירט דורך אים, און אז דו וועסט דאס
 אריינגעמען ביי זיך וועט דער גאנץ לעבן דינע גיין אנדערש.
 איבערדעם בעט איד דיר זייער שטארק, לאז דין אפ פון
 אלע דמיונות, פון אלע נארישקייטן, מאך א גייע התחלה
 אין לעבן, וועסטו זען ווי גוט ס'וועט דיר זיין.

לערן יעדן טאג חומש מיט רש"י מיט תרגום פון די
 וואכעדיגע סדרה בדי דו זאלסט מסיים זיין יעדע
 וואך שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י. דער הייליגער
 רבי מרדכי מנדבורנא זי"ע, האט געזאגט פאר די צוויי
 הייליגע ברודער דער בעל עצי חיים זי"ע און דער בעל
 דברי יואל זי"ע ווען זיי זענען נאך געווען קליינע קינדער
 און זייער פאטער דער בעל קדושת יום טוב זי"ע האט זיי
 געשיקט נעמען א ברכה פון אים, האט ער זיי געזאגט,

"קױנדערלעך, פֿילעוועט זיך מיט חוֹמֶשׁ רֶשׁ"י" - דאָס הייסט, שְׁטאַפֿט זיך מיט אַסאַךּ חוֹמֶשׁ רֶשׁ"י - ״וואַרום אײך האָב געקענט אַסאַךּ גרוֹלײם וואָס זײ האָבן גישט געוויסט ווי דער בוראָ פֿל עולמים וואוינט״. וואַרום מען קען זײן אַ גרויסער לַמְדָן און מען זאל גישט האָבן קײן יראַת שָׁמַיִם, און מען זאל גישט האָבן קײן אַמוּנָה אױך גישט רחֲמָנָא לישׁוֹבָן. אזױ ווי דער הייליגער רַבִּי זאַנט (ליקוטי מוֹתְרָן חֶלֶק א' סײַמָן ל"א) אז מען דאַרף זײן אַ צדיק מיט אַ לַמְדָן, אַ לַמְדָן מיט אַ צדיק, אַ לַמְדָן אַלײן איז גאַרנישט.

מען ווייסט אז אין ליטא פֿלעגן זײן גוטע קעפּ, מען האָט געקענט זײַצן מיט אַ גמראַ לערנען שַׁבַּת און פאַררייכענען אַ ציגעֶרעטל רחֲמָנָא לישׁוֹבָן; ער האָט געהאַט אַ גוטע קאַפּ און ער האָט ליב געהאַט צו לערנען, אָפּער ער האָט מְחַלֵּל שַׁבַּת געווען רחֲמָנָא לישׁוֹבָן; אָן יראַת שָׁמַיִם האָט מען גאַרנישט. און דער הייליגער רַבִּי זאַנט (ליקוטי מוֹתְרָן חֶלֶק א' סײַמָן י"ז) דאָס יראַה וְאַהֲבָה איז מען מִקְבֵּל גאַר דוּרְךָ הַתְּקַרְבוֹת צום צדיק.

איבערדעם קענסטו וויסן בײַ דיר אױב דו ביסט פֿאַמט מִקְוֵרָב צום הייליגן רַבִּי'ן אָדער גישט אָדער דו לעבסט אין אַ דמיון, דו רעדסט זיך אײן אז דו ביסט אַ בְּרֶסֶלְבֶּער חֲסִיד, איז דאָס ווען ס'פֿאַלט אױף דיר אַרױף אַ שפּלוֹת, און דו הייבסט אָן צו זען ווער דו ביסט, און דו דערמאַנסט זיך דינע תּשׂאוֹת געוירים וואָס עדין שְׁטײַנקט

דאס וכו' וכו'. דו מיינקט דו ביסט שוין געקומען צו עפעס א דרגא וכו' וכו', אבער דערווייל שטינקט דייע עבירות וכו' וכו', דיין פגם הברית וכו' וכו'. ווי האסטו אן עזות אזוי צו רעדן וכו' מיט אזא מין גדלות וכו', אז דו ביסט מתקן נשמות וכו' וכו'? דו ביסט דאך א פשוטער עם הארץ! דו קענסט נישט דורכלערנען א שטיקל גמרא וכו', דו קענסט נישט דורכלערנען א תוספות וכו', און דו ביסט שוין עוסק אין תיקונים? גלייב מיר ווען דו וועסט האבן התבודדות יעדן טאג און חשבון הנפש, וועט דיין גאנג לעבן גיין אנדערש, דו וועסט שוין נישט אינזינען האבן פון אן אנדערן, דו וועסטו אינזינען האבן נאר זיך.

איך האב אויפגעשטעלט זייער אסאך תלמידים במשך די לעצטע פופציג יאר, און ברוך הוא וברוך שמו איך בין שטאלץ מיט די תלמידים, טאקע אמת עם זענען געווען אסאך תלמידים וואס זיי זענען אוועקגעפאלן וכו', זיי האבן זיך מיישב געווען זיי קענען אויכעט זיין רבי'ס זיי קענען אויכעט זיין מנהיגים, אז אך און ווי וועמען זיי האבן אלץ פארפירט.

זאלסט וויסן אויב מען שיינט נישט אריין אין א צווייטן אז ער זאל יעדן טאג רעדן צום בורא כל עולמים איז מען א גרויסער שקרן, אויב מען שיינט נישט אריין אין א צווייטן יעדן טאג מען זאל לערנען לבל הפחות א שיעור אין מקרא, א שיעור און משנה, א שיעור אין גמרא

אָשֶׁר קצא בְּנַחֲלֵי שַׁע

וְכוּ', אִיז מֵעַן אַ גְּרוֹיִסְעֶר שְׁקָרן, אויב מֵעַן נִישְׁט נִישְׁט אַרײַן אִין אַ צווייטן אַז עַר זאַל נִישְׁט אַפֿלאַזן דַּעם שׁוֹלְחֵן עֶרוּךְ פֿי הוּא זֶה אִיז מֵעַן אַ גְּרוֹיִסְעֶר שְׁקָרן וְכוּ'.

דַּעַר הַיִּלְיִנְעֶר רַבִּי הָאָט אונז געלערנט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אַז יַעֲדַעַר אִיד אִיז מְחוּיָב צו לַעֲרַנֶּען יַעֲדֵן טאַג שׁוֹלְחֵן עֶרוּךְ, אַפֿילו אִיין הַלְבָּה, און מֵעַן זאַל נִישְׁט אַפֿטרעטן פֿון קײַן סַעִיף קָטָן פֿון שׁוֹלְחֵן עֶרוּךְ, אַ אִיד אִיז דַּעַר וואָס עַר פֿירט זײַךְ עַל פֿי שׁוֹלְחֵן עֶרוּךְ.

אִיךְ הָאָף אַז דו וועסט אַרײַנגעמֵען דַּעם לִימוֹד בִּי דִיר אִין הָאָרֶץ, וועסטו שׁוֹיִן אַפֿלאַזן די אַלֶּע נאַרִישְׁקײַטן. זאַלסט הָאָבן אַ לַעֲכֻטִּיגן טאַג און אַ פֿרײַליכן תְּמִיד

קצא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי י"ז אָדָר ב' ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען בְּרִיוּן.

זאַלסטו וויסן דַּעם עַנְיֵן פֿון לַעֲרַנֶּען דַּעם דָּף הַיּוֹמִי הָאָט גאַרנִישְׁט צו טון מיט די פֿאַרטיי פֿון אַגוּדָה, כאַטשׁ זײַ הָאָבן זײַךְ אִין דַּעם אַנגעטִישְׁעפֿעט, אַבַּעַר דַּאָס הָאָט בְּכָלֵל נִישְׁט צוטון מיט זײַ, אַמַּת צִדִּיקִים הָאָבן גַּעמאַכְט

א גדר כְּדֵי מְעַן זָאל נִישְׁט נְתַפֵּס ווערן מיט די אגודה,
אָבער עס איז באַוואַקסט בײַ אונזערע לײט דאָס דער לימוד
דף הַיּוֹמִי איז אַ מַתָּנָה געגעבן געווארן פאר רבי מאיר
שפּירא זצ"ל פון דעם הייליגן רבי'ן, ווארום דער הייליגער
רבי האט געוואלט אז מען זאל לערנען בסדרן.

אין פּוילן איז געווען אין יעדן שטעטלע אַ בַּרְסֶלְבֶּער
שטיבל פאר די קריג, זיי זענען געווען אפאר טויזנט
אין צאל, און זיי האבן נישט געהאט וואו צו דאווענען אום
ראש השנה, ווייל מען האט נישט געקענט פארן אויף
אומאן די גרעניץ איז געווען אפגעשפארט, און קיינער האט
זיי נישט געוואלט אריינלאזן וכו', נאר רבי מאיר שפירא
זצ"ל האט איבערגעגעבן ראש השנה זיין גרויסן בנין אין
לובלין, די ישיבה חכמי לובלין האט ער איינגעלאדענט
אלע בַּרְסֶלְבֶּער חסידים פון גאנץ פוילן דארטן צו מאכן
דעם קיבוץ, און ער אליין האט אויכעט מיטגעדאווענט
אפאר יאר מיט אונזערע לייט, וואס דאס איז געווען א
קידוש שם שמים, ווארום אלע האבן געשפּעט פון בַּרְסֶלְבֶּער
חסידים וכו', און ווי באַוואַקסט זענען די טבע פון פּוילישע
זייער אַגרעסיוו וכו', און רעדן מיט ברייטקייט וכו', און מיט
עזות וכו', איז בײַ זיי געווען די בַּרְסֶלְבֶּער חסידים אַ
געלעכטער, מען האט זיי גערופן מיט אלע מיני צונעמען
וכו', און דא דער גרעסטער מפורסם אין פּוילן רבי מאיר
שפּירא זצ"ל נישט נאר ער געבט אנוועק זיין ישיבה פאר
די בַּרְסֶלְבֶּער אויף ראש השנה, נאר ער האט מיטגעדאווענט

מיט זיי, און ער האט גאך מחבר געווען עטליכע ניגונים וואס ווערט געזינגען ביז היינט צווישן אונזערע לייט, און דאס איז געווען א מורא'דיגע קידוש שם רבינו אין גאנץ פולין, און מען האט אים אזויפיל אפגעערעדט, זיינע יודים, וואס דארף ער געבן דעם בגין פאר די ברסלבער חסידים וכו' וכו'?, און פונדעסטוועגן האט ער יא געגעבן; האט געזאגט דער גרויסער חסיד ר' יצחק פרייטער ז"ל [הי"ד], ווען רבי מאיר שפירא זצ"ל איז ארויס פראקלאמירן אז מען זאל לערנען יעדן טאג א דף גמרא, אז דאס איז געווען א מתנה פון הייליגן רבי'ן ווייל ער האט אזוי מקרב געווען זיינע מענטשן, און דאס איז באוואוסט ביי אלע ברסלבער חסידים פון פולין.

איבערדעם זע איך נישט וואס איז שלעכט צו לערנען יעדן טאג דעם דף היומי, אדרבה א איד דארף וויסן א דף גמרא מוז מען לערנען יעדן טאג, און אויף אזא אופן איז דער מענטש מחובר צום דף גמרא, אנשטאט צו ליינען להבדיל אלפי הבדלות יעדן טאג א צייטונג, איז בעסער יעדן טאג צו לערנען א דף גמרא, און אז מען לערנט אויף דעם סדר, מוז מען אנקומען יעדן טאג צום דף גמרא. איך זאג דיר נאכאמאל און איך שרייב דיר נאכאמאל, דאס האט גארנישט צו טון מיט די אנגדה, און דאס האט גארנישט צו טון מיט קיין שום פארטיי, זיי האבן זיך נאר אנגעטשעפעט אין דעם, איך פארשטיי פארנוואס צדיקים זענען געווען אקעגן, זיי האבן נישט געוואלט אז

מען זאל נאכגעש'לעפט ווערן נאך די אנגורד, און זיי זענען געווען גערעכט וכו' וכו'. אבער די פאקט איז, אז מען איז זוכה צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא וואויל איז דעם מענטש וואס ער לאזט זיך נישט נארן.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי שלומקע זעווילער זי"ע האט געזאגט פאר זיין גבאי'ן אמאל, אז אויב איינער לערנט נישט יעדן טאג א דף גמרא, האט ער א צורה פון א בהמה וכו', עד כדי כך איז ער געווען שטארק אז א איד זאל לערנען יעדן טאג א דף גמרא.

איך האב דיר זייער געוואלט בעטן מיט זיך נישט אין קיין פאליטיק, ס'איז נישט פאר אונז, און מען דארף נישט האבן קיין שייכות מיט קיינעם נישט, נאר מיט די גמרא. גלייב מיר רב הונא ורב אשי, אבני ורבא, וכו', וכו', טשעפען קיינעם נישט... אדרבה אז א איד איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג א דף גמרא, איז ער ממשיך אויף זיך א גרויסן לעכט.

זיידערום ווערט געברענגט אין "ספר החיים" פון דעם ברודער פון דעם מהר"ל מפראג זי"ע אז ג'מ'ר'א' איז די ראשי תיבות פון די פיר מלאכים וואס זיי היטן דעם מענטש ג'בריא'ל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, אז א איד איז זוכה און ער לערנט יעדן טאג גמרא, איז ער ממשיך אויף זיך די פיר מלאכים וואס זיי היטן דעם מענטש וואס מען זאגט איידער מען לייגט זיך שלאפן, "בשם הוי"ה אלקי

אָשׁר קצב בְּנַחֵל שְׁעו

יִשְׂרָאֵל מִימִינִי מִיכָאֵל וּמִשְׁמָאֵלִי גְבֻרֵי־אֵל וּמִלְפָּנַי אֲוֹרֵי־אֵל
וּמֵאַחֲרֵי רַפְּאֵל וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל" דָּאם הַיִּסְט אַז אַ
מְעַנְטִשׁ לְעֶרְנֵט יַעֲדֵן טָאג גְּמָרָא, אִיז עַר מִמְשִׁיד אֲוִיף זִיךְ
דִּי פִיר מְלָאכִים וּוּאָס זײ הַיִּטֵּן דְּעַם מְעַנְטִשׁ פֿון אַלְעם בֵּיזײַן,
און דִּי שְׁכִינָה רוּט אֲוִיף אִים. אַיִבְעֶרְדְּעַם כּאָפּ זִיךְ אַרױף
און לְעֶרְן יַעֲדֵן טָאג אַ דָּף גְּמָרָא, וועסִטוּ שְׁפִירֵן אַלְע טַעמִים.
הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר שְׁמִינִי י"ז אָדָר ב' ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיִּין לֵאָנְגֶען בְּרִיוּו.

אִיךְ בְּעַט דִּיר זַייעַר, זְאָלְסֵט זִיךְ מְחֻזֵק זַיִין, זְאָלְסֵט גִּישְׁט
ווערן צוּבְרָאכֵן פֿון קַיִן שׁוּם זְאָד, נְעַם אַ מְסַכְתָּא און
הַיִּיב אָן צו זְאָגֵן דָּף גְּמָרָא בִּיז דוּ וועסִט מְסִיִים זַיִין דִּי
מְסַכְתָּא זְאָלְסֵטוּ אָנְהַיִיבֵן נְאָכְאֵמָאֵל דִּי מְסַכְתָּא, און נְאָכְאֵמָאֵל
דִּי מְסַכְתָּא, בִּיז דוּ וועסִטוּ עֵנְדִיגֵן דִּי מְסַכְתָּא הוּנְדְּעֶרֶט און
אִיִּין מָאֵל, ווי דִּי חו"ל זְאָגֵן (מְדַרְשׁ זִיטָא קַהֲלַת פְּרִשָׁה ט) אִינּוּ דוֹמָה
מִי שְׁשׁוֹנָה פֶּרְקוּ מֵאָה פְּעַמִּים לְמִי שְׁשׁוֹנָה פֶּרְקוּ מֵאָה
פְּעַמִּים וְאַחַת; ווען אַ אִיד אִיז זוכֶה און עַר אִיז מְסִיִים אַ

מסכתא הונדערט און איין מאל דעמאלט שפירט ער גאר
א אנדערן סארט טעם.

גלייב מיר אויב מען וויל קען מען מסיים זיין ש"ס הונדערט
און איין מאל זייער גרינג, מען דארף גאר האבן דעם
רצון, מען נעמט איין מסכתא, און מען חזר'ט עס איבער
הונדערט און איין מאל, מיט א געוואלדיגע תשוקה, און
נאכדעם נעמט מען א צווייטע מסכתא און מען חזר'ט עס
איבער הונדערט און איין מאל, און נאכדעם נעמט מען א
דריטע מסכתא און מען חזר'ט עס איבער הונדערט און איין
מאל, און אזוי איז מען שטענדיג פארנומען, שטענדיג טראגט
מען מיט זיך מיט א גמרא, און מען ברענגט נישט אן די צייט,
מען קען נישט מסביר זיין וואס הייסט לימוד גמרא, דער
הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ריד) דאס די קליפה
וואס איז מכשיל דעם מענטש אין גראבע ביטערע שווערע
עבירות וכו' וכו' איר נאמען באטרעפט במספר תלמו"ד, אז
מען לערנט תלמו"ד גמרא, איז מען איר מכניע אינגאנצן.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, נעם זיך א מסכתא, און
חזר הונדערט און איין מאל, וועסטו שפירן
א טעם אין דיין לעבן, וועסט נישט וועלן ארומגיין ליידג,
אדרבה האסט פאר זיך א ציל אין לעבן מסיים זיין א
מסכתא הונדערט און איין מאל, עס וועט דיר אזוי אויפבויען,
און דו וועסט שפירן גאר אנדערש.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

 קצג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שְׁבַת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה ד' גִּיסָן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחֹר ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֶאָלְטֵן דִּיין לֶאָנְגְעֵן בְּרִיוּו.

וּוּאָם זָאל אִיךְ דִּיר זָאָג, אויף די וועלט מוז מען זיך מַחֲנִיה
 זיין און מַחֲזֹק זיין זיך, און אָנְהֵיבֵן שְׁטֵעֲנָדִיג פֿון
 אָנְפֶּאָנג, פֿאַרְגֶּעסן וואס איז געווען ביז יעצט וואס לויט דעם
 הייליגן רבי'ן און דאס דער עיקר שְׁלִימוֹת הַתְּשׁוּבָה, מאָן
 שְׁטֵעֲנָדִיג אַ גִּייעַ הַתְּחֵלָה, ווי דער הייליגער רבי האט געזאָגט
 (שיחות מֵרִ"ז סִימָן כ"ו) בִּי דִי וועלט איז שְׁבָחָה - פֿאַרְגֶּעסן, אַ
 גְּרוֹיֶסער חֶסֶד, אָבֶער בִּי מִיר איז שְׁבָחָה אַ גְּרוֹיֶסער מַעֲלָה,
 ווארום ווען אַ מַעֲנִיטֵשׁ זָאל שְׁטֵעֲנָדִיג געדענקען זיין עֶבֶר
 וואלט ער קיינמאל נישט געקענט תְּשׁוּבָה טון פֿון רוב
 יאָוש, אָבֶער אזוי ווען ער פֿאַרְגֶּעסט אַלעס וואס איז געווען
 קען ער שְׁטֵעֲנָדִיג מאָן אַ גִּייעַ הַתְּחֵלָה, וואס דאס איז
 דער עיקר שְׁלִימוֹת הַתְּשׁוּבָה, אָנְהֵיבֵן שְׁטֵעֲנָדִיג פֿון גִּי,
 געדענקען אז מען האט נישט בְּכָלֵל קיין עֶבֶר.

אִיךְ וויל דִּיר זָאָג אַ מַעֲנִיטֵשׁ דֶּאָרף שְׁטֵעֲנָדִיג טֵראַכְטֵן
 אויפֿן תְּכֵלִית, אז עס וועט קומען דער טאָג און דער
 שְׁעָה און דער רֶגַע וואס ער וועט מוֹזן אַיבֶּערֶלָאָזן דִי וועלט,
 ס'וועט אים גאַרנישט נוצן, מִיר זענען געקומען דא אויף
 דעם עוֹלָם אַיִנְקוּיפֿן סְחֹרֶה, וואס מיט דעם איז מען זייער

מְצַלִּיחַ אויף יעֲנֵעֵר וועלֵט, די סְחֻרָה איז מְקַיִם זיין די
מְצוֹת פון דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, וואס יעדער מְצוּה איז
מְמַשֵּׁד אויפן מַעֲנֵטֶשׁ א גְרוֹיסן לַעֲכָט, און עס פֿרענגט אים
צו אַמוּנָה, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קי"ט) "כָּל מְצוֹתֶיךָ
אַמוּנָה" יעדער מְצוּה פֿרענגט דעם מַעֲנֵטֶשׁ צו אַמוּנָה גלייבן
אין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און לערנען די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וואס
דאס איז מְבַאָר וּמְפָרֵשׁ ווי אזוי מְקַיִם צו זיין די מְצוֹת
פון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים.

דער עֲרֵשֶׁטער יסוד אין אידישקייט, איז דאס אידישע
לְבוּשׁ, א איד טאר זיך נישט בייטן דער אידישער
לְבוּשׁ, ווי די חז"ל האבן אונז געלערנט (מדרש אגדה) לא גִּבְאוּ
יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים אֱלֹא עַל שְׂלֵא שִׁינוּ אֶת לְבוּשָׁם; זיי האבן
נישט נאכגעמאכט די מצריים, גיין אפגעשאַרן די באַרד און
די פּיאות, וואס דאס איז א אידישער לְבוּשׁ, דער הייליגער
רַבִּי נָתָן ז"ל האט געזאגט (לקוטי הלכות גילוח הלכה ג' אות ב') דאס
דער עיקר אידישקייט איז תּלּוּי אין א באַרד און פּיאות,
וויפיל מען הייבט אן צו זיך שערן די באַרד און פּיאות
אזוי הייבט מען זיך אן אפצוקילן אין אידישקייט, און עס
קומט אין אים אריין פּפירות און אפיקורסות.

איבערדעם זאלסטו זייער מקפיד זיין נישט רירן די באַרד
און פּיאות, וואס דאס איז דער אידישער לְבוּשׁ,
און דאס איז איינע פון די מְצוֹת פון דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
אזוי ווי עס שטייט (ויקרא י"ט) "לא תקיפו פאת ראשכם ולא

תַּשְׁחִית אֶת פֶּאֶת זְקֵנְךָ, וְוִי דְעַר רַמְבַּ"ם זְאָנֵט (פֶּרֶק י"ב מִהִלְכוֹת עֲבוּדַת כּוֹכָבִים הִלְכָה א') אִין מְגַלְחִין פֶּאֶתִי הָרֹאשׁ כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שֶׁנֶּאֱמַר "לֹא תְקִיפוּ פֶּאֶת רֵאשֵׁיכֶם" וְתִיב עַל כָּל פֶּאֶה וּפֶאֶה, לְפִיכֶךָ הַמְגַלַּח שְׁנֵי צַדָּעָיו אֲפִילוּ בְּבֵת אַחַת וְהִתְרָאָה אַחַת לֹקֶה שְׁתֵּים, אַחַד הַמְגַלַּח הַפְּאוֹת בְּלִבָּד וּמִנִּיחַ שִׁיעָר כָּל הָרֹאשׁ, וְאַחַד הַמְגַלַּח כָּל הָרֹאשׁ כְּאַחַד לֹקֶה, הוֹאִיל וְנִגְלַח הַפְּאוֹת, וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. אַז מָעַן שְׁנֵי־דֵט אִפּ דִּי פִּיאוֹת אִיז מָעַן עוֹבֵר אִיין לֹאוּ און מָעַן אִיז תִּיב מִלְּקוֹת, אִיבְעֻרְדֵּעַם זְאֵלְסְטוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאוֹפֵן נִישְׁט מִסְכָּים זִיין אָפֿשְׁנֵי־דֵן דִּי פִּיאוֹת, מִיט דָּעם וְוַאס מָעַן אִיז עוֹבֵר דָּעם רְצוֹן פּוֹן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וְוַעט מָעַן נִישְׁט גַּעְהָאָלְפֵן וְוַעֲרֵן, נֹאר מָעַן וְוַעט פֶּאַרְפֿלֶאַנְטְעֻרְט וְוַעֲרֵן מִיט גֶּרַעַסְעֻרַע צְרוֹת.

דִּי תו"ל זְאָנֵן (שֶׁבֶת קה): שֶׁכֶּךָ אוּמְנָתוֹ שָׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לֹו עֲשֵׂה כֶּךָ וְלִמְחָר אוֹמֵר לֹו עֲשֵׂה כֶּךָ עַד שֶׁאוֹמֵר לֹו עֲבוֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; דְּעַר יֵצֵר הָרַע רַעְדֵט צו דָּעם מְעַנְטֵשׁ הַיִּינֵט טוּ אַזוֹי וְכוּ', און מְאַרְגֵּן רַעְדֵט עַר צו דָּעם מְעַנְטֵשׁ טוּ אַזוֹי וְכוּ', בִּיז עַר זְאָנֵט אִים נֶאֱכָרְעַם גַּיִי דִּין עֲבוּדָה זָרָה רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, עַר הַיִּיבֵט אָן מִיט קֶלִינִיקִיטֵן אַוועק צו גַּיִין פּוֹן אִי־דִישְׁקִיט, בִּיז עַר פִּירַט אִים אַרִיין אִין שְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ צו דִּינֵעַן עֲבוּדָה זָרָה.

אִיבְעֻרְדֵּעַם זְאֵלְסְטוּ זִיין שְׁטְאָלֵץ מִיט דִּיין בְּאַרְד און פִּיאוֹת, זְאֵלְסְט דָּאס נִישְׁט אָנְרִירֵן דָּאס אִיז דְּעַר שִׁינְקִיט פּוֹן אַ אִי־דִישׁ קִינְד, דִּי תִימְנֵ'ער אִידֵן רוֹפֵן אָן דִּי

פִּיאוֹת "סִימָנִים", וואס דאס איז אַ סִימָן ווער איז אַ איד
און ווער איז לְהַבְדִּיל אַ גוי, און זיי האָבן זיך דַּעֲרַהֲאֲלָטָן
בְּמִשְׁךְ צְוויי טויזענט יאר אין גְּלוּת נָאֵר ווייל זיי זענען
גַּענאַנגען מיטן אידישן טראַכט און לְבוּשׁ, זיי האָבן זיך
נישט געשעמט מיט די פִּיאוֹת, ביז דער עַרְב רב די
פאַרדאַרבענע רע-בָּנִים האָבן זיי איבערגעפֿירט פון אידישן
וועג, קיינער באַפֿט נישט דאס פֿרייע מינים און אפֿיקורסים
האָבן געקענט מעביר זיין על הַדַּת מִיִּלְאַנְעֵן אידישע
קינדער, ובפֿרט די ספֿרדישע אידן וואס זיי זענען שטאַרק
אין אַמוּנָה, נאָר דורך דעם וואס מען האַט אויפֿגענומען
פאַרפּוילטע רע-בָּנִים, קלים וריקים ופּוֹחֲזִים, זיי האָבן מעביר
געווען על הַדַּת, ווארום די ספֿרדישע אידן זענען גרויסע
תְּמִימִים, און זיי האַט מען געלערנט אז מען טאָר נישט
רעדן אויף "כְּבוֹד הַרַב".

וואס אין דער אַמֶּת'ן ווערט געברענגט אין זוהר (רעיא מִחִקְנָא
נשא קכח:) ווער זענען די עַרְב רב? די פאַרפּוילטע
רע-בָּנִים, וואס זענען דורכגעפּוילט מיט פֿירות און
אפֿיקורסות, קלים וריקים ופּוֹחֲזִים, זיי זענען די מְנַהֲיגִים,
און זיי פאַרפֿירן דאס אידישער פֿאַלק אין קרימע וועגן, ביז
זיי נעמען זיי אַוועק פון אידישקייט, ואתְּהִדְרוּ אִינוֹן עַרְב
רב רעין על יִשְׂרָאֵל, עֲאֵנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֵתְמַר
בְּהוּ (תּוֹקְאֵל ל"ד) "וְאֵתְּן צֵאֲנִי צֵאֲן מְרַעִיתִי אָדָם" וכו', [די
עַרְב רב זיי ווערן רועים על יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם צֵאֲנוּ שָׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא], וְאִינוֹן עַרְב רב, אִינוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוּהַ, בְּחֵדוּוֹא,

בְּלֵא צַעֲרָא, בְּלֵא יְגוֹנָא בְּלֵל, [און די ערב רב די פאלשע
מנהיגים זיי זענען עשירים און זיצן בשלווה מיט שמחה אן
קיין צער און אן קיין טרויער], גְּזֻלְנִין מֵאֲרֵי שׁוֹחַד, דְּאִינוּן
דְּיִינִין רִישֵׁי עַמָּא. (פראשית ו) "כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם",
עלִייהוּ אֶתְמַר (איכה א. ה) "הָיָה צָרָה לְרֵאשִׁי", [זיי זענען גזלנים
און נעמען שוחד, און זיי זענען די דינים און די פארפירערס
פון כלל ישראל].

און אײך קען מעיד זיין אויף דעם, אז די אידישע קינדער
זענען א טייער פאלק, קדושים וטהורים, ובפרט די
ספרדישע אידן וואס זיי האבן זיך דערהאלטן אלע דורות
מיט פשוטע אמונה, און זיי זענען געגאנגען מיט בארד און
פיאות, ביז זיי זענען אנגעקומען אין ארץ ישראל, און די
רשעים האבן אויפגעשטעלט רע-בנים אין יעדן שטאט און
שטעטלע, קלים וריקים ופוחזים וואס זיי האבן אפגעקילט
דעם המון עם פון אידישקייט.

אזוי ווי אײך האב אליין געזען אין דאס שטעטל יבנאל,
די מקנה איז געווען אינגאנצן א געלעכטער, עם איז
נישט געווען קיין וואסער אין די אוצרות, קומט אויס אז
עם איז בכלל נישט געווען קיין מקנה, נאר אן אמבטיא,
און מיט דעם האט מען מכשיל געווען איסור בריתות
רחמנא לישזבן, עם איז נישט געווען קיין עירוב, און מיט
דעם האט מען מכשיל געווען מיט חילול שבת, און אײך
און וויי ווי דער שוחט האט אויסגעזען, א קליין נידריגער
מענטשל מיט קורצע הויזן סאנדלען אן זאקן, מיט א גרויסן

קאפ האר, וואס אינמיטן איז געווען א קליין פיצל קאפעלע
 וואס מען האט געדארפט זיך ארוםדרייען ארום אים קוקן
 וואו דער קאפעלע איז, און דער איז געווען דער שוחט,
 וואס מען קען זיך שוין פארשטעלן וואס פאר א שחיטה
 איז דאס געווען, פשוט געשניטן, נישט געשחטן, ער האט
 מאכיל געווען טריפות מיט נבילות, און אויף יעדן פֿרט פון
 אידישקייט האט ער מקיל געווען, און ער שרייט נאך אז
 מען רודפ'ט אים, פארנוואס? ווייל מען וויל אים נישט פאלגן,
 אז אך און וויי אז דאס זענען די רבנים, ער רודפט אונז
 עד לחרמה, ער האט נישט געלאזט אויפשטעלן א תלמוד
 תורה און א מיידל שולע וכו' וכו', און יעדע זאך וואס
 האט צו טון מיט אידישקייט גראבט ער אינטער און מסר'ט
 וכו', וכו'.

פונדעסטוועגן האבן מיר זוכה געווען אויפגעשטעלט דארטן
 א קהילה פון היימישע אידן, אלע גייען זיי
 מיט בארד און פיאות, מיט שטריימל און ווייסע זאקן, און
 די פרויען גייען אפגעשוירן, און די אינגלעך גייען מיט
 געקרייזלטע פיאות, און די מיידלעך גייען מיט גרויס צניעות,
 איז דען א וואונדער פארנוואס דער רשע מרושע רודפ'ט
 אונז? אבער דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט נישט
 קיין התפעלות האבן פון קיינעם נישט ווען עס קומט צו
 אידישקייט.

איבערדעם בעט איד דיר זאלסט נישט נאכגעבן דיין
 פינטעלע אידישקייט, זאלסט נישט רירן די

פּיאָות און די באַרד בִּשׁוּם פֿנים וְאִפֿן, וואס דאס איז דער יסוד הַיסודות פון אַ אַידישן לְבוּשׁ, און אז דו וועסט זיין שְׂטאַרק אין דעם וועט דיר דער בורא כָּל עוֹלָמִים הַעֲלָפֵן, וועסטו טרעפֿן אַ גוטן שידוך, און דו וועסט אויפֿשטעלן אַ אַידישן שְׂטוּב, שְׂרַעק זיך גישט וואס מען רעדט דיר צו, "הייב אָן אינטער צו שערן די באַרד מיט די פּיאָות, אזוי וועסטו קענען טרעפֿן אַ בעסערן שידוך און אַ בעסערן פֿרנסה וכו' וכו'!", דאס איז אלעס אַ גרויסער דמיון און אַן אייגרעדעניש פון די סמ"ך מ"ס רבנים, וואס זיי קילן אַפֿ דאס אידיש פֿאַלק פון אידישקייט, און גישט אומזיסט זאָגן די חז"ל (שבת קל"ט). תּנַיָא רבּי יוסי בן אלישע אומר, אַם ראיִת דור שְׂצֻרוֹת רבות באות עליו צא וּבְדוּק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂכַל פּוֹרְעָנוֹת שְׂבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָאָה אֲלָא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל; דאס אידיש פֿאַלק איז אַ טייער און אַ הייליג פֿאַלק, ווען גישט די פּאַלשע מנהיגים וואלטן אלע שוין תּשׁוּבָה געטוין, אָבער וואס קען מען טוין אז מען טאר דאס גישט רעדן בְּרַבִּים ווייל מען קען דיך איינגעצן אין תּפִּיסָה, און אַרויפֿלייגן אויף דיר אַ גרויסן געלט שְׂטַרָאָה, "היתבן דו האסט גערעדט אויף אַ רב מטעם הַמְּדִינָה?!", ווי וואגסטו זיך צו רעדן אויף אַן איינגעשטעלטן פון די מדינה?!", וואס אויף דעם באַקריגט מען אַ גרויסן שְׂטַרָאָה, אזא פֿנים האט דער דור; וואס דאס איז וואס די חז"ל זאָגן (סוֹפָה מ"ט): פֿני הַדּוֹר כְּפִנֵי הַכֶּלֶב; אזוי ווי אַ הונט האט גישט קיין באַרד און פּיאָות, אזוי זענען די מנהיגים וכו' וכו'. איך פֿעט דיך

זייער זאלסט זיך נישט לאזן איינגרעדן פון די קלים וריקים
ופוחזים, וועסטו זען אז דער בורא פל עולמים וועט דיך
נישט פארלאזן.

נישט אומזיסט ווערן בלל נשמות ישראל אנגערופן "עם
קשה עורף", אידישע קינדער זענען עקשנים, זיי
וועלן נישט אפלאזן קיין אידישקייט בשום פנים ואופן, האט
זיך דער סמ"ך מ"ם אן עצה געגעבן, און ער האט
אויפגעשטעלט פאלשע מנהיגים, פאלשע רבנים, וואס זיי
קילן אפ דאס אידיש פאלק פון אידישקייט, און נאר זיי
זענען מעביר על הרת, רחמנא ליצלן.

איך האף אז דו וועסט זיך נישט שעמען גיין מיט בארד
און פיאות בפרהסיא, און דו וועסט אפהיטן די מצוות
מיט שטאלץ, וועסטו זען אז די רשעים וועלן האבן א
גרויסער מפלה, ווי דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט
געזאגט 'א סגולה אקעגן די רשעים איז נישט מורא האבן
פאר זיי'.

אדרבה קום וועסטו זען וואס אויז האבן מיר אויפגעשטעלט,
א הייליגע קהילה אין דאס שטעטל יבנאל, וואס
דארטן האט מען מעביר געווען על הרת צוויי עדות קדושות,
די תימנ'ער אידן, און די טוניס'ער אידן, דארטן האט מען
זיי אפגעשוירן די בארד און פיאות, דארטן האט מען זיי
אויסגערופן די אמונה, און דייקא אין דעם פלאץ האבן
מיר אויפגעשטעלט א לגיון של מלך, וואס מען שעמט זיך

פאר קיינעם נישט, און מען האט נישט קיין התפעלות פון
שטראף (רב).

און מיר האבן א תלמוד תורה און א מיידל שולע מיט
זיבן הונדערט קינדערלעך פן ירבו, און א ישיבה קטנה,
און א ישיבה גדולה, און א בולל להוראה פון איבער פופציג
אינגעלייט וואס זיי לערנען די הוראה, און אויסערדעם א
בולל פאר בעלי בתים וואס דארטן לערנען קרוב צו
הונדערט אינגעלייט, און מיר האבן א "בית הוראה" מיט
פיר מורה צדק יראים ושלמים וואס זיי האבן באקומען
סמיכה פון גדולי הרבנים, און זיי האבן באקומען ביי זיי
שימוש, אויסער דעם האבן מיר א "בית התבשיל" וואס
מען טיילט אויס יעדן אנווענט קרוב צו טויזענט פארציעס
ווארימע עסן, און נאך מוסדות פון צדקה וחסד. אדרבה
קום אראפ וועסטו זען מיט דיין אייגענע אויגן, דו וועסט
נישט גלייבן וואס דו וועסט דארטן זען, און דאס אלעס
האבן מיר באוויזן מיט אונזער גרויס עקשנות, און דער
עיקר נישט התפעלות צו האבן פון די רע-בנים, וואס זיי
נארן אפ די וועלט.

איבערדעם בעט איך דיר, שטארק זיך און געב נישט אפ
דיין אידישקייט פאר קיין שום זאך אין דער
וועלט, וועט דיר וואויל זיין שטענדיג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי אַחֲרֵי ז' נִסָּן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ קָען דִּיר נִישְׁט גֶּענוּג אָפֿדאָנקען וואָס דו האָסט גֶּעשִׁקט
א בעל מְלֵאכָה זאל פֿאַררֶעכְטֶען בֵּי מִיר דִּי מְקוּנָה, זאל
דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דִּיר הֶעלְפֶּן זאַלְסְט האַבֵּן פֿרִנְסָה בְּרִיוּת.

אִיךְ האָב דִּיר גֶּעשִׁקט אַ קוּנְטֶרס אויף עֲנִגְלִישׁ, וואָס דאָס
הייִסט "דאָס בֵּין אִיךְ", הייב אָן צו דִּרִיקֶן דעם קוּנְטֶרס,
וואָרום דאָס וועט אָפֿנעמֶען גאָר דִּי וועלֵט, וואָרום אַלע
צָרוֹת וואָס אַ מענטש לייִדט איז גאָר ווייל ער קוקט אויף
יענעם וואָס יענער זאָגט אויף מִיר און וואָס יענער האַלט
פֿון מִיר וכו' וכו', און פֿון דעם לייִדט ער אַלע צָרוֹת,
אַבער ווען אַ איד ווייסט אז "דאָס בֵּין אִיךְ" און ער איז
זיך נישט מְבַלְבֵּל מיט קיינעם נישט, דעמאָלט לעבט ער
אַ חַיִּים טוֹבִים.

אִיךְ מייַן זאַלְסְט מִמְשִׁיךְ זיין דִּרִיקֶן גאָר קוּנְטֶרסִים שְׂאֵלוֹת
והַשּׁוֹבוֹת "אָשֶׁר בְּנַחֵל" אויף אִידיש, וואָרט נישט בֵּין
דו וועסט האַבֵּן אַ גְּרוֹיִסן סֶפֶר, ווייל עס איז אַ גְּרוֹיִסן שְׂאֵר
אויף יעדן בְּרִיוּ וואָס עס ווערט נישט געדרִיקט, עס איז
אַ גְּרוֹיִס רַחֲמָנוּת אִין הייַנטיגע צייטן אויף מענטשן, מֶען
לייִדט זיך אָן אזויפֿיל צָרוֹת בְּרוּחָנוּת און בְּגִשְׁמוּת וואָס
מֶען קָען זיך גאַרנישט פֿאַרשְׁטעלֶן.

היינט אליין איז ביי מיר געווען דריי מורא'דיגע פֿאַרְכֵּטִיגֶע
 מַעֲשִׂוֹת, איין איד האט זייער געוויינט ער ליגט אין
 שפּיטאַל ער האט צוטון מיט די האַרץ, און ער האט
 גענומען דעם נישט ריכטיגן מעדיצין, און מען האט
 אויסגעפונען געבעד אז זיין לעבער געבעד אַרבעט נישט
 לאַ עלינו; איין ניין א האלב יעריג קינד האט מען געטראפן
 א געוויקס אין זיין קאפ, און ער מוז האב א דרינגענדן
 אפּעראציע; איין קליין קינד פון זיבן יאר האט מען געמוזט
 אפּשניידן געבעד בידע פיס; גלייב מיר אז מען הערט נאר
 אזעלכע מעשיות און מען הערט אזעלכע געוויינען פון די
 עלטערן, צעגייט שוין דאס הארץ פאר ווייטאג, און מען
 וויל שוין גארנישט, נישט קיין געלט, נישט קיין כבוד וכו'
 וכו', ממש גארנישט, נאר דאס ביסל געזונט, און מען לויבט
 דעם בורא פֿל עולמים אז מען איז געזונט, און די ווייב און
 קינדער זענען געזונט.

אזעלכע מעשיות הער איך במעט יעדן טאג, און איך
 וואונדער זיך שטענדיג, ווי האבן מענטשן שכל?
 זיי זוכן מחלוקת און קריגערייען, וואס דאס געמט זיך נאר
 פון גיאות און ישות, זיי ווילן אויכעט עפעס ווערן אויף די
 וועלט, איבערדעם פרובירן זיי יענעם אַראַפּצוקלאפן, און זיי
 רעדן אויף יענעם פֿל דבר אסור, זיי מיינען אז מיט דעם
 וועלן זיי גרויס ווערן, זיי ווייסן נישט וואספארא טיפּשים זיי
 זענען, ווען א איד האט דעם אמת'ן ישוב הדעת, און ער
 איז זיך מתבודד מיטן בורא פֿל עולמים און ער רעדט זיך

אױם דאָס האַרץ פֿאַר אױם, װײל ער שװײן גאַרנישט, נאָר
נבָּלל װערן אײַנגאַנצן אײן אױם, און מִכָּל שָׁבֵן זוכט ער שװײן
נישט קײן פֿעלערס בײַ יענעם און ער קרײַגט זיך שװײן נישט
מיט קײנעם, אז װאָײל אײז דעם מַענטש װאָס אַנטלױפֿט
פֿון מַחְלֻקַת און װײכּוּחַים, און װײל גאַרנישט נאָר טון דעם
רצון פֿון בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים.

אײך װאָונטש דיר אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿשר'ן פֿסח

קצה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אַחֲרֵי י' נִסָּן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אײך בֶּעֶט דײַך זײער זאַלסט זיך זען צו דערהאַלטן און
נישט אַראַפּ פּאַלן בײַ זיך, עס קומען יעצט הייליגע
טעג, שַׁבַּת הגָּדוֹל, װאָס עס װערט געברענגט אײן זוּהר אז
אַלע השִׁפּעוֹת װאָס עס קומט אײנמיטן װאָך הייבט זיך אָן
פֿון שַׁבַּת, אײבערדעם װײל אײנמיטן װאָך װעלן מיר זוכה
זײן זיצן בײם סֵדֶר און דעמאַלט קומט אַראַפּ אַ געװאַלדיגער
לעכט פֿון הימל צום יעדן איד, און מען שפּירט אַ געװאַלדיגן
בענקעניש צום בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים װאָס דאָס הייסט גְּדֻלוֹת
הַמוֹחִין, מען דערקענט דעם בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים באַשײנפֿערליך,
װאָרום יעדער איד אָן אַן אױסנאַם באַקומט בְּשַׁעֲתָן סֵדֶר
אַ געװאַלדיגן בענקעניש אַרױסצוגײן פֿון זײן פּאַרגרעכטקײט
וכו' וכו' װאָס דאָס הייסט גְּדֻלוֹת מַצְרַיִם.

אִיבֶעֱרָדֶעם הײסט דער שַׁבַּת פֿאר פֿסח שַׁבַּת הַגְּדוֹל, דער גרויסער שַׁבַּת, וואס דעם וואך וועט מען זוכה זיין ארויסצוגיין פון מצרים יעדער איינער פון זיין מצרים, ווארום יעדער איינער איז אריינגעפאלן אין זיין בלאטע וכו' וכו', איבערדעם זאגן חז"ל (פסחים קמז:): בְּכָל דוֹר וְדוֹר תִּיב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עַצְמוֹ בְּאֵילוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, יעדער איינער גייט ארויס פון זיין טומאת מצרים, איבערדעם זיי מקבל דעם שַׁבַּת מיט א געוואלדיגן פרייליכקייט, און דער בורא פֿל עולמים וועט דיך העלפן, ארויסצוגיין פון דיין מצרים וואס דו ביסט דארטן אריינגעפאלן, און פארגעס נישט ווען אידן זענען ארויס פון מצרים, האבן זיי מיטגענומען מיט זיך ביזת מצרים, עס איז מיטגעגאנגען מיט זיי א גרויסער שפע, אזוי וועט זיין מיט דיר אויכעט אויב דו וועסט זיך נעמען אין די הענט אריין.

זאלסט לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט'ן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, אויך זאלסטו לערנען אסאך פֿרקים משניות, און דפין גמרא, וועט דיך גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יעדער וועלט ווארום נאר דאס איז דער עיקר עשירות, און להיפך אז א מענטש לערנט נישט יעדן טאג די דריי לימודים מקרא משנה גמרא איז ער דער גרעסטער ארימאן, ווי די חז"ל זאגן, (שבת קכ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד. איך האף דו וועסט מיר פאלגן און דו וועסט זיין נאר פרייליך וועט דיר שטענדיג גוט זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד און א פֿשר'ן פֿסח

קצו

בעזרת השם יתברך יום ראשון ערב חג הפסח י"ג ניסן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךְ הָאב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין לאַנגען בְּרִיוּ וּבו'.

דאַרפֿסט פּאַרשטיין אז יעצט איז פּאַר פֿסח, און יעצט
איז גישט קיין צייט צו שרייבן באַריכות, וועל
אִיךְ דיר שרייבן בקיצור, בְּדִי דו זאַלסט וויסן ווי אזוי זיך
צו פֿירן.

זאַלסט וויסן אז היינט ביינאכט איז מען בודק חמץ.
זאַלסט גוט געדענקען, חמץ: מיינט עצבות און
מְרָה שְׁחֹרָה און צופראכנקייט, דאס מוז מען היינט ביינאכט
אינמאל פאר אלעמאל אויסרוימען פון האַרץ, און
אריינברענגן אין זיך א געוואלדיגע שמחה, זיך פרייען מיט
די מצוות וואס דער בורא פֿל עולםִים האט אונז געגעבן.

חמץ: מיינט קשיות און ספיקות אויפן בורא פֿל עולםִים,
און דאס דארף מען אויסרוימען פון האַרץ, א איד
דארף זיין שטארק אין אמונה אז דער בורא פֿל עולםִים
געפונט זיך איבעראל, און עס איז גישטא קיין שום מצואות
אויסער אים, און דערפאר האט מען געזען ביים הייליגן
רבי נתן א גרויסע עבודה בעת בדיקת חמץ, און ווי ער
האט דאס דערקלערט נאכדעם פאר זיינע קינדער אז בדיקת
חמץ מיינט בודק זיין גישט נאר די שטוב עס זאל זיך

נִישֵׁט גֶעפּוֹנֶען דָּאַרְטן קיין חֲמִין חֵם וְשָׁלוֹם, נָאָר בֵּי זִיךְ
זאל מָען אויסרוימען דָּאָס עֲצָבוֹת און בִּישְׁעֶרְקֵיט, און דָּאָס
בְּפִירוֹת און אֶפִּיקוֹרְסוֹת וְוָאָס אִיז דָּא אִין הָאַרְץ.

און דער אַמֶת'ן אַרִיין אִיז בִּיידע תְּלוּי אִינֶם אִין אַנְדֶּערן,
עֲצָבוֹת און בִּישְׁעֶרְקֵיט מִיט בְּפִירוֹת און אֶפִּיקוֹרְסוֹת,
וְוָאָרוֹם וְוֵען אַ אִיד וְוִיִּסְט אַז אַלְעס פִּירט זִיךְ נָאָר ווי
דער בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים וויל, און עַר שְׂטאַרְקט זִיךְ מִיט
פֿשוּטע אַמוֹנָה, דַּעמָאָלט אִיז עַר שְׂטַענְדִּיג פֿרִיילִיךְ, און
עַר הָאט נִישֵׁט קיין שׁוֹם קִשְׁיוֹת, עַר וְוִיִּסְט אַז וְוָאָס דער
בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים טוט אִיז לְטוֹבָה, אַפֿער ווִיפִיל דער
מַעֲנֵטשׁ הָאט אִין זִיךְ קִשְׁיוֹת און סְפִיקוֹת אִין די אַמוֹנָה
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, דער אִיז שְׂטַענְדִּיג פֿאַרְבִּישְׁט און טְרוֹיעֶרִיג,
נַעֲרוּעוֹ אויף זִיךְ און אויף יַעֲנֵעֵם, וְכוּ', וְכוּ', אִיבֶערֶדֶעם
נַעֲדַעֲנֶקְזֶשׁע גוט אַז הֵינֶט בֵּינאַכט אִיז דער צִיט וְוָאָס אַ
אִיד דאַרף אויסרוימען פֿון זִיךְ די חֲמִין, ווי דער תַּנָּא
הֵיבֶט אָן די מִשְׁנָה (פֿסחים ב) אִזר לְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹדְקִין
אֶת הַחֲמִין לְאִזר הַגֵּר.

עֵם אִיז בַּאוּאוּסְט אַז די נִשְׁמָה אִיז אַ חֶלֶק אֶלְקִי מִמַּעַל,
וְוָאָס אִיז מְלוֹבֶשׁ אִין די גּוֹף פֿון אַ מַעֲנֵטשׁ, און מִיט
דַּעם וְוָאָס מָען אִיז מְקַיִם די מִצְוֹת און מָען לַעֲרַנֵט תּוֹרָה,
וְוֵערט אַנְגַּעצִינְדן די נִשְׁמָה מִיט אַ גַּעטְלִיכֶן לַעֲכֵט, דָּאָס
הֵיִסְט אַז די נִשְׁמָה הֵיבֶט אָן צו שְׁפִירן וְוֵער זי אִיז, און
זי לֵיכֵט פֿאַרן מַעֲנֵטשׁ דָּאָס גַּעטְלִיכְקֵיט, און ווי ס'שְׂטֵיט

(משלי ו) "גַר מַצֵּה וְתוֹרָה אֹר" אַז מַעַן אִיז מְקַיִם אַ מַצְוָה און מַעַן לַעֲרַנְט תּוֹרָה וְוַעֲרַט דִּי נִשְׁמָה אָנְגַעצִיגֶדן מִיט אַ גַּעטְלִיכֶן פֿייעֶר, און דָּאס וְוַעֲרַט דִּי נֹאכְט פֿון בְּדִיקַת חֲמִץ, ווען אַ אִיד וְוַעֲרַט דַּעֲרוֹוַעֲקֶט פֿון זײַן טִיפֶן שְׁלֹאָף און עַר הַיִּבֵּט אָן צו זוכֶן בִּי זִיךְ דַּעַם חֲמִץ פֿאַרְוֹאָס אִיז עַר טְרוֹיעֲרִיג און פֿאַרְבִּיטְעֲרַט, מוּז דָּאס נָאָר זײַן ווִייל עַר אִיז פֿול מִיט קִשּׁוּיֹת אױפֶן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, ווִייל עַם גֵּיט אִים נִישַׁט אַזױ ווי עַר הָאָט גַּעוֹוַאַלְט וְכוּ'.

איבערדעם דייקא יעצט די נאכט פון בדיקת חמץ דארף
 מַעַן זַען אױסֶרוֹיִמַעַן דַּעַם רוֹחַנִיּוֹת דִּיגֶן חֲמִץ פֿון זִיךְ, וואס דָּאס אִיז כְּפִירוֹת און אפֿיקוֹרְסוֹת, טְרוֹיעֲרִיגֶקִיט, און פֿאַרְבִּיטְעֲרִיט, וְכוּ', און דַּעֲמַאַלְט קַעַן מַעַן זײַן זִיכֶער אַז מַעַן וועט הָאָבֶן אַ לַעֲכֻשִׁיגֶן פֿרִיילִיכֶן פֶּסַח, דָּאס הַיִּסֵּט דִּי נֹאכְט פֿון סֶדֶר וועט אִים לִיכְטֶן דַּעַר מַח מִיט אַ גַּעטְלִיכֶן לַעֲכֻשִׁיגֶקִיט, עַר וועט שְׁפִירֶן נָאָר גַּעטְלִיכֶקִיט, אַז וואוּיל אִיז דַּעַם מַעַנְטִשׁ וואס עַר נַעֲמֵט דִּי וְוַעֲרַטְעֶר אַרײַן בִּי זִיךְ אִין הָאָרֶץ, וועט אִים שְׁטַעַנְדִּיג גוֹט זײַן.

עם איז באוואוסט אז דער אריז"ל האט געזאגט דאס דער
 וואס אִיז גוֹהֵר פֿון אַ מִשְׁהוֹ חֲמִץ גֹּאנֶץ פֶּסַח וועט נִישַׁט נִבְשָׁל וְוַעֲרֶן אַ גֹּאנֶץ יָאָר מִיט קִיין עֲבִירוֹת וְכוּ', און לִיִּדְעֶר זַעַט מַעַן דָּאס אַ מַעַנְטִשׁ אִיז זוכֶה און עַר וְוַעֲרַט נִישַׁט נִבְשָׁל מִיט חֲמִץ אַ גֹּאנֶץ פֶּסַח, און פֿונְדַּעַסְטוֹוַעַגֶן פֿאַלְט עַר דוֹרְךְ מִיט שְׁלַעֲכֻטַע גֶּרֶאָבַע עֲבִירוֹת וְכוּ', ווי קַעַן דָּאס זײַן?

נאר דער תירוץ איז די פּוּנָה פּוּן אַרײַז״ל איז דאָס אַ איד
 דאַרף זיך פּרײַען אַ גאַנץ יאַר, און ער איז דורךגעגאַנגען
 דעם פּסח אָן נישט נכּשׁל געוואָרן אפּילו מיט אַ משהו
 חמץ, און מיט דעם קען מען זיך דערהאַלטן אַ גאַנץ יאַר
 מיט אָן אויסער געווענליכע שמחה, און וויפּער אַ איד איז
 פּרײַליך האַט נישט אויף אים קיין שליטה די סטראַ אַחראַ,
 און ער וועט נישט זינגן, וואָרום דער עיקר איז שמחה,
 ווען אַ איד איז פּרײַליך דעמאַלט קען נישט צוקומען צו
 אים קיין שום חטאָ ווען, קיין שום זינד.

איבערדעם זאלסטו זייער פּרײַליך זיין אַ גאַנץ פּסח, דאָס
 דו ביסט זוכה צו עסן מצה, און דו ביסט
 גזר פּוּן אַ משהו חמץ, און בזכות דעם וועסטו ניצול ווערן
 אַ גאַנץ יאַר פּוּן אַלדעם שלעכטס וכו' וכו', וואָרום דער
 הייליגער רבי האַט אונז אויסגעלערנט און דער עיקר איז
 שמחה, און אַ מענטש דאַרף האַרױען זייער אַסאַך צו קומען
 צו שמחה, וואָרום עס איז דער שווערסטער זאַך פּוּן אַ
 מענטשנ'ס לעבן צו זיין פּרײַליך, יעדער מענטש מאכט-מיט
 שווערע ביטערע נסיונות, און דאָס וואַרפט אים אַרײַן אין
 עצבות מיט ביטערקייט, איבערדעם האַט דער הייליגער
 רבי געזאָגט (ליקוטי מוהר״ן חלק ב' סימן כ"ד) אַז צו שמחה מוז מען
 האָבן מסירות נפשׁ, וואָרום עס איז זייער שווער צו זיין
 פּרײַליך, די סטראַ אַחראַ פּאַרלייגט זיך אויף יעדן איינעם
 ער זאל פּאַרלירן דעם געדולד און ער זאל זיין טרויעריג
 און פּאַרביטערט וכו' וכו', יעדער איינער לויט זיין

איבערנייעכטס, איבערדעם זע צו זיין נאר פרייליך, און מיר
האבן מיט וואס צו זיין פרייליך וואס מיר האבן זוכה געווען
מקורב צו ווערן צו אזא גרויסן רבי'ן וואס ער פירט אונז
אויפן דרך פון גרויסע צדיקים.

אונזערע לייט פלעגן שטענדיג זאגן, "מיר האבן א רבי'ן
פון פאר צוויי הונדערט יאר, אבער מיר ווילן
בלייבן מיט די תאוות פון יעצט וכו' וכו', דאס גייט נישט
צוזאמען...", מיר דארפן גוט וויסן דאס מיר האבן א הייליגן
רבי'ן פון פאר צוויי הונדערט יאר, און ער פירט אונז אויף
א דרך פון צדיקים, איבערדעם דארפן מיר אים פאלגן, און
נאר אז מען פאלגט אים הייסט אז מען איז מקורב צו
אים, אז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לייגט דאס אריין
אין זיין הארץ, וועט אים שטענדיג גוט זיין.

זאלסט האבן א לעכטיגן און א פרייליכן פשר'ן פסח

קצו

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר קדושים כ"ד ניסן ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך בעט דיך זייער שטארק זאלסט זען זיך צו דערהאלטן
און נישט אריינפאלן אין קיין שום חלישות הדעת,
ווארום דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מען בארימט
זיך מיט דיר אין הימל וכו'. קומט א אינגערמאן און געמט

ארויס גשמות פון שאול תחתית ומתחתיו און געוואוינט זיי צו, צו לערנען משניות, וואס דער זכות פון דעם קען מען גארנישט באשרייבן, ווארום די גאנצע גאולה איז תלוי אין לימוד משניות, ווי די תנ"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג) אין כל הגלויות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; קומט אויס מיט דעם וואס דו ווארעמסט אן די טייערע גשמות אז זיי זאלן זיך צוגעוואוינען זאגן אסאך משניות ביסטו מקרב די גאולה, איבערדעם בעט איך דיר: נישט נאר זאלסט נישט צובראכן ווערן פון אלע בזיונות און שפיכות דמים וואס דו גייסט דורך מבית ומבחוץ וכו' וכו', נאר זאלסט מעורר זיין מער און מער די בחורים אז זיי זאלן זיין צוגעוואוינט צו זאגן אסאך פרקים משניות בסדרן, און אויף דעם דארפסטו אסאך רעדן און זיי מעורר זיין, און נישט נאר דאס, נאר אריינשיינען אין זיי דאס גרויסקייט פון לערנען משניות דאס יעדער איינער זאל דאס איבערנעבן פאר זיינע חברים, ווארום נאר דאס לימוד משניות קען ארויסנעמען א מענטש פון שאול תחתית ומתחתיו וכו', אזוי ווי עס שטייט (תהלים ל') ה'עלית מן שאול נפשי, איז די ראשי תיבות מ'ש'נ'ה', אפילו מען ליגט שוין אין שאול תחתית, דורך לערנען משנ"ה קען מען ארויסנעמען דעם נפש פון שאול, און דאס דארף יעדער בחור איבערזאגן פאר זיינע חברים.

איך ווייס אז אסאך מאל פאלט אויף דיר ארויף חלישות הדעת, און עס קומט דיר אריין געדאנקען וואס פעלט

דיר אויס די גאַנצע האַראַוואַניע וכו' וואס דו האַרעוועסט מיט די בַּחוּרִים' וכו', ווארום אַסאַךּ מאַל זעט מען נישט ביי זיי קיין שום ענדערונג וכו', זאַלסט נישט זאָגן אזוי, ווארום אַזעלכע בַּחוּרִים וואס זיי זענען שוין דורכגעגאַנגען אַלע ערליי שמוץ רחמנא לישזבן וואס נאר דער בורא פל עלמים און דער צדיק ווייסט אין וואס פאר א שמוץ פון חטאות געוורים זיי זענען אריינגעפאלן וכו', און יעצט האבן זיי אָנגעהויבן צו לערנען אַסאַךּ משניות, דער שֵׁכֶר פון דעם קען מען גאַרנישט באשרייבן.

עס ווערט געברענגט פון מקובלים דאס משנה איז די אותיות 'מש"ה נ', דאס הייסט משה רבינו האט זוכה געווען ביים סוף צו קומען צום שער נ', אזוי ווי עס שטייט (דברים ל"ב) "עלה אל הר העברים הזה הר נבו", וואס ווערט געברענגט פון מקובלים דאס דעמאלט האט ער זוכה געווען אריינצוגיין אין שער נ', וואס דאס איז דאס ווארט "נבו" - "נ' בו", ער איז אריינגעקומען אין שער נ', וואס דארטן איז דער ביטול אינגאַנצן צו אין סוף ברוך הוא, וואס דאס איז משנ"ה אותיות "משה נ", אז א איד איז זוכה און ער לערנט אַסאַךּ משנה, וועט ער אויכעט זוכה זיין צוקומען ביים סוף צו שער נ', דאס ער וועט שוין נישט זען גאַרנישט פאר זיינע אויגן נאר געטליכקייט.

איבערדעם שטארק זיך, און זיי מעורר יעדן טאג די בַּחוּרִים פון גיי דאס גרויסקייט פון לימוד

משניות. און וויסן זאלסטו וויסן אז דאס וואס דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן י"ט) אז א מענטש וואס ליגט אין בלאטע אין טוט שמוץ וכו', אויב ער וועט זיך נעמען אויף זיך לערנען "כך וכך" וועט דאס אים ארויסנעמען פון די בלאטע און שמוץ ווי ער איז דארטן אריינגעפאלן; און עס איז מקובל ביי אונזערע לייט אז "כך וכך" גייט ארויף אויף לערנען ח"י פּרקים משניות, וואס דאס האט א געטליכן כח ארויסצורייסן דעם מענטש פון זיין בלאטע, ווי עס ווערט געברענגט פון זייער אסאך צדיקים, אז מען זאל לערנען יעדן טאג ח"י פּרקים משניות, און ווי דער הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון אסאך מענטשן צו זאגן יעדן טאג אכצן פּרקים משניות (עינין שיחות הר"ן סימן קפ"ה).

און עס איז א פלא אז "כך וכך" באטרעפט פונקט ווי דער שם אלקי"ם, וואס דאס איז דער שם פון מידת הדין, אפילו עס גייט שוין דורך אויף א מענטש אלע דינים קשים ומרים, אויב ער וועט לערנען יעדן טאג "כך וכך" דאס הייסט ח"י פּרקים משניות וועט נמתק ווערן פון אים אלע דינים.

עס ווערט געברענגט אין די אזוהרות פון הגאון רבי נתנאל ווייל זי"ע (בעל מחבר ספר "קרפן נתנאל" אויפן רא"ש) "כל יוצאי יריבי מי שמכונה בשם למדן ומשלים עבודתו עדי ערב, ראוי לחזור יום יום ח"י פּרקים משניות, ח"י ח"י יודוך, תועלת לנשמה, ומאריך ימים", עינין שם. איבערדעם זאלסטו

נִישֵׁט הָאָבֶן קִיין הַתְּפִעֵלוֹת פֿון קִיין שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם,
 נָאָר רַעְדֵן יַעֲדֵן טָאָג פֿעַמִּים אִין מִסְפֵּר מִיט די בְּחֹרִים
 דָּאָס גְּרוֹיִסקִיט פֿון לַעֲרֵנֶען ח"י פֿרָקִים מִשְׁנִיּוֹת יַעֲדֵן טָאָג,
 און דו זאַלֶסט מִיט זײ זײַנְגֵען "בְּךָ וּבְךָ" דָּאָס אִיז דַעם רַבִּינ'ס
 זאָך, דער סמ"ך מ"ם קען שְׂפָרִינְגֵען בִּיזֵן דאָך, ווייל אַך
 לַעֲרֵן יַעֲדֵן טָאָג מִשְׁנִיּוֹת זײער אַסאָך, געב אַך פֿון אִים א
 גְּרוֹיִסֵן לַאָך, אִין אַך קוק נִישֵׁט וואָס יַעֲדֵער טִיפֶש טוֹט
 מִיט די הַאָנֵט א מַאָך, דָּאָס אַך לַעֲרֵן יַעֲדֵן טָאָג מִשְׁנִיּוֹת
 אַסאָך, וואָס הָאָב אַך מִיט יַעֲנַעם, אַך ווייס אז נָאָר מִשְׁנִיּוֹת
 וועל אַך מִיט מִיר מִיטְנַעֲמֵען, און דָּאָס וועט מִיך פֿון אַלֶעם
 בִּיזֵן בַּאשִׁיזֵן, און אִין קָבֵר וועלן אַלֶע שְׂרָעִים און ווערִים
 און אַלֶע מַלְאָכֵי תְּבִלָּה פֿון מִיר זײַך אַוועק פִּיצֵן, און כָּאָטֶש
 זײ וועלן מִיט זײערע בִּיזֵע צײַנער אויף מִיר טון קְרִיזֵן,
 אָכער עִם וועט זײ שׁוֹיֵן גָּאָר־נִישֵׁט נִיצֵן, וואָרום די פֿרָקִים
 מִשְׁנִיּוֹת וואָס אַך הָאָב גַעלַעֲרֵנֵט וועלן מִיר פֿון זײ בַּאשִׁיזֵן,
 און אַך וועל ווערֵן פֿון אַלֶעם שְׁלַעֲכֵטֶם אַפְּגַעֲהִיטֵן, און אִין
 גֵן עֲדֵן וועל אַך צוואַמֵען מִיט די צְדִיקִים זִיצֵן.

הַלְלוּאֵי הַלְלוּאֵי זַאֶלְסְטוּ דָּאָס קַעֲנֵען אַרײַנְבְּרַעַנְגֵן אִין די
 בְּחֹרִים זײ זאַלן יַעֲדֵן טָאָג זײַך בַּאפֿלִיִסֵן אִין לִימוֹד
 מִשְׁנִיּוֹת, און נִישֵׁט נָאָר זײ זאַלן לַעֲרֵנֶען, נָאָר זײ זאַלן
 מַעוֹרֵר זײַן זײערע חֲבֵרִים אויף דָּאָס גְּרוֹיִסקִיט פֿון לִימוֹד
 מִשְׁנִיּוֹת, קײַנער קען אויף דַעם נִישֵׁט קְרִיזֵן, וואָרום עִם
 ווערט בְּפִירוֹשׁ גַעבְּרַעַנְגֵט אִין סֵפֶר "לְקוֹטֵי תוֹרָה" (הַדְּרָכָה ו')
 פֿון דַעם הַיִּלְיֹגֵן רַבִּי מְרֹדְכֵי פֿון מִשְׁעֲרָנָאבִיל זײַע "תֹּאמֵר

ח"י פּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכֹל יוֹם בְּלִי פִירוּשׁ, כְּדֵי לְשַׁתְּנֹמֵד בְּכֹל חוֹדֶשׁ כָּל הַשָּׁשָׁה סְדָרִים, בֵּן תְּנַהוּג כָּל יְמֵי חַיֵּיךָ, אֹחַז אֶזְוִי וְוֵעֲרֵט אֹיךְ גַּעֲבָרַעֲנָנֶט אִין סֶפֶר "יְסוּד יוֹסֵף" וְוֵאֵס רַעֲדֵט אַרוֹם זַיִיעֵר אֶסְאָךְ פּוֹן תִּיקוֹן הַבְּרִית, (עִיִּן תִּיקוֹן י"ב) "לִימוּד מִשְׁנִיּוֹת אִין לְמַעֲלָה מְזֵה, וּמָה טוֹב לְלָמוּד ח"י פּרָקִים מִי שְׁסִיפֵךְ בְּיָדוֹ, נֶגֶד מֵדַת יְסוּד שְׁפּוֹגִם בְּחֵטָא זֶה, וּמֵדַת יְסוּד נִקְרָא ח"י כְּנֹדַע לְיִוְדַעֵי חַן".

דוּ הָאֶסֶט נִישְׁט קִיין אַנוּנָג וְוֵאֵס פֶּאָר אַ שְׁמַחָה אִיךְ הָאָב פּוֹן יַעֲדַעַר בְּחוּר וְוֵאֵס קוּמֵט אַרִיין צוּ מִיר אֹחַז בְּאַרִימֵט זִיךְ, דַּעַר זָאגֵט עַר הָאֵט שׁוִין גַּעֲנֵדִיגֵט פּוּפְצִיג מֵאַל שְׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, אֹחַז דַּעַר זָאגֵט פֶּעֲרִצִיג מֵאַל וְכוּ' וְכוּ', עֵס אִיז נִישְׁטֵא קִיין גֶּרַעֲסַעֲרַעַר נַחַת פּוֹן דַּעַם, אֹחַז אֹיב דוּ בִיסֵט נִישְׁט גַּעֲקוּמַעַן אֹיף דַּעַר וְוֵעֲלֵט נֶאָר מְזֵכָה זַיִן בְּחוּרִים צוּ חוֹרֵן אֶסְאָךְ מִשְׁנִיּוֹת, אִיז שׁוִין גַּעֲוֵעַן כְּדָאִי, וְוֵאֶרוֹם אֶזְוִי שְׁטִיט אִין זוֹחֵר הַקְדוּשׁ (כְּרֵאשִׁית מ"ב) מֵאַן דְּקֵאָרִי וְתַנִּי שִׁית סְדָרֵי מִשְׁנָה, דָּא הוּא מֵאַן דִּידַע לְסְדָרָא וְלְקִשְׂרָא קִשּׁוּרָא וְיַחוּדָא דְּמֵאַרְיָה כְּדָקָא יָאוּת, אֵלִין אִינּוֹן דְּמִקְדָּשִׁין שְׁמָא קְדִישָׁא דְּמֵאַרְיָהוֹן בְּכֹל יוֹמָא תְּדִיר; וְוֵעֲרַעַר עֵס לַעֲרֵנֵט אֹחַז זָאגֵט שְׁשָׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה, דַּעַר קַעַן מְקִשְׁרַע זַיִן אֵלַע עוֹלָמוֹת אֹחַז מִיַּחַד זַיִן יַחוּדִים פּוֹן דַּעַם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אֹחַז דִּי זַעֲנַעַן מְקַדָּשׁ דַּעַם בְּאַשְׁעַפְּעֵר'ס הַיִּלְיָגֵן נֶאֱמַעַן יַעֲדֵן טָאג שְׁטַעֲנִדִיג. פֶּרַעַג אִיךְ דִּיר; נֶאָךְ דַּעַם אֵלַעֵם דֶּאָרְפֶּסְטוּ הָאָבֵן חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת? דֶּאָרְפֶּסְטוּ צוּבְרָאָבֵן וְוֵעֲרֵן?

שְׂטאַרְק זיך און ווער נישט צופאלן, נאר זאלסט זען וואס
מער בחורים מקרב זיין און זיי זאלן נישט ווערן
פארפאלן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

קצה

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נשא כ"ו אייר (יסוד שפיסוד) ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ר' ... גרו יאיר ויזרח

דו האסט נישט קיין השגה דיין מעלה אין אלע עולמות,
ווארום ווען א איד איז זוכה און איז מקרב ווייטע
נשמות צום בורא פל עולמים ווערט א רעש אין הימל פון
אים, ווארום עס איז זייער חשוב און זייער מקרב צו זיין
אידישע קינדער צום בורא פל עולמים, עד פרי כף אז עס
ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש (פרומה קב"ח): תא תזי פל
מאן דאחיד בידא דחייבא, [קום און זע, יעדער וואס ער
האלט אן אין די הענט פון זינדיגע] ואשתדל ביה למשפך
ארתא בישא, [און ער איז זיך משתדל זיי זאלן אפלאזן די
שלעכטע וועגן וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו דעם] איהו
אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא,
[ער גייט ארויף הויך הויך אין די עולמות וואס אן אנדערע
איז נישט זוכה צו דעם] גרים לאכפייא סטרא אחרא [ער
איז גורם מכניע צו זיין די סטרא אחרא] וגרים דאסתלק

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, [און עַר אִיז גוּרם דָּאס פּבִּיכּוּל
 דְּעַר נְאֻמֶּען פּוֹן בּוּרָא פֿל עוֹלָמִים זָאל זײַן טײַעַר אויף דְּעַר
 וועלֵט] וְגָרִים לְקַיִמָּא פֿל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא,
 [און עַר אִיז גוּרם אַז די וועלֵט און יענע וועלֵט זָאל הָאבֵן
 א קוּיִם, וואַרום אַז מָען אִיז מְקַרְבַּ מְעַנְטִשֵׁן צוּם בּוּרָא פֿל
 עוֹלָמִים און זײ אײַנעֶרְקענען אים, דָּאס אִיז דְּעַר עִיקַר קוּיִם
 פּוֹן דְּעַר וועלֵט], וְעַל הָאֵי בַר נֶשׁ פְּתִיב (מִלְּאֵכִי ב) "בְּרִיתִי
 הָיְתָה אֵתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי
 בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאֵתִי, [און אויף דָּעם מְעַנְטִשׁ
 אִיז גְּעֻזָּאגֵט גְּעוּוֹאָרֵן דְּעַר פֿסוּק אַז מײַן בּוֹנֵד וועט זײַן מײַט
 אים און עַס וועט רוּעֵן אויף אים דָּאס לְעֵבֶן און דְּעַר שְׁלוֹם,
 און עַר וועט זוכֶה זײַן צו זען קײַנדער פּוֹן זײַנע קײַנדער,
 און עַר וועט זוכֶה זײַן גְּלִיקְלִיךְ צו זײַן אויף די וועלֵט און
 אויף יענער וועלֵט] פֿל מְאָרִי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִדָּן לִיהָ
 בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי [קײַן שׁוּם מְקַטְרֵג קען נִישׁט
 מְקַטְרֵג זײַן נִישׁט אויף די וועלֵט און נִישׁט אויף יענע וועלֵט]
 עֲאֵל בְּתַרְסַר תַּרְעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בְּיַדִּיהָ [און עַר גײַט
 אַרײַן אִין די צוועלף טויעֶרן פּוֹן אַלע צוועלעף שְׁבָטִים, און
 קײַנער קען אים נִישׁט שְׁטַעֲרֵן] וְעַל דָּא פְּתִיב [און אויף
 אים אִיז גְּעֻזָּאגֵט גְּעוּוֹאָרֵן דְּעַר פֿסוּק] (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּרַת בְּאֲרָץ
 יְהוָה זָרְעוּ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יְבוֹרֵךְ הוּן וְעוֹשֵׁר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ
 עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

זע וואַסערע זכּוֹתִים דו האַסט מײַט דָּעם וואַס דו בִּיסְט
 מְקַרְבַּ בְּחוּרִים און אײַנגעלײַט צוּם בּוּרָא פֿל עוֹלָמִים,

און דו ביסט זיי מְזַכָּה זיי זאלן מְסִיִּים זיין און א שיעור מאל
 שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וואס עס איז נישטא נאך א גרעסערע
 זכות פון דעם, ווארום עס ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש
 אסאך מאל, דאס ששה סְדְרֵי מִשְׁנָה דאס אליין איז דער
 מלאך מט"ט, און ווער עס לערנט ששה סְדְרֵי מִשְׁנָה ווערט
 גערייניגט פון אלע זיינע חטאים, און אפילו איינער ליגט אין
 די טיפע בלאטע פון פגם הברית, דורך לערנען משניות
 גייט ער ארויס פון שאל תחתית, אזוי ווי עס שטייט (תהלים
 ל) ה'עֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נִפְשִׁי וְוָאס דער ראשי תיבות איז
 מִשְׁנָה, דאס אפילו איינער איז שוין אין שאל תחתית, דורך
 לימוד משנה קען ער פון דארטן ארויסגיין.

און דער הייליגער רבי יוסף קארו זי"ע דער בעל מחבר
 פון שולחן ערוך האט זוכה געווען צו א מגיד פון הימל
 וואס האט אים מגלה געווען סודות התורה נאר בזכות
 וואס ער האט געלערנט אסאך משניות, ער האט געקענט
 אויף איינמאל אפֿלערנען פּערציג פּופציג פּרקים, ווי עס
 ווערט געברענגט אין זיין ספר "מגיד מישרים" איבערדעם
 בעט איך דיר זייער, זאלסט נאר אריינפרעגלען אין די
 בחורים זיי זאלן אסאך זאגן משניות, וואס דאס וועט זיי
 העלפן ארויסגיין פון די פינסטערע בלאטע וואס זיי זענען
 אריינגעפאלן אין דעם.

אויבעט זאלסטו אסאך רעדן זיי זאלן דאווענען מיט מגן
 דעם גאנצן דאווענען, הן שחרית, הן מנחה, הן

מַעֲרִיב, וְוָארום דְּעַר זְכוּת פּוֹן דְּעַם אִיז זײַער זײַער גְּרוֹיִם,
 דְּעַר הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי זְאָגֵט (ליקוטי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק ב' סִיּוּם ח) דָּאָס דִּי
 דְּרִי תְּפִילּוֹת זְעַנְעַן מִמְּשִׁיךְ דְּרִי מוֹחִין פֶּאָרֵן מְעַנְטִשׁ נִיצוּל
 צו ווערן פון תּאָוֹת נִיאוּף, און עַם ווערט גֶּעבֶּרענֵט פון
 שׁר שְׁלוֹם פון בְּעִלְזָא זי"ע, אויב א מְעַנְטִשׁ אִיז מְקַשֵּׁר דִּי
 מַחֲשָׁבָה צום דיבור, און עַר הָאָט אִינְזִינְעַן וואס עַר זְאָגֵט
 בִּיִּם דֶּאָווענען פון אָנפֶּאָנג בִּיזֵן סוּף, קען עַר דוּרְכְּדַעַם זוכה
 זײַן צו רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און דְּעַר הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי זְאָגֵט (ליקוטי מוֹהֲרָ"ן
 חֶלֶק א' סִיּוּם ט' וְסִיּוּם ק"ב) דָּאָס דִּי ווערטער פון דֶּאָווענען דִּהֵיִנוּ
 "תִּיבַת הַתְּפִלָּה" דָּאָס אִיז תִּיבַת נַח, ווען עַם קוֹמֵט אויף
 א מְעַנְטִשׁ א מְבוּל וואס דְּעַר הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי זְאָגֵט (ליקוטי
 מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִיּוּם מ"ד) וואס דָּאָס אִיז לְשׁוֹן בְּלָבוּל, דָּאָס הֵיִסֵּט
 עַר הָאָט בְּלָבוּלִי מַחֲשָׁבוֹת, עַם קוֹמֵעַן אִים אַרויף אַלֶּע
 שְׁלֶעכְטֵע געדאנקען, אִיז דִּי עֵצָה זײַךְ צו פֶּאַרשְׁטֶעקן אִין דִּי
 "תִּיבָה" וואס דָּאָס אִיז "תִּיבַת הַתְּפִלָּה", אויך זְאָגֵט דְּעַר
 הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי (ליקוטי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִיּוּם ט) דָּאָס ווען א מְעַנְטִשׁ
 אִיז זוכה צו תִּיקוֹן הַבְּרִית, שְׁפִירַט עַר אַלֶּע טַעַמִּים בִּיִּם
 דֶּאָווענען, בְּחִינַת מִיִּין מְתוּקִין, עַר שְׁפִירַט א זִיסקײט בִּיִּם
 דֶּאָווענען, עַם גְּלִיסֵט זײַךְ אִים צו זָאגן דִּי ווערטער פון
 דֶּאָווענען, און חֲלִילָה וְחַס אויב א מְעַנְטִשׁ הָאָט פּוֹגֵם גֶּעווען
 בְּבְרִית, דְּעַמְאֵלֵט שְׁפִירַט עַר א בִּיטֶערניש בִּיִּם דֶּאָווענען,
 בְּחִינַת מִיִּין מְרוּרִין, און עַם וויל זײַךְ נִישׁט דֶּאָווענען, אִיבֶּערדַעַם
 דֶּאָרף מְעַן אַסאַך אַרײַנלײַגן אִין דִּי בְּחוּרִים און אִין דִּי
 אִינגעלײט דָּאָס גְּרוֹיסקײט פון דֶּאָווענען דִּי דְּרִי תְּפִילּוֹת

מיט מַנִּין, אין א סידור דײַקא, ווי די צדיקים טייטשן די פֿסוק (אָפּתּר ט) "אָמר עם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחִשְׁבֹּתוֹ הָרָעָה" ווען א מענטש קוקט אריין אין סידור און ער זעט די ווערטער פון דאווענען טראכט ער נישט קיין שְׁלֵעֲכָטֶע געדאנקען, דערפאר איז א גרויסע זאך צו דאווענען אין סידור דײַקא.

שְׂטאַרְק זיך זייער, און ווער נישט צופאלן ביי זיך, ווארום עס וועט קומען א צייט וואס דו וועסט באגליקט ווערן אין דעם זכות וואס דו האסט מקרב געווען אזויפיל טייערע נשמות, און בפרט אז עס האט זיך געקאסט אזויפיל שפיכות דמים, האסט געמוזט ליידין בזיונות חירופין וגידופין, און קינד און קייט האט זיך נאכגעשריגן אויף אלע גאסן וכו' וכו', זאלסט וויסן דאס אלעס גייט נישט לאיבוד, און עס וועט זיך צוגיין קומען, נאר שְׂטאַרְק זיך און ווער נישט צופאלן פון קיין שום זאך, וועט זיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

אויך זאלסטו זען מחדש זיין גייע ניגונים מיט דיבורי אמונה אויף אידיש דײַקא, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ד) דאס די ניגונים פון אמונה איז מבטל אלע קושיות פון חלל הפנוי, וואס פון דארטן קומען ארום די קליפות, אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצט

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נשא כ"ז אייר ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוּ יְאִיר

אִיךְ הָאב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין לֵאנְגֵען בִּישְׁעֵרֵן בְּרִיוּ וְוּאָס דו גִּיסְט זיך אױם דִּיין בִּישְׁעֵרֵן הָאָרְץ וְוּאָס אױף דִּיר גִּייט אַיִפֶּער וְכוּ' וְכוּ'. וְוּאָס זָאל אִיךְ דִּיר זָאגן, דְּער הייליגער רַבִּי הָאָט אױסגְעֶלְעֶרְנֵט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק"ב) אַם אַתָּה מֵאָמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקַל, תֵּאָמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקּוּן; אױב אַ אִיד הָאָט אַמוּנָה אֵין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און עַר שְׂפִירַט דָּאָס ווייטאָג פֿון זײַנע זינד וְכוּ', דָּאָרף עַר זײַן זיכער אַז עַר וועט קענען אַלעס פֿאַררעכטן, וְוּאָרוּם כָּל זְמַן אַ מְעַנְטִישׁ הָאָט אַמוּנָה הָאָט עַר אַ גְּרוֹיסער הָאָפּענוּג, און ווי דְּער הייליגער רַבִּי הָאָט גְּעֶזָאָגְט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) עַל יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

אַוּדַאי דָּאָרפֿסטוּ זײַן שְׂטאַרַק אֵין עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן זײַן אֵין דִּי שְׁווערע בִּישְׁעֶרע נִסְיוֹנוֹת וְוּאָס דו גִּיסְט אַיִפֶּער וְכוּ' וְכוּ', עַם ווערט דְּעֶרְצִיילֵט בִּי אונזערע לייט אַז אֵין אומאָן אֵין געקומען צו פֿאַרן אַ בְּחוּר מִיטן נאַמען נְטֵע גוֹרְלִיק הַשֵּׁם יִנְקוּם דָּמָם עַר אֵין גְּעווען קוֹדֵם אַ לְיוֹבֵאױטִישְׁער חֲסִיד, עַר הָאָט גְּעֶלְעֶרְנֵט טִיף חֲסִידוֹת און אֵין גְּעווען - אֵין זײַער לְשׁוֹן - אַ מִשְׁכִּיל, און צום סוף אֵין עַר מְקוּרַב גְּעוואָרן צום הייליגן רַבִּין וְוּאָס דְּער דְּרֶךְ פֿון דָּעם הייליגן רַבִּין אֵין גְּעווען אַוועק צו וואַרפֿן דִּי אַייגענע חֲכָמָה און שְׁכָל וְכוּ'.

און זיך מ'חזק זיין אין אמונה פשוטה, און אסאך רעדן צום בורא פל עולמים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ב) פשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו יכול לבא לטעותים רבים, ועיקר היתהדות הוא תמימות ופשיטות וכו'. ויהי היום האבן די קאמוניסטן ימח שמם אים געכאפט און פארשיקט אין סיביר, נאר אזוי ווי ער האט זיך צוגעוואוינט אין אומאן אסאך צו רעדן צום בורא פל עולמים בתמימות ופשיטות, האט ער ממשיך געווען אין סיביר שטענדיג צו רעדן צום בורא פל עולמים, און דאס האט אים אריינגעברענגט א געוואלדיגער התחזקות אז ער איז נישט צובראכן געווארן, ווארום ווען א איד געוואוינט זיך צו, צו רעדן שטענדיג צום בורא פל עולמים, שפירט ער זיך קיינמאל נישט אליין, און ער בויעט זיך אויף א זעלבסט זיכערקייט, און דאס איז די רשעים זייער געפאלן, האבן זיי אים געגעבן א גרינגע ארבעט ער זאל שטענדיג זיין אין זייערע אפיסעס, רייניגן און טון אינעווייניג אלע מלאכות וכו', און זיי ברענגן טיי וכו', זיין א שיק אינגל, און דאס איז געווען א גרויסע ישועה, ווארום די אלע וואס זיי זענען געווען פארשיקט אין סיביר האבן געמוזט ארבעטן אינדרויסן אין די קעלט, וואס ליידער רוב פון זיי האבן דאס נישט געקענט איבערלעבן, און זיי זענען פארפרוירן געווארן אויף טויט רחמנא ליצלן, און ער האט כאטש געארבעט אינעווייניג ווי ס'איז געווען ווארעם.

אבער דארטן האט אויך געארבעט א טאכטער פון א גלח וואס זי איז אויכעט פארשיקט געווארן אין סיביר,

און אזוי ווי ביינאכט האט מען נישט געדארפט ארבעטן
האט זי זיך צוגעטשעפעט צום דעם בחור און אים צוגערעדט
צו טון אן עבירה רחמנא ליצלן, פלעגט ער ארויסגיין
אינדרויסן אין די ביטערע קעלט און שרייען און וויינען
צום בורא פל עולם, "איך וויל בעסער שטארבן ווי
עובר זיין חלילה וחס אן עבירה!" וכו', און אזוי איז געווען
יעדע נאכט, אבער ער איז בייגעשטאנען דעם נסיון דורכדעם
וואס ער איז יעדן נאכט ארויסגעלאפן און געשריגן צום
בורא פל עולם ער זאל אים ראטעווען, נאך דריי יאר
וואס ער איז דארטן געווען, האט מען אים באפרייט, און
אזוי ווי ער האט געטון זיין ארבעט בנאמנות, האבן די
אלע אויפזעערס געמאכט פאר אים א געזעגענוג'ס מסיבה,
האט זיך אויפגעשטעלט די גלח'ס טאכטער און האט
געזאגט פאר אלעמען, "אויב אין דער וועלט איז דא א
הייליגער בחור איז זי מעיד אז דאס איז דער בחור!",
און נאכדעם וואס ער איז באפרייט געווארן איז ער געקומען
אין אומאן, און אלע אונזערע לייט האבן זיך זייער
דערפרייט צו אים, און ווען ער האט דערציילט וואס אויף
אים איז איבערגעגאנגען במשך די דריי יאר, די שווערע
ביטערע נסיונות וואס ער האט געהאט וכו', ער האט
געקענט טון אן עבירה און ער האט נישט געטון וכו',
האבן אלע אונזערע לייט געוויינט פון התרגשות, "א בחור
זאל האבן אזא פח! דריי יאר נאכאנאנד עומד בנסיון זיין,
דאס איז דאך א מורא'דיגע וואונדער!" און דער בחור

האט געזאגט, "ווען איך וואלט נישט מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן נאר איך וואלט געבליבן מיט מיין השפלה מיטן טיפן געדאנק וכו' וכו', וואלט איך אונדאי נכשל געווארן, נאר אזוי ווי איך האב מקבל געווען פון דעם הייליגן רבי'ן אנועק צו ווארפן דעם אייגענעם שכל, נאר רעדן און שרייען צום בורא פל עולמים דאס האט מיך דערהאלטן!".

איבערדעם בעט איך דיר אז דו זאלסט אויכעט זיך אזוי פירן, און דער בורא פל עולמים זאל דיר העלפן אז דו זאלסט ניצול ווערן פון דעם ביטערן נסיון, און זאלסט זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צדיק רבי מרדכי פון טשערנאביל זי"ע האט זייער געשעצט דעם הייליגן רבי נתן זי"ע, אזוי ווייט אז אמאל איז ער געקומען אין דער שטאט ברסקל און ער האט געזאגט 'איך, ווי איך גיי האב איך גרויס פבור, און דא אין שטאט וואוינט א איד וואס ליידט הילע בזיונות, איך וויל זיך איינקויפן אין דעם איד, און ער האט געשיקט א שליח מיט א רופל צו רבי נתן זי"ע - וואס דאס איז געווען א גרויסע סומע געלט - און ער האט געבעטן א "ליקוטי תפילות". דעם סיפור איז באוואוסט ביי אונזערע לייט - נישט ווי די מתנגדים זאגן אז ער איז געווען א חולק חס ושלום, אדרבה ער האט געשטיצט דעם הייליגן רבי'נס זאך.

סוּף יָמָיו הָאֵט מָעַן גְּעַהֲעֵרְט ווי עַר זאַגט אַלץ "אוי
אָנטיִוּקער בַּחוּר", און קיינער האט נישט פאַרשטאַנען
וואס ער מיינט, אזוי ווי זיין דרד איז געווען אַרומצופאַרן
פֿל יָמָיו אין אַלע שטעט און שטעטלעך מִקְרַב זיין אידן,
איז ער אָנגעקומען צו די שטעטל אָנטיִוּקאַ (דאס איז אַ
קליין שטעטל נעבן קיעוו) און דאַרטן איז ער גסְתַּלַּק
געוואָרן און מָעַן האט אים דאַרטן מִקְרַב געווען, איז דא
אין דעם עטליכע גסְתַּחֲאוֹת פאַרוואס ער האט אויסגעקליבן
דעם פאַרשטיפטן שטעטל אָנטיִוּקאַ דאַרטן צו ליגן. איין
טעם ווייל אין דעם שטעטל איז נישטא קיין תּיפְלָה און
קיין שתי וְעֵרֶב, (וואס דאס איז א זעלטענע זאַך אין
אוקריינאַ) און דער צווייטער טעם, ווארום דאַרטן ליגט אַ
הייליגער בַּחוּר וואס איז געהרגעט געוואָרן על קידוש השם,
און ער האט געוואלט ליגן נעבן אים.

און די מעשה גייט אזוי: דער בַּחוּר איז געווען זייער אן
ערליכער בַּחוּר און ער איז געווען א העלפער ביי אַ
אידישער שניידער. ויהי היום האט זיך דער פֿרייצנ'ס
טאַכטער פאַרליבט אין אים און געוואלט מיט אים חתונה
האַבן, און ער האט בשום אופן נישט געוואלט, איז זי זייער
קראַנק געוואָרן און געשטאַרבן, ווארום זי האט אים זייער
געוואלט און פון רוב ערגעניש אז דער בַּחוּר וויל נישט
האט איר געפלאצט דאס הארץ און זי איז געשטאַרבן, איז
דער פֿרייז געגאַנגען און געהרגעט דעם בַּחוּר, און מָעַן
האט אים דאַרטן באַגראָבן, און דאס איז געווען וואס מָעַן

הָאֵט גַּעְהֶערט סוף יָמָיו פֿון דַּעם הייליגן רַבִּי מְרַדְכִי פֿון
מִשְׁעֶרְנָאבִיל זי"ע קָרעכְצֵן 'אוי אַנטוּוקער בַּחור', הָאֵט מֶען
פֿאַרשְטאַנען נֶאכְדַּעם פֿאַרנוואָס ער הָאֵט גַּעוואָלט לִיגן נַעבֿן
דַּעם הייליגן בַּחור.

פֿון דַּעם זַעט מֶען די פֿוחות וואָס איז דאָ אין הייליגע
בַּחורים, וואָס זיי קענען זיך באַהערשן און נישט טון
קײן עבירות וכו', אז וואויל איז דַּעם בַּחור וואָס טוט זיך
שְטאַרק און פֿאַרלירט זיך נישט אין די שווערע ביטערע
נסיונות וואָס עס גייט אויף אים איבער, און ער האָלט זיך
זייער שְטאַרק אין די אַמונָה אין בורא פֿל עולמים, און
גַעט אַכטונג נישט צו זינדיגן. פֿאַרשטיי וואָס דאָ טוט זיך,
און האָלט זיך שְטאַרק אין די אַמונָה, וועט דיר דער בורא
פֿל עולמים אַרויסראטעווען פֿון דיין שווערן ביטערן מצב,
און דו וועסט זוכה זיין נאָך צו זען אַ גליקליך לעבן, נאר
פֿאַרליר זיך נישט, געוואוין זיך צו אַסאָך צו רעדן און בעטן
פֿאַרן בורא פֿל עולמים, וועסטו זען די וואונדער וואָס ער
וועט מיט דיר טון, ווי דער הייליגער רַבִּי זאַנט (ספר המדות
אות ישועה סימן ט"ז) פֿאַרשטאַנד פֿאַר לַאִיזָה נסיון ידע פֿאַרשעמוד פֿאַר
הַנְּסִיוֹן שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲשֶׂה לוֹ נֶס; ווידער שְׁטִיט (שם
אות מִמּוֹן סימן ד') הַעוֹמֵד בְּנְסִיוֹן שֶׁל נִיאוּף יִזְכֶּה לְעוֹשֶׁר גָּדוֹל
בֵּין הַשּׁוֹנְאִים שְׁלוֹ; איבערדַּעם שְטאַרק זיך, וועסטו זען
גְרוֹיסע יְשׁוּעוֹת.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נְשֵׂא כ"ח אִיִּר ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיִּין בְּרִיוּ וּוּאָס דוּ שְׁרִיִּבְסֵט אַז דוּ
הָאָסֵט שׁוִיִן אָנְגֵּעְהוּיָבֵן צוּ דְרִיקָן דְּעֵם הַיִּלְיִגֵן רְבִינ'ס
סְפָרִים און עֵם קוּמְעֵן אַרוּם זַייער שׁיִין.

וּוּאָס זָאל אִיךְ דִיר זָאָגן, עֵם אִיז נִישְׁטָא קִיין גֶרֶעסֶעֶרע
זְכוּת ווי דער זְכוּת פֿון דְרִיקָן און צו פֿאַרשְׁפֿרִיטֵן
סְפָרִים וּוּאָס זַי רַעֲדֵן פֿון אָמוּנָה, וּבְפֶרֶט אִין אַוּנְזֶערע צַיטֵן
וּוּאָס דִי בְפִירוֹת און אֲפִיקוֹרְסוֹת זְעֵנען זיך זַייער מִתְפֶּשֶׁט
אויף דער וועלט און מֵעַן דֶאָרף הָאָבֵן גְרוּיסע הִתְחַזְקוֹת
אויף פֿשוּטֶע אָמוּנָה, ווי דער הַיִּלְיִגֶער רַבִּי הָאָט פֿאַרְאָוּם
גַּעזָאָגֵט (שיחות הַר"ן סִימֵן ל"ה, ר"ב) אַז אַיִדער מְשִׁיחַ וועט קוּמְעֵן
וועט צוּשְׁפֿרִיט ווערן אויף דִי גַאנְצֶע וועלט מינוֹת בְּפִירוֹת
און אֲפִיקוֹרְסוֹת און דִיעוֹת נְפֻסוֹת, און עַר הָאָט בִּיטֶער
גַּעקֶרעכְצֵט, "אוי ווי וועט מֵעַן זיך קֶענען דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן? עֵם
וועט אַרִיִּנגִיין פֿאַרְקֶרִימְטֶע דִיעוֹת אֲפִילוּ אִין בְּשֶׁר'ע הַעֲרָצֶער,
און מֵעַן וועט אֲפִילוּ נִישְׁט כֵּאֲפֵן אַז מֵעַן אִיז פּוֹל מִיט
אֲפִיקוֹרְסוֹת" אַיִבֶּעֲרֶדֶם אִיז אַ גְרוּיסע זָאךְ צו דְרִיקָן דִי
הַיִּלְיִגע סְפָרִים וּוּאָס זַי רַעֲדֵן פֿון פֿשוּטֶע אָמוּנָה, וּוּאָס
דער אָמֵת'ן אַרִיִּין אִיז אַז פֿשוּטֶע אָמוּנָה אִיז דִי הַעֲכֻסְטֶע
מִדְרִיגָה, וּוּאָרוּם אָמוּנָה ווערט אָנְגֶּערוּפֵן, מְלָכוּת, דְּלִית לָהּ
מְגֻרְמָה בְּלוּם, און דוּרְךְ אָמוּנָה קֶען מֵעַן צוּקוּמְעֵן צו אַלֶּע

מְדַרְיגוֹת אוֹיֵף דְּעַר וּוְעֵלְט, און דְּעַר הַיִּלְיִנְגֶּער רַבִּי נִתֵּן ז'ל
הָאֵט גַּעזאַגט אוֹיפֿן פֿסוּק (יחזקאל א') נ'פֿתַּחוּ ה'שָׁמַיִם וְאֶרְאֶה
מ'רְאוֹת אֱלֹקִים, אִיז דִּי רַאשִׁי תִיבּוֹת אַמוּנָה, דָּאס הַיִּסְט
יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא וְוַאס הָאֵט זוכֶה גַעווען צו זַען דִּי מְרַכְבֶּה
הַעֲלִינָה מִיט אַפֿענע אוֹיגן, אִיז גַעווען נָאר דוּרְכֵן טוֹיעַר
פֿון אַמוּנָה.

אִיבֶּער־דַעם דאַרף מָען זיך זייער שְׂטאַרְקֵן אין אַמוּנָה
פֿישוּטָה, און שְׂטענדיג רַעֲדֵן פֿון דִּי אַמוּנָה,
ווי דְּעַר הַיִּלְיִנְגֶּער רַבִּי הָאֵט גַּעזאַגט (ליקוּטֵי מוֹתְרֵן חֶלֶק ב' סִימָן
מ"ד) דָּאס צוֹקוּמָען צו אַמוּנָה קען מָען נִישֵׁט נָאר ווען מָען
רַעֲדֵט אַסאַך פֿון דִּי אַמוּנָה, אַזוי ווי עס שְׂטֵיט (תְּהִלִּים פ"ט)
"אֹדִיעַ אַמוּנָתְךָ בְּפִי" און מָען דאַרף זייער אַכְטוּנֵג גַעבֵן
נִישֵׁט אַרויסזאַגן פֿון מוֹיֵל קִיין שוּם דִיבּוּר פֿון כְּפִירוֹת, אַפִּילוּ
ווען מָען שְׂפַעט אַפּ פֿון אַפִּיקוּרְסִים טָאר מָען נִישֵׁט נֶאֱכֹזְאֵן
זייערע שְׂמוֹתִים און הַבְּלִים וְכוּ' וְכוּ', וואַרום עס אִיז זייער
מְסוּבֵן צו רַעֲדֵן דִיבּוּרֵי כְּפִירוֹת, אַפִּילוּ מָען שְׂפַעט פֿון דַעם,
אַ אִיד דאַרף שְׂטענדיג רַעֲדֵן פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, דַעמָאֵלְט
וועט דִּי שְׂכִינָה רועֵן בִּי אִים, וואַרום פֿון וואַס אַ מַעֲנֵטֶשׁ
רַעֲדֵט בִּי דַעם הָאֵלְט עַר.

מָען גַעפּוּנט בִּי יוֹסֵף הַצַּדִּיק שְׂטֵיט (בְּרַאשִׁית ל"ט) "וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
כִּי הִנֵּה אֲתוֹ וְכָל אֲשֶׁר הוּא עֲשָׂה הִנֵּה מְצַלִּיחַ
בְּיָדוֹ". שְׂטַעֲלֵט זיך אַוועק אַ פֿראַגֶּע: אַ פֿראַסְטֶער שְׂמוּצִיגֶער
מְצַרִי, ווי הָאֵט עַר גַעקענט זַען אַז דְּעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים

איז מיט יוסף'ן וואס דורךדעם וואס ער טוט האט ער
הצלחה? נאר זאגט רש"י הקדוש "שם שמים שגור בפיו",
אפילו אזא שמוציגער מצרי האט געזען און געהערט ווי
יוסף הצדיק רעדט שטענדיג פון בורא כל עולמים, האט
ער פארשטאנען אז דער באשעפער איז שטענדיג מיט אים
און וועגן דעם וואס ער טוט איז ער מצליח. זעט מען פון
דעם ווען א מענטש רעדט שטענדיג פון בורא כל עולמים
דאס איז דער סימן דאס די שכינה רוט ביי אים.

איבערדעם פריי איך זיך זייער שטארק אז דו האסט זיך
גענומען צו אזא הייליגע ארבעט, צו דריקן
דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, אז וואויל איז דיר אויף די
וועלט און מכל שכן אויף יענער וועלט, ווארום מיר לעבן
בזה העולם א קורצע צייט, און וואס בלייבט דעם מענטש?
נאר וואס ער האט גערעדט פון בורא כל עולמים, ווארום
מיט דעם וואס מען רעדט פון בורא כל עולמים דאס אליין
איז אמונה. שטארק זיך, וועט דער בורא כל עולמים דיר
געבן א גרויסער שפע, און דו וועסט ארויסגיין פון אלע
דיינע חובות, און דו וועסט האבן א רעכטיגער שלום בית,
און א גליקליך לעבן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד

רא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נשא כ"ט אייר (ערב ראש חודש סיון) ה'תשע"א
 שלום וברכה אל אנשי שלומינו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי
 "היכל הקודש" שיחיו נצח

עם איז באוואוסט דעם דיבור פון הייליגן רבי'ן דאס ער
 האט ליב דעם גראבן סידור, דאס הייסט אמאל איז
 געווען געדריקט א סידור מיט זייער אסאך תפילות, און
 ביים הייליגן רבי'ן איז געווען זייער זייער חשוב צו זאגן
 אלע ערליי תפילות בתמימות ופשיטות אן קיין שום חכמות
 ווארום ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן קנ"ד) פארנוואס איז ער
 געקומען צו זיין זאך? איז געווען נאר ווייל ער האט זיך
 געפירט פשוט, און אסאך גערעדט צום בורא פל עולמים
 אן קיין שום חכמות, און ער האט געזאגט אלע ערליי
 תפילות וואס געפונען זיך אין אלע סידורים, אויך האט
 דער הייליגער רבי געזאגט 'ווען איך וואלט געוויסט אין די
 יונגט צו וואס דער בורא פל עולמים וועט מיר ברענגן ווייל
 איך האב אזוי פיל מתפלל געווען פאר אים און גערעדט
 צו אים וואלט איך זיך אנגעשמרענגט און איך וואלט געטון
 אין איין טאג וואס איך האב געטון אין א יאר.

איבערדעם שיק איך יעצט צו ענק די תפלה פון של"ה
 הקדוש וואס ער האט מתקן געווען צו זאגן
 ערב ראש חודש סיון וואס דער תפלה איז מסוגל צו האבן
 גוטע קינדער. וויסן דארפט איר וויסן דאס הינוך הייבט זיך

אָן מיט זיך, אז מען וויל האָבן גוטע קינדער דארף מען זיך אליין מחנך זיין פֿרי צו זיין אַ ביישפּיל פֿאר די קינדער, די קינדערלעך קוקן נאָך ווי דער טאטע פֿירט זיך, אזוי וועלן זיי אים נאכטון, אז ער איז מוזלזל אין דאווענען מיט מנגן וועלן די קינדער אויך נישט גיין אין שול דאווענען, אז ער וועט רעדן אינמיטן דאווענען וועלן די קינדער בכלל נישט דאווענען, אז די קינדער וועלן נישט זען ווי דער טאטע מאכט אויף א ספֿר א משניות, אָדער א גמרא, אָדער א שולחן ערוך, און לערנט, וועלן זיי אויך נישט לערנען, חינוך הייבט זיך אָן ביי זיך, ווארום קינדער מאכן נאך דעם טאטן, און די זעלבע זאך טעכטער מאכן נאך דעם מוטער, ווי די חז"ל זאגן (פֿתובות סג.) רחילא בִּתְר רחילא אַזלא פֿעוּבְרֵי אַמָּא פֿך עוּבְרֵי בִּרְתָא; אזוי ווי דער מוטער פֿירט זיך אזוי וועט זיך פֿירן די טאכטער; איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן היינטיגע צייטן אויף חינוך מער ווי אויף אלע זאכן.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט, ביי אים איז חשוב די עבודה פון חינוך פון זיינע קינדער פונקט אזוי ווי עס איז חשוב ביי אים די עבודה פון תיקון חצות, (ווי באוואוסט איז ביי אים געווען א גרויסער עבודה פֿעת תיקון חצות, און ער האט קיינמאל נישט פארפעלט זאגן תיקון חצות), פונדעסטוועגן האט ער געזאגט אז די חינוך פון זיינע קינדער איז ביי אים אזוי חשוב ווי דער עבודה פון חצות, אז וואויל איז די עלטערן וואס זיי לייגן אריין

מי און בוחות אין די קינדער זיי זאלן האבן יראת שמים
 און דרך ארץ, און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר
 המדות אות בנים סימן ס"ד) צריך ללמוד את התינוק דרך ארץ
 מנעוריו; מען דארף אויסלערנען דעם קינד דרך ארץ ווען
 ער איז נאך קליין, ווי שלמה המלך זאגט (משלי כ"ב) "חנוך
 לנער על פי דרכו גם בי זקין לא יסור ממנה" אז וואויל
 איז די עלטערן וואס זיי געבן זיך אפ מיט זייערע קינדער,
 וועלן זיי זוכה זיין צו האבן אסאך נחת פון זיי.

תפלה לכל עת, ובפרט לערב ראש חודש סיון, להתפלל על
 עצמו ועל צאצאיו לילך בדרך ישרים מספר של"ה הקדוש:

אתה הוא יי אלהינו עד שלא בראת העולם, ואתה הוא
 אלהינו משבראת העולם, ומעולם ועד עולם אתה
 אל, ובראת עולמך בגין להשתמודעא אלקותך באמצעות
 תורתך הקדושה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה,
 "בראשית", בשביל תורה ובשביל ישראל, כי הם עמך
 ונחלתך אשר בחרת בהם מכל האמות, ונתת להם תורתך
 הקדושה, וקרבתם לשמך הגדול:

ועל קיום העולם ועל קיום התורה בא לנו ממך יי אלהינו
 שני צווים, כתבת בתורתך "פרו ורבו", וכתבת בתורתך
 "ולמדתם אתם את בניכם", והבונה בשתייהן אחת, כי לא
 לתהו בראת כי אם לשבת, ולכבודך בראת יצרת אף עשית,
 כרי שנתיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל
 יודעי שמך ולומדי תורתך:

וּבְבֶן אָבוֹא אֵלַיךְ יְיָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאִפִּיל תַּחֲנַנְתִּי,
 וְעֵינַי לְךָ תְּלוּיֹת עַד שֶׁתַּחֲנַנֵּנִי וְתִשְׁמַע תַּפִּלָּתִי לְהַזְמִין
 לִי בָנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם
 עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שָׂהֵם וְאֲנִי כְּלָנּוּ יַעֲסִקוּ בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַנֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תְּלִמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לִבִּנּוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶיךָ:

אָבִינּוּ אָב תְּרַחֲמֵנוּ, תֵּן לְכַלְנֵנוּ חַיִּים אֲרָכִים וּבְרוּכִים, מִי כְמוֹךָ
 אָב תְּרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים
 נִצְחִיִּים כְּמוֹ שֶׁתַּפִּלָּל אֲבִרְהֵם אָבִינּוּ "לוֹ [יִשְׁמַעְיָאֵל] יִחְיֶה
 לְכַנְיָךְ", וּפָרְשׂוּ רַבּוֹתֵינוּ וּזְכוּנוֹם לְבִרְכָה, "בִּירְאָתְךָ": כִּי עַל
 כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיֵהָא זְרַעִי וְזָרַע זְרַעִי עַד
 עוֹלָם זָרַע כָּשֶׁר, וְאֵל יִמְצָא כִּי וּבְזָרַעִי וּבְזָרַע זְרַעִי עַד עוֹלָם
 שׁוֹם פְּסוּל וְשָׂמִין, אֵךְ שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר כְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 וּבְעֵינֵי אָדָם, וְיִהְיוּ בְעַלֵּי תוֹרָה, מְאָרִי מְקָרָא, מְאָרִי מְשָׁנָה,
 מְאָרִי תְלִמוּד, מְאָרִי רְזָא, מְאָרִי מְצוּהָ, מְאָרִי גוֹמְלֵי חֲסָדִים,
 מְאָרִי מַדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעֲבֹדֶנְךָ בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה פְּנִימִית, לֹא
 יִרְאָה חִצּוֹנִית, וְתֵן לְכָל גְּוִיָה וְגְוִיָה מֵהֶם דֵּי מַחֲסוּרָה בְּכַבּוּד,
 וְתֵן לָהֶם בְּרִיאּוֹת וּכְבוֹד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוּמָה וְיָפִי וְחַן וְחֶסֶד,
 וְיִהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִנְגִים הַגּוֹנִים
 מְזָרַע תְּלִמוּדֵי חֲכָמִים מְזָרַע צְדִיקִים, וְגַם זְוִנְגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֶם
 כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן:

אֶתְּהָ יְיָ יוֹדַע כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מִצְפּוֹנֵי לִבִּי, כִּי
 בּוֹנֵנִי בְּכָל אֶלֶּה לְמַעַן שְׁמֶיךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ וְלְמַעַן

תּוֹרַתְךָ הִקְדוּשָׁה, עַל בֶּן עַנְנֵי יְיָ עַנְנֵי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים
אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבִגְלָלָם תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לַחַיּוֹת הָעֲנָפִים
הַזְמוּם לְשָׂרָשָׁם, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רִגְלֵי רַבִּיעֵי בַמְּרַבָּה,
הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קְדוּשָׁךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרָא יְיָ מִהַלֵּךְ בְּדַרְכָיו: יְגִיעַ בְּפִיךָ
כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפֵּן פְּרִיָה בְּיַרְכְּתֵי
בֵיתְךָ כְּנֶגֶד בִּשְׁתְּלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: תֵּנֶה כִּי בֶן יִבְרָךְ
גָּבֵר יֵרָא יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרָאָה כְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ: וְרָאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל: אָנָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה יִקְנִים בָּנוּ הַפְּסוּק וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם אֹמֵר יְיָ רוּחִי
אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
וְרַעַךְ וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַךְ אֹמֵר יְיָ מַעֲתָה זְעַד עוֹלָם: יְהִי לְרָצוֹן
אֹמְרֵי כִּי וְהִגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא רֹאשׁ חוֹדֵשׁ
סִיּוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלָטָן דִּיין בְּרִיוּ.

אֲזוּי וּוי דוּ בִּיסַט אַ מְלַמֵּד דַּאֲרַפְסְטוּ וּוִיסָן אַז דִּי יִסוּד
הַיִּסוּדוֹת אֵינן מְלוּמְדוֹת אֵיזוּ צוֹ הָאָבָן גְּעֵדוּלָד, וּוֹאֲרוּם

קינדערלעך קענען ארויסנעמען די מאַרעך פון קאפּ פון דעם מלמד וכו', נאר די חכמה פון א מלמד איז אז ער מאכט אזוי אינטערעסאנט דאס לערנען אז די קינדערלעך ווילן לערנען, און דאס איז די עיקר שלימות פון א מלמד, אז ער קען זיך אראפלאזן צו קינדערלעך, און זיי מסביר זיין דעם גאנצן לימוד מיט אזא מין חכמה אזוי ווי ער דערציילט זיי א מעשה און זיי ווילן הערן, און דורכדעם ברענגט ער אין זיי אריין דאס לימוד תורה הקדושה.

די חז"ל דערציילן (תענית כד.) דאס רב איז געקומען אין א פלאץ און די מענטשן פון דעם פלאץ האבן זיך באקלאגט פאר אים אז עס איז נישטא קיין רעגן, ממילא איז א הונגער, האט ער גוזר תענית געווען כדי עס זאל קומען רעגן, אפער עס איז נישט געקומען קיין רעגן, האבן אלע געהאט צער, דערווייל איז איינער צוגעגאנגען צום עמוד, און ער האט זיך געשטעלט דאווענען שמונה עשרה, און ער האט געזאגט "משיב הרוח" האט אנגעהויבן צו קומען ווינטן מיט וואלקענעס, נאכדעם האט ער געזאגט "מוריד הגשם" האבן אנגעהויבן צו קומען א שטארקן רעגן, האט רב געפרעגט דעם שליח ציבור, "זאג מיר, וואס איז דיין ארבעט?" האט ער געזאגט "איך בין א מלמד, און איך לערן מיט די ארימע קינדער פונקט אזוי ווי מיט די רייכע קינדער, און ווער ס'קען נישט באצאלן נעם איך נישט קיין געלט פון אים, און איך האב א קוואריום פון קליינע פישעלעך, און וואסערע אינגל עס וויל נישט לערנען קויף

איך אים אָפּ מיט פּישעלעך, איך געב אים אַ מַתָּנָה אַפּאר פּישעלעך בְּדִי עַר זאל וועלן לערנען, און ער קומט און ער לערנט", זעט מען פון דעם אז מיט גוטן קען מען פּוּעל'ן ביי קינדער.

איבערדעם אז דו ביסט אַ מלמד זאלסטו האבן אסאך געדולד צו קינדער, שפּילן מיט זיי, און זינגען מיט זיי, אָפּער דער עיקר אַרײַנגברענגען אין זיי אַמוּנָה פּשוטָה אין בורא פּל עולמים, ווארום דאס איז דער יסוד היסודות, נאך פון פּיצלעך קינדער אַרײַנשיינען די אַמוּנָה, אז זיי זאלן שוין אלץ קינדווייז האבן די מושגים פון אַמוּנָה, ווארום היינט איז דא אַלע מיני חכמות און נאַרײַשקייטן וואס דאס רופט זיך מעטאדן וכו', ווי אזוי צו לערנען מיט קינדער וכו', דאס איז אַלעס נאַרײַשקייטן וכו', מען דאַרף גיין מיטן אַלטן אויסגעטרעטענעם וועג אזוי ווי אונזערע עלטערן און עלטערנ'ס עלטערן האבן אין אונז אַרײַנגעברענגט אַמוּנָה, אן קיין שום חכמות, און קיין שום פּעדאגאגן, וכו', וכו'.

איבערדעם, זע האב געדולד צו די קינדער און דערצייל זיי אסאך מעשיות פון צדיקים, ווארום עס ווערט געברענגט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע ווען זיינע קינדער זענען קליין געווען האט ער געפּרעגט דעם מלמד פון זיינע קינדער אויב ער לערנט מיט זיינע קינדער מוסר? האט דער מלמד געענטפּערט, יא, איך לערן

"חובת הלבבות", האט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע געזאגט, "נישט דאס מיין איך, איך מיין אז דו זאלסט זיי דערציילן מעשיות פון הייליגן רבי-רבי זושא'ן און הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע". זעט מען פון דעם אז מען דערציילט פאר קינדער מעשיות פון צדיקים, ציט עס זיי דאס הארץ צום בורא פל עולמים, דאס געבט אריין א תשוקה צו לערנען תורה, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, האב געדולד צו קינדער, זאלסט זיי נישט שלאגן, זאלסט בעטן דעם בורא פל עולמים אויף יעדן קינד עקסטער ער זאל האבן הצלחה.

זוען איך בין געווען א קליין אינגל האב איך געהאט א מלמד, האט ער געהייסן רבי יעקב קאלמאנאוויטש ז"ל מען האט אים גערופן די גאנצע שטאט "רבי יעקב מלמד", און ער האט געהאט גרויס הצלחה מיט די קינדער און איך האב ביי אים געלערנט, און וואס איך האב ביי אים אלץ געלערנט געדענק איך ביזן היינטיגן טאג. יארן שפעטער בין איך געוואויר געווארן אז דער מלמד איז געווען א ברסלבער חסיד, פלעגט ער דערציילן אז יעדן פארטאגס איז ער אויפגעשטאנען, און ער האט געהאט א רשימה פון די נעמען פון די קינדערלעך, און ער האט געבעטן אויף יעדן קינד באזונדער אז ער זאל האבן הצלחה אין לערנען און אז ער זאל נישט ארויסגיין לתרבות רעה, און מען דערציילט אז קיין שום קינד וואס ביי אים האט געלערנט איז נישט ארויס לתרבות רעה.

זַעַט מֵעַן פֿון דָּעם די פֿתּ פֿון תְּפִלָּה וואס אַ מְלַמֵּד בְּעַט אויף די קינדער האט עס אַ גְרוֹיִסע הצלחה, איבערדעם זיי נישט קיין בְּטָלָן, האב געדוילד, אויב דו ביסט אַ מְלַמֵּד מיטווא האבן געדוילד, און זאלסט אסאך זינגען מיט די קינדער, און נישט פֿרעמזן (נייטן) די קינדער אז זיי מוזן לערנען וכו', ווייל דאס טוט נאכדעם די פארקערטע ווירקונג וכו', מען דארף נאר בְּעֵטָן רַחֲמֵי שָׁמַיִם אויף יעדן קינד אז ער זאל האבן הצלחה, און מען דארף מיט זיי לערנען אויף אזא אופן אז זיי זאלן וועלן לערנען, און דאס קען מען טון נאר דורך מעשיות, אז מען איז מלביש דעם גאנצן לימוד מיט א מעשה און אזוי לייגט מען אין זיי אריין יראת שמים.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן זאלסט האבן גרויס הצלחה, ווארום מען קען זיך נישט פֿארשטעלן דאס גרויסקייט פֿון אַ מְלַמֵּד תּינּוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן וואס שיינט אריין אין די קינדער אמונה, אין הימל איז ער זייער זייער חשוב, אזוי ווי מיר זען דא, אז רב האט גוזר תענית געווען אז עס זאל קומען רעגן און עס האט נישט געניצט, און אַ מְלַמֵּד האט זיך נאר געשטעלט דאווענען און ער האט געזאגט "משיב הרוח" איז געקומען ווינטן מיט וואלקענעס, און ווען ער האט געזאגט "מוריד הגשם" האט אנגעהויבן צו גיסן אַ גְרוֹיִסע רעגן, דאס איז געווען ווייל ער האט געהאט אַ קוואריום פֿון פֿישעלעך, און ער האט אפגעקויפט די קינדערלעך מיט פֿישעלעך, און זיי האבן געוואלט לערנען, און אין דעם זכות איז געקומען רעגן, זעט מען דאס

תכה **בנחל** **אשר** **רג**

גרויסקייט פון זיין א מלמד, אז וואויל איז דיר אויף די
וועלט און וואויל איז דיר אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רג

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר נשא ראש חודש
סיון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע זיך צו שטארקן, קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל
דיך נישט אראפּווארפן וכו' וכו'.

א מענטש דארף זיין שטארק אין אמונה, גלייבן אז דער
בורא פל עלמים פירט די וועלט בהשגחה פרטית, קיין
שום זאך ווערט נישט געפירט אליין, ווי די חז"ל זאגן (חולין
10:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו
מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין קליין
פינגערל, איידער מען האט אויסגערופן אין אלע עולמות
אז דער מענטש דארף באפן יעצט א קלאפ, דאס קען מען
זיך נישט פארשטעלן בשכל אנושי ווי אזוי די השגחה גייט,
דאס איז איינע פון די גרעסטע וואונדער ווי דער בורא פל
עלמים פירט די גאנצע וועלט מיט א השבון צדק, איבערדעם
טאר מען נישט אראפּפאלן ביי זיך, נאר צונעוואוינען זיך

רְעֵדֵן צוֹם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און וואס מָעַן דאַרף הָאָבֶן
דאַרף מָעַן אים דַּעֲרִיצִיילֵן, און וואס עִם גֵּיט אויף דיר
איבער זאַלְסְטוּ אים דַּעֲרִיצִיילֵן אויף פֶּרָאָסְט אִיִּדִישׁ אַזוּי ווי
מָעַן רְעֵדֵט פֶּאָר אַ גוֹטֵן פֶּרִינְד.

גְּלִיב מִיר ווען דו וואלסט זיך צוגעוואוינט צו רְעֵדֵן צוֹם
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וואלט דיין גאַנצער לעבן גענאַנגען
אַנְדֶּערִשׁ, און דאס האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט,
אַזוּי ווייט אז ער האט געזאגט אויף זיך (שיחות הר"ן סימן קנ"ד)
ווען איך וואלט געוויסט צו וואס דער בורא כָּל עוֹלָמִים
האט מיר געברענגט דורך תפלה והתבודדות רְעֵדֵן צוֹם
בוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וואס איך האב געטון אַ גאַנץ יאָר וואלט
איך געטון אין איין טאג, דאס הייסט ער וואלט זיך אַזוּי
באַפֿלייסט רְעֵדֵן צוֹם באשעפער, אז אין איין טאג וואלט
ער גישט אפגעלאזט, און געבעטן און מתחנן געווען ער זאל
מִיר העלפֿן וכו' וכו', זעט מָעַן ווי גרויס איז די עבודה
הקדושה פון תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, זיך
אויסצושמועסן דאס הארץ פארן בורא כָּל עוֹלָמִים.

איבערדעם זיי גישט קיין בטלן, וואס עִם גֵּיט אויף דיר
דורך זאַלְסְטוּ זען אויסצודערציילן דעם בורא
כָּל עוֹלָמִים, וועסטו זען אַ גרויסע ישועה, נאר זיי זיך גישט
מִיִּיאֵשׁ, בעט, און ווידער בעט, און ווייטער בעט, וועסטו
זען גרויסע ישועות.

המאחל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רד

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֵשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא רֵאשׁ חוֹדֶשׁ
סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר
אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהֵאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּן.

זאַלְסֵט ווּיִסן אז דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹסֵרֵין חלק
א' סימן קנ"א) ווען א איד האט א לעכטיגן פֿנים און
שְׁטענדיג שְׁמִיכְלֵט ער, קען מען זען אין זיין פֿנים דעם
לעכט פון צדיק, דער צדיק שיינט אין מענטשן אריין
שְׁטענדיג שְׁמִיכְלֵט, א איד דארף מקבל זיין יעדן איינעמ'ס
פֿנים מיט א שְׁמִיכְלֵט, מיט א שְׁמִיכְלֵט, מיט דעם איז ער
מְחִיָּה אן אנדערן איד, און די חז"ל זאגן (פתובות ק"א:) אויפן
פֿסוק (בראשית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שִׁינִים מְחֻלָּב" טוב המלבין שינים
לחבירו יותר ממשקהו חלב; מיט דעם וואס א איד ווייזט
זיינע ווייסע ציינער פאר זיין חבר, דאס הייסט ער שְׁמִיכְלֵט
פאר יענעם, דאס איז בעסער ווי ווען ער וואלט אים געגעבן
צו טרונקען א גוטן גלאז מילך, ווארום מיט א שְׁמִיכְלֵט קען
מען ראטעווען א איד, עס דרייען זיך ארום אזוי פיל
פארביטערטע מענטשן, און אז מען שְׁמִיכְלֵט צו זיי איז
מען זיי פשוט מְחִיָּה, איבערדעם זע שְׁטענדיג מקבל זיין
דיין חבר מיט א שְׁמִיכְלֵט.

מען זאגט נאך פון גרויסן גאון וצדיק רבי ישראל סאלאנטער
זי"ע אז ער האט אמאל געזאגט פאר א מענטש וואס

איז געגאנגען מיט א זויער פֿנים מיט דעם לשון "א פֿנים פון א מענטש איז א רשות הרבים, יעדער מענטש קען קוקן אין דיין פֿנים, איבערדעם דארף מען אכטונג געבן נישט לייגן קיין דבר המזיק ברשות הרבים, דאס הייסט מיט דעם וואס דו גייסט ארום מיט א זויער פֿנים, מיט א מרה שחורה דיין אויסזען, ווארפסטו ארויף עצבות און מרה שחורה אויף יענעם", איבערדעם זע שטענדיג צו שמייכלען, שטענדיג מקבל צו זיין דיין חבר מיט א לעכטיג פֿנים, און מיט דעם וועסטו מתיה זיין אידן.

זאלסט זען ארוםגיין נאך צדקה, ווארום מען זאגט נאך פון צדיקים, ווען א איד גייט נאך צדקה אין די פיר זייטן פון שטאט, דאס הייסט מזרח, מעריב, צפון, דרום, ווערט ער ניצול פון ארבע מיתות בית דין, סקילה, שריפה, הרג, חנק. פֿרעג איך דיר, איז נישט ווערד אז מען זאל ארוםגיין נאך צדקה ווי חלילה וחס באשטראפט ווערן פון איינע פון די ארבע מיתות בית דין? די תו"ל זאגן (במדבר רבה פרשה יד סימן ו) אף על פי שבטלו סנהדרין ובטלו ארבע מיתות בית דין, אבל דין ארבע מיתות לא בטלו; אמת מיר האבן נישט קיין סנהדרין און מען קען נישט דן זיין א מענטש מיט ארבע מיתות בית דין, אבער חלילה וחס אז א מענטש זינדיגט מיט א געוויסן זינד וכו', דערטרענקט ער זיך אין ים וואס דאס איז פֿנגד חנק, א גוי הרגעט אים דאס איז פֿנגד הרג, ער ווערט פארברענט אין א פייער דאס איז פֿנגד שריפה, עס פאלט ארויף אויף אים א מפולת

תכט **בְּנַחֵל** רה **אֲשֶׁר**

פּוֹן שְׁטײַנער דאָס איז סְקײַלָה וְכוּ' וְכוּ', מֵעַן זאל אָפּגעהײַטן
ווערן וואָספּאַראַ אומגלײַכן מֵעַן הערֶט הײַנט, און קײַנעם
פּאַלט נישט אײַן אז דאָס איז אַלץ נעפּעך ווייל מֵעַן טוט
נישט תשובָה.

איבערדעם נעם זיך אין די הענט אַרײַן, פּוֹן אײַן זײַט
זאַלסטו גײַן נאָך צדקָה, קוק נישט אויף
קײַנעם נישט, און פּוֹן די אנדערע זײַט זאַלסטו שטענדיג
רעדן צום בורא פֿל עולמים און זאַלסט אויסדערצײַלן דיין
ביטער האַרץ, זאַלסט זיך מתוודה זײַן פֿאַר אים, ועל כּוֹלָם
זײַ משמח אײַדן, וואָס דאָס איז אַ גרויסער מצוה.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן עס זאל גתרחב
ווערן בגשמיִות און ברוחניות, און מֵעַן זאל הערן פּוֹן
דיר גוטע בשורות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שײַט ערב שֶׁבֶת קודש לְסֹדֵר נשא ראש חודש
סײַן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אַל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס טוט מיר זײַער זײַער וויי, א בַּחוּר וואָס ער דאַרף זײַן
א ירא שמים וְכוּ' וְכוּ', דרייט זיך ארום אָן א טלית

קטן וכו'? דיין פאטער האט גרויס טענות אויף דיר, און ער איז הונדערט פראצענט גערעכט וכו'! דו מיינסט אז מיט דעם וואס דו פארסט אין אומאן איז שוין אלעס בסדר? עס איז באוואוסט אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר לימוד שולחן ערוך לערנען שולחן ערוך און מקיים זיין וואס עס שטייט אין שולחן ערוך, איבערדעם אז דו ביסט געפארן צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן מיינט נאך נישט צו זאגן אז דו מענסט זיך ארוםדרייען אן א טלית קטן, וואס דאס איז א מורא'דיגער קלות, און עס ווייזט אז אינגעווייניג ביסטו פארפוילט וכו'. איך מוז דיר שרייבן אזוי שארף, ווארום איך האב מיט דיר שוין אזויפיל גערעדט, און איך זע איך פועל נישט, מוז זיין אז איך בין נישט דיין בלאזער וכו'.

זוי דער הייליגער רבי נתן האט אמאל געזאגט אויף א געוויסן מגיד וואס ער האט געזאגט פאר צוויי אינגעלייט וואס זיי האבן אים נישט געוואלט צוהערן, אז זיי האבן שוין נישט קיין פינק אידישקייט, האט אויף דעם דער הייליגער רבי נתן געזאגט "א פינק האט יעדער איינער, נאר מען דארף עס אויפבלאזן, און דער וואס ער האט געזאגט אז זיי האבן שוין נישט קיין פינק, מן הסתם איז ער נישט זייער בלאזער" זאג איך דיר אויכעט, אז איך קען נישט פועל'ן ביי דיר פשוט אידישקייט, מיינט נאכנישט צו זאגן אז דו האסט שוין נישט קיין תקנה, נאר איך מן הסתם בין איך נישט דיין בלאזער, איך קען דיר נישט אויפבלאזן

דיין פֿינֶק וואס עס איז דא אין דיר; איבערדעם טו מיר א
טובה און גיי צו אן אנדערן. וואס דארפסטו קומען צו מיר
און אנברענגען די צייט? מיין צייט איז צו טייער וכו' וכו'.

געלויבט דער בורא פֿל עולמים וואס עס איז שוין איבער
פופציג יאר וואס איך לעב מיט די מחשבה אז
"היינט איז מיין לעצטער טאג", איבערדעם כאפ איך אריין
יעדן טאג וואס איך קען, תורה, תפלה, מצוות און מעשים
טובים, און אז עס קומט אונטער איינער צי צוויי צי דריי
וכו' וכו' און איך דארף רעדן מיט זיי דעם הייליגן רבינ'ס
דיבורים, רעד איך מיט זיי. ווארום סוף פֿל סוף אז מען
רעדט פון הייליגן רבי'ן ברענגט דאס אריין אין מענטש א
מורא'דיגן בענקעניש צום באשעפער, און דאס איז דער
מעלה פון איינער וואס ער רעדט שטענדיג פון הייליגן רבי'ן
אז ער ברענגט אריין א תשוקה א בענקעניש צום בורא
פֿל עולמים. ווען איך קען רעד איך פון הייליגן רבי'ן, ווען
ס'קומט צו מיר איינער און וויל הערן רעד איך מיט אים
וכו', וכו'. אבער סתם רעדן און ווידער רעדן און ווייטער
רעדן וכו' וכו', און נישט פאלגן? איז בעסער זאלסט נישט
קומען. איבערדעם בעט איך דיר: זיך דיר אן אנדער פֿלאץ
וואו צו גיין, איך האב נישט קיין צייט צו נארישקייטן וכו'.

עס ווערט דערציילט, דאס דער הייליגער חתם סופר זי"ע
ווען ער איז שוין געווען מפורסם מיט זיין גרויסקייט,
ויהי היום האט אנגעהויבן אריינצוקומען צו אים א איד

וואס איז געווען אין די זעלבע עלטער, און ער האט מיט אים צוזאמען אלץ אינגל געלערנט אין חדר, ער האט נישט געלערנט איז ער אויסגעוואקסן אן עם האַרץ, ווי געווענדליך איז אן עם האַרץ האט נישט וואס צו טון מיט די צייט, זוכט ער מיט וועמען אַנצופרענגען די צייט, האט ער זיך מיישב געווען ער וועט אריינקומען צום הייליגן חתם סופר אביסל רעדן און שמועסן וכו' וכו'. נו דעם ערשטן מאל וואס ער איז אריינגעקומען האט אים דער הייליגער חתם סופר אנטפראנגען מיט שמחה און זיי האפן זיך דערמאנט וואס עס איז געווען אין די יונגע יארן, און נאכדעם האט זיך מיט אים דער הייליגער חתם סופר מיט אים געזעגענט, און צו מארגענס איז דער איד ווייטער דא, האט ער ווייטער מיט אים אביסל גערעדט, און האט אים אוועק געשיקט. ווען ער איז געקומען צום דריטן טאג, פרעגט אים דער הייליגער חתם סופר, "וואס ווילן זי?" האט ער געענטפערט "איך בין געקומען פארטרייבן די צייט", האט אים אויף דעם געזאגט דער הייליגער חתם סופר "איך האב קיין צייט נישט, און איך זע דו האסט צייט; טרייב דו צייט צו מיר"...

זאג איך דיר אויכעט די זעלבע זאך "איך האב קיין צייט נישט, איך זע דו האסט צייט, טרייב דיין צייט צו מיר, ווייל איך בין זייער פארנומען".

איך האף צום בורא פֿל עולמים אז דו וועסט זיך געמען אין די הענט אריין, און דו וועסט תשובה טון, און

זאַלְסֵט ווערן אן אַמֶת'ן ירא שָׁמַיִם וואַרום דער הייליגער
 רבי האט צוגעזאגט ווער עס וועט זיין אויף זיין ציון וועט
 ער אים פון שְׂאוֹל תַּחֲתִית אַרויסנעמען, אז וואויל איז דער
 מַעֲנֵטֶשׁ וואס ער לייגט זיך אַרײַן אין יראת שָׁמַיִם, וואַרום
 די תּוֹ"ל זאָגן (פְּרָכּוֹת ל:): הַבֵּל בְּיַדֵי שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאַת שָׁמַיִם;
 אויף דעם דאַרף מען אַסאַךּ האַרעווען אז מען זאל זוכה
 זיין מוֹרָא הָאֲבֵן פֶּאָרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, מען זאל האָבן
 דעם אַמֶת'ן יראת שָׁמַיִם.

דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוֹתְר'ן חֵלֶק א' סִימָן י"ז) דאַס יראַה
 און אַהֲבָה, מוֹרָא הָאֲבֵן פֶּאָרן בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און
 לֵיב הָאֲבֵן דעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דאַס באַקומט מען נאַר
 פון צדיק, און אז ביי אַיינעם איז אויסגעלאָשן די יראַה,
 ער האט נישט קיין מוֹרָא פון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, אָדער
 ס'איז אויסגעלאָשן פון אים די אַהֲבָה ער ליבט זיך נישט
 מיט בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, דאַס איז אַ סִימָן אז ביי אים איז
 אויסגעלאָשן דער לעבט פון צדיק, איבערדעם נעם זיך אין
 די הענט אַרײַן, וועט זיך דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים פּוֹדֵאי
 נישט פאַרלאָזן.

זאַלְסֵט הָאֲבֵן אַ לעכטיגן טאַג און אַ פֿרייליכן תּמִיד

רו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בהעלותך ג' סיון ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

מיין צייט איז זייער באגרעניצט, און איך קען נישט יעצט
מאריך זיין, איך וועל נאר שרייבן אפאר נקודות וואס
דו זאלסט פון דעם ארויסנעמען רמזים פאר דיר.

א סגולה אויפצושטיין פרי, איז זיך צו לייגן פרי. ווי אזוי
מען לייגט זיך אזוי שטייט מען אויף; אז מען לייגט
קריאת שמע ערליך כפי נוסח האריז"ל און מען איז זיך
מתוודה - וואס עס נעמט אינגאנצן אפאר מינוט, און מען
בעט איבער דעם בורא כל עולמים, דעמאלטס שטייט מען
אויף פרי, און דאס אויפשטיין איז אן אנדערן אויפשטיין,
ווארום עס שטייט "ויהי ערב ויהי בקר", וואסערע נאכט
מען גרייט צו, אזא אינדערפרי האט מען.

ווען מען לייגט קריאת שמע שעל המטה פון סידור מיט
גרויס בוננה און מען בעט דעם בורא כל עולמים ער
זאל מוחל זיין וואס איך האב געטון היינט א גאנצן טאג,
און איך זאל אויפשטיין פרי, דעמאלט וועסטו זען וואסערע
אינדערפרי דו וועסט האבן.

מֵעַן דאַרף דאָווענען די דריי תּפִּילוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה מַעֲרִיב
 מִיט מַנְיָן דײַקא, מֵעַן קען זיך נישט פֿאַרשטעלן וואס
 דאס הייסט דאָווענען מִיט מַנְיָן, עַד כִּדֵּי כֶּךָ אַז די חז"ל
 זאָגן (בְּרֵכוֹת ח.) 'אַימתי עת רצון? בְּשַׁעֲהָ שְׁהַצִּיבוֹר מִתְּפִלִּין';
 דאס הייסט ווען די ציבור איז מִתְּפִלֵּל, דעמאלטס איז א
 געוואלדיגער עת רצון אין אלע עולמות. ווען א איד זאל
 וויסן דאס ווען ער קומט אריין אין בית המדרש און ער
 רעדט נישט מִיט קיינעם פון אַנפּאַנג דאָווענען ביזן סוף און
 ער האט אינזינען פֿירוּשׁ המילות וואסערע נחת רוח ער
 איז גורם פֿאַרן בורא פֿל עולמים, וואלט ער אין דעם
 מורא'דיג גזַהר געווען.

זאַלסט זיך מאַכן א פּוּשְׁקע פון צדקה, און זאַלסט זיין
 געוואוינט פֿאַר יעדן דאָווענען אַרײַנוואַרפֿן אַפֿאַר
 פֿרוטות, און די זעלבע זאך ביים עסן אַפֿאַר פֿרוטות, און
 פֿאַרן תּיקון הַבִּלְלִי אַפֿאַר פֿרוטות, און די אלע פֿרוטות
 וועט זיך אַנזאַמלען זאַלסטו עס בְּרַעַנְגֵן צו מיר, און איך
 וועל נוצן די פֿרוטות צו טיילן פֿאַר אַרײַמע לייט וואס זיי
 האָבן בְּאַמֶּת נישט וואס צו עסן, ווארום אזוי זאָגן די חז"ל
 (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פֿרוּטָה לְעַנִּי וְהִדְר מְצִלִּי; פֿאַרן
 דאָווענען מוז מען געבן אַפֿאַר פֿרוטות פֿאַר צדקה, און
 דאס מאַכט א רעש אין הימל.

זע זיך צו שטאַרקן, זיי נישט מִיט קיין חלישות הדעת,
 אַרְבֵּה, זוך נאך ביי דיר די גוטע נקודות, זוך נישט

די שְׁלֵעֲבֻטֵע נְקוּדוֹת, וועסטו זען דער גאַנצער לעבן דיינער
וועט זיין אינגאנצן אנדערש.

געזואוין זיך צו, צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אן קיין
שום חכמות, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער
בורא פֿל עולמים וועט מיט דיר טון.

מאך זיך א שיעור אין מחבר רמ"א אין ארבע חלקי שולחן
ערוך, דאס הייסט זאלסט אנהייבן פון אורח חיים
נאר מחבר רמ"א, און זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך
סימנים, און אזוי זאלסטו דורכלערנען גאנץ 'אורח חיים',
דאן זאלסטו אנהייבן 'יורה דעה', און ווען דו וועסט ענדיגן
'יורה דעה' זאלסטו אנהייבן 'אבן העזר', און ווען דו וועסט
ענדיגן 'אבן העזר' זאלסטו אנהייבן 'חושן משפט', און ווען
דו וועסט ענדיגן 'חושן משפט' זאלסטו אנהייבן גאבאמאל,
אזוי זאלסטו ענדיגן עטליכע מאל ארבע חלקי שולחן ערוך
נאר מחבר רמ"א, אזוי וועסטו וויסן פון וואס יעדע סימן
רעדט זיך, אז דו וועסט דארפן אמאל וויסן עפעס א הלכה
וועסטו וויסן וואו צו זוכן, און אפילו דו וועסט דארפן עפעס
פרעגן וועסטו וויסן אז ס'איז דא וואס צו פרעגן, איינער
וואס ער האט א שווערן קאפ א שווערן פארשטאנד דארף
זיך אריינלייגן אסאך אין לימוד הלכה, ער זאל וויסן הלכה,
ס'קען דורכגיין דעם גאנצן לעבן און מען האט נישט
דורכגעלערנט איינמאל ארבע חלקי שולחן ערוך. איז קודם
פֿל דארף מען דורכלערנען מחבר רמ"א, און גאבדעם
לערנט מען מיט מגן אברהם און שורי זהב וכו' וכו'.

וְזֹא אֶרֶץ פּוֹן דִּיר אַוּעֶק דָּאס עֵצְבוֹת און מְרָה שְׁחֹרָה, און
זאַלְסֵט זַען צו פֿרײַלײַךְ זײַן, און קײַן שׁוֹם זאַךְ אױף
דער וועלט זאל דיר נישט קענען אַראָפּוואַרפֿן.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר בהעלותך ג' סיון ה'תשע"א
שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך מוז דיר זאגן וועגן דעם לימוד קבֿלה קען מען נישט
שרײַבן ברבים, ובפרט א זאך וואס מען גייט דריקן
איז זײַער שווער מסביר זײַן בכתב, אָפּער אזױפּיל ווייסן
מיר אז דער הייליגער רבי האט געזאגט אפילו די וואס זיי
לערנען קבֿלה און ער אליין האט זיי געהייסן לערנען קבֿלה,
פונדעסטוועגן ווען ס'איז געקומען צו דאווענען האט ער
געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"כ) אז מען זאל דאווענען פשוט
פירוש המילות, אינזינען האבן פשטות וואס מען זאגט,
"ברוך אתה הו"ה וכו', - געבענטשט זאלסטו זיין גאטעניו".
וואס דאס איז דער עיקר שלימות התפלה, דאווענען בלשון
נוכח, אזוי ווי א מענטש רעדט צום צווייטן און ער וויל אז
יענער זאל אים פארשטיין, אזוי דארף א איד רעדן צום
בורא כל עולמים דעם גאנצן דאווענען, "אתה הו"ה לְאָדָם

דעת' וכו', - דו רבוננו נשל עולם געבסט פארן מענטש שכל, בעט איך דין' חנני מאתך חכמה בינה ודעת' וכו', בעט איך דיר געב מיר אויבעט שכל און פארשטאנד וכו'."

האט דער רבי מנלה געווען אז דער עיקר פון דאווענען איז פשוט, פשוטו כמשמעו. רעדן, און פארשטיין וואס מען רעדט, וואס דאס איז דער עיקר שלימות התפלה, א מענטש זאל אינזינען האבן דאס דאווענען.

אונדאי און אונדאי איז א גרויסער זאך צו לערנען פתבי האריז"ל וכו', אבער מען דארף זייער אכטונג געבן נישט נארן זיך, און מכל שכן נישט נארן יענעם, ווארום מענטשן ווערן זייער שנעל גענארט ווען זיי הערן לשונות פון קבלה וכו', און זיי פארשטייען נישט וכו', טראכטן זיי "אט זיצט איינער א גרויסער בעל מקובל און ער איז מסביר טיפע ענינים אין קבלה" וכו', און לפסוף נישט ער פארשטייט וואס ער רעדט, און נישט דיע וואס זיי הערן פארשטייען וואס זיי הערן וכו', און מען נארט אפ מענטשן. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ד) אזוי ווי איינער זאגט פשט אין גמרא רש"י און תוספות פאר עמי ארצים און זיי הייבן נישט אן צו פארשטיין וואס דער מענטש זאגט, און מכל שכן ובל שכן די וואס זיי זאגן פלפולים, און די וואס זיי הערן הייבן נישט אן צו פארשטיין וואס דא גייט פאר, ווארום זיי האבן נישט קיין אנונג פון זייער לעבן צו זאגן וכו'.

די זעלבצע זאך איז די מענטשן וואס זיי רעדן זיך איין אז זיי זענען משכילים וכו', און פֿרעגן טיפע קשיות אויף אַמוּנָה וכו', איז אלעס שטותים און הבלים און הבלֵי הַבָּלִים וכו' וכו', מיט קיין פֿאַרְגֶרעכְטֵן מַח וואס איז פול מיט צואה און טינוף פון הרהורים רעים רחמנא לישזבן וכו' וכו' קען מען נישט פֿאַרשטיין רוחניות אלקות. אזוי אויכעט איז ביי בתבי האר"ל.

אונדאי איז דא אין דעם א טיפן לימוד, און מען דארף שטייטלעך לערנען און פֿאַרשטיין, און דער עיקר איז זיך אריינלייגן אין די ווערטער פון בתבי הרש"ש (רבינו שלום שרעבי ז"ע) וואס ער האט דערגאנגען דעם פֿנימיות פון דעם לימוד פון בתבי האר"ל, ווארום ער האט גענומען דעם גאנצן לימוד בדרך יחודים און שמות וכו' וכו'.

אז א איד איז זוכה און איז זיך מִזְכָּךְ די אויגן די אויערן דעם חוטם מיטן מויל, דעמאלטס לייכט אין אים שטענדיג די שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכו' וכו', און דאס קען מען צונעמען אויף אן א שיעור פֿרטים, ב"ן דב"ן וכו', מ"ה דב"ן וכו', ס"ג דב"ן וכו' און ע"ב דב"ן וכו', און אזוי אן א שיעור מאל, און דאס איז זייער א טיפן לימוד, אָפֿער אז מען לערנט שטייטליך קען מען עס פֿאַרשטיין.

דער עיקר איז אַמוּנָה אין בורא פֿל עולמים אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פֿאַר איינעם, "וואס פֿעלט דיר אויס אלעס וכו'? וואס איז שְׁלֵעכְט אז ווען מען

זאגט דעם בורא פֿל עולמים'ס נאָמען שם הנו"ה ברוך הוא זאל מען אינזיגען האבן גאט? ", און דער רבי האט דעמאלטס זייער געטרייסלט, און האט אויגן באוויזן א דרך אז ווען מען איז מזכיר דעם שם הנו"ה, דארף זיך דער מענטש טרייסלען פאר פחד אז ער דערמאנט דעם בורא פֿל עולמים'ס נאָמען, אז ס'איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם.

דער עיקר איז מתבודד זיין צום בורא פֿל עולמים און רעדן בלשון נוכח, יעדע זאך וואס מען דארף האבן זאל מען בעטן פון אים אן קיין שום חכמות, אוועקווארפן דעם אייגענעם שכל, וואס פֿלומ'ר'שט א מענטש רעדט זיך איין ער האט שכל, א מענטש דארף וויסן אז ער איז גארנישט מיט נישט וכו' וכו', ובפרט אז ער האט געזינדגט מיט פגם הברית וכו' וכו' און זיין גאנצער מח איז פול מיט הרהורים רעים, האט ער נישט קיין שום השגה אין רוחניות וכו' וכו', איז וואס פעלט אויס וכו', בשעת מען קען זיך מתחזק זיין אין די אמונה פשוטה אין בורא פֿל עולמים? ובפרט היינטיגע צייטן וואס די בפירות און אפיקורסות איז זייער גרויס, און רחמנא ליצלן מען מאכט ליצנות פון יעדע דבר שבקדושה רחמנא לישובן, די מינים און אפיקורסים וואס זענען מלובש אין די רע-בנים וכו' וואס זיי באלאנגען צו די "רבנות" וכו', ווארום א "רב מטעם" איז א קל שבקלים, ער טוט גארנישט נאר וואס מען שרייבט אים אן, און זיי פארפירן דעם פאלק מיט בפירות און אפיקורסות.

איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן, זיי זענען קלים
 ופוחזים, אלעס איז ביי זיי גרינג: די מקנה איז
 נישט קיין מקנה וכו', ממילא איז נישטא קיין טהרת
 המשפחה וכו', מען איז עובר אויף פּריתות; די עירוב איז
 נישט קיין עירוב, און מען איז עובר אויף חילול שבת,
 איסורי פּריתות; דאס פּשרות איז נישט קיין פּשרות, עסט
 מען נבילות וטריפות וכו' וכו'. אזוי ווי איד האב געזען אין
 יבנאל וואס דארטן טוט זיך רחמנא לישזבן, זיצט זיך דארטן
 א קל שבקלים וואס ער דארף זיין דער "רב" און ביים
 סוף איז ער נישט מער און נישט ווינציגער ווי דער "שטראף"
 רחמנא לישזבן. ער איז מכשיל די איינוואוינער מיט איסורי
 פּריתות און איסורי סקילה און טריפות ונבילות וכו' וכו',
 ואין פוצה פה ומצפצף, אדרבה מען האט מורא צו רעדן
 וכו'. איבערדעם היינט איז א צייט וואס מען דארף רעדן
 נאר פון אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, און נישט
 קיין התפעלות האבן פון קיינעם נישט, אז וואויל איז דעם
 וואס ער לערנט אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וואס
 דער עיקר און יסוד פון הייליגן רבי'ן איז געווען אמונה
 פשוטה, פשוטע אמונה, גלייבן אז דער בורא כל עולמים
 איז דא מיט אים ביי אים געבן אים, און דומם צומח חי
 מדבר איז א לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ס'איז נישטא
 קיין שום מציאות אויסער אים, אלעס איז אלקות, אלקות
 איז אלעס, און נישט קוקן אויף גארנישט, און נישט דמיונען
 קיין שום דמיונות, דעמאלטס וועט ער קומען צום אמת.

שטארק זיך און לערן זייער אסאך ספרי חסידות פון תלמידי הבעל שם טוב זי"ע, וועסטו דארטן זען גילוי אלקות בתכלית מדריגה עליונה, ס'איז נישט קיין חילוק וואסערע ספרים. דער עיקר לערנען אלע ספרי תלמידי הבעל שם אויף די וואכעדיגע סדרה, און דאס וועט דיך לייכטן דעם מתי, און דו וועסט זען אז דער גאנצער תכלית פון בעל שם טוב הקדוש זי"ע, דער אור שבעת הימים איז געווען נאר צו אראפברענגן גילוי אלקות בתכלית מדריגה עליונה, אז וואויל איז דעם וואס ער לאזט זיך נישט נארן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א) "די וועלט נארט ענק, איר זאלט זען איר זאלט זיך נישט לאזן נארן!".

און ס'איז נאכנישט דא אזוי גענארט זיך ווי ביי פתבי האריז"ל, מען קען אייגרעדן יענעם וכו' וכו' פל מיני נארישקייטן און דמיונות וכו' וכו', נישט ער פארשטייט וואס ער זאגט און די וואס זיי הערן פארשטייען וואס זיי הערן וכו' וכו', און אזוי פארפירט מען מענטשן אין בלאטע, און דערווייל רעדן זיי נישט צום בורא פל עולמים און זענען מבוהל ומבולבל, און ס'קומט זיי אריין ספיקות אין די אמונה וכו' וכו'. איבערדעם זע זיין שטארק אין אמונה פשוטה וועט דיך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן תמיד

רח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵד יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ ג' סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאָב דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוּן.

זַע זִיךְ צוֹ דְּעֶרְהֵאֲלֵטֵן, קִיין שׁוֹם זֵאךְ אוֹיף דְּעֵר וְוַעֲלֵט זֵאל
 דִּיךְ נִישְׁט אַראָפּוואַרְפֵן. אִיךְ בְּעֵט דִּיר זַייער, זֵאלֶסט
 מִיךְ נִישְׁט אַרִינְלִיגֵן נִישְׁט אִין יו-טוב, און נִישְׁט אִין פֿעִיסְבוֹק,
 און נִישְׁט אִין קִיין שׁוֹם מָקוֹם טִינּוֹפֶת וְכוּ' וְכוּ', וואַרום אַ
 אִיד טָאר זִיךְ דָּארטֵן נִישְׁט דִרִיעֵן וְכוּ', נִישְׁט אוֹיף אַזאַ
 אוֹפֵן קוֹיפֶט מֵעַן כְּבוֹד. בְּכֻלָּל הָאָבֵן דִּי חַז"ל גַּעזאַגט (עִירוּבִין
 י:) כָּל הַמְּחֻזָּר עַל הַגְּדוּלָּה הַגְּדוּלָּה בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ; אַז אִינְעֵר
 לוֹיפֶט נָאךְ כְּבוֹד אַנְטְלוֹיפֶט פֿון אִים דִּי כְּבוֹד; און ס'איז
 בְּכֻלָּל נִישְׁט קִיין כְּבוֹד אַז אַ אִיד זֵאל קוֹקֵן אִין אִינְטֶערנֶעט
 וְכוּ', און עֵר זֵאל הָאָבֵן אַ שְׂיִיכוּת צוֹ דִּי מָקוֹם הַטִּינּוֹפֶת
 וְכוּ' וְכוּ'. אִיךְ בִּין אַ גְּרוֹיסֶער מַתְנַגֵּד אוֹיף דְּעֵם, מִיט דְּעֵם
 וְוַעֲלֵ אִיךְ נִישְׁט גְּרוֹיס וְוַעֲרֵן, און מִיט דְּעֵם וְוַעֲלֵ אִיךְ נִישְׁט
 קְלִיין וְוַעֲרֵן וְכוּ' וְכוּ'.

דִּי חַז"ל זֵאגן (תַּעֲנִית כ"א): "לֹא מְקוֹמוֹ שֶׁל אָדָם מְכַבְּדוֹ אֶלֶּא
 אָדָם מְכַבֵּד אֶת מְקוֹמוֹ"; מִיט דְּעֵם וְוַאס דוֹ וְוַעֲסֵט מִיךְ
 אַרִינְלִיגֵן אִין אִינְטֶערנֶעט, אָדער אִין פֿעִיסְבוֹק, אָדער אִין
 יו-טוב, וְוַעֲלֵ אִיךְ נִישְׁט גְּרוֹיס וְוַעֲרֵן. אַדְרָבָה, דָּאס איז אַ
 מָקוֹם טִינּוֹפֶת וְוַאס אַ אִיד טָאר דָּארט נִישְׁט אַרִינְגִיין וְכוּ'
 וְכוּ'. אִיבֶּערֶדֶעם זַע אוֹיפְצוּהֶערֵן מִיט דִּי נֵארִישֶׁע גַּעֲדֵאנְקֶען

נאכלויפן נאך פבוד, ווארום ס'איז זייער עקלדיג ווער סלויפט
 נאך נאך פבוד און פרוסום, וכו', וכו'. א איד דארף שטענדיג
 טראכטן אויפן תכלית אז עס וועט קומען די טאג די שעה
 די רגע וואס ער וועט דארפן ארויסהויכן די נשמה און
 צוריק געבן פארן בורא כל עולמים, און וואסערע פנים וועט
 ער האבן דעמאלטס ווען ער האט דעם גאנץ לעבן נאכגעלאפן
 נאך נארישע פבוד און פרוסום?

עס איז געווען איינע פון אונזערע לייט, וואס יעדן טאג
 ווען ער איז געקומען ביי פסוקי דזמרה ביי דעם פסוק
 "תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אברו עשתנותיו"
 האט ער זיך צווינגען אויפ'ן קול "ביום ההוא, ביום ההוא,
 ביום ההוא..." און ער האט דאס געזינגען אסאך מאל.
 האט אים איינער געפרעגט, "וואס האט איר זיך אזוי צווינגען
 ביים 'ביום ההוא'?" האט ער געענטפערט, "ווען איך זאג
 דעם פסוק בין איך זיך מיישב אז עס וועט קומען דער
 טאג וואס עס וועט זיין "תצא רוחו ישוב לאדמתו", און
 דעמאלטס'דיגן טאג "ביום ההוא" עס וועט זיך אלעס
 אפשטעלן, "אברו עשתנותיו" יעדער מענטש האט מחשבות
 און פלענער וואס צו טון אין לעבן וכו' וכו', אבער "ביום
 ההוא" דעם טאג וואס מען גייט אוועק פון דער וועלט
 ווערט שוין פארלוירן אלע געדאנקען, אלע פלענער, אויס
 קאפעליטש מאכער..." און מכל שכן ווען א מענטש לויפט
 נאך נארישע מחשבות פון פבוד און פרוסום; וואסערע בושה
 וועט ער האבן דעמאלטס?

אײַבערדעם לאַז דײַך אָפּ פּוֹן די כּלײ שׁוֹפְכִים וואָס הײַסט
 צײַטונגען וכו', זשורנאלן וכו', אײַנטערנעט וכו',
 פּעײַסבוק וכו', יו-טוב וכו'; געב זײַך פּעסער אָפּ מײַט מײַסט
 זײַן דעם פּוֹרָא כּל עוֹלָמִים, ווי די חז"ל זאָגן (פּמדבֿר רבָּה פּרָשָׁה
 ד' סײַן כ) כּל הַמְרָבָּה כְּבוֹד שָׁמַיִם וּמַמְעַט כְּבוֹד עֲצָמוֹ כְּבוֹד
 שָׁמַיִם מִתְרַבֵּה וּכְבוֹדוֹ מִתְרַבֵּה, וְכֹל הַמְמַעַט כְּבוֹד שָׁמַיִם
 וּמְרַבֵּה כְּבוֹד עֲצָמוֹ, כְּבוֹד שָׁמַיִם בְּמִקּוֹמוֹ וּכְבוֹדוֹ מִתְמַעַט.
 אַז וואוּיל אײַז דײַר אַז דו וועסט מײַר פּאַלגן, וואַרום עס
 אײַז גאַר קײַן תּבִלִּית נײַשט פּוֹה העוֹלָם נאַר גאַט פּרױך
 הוואַ צו דינען.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 רט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָהּ ג' סײַן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

אײַך האָב הײַנט געזען די מאַשײַנען וואָס דו האָסט
 אויפֿגעשטעלט פּדײַ צו דריקן דעם הײַליגן רבּינ'ס
 ספּרײַם; אײַך מוז דײַר זאָגן, עס אײַז וואַונדער אײַבער וואַונדער.
 ווען דער הײַליגער רבּי נָתַן ז"ל וואָלט געהאַט אַזעלכע
 מאַשײַנען וואָלט ער נײַשט אויפֿגעהערט צו דריקן, וואַרום
 עס אײַז פּאַוואָסט אַז ער אַלײַן מײַט זײַן זון ר' שְׁכָנָא ז"ל
 מײַט נאָך אײַנער פּוֹן אונזערע לײַט, די דרײַ האָבן געדריקט
 אַלע דעם רבּינ'ס ספּרײַם אײַן רבּי נָתַן ז"ל הוויז, ער האָט

אויפֿגעשטעלט דאָרטן אַ דריקעריי ביז מען האט אים געמסר'ט
 וכו' וכו', און ער האט אליין געדריקט די אלע ספֿרים.

איבערדעם זע זיך זייער צו פֿרייען מיט דעם גרויסן זכות
 וואס דו האסט וואס סוף פֿל סוף ביסטו מחזיר
 אזויפיל אידישע נשמות בתשובה, וואס דאס קען מען נישט
 מסביר זיין די גרויסקייט פון די מצוה, אזוי ווי עס שטייט
 אין זוהר הקדוש (פרומה קב"ח): תא חזי פֿל מאן דאחיד בידא
 דחייבא, [קום און זע, יעדער וואס ער האלט אן אין די
 הענט פון זינדיגע] ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, [און
 ער איז זיך משתדל זיי זאלן אפלאזן די שלעכטע וועגן
 וואס זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו דעם] איהו אסתלק בתלת
 סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, [ער גייט
 ארויף הויך הויך אין די עולמות וואס אן אנדערע איז נישט
 זוכה צו דעם] גרים לאכפייא סטרא אחרא [ער איז גורם
 מכניע צו זיין די סטרא אחרא] וגרים דאסתלק קודשא
 בריך הוא ביקריה, [און ער איז גורם דאס פֿבֿיכול דער
 נאמען פון בורא פֿל עולמים זאל זיין טייער אויף דער
 וועלט] וגרים לקיימא פֿל עלמא בקיומיה לעילא ותתא,
 [און ער איז גורם אז די וועלט און יענע וועלט זאל האבן
 א קיום, ווארום אז מען איז מקרב מענטשן צום בורא פֿל
 עולמים און זיי איינערקענען אים, דאס איז דער עיקר קיום
 פון דער וועלט], ועל האי בר נש פתיב (מלאכי ב) "בריתי
 היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי
 בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, [און אויף דעם מענטש

איז געזאגט געווארן דער פֿסוק אז מיין בונד וועט זיין מיט אים און עס וועט רוען אויף אים דאס לעבן און דער שְׁלוֹם, און ער וועט זוכה זיין צו זען קינדער פון זיינע קינדער, און ער וועט זוכה זיין גליקליך צו זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט] פֿל מארי דינין לא יבלין למידן ליה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי [קיין שום מקטרג קען נישט מקטרג זיין נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט] עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בְּנִידִיה [און ער גייט אריין אין די צוועלף טויערן פון אלע צוועלעף שְׁבָטִים, און קיינער קען אים נישט שטערן] ועל דא בְּתִיב [און אויף אים איז געזאגט געווארן דער פֿסוק] (תהלים ק"ב) "גבור באַרץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואספארא שמחה איך האב געהאט ווען איך האב געזען די מאשינען, און איך האב נישט געקענט גלייבן וואס מיינע אויגן זען, ווי עס דריקט זיך די ספרים, אזוי שיין און לעכטיג, (א בחור האט מיר באוויזן ווי אזוי מען דריקט, עס איז וואונדער איבער וואונדער), איבערדעם פריי זיך זייער שטארק, און איך בין זיכער אז דער בורא פֿל עולמים וועט דיך נישט פארלאזן, וועסט ארויסקריכן פון אלע חובות וכו' וכו', אז וואויל איז דיר אויף די וועלט און וואויל איז דיר אויף יענע וועלט. זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

 רי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ ד' סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דְּעֶרְהָאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּ.

עִם וּוְאֵלֵט גְּעוּוֹעַן זַייער גְּלִיךְ וּוֹעַן דוּ זְאֵלֵסְט לְעֶרְנֵעַן יַעֲצֵט
יִזְרָה דְּעָה הַלְכוֹת צְדָקָה סִימָן רנ"ה, וּוְאֵס דְּעֶר מְחַבֵּר
זְאָגֵט אַז אַ מְעַנְטִשׁ זְאֵל זִיךְ דְּעֶרוּוִיטְעֶרן נִישְׁט נְעַמֵּעַן קִיין
צְדָקָה פֿון מְעַנְטִשֵׁן, וּוְאֵרוּם וּוֹעֵר עִם נְעַמֵּט צְדָקָה פֿון
מְעַנְטִשֵׁן אִין עֶר פֿאַפֵּט אִוִּים מְעַנְטִשֵׁן וּוֹעֵט בְּסוּף מוּזֵן זַיין
אַן אַרְעַמאַן אִין אַ בַּעַל יִסוּרִים, אִין עֶר וּוֹעֵט מוּזֵן אַנְקוּמֵעַן
צוּ מְעַנְטִשֵׁן. אִיז וּוְאֵס דְּאַרְפֵּסְטוּ זִיךְ אַרִינְגֵלְאָזֵן אִין דְּעֵם?
פֿונְדֵעֵסְטוּוֹעַן וּוֹעַן אַיִנְעֶר נְעַבֵּעַךְ הָאֵט גְּאַרְנִישְׁט וּוְאֵס צוּ
עֶסֶן, עֶר אִיז אַרְאַפֿ אִין אַ גִּידֵרִינְעֵ מַצֵּב בִּיז עֶר אִיז שוּלְדִיג
פֿאַרן גְּרַאָסֶערי וְכוּ' אִין עֶר הָאֵט נִישְׁט מִיט וּוְאֵס צוּ שְׁפִיין
זַיין וּוִיב אִין קִינְדֵער, דְּעֶר מוּזֵ נְעַמֵּעַן צְדָקָה, וּוְאֵרוּם וּוֹעַן
עֶר נְעַמֵּט נִישְׁט אִיז עֶר אַזוֹי וּוִי אַ שוּפֵךְ דְּמִים וּמַתְחַיִּיב
בְּנַפְשׁוֹ וְכוּ', וְאִין לוֹ בְּצַעֲרוֹ אֵלָא עוֹזְנוֹת וְחַטָּאִים וְכוּ'.

זַעֲט מְעַן וּוִי מְעַן דְּאַרְף זַייער אַכְטוּנג גַּעבֵן אַיִנְעֶר וּוְאֵס
עֶר דְּאַרְף נִישְׁט נְעַמֵּעַן צְדָקָה אִין עֶר נְעַמֵּט צְדָקָה
וּוֹעֵט עֶר בֵּיִים סוּף זַיין אַזאַ אַרְעַמאַן מִיט אַ בַּעַל יִסוּרִים
רַחֲמַנָא לִישׁזְבֵן, עֶר וּוֹעֵט דְּאַרְפֵן אַנְקוּמֵעַן צוּ מְעַנְטִשֵׁן אִין

מַעֲנֵטְשֵׁן וועלן נישט אויף אים רחמנות האבן. איבערדעם
וואויל איז דעם מענטש וואס ער פארלאזט זיך נאר אויפן
בורא פל עולמים און ער פאפט נישט אויס קיין מענטשן.

דאס וואס דו האסט געשריבן וכו', קוק אריין דארטן אין
ש"ך וואס ער זאגט "אויב איינער האט אסאך טעכטער
און ער דארף זיי חתונה מאכן אדער זיי אויסהאלטן און
ער האט נישט קיין געלט, ער מעג נעמען צדקה וכו'", עיין
שם. אבער סתם אזוי איינער וואס ער האט געלט און וויל
סתם קלויבן צדקה, רחמנא ליצלן זיין זינד איז זייער זייער
גרויס. איבערדעם זאלסטו אכטונג געבן, אז וואויל איז דעם
מענטש וואס ער דארף נישט אנקומען צו מענטשן דעמאלטס
וועט אים דער בורא פל עולמים געבן א גרויסן שפע.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ריא

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר בהעלותך ד' סיון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברה היקר לי
מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

גלייב מיר עס טוט מיר מורא'דיג וויי וואס אויף דיר גייט
דורך בגשמיות וברוחניות וכו' וכו'; אבער פון די
אנדערע זייט דארפן מיר זיך מורא'דיג פרייען דאס מיר

האבן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. איבערדעם דארפסטו זען
אסאך אסאך צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און זיך
באנוצן מיט זיינע עצות, ווארום יעדע תורה אין לקושי מוהר"ן
איז א רעצעפט פאר אנדערע מחלות בגשמייות און ברוחניות.

איבערדעם זאלסטו לערנען זייער זייער אסאך דעם רבינ'ס
ספר, ביז דו וועסט עם קענען אויסענווייניג,
און נאר אין דעם איז תלוי דאס ברסלבער חסידות, וויפיל
דער מענטש נעמט אין זיך אריין די תורה פון הייליגן רבינ',
ווארום ער האט בפירוש געזאגט (לקושי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב)
פניו שכלו ונשמתו בתוך הספר, אין די דיבורים פון צדיק
דארטן איז דא זיין מח, איבערדעם אויב א מענטש וויל
האבן א השגה אין א צדיק, זאל ער לערנען אסאך זיינע
ספרים ביז ער זאל דאס קענען אויסענווייניג.

איך בעט דיר זייער זאלסט אכטונג געבן אויף דיין שלום
בית, זאלסט אכטונג געבן ווי דיין ווייב גייט אנגעטון
וכו' וכו'. היינט איז געווארן א הפקירות מען לאזט גיין די
ווייב מיט לאנגע שייטלעך איבער די אקסלען וכו' וכו', און
די קליידער גייען זייער שמאל וכו' וכו', וואס דאס איז א
געפערליכע פריצות און א געפערליכע עזות, און נאכדעם
לערנען זיך אפ פון דעם די קינדער וכו' וכו'. און בכלל א
שטוב וואס עם פירט זיך נישט על פי התורה, וואקסן אויף
דארטן די קינדער הפקר, איבערדעם געב זייער אכטונג פון
היינט אן אז דיין ווייב זאל גיין בצניעות, מען זאל איר
נישט בארעדן די שכנות וכו' וכו'.

קוים קוים וואס מען האט מתיר געווען גיין מיט א שייטל
וועגן כמה טעמים וכו' וכו', אבער גיין א לאנגען
שייטל איז א געוואלדיגע פריצות, מכל שפן מיט שמאלע
קליידער, און מען דארף אויף דעם זייער זייער מקפיד זיין.

שְׁטְרִימֵפּ (זאקן) דארפן האבן א היפר אז מען גייט
מיט זאקן וכו', נישט חלילה וחס גיין דינע
זאקן וואס עס זעט אויס ווי מען גייט בארפיסיג רחמנא
לישזבן, וואס דאס איז א ענין פון ערוה בעשישית וכו',
וואס מען טאר נישט זאגן קיין ברכה דארטן. אויב דו
וויילסט האבן גוטע קינדער זאלסטו זען דיין ווייב זאל
גיין בצניעות, און בכלל דיין שווער און שוויגער האבן
גרויס צער פארנוואס דיין ווייב גייט אנגעטון אזוי צולאזן
וואס עס פאסט נישט פאר קיין אידישע טאכטער, און
בפרט ווען מען וואוינט אין וויליאמסבורג צווישן היימישע
אידן וכו' וכו', איז נישט קיין וואונדער דאס די שכנות
בארעדן איר. איבערדעם זאלסטו זען צו העלפן דיין ווייב
צו גיין בצניעות ווי ס'דארף צו זיין. פארשטייט זיך אז
האר טאר מען בכלל נישט זען, וואס דאס איז ביי-האר
איז זייער זייער הארב, ווי דער זוהר הקדוש (נשא קכ"ה)
שעלט פשוטו במשמעו מיט א קללה, אז א פרוי וואס
זי גייט מיט די האר און מען זעט ארויס די האר, אין
דעם שטוב וועט זיין עניות ודחקות, אין דעם שטוב וועט
שוין קיין גוטע קינדער נישט ארויסקומען, אין דעם שטוב
וועט די ברכה נישט זיין וכו' וכו', איבערדעם זאלסטו

זַעַן זַייער אַכטונג צו געבן אויף דעם, און עס זאל נישט זיין גרינג ביי דיר די זאך.

אז דו וועסט מיר פאלגן, וועסטו זען אז דו וועסט האבן אן ערליכע שטוב, אין א שטוב ווי ס'איז דא צניעות דארטן רוהט די שכינה, און ווי די שכינה איז דארטן איז די ברכה.

דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן זאלסט קומען צום שכל, זאלסט מקפיד זיין אז דיין ווייב זאל גיין אנגעטון בצניעות, ווארום ווי איך פארשטיי און ווי איך האב געהערט פון דיין שווער און שוויגער, ביסטו שולדיג; דו לייגסט אריין אין דיין ווייב א קאלטקייט. קילסט איר אפ פון אידישקייט, קילסט איר אפ פון יראת שמים. איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק: אז דו ווילסט האבן א שייכות מיט אונז, זאלסטו זען אז דיין ווייב זאל גיין בצניעות, וואס דאס איז דער יסוד היסודות פון אידישקייט, און חלילה וחס זאל דיין ווייב נישט גיין מיט קיין אייגענע האר, נאר זי זאל זיין אינגאנצן אפגעשוירן, וואס אויף דעם איז מען מורא'דיג מקפיד מער ווי אלעם, ווארום ביי-האר איז א געוואלדיגער זינד וכו' וכו'.

איך מוז מקצר זיין אין א פלאץ ווי איך וואלט געדארפט מאריך זיין, אבער איך האף אז דו וועסט פארשטיין אז איך מיין נאר דיין טובה וועגן, פרי אין דיין שטוב זאל רוען די שכינה. די שכינה רוט נאר אין א שטוב ווי עס

תנג **בנחל** ריב **אשר**

איז דא צניעות, אז וואויל איז די פרוי וואס זי גייט מיט צניעות, און זי שערט זיך אפ די האר וכו' וכו', וואס דאס איז די יסוד היסודות אין אידישקייט און אין צניעות פאר א פרוי.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג מיט א געבענטשטן תמיד.

ריב

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר בהעלותך ח' סיון (אסרו חג שבועות) ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

מיר דארפן זיך זייער פרייען דאס מיר האבן זוכה געווען צו אזא לעכטיגע יום טוב פון מתן תורה. דער טשערנינער רב ז"ל פלעגט שטענדיג זאגן אז א יום טוב טאר מען נישט זאגן "עס איז דורכגעגאנגען מיט שמחה די יום טוב" וכו', מען דארף זאגן "עס איז אריין אין מיר די יום טוב" וכו', ובפרט יעצט דאס אונז האבן זוכה געווען פון גיי מקבל צו זיין די תורה דארפן מיר זיך זייער זייער פרייען. עס איז באוואוסט אז דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז אמאל יום טוב שבועות ביי פתיחת הארון צוגעפאלן צו די ספר תורה און מיט א גרויס דביקות האט ער געזאגט "מיר גייען יעצט מקבל זיין די תורה, א גייע תורה, א גייע

תּוֹרָה" און עַר הָאָט אַרױסגַענוּמַען די ספֿר תּוֹרָה מיט אַזאַ
שְׁמַחָה אז עַר הָאָט אָנגַעהױבֿן צו טאַנצן מיט די ספֿר תּוֹרָה,
און דער גאַנצער עולם הָאָט מיטגַעטאַנצט מיט אים אזױ
ווי שְׁמַחַת תּוֹרָה; וואָרום אזױ דאַרף זײַן קבֿלַת הַתּוֹרָה מיט
אַ געוואלדיגע שְׁמַחָה.

דער אַרי ז"ל זאָגט דאָס יעדעס יום טוב ווען עס קומט
די צײַט, קומט אַראָפּ די זעלבע הָאָרָה אזױ ווי עס
איז שױן אַמאָל געווען; דאָס הייסט פֿסח בײַנאַכט קומט
אַראָפּ די הָאָרָה פֿון יציאת מצרים אזױ ווי עס איז געווען
דעמאָלטס אזױ איז הייַנט, די זעלבע זאָך איז שְׁבִיעִי שֶׁל
פֿסח ווען דער ים הָאָט זיך געשפּאַלטן, אזױ ווי עס איז
געווען דעמאָלט אזױ איז הייַנט; און די זעלבע זאָך איז
שְׁבִיעִי קבֿלַת הַתּוֹרָה וואָס אײַדן זענען אויף אַ גאַנצע
נאַכט און מען וואָרט צו דאַנענען ווּתִיקוּן, און נאַכדעם איז
מען מקבֿל די תּוֹרָה מיט אַ געוואלדיגע שְׁמַחָה.

דער עיקר קבֿלַת הַתּוֹרָה איז, געמען אויף זיך דאָס פֿון
הייַנט אָן וועט מען יעדן טאָג לערנען חומש מיט
רש"י מיטן תּרגום פֿון די וואָכעדיגע סְדֵרָה חק וְלֹא יַעֲבוֹר,
און אזױ אויכעט לערנען יעדן טאָג אַסאַך פֿרקים מִשְׁנױת,
און אַסאַך דפּין גמרא, און אַסאַך סימנים שולחן ערוך וכו';
וכו'; יעדער אײַנער וואָס ער געמט זיך פֿאַר, און אז עס
מאַכט זיך אַ טאָג וואָס מען קען גישט קײַן סאַך לערנען,
לערנט מען כאַטש אַבֿיסל, ווי דער הייליגער רבֿי הָאָט

געזאגט פאר זיין תלמיד רבי נתן ז"ל "אביסל איז אויך גוט"; ווארום פארנוואס לערנט נישט א מענטש קיין תורה? ווייל ער שטעלט זיך פאר אז ער דארף לערנען זייער אסאך, און אזוי ווי ער קען נישט, לערנט ער גארנישט; אבער ווען א מענטש נעמט זיך פאר אז ער וועט לערנען אפילו אביסל, איז לאנגזאם מאכט ער א חשבון אז נאך אביסל איז נאך בעסער, און נאך אביסל איז נאך בעסער.

זוי די חז"ל זאגן (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה? שרוב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד, והתאנה נלקטה מעט מעט; וכך התורה, היום לומד מעט ולמחר הרבה, לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשתיים; פארנוואס איז די תורה צוגעגליכן צו א פייגן בוים? נאר אלע פרוכט ביימער ווערט אראפגענומען אויף איין מאל פון בוים, נאר א פייגן בוים ווערט געצייטיגט צוביסליך, און מען נעמט אראפ יעדעס מאל אביסל פון דא, און אביסל פון דא; אזוי אויכעט די תורה ווערט געלערנט היינט אביסל, מארגן אביסל, ביז מען לערנט דורך די גאנצע תורה, ווייל מען קען נישט דורכלערנען די תורה אין איין מאל. און ווען א מענטש געוואוינט זיך צו יעדן טאג צו לערנען אביסל מקרא אביסל משנה אביסל גמרא אביסל שולחן ערוך וכו' וכו', די אלע ביסעלעך קלויבן זיך צוזאם, ביז עס ווערט פון דעם אסאך; דאס הייסט לאנגזאם קען מען דורכשפארן די גאנצע תורה, מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות, ואגדות, וכו', וכו', אז וואויל איז דעם וואס ער נעמט זיך

פֿאַר פֿון יַעֲצֵט שְׁבוּעוֹת קַבְּלַת הַתּוֹרָה אַז עַר וְוַעֲט יַעֲדֵן
 טָאָג נִישֵׁט פֿאַרפֿעֶלן פֿון צו לַעֲרַנְעֵן אַפִּילוּ אַבִּיסֶעלע, דַּעמֶאלֶט
 וְוַעֲט עַר זוכֶה זײַן דורךצוֹלַעֲרַנְעֵן די גאַנצַע תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 אַז וואוּיל אײַז דַּעם וואָס עַר לײַגט אַרײַן די ווערְטער טײַף
 אײַן האַרצֵן אַרײַן, וואָרום דַּער תּנָא רַבִּי יוֹסִי בֶּן קִיסְמָא
 הָאֵט גַּעזָאָגט (אֲבוֹת פֿרָק ו') לְפִי שְׁבֻשָׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם,
 אײַן מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא בְּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלוֹת, אַלֶּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּר; וואָרום גַּאר
 די תּוֹרָה בַּאֲגִלײַט דַּעם מַעֲנֵטֶשׁ אויף יַעֲנַע וועלֶט, אַז וואוּיל
 אײַז דַּעם וואָס עַר לַאֲזַט זײַךְ נִישֵׁט אַפְּנאַרן.

זאַלסט האָבן אַ לעכטיגן טאָג און אַ פֿרייליכן תּמיד

דיג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ ח' סִינּוֹ ה'תּשַׁע"א
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אײַךְ האָב דַּעַרְהאַלְטֵן דײַן לאַנגען בְּרִיוּ מִיטֵן פֿדײַן, דַּער
 בּוֹרָא כֹּל עוֹלָמִים זָאל דִיר הַעֲלֵפֵן עִם זָאל גַּמְתֵּק
 ווערֵן פֿון דִיר אַלע דינִים דורך פֿלאַ עֲלײַן.

זַע זײַךְ צו שְׂטאַרְקֵן, און קײַן שׁוֹם זאַךְ אײַן דַּער וועלֶט זָאל
 דִיר נִישֵׁט אַראַפּוואַרְפֵן, חֲזֹר אִסאַךְ פֿרָקִים מִשְׁנײַט און
 אִסאַךְ דַּפִּין גַּמְרָא, וואָס דָּאָס אײַז דַּער עִיקָר, וְעַל כּוֹלָם

זאַלסט זען צו זיין בָּקִי אין אַרְבַּע חֲלָקֵי שׁוּלְחַן עָרוּדָה. זאַלסט זיך מאַכן צוויי שיעורים, איין שיעור זאַלסטו לערנען מִחֵבֶר רמ"א בְּסִדְרָן די אַרְבַּע חֲלָקֵי שׁוּלְחַן עָרוּדָה, און איין שיעור זאַלסטו לערנען טור בית יוסף און שׁוּלְחַן עָרוּדָה בְּעוֹמֶק הָעֵינִי; דאס הייסט זאַלסט נעמען אַ הֶלְכָה און דורכ'חזרן. די ערשטע זאך איז, אז אַ אינגערמאן זאל דורכ'לערנען טור בית יוסף הֶלְכוֹת גְּדוּה עַר זאל עס קענען קלאַר, ער זאל נישט נכשׁל ווערן חס ושלום אין הֶלְכוֹת בְּרִיתוֹת, און נאכדעם ווען דו וועסט עס שוין האָבן גוט דורכגעלערנט און זיך פאַרדערן אויף דעם, זאַלסטו אָנהויבן צו לערנען הֶלְכוֹת שַׁבָּת, וואס דאס איז הֶלְכוֹת חֲמוּרוֹת שַׁבְּחֲמוּרוֹת, און מַעֲנֵטְשֵׁן ווערן נכשׁל אין חִילוּל שַׁבָּת חֲלִילָה וְחַס וְיִיֵּל זיי לערנען נישט קיין הֶלְכוֹת שַׁבָּת, מַעַן דאַרף אַסאַך אַסאַך חזרן הֶלְכוֹת שַׁבָּת כְּדֵי צו זיין בָּקִי אין הֶלְכוֹת שַׁבָּת.

דער הייליגער רבי האט אונז געבעטן אז מען זאל לערנען אַסאַך שׁוּלְחַן עָרוּדָה, און ער האט געזאָגט (שיחות הר"ז סימן כ"ט) אז אַ יעדער איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאַג אַ הֶלְכָה אין שׁוּלְחַן עָרוּדָה, און עס זאל נישט זיין ביי דיר גרינג די זאך, און אז דו וועסט זיין שטאַרק מיט דעם וועסטו האָבן גרויס הצלחה.

זע צו געבן יעדן טאַג פאַר יעדן דאווענען אַפאַר פְּרוּמּוֹת לְצִדְקָה, און אויכעט פאַרן עסן זאַלסטו אַרײַנגוואַרפן אַפאַר פְּרוּמּוֹת פאַר צִדְקָה אין די צִדְקָה פּוּשְׁקַע, ווארום

די פֿרוּטות וואס דו געבסט, דאס וועט דיך אַקעגן גיין אויף
 יענע וועלט. פֿאַרוואס געבט אַ מענטש נישט קיין צדקה?
 ווייל ער מיינט אז ער דארף געבן גרויסע סכומים, געבט
 ער גאַרנישט, אָבער ווען אַ איד זאל וויסן אז ווען מען
 געבט צדקה פֿאַרן דאווענען, און פֿאַרן זאָגן תיקון הַכֶּלֶל,
 און ביים עסן, און איידער מען פֿאַרט אַרויס אויפֿן וועג,
 דיע צדקה וועט אים אָפהיטן, וואַלט ער זיך באַפֿלייסט און
 וואַלט געגעבן יעדן טאָג פֿרוטות לצדקה, מען דארף נישט
 נאר פֿרוטות. בּוּדאי כָּל הַמוֹסֵף מוֹסִיפִין לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם,
 נאר ווער נישט צופֿאלן פֿון קיין שום זאך.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רִיד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ ח' סִינּוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּדּוֹ יֵאִיר

איך וואונטש דיר אַ האַרציגן מִזֵּל טוֹב אויפֿן געבורט פֿון
 דיין קינד, דער בורא כָּל עוֹלָמִים זאל דיר הַעֲלֵפֵן
 דער בְּרִית זאל זיין בְּעֵתוֹ וּבְיָמָיו, און דו זאלסט זיין זייער
 זייער פֿרייליך אז דער בורא כָּל עוֹלָמִים האט דיך מְזַכֵּה
 געווען מיט אַזאַ הייליגע מְצוּהַ וואס דו גייסט מְקַיִם זיין,
 מְצוּת מִיְלָה, וואס דאס איז אַ מְצוּהַ וואס עס ווערט
 אַרײַנגעקריצט אין דער מענטש אויפֿן גאַנצן לעבן, וואס עס
 היט אים אָפּ פֿון אַלעם שְׁלֵעֲכֵטִים.

דִּי חַז"ל זָאגֵן (שְׁבֵת קל"ז:) הַמֶּל אָמַר "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוְּנוּ עַל הַמִּלָּה", אָבִי הֵבֵן אָמַר "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ",
 הָעוֹמְדִים אֹמְרִים "בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית בֵּן יַכְנֵס לְתוֹרָה
 וְלַחֹפֶה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים". אִין אַזוֹי וְוַעֲרַט גַּעֲפִסְקֶנֶט אִין
 רַמְב"ם פֶּרֶק ג' מֵהַלְכוֹת מִילָה הַלָּכָה א', אִין אֹיכְעֵט אִין
 טוֹר שׁוֹלְחֵן עָרוֹךְ יוֹרֵה דְעָה סִימֵן רס"ה סְעִיף א', אַז דִּי
 אֲלַע וְוַאס זַי שְׁטִייעֵן דָּאָרְטֵן זָאגֵן דְעֵם נוֹסַח "בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם
 לְבְרִית בֵּן יַכְנֵס לְתוֹרָה וְלַחֹפֶה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים", דָּאָרְף
 מָעֵן פֶּאָרְשְׁטִיין וְוַאס אִיז דְעַר הַמִּשְׁדֵּךְ פֿון דְעֵם וְוַאס מָעֵן
 זָאגֵט 'בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית', אַזוֹי ווִי עַר אִיז אַרִיין בִּיִים
 בְּרִית, 'בֵּן יַכְנֵס לְתוֹרָה וְלַחֹפֶה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים'? נָאָר
 מָעֵן קֶען זָאגֵן בְּדֶרֶךְ אֶפְשֶׁר 'בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית' דָּאָס
 אִיז אַ מִצְוָה וְוַאס עֵם וְוַעֲרַט אַרִינגַעקֶרִיצֵט אִין דְעֵם גּוֹף
 אִין מָעֵן קֶען דָּאָס מָעַר נִישְׁט אַרױסנְעֶמְעֵן, אִין דָּאָס אִיז
 אַ סִימֵן אַז עַר אִיז אַ אִיד, 'בֵּן יַכְנֵס לְתוֹרָה' אַזוֹי דָּאָרְף
 עַר אַרִינגַיִן אִין תּוֹרָה, אַז דִּי תּוֹרָה זָאל זַיִן אַרִינגַעקֶרִיצֵט
 בִּי אִים אִין זַיִן לְעַבְדֵּן, אַז ס'קֶען נִישְׁט אַרױסגַיִן פֿון אִים,
 אַ אִיד דָּאָרְף לְעַרְנֶען אַזױפִּיל תּוֹרָה אַז עֵם זָאל וְוַעֲרֵן
 אַרִינגַעקֶרִיצֵט אִין אִים אַז דָּאָס קֶען פֿון אִים נִישְׁט אַױעקֶגַיִן.
 ווִי קוֹמֵט אַרִיין 'וְלַחֹפֶה'? נָאָר דָּאָס גַּייט אַרױף אױף שְׁלוֹם
 בֵּית, אַז דְעַר בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַעֲלֵפֵט אַ בְּחוֹר אִין עַר
 מְרַעֲפֵט אַ זִיווּג, וְוַען מָעֵן שְׁטִיט בִּי דִי חוֹפֶה אִיז שְׁטִיט
 מָעֵן זִכְעַר מִיט אַ גְּרוֹיס לִיבִשְׁאָפֵט, מִיט שְׁלוֹם, מָעֵן הָאָט

נֶאֱכָנֵשֶׁט גַּעזֶען אַ חֲתָן בְּלֶה זָאלן זיךְ קָרִיגן אַינְטֶער די חוּפָּה, אַדְרָבָה אַלֶּע קוֹקן אויף די חֲתָן בְּלֶה ווי זיי שְׂטִייעֶן ווי די גְּלִיק־לִיבֶסֶטֶע מַעֲנִשֶׁן, אַזוי דאַרף זיין אַרײַנגַעקָרײַצט אויפֿן גאַנץ לֶעבֿן דַּעם עַנְיֵן פֿון חוּפָּה און שְׁלוֹם בֵּית בִּי די פֿאַרפֿאַלק, זיי זָאלן זיךְ גִּישֶׁט קָרִיגן זײַער גאַנץ לֶעבֿן; און אַזוי ווי בִּי די חוּפָּה איז די פֿאַרפֿאַלק גַּעווען מיט גְרוֹיס לִיבֶשֶׁאפֶּט און מיט אַ שְׁלוֹם, אַזוי זאל דאָס זיין בִּי זיי אַרײַנגַעקָרײַצט אַ גאַנץ לֶעבֿן.

גַּעווענְדִּיליךְ איז וויפֿער מַעֵן האָט חֲתוּנָה און עֵס גִּיט אַדוּרְךְ אַ יָאָר צוויי און דַּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים הַעֲלֶפֶט מַעֵן האָט אַ קִינָד, הֵיבֶט שׁוֹיֵן אָן צו זיין מַחְלוּקַת און וויכּוּחִים, און הֵיבֵן הֵיבֶט זיךְ עֵס אָן וויאזוי גַּעבֿן אַ נאַמען וכו', און גאַד וועמען גַּעבֿן אַ נאַמען וכו', און מַעֵן הֵיבֶט זיךְ אָן מַתּוּכָה צו זיין. דאַרף מַעֵן גַּעדֶענְקן 'וְלַחוּפָּה' אַזוי ווי בִּי דַּער חוּפָּה איז גַּעווען אַ גַּעוואלְדִּיגֶער שְׁלוֹם און אַ גַּעוואלְדִּיגֶער לִיבֶשֶׁאפֶּט, און מַעֵן האָט זיךְ גַּעשֶׁעמֶט צו קָרִיגן, וואָרום אַלֶּע שְׂטִייעֶן און קוֹקן אויפֿן חֲתָן בְּלֶה וואָס זיי שְׂטִייעֶן אַינְטֶער די חוּפָּה, אַזוי זאל זיין אַרײַנגַעקָרײַצט בִּי די פֿאַרפֿאַלק אז זיי זָאלן זיין בְּשְׁלוֹם ואַהֲבָה דַּעם גאַנץ לֶעבֿן, און זיךְ פִּירן בְּקִדּוּשָׁה וְטַהֲרָה. 'וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים', אַ איד דאַרף זַען צו האָבן גוּטֶע מַעֲשִׂים, טון צְדָקָה וְחֶסֶד מיט אַנדֶערֶע אִידן, און דאָס וועט זיין אַרײַנגַעקָרײַצט אין אים, גִּישֶׁט סְתָם עַר טוט דאָס מַחֲמַת נױט, נאָר דאָס זאל זיין אין אים אַרײַנגַעקָרײַצט.

און מיט דעם קען מען פארשטיין דעם המשך: 'בשם
שנכנסם לבְּרִית' וואס דאס ווערט אריינגעקריצט אין
אים, 'בן יכנסם לתורה' אזוי זאל ווערן אין אים אריינגעקריצט
תורה; 'ולחופה' אזוי ווי ביי די חופה האט מען שלום בית
און ליבשאפט און מען קריגט זיך נישט, אזוי דארף זיין
אריינגעקריצט אין זיך א גאנץ לעבן זיך נישט קריגן, און
זיך נישט מתנווכח זיין, 'ולמעשים טובים' אזוי דארף מען
זיך פירן א גאנץ לעבן טון צדקה וחסד מיט אידן וואס
דאס איז די גרעסטע זאך.

דער גרעסטער צדקה וחסד וואס מען קען טון מיט א איד
איז אים משמח צו זיין פרייליך מאכן, אז וואויל איז דעם
איד וואס ער איז אליין פרייליך און מאכט פרייליך אנדערע.

איך וואונטש דיר אז דו מיט די בני בית זאלן מגדל זיין
דאס קינד גרינגערהייט, און עטץ זאלטם זען פון אים
אסאך נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

